Värdepappersmarknaden MiFID II och MiFIR

Bilagor till betänkande av
2013 års värdepappersmarknadsutredning

Stockholm 2015

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR

SOU 2015:2

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst.
Beställningsadress: Fritzes kundtjänst, 106 47 Stockholm
Ordertelefon: 08-598 191 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Webbplats: fritzes.se

För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer
på uppdrag av Regeringskanslets förvaltningsavdelning.
Svara på remiss – hur och varför.
Statsrådsberedningen, SB PM 2003:2 (reviderad 2009-05-02)
En kort handledning för dem som ska svara på remiss. Häftet är gratis och kan laddas ner som pdf från eller beställas på regeringen.se/remiss.

Layout: Kommittéservice, Regeringskansliet.
Omslag: Elanders Sverige AB.
Tryck: Elanders Sverige AB, Stockholm 2015.

ISBN 978-91-38-24219-3
ISSN 0375-250X

Innehåll

Bilagor

Bilaga 1 Kommittédirektiv 2013:55 5

Bilaga 2 Kommittédirektiv 2014:45 21

Bilaga 3 Kommittédirektiv 2014:136 23

Bilaga 4 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU 25

Bilaga 5 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 173

Bilaga 6 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 239

Bilaga 7 Parallelluppställning över genomförandet av MiFID II 311

Kommittédirektiv 2013:55

Marknader för finansiella instrument

Beslut vid regeringssammanträde den 23 maj 2013.

Sammanfattning

En särskild utredare ska lämna förslag till de lagändringar som krävs i svensk rätt för att genomföra de reviderade och nya regler för bl.a. värdepappersinstitut och börser samt handelsplatser för finansiella instrument som följer av det pågående arbetet inom EU med anledning av Europeiska kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om marknader för finansiella instrument och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG.

Utredaren ska också lämna förslag till de ändringar i svensk lagstiftning som behövs med anledning av det pågående arbetet inom EU med anledning av Europeiska kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning [EMIR] om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

Slutligen ska utredaren kartlägga och analysera vissa frågor som rör finansiell rådgivning som i dag inte omfattas av tillståndsplikt och näringsrättslig reglering. Utredaren ska överväga om även sådan rådgivning bör omfattas av tillståndsplikt och näringsrättslig reglering samt i förekommande fall utarbeta nödvändiga lagförslag.

Uppdraget ska redovisas senast den 30 juni 2014.

Bakgrund

Gällande svensk reglering

Regelverket för värdepappersinstitut (värdepappersbolag och kreditinstitut som driver värdepappersrörelse) och börser samt handelsplatser för finansiella instrument (reglerade marknader och handelsplattformar) finns i huvudsak i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Genom den lagen har merparten av bestämmelserna i direktivet 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument[1] (nedan 2004 års EU-direktiv) genomförts i svensk rätt (se prop. 2006/07:115). Det direktivet innebär en långtgående harmonisering av regleringen av värdepappersinstitutens och börsernas verksamhet.

Till 2004 års EU-direktiv finns två genomförandeåtgärder – det s.k. genomförandedirektivet[2] och den s.k. genomförandeförordningen[3] – som innehåller regler för tillämpningen av reglerna i EU-direktivet. Genomförandedirektivet har i huvudsak genomförts i Finansinspektionens föreskrifter. Regeringen har efter bemyndigande i lagen om värdepappersmarknaden meddelat föreskrifter för tillämpningen av den lagen genom förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden. Finansinspektionen har i sin tur, med stöd av bemyndigande i den förordningen, meddelat ytterligare föreskrifter som anknyter till lagen om värdepappersmarknaden (se t.ex. Finansinspektionens föreskrifter [FFFS 2007:16] om värdepappersrörelse och Finansinspektionens föreskrifter [FFFS 2007:17] om verksamhet på marknadsplatser). En EU-förordning är direkt tillämplig i medlemsstaterna. En sådan rättsakt varken ska eller får genomföras i eller omvandlas till nationell rätt. Några särskilda åtgärder för att

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1, Celex 32004L0039), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU (EUT L 331, 15.12.2010, s. 120, Celex 32010L0078).
[2] Kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 26, Celex 32006L0073).
[3] Kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 1, Celex 32006R1287).

införliva genomförandeförordningens regler med nationell rätt har därför inte vidtagits i Sverige.

Regler som berör värdepappersinstitut och börser finns även i bl.a. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument, aktiebolagslagen (2005:551) och kommissionslagen (2009:865).

Förslaget till EU-direktiv om marknader för finansiella instrument

Europeiska kommissionen lämnade den 20 oktober 2011 förslag till ett reviderat direktiv om marknader för finansiella instrument och en förordning.

Förslaget till EU-direktiv om marknader för finansiella instrument[4] innebär dels att en stor del av reglerna i 2004 års EU-direktiv överförs mer eller mindre oförändrade till det nya EU-direktivet, dels att det införs nya regler eller regler som är mer utförliga än motsvarande regler i 2004 års EU-direktiv. I 2004 års EU-direktiv finns även regler om bl.a. genomlysning av handeln med finansiella instrument och transaktionsrapportering. Förslagen innebär att dessa områden i stället regleras i den nya EU-förordningen om handel med finansiella instrument.

Den föreslagna nya regleringen i EU-direktivet har följande huvuddrag.

Tillämpningsområde och undantag

Tillämpningsområdet för regelverket utvidgas, bl.a. genom att definitionen av finansiellt instrument kompletteras så att den omfattar utsläppsrätter. Vidare snävas undantagen in i förhållande till 2004 års EU-direktiv. Detta innebär att bl.a. sådana företag som ägnar sig åt högfrekvenshandel omfattas av EU-direktivet även om de inte utför några kundorder i sin verksamhet.

[4] KOM(2011) 656 slutlig.

Handelsplatser

En ny kategori av enklare reglerad handelsplats i form av organiserad handelsplattform införs. En sådan handelsplats får drivas av värdepappersinstitut och börser. Förslaget ger utrymme för olika affärsmodeller, men samma regler kommer att gälla beträffande bl.a. genomlysning och intressekonflikter. Syftet med införandet av denna nya kategori av handelsplats är främst att öka genomlysningen av handeln med finansiella instrument genom att regelverket kommer att omfatta även sådan handel som i dag inte är genomlyst. Ett exempel på det är att sådana interna elektroniska matchningssystem som värdepappersinstitut använder för att utföra kundorder mot andra kundorder kommer att utgöra organiserade handelsplattformar.

Specifika krav införs för värdepappersinstitut som driver handelsplattformar. Dessa krav innebär i huvudsak att det ska finnas regler och system som motsvarar dem som ska finnas för reglerade marknader, bl.a. beträffande regler om icke-diskriminering vid avslut, tillträde till handelsplatsen, tillförlitliga system med funktioner för handelsstopp samt om särskilda system när deltagarna har direkt elektroniskt tillträde till handeln.

Det införs vidare särskilda krav på reglerade marknader och handelsplattformar i fråga om avstängning och borttagande av finansiella instrument från handel samt i fråga om samarbete och utbyte av information.

Det införs en ny underkategori av handelsplats för små och medelstora företag. En operatör av en sådan handelsplats – som vanligtvis drivs som en multilateral handelsplattform – ges möjlighet att ansöka om att få handelsplattformen registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag. På en sådan marknad ska majoriteten av emittenter vars finansiella instrument är föremål för handel på plattformen vara små och medelstora företag.

Bolagsstyrning

Nya och mer omfattande regler om bolagsstyrning i värdepappersinstitut och börser införs. Det införs även regler om bolagsstyrning i den reglering av företag som tillhandahåller vissa datarapporteringstjänster, som också är en del av förslaget. Det ställs krav på ledningsorganens roller och ansvar både för verkställande och icke

verkställande ledamöter i sådana företag. Därigenom ska det särskilt säkerställas att styrelseledamöter har tillräcklig kunskap och kompetens för att förstå de risker som är förknippade med den verksamhet som företaget bedriver.

Organisatoriska krav

Reglerna skärps för värdepappersinstitut som ägnar sig åt algoritmisk handel såsom högfrekvenshandel. Särskilda krav införs för sådana värdepappersinstitut bl.a. när det gäller deras system och riskhantering samt kontroll- och skyddssystem för att undvika marknadsmissbruk. Sådana värdepappersinstitut föreslås även bli skyldiga att löpande tillhandahålla likviditet till handelsplatserna.

Organisatoriska krav införs också för reglerade marknader. Kraven innebär att börser måste ha tillförlitliga system med funktioner för handelsstopp för att ta hand om de ökade risker som algoritmisk handel kan medföra samt särskilda system om de ger deltagarna direkt elektroniskt tillträde till handeln. Dessa krav föreslås gälla även för handelsplattformar.

Investerarskydd

Det ställs ökade krav på den information som värdepappersinstitut ska tillhandahålla kunder och presumtiva kunder. När värdepappersinstitut tillhandahåller investeringsrådgivning ska de i den information som de lämnar bl.a. ange om bolaget ger råd på oberoende basis och om rådet är baserat på en bred eller på en mer begränsad analys av marknaden. Vidare förbjuds värdepappersinstitut att vid tillhandahållande av investeringsrådgivning på oberoende basis samt vid portföljförvaltning ta emot ersättningar i form av arvoden och provisioner som betalas eller tillhandahålls av tredje part.

Gränser för positioner och rapportering av derivatkontrakt

Alla handelsplatser där det handlas råvaruderivat ska införa lämpliga gränser för positioner eller alternativa arrangemang för att säkerställa väl fungerande marknads- och avvecklingsvillkor för fysiskt levererade råvaror. Handelsplatserna ska även offentliggöra aggregerad information och på begäran rapportera till de behöriga myndigheterna om de positioner som en enskild deltagare eller alla deltagare i handeln har för egen eller för kunders räkning.

Vidare ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att kräva information från alla personer om de positioner i derivatkontrakt som de innehar. Myndigheterna ska kunna ingripa under alla skeden av ett derivatkontrakts löptid och vidta åtgärder för att minska en position. Myndigheterna ska även ha möjlighet att begränsa positioner på förhand.

Tillhandahållande av tjänster av företag utanför EU

Harmoniserade regler införs för värdepappersföretag från tredjeland som tillhandahåller tjänster från filial inom EU. Någon motsvarande reglering finns inte i 2004 års EU-direktiv utan detta är något som i dag regleras i medlemsstaternas nationella rätt. Genom förslaget införs ett system som baseras på en preliminär likvärdighetsbedömning av tredjelandsjurisdiktioner som ska utföras av kommissionen. Företag från tredjeland för vilka kommissionen har fattat beslut om likvärdighet ska kunna få tillhandahålla tjänster i EU.

Tillhandahållande av vissa datarapporteringstjänster

Krav på tillstånd införs för företag som tillhandahåller marknadsdata. Vidare införs organisatoriska krav som sådana företag måste uppfylla. Det är den behöriga myndigheten i företagets hemmedlemsstat som ska fatta beslut om tillstånd för sådan verksamhet och utöva tillsyn över företagen.

Sanktioner

Reglerna harmoniseras ytterligare när det gäller sanktioner och de behöriga myndigheternas befogenheter. Administrativa sanktioner ska kunna vidtas inte bara mot en juridisk person som inte fullgör sina skyldigheter utan också mot medlemmarna i den juridiska personens ledningsorgan, och mot alla andra personer som enligt nationell lag är ansvariga för en sådan överträdelse. Vidare ska medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna till sitt förfogande har en minimiuppsättning av vissa typer av sanktioner och åtgärder samt en viss miniminivå på sanktionsavgifter beträffande överträdelser av flera av särskilt angivna regler i EU-direktivet och EU-förordningen. Vidare ställs krav på att medlemsstaterna ska ha regler för att dels främja rapportering och tips – s.k. visselblåsning – om överträdelser av regelverket och ett lämpligt skydd för anställda som anmäler överträdelser, dels offentliggöra beslutade sanktioner och åtgärder.

Förslaget till EU-förordning om marknader för finansiella instrument

En EU-förordning är direkt tillämplig i medlemsstaterna. En sådan rättsakt varken ska eller får genomföras i eller omvandlas till nationell rätt. Några särskilda åtgärder för att införliva EU-förordningens regler med nationell rätt får därför inte vidtas. En EU-förordning förutsätter dock ofta att medlemsstaterna vidtar vissa nationella åtgärder, t.ex. när det gäller den behöriga myndighetens befogenheter och sanktioner kopplade till överträdelser av reglerna i förordningen.

EU-förordningen om marknader för finansiella instrument[5] innehåller regler på områden som regleras i 2004 års EU-direktiv och som i svensk rätt har genomförts i huvudsak i lagen om värdepappersmarknaden. Dessa regler rör bl.a. genomlysning av handeln med finansiella instrument och transaktionsrapportering. De nationella regler som finns på dessa områden måste därför upphävas. Nationella regler får kvarstå enbart i den utsträckning som EU-förordningen förutsätter nationella regler eller ger utrymme för kompletterande nationella regler.

[5] KOM(2011) 652 slutlig.

Den föreslagna nya regleringen i EU-förordningen har följande huvuddrag.

Krav på genomlysning före och efter handel

All organiserad handel ska ske på reglerade handelsplatser (reglerade marknader, multilaterala handelsplattformar och organiserade handelsplattformar) och vara fullt genomlyst. Samma krav på genomlysning före och efter handel föreslås gälla för samtliga handelsplatser.

Kraven på genomlysning utvidgas i förhållande till dem i 2004 års EU-direktiv dels avseende aktieliknande finansiella instrument såsom depåbevis, andelar i s.k. börshandlade fonder och certifikat, dels avseende icke aktieliknande finansiella instrument såsom obligationer, strukturerade produkter, utsläppsrätter och derivatinstrument. Enligt förslaget kommer behöriga myndigheter att kunna bevilja undantag från kraven på genomlysning före handel på grundval av marknadsmodell (exempelvis orderbok eller budbaserad), likviditet eller andra relevanta kriterier. Beträffande krav på genomlysning efter handel medger de nya reglerna möjlighet till fördröjt offentliggörande i vissa fall baserat på bl.a. storlek eller typ av transaktion.

När det gäller genomlysning före handel och efter handel föreslås att kommissionen genom delegerade akter ska ange villkoren för när undantag och fördröjt offentliggörande får medges.

Transaktionsrapportering

Reglerna om transaktionsrapportering utvidgas i förhållande till dem i 2004 års EU-direktiv. Reglerade marknader och handelsplattformar ska vara skyldiga att lagra uppgifter som ska vara tillgängliga för de behöriga myndigheterna i minst fem år. Tillämpningsområdet för reglerna utvidgas i syfte att anpassas till regleringen på marknadsmissbruksområdet. Finansiella instrument som inte är upptagna till handel på en reglerad marknad eller handlas på en handelsplattform kommer dock inte att omfattas av rapporteringskraven. Genom de nya reglerna kommer även kvaliteten på rapporteringen att förbättras, dels genom bättre identifiering av de kunder för vars

räkning ett värdepappersinstitut har utfört en transaktion och de personer som är ansvariga för utförandet av transaktionen, dels genom att krav på att reglerade marknader och handelsplattformar ska rapportera transaktioner som har utförts av företag som inte själva omfattas av rapporteringsskyldighet.

Handel med derivatkontrakt

Vissa derivatkontrakt ska få handlas enbart på reglerade marknader och handelsplattformar. Denna begränsning ska gälla både för finansiella motparter och icke-finansiella motparter som har överskridit den s.k. clearingtröskeln i EU-förordningen om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister[6]. Kommissionen och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) ska genom tekniska standarder fastställa en lista med de derivatkontrakt som ska omfattas av kraven, och då med beaktande av likviditeten hos de specifika kontrakten.

Tillträde till clearing och handelsplatser

Det införs regler som har till syfte att undanröja kommersiella barriärer som kan ställas upp för att förhindra konkurrens vid clearing av finansiella instrument. Sådana barriärer kan bestå av att centrala motparter inte tillhandahåller clearingtjänster till vissa handelsplatser eller att handelsplatser inte tillhandahåller dataflöden till centrala motparter. Reglerna innebär förbud mot diskriminerande förfaranden som kan förhindra konkurrens vid clearing av finansiella instrument.

Tillsynsåtgärder för produktingripande och positioner

De behöriga myndigheterna och Esma ges utvidgade befogenheter att förbjuda eller begränsa marknadsföring, distribution och försäljning av vissa finansiella instrument eller viss typ av finansiell verk-

[6] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister(EUT L 201, 27.7.2012, s. 1, 32012R0648).

samhet. Esma ska samordna de åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar.

Esma ska även samordna de åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar på nationell nivå beträffande positioner i derivatkontrakt. Esma får också vissa befogenheter att hantera eller ange gränser för sådana positioner.

Tillhandahållande av tjänster av företag från tredjeland utan filial i EU

Det införs regler för värdepappersföretag från tredjeland som tillhandahåller tjänster direkt från tredjeland utan att inrätta en filial i EU. Någon motsvarande reglering finns inte i dag utan detta är något som medlemsstaterna får reglera i nationell rätt.

Det införs ett system som baseras på en preliminär likvärdighetsbedömning av tredjelandsjurisdiktioner som ska utföras av kommissionen. Företag som är auktoriserade i tredjeland kan få tillhandahålla tjänster till professionella investerare i EU under förutsättning att kommissionen har bedömt att det land där företaget hör hemma har likvärdiga regler och tillsyn som i EU samt att Esma därefter beslutat att registrera företaget. Ett beslut om likvärdighet förutsätter att ett tredjeland ger EU-baserade företag tillträde på ömsesidig basis. Företag från tredjeland för vilka kommissionen har fattat ett beslut om likvärdighet kan därigenom få tillhandahålla tjänster i EU. Tillhandahållande av tjänster till icke-professionella kunder kräver dock att företaget har inrättat en filial i EU.

Finansiell rådgivning ur ett näringsrättsligt perspektiv

Förslaget till EU-direktiv om marknader för finansiella instrument innehåller, som framgår ovan, regler om investeringsrådgivning. Värdepappersinstitut kan redan i dag tillhandahålla investeringsrådgivning till kund avseende finansiella instrument enligt 2 kap. 1 § 5 lagen om värdepappersmarknaden. Även försäkringsförmedlare kan tillhandahålla sådan investeringsrådgivning i viss omfattning (2 kap. 15 § första stycket 15 lagen om värdepappersmarknaden och 5 kap. 1 § lagen [2005:405] om försäkringsförmedling). Försäkringsförmedlare kan också tillhandahålla rådgivning om för-

säkringar enligt 1 kap. 1 § lagen om försäkringsförmedling. Även fondbolag kan tillhandahålla viss investeringsrådgivning enligt 7 kap. 1 § första stycket 3 lagen (2004:46) om investeringsfonder. Kreditinstitut kan utföra ekonomisk rådgivning med stöd av 7 kap. 1 § andra stycket 8 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Detsamma gäller vissa s.k. finansiella institut enligt lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet). Den nu nämnda lagregleringen utgör i huvudsak genomförande i svensk rätt av olika EU-direktiv.

Sammantaget kan det konstateras att finansiell rådgivning regleras i en rad olika lagar, där olika krav ställs upp. Utöver den näringsrättsliga regleringen på finansmarknadsområdet finns även lagen (2003:862) om finansiell rådgivning till konsumenter, som inte hänför sig till någon EU-rättsakt. Den sistnämnda lagen innebär inte någon tillståndsplikt för verksamheten i fråga. Finansiell rådgivning i vid bemärkelse tillhandahålls i praktiken även av näringsidkare som inte omfattas av den ovannämnda regleringen. Det kan ske exempelvis genom att rekommendationerna är generellt snarare än individuellt utformade eller att det rör sig om andra produkter än de som omfattas av nämnd reglering.

En analys av frågor som rör konsumentens ställning vid finansiell rådgivning genomförs i den av regeringen tillsatta Utredningen om konsumentskydd vid finansiell rådgivning (Ju 2012:14). I den utredningen ska utredaren bedöma konsumentens ställning i samband med att finansiell rådgivning lämnas av olika aktörer och därvid analysera både regelverket för marknadsföring och finansiell rådgivning, tillsynsverksamheten och konsumenternas möjlighet till tvistlösning. I uppdraget ingår att resonera kring eventuella behov av ändringar i lagstiftningen, men när det gäller lagstiftning på finansmarknadens område ska utredaren inte lämna några författningsförslag. Uppdraget ska redovisas senast den 30 november 2013.

Vid sidan av den finansiella rådgivning som beskrivs ovan förekommer det att näringsidkare förvaltar kunders finansiella tillgångar. Ett exempel på det är värdepappersrörelse i form av diskretionär portföljförvaltning avseende finansiella instrument enligt 2 kap. 1 § 4 lagen om värdepappersmarknaden. Förvaltning av finansiella tillgångar för konsumenters räkning kan även förekomma på exempelvis premiepensionsområdet.

Uppdraget

Förslaget till EU-direktiv om marknader för finansiella instrument

Det finns ett behov av att analysera och överväga ett antal frågor som gäller lagstiftningen på värdepappersmarknadsområdet med anledning av förslaget till EU-direktiv om marknader för finansiella instrument. En särskild utredare bör få i uppdrag att göra detta och att utarbeta nödvändiga lagförslag för att genomföra de regler som föreslås i EU-direktivet. Utredaren ska följa de förhandlingar rörande direktivförslaget som pågår inom EU och i sitt förslag utgå från det innehåll EU-direktivet får när det har antagits av Europaparlamentet och rådet.

Förslaget till EU-direktiv innebär en reglering som är fullharmoniserad på flera områden. Under behandlingen i Europaparlamentet och rådet har det emellertid framlagts förslag som öppnar möjlighet för medlemsstaterna att ställa upp mer långtgående krav exempelvis när det gäller värdepappersinstitut som utför investeringsrådgivning eller diskretionär portföljförvaltning. Utredaren ska analysera och överväga om det finns behov av att införa några sådana särskilda krav i svensk rätt och, om EU-direktivet ger medlemsstaterna denna möjlighet, utarbeta lagförslag som bedöms som lämpliga och ändamålsenliga för den svenska regleringen. I det avseendet ska utredaren särskilt överväga i vilken utsträckning det är möjligt och lämpligt att åstadkomma en tydligare distinktion mellan vad som bör anses vara rådgivning respektive försäljning. Frågor om intressekonflikter till följd av provisioner och andra ekonomiska incitament ska också övervägas särskilt.

Utredaren ska därför

- analysera och utarbeta de lagförslag som behövs för att genomföra EU-direktivet om marknader för finansiella instrument i svensk rätt, och
- ta fram underlag och utarbeta de lagförslag som bedöms som lämpliga och ändamålsenliga med hänsyn framför allt till behovet av ett stärkt konsumentskydd vid tillhandahållande av investeringstjänster, om direktivet ger medlemsstaterna möjlighet att ställa upp mer långtgående krav exempelvis när värdepappersinstitut utför investeringsrådgivning eller diskretionär portföljförvaltning.

Förslaget till EU-förordning om marknader för finansiella instrument

Det finns behov även av att analysera och överväga några frågor som gäller lagstiftningen på värdepappersmarknadsområdet med anledning av att EU-förordningen om marknader för finansiella instrument kommer att innebära en materiell reglering som blir direkt tillämplig i Sverige. Utredaren bör få i uppdrag att göra detta samt även analysera och utarbeta nödvändiga lagförslag för att anpassa svensk lagstiftning till de regler som föreslås i EU-förordningen. Utredaren ska följa de förhandlingar rörande förordningsförslaget som pågår inom EU och i sitt förslag utgå från det innehåll EU-förordningen får när den har antagits av Europaparlamentet och rådet.

Utredaren ska därför

- analysera vilka ändringar i den svenska lagstiftningen som behövs för att anpassa den till reglerna i EU-förordningen om marknader för finansiella instrument och utarbeta nödvändiga lagförslag.

Beaktande av delegerade akter och genomförandeakter

De delegerade akter och genomförandeakter till EU-direktivet om marknader för finansiella instrument som Esma ska utarbeta förslag till och som sedan ska antas av EU-kommissionen är av sådant slag att de kan komma att påverka hur EU-direktivet bör genomföras i svensk rätt. De akterna kommer att vara mycket nära kopplade till, och i vissa fall dessutom nödvändiga för, funktionen av reglerna i EU-direktivet. Det är därför viktigt att delegerade akter och genomförandeakter kan beaktas i ett så tidigt skede som möjligt i lagstiftningsarbetet. Det kan förväntas att både Esma och kommissionen offentliggör förslag innan akterna antas.

Utredaren ska därför

- följa arbetet med framtagande av delegerade akter och genomförandeakter till EU-direktivet om marknader för finansiella instrument,

- belysa hur delegerade akter och genomförandeakter påverkar eller bör påverka genomförandet av EU-direktivet, och
- lämna lagförslag där delegerade akter och genomförandeakter beaktas.

Finansiell rådgivning ur ett näringsrättsligt perspektiv

Liksom regeringen konstaterat i kommittédirektiven till utredningen Konsumentskydd vid finansiell rådgivning (2012:98) kan det vara svårt för en konsument att bedöma produktens lämplighet när det gäller faktorer som risk, kostnader och potentiell avkastning. Många finansiella produkter är komplexa och nya produkter utvecklas ständigt. Studier visar att många konsumenter har svårt att göra enkla beräkningar och har bristande kunskaper om grundläggande finansiella begrepp. Dessa omständigheter påverkar möjligheten att göra ett välgrundat val mellan olika produkter. Inte minst till följd av att den enskilde får ett allt större ansvar för att göra olika privatekonomiska val finns det ett behov av att reglera finansiell rådgivning ur ett näringsrättsligt perspektiv. Med anledning av konsumentens kunskapsunderläge är det angeläget med en reglering av finansiell rådgivning där ett starkt konsumentskydd står i förgrunden, exempelvis genom krav på att den som tillhandahåller rådgivningen ska ha rätt kompetens för sådan rådgivning som det är fråga om och i övrigt vara lämplig för den uppgiften.

Det finns ett behov av en sammanhållen och överskådlig näringsrättslig reglering för finansiell rådgivning till konsumenter. En anknytande fråga är om sådan finansiell rådgivning som i dag inte omfattas av tillståndsplikt, och därmed sammanhängande näringsrättslig reglering, bör göra det. Detta behöver analyseras. Detsamma gäller frågan om konsumentskyddet bör stärkas genom en kompletterande näringsrättslig reglering som omfattar krav på bl.a. tillstånd för förvaltning av konsumenters finansiella tillgångar i vid bemärkelse.

Utredaren ska därför

- följa förhandlingsarbetet inom EU i frågor som rör finansiell rådgivning ur ett näringsrättsligt perspektiv,

- kartlägga vilken finansiell rådgivning respektive förvaltning i vid bemärkelse som i dag inte omfattas av tillståndsplikt och därmed sammanhängande näringsrättslig reglering, och
- analysera vilka lagstiftningsåtgärder som eventuellt bör vidtas på finansmarknadsområdet i syfte att stärka konsumentskyddet avseende de aktuella frågorna samt i förekommande fall utarbeta nödvändiga lagförslag.

Konsekvensbeskrivningar

Utredaren ska utifrån de regler som föreslås lämna en redovisning av de konsekvenser och kostnader som uppstår för anställda, arbetsgivare, värdepappersinstitut, börser, övriga företag och andra enskilda samt Finansinspektionen och staten i övrigt. Därvid ska 14–15 a §§ kommittéförordningen (1998:1474) tillämpas för att ange kostnadsberäkningar och andra konsekvensbeskrivningar. I uppdraget ingår att särskild hänsyn till dessa och övriga konsekvenser ska tas redan vid utformningen av förslagen.

Arbetets bedrivande och redovisning av uppdraget

Utredaren ska ha en dialog med andra utredningar om genomförande av EU-rättsakter på finansmarknadsområdet, bl.a. Utredningen om nya kapitaltäckningsregler (Fi 2012:05) och Utredningen om bekämpning av marknadsmissbruk (Fi 2012:08) i frågor som är gemensamma, t.ex. sanktionsfrågor. Utredaren ska även ha en dialog med Utredningen om konsumentskydd vid finansiell rådgivning (Ju 2012:14) i frågor som rör konsumentskydd vid finansiell rådgivning, och arbetet ska, så långt det är möjligt, samordnas. Därutöver ska utredningen också ha en dialog med andra utredningar av betydelse för uppdraget.

Utredaren ska i sitt arbete också ha en dialog med arbetsmarknadens parter och med övriga relevanta intresseorganisationer och myndigheter. Den myndighet som främst berörs är Finansinspektionen.

Utredaren ska hålla sig informerad om arbetet i andra länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet med att genomföra det aktuella EU-direktivet.

Utredaren ska vidare följa EU-kommissionens och Esmas arbete med regler som ska komplettera de båda EU-rättsakterna.

Uppdraget ska redovisas senast den 30 juni 2014.

(Finansdepartementet)

Kommittédirektiv 2014:45

Tilläggsdirektiv till 2013 års värdepappersmarknadsutredning (Fi 2013:04)

Beslut vid regeringssammanträde den 20 mars 2014

Förlängd tid för uppdraget

Regeringen beslutade den 23 maj 2013 kommittédirektiv om marknader för finansiella instrument (dir. 2013:55). Enligt utredningens direktiv skulle uppdraget redovisas senast den 30 juni 2014.

Utredningstiden förlängs. Uppdraget ska i stället redovisas senast den 31 oktober 2014.

(Finansdepartementet)

Kommittédirektiv 2014:136

Tilläggsdirektiv till 2013 års värdepappersmarknadsutredning (Fi 2013:04)

Beslut vid regeringssammanträde den 18 september 2014

Förlängd tid för uppdraget

Regeringen beslutade den 23 maj 2013 kommittédirektiv om marknader för finansiella instrument (dir. 2013:55). Enligt utredningens direktiv skulle uppdraget redovisas senast den 30 juni 2014. I tilläggsdirektiv beslutade regeringen den 20 mars 2014 att förlänga utredningstiden till den 31 oktober 2014 (dir. 2014:45).

Utredningstiden förlängs på nytt. Uppdraget ska i stället redovisas senast den 30 januari 2015.

(Finansdepartementet)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/65/EU

av den 15 maj 2014

om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG ([4]) har ändrats flera gånger på väsentliga punkter ([5]). Med anledning av nya ändringar bör det av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) Avsikten med rådets direktiv 93/22/EEG ([6]) var att fastställa villkor för att auktoriserade värdepappersföretag och banker skulle kunna tillhandahålla särskilt angivna tjänster eller etablera filialer i andra medlemsstater på grundval av auktorisation och tillsyn i hemlandet. I det syftet eftersträvades genom direktivet en samordning av de ursprungliga krav för auktorisation och på verksamheten som ställs på värdepappersföretagen, inklusive uppföranderegleрna. Genom direktivet harmoniserades även vissa villkor för driften av reglerade marknader.

(3) Under senare tid har antalet aktiva investerare på de finansiella marknaderna ökat, och dessa erbjuds ett allt mer komplext och vittomfattande utbud av tjänster och instrument. Med hänsyn till denna utveckling bör unionens rättsliga ramar omfatta hela skalan av verksamheter som riktar sig till investerare. Det är därför nödvändigt att skapa den grad av harmonisering som krävs för att sörja för en hög nivå på skyddet av investerarna och för att på grundval av hemlandstillsyn ge värdepappersföretagen möjlighet att erbjuda tjänster inom hela unionen, som utgör en inre marknad. Direktiv 93/22/EEG har därför ersatts med direktiv 2004/39/EG.

(4) Finanskrisen har blottställt svagheter när det gäller finansiella marknaders funktion och transparens. Utvecklingen av de finansiella marknaderna har blottlagt behovet av att stärka ramarna för regleringen av marknader för finansiella instrument, även då handeln på dessa marknader sker OTC ("over-the-counter"), i syfte att öka transparensen, ge investerare bättre skydd, förstärka förtroendet, ta itu med oreglerade områden och säkerställa att tillsynsmyndigheter får tillräckliga befogenheter så att de kan fullgöra sina uppgifter.

([1]) EUT C 161, 7.6.2012, s. 3.
([2]) EUT C 191, 29.6.2012, s. 80.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 maj 2014.
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).
([5]) Se bilaga III, del A.
([6]) Rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet (EGT L 141, 11.6.1993, s. 27).

(5) Det råder enighet bland regleringsorgan på internationell nivå om att svagheter i bolagsstyrningen i en rad finansiella institut, däribland frånvaron av effektiva kontroller och maktbalanser inom dem, har varit en faktor som bidragit till finanskrisen. Överdrivet och oförsiktigt risktagande kan leda till obestånd i enskilda finansinstitut och till systemomfattande problem i medlemsstaterna och globalt. Felaktigt agerande av företag som tillhandahåller tjänster för kunder kan leda till negativa effekter för investerare och till förlust av förtroende från investerarnas sida. För att komma till rätta med de potentiellt skadliga effekterna av de svagheterna i bolagsstyrningsarrangemang bör direktiv 2004/39/EG kompletteras med mer detaljerade principer och minimistandarder. De principerna och standarderna bör gälla med beaktande av karaktären, omfattningen och komplexiteten hos värdepappersföretag.

(6) Högnivågruppen för finansiell tillsyn i EU uppmanade unionen att utveckla en mer harmoniserad finansiell reglering. I fråga om den framtida europeiska tillsynsstrukturen betonade dessutom Europeiska rådet den 18 och 19 juni 2009 behovet av att inrätta en enda europeisk regelbok som ska gälla för alla finansinstitut på den inre marknaden.

(7) Direktiv 2004/39/EG bör därför nu delvis omarbetats till det här direktivet och delvis ersatts av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 ([1]). Dessa båda rättsakter bör tillsammans bilda den rättsliga ram som reglerar de krav som är tillämpliga på värdepappersföretag, reglerade marknader, leverantörer av datarapporteringstjänster och företag från tredjeländer som tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet i unionen. Det här direktivet bör därför läsas i förening med den förordningen. Det här direktivet bör innehålla de bestämmelser som reglerar auktorisation av verksamheten, förvärv av kvalificerat innehav, utövande av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, villkoren för verksamhet i värdepappersföretag för att säkerställa investerarskydd, befogenheter för tillsynsmyndigheter i hemmedlemsstater och värdmedlemsstater samt system för påförandet av sanktioner. Eftersom det här direktivets huvudsakliga mål och syfte är att harmonisera nationella bestämmelser rörande de omnämnda områdena, bör det grunda sig på artikel 53.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Ett direktiv är en lämplig form för att genomförandebestämmelserna på de områden som omfattas av det här direktivet vid behov ska kunna anpassas till eventuella särdrag hos den särskilda marknaden och rättssystemet i varje medlemsstat.

(8) Det är lämpligt att i förteckningen över finansiella instrument även ta upp råvaruderivat och andra derivat som är konstruerade och handlas på ett sådant sätt att det skapar ett behov av reglering jämförbart med traditionella finansiella instrument.

(9) De finansiella instrument som faller inom tillämpningsområdet är bland annat energikontrakt som avvecklas fysiskt och som handlas på en organiserad handelsplattform (OTF-plattform), utom sådana som redan är reglerade i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 ([2]). Ett antal åtgärder har vidtagits för att minska effekterna av att de produkterna tas med på företag som handlar med dem. De företagen är redan undantagna från kapitalbaskraven enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([3]) och det undantaget kommer att bli föremål för en översyn enligt artikel 493.1 i den förordningen innan den upphör vid utgången av 2017. Eftersom de kontrakten är finansiella instrument skulle kraven i finansiell marknadsrätt tillämpas från början och krav avseende positionslimiter, transaktionsrapportering och marknadsmissbruk skulle gälla från och med dagen för ikraftträdandet av detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014. En övergångsperiod på 42 månader föreskrivs dock för tillämpningen av clearingkravet och marginalsäkerhetskraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ([4]).

(10) Inskränkningen av tillämpningsområdet när det gäller råvaruderivat som handlas på en OTF-plattform och som avvecklas fysiskt bör begränsas för att undvika kryphål som kan leda till regleringsarbitrage. Det är därför nödvändigt att föreskriva en delegerad akt för att ytterligare precisera innebörden i uttrycket ”måste avvecklas fysiskt” som åtminstone förutsätter att det införs en bindande och verkställbar skyldighet att fysiskt leverera råvaran som inte kan frångås och som utesluter rätten att avveckla kontant eller kvitta transaktioner utom i fall av force majeure, betalningsinställelse eller en verklig betalningsoförmåga.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (se sidan 84 i detta nummer av EUT).
([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1227/2011 av 25 oktober 2011 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete (EUT L 326, 8.12.2011, s. 1).
([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).
([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

(11) Flera olika typer av bedrägerier har ägt rum på andrahandsspotmarknader för unionens utsläppsrätter, vilket kan undergräva förtroendet för det system för handel med utsläppsrätter som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ([1]), och åtgärder som vidtas för att stärka systemet med register för unionens utsläppsrätter och villkoren för att öppna ett konto för handel med sådana utsläppsrätter. För att stärka integriteten och garantera att dessa marknader fungerar effektivt, inbegripet en omfattande övervakning av handelsverksamhet, är det lämpligt att komplettera åtgärder som vidtas enligt direktiv 2003/87/EG genom att fullt ut föra in utsläppsrätter i tillämpningsområdet för det här direktivet och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 ([2]), genom att klassificera dem som finansiella instrument.

(12) Detta direktiv avser att omfatta företag vars regelmässiga verksamhet eller rörelse består i att yrkesmässigt tillhandahålla investeringstjänster och/eller utföra investeringsverksamhet. Dess tillämpningsområde bör därför inte omfatta personer som bedriver annan yrkesmässig verksamhet.

(13) Det är nödvändigt att upprätta en omfattande ram av rättsliga regler för genomförandet av transaktioner med finansiella instrument, oberoende av vilka metoder som används vid handeln med sådana instrument, så att en hög kvalitet kan säkerställas vid genomförandet av investerarnas transaktioner och det finansiella systemets integritet och samlade effektivitet kan upprätthållas. Ett konsekvent och riskkänsligt system bör föreskrivas för reglering av de viktigaste slagen av arrangemang för utförande av order som för närvarande tillämpas på de finansiella marknadsplatserna i Europa. Det är nödvändigt att erkänna att det växt fram en ny generation av organiserade handelssystem vid sidan av de reglerade marknaderna, och dessa system bör omfattas av krav som syftar till att bevara de finansiella marknadernas effektiva och ordnade funktionssätt, samt att se till att sådana organiserade handelssystem inte kan utnyttja kryphål i regleringen.

(14) Alla handelsplatser, dvs. reglerade marknader, multilaterala handelsplattformar (MTF-plattformar) och OTF-plattformar, bör fastställa transparenta och icke-diskriminerande regler som styr tillträdet till handelsplatsen. Reglerade marknader och MTF-plattformar bör även i fortsättningen omfattas av liknande krav beträffande vem de får godkänna som medlemmar eller deltagare, men OTF-plattformar bör ha möjlighet att bestämma och begränsa tillträdet på grundval av bland annat den roll och de skyldigheter som de har i förhållande till sina kunder. Handelsplatserna bör i det avseendet kunna specificera de parametrar som styr systemet såsom minsta latens, förutsatt att det sker på ett öppet och transparent sätt och inte innebär någon diskriminering från plattformsoperatörens sida.

(15) En central motpart definieras i förordning (EU) nr 648/2012 som en juridisk person som träder emellan parterna i avtal som är föremål för handel på en eller flera finansiella marknader och blir köpare till varje säljare och säljare till varje köpare. Centrala motparter täcks inte av begreppet OTF-plattform enligt definitionen i detta direktiv.

(16) Personer som har tillträde till reglerade marknader eller MTF-plattformar hänvisas till som medlemmar eller deltagare. Båda beteckningarna kan användas utan åtskillnad. De beteckningarna omfattar inte användare som bara har direkt elektroniskt tillträde till handelsplatserna.

(17) En systematisk internhandlare bör definieras som ett värdepappersföretag som på ett organiserat, frekvent, systematiskt och omfattande sätt handlar för egen räkning när den utför kundorder utanför en reglerad marknad eller en MTF- eller OTF-plattform. För att den definitionen ska kunna tillämpas objektivt och ändamålsenligt på värdepappersföretag bör all bilateral handel med kunder, som är resultat av utförandet av en order, vara relevant och kriterier bör utvecklas för att fastställa vilka värdepappersföretag som behöver registreras som systematiska internhandlare. Handelsplatser är system där flera köp- och säljintressen från tredjepart växelverkar, och därför bör en systematisk internhandlare inte tillåtas att sammanföra köp- och säljintressen från tredjepart på ett sätt som till funktionen liknar en handelsplats.

(18) Personer som förvaltar sina egna tillgångar och företag som inte tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet utom handel för egen räkning med andra finansiella instrument än råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat av dessa, bör inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, såvida de inte är marknadsgaranter, medlemmar eller deltagare på en reglerad marknad eller en MTF-plattform eller har direkt elektroniskt tillträde till en handelsplats, tillämpar teknik för algoritmisk högfrekvenshandel eller handlar för egen räkning vid utförarande av kundorder.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

(19) I den kommuniké som utfärdades av G20-ländernas finansministrar och centralbankschefer den 15 april 2011 fastslås det att deltagare på råvaruderivatmarknader bör omfattas av lämplig reglering och tillsyn, och vissa undantag från direktiv 2004/39/EG ska därför ändras.

(20) Personer som handlar för egen räkning, inbegripet marknadsgaranter för råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat av dessa, med undantag för personer som handlar för egen räkning när de utför kundorder, eller som tillhandahåller investeringstjänster rörande råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa till kunder eller leverantörer i sin huvudsakliga verksamhet bör inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, förutsatt att den verksamheten är en sidoverksamhet till deras huvudsakliga verksamhet sett till koncernen som helhet, och den huvudsakliga verksamheten inte är tillhandahållande av investeringstjänster i den mening som avses i detta direktiv eller tillhandahållande av bankverksamhet i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU [1], och inte heller marknadsgarantverksamhet för råvaruderivat, och de personerna inte tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel. Tekniska kriterier för när en verksamhet utgör en sidoverksamhet vid sidan av en sådan huvudsaklig verksamhet bör klargöras i tekniska standarder för tillsyn, med beaktande av de kriterier som fastställs i det här direktivet.

Genom de kriterierna bör det säkerställas att icke-finansiella företag som handlar med finansiella instrument på ett oproportionerligt sätt i förhållande till investeringen i huvudverksamheten omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv. Kriterierna bör åtminstone omfatta kravet på att sidoverksamheten utgör en mindre del av verksamheten på koncernnivå och beakta storleken av deras handelsverksamhet i jämförelse med den totala handelsverksamheten på marknaden för den tillgångsklassen. När skyldigheten att tillhandahålla likviditet på en handelsplats krävs av tillsynsmyndigheterna i enlighet med unionsrätten eller nationella lagar och andra författningar eller av handelsplatserna, bör de transaktioner som genomförs för att uppfylla ett sådant skyldighet undantas vid bedömningen av huruvida verksamheten är en sidoverksamhet.

(21) Vid tillämpningen av detta direktiv och av förordning (EU) nr 600/2014, som både reglerar OTC- och börshandlade derivat i den mening som avses i förordning (EU) nr 600/2014, bör de verksamheter som på ett objektivt mätbart sätt anses minska risker som står i direkt samband med affärsverksamheten eller likviditetsfinansieringen och transaktioner inom en koncern betraktas på ett sätt som är förenligt med förordning (EU) nr 648/2012.

(22) Personer som handlar med råvaruderivat, utsläppsrätter och derivat av dessa får också handla med andra finansiella instrument som en del av sin affärsmässiga hantering av likviditetsrisker för att skydda sig mot risker som t.ex. valutarisker. Det är därför viktigt att förtydliga att undantag tillämpas kumulativt. Undantaget i artikel 2.1 j kan t.ex. användas tillsammans med undantaget i artikel 2.1 d.

(23) För att undvika eventuellt missbruk av undantagen bör dock marknadsgaranter för finansiella instrument, med undantag av marknadsgaranter för råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat av dessa, under förutsättning att deras marknadsgarantsverksamhet är sidoordnad deras huvudsakliga verksamhet sett till koncernen som helhet, och under förutsättning att de inte tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel, omfattas av detta direktivs tillämpningsområdet och bör inte beviljas något undantag.

(24) Handel för egen räkning vid utförarande av kundorder bör inkludera företag som utför order från olika kunder genom matchad principalhandel (*back to back*-handel), och företagen bör därvid anses handla i egenskap av uppdragsgivare och de bör omfattas av de bestämmelser i detta direktiv som omfattar både utförandet av order för kunders räkning och handel för egen räkning.

(25) Utförandet av order för handel med finansiella instrument som en sidoverksamhet mellan två personer vilkas huvudsakliga verksamhet, sett till koncernen som helhet, varken är tillhandahållande av investeringstjänster i den mening som avses i det här direktivet eller tillhandahållande av bankverksamhet i den mening som avses i direktiv 2013/36/EU, bör inte betraktas vara handel för egen räkning vid utförande av kundorder.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

(26) Varje gång som det i texten hänvisas till "personer" är det både fysiska och juridiska personer som avses.

(27) Försäkrings- och livförsäkringsföretag som står under lämplig kontroll från de behöriga tillsynsmyndigheternas sida och som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ([1]) bör undantas från det här direktivets tillämpningsområde när de bedriver den verksamhet som avses i det direktivet.

(28) Personer som inte tillhandahåller tjänster till tredjepart utan vilkas verksamhet uteslutande består i att tillhandahålla investeringstjänster till sina moderföretag, sina dotterföretag eller till andra dotterföretag till samma moderföretag bör inte omfattas av detta direktiv.

(29) Vissa lokala allmännyttiga energiföretag och vissa industrianläggningsoperatörer som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter samlar och utkontrakterar sin handelsverksamhet för säkring av affärsrisker till icke konsoliderade dotterföretag. De samriskföretagen tillhandahåller inga andra tjänster och fyller exakt samma funktion som de personer som avses i skäl 28. För att säkerställa lika spelregler bör det även vara möjligt att undanta samriskföretag från det här direktivets tillämpningsområde om de ägs gemensamt av lokala allmännyttiga energiföretag eller operatörer enligt artikel 3 f i direktiv 2003/87/EG och inte tillhandahåller några andra tjänster än investeringstjänster för lokala allmännyttiga energiföretag eller operatörer enligt artikel 3 f i direktiv 2003/87/EG, förutsatt att de lokala allmännyttiga energiföretagen eller operatörerna undantas enligt artikel 2.1 j om de själva utförde de investeringstjänsterna. För att säkerställa att det finns lämpliga skyddsåtgärder och att investerarna har ett adekvat skydd bör emellertid de medlemsstater som väljer att undanta sådana samriskföretag underställa dem krav som åtminstone är jämförbara med de krav som fastställs i det här direktivet, särskilt under auktorisationsfasen, vid bedömningen av deras vandel och erfarenhet och av eventuella aktieägares lämplighet, vid granskningen av villkoren för den första auktorisationen och vid fortlöpande tillsyn samt i fråga om uppföranderegler.

(30) Personer som endast på tillfällig basis tillhandahåller investeringstjänster i samband med annan yrkesmässig verksamhet bör inte omfattas av detta direktivs räckvidd, förutsatt att den verksamheten är reglerad och att reglerna för verksamheten i fråga inte utesluter att investeringstjänster tillhandahålls på tillfällig basis.

(31) Personer som tillhandahåller investeringstjänster som uteslutande består i förvaltning av program för andelsägande i företaget riktat till de anställda, och som därför inte tillhandahåller investeringstjänster till tredjepart, bör inte omfattas av detta direktiv.

(32) Det är nödvändigt att från detta direktivs räckvidd utesluta centralbanker och andra organ som fyller likartade funktioner samt offentliga organ som har i uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av statsskulden, inbegripet investering av denna, med undantag av organ som är helt eller delvis offentligt ägda och som fyller en affärsmässig funktion eller en funktion som sammanhänger med förvärv av värdepapper.

(33) För att klargöra undantagsreglerna för Europeiska centralbankssystemet (ECBS), andra nationella organ som utför liknande uppgifter och organ som deltar i förvaltningen av statsskulden, är det lämpligt att begränsa sådana undantag till de organ och institutioner som utför sina uppgifter i enlighet med rätten i en medlemsstat eller i enlighet med unionsrätten, samt till internationella organ i vilka två eller flera medlemsstater är medlemmar och vars mål är att uppbåda finansiering och tillhandahålla finansiellt stöd till förmån för sina medlemmar som har eller hotas av svåra finansiella problem, t.ex. Europeiska stabilitetsmekanismen.

(34) Det är nödvändigt att från detta direktivs räckvidd undanta företag för kollektiva investeringar och pensionsfonder, oavsett om de är samordnade på unionsnivå eller ej, samt förvarings- eller förvaltningsinstitut knutna till sådana företag, eftersom dessa omfattas av särskilda regler som är direkt anpassade till deras verksamhet.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

(35) Det är nödvändigt att från det här direktivets tillämpningsområde undanta systemansvariga för överföringssystemen enligt definitionen i artikel 2.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG [1] eller artikel 2.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG [2], som utför sina uppgifter enligt de direktiven, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 [3], enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 [4] eller enligt nätföreskrifter eller riktlinjer som antagits i enlighet med de rättsakterna. I enlighet med de rättsakterna har systemansvariga för överföringssystemen särskilda skyldigheter och ansvarsområden, de är föremål för särskild certifiering och övervakas av sektorsspecifika behöriga myndigheter. Systemansvariga för överföringssystemen bör också omfattas av ett sådant undantag då de använder andra personer som agerar som tjänsteleverantörer på deras vägnar för utförandet av deras uppgifter enligt de rättsakterna eller enligt nätföreskrifter eller riktlinjer som antagits enligt de förordningarna. Systemansvariga för överföringssystemen bör inte kunna omfattas av ett sådant undantag när de tillhandahåller investeringstjänster eller verksamhet med finansiella instrument, till exempel vid drift av plattformar för sekundärhandel med finansiella överföringsrättigheter.

(36) För att kunna åberopa de undantag som anges i detta direktiv bör personen i fråga stadigvarande uppfylla villkoren för sådana undantag. Särskilt om en person tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet och är befriad från att uppfylla bestämmelserna i detta direktiv eftersom sådana tjänster eller sådan verksamhet utgör sidotjänster eller sidoverksamhet i förhållande till den personens huvudsakliga verksamhet, om företagskoncernen ses på som helhet, bör den personen inte längre omfattas av undantaget för sidotjänster när tillhandahållandet av dessa tjänster eller denna verksamhet upphör att vara underordnad i förhållande till den personens huvudsakliga verksamhet.

(37) Personer som tillhandahåller investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet som omfattas av detta direktiv bör vara auktoriserade i sina hemmedlemsstater så att investerarna och stabiliteten i det finansiella systemet skyddas.

(38) Kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2013/36/EU behöver ingen ytterligare auktorisation enligt det här direktivet för att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet. När ett kreditinstitut beslutar att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet bör de behöriga myndigheterna innan de beviljar auktorisation enligt direktiv 2013/36/EU kontrollera att det uppfyller de relevanta bestämmelserna i det här direktivet.

(39) Strukturerade insättningar har uppstått som en form av investeringsprodukt men omfattas inte av någon rättsakt för skydd av investerare på unionsnivå, samtidigt som andra strukturerade investeringar omfattas av sådana rättsakter. Det är därför lämpligt att stärka investerarnas förtroende och att göra lagstiftningen om distribution av olika typer av paketerade investeringsprodukter för icke-professionella investerare mer enhetlig i syfte att säkerställa en tillfredsställande nivå för investerarskyddet inom hela unionen. Av det skälet är det lämpligt att inkludera strukturerade insättningar i tillämpningsområdet för detta direktiv. I detta avseende är det nödvändigt att klargöra att eftersom strukturerade insättningar är en form av investeringsprodukt omfattar de inte insättningar som enbart är kopplade till räntor, såsom Euribor eller Libor, oberoende av om räntorna är fastställda i förväg eller ej, eller om de är fasta eller rörliga. Sådana insättningar bör därför undantas från detta direktivs tillämpningsområde.

(40) Det här direktivets tillämpning på värdepappersföretag och kreditinstitut vid försäljning eller rådgivning till kunder i samband med strukturerade insättningar bör uppfattas som när dessa förmedlar de produkterna, vilka har utfärdats av ett kreditinstitut som kan ta emot insättningar i enlighet med direktiv 2013/36/EU.

(41) Värdepapperscentraler är systemviktiga institutioner för finansiella marknader och sörjer för den inledande registreringen av värdepapper, hantering av de konton som innehåller värdepappren och avvecklingen av praktiskt taget all handel med värdepapper. Värdepapperscentraler ska regleras specifikt i unionsrätten och är föremål för i synnerhet auktorisering och vissa villkor för verksamheten. Utöver de centrala tjänster som avses i annan unionsrätt, kan värdepapperscentraler emellertid även komma att tillhandahålla investeringstjänster och utföra investeringsverksamhet som regleras enligt detta direktiv.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).
[2] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).
[3] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 15).
[4] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005 (EUT L 211, 14.8.2009, s. 36).

För att säkerställa att alla enheter som tillhandahåller investeringstjänster och utför investeringsverksamhet omfattas av samma regelverk är det lämpligt att säkerställa att sådana värdepapperscentraler inte omfattas av kraven i detta direktiv som rör auktorisering och vissa villkor för verksamheten men att unionsrätten som reglerar värdepapperscentraler bör säkerställa att de omfattas av bestämmelserna i detta direktiv när de tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet utöver de tjänster som anges i den unionsrätten.

(42) För att förstärka skyddet av investerare i unionen är det lämpligt att begränsa de villkor enligt vilka medlemsstater får göra undantag från tillämpningen av detta direktiv för personer som tillhandahåller investeringstjänster till kunder vilka, som ett resultat av detta, inte är skyddade enligt detta direktiv. I synnerhet är det lämpligt att kräva att medlemsstater ska tillämpa krav som åtminstone är jämförbara med de krav som fastställs i detta direktiv för dessa personer, särskilt under auktorisationsfasen, vid bedömningen av deras vandel och erfarenhet och av eventuella aktieägares lämplighet, vid granskningen av villkoren för den första auktorisationen och vid fortlöpande tillsyn samt i fråga om uppföranderegler.

Dessutom bör personer som undantas från tillämpningen av det här direktivet omfattas av ett system för ersättning till investerare som erkänts i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG [1] eller en ansvarsförsäkring som säkerställer likvärdigt skydd för kunderna i situationer som omfattas av det direktivet.

(43) När ett värdepappersföretag tillhandahåller en eller flera investeringstjänster som inte omfattas av dess auktorisation, eller utför en eller flera investeringsverksamheter som inte omfattas av dess auktorisation, på icke regelbunden basis, bör det inte behöva någon ytterligare auktorisation enligt detta direktiv.

(44) Vid tillämpningen av detta direktiv bör med mottagande och vidarebefordran av order även avses sammanförande av två eller flera investerare för att få till stånd en transaktion mellan dessa.

(45) Värdepappersföretag och kreditinstitut som distribuerar finansiella instrument som de själva utfärdar bör omfattas av detta direktiv när de tillhandahåller investeringsrådgivning till sina kunder. För att undanröja osäkerhet och stärka investerarskyddet är det lämpligt att föreskriva tillämpning av detta direktiv när värdepappersföretag och kreditinstitut på primärmarknaden distribuerar finansiella instrument som de har utfärdat utan att tillhandahålla någon rådgivning. För det ändamålet bör definitionen av tjänsten "utförande av order för kunds räkning" utvidgas.

(46) Enligt principerna om ömsesidigt erkännande och om hemlandstillsyn bör medlemsstaternas behöriga myndigheter inte bevilja auktorisationer, och de bör i förekommande fall återkalla auktorisationer om sådana faktorer som verksamhetsplanernas innehåll, verksamhetens geografiska spridning eller den verksamhet som faktiskt utförs tydligt visar att ett värdepappersföretag har valt en viss medlemsstats rättssystem för att undkomma striktare regler i en annan medlemsstat, inom vars gränser företaget avser att bedriva eller bedriver huvuddelen av sin verksamhet. Om värdepappersföretaget är en juridisk person, bör det vara auktoriserat i den medlemsstat där det har sitt säte. Om värdepappersföretaget inte är en juridisk person, bör det vara auktoriserat i den medlemsstat där det har sitt huvudkontor. Medlemsstaterna bör även kräva att värdepappersföretagen alltid har sina huvudkontor i sina hemmedlemsstater och att de faktiskt bedriver verksamhet där.

(47) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG [2] föreskrivs detaljerade kriterier för en bedömning av tilltänkta förvärv i ett värdepappersföretag och för ett förfarande för deras tillämpning. För att säkerställa rättssäkerhet, klarhet och förutsebarhet både vad gäller bedömningsförfarandet och dess resultat är det lämpligt att bekräfta kriterierna och förfarandet för bedömning som föreskrivs i det direktivet.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22).

[2] Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG av den 5 september 2007 om ändring av direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1).

I synnerhet bör behöriga myndigheter bedöma den tilltänkte förvärvarens lämplighet och det tilltänkta förvärvets finansiella sundhet på grundval av samtliga följande kriterier: den tilltänkte förvärvarens anseende; det anseende och de erfarenheter de personer har som kommer att leda värdepappersföretagets verksamhet till följd av det tilltänkta förvärvet; den tilltänkte förvärvarens finansiella sundhet; huruvida värdepappersföretaget kommer att kunna uppfylla verksamhetskraven enligt det här direktivet och andra direktiv, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG ([1]) och direktiv 2013/36/EU huruvida det finns rimlig anledning att misstänka pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta enligt artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG ([2]), eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.

(48) Ett värdepappersföretag som är auktoriserat i sin hemmedlemsstat bör ha rätt att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet inom hela unionen utan att behöva söka särskilt tillstånd av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det önskar tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet.

(49) Eftersom vissa värdepappersföretag är undantagna från den skyldighet som föreskrivs i direktiv 2013/36/EU, bör dessa vara skyldiga att antingen inneha ett minimikapital eller att teckna en ansvarsförsäkring eller en kombination av båda. Anpassningarna av beloppen för den försäkringen bör göras med beaktande av de anpassningar som har gjorts inom ramen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG ([3]). Den särskilda behandlingen med avseende på kapitalkrav bör göras utan att det påverkar tillämpningen av de beslut som kommer att fattas när det gäller lämplig behandling av de företagen i samband med framtida förändringar av unionsrätten om kapitalkrav.

(50) Eftersom tillsynslagstiftningens tillämpningsområde bör begränsas till de företag som utgör en källa till motpartsrisk för andra marknadsplatsaktörer genom yrkesmässig förvaltning av ett handelslager, bör företag som för egen räkning handlar med finansiella instrument, förutom råvaruderivat, utsläppsrätter eller derivat av dessa undantas från tillämpningsområdet för detta direktiv, förutsatt att de inte är marknadsgaranter, inte handlar för egen räkning vid genomförandet av kundorder, är inte medlemmar eller deltagare i en reglerad marknad eller MTF-plattform eller inte har direkt elektroniskt tillträde till en handelsplats eller inte tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel.

(51) För att skydda en investerares äganderätt och liknande rättigheter i fråga om aktier och investerarens rättigheter i fråga om penningmedel som anförtrotts ett företag bör de rättigheterna hållas åtskilda från företagets egna. Denna princip bör dock inte hindra ett företag från att driva verksamhet i eget namn men för investerarens räkning när transaktionens beskaffenhet så kräver och investeraren samtycker, t.ex. vid aktielån.

(52) Kraven avseende skyddet av kundtillgångar är ett centralt verktyg för skyddet av kunder vid tillhandahållandet av tjänster och utförande av verksamhet. Undantag från de kraven kan göras när full äganderätt till medel och finansiella instrument överförs till ett värdepappersföretag för att täcka alla aktuella eller framtida, faktiska eller villkorade eller framtida förpliktelser. Den breda möjligheten kan skapa osäkerhet och äventyra effektiviteten i kraven avseende skyddet av kundernas tillgångar. Åtminstone när det gäller icke-professionella kunders tillgångar är det därför lämpligt att begränsa värdepappersföretags möjligheter att ingå avtal om finansiell äganderättsöverföring enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG ([4]), i syfte att säkra eller på annat sätt täcka sina förpliktelser.

(53) Det är nödvändigt att stärka den roll som ledningsorganen för värdepappersföretag, reglerade marknader och leverantörer av datarapporteringstjänster spelar när det gäller att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av företagen och främja marknadens integritet och investerarnas intressen. Ledningsorganet för värdepappersföretag, reglerade marknader och leverantörer av datarapporteringstjänster bör alltid avsätta tillräckligt med tid och som helhet ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå företagets verksamhet, inbegripet

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling (EGT L 9, 15.1.2003, s. 3).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

de främsta riskerna. För att undvika grupptänkande och för att främja oberoende åsikter och ett kritiskt ifrågasättande bör ledningsorganen därför präglas av en tillräcklig mångfald vad gäller ålder, kön, geografiskt ursprung samt utbildnings- och yrkesbakgrund för att det ska gå att få fram olika slags synpunkter och erfarenheter. Genom sin representation i ledningsorgan kan arbetstagarna också bidra med ett viktigt perspektiv och genuin kännedom om företagens interna verksamhet, och arbetstagarrepresentation kan därför ses som ett positivt sätt att öka mångfalden. Därför bör mångfald vara ett av kriterierna för ledningsorganens sammansättning. Mångfald bör också mer allmänt beaktas i företags utnämningspolicy. Den politiken bör till exempel innebära att företagen uppmuntras att välja kandidater från slutlistor som innehåller båda könen. För att skapa en enhetlig bolagsstyrningsstrategi bör kraven på värdepappersföretag i så hög grad som möjligt överensstämma med dem i direktiv 2013/36/EU.

(54) För att ha en effektiv tillsyn och kontroll över den verksamhet som utförs av värdepappersföretag, reglerade marknader och leverantörer av datarapporteringstjänster bör ledningsorganet ha ansvaret för och kunna ställas till svars för företagets övergripande strategi, med beaktande av företagets affärs- och riskprofil. Ledningsorganet bör under företagets hela livscykel ta på sig ett tydligt ansvar för att fastställa och precisera företagets strategiska mål, riskstrategi och interna styrning, godkänna företagets interna organisation, däribland kriterier för urval och utbildning av personal, effektiv tillsyn över personer i ledande befattning, fastställande av övergripande strategier som styr tillhandahållandet av tjänster och utförande av verksamhet, däribland lön till försäljningspersonal och godkännande av nya produkter för distribution till kunder. En regelbunden övervakning och bedömning av företags strategiska mål, deras interna organisation och deras strategier för tillhandahållande av tjänster och utförande av verksamhet bör säkerställa deras kontinuerliga förmåga att tillhandahålla en sund och ansvarsfull ledning som främjar marknadernas integritet och skyddet av investerare. Att inneha ett alltför stort antal uppdrag i ledningsorgan samtidigt skulle hindra en ledamot i ledningsorganet från att avsätta den tid som krävs för att utöva den tillsynsrollen.

Det är därför nödvändigt att begränsa det antal uppdrag i ledningsorgan som en ledamot i ett kreditinstituts ledningsorgan får inneha samtidigt i olika enheter. Uppdrag i ledningsorgan i organisationer som inte huvudsakligen har kommersiellt syfte, till exempel icke-vinstdrivande organisationer eller välgörenhetsorganisationer, bör dock inte beaktas vid tillämpningen av en sådan begränsning.

(55) Olika styrningsstrukturer tillämpas i medlemsstaterna. I de flesta fall tillämpas en monistisk eller dualistisk ledningsstruktur. Definitionerna i det här direktivet är tänkta att omfatta alla befintliga strukturer utan att förespråka någon särskild. De är endast till för upprättandet av regler som syftar till att uppnå ett visst resultat, oavsett vilken nationell bolagsrätt som gäller för ett institut i varje medlemsstat. Definitionerna bör därför inte påverka den allmänna fördelningen av befogenheter i enlighet med den nationella bolagsrätten.

(56) Den allt större mängden olika parallella verksamheter i många värdepappersföretag har ökat potentialen för intressekonflikter mellan de verksamheterna och kundernas intressen. Regler behöver därför upprättas för att sörja för att sådana konflikter inte påverkar kundernas intressen negativt. Företagen är skyldiga att vidta effektiva åtgärder för att identifiera och förebygga eller hantera intressekonflikter och i möjligaste mån lindra de potentiella följderna av de riskerna. Om det trots detta kvarstår viss risk för att kundens intressen skadas, bör kunden tydligt informeras om den allmänna arten av och/eller källorna till intressekonflikterna och om de åtgärder som har vidtagits för att lindra de riskerna, innan ett åtagande görs om verksamhet för dennes räkning.

(57) Kommissionens direktiv 2006/73/EG [1] gör det möjligt för medlemsstaterna att kräva, när det gäller organisatoriska krav för värdepappersföretag, att telefonsamtal spelas in eller att elektronisk kommunikation som berör kundorder bevaras. Inspelning av telefonsamtal eller bevarande av elektronisk kommunikation som berör kundorder är förenligt med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) och är motiverat för att stärka investerarskyddet, förbättra marknadsövervakningen och öka rättssäkerheten i värdepappersföretagens och deras kunders intresse. Vikten av sådana registreringar hänvisas också till i den tekniska rådgivning till kommissionen som utfärdades av Europeiska värdepapperstillsynskommittén den 29 juli 2010. Dessa registreringar bör säkerställa att det finns underlag för villkoren för varje order som kunder har lämnat och att dessa motsvarar de transaktioner som värdepappersföretagen har utfört och påvisar beteenden som kan vara relevanta när det gäller marknadsmissbruk, inklusive när firman handlar för egen räkning.

[1] Kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 26).

Därför behövs registreringar av alla samtal när ett företags företrädare handlar eller har för avsikt att handla för egen räkning. När order förmedlas av kunderna genom andra kanaler än telefon bör sådana meddelanden ske på ett varaktigt medium som brev, fax, e-post eller dokumentation av order som läggs vid möten. Innehållet i relevanta samtal vid personliga möten med en kund kan dokumenteras med skriftliga protokoll eller anteckningar. Sådana order bör anses vara likvärdiga med dem som tas emot via telefon. När protokoll förs vid personliga möten med kunderna bör medlemsstaterna säkerställa att lämpliga skyddsåtgärder finns för att se till att kunden inte står som förlorare till följd av att protokollet på ett felaktigt sätt dokumenterar samtalet mellan parterna. Sådana skyddsåtgärder bör inte förutsätta att kunden tar på sig något ansvar.

För att skapa rättssäkerhet om skyldighetens räckvidd är det lämpligt att tillämpa den på all utrustning som tillhandahålls av företaget eller som värdepappersföretaget tillåter användning av och att kräva att värdepappersföretagen vidtar rimliga åtgärder för att säkerställa att ingen privatägd utrustning används i fråga om transaktioner. De registreringarna bör stå till de behöriga myndigheternas förfogande, när de ska utföra sina tillsynsuppgifter och vidta efterlevnadsåtgärder enligt det här direktivet och enligt förordning (EU) nr 600/2014, förordning (EU) nr 596/2014 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU [1] för att hjälpa de behöriga myndigheterna att identifiera beteenden som inte är förenliga med den rättsliga ramen för värdepappersföretags verksamhet. De registreringarna bör även stå till värdepappersföretags och kunders förfogande för att visa utvecklingen av deras relation i fråga om order som kunder har lämnat och transaktioner som företag har utfört. Av de skälen är det lämpligt att i det här direktivet fastställa principerna för en generell ordning avseende inspelning av telefonsamtal eller bevarande av elektronisk kommunikation som berör kundorder.

(58) I linje med rådets slutsatser från juni 2009 om stärkande av den europeiska finansiella tillsynen, och i syfte att bidra till inrättandet av ett gemensamt regelverk för unionens finansiella marknader, bidra till en vidareutveckling av lika spelregler för medlemsstater och marknadsdeltagare, förbättra investerarskyddet och förbättra övervakning och efterlevnadsåtgärder, har unionen åtagit sig att minimera, där det är lämpligt, det handlingsutrymme som är tillgängligt för medlemsstaterna i unionsrätten avseende finansiella tjänster. Förutom införandet i detta direktiv av en gemensam ordning för inspelning av telefonsamtal eller bevarande av elektronisk kommunikation som berör kundorder, är det lämpligt att inskränka behöriga myndigheters möjlighet att delegera tillsynsuppgifter i vissa fall, och för att begränsa handlingsfriheten i de krav som är tillämpliga på anknutna ombud och på rapporteringen från filialer.

(59) Användningen av handelsteknik har utvecklats markant under det senaste årtiondet, och sådan teknik används nu i stor utsträckning av marknadsdeltagare. Många marknadsdeltagare använder sig nu av algoritmisk handel, där en datoralgoritm automatiskt bestämmer aspekter av en order med minimalt eller inget mänskligt ingripande. Risker till följd av algoritmisk handel bör regleras. Användning av algoritmer för bearbetning efter handeln av utförda transaktioner utgör dock inte algoritmisk handel. Ett värdepappersföretag som bedriver algoritmisk handel som ett led i en marknadsgarantstrategi bör utföra den marknadsgarantuppgiften kontinuerligt under en bestämd andel av den tid då marknaderna normalt är öppna på handelsplatsen. Det bör i tekniska standarder för tillsyn klargöras vad som utgör en bestämd andel av den tid då marknaderna normalt är öppna på handelsplatsen genom att det säkerställs att denna bestämda andel är betydande i jämförelse med den totala tid då marknaderna normalt är öppna, med beaktande av likviditeten, omfattningen och arten på den specifika marknaden och särdragen hos de finansiella instrument med vilka handel bedrivs.

(60) Värdepappersföretag som ägnar sig åt algoritmisk handel och bedriver en marknadsgarantstrategi bör ha infört lämpliga system och kontroller för den verksamheten. En sådan verksamhet bör uppfattas på ett specifikt sätt i dess sammanhang och syfte. Definitionen av en sådan verksamhet är därför, oberoende av definitioner såsom den av marknadsgarantverksamhet (marketmakerfunktionen) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 [2].

(61) En specifik delmängd av algoritmisk handel är algoritmisk högfrekvenshandel, där ett handelssystem analyserar data eller signaler från marknaden med hög beräkningshastighet och därefter skickar eller uppdaterar ett stort antal order inom en mycket kort tidsperiod som ett resultat av denna analys. Algoritmisk högfrekvenshandel kan framför allt innehålla inslag som läggande, generering, dirigering och utförande av order som bestäms av systemet utan mänskligt ingrepp för varje enskild handel eller order, kort tidsram för fastställande och likvidering av positioner, hög daglig portföljomsättning, högt intradagsförhållande mellan order och handel och avslutning av handelsdagen med neutral eller nästan neutral position. Algoritmisk högfrekvenshandel kännetecknas bland annat av stora intradagsmängder meddelanden som utgör order, bud eller annulleringar. När det ska fastställas vad som utgör stora intradagsmängder meddelanden, bör hänsyn tas till den kund som ytterst står bakom verksamheten,

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU av den 16 april 2014 om straffrättsliga påföljder för marknadsmissbruk (marknadsmissbruksdirektiv) (se sidan 179 i detta nummer av EUT).

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 av den 14 mars 2012 om blankning och vissa aspekter av kreditswappar (EUT L 86, 24.3.2012, s. 1).

observationsperiodens längd, en jämförelse med aktiviteten som helhet på marknaden under perioden samt den relativa koncentrationen eller fragmenteringen av aktiviteten. Algoritmisk högfrekvenshandel bedrivs normalt av handlare som använder sitt eget kapital för handeln, och vanligen innebär den – snarare än att vara en strategi i sig själv – användning av sofistikerad teknik för att genomföra mer traditionella handelsstrategier, såsom verksamhet som marknadsgarant eller arbitrage.

(62) Tekniska framsteg har möjliggjort högfrekvenshandel och nyutvecklade affärsmodeller. Högfrekvenshandel underlättas av att marknadsaktörernas inrättningar samlokaliseras i fysisk närhet till den plats där en handelsplats har motsvarande matchningsmotor. För att säkerställa ordnade och rättvisa handelsförhållanden är det nödvändigt att handelsplatserna erbjuder sådana samlokaliseringstjänster på en icke-diskriminerande, rättvis och transparent grund. Användningen av handelsteknik har ökat hastigheten, kapaciteten och komplexiteten i investerarnas handelsverksamhet. Det har också gjort det möjligt för marknadsdeltagarna att göra det lättare för sina kunder att få direkt elektroniskt tillträde till marknader genom användningen av deras handelsplattformar, genom direkt elektroniskt tillträde eller genom direkt marknadstillträde eller sponsrat tillträde. Handelsteknik har medfört fördelar för marknaden och marknadsdeltagarna generellt, exempelvis i form av bredare marknadsdeltagande, ökad likviditet, snävare spreadar, minskad kortfristig volatilitet och sätt att få bättre utförande av kundorder. Den handelstekniken ger emellertid upphov till en rad potentiella risker såsom en ökad risk för överbelastning i systemen på handelsplatser till följd av stora ordervolymer och risk för att algoritmisk handel ska generera dubbla eller felaktiga order eller på annat sätt brista på ett sätt som kan skapa en oordnad marknad.

Dessutom finns det en risk för att algoritmiska handelssystem ska överreagera på andra marknadshändelser, vilket kan förvärra volatiliteten om det redan finns ett problem på marknaden. Algoritmisk handel eller teknik för algoritmisk högfrekvenshandel kan, i likhet med alla andra former av handel, inbjuda till vissa former av beteende, som är förbjudna enligt förordning (EU) nr 596/2014. Högfrekvenshandel kan också, på grund av informationsfördelen för högfrekvenshandlare, föranleda investerare att välja att utföra order på handelsplatser där de kan undvika interaktion med högfrekvenshandlare. Det är lämpligt att strategier för högfrekvenshandel med vissa specifika drag blir föremål för en särskild tillsynskontroll. Eftersom de framför allt är tekniker som grundas på handel för egen räkning bör sådan kontroll också tillämpas när utförandet av handelstekniker struktureras på ett sådant sätt att utförande för egen räkning undviks.

(63) De potentiella riskerna till följd av ökad teknikanvändning minskas bäst genom en kombination av åtgärder och specifik riskkontroll, riktad mot företag som använder algoritmisk handel eller teknik för algoritmisk högfrekvenshandel, de som tillhandahåller direkt elektroniskt tillträde, och andra åtgärder som är riktade mot operatörer som driver handelsplatser till vilka sådana företag har tillträde. För att förstärka marknadernas motståndskraft mot bakgrund av den tekniska utvecklingen, bör de åtgärderna återspegla och bygga på den europeiska tillsynsmyndighetens (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([1]) tekniska riktlinjer, som gavs ut i februari 2012 om system och kontroller i en automatiserad handelsmiljö för handelsplattformar, värdepappersföretag och behöriga myndigheter (Esma/2012/122). Det är önskvärt att säkerställa att alla företag som använder algoritmisk högfrekvenshandel är auktoriserade. Sådan auktorisation bör säkerställa att de företagen omfattas av organisatoriska krav enligt detta direktiv och att de står under vederbörlig tillsyn. Enheter som är auktoriserade, står under tillsyn enligt unionsrätten om den finansiella sektorn och är undantagna från bestämmelserna i detta direktiv men använder algoritmisk handel eller teknik för algoritmisk högfrekvenshandel bör emellertid inte vara skyldiga att erhålla auktorisation enligt detta direktiv och bör endast omfattas av de åtgärder och kontroller som syftar till att hantera den särskilda risk som följer av den typen av handel. I det sammanhanget bör Esma spela en viktig samordnarroll för att definiera den lämpliga tick-size så att marknaderna på unionsnivå fungerar på ordnat sätt.

(64) Både värdepappersföretag och handelsplatser bör säkerställa att robusta åtgärder har vidtagits för att säkerställa att algoritmisk handel eller teknik för algoritmisk högfrekvenshandel inte skapar en oordnad marknad och att den inte kan användas i missbrukssyfte. Handelsplatser bör också säkerställa att de egna handelssystemen är motståndskraftiga och vederbörligen testade så att de kan hantera ökade orderflöden eller marknadsstress samt att det finns handelsspärrar på handelsplatser för att tillfälligt stoppa eller begränsa handeln om det uppstår plötsliga och oväntade prisrörelser.

(65) Det är också nödvändigt att se till att handelsplatsernas avgiftsstrukturer är transparenta, icke-diskriminerande och rättvisa, och att de inte är strukturerade på ett sätt som främjar oordnade marknadsförhållanden. Det är därför lämpligt att tillåta att handelsplatser justerar sina avgifter för annullerade order efter den tid som ordern

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

upprätthölls och kalibrerar avgifterna för varje finansiellt instrument för vilka de tillämpas. Medlemsstaterna bör också kunna tillåta handelsplatser att införa högre avgifter för att lägga order som senare annulleras eller för deltagare som lägger en hög andel annullerade order och på dem som tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel, för att avspegla den extra bördan på systemkapaciteten utan att detta nödvändigtvis gynnar andra marknadsdeltagare.

(66) Förutom åtgärder avseende algoritmisk handel och teknik för algoritmisk högfrekvenshandel är det lämpligt att förbjuda värdepappersföretags tillhandahållande av direkt elektroniskt tillträde till marknader för sina kunder när sådant tillträde inte är underkastat riktiga system och kontroller. Oavsett den form av direkt elektroniskt tillträde som erbjuds bör företag som erbjuder sådant tillträde bedöma och se över lämpligheten hos de kunder som utnyttjar denna tjänst samt säkerställa att användningen av tjänsten är underkastad riskkontroller och att de företagen behåller ansvaret för handel som beställts av deras kunder genom användning av deras system eller med användning av deras handelskod. Detaljerade organisatoriska krav avseende de nya handelsformerna bör fastställas mer i detalj i tekniska standarder för tillsyn. Detta bör säkerställa att krav kan ändras vid behov för att hantera ytterligare innovation och utveckling på det området.

(67) För att säkerställa effektiv tillsyn och göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att i tid vidta lämpliga åtgärder mot defekta eller ohederliga algoritmiska strategier måste alla order som genereras genom algoritmisk handel flaggas. Genom flaggning bör de behöriga myndigheterna kunna identifiera och urskilja order som härrör från olika algoritmer och effektivt rekonstruera och utvärdera de strategier som algoritmiska handlare tillämpar. Detta bör minska risken för att order inte entydigt tillskrivs en algoritmisk strategi och en handlare. Genom flaggning kan de behöriga myndigheterna reagera effektivt och ändamålsenligt mot strategier för algoritmisk handel, som fungerar på ett sätt som innebär missbruk eller hotar en korrekt fungerande marknad.

(68) För att säkerställa att marknadsintegriteten upprätthålls i ljuset av den tekniska utvecklingen på de finansiella marknaderna bör Esma regelbundet inhämta uppgifter från nationella experter om utvecklingen när det gäller handelsteknik, inbegripet högfrekvenshandel och nya metoder som skulle kunna utgöra marknadsmissbruk, i syfte att identifiera och främja effektiva strategier för att förebygga och stävja sådant missbruk.

(69) För närvarande är en mängd handelsplatser i drift i unionen, och av dessa handlar vissa med identiska finansiella instrument. I syfte att hantera potentiella risker för investerares intressen är det nödvändigt att formalisera och ytterligare samordna förfarandena avseende konsekvenserna för handel på andra handelsplatser, om ett värdepappersföretag eller en marknadsplatsaktör som driver en handelsplats beslutar att tillfälligt eller definitivt stoppa handeln med ett finansiellt instrument. Av rättssäkerhetsskäl och för att på ett tillfredsställande sätt hantera intressekonflikter i samband med beslut att tillfälligt eller definitivt stoppa handel med finansiella instrument bör det, om ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en handelsplats stoppar handeln på grund av att deras regler inte följs, säkerställas att de övriga följer beslutet om deras behöriga myndigheter fattar ett sådant beslut, såvida inte fortsatt handel kan motiveras på grund av exceptionella omständigheter. Dessutom är det nödvändigt att formalisera och förbättra informationsutbytet och samarbetet mellan de behöriga myndigheterna om att tillfälligt stoppa handel med finansiella instrument på en handelsplats eller att avföra dem därifrån. De arrangemangen bör tillämpas på ett sätt som förhindrar att handelsplatser i kommersiellt syfte utnyttjar information som ges i samband med att ett finansiellt instrument stoppas tillfälligt eller avförs från handel.

(70) Fler investerare har blivit aktiva på finansiella marknader och erbjuds ett mer komplext och vittomfattande utbud av tjänster och instrument, och med hänsyn till den utvecklingen är det nödvändigt att ombesörja en viss grad av harmonisering för att erbjuda investerare en hög skyddsnivå inom hela unionen. När direktiv 2004/39/EG antogs var det till följd av investerarnas ökande beroende av personliga rekommendationer nödvändigt att inkludera bestämmelsen om investeringsrådgivning som en investeringstjänst som kräver auktorisation och särskilda uppföranderegler. De personliga rekommendationernas fortsatta relevans för kunder och den ökande komplexiteten hos tjänster och instrument gör det nödvändigt att skärpa uppföranderegelerna i syfte att stärka investerarskyddet.

(71) Medlemsstaterna bör säkerställa att värdepappersföretag agerar i enlighet med sina kunders bästa intresse och är i stånd att uppfylla sina skyldigheter enligt detta direktiv. Värdepappersföretag bör således förstå särdragen hos de finansiella instrument som erbjuds eller rekommenderas, och inrätta och se över effektiva metoder och arrangemang för att identifiera den kategori av kund till vilken produkterna och tjänsterna ska tillhandahållas.

Medlemsstaterna bör säkerställa att värdepappersföretag som producerar finansiella instrument ser till att dessa produkter framställs för att tillgodose behoven hos en identifierad målmarknad av slutkunder inom den relevanta kundkategorin, vidtar rimliga åtgärder för att säkerställa att de finansiella instrumenten distribueras till den identifierade målmarknaden och regelbundet ser över den identifierade målmarknaden och resultatutvecklingen för de produkter som erbjuds. Värdepappersföretag som till kunder erbjuder eller rekommenderar finansiella instrument som inte framställts av dem själva, bör också ha infört lämpliga arrangemang för att erhålla och förstå relevant information om produktgodkännandeprocessen, inbegripet den identifierade målmarknaden och egenskaperna hos produkten de erbjuder eller rekommenderar. Det kravet bör tillämpas utan att det påverkar de ändamålsenlighets- eller lämplighetsbedömningar som sedan ska utföras av värdepappersföretaget vid tillhandahållandet av investeringstjänster till var och en av kunderna, på grundval av deras personliga behov, egenskaper och mål.

För att säkerställa att finansiella instrument kommer att erbjudas eller rekommenderas endast i kundens intresse, bör värdepappersföretag som erbjuder eller rekommenderar produkter som framställts av företag som inte är föremål för produktstyrningskraven i detta direktiv eller framställts av tredjelandsföretag också ha lämpliga arrangemang för att erhålla tillräckligt med information om de finansiella instrumenten.

(72) För att ge all relevant information till investerare är det lämpligt att kräva att värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning redovisar kostnaden för råden, klargör grunden för de råd de tillhandahåller, särskilt det produkturval de tar i beaktande när de ger personliga rekommendationer till kunder, huruvida de tillhandahåller investeringsrådgivning på oberoende grund och huruvida de regelbundet ger kunderna en bedömning av lämpligheten hos de finansiella instrumenten de rekommenderar kunderna. Det är också lämpligt att kräva att värdepappersföretag ska förklara för sina kunder skälen till de råd de ger till kunderna.

(73) För att ytterligare etablera regelverket för tillhandahållande av investeringsrådgivning, samtidigt som man överlåter valet åt värdepappersföretag och kunder, är det lämpligt att fastställa villkoren för tillhandahållandet av den tjänsten när företag meddelar kunder att tjänsten tillhandahålls på oberoende grund. När rådgivning tillhandahålls på oberoende grund bör ett tillräckligt urval av olika produktleverantörers produkter bedömas, innan en personlig rekommendation görs. Det är inte nödvändigt att rådgivaren bedömer på marknaden tillgängliga investeringsprodukter från samtliga leverantörer eller emittenter av produkter, men urvalet av finansiella instrument bör inte begränsas till finansiella instrument som emitteras eller tillhandahålls av enheter med nära anknytning till värdepappersföretaget eller andra juridiska eller ekonomiska förbindelser, till exempel ett kontraktsförhållande, som är tillräckligt närstående för att riskera förutsättningarna för rådgivning på oberoende grund.

(74) För att stärka investerarskyddet och öka tydligheten för kunder beträffande den tjänst de erhåller, är det också lämpligt att ytterligare inskränka företagens möjligheter att acceptera eller behålla avgifter, provisioner monetära eller icke-monetära förmåner från eller till tredjepart, i synnerhet från emittenter eller produktleverantörer, när de tillhandahåller investeringsrådgivningstjänster på oberoende grund eller när de tillhandahåller portföljförvaltningstjänster. Detta innebär att alla avgifter, provisioner och ekonomiska fördelar som betalats eller erbjudits av en tredjepart till fullo måste lämnas tillbaka till kunden så snart som möjligt efter det att företaget erhållit de betalningarna, och det bör inte vara tillåtet för företaget att avräkna betalningar från tredjepart från de avgifter som kunden ska betala till företaget. Kunden bör få korrekt och i förekommande fall regelbunden information om alla avgifter, provisioner och förmåner som företaget mottagit i samband med investeringstjänsten som erbjudits kunden och som överförts till denne. Företag som erbjuder oberoende rådgivning eller portföljförvaltning bör också införa riktlinjer, inom ramen för de organisatoriska kraven, för att säkerställa att betalningar som erhållits från tredjepart tillgodoräknas och överförs till kunderna. Endast mindre icke-monetära förmåner bör tillåtas, under förutsättning att kunderna tydligt informeras om dem, att de kan förbättra den tillhandahållna tjänstens kvalitet och att de inte kan bedömas att inkräkta på värdepappersföretagens förmåga att agera i sina kunders bästa intresse.

(75) När investeringstjänster på oberoende basis och portföljförvaltningstjänster erbjuds bör avgifter, provisioner eller icke-monetära förmåner som betalas eller erbjuds av en person på kundens vägnar endast vara tillåtna i den mån kunden är medveten om att betalningar gjorts för dennes räkning och att beloppet och frekvensen för en betalning överenskommits mellan kunden och värdepappersföretaget och inte bestämts av en tredjepart. Det kravet skulle uppfyllas bland annat då en kund betalar ett företags faktura direkt eller då den betalas av en oberoende tredjepart som inte har någon förbindelse med värdepappersföretaget när det gäller den investeringstjänst som erbjudits kunden och som endast agerar på kundens instruktioner och då kunden förhandlar fram en avgift för en tjänst från ett värdepappersföretag och betalar denna avgift. Detta skulle generellt sett vara fallet för revisorer och advokater som agerar enligt en klar betalningsinstruktion från kunden och där en person utför en ren vidarebefordran av betalningen.

(76) I detta direktiv fastställs villkor och förfaranden som medlemsstaterna ska följa när de planerar att införa ytterligare krav. Dessa krav får omfatta förbud eller ytterligare begränsning av erbjudande om eller mottagande av avgifter, provisioner eller andra monetära eller icke-monetära förmåner, som utbetalas eller tillhandahålls av någon tredjepart eller av en person som agerar för tredjeparts räkning, i samband med tillhandahållandet av tjänsten till kunder.

(77) För att ytterligare skydda konsumenterna bör det också säkerställas att värdepappersföretag inte avlönar eller bedömer de anställdas prestationer på ett sätt som står i strid med deras uppgift att agera i kundernas bästa intresse, t.ex. genom ersättningar, försäljningsmål eller på annat sätt som skapar incitament för att rekommendera eller sälja ett visst finansiellt instrument när en annan produkt bättre skulle kunna svara mot kundens behov.

(78) Om tillräcklig information om kostnaderna och tillhörande avgifter eller om riskerna i samband med det finansiella instrumentet i enlighet med annan unionsrätt bör den informationen anses tillräcklig när det gäller kravet på att lämna information till kunder enligt detta direktiv. Värdepappersföretag eller kreditinstitut som distribuerar det finansiella instrumentet bör dock dessutom informera sina kunder om alla andra kostnader och tillhörande avgifter i samband med deras tillhandahållande av investeringstjänster kring det finansiella instrumentet.

(79) Med tanke på investeringsprodukters komplexitet och den ständiga innovationen i deras utformning är det också viktigt att se till att personer som ger rådgivning om eller säljer investeringsprodukter till icke-professionella investerare har en lämplig kunskaps- och kompetensnivå när det gäller de produkter som erbjuds. Värdepappersföretag bör ge sin personal tillräckligt med tid och resurser för att uppnå den kunskapen och kompetensen och tillämpa den i samband med tillhandahållandet av tjänsterna till kunderna.

(80) Värdepappersföretag får tillhandahålla investeringstjänster som består enbart av utförande och/eller mottagande och vidarebefordran av kundorder, utan att behöva inhämta information om kundens kunskaper och erfarenhet i syfte att bedöma om tjänsten eller det finansiella instrumentet är ändamålsenligt för kunden. Eftersom de tjänsterna innebär en relevant minskning av kundskyddet bör villkoren för tillhandahållandet av tjänsterna förbättras. I synnerhet är det lämpligt att utesluta möjligheten att tillhandahålla de tjänsterna i anslutning till den sidotjänst som består i att bevilja krediter eller lån till investerare för att de ska kunna genomföra en transaktion i vilken värdepappersföretaget deltar, eftersom detta ökar komplexiteten i transaktionen och gör det svårare att förstå den därmed förbundna risken. Det är också lämpligt att bättre definiera kriterierna för urvalet av de finansiella instrument som de tjänsterna bör avse för att utesluta vissa finansiella instrument, inklusive sådana som omfattar derivat eller innehåller en struktur som gör det svårt för kunden att förstå den därmed förbundna risken, andelar i företag som inte är företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) och strukturerade fondföretag som avses i artikel 36.1 andra stycket i kommissionens förordning (EU) nr 583/2010 ([1]). Att vissa fondföretag här betraktas som komplexa produkter bör inte påverka den framtida unionsrätten som fastställer räckvidden och reglerna för sådana produkter.

(81) Korsförsäljning är en vanlig strategi för leverantörer av finansiella tjänster till privatpersoner inom hela unionen. Sådan praxis kan ge icke-professionella kunder fördelar men kan också utgöra metoder där kundens intresse inte beaktas på ett tillfredsställande sätt. Exempelvis kan vissa former av korsförsäljning, nämligen metoder med kopplingsförbehåll (*tying*) där två eller flera finansiella tjänster säljs tillsammans i ett paket och minst en av dessa tjänster inte är tillgänglig separat, snedvrida konkurrensen och negativt påverka kundernas rörlighet och deras förmåga att göra välgrundade val. Ett exempel på kopplingsförbehåll kan vara kravet på att öppna ett transaktionskonto när en investeringstjänst tillhandahålls till en icke-professionell kund. Paketförsäljning (*bundling*), där två eller flera finansiella tjänster säljs tillsammans i ett paket, men där var och en av tjänsterna också kan köpas separat, kan också snedvrida konkurrensen och negativt påverka kundrörligheten och kundernas förmåga att göra välgrundade val, men de ger åtminstone kunden valfrihet och kan därför utgöra mindre risk för värdepappersföretagens efterlevnad av sina skyldigheter enligt detta direktiv. Användningen av sådana metoder bör utvärderas omsorgsfullt i syfte att främja konkurrens och konsumenternas valfrihet.

(82) När värdepappersföretaget tillhandahåller investeringsrådgivning, bör det i en skriftlig lämplighetsförklaring ange hur den rådgivning som ges motsvarar den icke-professionella kundens preferenser, behov och andra egenskaper. Förklaringen bör ges på ett varaktigt medium, inbegripet i elektronisk form. Ansvaret för att genomföra lämplighetsbedömningen och lämna en korrekt lämplighetsrapport till kunden ligger hos värdepappersföretaget och

([1]) Kommissionens förordning (EU) nr 583/2010 av den 1 juli 2010 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG rörande basfakta för investerare och villkor som ska uppfyllas när faktablad med basfakta för investerare eller prospekt tillhandahålls på annat varaktigt medium än papper eller på en webbplats (EUT L 176, 10.7.2010, s. 1).

lämpliga skyddsmekanismer bör finnas för att säkerställa att kunden inte lider skada till följd av att rapporten på ett inkorrekt eller orättfärdigt sätt beskriver den personliga rekommendationen, inbegripet hur lämplig rekommendationen är för kunden och nackdelarna med det rekommenderade tillvägagångssättet.

(83) För att kunna avgöra vad som utgör tillhandahållande av information i god tid före en viss tidpunkt enligt vad som anges i detta direktiv, bör ett värdepappersföretag med hänsyn till hur brådskande situationen är beakta kundens behov av tillräcklig tid för att läsa och förstå informationen före ett eventuellt investeringsbeslut. Det är troligt att en kund behöver mer tid för att gå igenom information om en komplex eller okänd produkt eller tjänst eller en produkt eller tjänst som kunden inte har någon erfarenhet av, än en kund som överväger en enklare eller mer känd produkt eller tjänst eller en kund som har relevant tidigare erfarenhet.

(84) Detta direktiv bör inte innehålla några krav på att värdepappersföretag omedelbart och samtidigt ska tillhandahålla all den information som krävs om värdepappersföretaget, finansiella instrument, kostnader och avgifter eller avseende skydd av kunders finansiella instrument eller kundmedel, förutsatt att de uppfyller det allmänna kravet att tillhandahålla relevant information i god tid före den tidpunkt som anges i detta direktiv. Förutsatt att informationen lämnas till kunden i god tid innan tjänsten tillhandahålls, har företagen inga skyldigheter enligt detta direktiv att lämna den antingen separat eller genom att införliva den i ett kundavtal.

(85) Det bör anses att en tjänst tillhandahålls på en kunds initiativ om inte kunden begär den som svar på ett personligt meddelande från företaget eller på företagets vägnar som är riktat till just den kunden och som innehåller en inbjudan eller är avsett att påverka kunden avseende ett specifikt finansiellt instrument eller en specifik transaktion. En tjänst kan anses ha tillhandahållits på kundens initiativ trots att kunden begär den på grundval av varje slags meddelande som innehåller ett reklamerbjudande eller erbjudande om finansiella instrument och som har en allmän utformning och är riktat till allmänheten eller en större grupp eller kategori av kunder eller presumtiva kunder.

(86) Detta direktiv syftar bl.a. till att skydda investerare. Åtgärder för att skydda investerare bör anpassas till de särskilda förhållanden som råder för varje kategori av investerare (icke-professionella, professionella och motparter). För att förbättra det regelverk som är tillämpligt på tillhandahållandet av tjänster oberoende av vilka kundkategorier som är berörda, är det lämpligt att klargöra att principer om att agera hederligt, rättvist och professionellt samt skyldigheten att vara opartisk, tydlig och inte vilseledande gäller för förbindelser med alla kunder.

(87) Investeringar som inbegriper försäkringskontrakt tillhandahålls ofta till kunder som möjliga alternativ eller substitut till finansiella instrument som omfattas av det här direktivet. För att skapa ett samstämmigt skydd för icke-professionella kunder och säkerställa lika spelregler för liknande produkter är det viktigt att försäkringsbaserade investeringsprodukter underkastas lämpliga krav. Investerarskyddskraven i det här direktivet bör därför tillämpas på samma sätt för sådana investeringar som paketeras i försäkringskontrakt, men deras annorlunda marknadsstruktur och produktegenskaper gör att det är lämpligare att de närmare kraven fastställs inom ramen för den pågående översynen av direktiv 2002/92/EG snarare än att de tas med i det här direktivet. Den framtida unionsrätten som reglerar verksamheten för försäkringsförmedlare och försäkringsföretag bör därför säkerställa en samstämmig regleringsstrategi när det gäller distribution av olika finansiella produkter som tillgodoser liknande investeringsbehov och därför medför jämförbara problem avseende investerarskydd. Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 [1] och Esma bör arbeta tillsammans för att uppnå så hög samstämdhet som möjligt när det gäller uppförandestandarderna för de investeringsprodukterna. De nya kraven för försäkringsbaserade investeringsprodukter bör fastställas i direktiv 2002/92/EG.

(88) För att harmonisera reglerna när det gäller intressekonflikter, allmänna principer och information till kunder och göra det möjligt för medlemsstaterna att införa begränsningar för ersättningen till försäkringsförmedlare, bör direktiv 2002/92/EG ändras i enlighet med detta.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

(89) Direktivets tillämpningsområde bör inte omfatta försäkringsbaserade investeringsprodukter som inte erbjuder investeringsmöjligheter och insättningar som endast är ränteexponerade. Privata pensionsprodukter och tjänstepensionsprodukter, vars främsta syfte är att ge investeraren inkomst efter pension, bör undantas från tillämpningsområdet för detta direktiv på grund av produkternas särart och syfte.

(90) Med avvikelse från principen att det är hemmedlemsstaten som ska ansvara för auktorisation, tillsyn och kontroll av att skyldigheter i samband med driften av filialer uppfylls, är det lämpligt att värdmedlemsstatens behöriga myndighet påtar sig ansvaret att kontrollera fullgörandet av vissa av de skyldigheter som fastställs i detta direktiv vid affärer som genomförs genom en filial inom det territorium där filialen ligger, eftersom den myndigheten befinner sig närmast filialen och därmed är bättre lämpad att upptäcka och i förekommande fall ingripa mot eventuella överträdelser av de regler som råder för filialens verksamhet.

(91) Det är nödvändigt att införa ett effektivt krav på bästa utförande (*best execution*) som innebär att värdepappersföretagen är skyldiga att utföra kundorder på de villkor som är mest förmånliga för kunden. Den skyldigheten bör gälla för när ett företag har avtalsmässiga skyldigheter gentemot kunden eller skyldigheter som ombud.

(92) Med tanke på den stora mängden handelsplatser för utförande som nu finns tillgängliga i unionen är det lämpligt att förbättra bästa utföranderegelverket för icke-professionella investerare. Förbättringar i tekniken för övervakning av bästa utförande bör beaktas vid tillämpningen av regelverket för bästa utförande i enlighet med artikel 27.1 andra och tredje stycket.

(93) Vid fastställandet av bästa utförande, när det gäller order från icke-professionella kunder, bör i kostnaderna för utförandet ingå värdepappersföretagets egna provisioner eller avgifter som debiteras kunden för begränsade prestationer, då mer än en handelsplats finns angiven i företagets riktlinjer för utförande som kan utföra en viss order. I sådana fall bör företagets egna provisioner och kostnader för att utföra ordern på var och en av de handelsplatser som kan komma i fråga för utförandet beaktas vid bedömningen och jämförelsen av de resultat som kunden skulle uppnå på var och en av handelsplatserna. Avsikten är dock inte att kräva att företag ska jämföra de resultat som skulle uppnås för kunden med dess egna riktlinjer för utförande och dess egna provisioner och avgifter med resultat som ett annat värdepappersföretag skulle kunna uppnå för kundens räkning med andra riktlinjer för utförande eller en annan struktur på provisionerna och avgifterna. Avsikten är inte heller att kräva att företagen ska jämföra de skillnader i sina egna provisioner som är hänförliga till skillnader i arten av de tjänster som företaget tillhandahåller sina kunder.

(94) De bestämmelser i detta direktiv som anger att kostnaderna för utförandet bör innefatta värdepappersföretagets egna provisioner eller avgifter som debiteras kunden vid tillhandahållandet av en investeringstjänst bör inte tillämpas på fastställandet av vilka handelsplatser som bör ingå i företagets riktlinjer för utförande enligt artikel 27.5 i detta direktiv.

(95) Ett värdepappersföretag bör anses fördela och påföra provisioner på ett diskriminerande sätt om det leder till att kunder påförs en provision eller en annan spread för utförande av tjänsten vid olika handelsplatser och att den skillnaden inte avspeglar de verkliga kostnadsskillnaderna för företaget att utföra order vid de handelsplatserna.

(96) För att förbättra de förutsättningar under vilka värdepappersföretag fullgör sina skyldigheter att utföra order på de villkor som är mest förmånliga för sina kunder i enlighet med detta direktiv, är det lämpligt att kräva, för finansiella instrument som omfattas av handelskravet i artiklarna 23 och 28 i förordning (EU) nr 600/2014, att varje handelsplats och systematisk internhandlare, och för övriga finansiella instrument, att varje utförandeplats, ger allmänheten tillgång till uppgifter om kvaliteten på utförandet av transaktioner på varje handelsplats.

(97) Information som värdepappersföretag tillhandahåller kunder avseende sina riktlinjer för utförande är ofta generisk och standardiserad och gör det inte möjligt för kunderna att förstå hur en order kommer att utföras och att kontrollera att företagen fullgör sina skyldigheter att utföra order på de villkor som är mest förmånliga för kunderna. För att förbättra investerarskyddet är det lämpligt att precisera principerna avseende den information som värdepappersföretag ger till sina kunder om riktlinjerna för utförande och att kräva att företagen årligen ska offentliggöra, för varje klass av finansiella instrument, de fem främsta handelsplatserna där de har utfört kundorder under det föregående året och ta hänsyn till den informationen och information som har offentliggjorts av handelsplatser om utförandekvaliteten i deras riktlinjer för bästa utförande.

(98) När affärsförhållandet till kunden upprättas, kan värdepappersföretaget begära att kunden eller den presumtive kunden samtidigt samtycker till riktlinjerna för utförande av order och till att ordern kan komma att verkställas utanför en handelsplats.

(99) Personer som tillhandahåller investeringstjänster på mer än ett värdepappersföretags vägnar bör inte betraktas som anknutna ombud utan som värdepappersföretag när de omfattas av definitionen i detta direktiv, med undantag för vissa personer som kan undantas.

(100) Detta direktiv bör inte påverka de anknutna ombudens rätt att driva verksamhet som omfattas av andra direktiv och närbesläktad verksamhet med finansiella tjänster eller produkter som inte omfattas av detta direktiv, även om detta sker på uppdrag av delar av samma finansiella koncern.

(101) Villkoren för att driva verksamhet utanför värdepappersföretagets egna lokaler (hemförsäljning) bör inte omfattas av detta direktiv.

(102) Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör inte registrera eller bör återkalla registreringen, om den verksamhet som faktiskt bedrivs tydligt visar att ett anknutet ombud har valt en medlemsstats rättssystem för att undgå strängare regler som gäller i en annan medlemsstat inom vars territorium ombudet avser att bedriva eller i praktiken bedriver större delen av sin verksamhet.

(103) I detta direktiv bör godtagbara motparter anses agera som kunder.

(104) Finanskrisen har blottlagt begränsningar i icke-professionella kunders förmåga att uppskatta riskerna med sina investeringar. Det bör bekräftas att uppföranderegler bör tillämpas med hänsyn till de investerare som har störst behov av skydd, men det är lämpligt att göra en bättre kalibrering av de krav som är tillämpliga på olika kategorier av kunder. För det ändamålet är det lämpligt att utöka vissa informations- och rapporteringskrav till att omfatta förbindelserna med godtagbara motparter. I synnerhet bör de relevanta kraven stå i relation till skyddet av kunders finansiella instrument och medel samt informations- och rapporteringskrav avseende mer komplexa finansiella instrument och transaktioner. För att bättre definiera klassificeringen av kommuner och lokala myndigheter är det lämpligt att tydligt utesluta dem från förteckningen över godtagbara motparter och förteckningen över kunder som betraktas som professionella, samtidigt som de kunderna även i fortsättningen får möjlighet att begära en behandling som professionella kunder.

(105) När det gäller transaktioner mellan godtagbara motparter bör skyldigheten att offentliggöra limiterade kundorder vara tillämplig endast om motparten uttryckligen lämnar en limiterad order till ett värdepappersföretag för utförande.

(106) Medlemsstaterna bör säkerställa respekt för rätten till skydd av personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ([1]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG ([2]), som reglerar den behandling av personuppgifter som utförs vid tillämpningen av detta direktiv. Behandling av personuppgifter vid tillämpningen av detta direktiv omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 45/2001 ([3]).

(107) Alla värdepappersföretag bör ha samma möjligheter att delta i eller skaffa sig tillträde till reglerade marknader i hela unionen. Oavsett på vilket sätt transaktionerna för närvarande organiseras i medlemsstaterna, är det viktigt att avskaffa de tekniska och rättsliga begränsningar som råder när det gäller tillträde till reglerade marknader.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).
([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).
([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

(108) För att underlätta avslutandet av gränsöverskridande transaktioner är det lämpligt att ge värdepappersföretag tillträde till system för clearing och avveckling i hela unionen, oavsett om transaktionerna har genomförts via reglerade marknader i den berörda medlemsstaten. Värdepappersföretag som önskar delta direkt i avvecklingssystem i andra medlemsstater bör uppfylla de tillämpliga operativa och kommersiella kraven för medlemskap och vidta de tillsynsåtgärder som krävs för att de finansiella marknaderna ska kunna fortsätta att fungera smidigt och under ordnade former.

(109) Tjänster som inom unionen tillhandahålls av tredjelandsföretag omfattas av nationella ordningar och nationella bestämmelser. Företag som auktoriserats i enlighet med reglerna har inte frihet att tillhandahålla tjänster eller etableringsrätt i andra medlemsstater än den medlemsstat där de är etablerade. När en medlemsstat anser att en lämplig skyddsnivå för sina icke-professionella kunder eller icke-professionella kunder som begärt att bli behandlade som professionella kunder kan uppnås genom att tredjelandsföretaget etablerar en filial, är det lämpligt att införa ett gemensamt regelverk på unionsnivå med minimikrav för dessa filialer, och med beaktande av principen att tredjelandsföretag inte bör behandlas på ett mer gynnsamt sätt än unionsföretag.

(110) Vid genomförandet av bestämmelserna i detta direktiv bör medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till rekommendationerna från arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF) om jurisdiktioner som uppvisar brister i sina strategier mot penningtvätt och terrorismfinansiering och för vilka motåtgärder tillämpas eller jurisdiktioner som uppvisar brister i sina strategier mot penningtvätt och terrorismfinansiering och som inte har gjort tillräckliga framsteg för att ta itu med bristerna och inte åtagit sig att genomföra en handlingsplan som utvecklats tillsammans med FATF för att ta itu med bristerna.

(111) Den bestämmelse i detta direktiv som reglerar tredjelandsföretags tillhandahållande av investeringstjänster eller utförande av investeringsverksamhet i unionen bör inte påverka möjligheterna för personer som är etablerade i unionen att uteslutande på eget initiativ ta emot investeringstjänster från ett tredjelandsföretag. Om ett tredjelandsföretag tillhandahåller tjänster uteslutande på initiativ av en person som är etablerad i unionen, bör tjänsterna inte betraktas som tillhandahållna på unionens territorium. Om ett tredjelandsföretag söker upp kunder eller presumtiva kunder i unionen eller erbjuder eller marknadsför investeringstjänster eller investeringsverksamhet tillsammans med sidotjänster i unionen bör detta inte betraktas som tjänster som tillhandahålls på kundens eget initiativ.

(112) Auktorisation att driva en reglerad marknad bör utvidgas till att omfatta dels all verksamhet som har direkt samband med redovisning, behandling, utförande, bekräftelse och rapportering av order från det att dessa order tas emot av den reglerade marknaden, och fram till dess att de vidarebefordras för avslut, dels verksamhet som har samband med att finansiella instrument tas upp till handel. Detta bör även gälla transaktioner som genomförs av den reglerade marknaden utsedda särskilda marknadsgaranter som omfattas av denna marknads system och i enlighet med reglerna för dessa system. Inte alla transaktioner som genomförs av den reglerade marknadens, MTF-plattformens eller OTF-plattformens medlemmar eller deltagare ska anses genomförda inom ramen för den reglerade marknadens, MTF-plattformens eller OTF-plattformens system. Transaktioner som medlemmar eller deltagare genomför bilateralt och som inte uppfyller alla krav som fastställs för en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en OTF-plattform enligt detta direktiv bör, vad definitionen av systematiska internhandlare vidkommer, betraktas som transaktioner som utförts utanför en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en OTF-plattform. I det fallet bör skyldigheten för värdepappersföretag att offentliggöra fasta bud gälla om villkoren i detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 uppfylls.

(113) Med tanke på hur viktigt tillhandahållandet av likviditet är för att marknaderna ska fungera ordnat och effektivt bör värdepappersföretag som bedriver algoritmisk handel inom ramen för en marknadsgarantstrategi ha skriftliga avtal med handelsplatser som klarlägger deras skyldigheter att tillhandahålla likviditet till marknaden.

(114) Detta direktiv bör inte innehålla något krav på att de behöriga myndigheterna ska godkänna eller granska innehållet i det skriftliga avtal mellan den reglerade marknaden och värdepappersföretaget som krävs för deltagandet i ett marknadsgarantsystem. Direktivet förhindrar dem dock inte från att godkänna detta, i den utsträckning som godkännanden eller granskningar enbart är baserade på de reglerade marknadernas uppfyllande av skyldigheterna enligt artikel 48.

(115) Tillhandahållandet av centrala marknadsdatatjänster som är av avgörande betydelse för att användare ska kunna få önskad överblick över handelsverksamhet på unionens finansmarknader, och för att behöriga myndigheter ska kunna få exakt och övergripande information om relevanta transaktioner, bör omfattas av auktorisation och reglering för att säkerställa den erforderliga kvalitetsnivån.

(116) Införandet av godkända publiceringsarrangemang (APA – *approved publication arrangement*) bör förbättra kvaliteten på information som ger handelstransparens och som offentliggörs vid OTC-handel och bör bidra betydligt till att säkerställa att sådana data offentliggörs på ett sätt som underlättar konsolideringen av dessa data med data som offentliggörs av handelsplatser.

(117) När det nu finns en marknadsstruktur som möjliggör konkurrens mellan flera handelsplatser är det nödvändigt att en effektiv och heltäckande lösning för konsoliderad handelsinformation införs så snart som möjligt. Införandet av en kommersiell lösning för konsoliderad handelsinformation för aktier och aktieliknande finansiella instrument bör bidra till skapandet av en mer integrerad europeisk marknad och göra det lättare för marknadsdeltagare att få tillgång till en konsoliderad översikt över tillgänglig information som ger handelstransparens. Den planerade lösningen bygger på en auktorisation av leverantörer som bedriver verksamhet i enlighet med fördefinierade och övervakade parametrar som konkurrerar med varandra för att leverera i tekniskt hänseende i hög grad sofistikerade och innovativa lösningar, vilka tjänar marknaden i största möjliga utsträckning och säkerställer att det tillhandahålls enhetlig och korrekt marknadsdata. Genom att kräva att alla som tillhandahåller konsoliderad handelsinformation (CTP – *consolidated tape providers*) ska konsolidera data från alla APA och handelsplatser säkerställs att konkurrensen kommer att ske genom kundservice och inte genom uppgifternas omfattning. Det är dock lämpligt att redan nu förbereda sig på en lösning för konsoliderad handelsinformation genom ett offentligt upphandlingsförfarande om den planerade mekanismenen inte leder till att ändamålsenlig och heltäckande konsoliderad handelsinformation för aktier och aktieliknande finansiella instrument tillhandahålls i tid.

(118) Inrättandet av konsoliderad handelsinformation för andra finansiella instrument än aktier anses vara svårare att genomföra än konsoliderad handelsinformation för finansiella aktieinstrument och potentiella leverantörer bör kunna skaffa sig erfarenheter från det sistnämnda innan man konstruerar det förstnämnda. För att underlätta ett korrekt inrättande av konsoliderad handelsinformation för andra finansiella instrument än aktier är det därför lämpligt att föreskriva ett senareläggande av tillämpningsdatumet för de nationella bestämmelser som införlivar den relevanta bestämmelsen. Det är dock lämpligt att redan nu förbereda sig på en lösning för konsoliderad handelsinformation genom ett offentligt upphandlingsförfarande om den planerade mekanismenen inte leder till att ändamålsenlig och heltäckande konsoliderad handelsinformation för andra finansiella instrument än aktier tillhandahålls i tid.

(119) När Esma, för andra finansiella instrument än aktier, bestämmer handelsplatser och APA som behöver ingå i den information efter handel som ska spridas av CTP, bör Esma säkerställa att målet med inrättandet av en integrerad unionsmarknad för de finansiella instrumenten kommer att uppnås och bör säkerställa icke-diskriminerande behandling av APA och handelsplatser.

(120) Unionsrätten om kapitalbaskrav bör fastställa vilka minimikapitalkrav reglerade marknader bör uppfylla för att bli auktoriserade, och därvid beakta den särskilda karaktären hos de risker som är förenade med sådana marknader.

(121) Den som driver en reglerad marknad bör även kunna driva en MTF-plattform eller OTF-plattform enligt de relevanta bestämmelserna i detta direktiv.

(122) Bestämmelserna i det här direktivet om upptagande av finansiella instrument till handel enligt de regler som tillämpas av den reglerade marknaden bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG ([1]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG ([2]). En reglerad marknad bör inte hindras från att tillämpa striktare krav än dem som föreskrivs i det här direktivet vad beträffar emittenter av finansiella instrument som den överväger att ta upp till handel.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som ska offentliggöras beträffande sådana värdepapper (EGT L 184, 6.7.2001, s. 1).
([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64).

(123) Medlemsstaterna bör kunna utse olika behöriga myndigheter för att genomdriva de vittomfattande krav som anges i detta direktiv. Dessa myndigheter bör vara av offentlig natur för att garantera sitt oberoende gentemot de ekonomiska aktörerna och undvika intressekonflikter. Medlemsstaterna bör i enlighet med nationell rätt se till att den behöriga myndigheten finansieras på ett lämpligt sätt. Att offentliga myndigheter utses bör inte utesluta delegering, under den behöriga myndighetens ansvar.

(124) För att säkerställa att kommunikationen mellan de behöriga myndigheterna om tillfälliga stopp för handel, avförande från handel, avbrott i handel, otillbörliga marknadsförhållanden och omständigheter som kan tyda på marknadsmissbruk fungerar effektivt och punktligt, behövs det en effektiv kommunikations- och samordningsprocess mellan de nationella behöriga myndigheterna, vilket kommer att åstadkommas genom lösningar som utvecklas av Esma.

(125) Vid G20-toppmötet i Pittsburgh den 25 september 2009 överenskoms att förbättra regleringen av, funktionen hos och transparensen på de finansiella marknaderna och råvarumarknaderna för att komma till rätta med alltför stor volatilitet i råvarupriserna. I kommissionens meddelande av den 28 oktober 2009 om en bättre fungerande livsmedelsförsörjningskedja i Europa, och i kommissionens meddelande av den 2 februari 2011 om att möta utmaningarna i fråga om råvarumarknader och råvaror, skisseras åtgärder som bör vidtas i samband med översynen av direktiv 2004/39/EG. I september 2011 offentliggjorde Iosco (*International Organization of Securities Commission*) sina principer för reglering och tillsyn av råvaruderivatmarknader. De principerna godkändes vid G20-toppmötet i Cannes den 4 november 2011 med begäran om att marknadens tillsynsmyndigheter skulle få formella positionshanteringsbehörigheter, inklusive behörighet att i förväg fastställa positionslimiter när så är lämpligt.

(126) De befogenheter som görs tillgängliga för behöriga myndigheter bör kompletteras med uttryckliga befogenheter att erhålla information från alla personer beträffande storleken på och syftet med en position i råvarurelaterade derivatkontrakt och att begära att personen ska vidta åtgärder för att minska storleken på positionen i derivatkontrakten.

(127) En harmoniserad ordning för positionslimiter behövs för att säkerställa bättre samordning och samstämdhet i tillämpningen av G20-avtalet, särskilt för kontrakt som handlas i hela unionen. Därför bör behöriga myndigheter beviljas uttryckliga befogenheter för att fastställa limiterna, på grundval av metoder som Esma fastställt, för de positioner som en person kan inneha på aggregerad gruppnivå i ett råvarurelaterat derivatkontrakt vid någon tidpunkt, för att förebygga marknadsmissbruk, inbegripet utbudsstörning, och att stödja ordnade prissättnings- och avvecklingsvillkor, inbegripet förebyggande av marknadssnedvridande positioner. Sådana limiter bör främja integriteten på marknaden för derivatet och den underliggande råvaran utan att detta inkräktar på prisbildningsprocessen på marknaden för den underliggande råvaran och bör inte gälla för positioner som på ett objektivt sätt minskar de risker som direkt hör samman med affärsverksamhet i samband med råvaran. Skillnaden mellan spotkontrakt för råvaror och råvaruderivatkontrakt bör klarläggas. För att åstadkomma en harmoniserad ordning är det också lämpligt att Esma övervakar genomförandet av positionslimiter och att behöriga myndigheter ingår samarbetsavtal, inbegripet utbyte av relevanta uppgifter med varandra, och gör det möjligt att övervaka och se till att limiterna efterlevs.

(128) Alla handelsplatser som erbjuder handel med råvaruderivat bör ha inrättat lämpliga positionshanteringskontroller som ger erforderliga befogenheter att åtminstone övervaka och få tillgång till information om råvaruderivatpositioner, att kräva att sådana positioner minskas eller avslutas och att kräva att likviditet återförs till marknaden för att minska effekterna av en stor eller dominerande position. Esma bör upprätthålla och offentliggöra en förteckning med sammanfattningar av alla sådana positionslimiter och positionshanteringskontroller. De limiterna och arrangemangen bör tillämpas på ett konsekvent sätt och ta hänsyn till de specifika egenskaperna hos marknaden i fråga. Det bör vara tydligt specificerat hur de tillämpas och vilka de kvantitativa tröskelvärden som utgör limiterna eller som kan utlösa andra skyldigheter är.

(129) Handelsplatser bör varje vecka offentliggöra en aggregerad redovisning av de positioner som innehas av olika kategorier av personer för de olika råvaruderivatkontrakt, utsläppsrätter och derivat av dessa som handlas på deras plattformar. En uttömmande och detaljerad redovisning av de positioner som innehas av alla personer bör göras tillgänglig för den behöriga myndigheten minst dagligen. Arrangemangen för rapporteringen enligt detta direktiv bör i förekommande fall beakta de rapporteringskrav som redan finns enligt artikel 8 i förordning (EU) nr 1227/2011.

(130) Metoderna för att beräkna positionslimiter får visserligen inte skapa hinder för utvecklandet av nya råvaruderivat, men Esma bör vid fastställandet av beräkningsmetoderna säkerställa att utvecklande av nya råvaruderivat inte kan utnyttjas för att kringgå positionslimitordningen.

(131) Positionslimiter bör fastställas för varje enskilt råvaruderivatkontrakt. För att positionslimitordningen inte ska kunna kringgås genom att ständigt utveckla nya råvaruderivatkontrakt bör Esma säkerställa att beräkningsmetoderna hindrar allt kringgående genom att beakta de totala öppna kontrakten i andra råvaruderivat med samma underliggande råvara.

(132) Det är önskvärt att göra det lättare för små och medelstora företag att få tillgång till kapital och att främja vidareutvecklingen av specialiserade marknader som syftar till att tillgodose behoven hos emittenter som är små och medelstora företag. De marknaderna, som vanligen drivs som MTF-plattformar enligt detta direktiv, kallas i allmänhet tillväxtmarknader för små och medelstora företag, tillväxtmarknader eller sidomarknader. Skapandet av en ny underkategori inom kategorin MTF-plattformar – tillväxtmarknad för små och medelstora företag – och registreringen av de marknaderna bör öka deras synlighet och stärka deras profil och bidra till utvecklingen av gemensamma tillsynsstandarder i unionen för de marknaderna. Uppmärksamhet bör fästas vid hur framtida reglering ytterligare bör stödja och främja användningen av den marknaden så att den blir attraktiv för investerare, och minska de administrativa bördorna och skapa ytterligare incitament för små och medelstora företag att få tillgång till kapitalmarknaderna genom dessa marknader.

(133) De krav som är tillämpliga på den nya marknadskategorin måste ge tillräcklig flexibilitet för att kunna ta hänsyn till de olika framgångsrika marknadsmodeller som i dag finns i Europa. De måste också finna den rätta avvägningen mellan upprätthållandet av en hög nivå på investerarskyddet, vilket är av avgörande betydelse för att kunna främja investerarnas förtroende för emittenter på de marknaderna, samtidigt som man minskar onödiga administrativa bördor för emittenter på de marknaderna. Det föreslås att mer detaljerade uppgifter om krav för tillväxtmarknader för små och medelstora företag, exempelvis krav avseende kriterier för upptagande till handel på en sådan marknad, kan fastställas närmare i delegerade akter eller tekniska standarder.

(134) Mot bakgrund av vikten av att inte negativt påverka existerande framgångsrika marknader bör operatörer som driver marknader som är inriktade på små och medelstora emittenter även i fortsättningen ha möjlighet att välja att fortsätta att driva en sådan marknad i enlighet med kraven i detta direktiv utan att ansöka om registrering som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag. Emittenter som är små och medelstora företag bör inte vara skyldiga att ansöka om att deras finansiella instrument ska tas upp till handel på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag.

(135) För att den nya kategorin av marknader ska gynna små och medelstora företag bör minst 50 % av de emittenter vilkas finansiella instrument handlas på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag själva vara små och medelstora företag. Den bedömningen bör göras årsvis. Det 50 %-kravet bör tillämpas med flexibilitet. Om det kriteriet tillfälligt inte uppfylls, betyder detta inte att handelsplatsen omedelbart måste avregistreras eller vägras registrering som tillväxtmarknad för små och medelstora företag, om det finns rimliga utsikter för att den kommer att uppfylla kravet på minst 50 % från och med året därpå. Bedömningen av om emittenter är små och medelstora företag bör grundas på börsvärdet för de tre föregående kalenderåren. Detta bör garantera de emittenterna en smidigare övergång från de specialiserade marknaderna till huvudmarknaderna.

(136) Konfidentiell information som förmedlas till en medlemsstats kontaktpunkt av en annan medlemsstats kontaktpunkt bör inte betraktas som rent inhemsk.

(137) För att uppnå likvärdig behandling på hela den integrerade finansiella marknaden är det nödvändigt att få till stånd en bättre samordning av de behöriga myndigheternas befogenheter. En samling gemensamma minimibefogenheter, tillsammans med tillräckliga resurser, bör kunna garantera effektiv tillsyn. I detta direktiv bör därför särskilt den minimiuppsättning av tillsyns- och utredningsbefogenheter som medlemsstaternas behöriga myndigheter bör ges i enlighet med nationell rätt fastställas. De befogenheterna bör, när nationell rätt så kräver, utövas genom ansökan hos de behöriga rättsliga myndigheterna. När de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter enligt detta direktiv bör de agera objektivt och opartiskt och förbli autonoma i sitt beslutsfattande.

(138) Detta direktiv specificerar en minimiuppsättning befogenheter som de behöriga myndigheterna bör ha, men de befogenheterna bör utövas inom ramen för ett komplett system av nationell rätt som garanterar respekt för grundläggande rättigheter, inbegripet rätten till personlig integritet. För utövandet av de befogenheterna, som kan utgöra allvarliga intrång i rätten till respekt för privatliv och familjeliv, bostad och kommunikationer, bör

medlemsstaterna förfoga över adekvata och effektiva skyddsåtgärder mot alla former av missbruk, till exempel när det gäller ett korrekt förhandsgodkännande från den berörda medlemsstatens behöriga rättsliga myndigheter. Medlemsstaterna bör ge de behöriga myndigheterna möjlighet att utöva sådana inkräktande befogenheter i den utsträckning som de är nödvändiga för en korrekt utredning av allvarliga fall där det saknas likvärdiga medel för att nå samma resultat.

(139) Inga åtgärder som vidtas av behöriga myndigheter eller av Esma i deras tjänsteutövning bör direkt eller indirekt diskriminera någon medlemsstat eller grupp av medlemsstater som plats för tillhandahållande av investeringstjänster eller investeringsverksamhet i någon valuta.

(140) Med tanke på det betydande inflytande och den betydande marknadsandel som uppnåtts av olika MTF-plattformar, är det lämpligt att säkerställa att det inrättas adekvata arrangemang för samarbete mellan MTF-plattformens behöriga myndighet och den behöriga myndigheten inom den jurisdiktion där MTF-plattformen tillhandahåller tjänster. För att föregripa en eventuell liknande utveckling bör detta utsträckas till att omfatta OTF-plattformar.

(141) För att säkerställa att skyldigheterna enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 efterlevs av värdepappersföretag, av marknadsoperatörer som är auktoriserade att driva en MTF-plattform eller OTF-plattform, av reglerade marknader, av APA, CTP eller godkända rapporteringsmekanismer (ARM – *approved reporting mechanisms*), av dem som i praktiken kontrollerar deras affärsverksamhet och av medlemmarna i värdepappersföretagets och de reglerade marknadernas ledningsorgan, samt för att säkerställa att de är föremål för liknande behandling i hela unionen, bör medlemsstaterna vara skyldiga att föreskriva sanktioner och åtgärder som är effektiva, proportionella och avskräckande. De administrativa sanktioner och åtgärder som fastställs i medlemsstaterna bör uppfylla vissa centrala krav i förhållande till de personer sanktionerna avser, kriterier som bör beaktas när en sanktion eller åtgärd tillämpas, offentliggörande, centrala befogenheter att påföra sanktioner och nivåer för administrativa avgifter.

(142) I synnerhet bör behöriga myndigheter få befogenhet att föreskriva avgifter som är tillräckligt stora för att balansera de fördelar som kan förväntas och vara avskräckande även för större institut och deras chefer.

(143) Det krävs också att de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell rätt och med stadgan, har möjlighet att få tillträde till fysiska och juridiska personers lokaler. Tillträde till sådana lokaler krävs när det föreligger rimlig misstanke om att det finns dokument och andra uppgifter med anknytning till föremålet för utredningen som kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014. Dessutom krävs tillträde till sådana lokaler när den person som mottagit en begäran om upplysningar underlåter att hörsamma en sådan begäran, helt eller delvis, eller om det finns rimliga skäl att anta att en eventuell begäran inte skulle hörsammas eller att de dokument eller upplysningar som informationskravet avser skulle undanröjas, manipuleras eller förstöras. Om förhandsgodkännande krävs från den rättsliga myndigheten i den berörda medlemsstaten bör denna befogenhet för tillträde till lokaler, i enlighet med nationell rätt, användas efter det att man fått rättsligt förhandstillstånd.

(144) Befintliga upptagningar av telefonsamtal och datatrafik från värdepappersföretag som utför transaktioner och dokumenterar utförandet av transaktioner, liksom befintliga uppgifter om tele- och datatrafik från teleoperatörer, utgör avgörande bevis, ibland de enda, för att upptäcka och bevisa förekomst av marknadsmissbruk och för att kontrollera företagens efterlevnad av investerarskyddskrav och andra krav i detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014. Därför bör de behöriga myndigheterna kunna begära befintliga upptagningar av telefonsamtal, elektronisk kommunikation och datatrafik från ett värdepappersföretag eller ett kreditinstitut. Tillgång till data- och teletrafik krävs för att upptäcka och påföra sanktioner för marknadsmissbruk eller överträdelser av kraven i detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014.

För att införa lika spelregler i unionen när det gäller tillgång till befintliga uppgifter om tele- och datatrafik hos en teleoperatör eller befintliga upptagningar av telefonsamtal och datatrafikuppgifter hos ett värdepappersföretag, bör de behöriga myndigheterna i enlighet med nationell rätt kunna begära befintliga uppgifter om tele- och datatrafik hos en teleoperatör i den mån det är tillåtet enligt nationell rätt och befintliga upptagningar av telefonsamtal och datatrafik hos ett värdepappersföretag, i de fall då det föreligger rimlig misstanke om att sådana uppgifter relaterade till föremålet för inspektionen eller utredningen kan vara relevanta för att bevisa beteenden som är förbjudna enligt förordning (EU) nr 596/2014 eller överträdelser av kraven i detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014. Tillgång till uppgifter om tele- och datatrafik som innehas av en teleoperatör bör inte omfatta innehållet i telefonsamtal.

(145) För att säkerställa en konsekvent tillämpning av sanktioner i unionen bör medlemsstaterna vara skyldiga att säkerställa att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller åtgärder och nivån på administrativa sanktionsavgifter, tar hänsyn till alla relevanta omständigheter.

(146) För att se till att behöriga myndigheters beslut har en avskräckande effekt på allmänheten i stort bör besluten som regel offentliggöras. Offentliggörandet av beslut är också ett viktigt sätt för behöriga myndigheter att informera marknadsaktörerna om vilka handlingar som anses utgöra en överträdelse av detta direktiv och att främja ett allmänt bättre beteende bland marknadsaktörerna. Om ett sådant offentliggörande orsakar oproportionerlig skada för de berörda personerna, äventyrar finansiella marknadernas stabilitet eller en pågående utredning, bör de behöriga myndigheterna offentliggöra sanktionerna och åtgärderna på anonym grund i enlighet med nationell rätt eller skjuta upp offentliggörandet.

De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att inte offentliggöra sanktioner om ett anonymt eller uppskjutet offentliggörande anses vara otillräckligt för att säkerställa att finansiella marknadernas stabilitet inte äventyras. De behöriga myndigheterna bör inte vara skyldiga att offentliggöra åtgärder som bedöms vara av mindre betydelse om offentliggörandet skulle vara oproportionerligt. Det är lämpligt att skapa en mekanism för rapportering av icke offentliggjorda sanktioner till Esma så att de behöriga myndigheterna kan beakta dem i sin löpande tillsyn. Detta direktiv kräver inte men bör inte heller förhindra att straffrättsliga påföljder till följd av överträdelser av detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 offentliggörs.

(147) För att de behöriga myndigheterna ska kunna upptäcka potentiella överträdelser bör de ha nödvändiga utredningsbefogenheter, och de bör inrätta effektiva och tillförlitliga mekanismer för att uppmuntra rapportering av potentiella eller faktiska överträdelser, inbegripet skydd av anställda som rapporterar överträdelser inom sitt eget institut. De mekanismerna bör inte påverka tillbörligt skydd av anklagade personer. Lämpliga förfaranden bör inrättas för att säkerställa ändamålsenligt skydd för en anklagad person, i synnerhet när det gäller den personens rätt till skydd av sina personuppgifter och förfaranden för att säkerställa den anklagade personens rätt till försvar och rätt att höras före antagandet av ett beslut som rör denne, liksom personens rätt till effektiva rättsmedel inför domstol mot beslut som rör denne.

(148) Detta direktiv bör hänvisa till både sanktioner och åtgärder för att täcka alla de åtgärder som vidtas efter att en överträdelse vilkas syfte är att förebygga nya överträdelser, oavsett om åtgärderna enligt nationell rätt kvalificeras som en sanktion eller en åtgärd.

(149) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av bestämmelser om straffrättsliga påföljder i medlemsstaternas rätt.

(150) Även om det inte finns några hinder för medlemsstaterna att fastställa regler för både administrativa sanktioner och straffrättsliga påföljder för samma överträdelser, bör de inte vara skyldiga att fastställa regler för administrativa sanktioner för överträdelser av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014 vilka omfattas av nationell straffrätt. Medlemsstaterna är i överensstämmelse med nationell rätt inte skyldiga att påföra såväl administrativa sanktioner som straffrättsliga påföljder för samma brott, men bör kunna göra det om deras nationella rätt tillåter det. Bibehållandet av straffrättsliga påföljder i stället för administrativa sanktioner för överträdelser av detta direktiv eller av förordning (EU) nr 600/2014 bör dock inte minska eller på annat sätt påverka de behöriga myndigheternas förmåga att inom fastställd tid samarbeta och få tillträde till och utbyta information med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater vid tillämpning av detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014, även efter det att dessa överträdelser har överlämnats till de behöriga rättsliga myndigheterna för lagföring.

(151) För att skydda kunderna, utan att detta påverkar kundernas rätt att väcka talan inför domstol, är det lämpligt att medlemsstaterna uppmuntrar de offentliga eller privata instanser som har inrättats för att lösa tvister utanför domstol att samarbeta för att lösa gränsöverskridande tvister, och därvid beaktar kommissionens rekommendation 98/257/EG [1] och kommissionens rekommendation 2001/310/EG [2]. Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda befintliga mekanismer för gränsöverskridande samarbete vid genomförandet av bestämmelserna om reklamationer och förfaranden för reglering av tvister utanför domstol, särskilt nätverket för klagomål mot finansiella tjänster (FIN-Net).

[1] Kommissionens rekommendation 98/257/EG av den 30 mars 1998 om principer som skall tillämpas på de instanser som är ansvariga för förfaranden för reglering av konsumenttvister utanför domstol (EGT L 115, 17.4.1998, s. 31).

[2] Kommissionens rekommendation 2001/310/EG av den 4 april 2001 om principer som ska tillämpas på extrajudiciella organ som deltar i reglering av konsumenttvister som görs upp i godo (EGT L 109, 19.4.2001, s. 56).

(152) Varje utbyte eller överföring av information mellan behöriga myndigheter, andra myndigheter, organ eller personer bör ske i överensstämmelse med de bestämmelser om överföring av personuppgifter till tredjeland som föreskrivs i direktiv 95/46/EG. Esmas eventuella utbyte av personuppgifter med tredjeland, och Esmas eventuella överföring av personuppgifter till tredjeland, bör ske i enlighet med de regler för överföring av personuppgifter som fastställs i förordning (EG) nr 45/2001.

(153) Det är nödvändigt att stärka reglerna om utbyte av information mellan nationella behöriga myndigheter och att öka kraven på att de bistår varandra och samarbetar. Med anledning av den ständigt tilltagande gränsöverskridande verksamheten bör de behöriga myndigheterna förse varandra med den information de behöver för att kunna utöva sina befogenheter så att detta direktiv genomförs på ett effektivt sätt, även i situationer där överträdelser eller misstänkta överträdelser kan beröra myndigheterna i två eller fler medlemsstater. Det är viktigt att sträng yrkesmässig sekretess iakttas vid informationsutbytet, för att sörja för att uppgifterna överförs på ett korrekt sätt och särskilda rättigheter skyddas.

(154) Om verksamheten på en handelsplats som har inrättat arrangemang i en värdmedlemsstat har kommit att få väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas sätt att fungera och skyddet av investerarna i värdmedlemsstaten, bör de proportionella samarbetsarrangemang som ska upprättas få ändamålsenlig utformning utifrån de möjliga samarbetsformerna mellan de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten och i värdmedlemsstaten, och stå i proportion till behoven av gränsöverskridande tillsynssamarbete, särskilt till följd av arten och omfattningen av effekterna på värdepappersmarknaderna och investerarskyddet i värdmedlemsstaten, t.ex. informationsutbyte, samråd och bistånd från fall till eller på regelbunden basis.

(155) För att uppnå de mål som fastställs i detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen beträffande detaljerade uppgifter rörande undantag, klargörande av definitioner, kriterier för bedömning av ett värdepappersföretags tilltänkta förvärv, organisatoriska krav för värdepappersföretag, APA och CTP, hantering av intressekonflikter, uppföranderegler vid tillhandahållande av investeringstjänster, utförande av order på de villkor som är mest förmånliga för kunderna, hantering av kundorder, transaktioner med godtagbara motparter, omständigheter som utlöser informationskravet för värdepappersföretag eller marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform och operatörer på en reglerad marknad, omständigheter som innebär allvarlig skada för investerarnas intressen och en korrekt fungerande marknad med syfte att tillfälligt stoppa handel med finansiella instrument på en MTF-plattform eller en OTF-plattform eller en reglerad marknad eller att avföra dem därifrån, tillväxtmarknader för små och medelstora företag, tröskelarna över vilka skyldigheterna avseende positionsrapportering tillämpas och kriterier enligt vilka en handelsplats verksamhet i en värdmedlemsstat kan anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas sätt att fungera och för skyddet av investerarna. Det är av särskild vikt att kommissionen i sitt förberedande arbete genomför lämpliga samråd, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerande akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(156) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör garantera en konsekvent harmonisering och ett adekvat skydd för investerare, inbegripet dem som investerar i strukturerade insättningar, och konsumenter i hela unionen. Det vore effektivt och lämpligt att överlåta åt Esma, som är ett organ med högspecialiserad expertis, att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande vilka inte inbegriper policyval, för överlämnande till kommissionen. För att säkerställa ett konsekvent skydd för investerare och konsumenter inom sektorerna för finansiella tjänster bör Esma i så stor utsträckning som möjligt genomföra sina uppgifter i nära samarbete med den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA) upprättad genom Europaparlamentets och rådets förordning 1093/2010 ([1]) och Eiopa.

(157) Kommissionen bör anta det förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma beträffande undantag gällande verksamhet som betraktas som sidoverksamhet till den huvudsakliga verksamheten, beträffande den information som ska tillhandahållas och vissa krav inom ramen för förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation av värdepappersföretag, beträffande förvärv av kvalificerat innehav, beträffande algoritmisk handel, beträffande definitionen av handel genom matchad principalhandel, beträffande skyldigheten att utföra order på de villkor som är mest förmånliga för kunderna, beträffande tillfälligt stopp eller avförande av finansiella instrumentet från handel på en reglerad marknad eller en MTF-plattform eller OTF-plattform, beträffande frihet att tillhandahålla investeringstjänster och utföra investeringsverksamhet, beträffande etablering av en filial, beträffande systemens motståndskraft, handelsspärrar och elektronisk handel, beträffande tick-size, beträffande synkronisering

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

av klockor, beträffande upptagande av finansiella instrument till handel, beträffande positionslimiter och positionshanteringskontroll inom råvaruderivat, beträffande förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation av leverantörer av datarapporteringstjänster, beträffande organisatoriska krav för APA, CTP och ARM beträffande samarbete mellan behöriga myndigheter. Kommissionen bör anta de förslagen till tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

(158) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma bör anförtros utarbetandet av tekniska standarder för överlämnande till kommissionen beträffande förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation av värdepappersföretag, beträffande förvärvet av ett kvalificerat innehav, beträffande handel och avslut av transaktioner på MTF-plattformar och OTF-plattformar, beträffande tillfälligt stopp för handel med instrument och avförande av finansiella instrument från handel, beträffande frihet att tillhandahålla investeringstjänster och utföra investeringsverksamhet, beträffande etablering av en filial, beträffande positionsrapportering per kategori av positionsinnehavare, beträffande förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation, beträffande förfarandena och formerna för att överlämna information som gäller offentliggörande av beslut, beträffande skyldighet att samarbeta, beträffande samarbete mellan behöriga myndigheter, beträffande informationsutbyte och beträffande samråd före auktorisation av ett investeringsföretag.

(159) Kommissionen bör överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av OTF-plattformars funktionssätt, funktionen hos ordningen för tillväxtmarknader för små och medelstora företag, verkan av krav avseende automatiserad handel och högfrekvenshandel, erfarenheterna från mekanismen för förbud mot vissa produkter eller metoder och verkan av åtgärderna avseende råvaruderivatmarknader.

(160) Senast den 1 januari 2018 bör kommissionen utarbeta en rapport om de potentiella effekterna på energipriserna och energimarknadernas funktionssätt till följd av att övergångsperioden för tillämpning av clearingkravet och marginalsäkerhetskraven enligt förordning (EU) nr 648/2012 löper ut. Vid behov bör kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag för att fastställa eller ändra relevant rätt, inbegripet särskild sektorsspecifik lagstiftning såsom förordning (EU) nr 1227/2011.

(161) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ([1]) tillåter medlemsstaterna att auktorisera förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-förvaltare*) att tillhandahålla vissa investeringstjänster utöver förvaltningen av alternativa investeringsfonder, däribland förvaltning av investeringsportföljer, investeringsrådgivning, förvaring och administration av aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar, samt mottagande och vidarebefordran av order beträffande finansiella instrument. Eftersom kraven beträffande tillhandahållandet av dessa tjänster är harmoniserade inom unionen bör AIF-förvaltare som auktoriserats av de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat att tillhandahålla dessa tjänster inte behöva någon ytterligare auktorisering i värdmedlemsstaten och inte heller underkastas någon annan med samma verkan.

(162) Enligt det nuvarande regelverket ska AIF-förvaltare som auktoriserats att tillhandahålla de investeringstjänsterna och som har för avsikt att tillhandahålla dem i andra medlemsstater än sin hemmedlemsstat uppfylla ytterligare nationella krav, inbegripet etableringen av en separat juridisk enhet. För att undanröja hindren för gränsöverskridande tillhandahållande av harmoniserade investeringstjänster och för att säkerställa lika spelregler mellan enheter som tillhandahåller samma investeringstjänster enligt samma regelverk, bör en AIF-förvaltare som auktoriserats att tillhandahålla dessa tjänster kunna tillhandahålla dem på gränsöverskridande basis, med förbehåll för tillämpliga anmälningskrav, inom ramen för den auktorisation som beviljats av de behöriga myndigheterna i deras hemmedlemsstat.

(163) Direktiv 2011/61/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

(164) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skapa en integrerad finansiell marknad, på vilken investerare åtnjuter effektivt skydd samtidigt som marknadens effektivitet och integritet på ett övergripande plan upprätthålls, kräver att gemensamma lagstadgade krav, som styr de reglerade marknadernas och andra handelssystems funktion på ett sätt som förhindrar att bristande genomlysning eller störningar på en marknad äventyrar den effektiva

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiven 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

driften av hela unionens finansiella system, fastställs avseende värdepappersföretagen, oavsett var i unionen de har auktoriserats inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare på grund av direktivets omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(165) Med tanke på att Esma i och med detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 får utökade uppgifter, bör Europaparlamentet, rådet och kommissionen se till att tillräckliga personalresurser och finansiella medel ställs till förfogande.

(166) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och följer de principer som erkänns i stadgan, särskilt rätten till skydd av personuppgifter, näringsfrihet, rätten till konsumentskydd, rätten till ett effektivt rättsmedel och en opartisk rättegång, rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott, och det måste genomföras i enlighet med de rättigheterna och principerna.

(167) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i denna fråga i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 och lämnat ett yttrande den 10 februari 2012 [1].

(168) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument [2] har medlemsstaterna åtagit sig att, i motiverade fall, låta anmälan om införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan ett direktivs olika delar och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

(169) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till de tidigare direktiven. Införlivandet av de oförändrade bestämmelserna följer av de tidigare direktiven.

(170) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och datum för tillämpning av de direktiv som anges i bilaga III, del B.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på värdepappersföretag, marknadsoperatörer, leverantörer av datarapporteringstjänster och företag från tredjeland som utför investeringstjänster genom etablering av en filial i unionen.

2. I detta direktiv fastställs krav angående

a) auktorisations- och driftsvillkor för värdepappersföretag,

b) tredjelandsföretags tillhandahållande av investeringstjänster, genom etablering av en filial,

[1] EUT C 147, 25.5.2012, s. 1.
[2] EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

c) auktorisation och drift av reglerade marknader,

d) auktorisation av leverantörer av datarapporteringstjänster samt dessa leverantörers drift, och

e) behöriga myndigheters tillsyn, samarbete och kontroller av efterlevnaden.

3. Följande bestämmelser ska också tillämpas på kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2013/36/EU när de tillhandahåller ett eller flera slag av investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet:

a) Artiklarna 2.2, 9.3 samt 14 och 16–20.

b) Kapitel II i avdelning II med undantag för andra stycket i artikel 29.2.

c) Kapitel III i avdelning II med undantag för artiklarna 34.2 och 34.3, 35.2–35.6 och 35.9.

d) Artiklarna 67–75 samt 80, 85 och 86.

4. Följande bestämmelser ska också tillämpas på värdepappersföretag och kreditinstitut som är auktoriserade enligt direktiv 2013/36/EU vid försäljning eller rådgivning till kunder i samband med strukturerade insättningar:

a) Artiklarna 9.3, 14 samt 16.2, 16.3 och 16.6.

b) Artiklarna 23–26, 28 samt artikel 29 med undantag för andra stycket i punkt 2, och artikel 30.

c) Artiklarna 67–75.

5. Artikel 17.1–17.6 ska även tillämpas på medlemmar eller deltagare på reglerade marknader och MTF-plattformar för vilka det inte krävs auktorisation enligt detta direktiv enligt artikel 2.1 a, e, i och j.

6. Bestämmelserna i artiklarna 57 och 58 ska även tillämpas på personer som är undantagna enligt artikel 2.

7. Alla multilaterala system för finansiella instrument ska antingen drivas i enlighet med bestämmelserna i avdelning II om MTF-plattformar eller OTF-plattformar eller bestämmelserna i avdelning II om reglerade marknader.

Ett värdepappersföretag som på ett organiserat, frekvent, systematiskt och substantiellt sätt handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en OTF-plattform ska drivas i enlighet med avdelning III i förordning (EU) nr 600/2014.

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 23 och 28 i förordning (EU) nr 600/2014 ska alla transaktioner med de finansiella instrument som avses i första och andra stycket och som inte genomförs på multilaterala system eller genom systematiska internhandlare uppfylla de relevanta bestämmelserna i avdelning III i förordning (EU) nr 600/2014.

Artikel 2

Undantag

1. Detta direktiv ska inte tillämpas på

a) försäkringsföretag eller företag som bedriver sådan verksamhet avseende återförsäkring och retrocession som avses i direktiv 2009/138/EG när de bedriver sådan verksamhet som avses i det direktivet,

b) personer som tillhandahåller investeringstjänster uteslutande till sina moderföretag, sina dotterföretag eller till andra dotterföretag till samma moderföretag,

c) personer som tillhandahåller investeringstjänster i de fall då tjänsten tillhandahålls tillfälligt i samband med annan yrkesmässig verksamhet som regleras av bestämmelser i lag eller annan författning eller etiska regler som avser yrkesverksamheten i fråga, vilka inte utesluter att tjänsten tillhandahålls,

d) personer som för egen räkning handlar med andra finansiella instrument än råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa och som inte tillhandahåller några andra investeringstjänster eller utför någon annan investeringsverksamhet med andra finansiella instrument än råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa om inte sådana personer

i) är marknadsgaranter,

ii) är medlemmar av eller deltagare på en reglerad marknad eller en MTF-plattform eller har direkt elektroniskt tillträde till en handelsplats,

iii) tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel, eller

iv) handlar för egen räkning vid utförande av kundorder.

Personer undantagna enligt leden a, i eller j behöver inte uppfylla villkoren i det här ledet för att vara undantagna.

e) operatörer med skyldighet till efterlevnad enligt direktiv 2003/87/EG som, när de handlar med utsläppsrätter, inte utför kundorder och inte tillhandahåller några investeringstjänster eller utför någon investeringsverksamhet på annat sätt än genom handel för egen räkning, förutsatt att de personerna inte tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel,

f) personer som tillhandahåller investeringstjänster som uteslutande består av förvaltning av program som syftar till delägarskap för de anställda i företaget,

g) personer som tillhandahåller investeringstjänster som endast består av förvaltning av program som syftar till delägarskap för de anställda i företag och tillhandahållande av investeringstjänster uteslutande till sina moderföretag, sina dotterföretag eller andra dotterföretag till samma moderföretag,

h) medlemmarna av ECBS och andra nationella organ som fyller likartade funktioner i unionen, andra offentliga organ som har som uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av statsskulden i unionen och internationella finansinstitut som inrättats av två eller flera medlemsstater och vars mål är att uppbåda finansiering och tillhandahålla finansiellt stöd till förmån för sina medlemmar som har eller hotas av svåra finansiella problem,

i) företag för kollektiva investeringar och pensionsfonder, oavsett om de är samordnade på unionsnivå eller inte, samt förvarings- eller förvaltningsinstitut för sådana företag,

j) personer

i) inbegripet personer som är marknadsgaranter, som handlar för egen räkning med råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa, med undantag för personer som handlar för egen räkning när de utför kundorder, eller

ii) som tillhandahåller andra investeringstjänster än handel för egen räkning, rörande råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa till kunder eller leverantörer i sin huvudsakliga verksamhet,

under förutsättning att

— detta i vart och ett av dessa fall, på individuell nivå och på aggregerad nivå, är en sidoverksamhet till deras huvudsakliga verksamhet, om koncernen ses som helhet, om denna huvudsakliga verksamhet inte är tillhandahållande av investeringstjänster i den mening som avses i det här direktivet eller sådana bankverksamheter som avses i direktiv 2013/36/EU eller verkar som marknadsgarant för råvaruderivat,

— de personerna inte tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel, och

— de personerna årligen anmäler till den berörda behöriga myndigheten att de utnyttjar detta undantag och på begäran rapporterar till den behöriga myndigheten om den grund på vilken de anser att deras verksamhet enligt leden i och ii är en sidoverksamhet till deras huvudsakliga verksamhet,

k) personer som tillhandahåller investeringsrådgivning inom ramen för annan professionell verksamhet som inte omfattas av detta direktiv, om ingen specifik ersättning lämnas för denna rådgivning,

l) sammanslutningar som har inrättats av danska och finländska pensionsfonder med det enda syftet att förvalta tillgångarna i pensionsfonder som är medlemmar i de sammanslutningarna,

m) *agenti di cambio* vars verksamhet och funktion styrs av artikel 201 i det italienska lagdekretet (*decreto legislativo*) nr 58 av den 24 februari 1998,

n) systemansvariga för överföringssystem enligt definitionen i artikel 2.4 i direktiv 2009/72/EG eller artikel 2.4 i direktiv 2009/73/EG när de fullgör sina uppgifter enligt de direktiven, enligt förordning (EG) nr 714/2009, enligt förordning (EG) nr 715/2009 eller enligt nätföreskrifter eller riktlinjer som har antagits i enlighet med de förordningarna, alla personer som agerar som tjänsteleverantörer på deras vägnar för att utföra uppgifterna enligt de lagstiftningsakterna eller enligt nätföreskrifter eller riktlinjer som har antagits enligt de förordningarna samt alla operatörer eller förvaltare av energibalanseringssystem, rörledningsnät eller system för balansering av tillgången och efterfrågan på energi, när dessa utför sådana uppgifter;

det undantaget ska gälla personer som deltar i verksamheten som fastställs i denna punkt, bara om de utför investeringsverksamhet eller tillhandahåller investeringstjänster rörande råvaruderivat för att utföra denna verksamhet; det undantaget ska inte gälla för sekundärmarknadsoperationer, inklusive plattformar för sekundärhandel med finansiella överföringsrättigheter,

o) värdepapperscentraler som regleras enligt unionsrätten, i den utsträckning som de regleras enligt den unionsrätten.

2. Rättigheterna enligt detta direktiv ska inte gälla tillhandahållande av tjänster som motpart vid transaktioner som genomförs av offentliga organ som handhar offentlig skuld eller medlemmar av ECBS vid utförandet av deras uppgifter enligt EUF-fördraget och protokoll nr 4 om stadgan för det europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken eller vid utförandet av motsvarande uppgifter enligt nationella bestämmelser.

3. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 89 för att klargöra i punkt 1 c om en verksamhet ska betraktas som en verksamhet som bedrivs tillfälligt.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange, enligt punkt 1 j kriterierna för när en verksamhet ska betraktas som en sidoverksamhet till den huvudsakliga verksamheten på koncernnivå.

De kriterierna ska beakta åtminstone följande:

a) Kravet på att sidoverksamheten utgör en mindre del av verksamheten på koncernnivå.

b) Storleken av handelsverksamheten i förhållande till den totala handelsverksamheten på marknaden i den tillgångsklassen.

Vid fastställandet av huruvida sidoverksamheten utgör en mindre del av verksamheten på koncernnivå får Esma bestämma att det kapital som är avsatt för att utföra sidoverksamheten i förhållande till det kapital som är avsatt för att utföra den huvudsakliga verksamheten ska beaktas. Den faktorn ska under inga omständigheter vara tillräcklig för att visa att verksamheten är en sidoverksamhet till koncernens huvudsakliga verksamhet.

De verksamheter som avses i denna punkt ska beaktas på koncernnivå.

De faktorerna som avses i andra och tredje styckena ska inte omfatta:

a) sådana koncerninterna transaktioner som avses i artikel 3 i förordning (EU) nr 648/2012 som sker för likviditets-eller riskhantering inom företagskoncernen,

b) transaktioner med derivat som på ett objektivt mätbart sätt minskar risker som står i direkt samband med affärsverksamheten eller likviditetsfinansieringen,

c) transaktioner med råvaruderivat och utsläppsrätter som genomförs för att fullgöra skyldigheter att tillhandahålla likviditet på en handelsplats, när sådana skyldigheter krävs av tillsynsmyndigheterna i enlighet med unionsrätten eller nationella lagar och andra författningar eller av handelsplatserna.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 3

Frivilliga undantag

1. Medlemsstaterna får välja att inte tillämpa detta direktiv på personer för vilka de är hemmedlemsstat, under förutsättning att de personernas verksamhet är auktoriserad och reglerad på nationell nivå, och de personerna

a) inte får inneha kundmedel eller kunders värdepapper och därför inte vid någon tidpunkt får stå i skuld till sina kunder,

b) inte får tillhandahålla några investeringstjänster utom mottagande och vidarebefordran av order som avser överlåtbara värdepapper och andelar i företag för kollektiva investeringar och/eller tillhandahållande av investeringsrådgivning i samband med sådana finansiella instrument, och

c) vid tillhandahållande av denna tjänst endast får vidarebefordra order till

i) värdepappersföretag som har auktoriserats i enlighet med detta direktiv,

ii) kreditinstitut som har auktoriserats i enlighet med direktiv 2013/36/EU,

iii) filialer till värdepappersföretag eller till kreditinstitut auktoriserade i tredjeland och som är föremål för och följer tillsynsregler som de behöriga myndigheterna anser vara minst lika strikta som reglerna i det här direktivet, i förordning (EU) nr 575/2013 eller i direktiv 2013/36/EU,

iv) företag för kollektiva investeringar som enligt en medlemsstats rätt är auktoriserat att utbjuda andelar till allmänheten och till förvaltarna av sådana företag, eller

v) värdepappersföretag med fast kapital enligt artikel 17.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU [1] vilkas värdepapper är noterade eller omsätts på en reglerad marknad i en medlemsstat, eller

d) uteslutande utför investeringsverksamhet rörande råvaror, utsläppsrätter och/eller derivat av dessa och enbart för att säkra sina kunders affärsrisker, om de kunderna uteslutande utgörs av lokala elföretag enligt definitionen i artikel 2.35 i direktiv 2009/72/EG och/eller naturgasföretag enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2009/73/EG, förutsatt att de kunderna gemensamt innehar 100 % av de personernas kapital eller rösträtter, utövar gemensam kontroll och undantas enligt artikel 2.1 j i det här direktivet om de själva utför de investeringstjänsterna, eller

e) uteslutande utför investeringsverksamhet rörande utsläppsrätter och/eller derivat av dessa och enbart för att säkra sina kunders affärsrisker, om de kunderna uteslutande utgörs av verksamhetsutövare enligt definitionen i artikel 3 f i direktiv 2003/87/EG, förutsatt att de kunderna gemensamt innehar 100 % av de personernas kapital eller rösträtter, utövar gemensam kontroll och undantas enligt artikel 2.1 j i det här direktivet om de själva utför de investeringstjänsterna.

2. De personer som avses i punkt 1 ska i medlemsstaternas ordningar omfattas av krav som minst motsvarar följande krav i detta direktiv:

a) Villkor och förfaranden för auktorisation och fortlöpande tillsyn enligt artiklarna 5.1 och 5.3 samt 7–10, 21, 22 och 23 och de motsvarande delegerade akter som kommissionen antar i enlighet med artikel 89.

b) Uppföranderegler enligt artiklarna 24.1, 24.3, 24.4, 24.5, 24.7 och 24.10, 25.2, 25.5 och 25.6 och, om den nationella ordningen medger att de personerna utser anknutna ombud, artikel 29, samt respektive genomförandeåtgärder.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga (EUT L 315, 14.11.2012, s. 74).

c) Organisatoriska krav som fastställs i första, sjätte och sjunde stycket i artikel 16.3 och i artikel 16.6 och 16.7 och de motsvarande delegerade akter som kommissionen antar i enlighet med artikel 89.

Medlemsstaterna ska kräva att personer som undantas från det här direktivet enligt punkt 1 i den här artikeln ska omfattas av ett system för ersättning till investerare som erkänns i enlighet med direktiv 97/9/EG. Medlemsstaterna får tillåta värdepappersföretag att inte omfattas av ett sådant system förutsatt att de har en ansvarsförsäkring som, med beaktande av den storlek, riskprofil och rättsliga form som de personer som undantas i enlighet med punkt 1 i den här artikeln har, säkerställer likvärdigt skydd till deras kunder.

Genom undantag från andra stycket i den här punkten får medlemsstater som redan har sådana lagar och andra författningar på plats före den 2 juli 2014, fram till och med den 3 juli 2019 kräva att personer som undantas från det här direktivet enligt punkt 1 i den här artikeln, när de tillhandahåller investeringstjänsterna mottagande och vidarebefordran av order och/eller tillhandahållande av investeringsrådgivning avseende andelar i företag för kollektiva investeringar och agerar som mellanhänder för ett förvaltningsbolag enligt definitionen i direktiv 2009/65/EG, ska de personerna vara solidariskt ansvariga tillsammans med förvaltningsbolaget för alla skador som åsamkats kunden i samband med de tjänsterna.

3. Personer som undantas från det här direktivet enligt punkt 1 ska inte åtnjuta den frihet att tillhandahålla tjänster eller utföra verksamhet eller etablera filialer som följer av artiklarna 34 respektive 35.

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen och Esma anmäla utnyttjandet av den möjlighet som ges enligt den här artikeln och ska säkerställa att det i varje auktorisation som beviljas i enlighet med punkt 1 omnämns att den beviljas i enlighet med den här artikeln.

5. Medlemsstaterna ska tillställa Esma de bestämmelser i nationell rätt som motsvarar de krav i detta direktiv som förtecknas i punkt 2.

Artikel 4

Definitioner

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. värdepappersföretag: juridisk person vars regelmässiga verksamhet eller rörelse består i att yrkesmässigt tillhandahålla en eller flera investeringstjänster till tredjepart och/eller att utföra en eller flera investeringsverksamheter.

Medlemsstaterna får i definitionen av värdepappersföretag inbegripa företag som inte är juridiska personer förutsatt att

a) deras rättsliga ställning sörjer för en skyddsnivå för tredjeparts intressen som är likvärdig med den som erbjuds av juridiska personer ger, och

b) de är underkastade sådan motsvarande tillsyn som är lämplig med hänsyn till deras juridiska form.

Om en fysisk person tillhandahåller tjänster som inbegriper innehav av penningmedel eller överlåtbara värdepapper för tredje mans räkning, får denne dock betraktas som ett värdepappersföretag vid tillämpningen av det här direktivet och av förordning (EU) nr 600/2014 endast om, utan att det påverkar tillämpningen av de övriga kraven i det här direktivet, i förordning (EU) nr 600/2014 och i direktiv 2013/36/EU, den personen uppfyller följande villkor:

a) Tredje mans äganderätt till instrument och penningmedel måste vara skyddade, särskilt vid företagets eller dess ägares insolvens eller då utmätning, kvittning eller andra anspråk görs gällande av företagets ägare eller dess borgenärer.

b) Företaget måste vara underkastat regler som syftar till att övervaka företagets och dess ägares solvens.

c) Företagets årsbokslut måste granskas av en eller flera personer som enligt nationell rätt har behörighet att utföra revision av räkenskaper.

d) Om företaget har en enda ägare måste den personen säkerställa att investerarna skyddas om företagets verksamhet upphör till följd av ägarens död, eller arbetsoförmåga eller annan liknande omständighet.

2. investeringstjänster och investeringsverksamhet: någon av de tjänster och de verksamheter som anges i avsnitt A i bilaga I i fråga om de instrument som anges i avsnitt C i bilaga I.

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 89 som anger

a) vilka derivatkontrakt som anges i avsnitt C.6 i bilaga I som har samma egenskaper som de grossistenergiprodukter och som måste avvecklas fysiskt och energiderivatkontrakt som definieras i C.6,

b) vilka derivatkontrakt som avses i avsnitt C.7 i bilaga I som har samma egenskaper som andra finansiella derivatinstrument,

c) vilka derivatkontrakt som anges i avsnitt C.10 i bilaga I som har samma egenskaper som andra finansiella derivatinstrument, med utgångspunkt från bland annat om de handlas på en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en OTF-plattform.

3. sidotjänst: någon av de tjänster som anges i avsnitt B i bilaga I.

4. investeringsrådgivning: tillhandahållande av personliga rekommendationer till en kund, på dennes begäran eller på värdepappersföretagets initiativ, i fråga om en eller flera transaktioner som avser finansiella instrument.

5. utförande av order för kunds räkning: att köpa eller sälja ett eller flera finansiella instrument för kunders räkning och inbegripet ingående av avtal för att sälja finansiella instrument som utfärdats av ett värdepappersföretag eller ett kreditinstitut vid tidpunkten för utfärdandet av dessa.

6. handel för egen räkning: handel med utnyttjande av eget kapital som utmynnar i att transaktioner med ett eller flera finansiella instrument ingås.

7. marknadsgarant: en person som på finansiella marknaderna på fortlöpande basis åtagit sig att handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av den personens eget kapital till priser som fastställts av den personen.

8. portföljförvaltning: förvaltning av värdepapper på diskretionär basis enligt uppdrag från enskilda kunder, om dessa portföljer innehåller ett eller flera finansiella instrument.

9. kund: varje fysisk eller juridisk person till vilken ett värdepappersföretag tillhandahåller investeringstjänster eller sidotjänster.

10. professionell kund: en kund som uppfyller kriterierna i bilaga II.

11. icke-professionell kund: en kund som inte är en professionell kund.

12. tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en MTF-plattform som är registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag i enlighet med artikel 33.

13. små och medelstora företag: i detta direktiv avses företag som hade ett genomsnittligt börsvärde som understeg 200 000 000 EUR beräknat på slutkurser för de tre föregående kalenderåren.

14. limiterad order: en order att köpa eller sälja ett finansiellt instrument till ett angivet högsta eller lägsta pris eller bättre och avseende en angiven volym.

15. finansiellt instrument: sådana instrument som anges i avsnitt C bilaga I.

16. C6-energiderivatkontrakt: optioner, terminer (*futures*), swappar och andra derivatkontrakt som nämns i avsnitt C.6 i bilaga I avseende kol eller olja som handlas på en OTF-plattform och som måste avvecklas fysiskt.

17. penningmarknadsinstrument: sådana klasser av instrument som normalt omsätts på penningmarknaden, t.ex. statsskuldväxlar, inlåningsbevis och företagscertifikat, med undantag av betalningsmedel.

18. marknadsoperatör: en eller flera personer som leder och/eller driver verksamheten på en reglerad marknad och får vara den reglerade marknaden själv.

19. multilateralt system: ett system eller en facilitet där flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument kan interagera inom systemet.

20. systematisk internhandlare: ett värdepappersföretag som i en organiserad, frekvent, systematisk och väsentlig omfattning handlar för egen räkning när det utför kundorder utanför en reglerad marknad, en MTF- eller OTF-plattform utan att utnyttja ett multilateralt system.

    Huruvida det rör sig om en frekvent och systematisk omfattning ska bedömas utifrån antalet OTC-transaktioner med det finansiella instrumentet som värdepappersföretaget genomför för egen räkning när det utför kundorder. Huruvida det rör sig om en väsentlig omfattning ska bedömas antingen utifrån volymen på värdepappersföretagets OTC-handel i förhållande till värdepappersföretagets totala handel med ett specifikt finansiellt instrument, eller utifrån volymen på värdepappersföretagets OTC-handel i förhållande till den totala handeln inom unionen med ett specifikt finansiellt instrument. Definitionen av systematisk internhandlare ska endast tillämpas när de på förhand uppsatta gränserna för vad som är en frekvent och systematiskt omfattning och en väsentlig omfattning båda överskrids eller när ett värdepappersföretag väljer att ansluta sig till ordningen för systematiska internhandlare.

21. reglerad marknad: ett multilateralt system som drivs och/eller leds av en marknadsoperatör, vilket sammanför eller underlättar sammanförandet av flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med dess icke-skönsmässiga regler – så att detta leder till ett kontrakt i fråga om finansiella instrument upptagna till handel enligt dess regler och/eller system, och som är auktoriserat och löpande verksamt och drivs i enlighet med avdelning III i detta direktiv.

22. multilateral handelsplattform (MTF-plattform): ett multilateralt system som drivs av ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör och som sammanför flera tredjeparters köp- och säljintressen i finansiella instrument – inom systemet och i enlighet med icke-skönsmässiga regler – så att detta leder till ett kontrakt i enlighet med avdelning II i detta direktiv.

23. organiserad handelsplattform (OTF-plattform): ett multilateralt system som inte är en reglerad marknad eller en MTF-plattform, och inom vilket flera tredjeparters köp- och säljintressen i obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat kan interagera inom systemet så att detta leder till ett kontrakt i enlighet med avdelning II i detta direktiv.

24. handelsplats: en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en OTF-plattform.

25. likvid marknad: en marknad för ett finansiellt instrument eller en klass av finansiella instrument, där det ständigt finns beredda och villiga köpare och säljare, enligt en bedömning utifrån följande kriterier och med beaktande av de specifika marknadsstrukturerna för det finansiella instrumentet eller klassen av finansiella instrument, dvs.

    a) den genomsnittliga transaktionsfrekvensen och transaktionsvolymen under ett antal marknadsvillkor, med beaktande av produkternas art och livscykel inom klassen av finansiella instrument,

    b) antalet och typen av marknadsaktörer, inbegripet förhållandet mellan antalet marknadsaktörer och antalet instrument som handlas när det gäller en särskild produkt,

    c) den genomsnittliga storleken på spreadar, när uppgift finns.

26. behörig myndighet: den myndighet som varje medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 67, om inte annat anges i detta direktiv.

27. kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

28. förvaltningsbolag för fondföretag: ett förvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ([1]).

29. anknutet ombud: en fysisk eller juridisk person som på ett enda företrätt värdepappersföretags fulla och ovillkorliga ansvar marknadsför investeringstjänster och/eller sidotjänster till kunder eller presumtiva kunder, tar emot eller vidarebefordrar instruktioner eller order som gäller investeringstjänster eller finansiella instrument från kunder, placerar finansiella instrument eller tillhandahåller rådgivning till kunder eller presumtiva kunder i fråga om de finansiella instrumenten eller tjänsterna.

30. filial: ett driftsställe, annat än huvudkontoret, som ingår i ett värdepappersföretag utan att vara en egen juridisk person och som tillhandahåller investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet och som också kan tillhandahålla sidotjänster för vilka värdepappersföretaget har auktorisation. Alla driftsställen som har inrättats i samma medlemsstat av ett värdepappersföretag med huvudkontor i en annan medlemsstat ska betraktas som en enda filial.

31. kvalificerat innehav: en direkt eller indirekt ägarandel i ett värdepappersföretag som motsvarar 10 % eller mer av kapitalet eller av rösträtterna enligt artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG ([2]) med beaktande av villkoren för sammanslagning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet, eller som gör det möjligt att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av det värdepappersföretag som ägarandelen avser.

32. moderföretag: ett moderföretag i den mening som avses i artiklarna 2.9 och 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ([3]).

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

33. dotterföretag: ett dotterföretag i den mening som avses i artiklarna 2.10 och 22 i direktiv 2013/34/EU, inbegripet varje dotterföretag till ett dotterföretag till det moderföretag som är det yttersta moderföretaget till dessa företag.

34. koncern: koncern enligt definitionen i artikel 2.11 i direktiv 2013/34/EU.

35. nära förbindelser: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom

    a) ägarintresse, i form av innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag,

    b) kontroll, som innebär förbindelse mellan ett moderföretag och ett dotterföretag i alla de fall som omfattas av artikel 22.1 och 22.2 i direktiv 2013/34/EU, eller en likartad förbindelse mellan någon fysisk eller juridisk person och ett företag, varvid varje dotterföretag till ett dotterföretag också ska anses vara ett dotterföretag till det moderföretag som står över dessa företag,

    c) en varaktig förbindelse för båda eller alla till samma person genom ett kontrollförhållande.

36. ledningsorgan: ett eller flera organ i ett värdepappersföretag eller hos en marknadsplatsaktör eller en leverantör av datarapporteringstjänster som har utsetts i enlighet med nationell rätt och har bemyndigats att fastställa enhetens strategi, mål och allmänna inriktning, och som kontrollerar och övervakar ledningens beslutsfattande och omfattar personer som i praktiken leder enhetens verksamhet.

    När det i detta direktiv hänvisas till ledningsorganet och ledningsorganets lednings- och tillsynsfunktioner, enligt nationell rätt, handhas av olika organ eller olika medlemmar inom ett organ, ska medlemsstaten identifiera de ansvariga organen eller de ansvariga medlemmarna i ledningsorganet i enlighet med nationell rätt, såvida inte något annat anges i detta direktiv.

37. personer i ledande befattning: fysiska personer som utövar verkställande uppgifter i ett värdepappersföretag hos en marknadsplatsaktör eller en leverantör av datarapporteringstjänster och som har ansvaret för och kan ställas till svars av ledningsorganet för den dagliga ledningen av enheten, inbegripet genomförandet av strategier avseende företagets och dess personals distribution av tjänster och produkter.

38. matchad principalhandel: en transaktion där en mellanhand själv träder emellan transaktionens köpare och säljare på ett sådant sätt att den under transaktionens utförande aldrig exponeras för marknadsrisk och där båda sidor av transaktionen genomförs samtidigt och där transaktionen genomförs till ett pris där mellanhanden inte gör någon vinst eller förlust, förutom tidigare tillkännagivna arvoden eller avgifter för transaktionen.

39. algoritmisk handel: handel med finansiella instrument där en datoralgoritm automatiskt bestämmer enskilda orderparametrar såsom huruvida ordern ska initieras, tidpunkt, pris och kvantitet för ordern eller hur ordern ska behandlas efter det att den har lagts, med begränsat eller inget mänskligt ingripande och inbegriper inte system som används endast för dirigering av order till en eller flera handelsplatser eller för expediering av order utan att några handelsparametrar fastställs eller för bekräftelse av order eller bearbetning efter handeln av utförda transaktioner.

40. teknik för algoritmisk högfrekvenshandel: varje teknik för algoritmisk handel som kännetecknas av att

    a) infrastrukturen är avsedd att minimera nätens latens och andra typer av latens, inbegripet åtminstone ett av följande system för algoritmisk registrering av order: samlokalisering, närvärdskap eller elektroniskt höghastighetstillträde,

b) systemet beslutar om när en order ska initieras, genereras, routas eller utföras utan mänsklig medverkan för enskilda handelstransaktioner eller enskilda order, och

c) stor mängd intradagsmeddelanden som utgör order, bud eller annulleringar.

41. direkt elektroniskt tillträde: ett handelsplatsarrangemang där en medlem av eller deltagare eller kund på en handelsplats ger en person tillåtelse att använda dennes handelskod, så att personen elektroniskt kan vidarebefordra order avseende ett finansiellt instrument direkt till handelsplatsen och omfattar arrangemang som innebär att personen använder medlemmens eller deltagarens eller kundens infrastruktur, eller något förbindelsesystem som tillhandahålls av medlemmen eller deltagaren eller kunden, för att vidarebefordra dessa order (direkt marknadstillträde) och arrangemang där en sådan infrastruktur inte används av en person (sponsrat tillträde).

42. korsförsäljning: att erbjuda en investeringstjänst tillsammans med en annan tjänst eller produkt som en del av ett paket eller som ett villkor för samma överenskommelse eller paket.

43. strukturerad insättning: en insättning enligt definitionen i artikel 2.1 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU ([1]) som måste betalas helt på förfallodagen enligt villkor som innebär att eventuell ränta eller premie ska betalas (eller riskeras) enligt en formel som omfattar faktorer som t.ex.

a) ett index eller en kombination av index, med undantag för insättningar med rörlig ränta vilkas avkastning är direkt knuten till ett ränteindex som Euribor eller Libor,

b) ett finansiellt instrument eller en kombination av finansiella instrument,

c) en råvara eller en kombination av råvaror eller andra fysiska eller icke-fysiska icke-fungibla tillgångar, eller

d) en valutakurs eller en kombination av valutakurser.

44. överlåtbara värdepapper: värdepapper, utom betalningsmedel, som kan bli föremål för handel på kapitalmarknaden, t.ex.

a) aktier och andra värdepapper som motsvarar andelar i aktiebolag, bolag med personligt ansvar eller andra enheter samt depåbevis för aktier,

b) obligationer eller andra typer av värdepapperiserade skuldförbindelser, inklusive depåbevis för sådana värdepapper,

c) alla andra värdepapper som ger rätt att förvärva eller sälja sådana överlåtbara värdepapper eller som resulterar i en kontantavveckling som beräknas utifrån noteringar för överlåtbara värdepapper, valutor, räntor eller avkastningar, råvaror eller andra index eller mått.

45. depåbevis: värdepapper som kan bli föremål för handel på kapitalmarknaden och som innebär äganderätt till en icke-etablerad emittents värdepapper samtidigt som de kan tas upp till handel på en reglerad marknad och handlas oberoende av den icke-etablerade emittentens värdepapper.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om system för garanti av insättningar (se sidan 149 i detta nummer av EUT).

46. börshandlad fond: en fond där minst en andels- eller aktieklass handlas hela dagen på minst en handelsplats och med minst en marknadsgarant som vidtar åtgärder för att säkerställa att andels- eller aktiepriset på handelsplatsen inte i betydande grad skiljer sig från dess substansvärde och, i tillämpliga fall, från dess preliminära substansvärde.

47. certifikat: certifikat enligt definitionen i artikel 2.1.27 i förordning (EU) nr 600/2014.

48. strukturerade finansiella produkter: strukturerade finansiella produkter enligt definitionen i artikel 2.1.28 i förordning (EU) nr600/2014.

49. derivat: derivat enligt definitionen i artikel 2.1.29 i förordning (EU) nr 600/2014.

50. råvaruderivat: råvaruderivat enligt definitionen i artikel 2.1.30 i förordning (EU) nr 600/2014.

51. central motpart: central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012.

52. godkänt publiceringsarrangemang eller APA (approved publication arrangement): en person auktoriserad enligt detta direktiv att för värdepappersföretags räkning publicera rapporter om värdepappershandeln enligt artiklarna 20 och 21 i förordning (EU) nr 600/2014.

53. tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation eller CTP (consolidated tape provider): en person auktoriserad enligt detta direktiv att samla in rapporter om handeln med de finansiella instrument som förtecknas i artiklarna 6, 7, 10, 12 och 13, 20 och 21 i förordning (EU) nr 600/2014 från reglerade marknader, MTF-plattformar, OTF-plattformar och APA samt konsolidera dem till ett kontinuerligt elektroniskt informationsflöde med uppgifter om priser och volymer per finansiellt instrument.

54. godkänd rapporteringsmekanism eller ARM (approved reporting mechanism): en person auktoriserad enligt detta direktiv att för värdepappersföretags räkning rapportera uppgifter om transaktioner till behöriga myndigheter eller Esma.

55. hemmedlemsstat:

    a) när det gäller värdepappersföretag,

        i) om värdepappersföretaget är en fysisk person, den medlemsstat där det har sitt huvudkontor,

        ii) om värdepappersföretaget är en juridisk person, den medlemsstat där det har sitt säte,

        iii) om värdepappersföretaget enligt sin nationella rätt inte har något säte, den medlemsstat där det har sitt huvudkontor.

    b) i fall där det gäller en reglerad marknad, den medlemsstat där den reglerade marknaden är registrerad eller, om den enligt den medlemsstatens rätt inte har något säte, den medlemsstat där den reglerade marknaden har sitt huvudkontor,

    c) i fall där det gäller ett APA, ett CTP eller en ARM,

        i) om APA:t, CTP:n eller ARM:n är en fysisk person, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget,

ii) om APA:t, CTP:n eller ARM:n är en juridisk person, den medlemsstat där dess säte är beläget,

iii) om APA:t, CTP:neller ARM:n enligt sin nationella rätt inte har något säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget.

56. värdmedlemsstat: den medlemsstat, annan än hemmedlemsstaten, där ett värdepappersföretag har en filial eller tillhandahåller investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet eller den medlemsstat i vilken en reglerad marknad tillhandahåller lämpliga arrangemang för att underlätta tillträdet till handeln i dess system för fjärrmedlemmar eller fjärrdeltagare etablerade i den samma medlemsstaten.

57. företag i tredjeländer: företag som skulle vara värdepappersföretag som tillhandahåller investeringstjänster eller ägnar sig åt investeringsverksamhet, eller ett värdepappersföretag, om dess huvudkontor eller säte vore beläget inom unionen.

58. grossistenergiprodukt: grossistenergiprodukter enligt definitionen i artikel 2.4 i förordning (EU) nr 1227/2011.

59. jordbruksråvaruderivat: derivatkontrakt som avser de produkter som anges i artikel 1 och bilaga I, del I-XX och XXIV/1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 [1].

60. statlig emittent: någon av följande som emitterar skuldinstrument:

i) Unionen.

ii) En medlemsstat, inbegripet förvaltningar, organ eller en särskild funktion i medlemsstaten.

iii) När det gäller en federal medlemsstat, en delstat i federationen.

iv) En särskild funktion för flera medlemsstater.

v) En internationell finansinstitution som etablerats av minst två medlemsstater och vars mål är att uppbåda finansiering och tillhandahålla finansiellt bistånd till de medlemmar som har eller riskerar att få allvarliga finansieringsproblem.

vi) Europeiska investeringsbanken.

61. statspapper: ett skuldinstrument som emitterats av en statlig emittent.

62. varaktigt medium: ett instrument som

a) gör det möjligt för kunden att bevara information som riktas till denne personligen på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och

b) möjliggör oförändrad återgivning av den bevarade informationen.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

63. leverantör av datarapporteringstjänster: ett APA, en CTP eller en ARM.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att specificera vissa tekniska element i definitionerna i punkt 1, för att anpassa dem till marknadsutvecklingen, den tekniska utvecklingen och erfarenheterna av beteende som är förbjudet enligt förordning (EU) nr 596/2014 och säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv.

AVDELNING II

VILLKOR FÖR AUKTORISATION OCH FÖR VERKSAMHETEN I VÄRDEPAPPERSFÖRETAG

KAPITEL I

Villkor och förfaranden för auktorisation

Artikel 5

Auktorisationskrav

1. Varje medlemsstat ska kräva att tillhandahållande av investeringstjänster och/eller utförande av investeringsverksamhet i form av en regelbunden verksamhet eller rörelse på yrkesmässig grund auktoriseras i förväg i enlighet med detta kapitel. Denna auktorisation ska beviljas av den behöriga myndighet i hemmedlemsstaten som har utsetts i enlighet med artikel 67.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska medlemsstaterna auktorisera varje marknadsoperatör att driva en MTF-plattform eller en OTF-plattform, förutsatt att det först kontrolleras att detta sker i enlighet med detta kapitel.

3. Varje medlemsstat ska registrera samtliga värdepappersföretag. Detta register ska vara tillgängligt för allmänheten och innehålla uppgifter om vilka tjänster eller verksamheter värdepappersföretagen är auktoriserade för. Det ska uppdateras regelbundet. Varje auktorisation ska anmälas till Esma.

Esma ska upprätta en förteckning över samtliga värdepappersföretag i unionen. Den förteckningen ska innehålla uppgift om vilka tjänster eller verksamheter varje värdepappersföretag är auktoriserat för och den ska uppdateras regelbundet. Esma ska offentliggöra denna förteckning på sin webbplats och fortlöpande uppdatera den.

När en behörig myndighet har återkallat en auktorisation i enlighet med artikel 8 b, c och d ska denna återkallelse synas i förteckningen i fem år.

4. Varje medlemsstat ska kräva att

a) varje värdepappersföretag som är en juridisk person har sitt huvudkontor i den medlemsstat där det har sitt säte,

b) varje värdepappersföretag som inte är en juridisk person, eller ett värdepappersföretag som är en juridisk person men som enligt dess nationella rätt inte har något säte, har sitt huvudkontor i den medlemsstat där det faktiskt bedriver sin verksamhet.

Artikel 6

Auktorisationens räckvidd

1. Hemmedlemsstaten ska se till att det i auktorisationen anges vilka investeringstjänster eller vilken investeringsverksamhet som värdepappersföretaget är auktoriserat att tillhandahålla eller utföra. Auktorisationen får omfatta en eller flera av de sidotjänster som avses i avsnitt B i bilaga I. Auktorisation får inte i något fall beviljas endast för tillhandahållande av sidotjänster.

2. Ett värdepappersföretag som önskar utvidga sin verksamhet med ytterligare investeringstjänster, annan investeringsverksamhet eller ytterligare sidotjänster vilka inte omfattas av den ursprungliga auktorisationen ska lämna in en begäran om utvidgning av auktorisationen.

3. Auktorisationen ska gälla inom hela unionen och göra det möjligt för värdepappersföretaget att överallt inom unionen tillhandahålla de tjänster eller utföra den verksamhet för vilka eller vilken det har auktoriserats, antingen genom etableringsrätten, inbegripet genom en filial, eller genom friheten att tillhandahålla tjänster.

Artikel 7

Förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation

1. Den behöriga myndigheten får inte bevilja auktorisation innan den har förvissat sig om att sökanden uppfyller samtliga krav i de bestämmelser som antagits enligt detta direktiv.

2. Värdepappersföretaget ska överlämna all information – inbegripet en verksamhetsplan i vilken det bland annat ska anges vilka verksamhetsslag som planeras och organisationsstrukturen för dessa – som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna förvissa sig om att värdepappersföretaget vid tiden för auktorisationen har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina förpliktelser enligt detta kapitel.

3. En sökande ska inom sex månader efter det att en fullständig ansökan har lämnats in underrättas om huruvida auktorisation har beviljats eller inte.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa

a) de uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna enligt punkt 2 i den här artikeln, inbegripet en verksamhetsplan,

b) kraven i fråga om värdepappersföretags ledning enligt artikel 9.6 samt den information som behövs för underrättelse enligt artikel 9.5,

c) kraven i fråga om aktieägare och delägare med kvalificerade innehav, samt faktorer som kan hindra den behöriga myndigheten från att utöva sin tillsynsfunktion på ett effektivt sätt, enligt artikel 10.1 och 10.2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för lämnande och tillhandahållande av de uppgifter som anges i artiklarna 7.2 och 9.5.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 8

Återkallelse av auktorisation

Den behöriga myndigheten får återkalla den auktorisation som har beviljats ett värdepappersföretag om värdepappersföretaget

a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen eller inte har tillhandahållit några investeringstjänster eller bedrivit någon investeringsverksamhet under de föregående sex månaderna, såvida inte den berörda medlemsstaten har bestämmelser om att auktorisationen förfaller i sådana fall,

b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen har lämnats, t.ex. att kraven i förordning (EU) nr 575/2013 ska uppfyllas,

d) allvarligt och systematiskt har brutit mot de bestämmelser om villkor för verksamheten i värdepappersföretag som antagits enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014,

e) omfattas av något i nationell rätt angivet fall, utanför detta direktivs tillämpningsområde, som leder till återkallelse.

Varje återkallelse av en auktorisation ska anmälas till Esma.

Artikel 9

Ledningsorgan

1. De behöriga myndigheter som beviljar auktorisation i enlighet med artikel 5 ska säkerställa att värdepappersföretag och deras ledningsorgan följer artiklarna 88 och 91 i direktiv 2013/36/EU.

Esma och EBA ska gemensamt anta riktlinjer om de faktorer som förtecknas i artikel 91.12 i direktiv 2013/36/EU.

2. Vid beviljande av auktorisation i enlighet med artikel 5 får de behöriga myndigheterna ge en medlem i ledningsorganet tillåtelse att inneha ytterligare ett uppdrag i ett ledningsorgan utan verkställande funktioner utöver vad som är tillåtet i enlighet med artikel 91.3 i direktiv 2013/36/EU. De behöriga myndigheterna ska regelbundet informera Esma om sådana tillstånd.

EBA och Esma ska samordna insamlandet av de uppgifter som avses i första stycket i denna punkt och i artikel 91.6 i direktiv 2013/36/EU avseende värdepappersföretag.

3. Medlemsstaterna ska se till att ett värdepappersföretags ledningsorgan fastställer, övervakar och ansvarar för genomförandet av de styrningssystem som ska säkerställa en effektiv och ansvarsfull ledning av värdepappersföretaget, inbegripet en åtskillnad av arbetsuppgifterna inom värdepappersföretaget och förebyggande av intressekonflikter, på ett sätt som främjar marknadens integritet och kundernas intressen.

Utan att det påverkar kraven i artikel 88.1 i direktiv 2013/36/EU ska dessa arrangemang också säkerställa att ledningsorganet fastställer, godkänner och har uppsikt över

a) företagets organisation när det gäller tillhandahållandet av investeringstjänster och utövandet av investeringsverksamhet, inbegripet de färdigheter, de kunskaper och den expertis som personalen måste ha och resurserna, förfarandena och arrangemangen för tillhandahållandet av tjänster och utförandet av verksamhet, med beaktande av verksamhetens natur, omfattning och komplexitet och alla de krav som företaget måste uppfylla,

b) en policy avseende tjänster, verksamhet, produkter och transaktioner som företaget erbjuder eller tillhandahåller, i enlighet med företagets risktolerans och egenskaperna och behoven hos företagets kunder till vilka de kommer att erbjudas eller tillhandahållas, inbegripet genomförande av lämpliga stresstester i förekommande fall,

c) en policy för ersättning till personer som deltar i tillhandahållandet av tjänster till kunder, vilken ska syfta till att främja ansvarsfulla affärsmetoder, en rättvis behandling av kunder och till att undvika intressekonflikter i förbindelserna med kunderna.

Ledningsorganet ska övervaka och regelbundet bedöma lämpligheten hos och genomförandet av företagets strategiska mål i tillhandahållandet av investeringstjänster och utförandet av investeringsverksamhet och sidotjänster, effektiviteten i värdepappersföretagets styrningsformer och lämpligheten hos de strategier som har att göra med tillhandahållandet av tjänster till kunder och vidta lämpliga åtgärder för att rätta till eventuella brister.

Medlemmar i ledningsorganet ska ha adekvat tillgång till information och dokument som behövs för att ha uppsikt över och övervaka ledningens beslutsfattande.

4. Den behöriga myndigheten ska vägra auktorisation, om den inte är övertygad om att medlemmarna i värdepappersföretagets ledningsorgan har den vandel som krävs, har tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter och avsätter tillräckligt med tid för att utföra sina funktioner i värdepappersföretaget, eller om det finns objektiva och påvisbara skäl att anta att företagets ledningsorgan kan äventyra en effektiv, sund och ansvarsfull ledning av företaget och ett adekvat beaktande av kundernas intressen och marknadens integritet.

5. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretaget underrättar den behöriga myndigheten om alla medlemmar av sitt ledningsorgan och om alla ändringar av medlemskapet i detta och samtidigt överlämnar all information som krävs för att bedöma om företaget följer punkterna 1, 2 och 3.

6. Medlemsstaterna ska kräva att det ansökande värdepappersföretagets verksamhet i praktiken leds av minst två personer som uppfyller kraven i punkt 1.

Med avvikelse från första stycket får medlemsstaterna bevilja auktorisation för värdepappersföretag som är fysiska personer eller för värdepappersföretag som är juridiska personer ledda av en enda fysisk person i enlighet med företagens bolagsordning och nationell rätt. Medlemsstaterna ska dock i sådana fall kräva att

a) alternativa åtgärder har vidtagits för att sörja för att dessa värdepappersföretag leds på ett sunt och ansvarsfullt sätt, och för att kunders intressen samt marknadens integritet beaktas på ett adekvat sätt,

b) de berörda fysiska personerna har tillräckligt god vandel, tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter och avsätter tillräckligt med tid för att kunna fullgöra sina plikter.

Artikel 10

Aktieägare och andra delägare med kvalificerade innehav

1. De behöriga myndigheterna får inte auktorisera ett värdepappersföretag att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet, förrän de har fått upplysningar om vilka aktieägare eller andra delägare, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav och om hur stora dessa innehav är.

De behöriga myndigheterna ska vägra auktorisation om de, med hänsyn till behovet av sund och ansvarsfull ledning av ett värdepappersföretag, inte bedömer aktieägare eller andra delägare med kvalificerade innehav som lämpliga.

Om det finns nära förbindelser mellan värdepappersföretaget och andra fysiska eller juridiska personer, ska den behöriga myndigheten endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar den från att på ett effektivt sätt utöva sin tillsynsfunktion.

2. Den behöriga myndigheten ska vägra auktorisation om en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka värdepappersföretaget har nära förbindelser omfattas av lagar och andra författningar i ett tredjeland och om dessa, eller svårigheter vid tillämpningen av dem, förhindrar ett effektivt utövande av myndighetens tillsynsfunktion.

3. Medlemsstaterna ska, i det fall de personer som avses i punkt 1 första stycket utövar sitt inflytande på ett sätt som kan vara till skada för en sund och ansvarsfull ledning av ett värdepappersföretag, föreskriva att den behöriga myndigheten är skyldig att vidta lämpliga åtgärder så att detta missförhållande upphör.

Sådana åtgärder får omfatta ansökningar om domstolsförelägganden eller påförande av sanktioner mot medlemmar av företagsledningen eller upphävande av den rösträtt som är knuten till de ifrågavarande aktieägarnas eller delägarnas aktier eller andelar.

Artikel 11

Anmälan av tilltänkta förvärv

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla fysiska eller juridiska personer (nedan kallade *tilltänkta förvärvare*), eller sådana personer i samråd, som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i ett värdepappersföretag, eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett försäkringsföretag varigenom andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att överstiga 20 %, 30 % eller 50 % eller så att värdepappersföretaget kommer att få ställning av dotterföretag (nedan kallat *tilltänkt förvärv*), först skriftligen underrättar de behöriga myndigheterna för det värdepappersföretag i vilket de avser att förvärva eller ytterligare öka ett kvalificerat innehav om storleken på det tilltänkta innehavet samt lämnar relevanta uppgifter enligt artikel 13.4.

Medlemsstaterna ska kräva att alla fysiska eller juridiska personer som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt avyttra ett kvalificerat innehav i ett värdepappersföretag först skriftligen underrättar de behöriga myndigheterna om storleken på det tilltänkta innehavet. Sådana personer ska även underrätta de behöriga myndigheterna, om de har fattat ett beslut om att minska sitt kvalificerade innehav så att deras andel av röstetalet eller kapitalet skulle understiga 20 %, 30 % eller 50 % eller så att företaget skulle upphöra att vara deras dotterföretag.

Medlemsstaterna behöver inte tillämpa tröskelvärdet 30 % om de tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel enligt artikel 9.3 a i direktiv 2004/109/EG.

När medlemsstaterna bedömer om kriterierna för ett kvalificerat innehav enligt artikel 10 och den här artikeln är uppfyllda, ska de inte beakta de rösträtter eller andelar som värdepappersföretag och kreditinstitut kan inneha till följd av garantiverksamhet för finansiella instrument och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande enligt avsnitt A punkt 6 i bilaga I, förutsatt att dessa rättigheter dels inte utövas eller på annat sätt utnyttjas för att ingripa i emittentens förvaltning, dels avyttras inom ett år efter förvärvet.

2. Berörda behöriga myndigheter ska arbeta i fullständigt samråd med varandra vid bedömningen enligt artikel 13.1 (nedan kallad *bedömningen*), om den tilltänkte förvärvaren tillhör någon av följande kategorier:

a) Ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

b) Ett moderföretag till ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

c) En fysisk eller juridisk person som kontrollerar ett kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag eller förvaltningsbolag för fondföretag som är auktoriserat i annan medlemsstat eller inom en annan sektor än den som förvärvet gäller.

De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är relevanta för bedömningen. Härvid ska de behöriga myndigheterna inbördes på begäran överlämna alla relevanta uppgifter och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Eventuella synpunkter eller reservationer från den behöriga myndighet som ansvarar för den tilltänkte förvärvaren ska anges i beslut av den behöriga myndighet som auktoriserat det värdepappersföretag som förvärvet gäller.

3. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag som får kännedom om sådana förvärv eller avyttringar av kapitalinnehav i företaget som får till följd att innehaven överstiger eller understiger något av de tröskelvärden som anges i punkt 1 första stycket, ska underrätta den behöriga myndigheten om detta utan dröjsmål.

Varje värdepappersföretag ska också minst en gång om året underrätta behöriga myndigheter om namnen på aktieägare och andra delägare med kvalificerade innehav samt om storleken av dessa innehav, såsom dessa uppgifter framgår t.ex. av information om aktieägare och andra delägare som lämnats vid bolagsstämma eller redovisats i enlighet med föreskrifter som gäller för bolag vilkas överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.

4. Medlemsstaterna ska kräva att behöriga myndigheter vidtar åtgärder liknande dem som avses i artikel 10.3 i fråga om personer som underlåter att lämna förhandsinformation om förvärv eller ökning av kvalificerade innehav. Om ett innehav har förvärvats trots att behöriga myndigheter har motsatt sig förvärvet, ska medlemsstaterna, oavsett de sanktioner som i övrigt vidtas, föreskriva antingen att rösträtterna för sådana innehav inte får utövas eller att avgivna röster ska vara ogiltiga eller får förklaras ogiltiga.

Artikel 12

Bedömningsperiod

1. Utan dröjsmål och under alla förhållanden senast två arbetsdagar efter mottagandet av den obligatoriska underrättelsen enligt artikel 11.1 första stycket samt efter ett eventuellt, därpå följande mottagande av den information som avses i punkt 2 i den här artikeln, ska de behöriga myndigheterna skicka ett skriftligt mottagningsbevis till den tilltänkte förvärvaren.

De behöriga myndigheterna ska göra bedömningen inom sextio arbetsdagar från och med den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och av alla de handlingar som medlemsstaten kräver ska bifogas underrättelsen i enlighet med förteckningen i artikel 13.4 (nedan kallad *bedömningsperioden*).

De behöriga myndigheterna ska, vid tidpunkten för den skriftliga bekräftelsen, informera den tilltänkte förvärvaren om den dag då bedömningsperioden löper ut.

2. De behöriga myndigheterna får under bedömningsperioden vid behov, och inte senare än den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden, begära ytterligare uppgifter som krävs för att slutföra bedömningen. Denna begäran ska vara skriftlig och det ska klart anges vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Bedömningsperioden ska avbrytas mellan det datum då de behöriga myndigheterna begär in uppgifter och det datum då svar tas emot från den tilltänkte förvärvaren. Avbrottet får inte överstiga 20 arbetsdagar. Om de behöriga myndigheterna därefter begär ytterligare uppgifter för komplettering eller förtydligande av uppgifterna, vilket de själva får besluta om, får detta inte leda till att bedömningsperioden avbryts.

3. De behöriga myndigheterna får förlänga det avbrott som avses i punkt 2 andra stycket till högst trettio arbetsdagar om den tilltänkte förvärvaren är ett av följande:

a) En fysisk eller juridisk person som är etablerad eller reglerad utanför unionen.

b) En fysisk eller juridisk person och inte underställd tillsyn enligt det här direktivet eller direktiv 2009/65/EG, 2009/138/EG eller 2013/36/EU.

4. Om de behöriga myndigheterna efter avslutad bedömning beslutar att motsätta sig det föreslagna förvärvet, ska de inom två arbetsdagar, och inom bedömningsperioden, underrätta den tilltänkte förvärvaren skriftligen och ange motiven för sitt beslut. Om inget annat föreskrivs i nationell rätt får en lämplig motivering av beslutet göras tillgänglig för allmänheten på den tilltänkte förvärvarens begäran. Detta får inte hindra en medlemsstat från att ge den behöriga myndigheten befogenhet att offentliggöra beslutet utan att den tilltänkte förvärvaren begär detta.

5. Om de behöriga myndigheterna inom bedömningsperioden inte skriftligen motsätter sig det tilltänkta förvärvet, ska förslaget anses vara godkänt.

6. De behöriga myndigheterna får fastställa en maximiperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara genomfört och förlänga den när det är lämpligt.

7. Medlemsstaterna får inte införa strängare krav på de berörda myndigheternas underrättelse och godkännande av ett direkt eller indirekt förvärv av rösträtter eller kapital än de som föreskrivs i detta direktiv.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att upprätta en uttömmande förteckning över uppgifter enligt artikel 13.4, som tilltänkta förvärvare ska foga till sin underrättelse, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i den här artikeln.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för det samråd mellan de relevanta behöriga myndigheterna som avses i artikel 11.2.

Esma ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 13

Bedömning

1. Vid bedömningen av underrättelsen enligt artikel 11.1 och uppgifterna enligt artikel 12.2 ska de behöriga myndigheterna, för att säkerställa sund och ansvarsfull ledning av det värdepappersföretag som förvärvet gäller, och med beaktande av den tilltänkte förvärvarens sannolika påverkan på värdepappersföretaget, på grundval av samtliga följande kriterier bedöma om den tilltänkte förvärvaren är lämplig och det tilltänkta förvärvet är finansiellt sunt:

a) Den tilltänkte förvärvarens anseende.

b) Det anseende och de erfarenheter de personer har som kommer att leda värdepappersföretagets verksamhet till följd av det tilltänkta förvärvet.

c) Den tilltänkte förvärvarens finansiella sundhet, särskilt när det gäller den typ av verksamhet som bedrivs eller ska bedrivas av det värdepappersföretag som förvärvet gäller.

d) Om värdepappersföretaget kommer att kunna uppfylla och fortsätta att uppfylla verksamhetskraven enligt det här direktivet, och i tillämpliga fall, andra direktiv, särskilt direktiven 2002/87/EG och 2013/36/EU, särskilt om den koncern som det kommer att bli en del av har en struktur som möjliggör en effektiv tillsyn, ett effektivt informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna samt fastställande av fördelningen av ansvaret mellan de behöriga myndigheterna.

e) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism eller försök till detta, enligt artikel 1 i direktiv 2005/60/EG, eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 som justerar kriterierna i första stycket i denna punkt.

2. De behöriga myndigheterna får bara motsätta sig det tilltänkta förvärvet om det finns rimlig anledning för att göra detta enligt kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkte förvärvaren är ofullständiga.

3. Medlemsstaterna får varken införa förhandsvillkor för storleken på det tilltänkta förvärvet av aktieinnehav eller tillåta de behöriga myndigheterna att bedöma förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.

4. Medlemsstaterna ska se till att en förteckning görs allmänt tillgänglig med de uppgifter som krävs för bedömningen och som måste lämnas till de behöriga myndigheterna vid den tid för underrättelsen som avses i artikel 11.1. Uppgiftskraven ska vara proportionella och anpassade till den tilltänkte förvärvarens och det tilltänkta förvärvets karaktär. Medlemsstaterna ska inte kräva uppgifter som inte är relevanta för bedömningen.

5. Utan hinder av artikel 12.1, 12.2 och 12.3 ska en behörig myndighet, om den har fått underrättelser om två eller flera tilltänkta förvärv eller ökningar av kvalificerat innehav i ett och samma värdepappersföretag, behandla de tilltänkta förvärvarna på ett icke diskriminerande sätt.

Artikel 14

Anslutning till ett auktoriserat system för ersättning till investerare

Den behöriga myndigheten ska kontrollera att varje organ som ansöker om auktorisation vid tiden för auktorisationen uppfyller sina förpliktelser enligt direktiv 97/9/EG.

Skyldigheten som föreskrivs i första stycket ska anses vara fullgjord för strukturerade insättningar, om dessa utfärdas av kreditinstitut som är medlemmar i ett system för garanti av insättningar enligt direktiv 2014/49/EU.

Artikel 15

Startkapital

Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga myndigheterna inte beviljar auktorisation, om värdepappersföretaget med beaktande av den ifrågavarande investeringstjänstens eller investeringsverksamhetens art inte besitter ett tillräckligt startkapital enligt kraven i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 16

Krav på organisationen av verksamheten

1. Hemmedlemsstaten ska kräva att värdepappersföretagen uppfyller de krav avseende organisering av verksamheten som föreskrivs i punkterna 2–10 i den här artikeln och i artikel 17.

2. Varje värdepappersföretag ska fastställa såväl riktlinjer och förfaranden i den omfattning som erfordras för att sörja för att företaget, inklusive dess chefer, anställda och anknutna ombud, respekterar sina förpliktelser enligt detta direktiv som lämpliga bestämmelser för dessa personers privata transaktioner.

3. Varje värdepappersföretag ska fastställa och tillämpa effektiva organisatoriska och administrativa förfaranden så att alla rimliga mått och steg vidtas för att förhindra att deras kunders intressen påverkas negativt av intressekonflikter enligt definitionen i artikel 23.

Ett värdepappersföretag som producerar finansiella instrument för försäljning till kunder ska fastställa, tillämpa och se över en process för godkännande av varje finansiellt instrument och varje betydande förändring av existerande finansiella instrument innan de marknadsförs eller distribueras till kunder.

Produktgodkännandeprocessen ska specificera en fastställd målgrupp av slutkunder inom den relevanta kundkategorin för varje finansiellt instrument och ska säkerställa att alla relevanta risker för en sådan fastställd målmarknad bedöms och att den avsedda distributionsstrategin är förenlig med den fastställda målmarknaden.

Ett värdepappersföretag ska också regelbundet se över de finansiella instrument som det erbjuder eller marknadsför, med beaktande av alla händelser som väsentligt skulle kunna påverka den potentiella risken för den fastställda målmarknaden, för att åtminstone bedöma huruvida det finansiella instrumentet fortfarande är förenlig med behoven på den fastställda målmarknaden och huruvida den avsedda distributionsstrategin fortfarande är lämplig.

Ett värdepappersföretag som producerar finansiella instrument ska också förse eventuella distributörer med all lämplig information om det finansiella instrumentet och processen för produktgodkännande, inbegripet den fastställda målmarknaden för det finansiella instrumentet.

Om ett värdepappersföretag erbjuder eller rekommenderar finansiella instrument som det inte producerar, ska det ha infört adekvata arrangemang för att erhålla den information som avses i femte stycket och för att förstå egenskaperna och de fastställda målmarknaderna för varje finansiellt instrument.

Riktlinjerna, processerna och arrangemangen som avses i denna punkt ska inte påverka några andra krav enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014, inbegripet kraven avseende information, lämplighet eller ändamålsenlighet, identifiering och hantering av intressekonflikter samt incitament.

4. Varje värdepappersföretag ska vidta rimliga åtgärder för att sörja för kontinuitet och regelbundenhet i tillhandahållandet av investeringstjänster och utförandet av investeringsverksamhet. Värdepappersföretaget ska i det syftet använda lämpliga och proportionella system, resurser och förfaranden.

5. Varje värdepappersföretag ska sörja för att det, om det anlitar tredjepart för fullgörandet av operativa funktioner som är av avgörande betydelse för att tjänsterna ska kunna tillhandahållas kunderna kontinuerligt och på ett tillfredsställande sätt och för att investeringsverksamheten ska kunna utföras under kontinuerliga och tillfredsställande former, vidtar rimliga åtgärder för att undvika onödiga ytterligare operativa risker. Utkontraktering av viktiga driftsfunktioner får inte ske på så sätt att det väsentligt försämrar kvaliteten på företagets internkontroll och tillsynsmyndighetens möjligheter att övervaka att företaget respekterar alla sina förpliktelser.

Varje värdepappersföretag ska tillämpa sunda förfaranden för förvaltning och redovisning samt ha mekanismer för internkontroll och effektiva riskbedömningsmetoder samt effektiva kontroll- och skyddssystem för sina informationsbehandlingssystem.

Utan att det påverkar behöriga myndigheters möjlighet att kräva tillgång till kommunikation i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 ska ett värdepappersföretag ha inrättat sunda skyddsmekanismer för att garantera skyddet och autentiseringen vid informationsöverföringen, minimera risken för dataförvanskning och för obehörig åtkomst och förhindra informationsläckor så att uppgifterna alltid behandlas konfidentiellt.

6. Varje värdepappersföretag ska se till att alla tjänster och transaktioner det genomför och all verksamhet det bedriver dokumenteras på ett sådant sätt att informationen är tillräcklig för att den behöriga myndigheten ska kunna utföra sina tillsynsuppgifter och vidta efterlevnadsåtgärder enligt det här direktivet, förordning (EU) nr 600/2014, direktiv 2014/57/EU och förordning (EU) nr 596/2014, särskilt för kontrollen av att värdepappersföretaget har uppfyllt alla sina förpliktelser, även i förhållande till sina kunder eller presumtiva kunder och till marknadens integritet.

7. Dokumentationen ska inbegripa inspelning av telefonsamtal eller bevarande av elektronisk kommunikation som åtminstone avser transaktioner som genomförts vid handel för egen räkning och tillhandahållande av kundordertjänster som rör mottagande, vidarebefordran och utförande av kundorder.

Sådana telefonsamtal och sådan elektronisk kommunikation ska även omfatta dem som är avsedda att leda till transaktioner som genomförs vid handel för egen räkning eller vid tillhandahållande av kundordertjänster som rör mottagande, vidarebefordran och utförande av kundorder, även om de samtalen eller den kommunikationen inte resulterar i sådana transaktioner eller i tillhandahållande av kundordertjänster.

Ett värdepappersföretag ska i det syftet vidta alla rimliga åtgärder för att spela in relevanta telefonsamtal och bevara relevant elektronisk kommunikation som görs, sänds eller tas emot med utrustning som värdepappersföretaget tillhandahåller en anställd eller underleverantör eller som värdepappersföretaget accepterar eller tillåter att en anställd eller underleverantör använder.

Ett värdepappersföretag ska informera nya och befintliga kunder om att telefonkommunikation eller telefonsamtal mellan värdepappersföretaget och dess kunder som leder eller kan leda till transaktioner kommer att spelas in.

Sådan information får tillhandahållas en gång, innan nya och befintliga kunder tillhandahålls några investeringstjänster.

Ett värdepappersföretag får inte per telefon tillhandahålla några investeringstjänster eller någon investeringsverksamhet till kunder som inte har informerats i förväg om att deras telefonkommunikation eller telefonsamtal spelas in, om sådana investeringstjänster eller sådan investeringsverksamhet rör mottagande, vidarebefordran och utförande av kundorder.

Kunder får lägga order via andra kanaler, men detta måste dock göras på ett varaktigt medium som brev, fax, e-post eller dokumentation av order som läggs vid möten. Särskilt innehållet i relevanta samtal vid personliga möten med en kund får dokumenteras med skriftliga protokoll eller anteckningar. Sådana order ska anses vara likvärdiga med dem som tas emot via telefon.

Ett värdepappersföretag ska vidta alla rimliga åtgärder för att förhindra att en anställd eller underleverantör gör, sänder eller tar emot relevanta telefonsamtal eller relevant elektronisk kommunikation med privatägd utrustning som värdepappersföretaget inte kan dokumentera eller kopiera.

Den dokumentation som bevaras i enlighet med denna punkt ska tillhandahållas berörda kunder på begäran och ska sparas i fem år, och när detta begärs av den behöriga myndigheten, upp till sju år.

8. Varje värdepappersföretag som innehar finansiella instrument som tillhör dess kunder ska vidta lämpliga åtgärder för att sörja för att kundernas äganderätt till dessa skyddas, särskilt i händelse av värdepappersföretagets insolvens, samt för att förhindra att en kunds finansiella instrument används för företagets egen räkning, om inte kunden har givit sitt uttryckliga samtycke till detta.

9. Varje värdepappersföretag som innehar penningmedel som tillhör dess kunder ska vidta lämpliga åtgärder för att sörja för kundernas rättigheter och, om det inte är ett kreditinstitut, förhindra att kundmedel används för företagets egen räkning.

10. Ett värdepappersföretag får inte ingå avtal om finansiell äganderättsöverföring med icke-professionella kunder i syfte att säkra eller täcka kunders aktuella eller framtida, faktiska eller villkorade eller framtida förpliktelser.

11. När det gäller filialer till värdepappersföretag ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där filialen är belägen se till att kravet i punkterna 6 och 7 efterlevs vid de transaktioner som filialen genomför, utan att detta ska påverka möjligheten för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten att få direkt tillgång till dokumentationen i fråga.

Medlemsstaterna får i undantagsfall införa krav på värdepappersföretag avseende säkrandet av kunders tillgångar utöver bestämmelserna i punkt 8, 9 och 10 och respektive delegerade akter som avses i punkt 12. Sådana krav måste vara objektivt motiverade och proportionella så att de när värdepappersföretag skyddar kundtillgångar och kundmedel är inriktade på specifika risker för investerarskyddet eller marknadsintegriteten som är av särskild vikt under de omständigheter som råder i den medlemsstatens marknadsstruktur.

Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen om krav de avser att införa i enlighet med denna punkt, och senast två månader före den dag då kravet ska träda i kraft. Underrättelsen ska innehålla en motivering till kravet. Sådana ytterligare krav ska inte begränsa eller på annat sätt påverka värdepappersföretags rättigheter enligt artiklarna 34 och 35.

Kommissionen ska inom två månader efter den underrättelse som avses i tredje stycket avge ett yttrande om proportionaliteten hos och motiveringen till detta ytterligare krav.

Medlemsstaterna får behålla ytterligare krav förutsatt att de underrättats kommissionen i enlighet med artikel 4 i direktiv 2006/73/EG innan den 2 juli 2014 och att villkoren i den artikeln är uppfyllda.

Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna och på sin webbplats offentliggöra de ytterligare krav som har införts i enlighet med denna punkt.

12. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att närmare ange de konkreta organisatoriska krav i punkterna 2–10 i den här artikeln som ska ställas på värdepappersföretag och på filialer till företag från tredjeland som är auktoriserade i enlighet med artikel 41 vilka tillhandahåller olika slag av investeringstjänster och/eller utför olika slags investeringsverksamhet och sidotjänster eller kombinationer därav.

Artikel 17

Algoritmisk handel

1. Ett värdepappersföretag som bedriver algoritmisk handel ska ha inrättat effektiva system och riskkontroller som är anpassade för den verksamhet som bedrivs för att säkerställa att dess handelssystem är motståndskraftiga och har tillräcklig kapacitet, att de omfattas av lämpliga handelströsklar och handelslimiter och att de förhindrar att felaktiga order skickas eller att systemet på annat sätt fungerar så att det kan skapa eller bidra till en oordnad marknad. Ett sådant företag ska också ha inrättat effektiva system och riskkontrollåtgärder för att säkerställa att handelssystemen inte kan användas för något ändamål som strider mot förordning (EU) nr 596/2014 eller mot reglerna för en handelsplats till vilken det är anslutet. Värdepappersföretaget ska ha inrättat effektiva arrangemang för driftskontinuitet för att hantera alla avbrott av driften i sina handelssystem och ska säkerställa att systemen är fullständigt testade och vederbörligen övervakade för att säkerställa att de uppfyller kraven som föreskrivs i denna punkt.

2. Ett värdepappersföretag som bedriver algoritmisk handel i en medlemsstat ska anmäla detta till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat och för den handelsplats där värdepappersföretaget bedriver algoritmisk handel i egenskap av medlem av eller deltagare på handelsplatsen.

Den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat får kräva att värdepappersföretaget regelbundet eller från fall till fall tillhandahåller en beskrivning av egenskaperna hos sina strategier för algoritmisk handel, närmare uppgifter om de handelsparametrar eller handelslimiter som gäller för systemet, de centrala överensstämmelse- och riskkontrollåtgärder som det har inrättat för att säkerställa att villkoren som föreskrivs i punkt 1 är uppfyllda samt närmare uppgifter om kontrollen av sina system. Den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat får när som helst begära ytterligare information från ett värdepappersföretag om dess algoritmiska handel och om de system som används för den handeln.

Den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat ska på begäran av en behörig myndighet för en handelsplats där värdepappersföretaget i egenskap av medlem eller deltagare på handelsplatsen bedriver algoritmisk handel och utan onödigt dröjsmål vidarebefordra den information som avses i andra stycket vilken den får av det värdepappersföretag som bedriver algoritmisk handel.

Värdepappersföretaget ska se till att dokumentation om uppgifter som avses i denna punkt sparas och att den dokumentationen är tillräcklig för att den behöriga myndigheten ska kunna övervaka efterlevnaden av kraven i detta direktiv.

Ett värdepappersföretag som tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel ska i en godkänd form bevara korrekta och kronologiska uppgifter om alla sina lagda order, inbegripet annulleringar av order, utförda order och bud på handelsplatser och ska på begäran göra dem tillgängliga för den behöriga myndigheten.

3. Ett värdepappersföretag som bedriver algoritmisk handel som ett led i en marknadsgarantstrategi ska med beaktande av likviditeten, omfattningen och arten på den specifika marknaden och särdragen hos de instrument med vilka handel bedrivs

a) utföra denna marknadsgarantstrategi kontinuerligt under en bestämd andel av handelsplatsens handelstider, utom under exceptionella omständigheter, så att handelsplatsen tillhandahålls likviditet på ett regelbundet och förutsägbart sätt,

b) ingå ett bindande skriftligt avtal med den handelsplats som åtminstone specificerar värdepappersföretagets skyldigheter enligt led a, och

c) ha infört effektiva system och kontroller som säkerställer att det alltid uppfyller sina skyldigheter enligt det avtal som avses i led b,

4. Vid tillämpningen av den här artikeln och artikel 48 i detta direktiv ska ett värdepappersföretag som bedriver algoritmisk handel anses bedriva en marknadsgarantstrategi om det som medlem av eller deltagare på en eller flera handelsplatser, när det handlar för egen räkning, har en strategi som omfattar att skicka ut fasta, simultana köp- och säljbud av jämförbar storlek till konkurrenskraftiga priser avseende ett eller flera finansiella instrument på en enda handelsplats eller olika handelsplatser, så att likviditet regelbundet och löpande tillhandahålls den totala marknaden.

5. Ett värdepappersföretag som tillhandahåller direkt elektroniskt tillträde till en handelsplats ska ha inrättat effektiva system och kontroller som säkerställer att lämpligheten hos kunder som använder tjänsten bedöms och granskas på lämpligt sätt, att kunder som använder tjänsten förhindras att överskrida förinställda handels- och kredittrösklar, att handel som bedrivs av kunder som använder tjänsten övervakas vederbörligen och att lämplig riskkontroll förhindrar handel som kan skapa risker för värdepappersföretaget självt eller som skulle kunna skapa eller bidra till en oordnad marknad eller stå i strid mot förordning (EU) nr 596/2014 eller de regler som gäller för handelsplatsen. Direkt elektroniskt tillträde utan sådana kontroller ska vara förbjudet.

Ett värdepappersföretag som tillhandahåller direkt elektroniskt tillträde ska ansvara för att se till att kunder som använder tjänsten uppfyller kraven i detta direktiv och följer handelsplatsens regler. Värdepappersföretaget ska övervaka transaktionerna för att upptäcka överträdelser av de reglerna, otillbörliga marknadsförhållanden eller otillbörligt uppförande som kan innebära marknadsmissbruk och som ska rapporteras till den behöriga myndigheten. Värdepappersföretaget ska säkerställa att det finns ett bindande skriftligt avtal mellan värdepappersföretaget och kunden rörande de huvudsakliga rättigheter och skyldigheter som följer av tillhandahållandet av tjänsten och att värdepappersföretaget enligt avtalet förblir ansvarigt enligt detta direktiv.

Ett värdepappersföretag som tillhandahåller direkt elektroniskt tillträde till en handelsplats ska anmäla till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat och den handelsplats där värdepappersföretaget tillhandahåller direkt elektroniskt tillträde.

Den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat får kräva att värdepappersföretaget regelbundet eller från fall till fall tillhandahåller en beskrivning av de system och kontroller som avses i första stycket och belägg för att de har tillämpats.

Den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat ska på begäran av en behörig myndighet för en handelsplats i förhållande till vilken värdepappersföretaget tillhandahåller direkt elektroniskt tillträde utan onödigt dröjsmål vidarebefordra den information som avses i fjärde stycket som den får av värdepappersföretaget.

Värdepappersföretaget ska se till att dokumentation om uppgifter som avses i denna punkt sparas och att den dokumentationen är tillräcklig för att den behöriga myndigheten ska kunna övervaka efterlevnaden av kraven i detta direktiv.

6. Ett värdepappersföretag som agerar som en allmän clearingmedlem för andra personer ska ha inrättat effektiva system och kontroller för att säkerställa att avvecklingstjänster tillämpas enbart på personer som är lämpliga och uppfyller tydliga kriterier och att lämpliga krav föreskrivs för de personerna för att minska riskerna för värdepappersföretaget och för marknaden. Värdepappersföretaget ska säkerställa att det finns ett bindande skriftligt avtal mellan värdepappersföretaget och personen rörande de huvudsakliga rättigheter och skyldigheter som följer av tillhandahållandet av den tjänsten.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera följande:

a) Detaljerna i de organisatoriska krav som fastställs i punkterna 1–6 som ska föreskrivas för värdepappersföretag som tillhandahåller olika slags investeringstjänster och/eller investeringsverksamheter och sidotjänster eller kombinationer därav, varigenom specifikationerna av de organisatoriska krav som fastställs i punkt 5 ska innehålla specifika krav för direkt marknadstillträde och för sponsrat tillträde så att det säkerställs att kontrollerna som tillämpas på sponsrat tillträde åtminstone motsvarar dem som tillämpas på direkt marknadstillträde.

b) De omständigheter under vilka ett värdepappersföretag skulle vara skyldigt att ingå det marknadsgarantavtal som avses i punkt 3 b och innehållet i ett sådant avtal, inbegripet den andel av handelsplatsens handelstid som fastställs i punkt 3.

c) De situationer som utgör exceptionella omständigheter enligt punkt 3, inbegripet omständigheter med extrem volatilitet, politiska och makroekonomiska problem, system- och driftsfrågor samt omständigheter som talar emot värdepappersföretagets förmåga att upprätthålla betryggande riskhanteringspraxis enligt punkt 1.

d) Innehållet och formatet för den godkända form som avses i punkt 2 femte stycket och längden på den tidsperiod då sådan dokumentation måste bevaras av värdepappersföretaget.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 18

Handel och avslut av transaktioner på MTF-plattformar och OTF-plattformar

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver MTF-plattformar eller OTF-plattformar förutom att de uppfyller de organisatoriska kraven i artikel 16 även upprättar transparenta regler och förfaranden för en välordnad handel på lika villkor samt kriterier för effektivt utförande av order. De ska vara utrustade så att handelsplatsens tekniska operationer hanteras korrekt, och de ska ha vidtagit effektiva beredskapsåtgärder för att hantera riskerna för systemavbrott.

2. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform upprättar transparenta regler för vilka kriterier som ska användas för att avgöra vilka finansiella instrument som får omsättas i dess system.

Medlemsstaterna ska i tillämpliga fall kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform, med beaktande både av vilken användarkategori det rör sig om och typerna av omsatta instrument, tillhandahåller, eller är förvissade om att det finns tillgång till, allmänt tillgänglig information i tillräcklig omfattning för att dess användare ska kunna göra en investeringsbedömning.

3. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform ska upprätta, offentliggöra, upprätthålla och genomföra transparenta och icke-diskriminerande regler, grundade på objektiva kriterier, för tillgång till deras system.

4. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform har vidtagit åtgärder för att klart identifiera och hantera möjliga negativa följder för driften av MTF-plattformen eller OTF-plattformen eller för medlemmarna eller deltagarna och användarna av intressekonflikter mellan MTF-plattformen, OTF-plattformen, dess ägare eller det värdepappersföretag eller den marknadsoperatör som driver MTF-plattformen eller OTF-plattformen och MTF-plattformens eller OTF-plattformens väl fungerande sätt.

5. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform efterlever artiklarna 48 och 49 och har infört alla de effektiva system, förfaranden och arrangemang som krävs för att göra detta.

6. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform tydligt informerar sina medlemmar eller deltagare om deras respektive skyldigheter vid avveckling av transaktioner som utförts i plattformens system. Medlemsstaterna ska kräva att de värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform har infört de funktioner som krävs för att underlätta effektiv avveckling av de transaktioner som genomförs enligt den MTF-plattformens eller OTF-plattformens system.

7. Medlemsstaterna ska kräva att MTF-plattformar eller OTF-plattformar har åtminstone tre väsentligen aktiva medlemmar eller användare som var och en har möjlighet att interagera med alla de andra när det gäller prisbildningen.

8. Om ett överlåtbart värdepapper som har upptagits till handel på en reglerad marknad också omsätts på en MTF-plattform eller en OTF-plattform utan emittentens samtycke, ska emittenten inte omfattas av någon skyldighet att offentliggöra finansiell information – inför emissionen, fortlöpande eller separat vid särskilda tillfällen – som gäller den MTF-plattformen eller OTF-plattformen.

9. Medlemsstaterna ska kräva att varje värdepappersföretag och marknadsoperatör som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform följer alla uppmaningar från den behöriga myndigheten enligt artikel 69.2 om att tillfälligt eller definitivt stoppa handeln med ett finansiellt instrument.

10. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform tillhandahåller den behöriga myndigheten en detaljerad beskrivning av MTF-plattformens eller OTF-plattformens funktion, inbegripet, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.1, 20.4 och 20.5, eventuella kopplingar till eller deltagande från en reglerad marknad, en MTF-plattform, OTF-plattform eller en systematisk internhandlare som ägs av samma värdepappersföretag eller marknadsoperatör, samt en förteckning över deras medlemmar, deltagare och/eller användare. De behöriga myndigheterna ska på begäran lämna den informationen till Esma. Varje auktorisation för ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som en MTF-plattform och en OTF-plattform ska anmälas till Esma. Esma ska upprätta en förteckning över samtliga MTF-plattformar och OTF-plattformar i unionen. Förteckningen ska innehålla information om de tjänster som en MTF-plattform eller en OTF-plattform tillhandahåller och ska även inbegripa den unika kod som identifierar MTF-plattformen och OTF-plattformen för användning i rapporter i enlighet med artiklarna 6, 10 och 26 i förordning (EU) nr 600/2014. Den ska uppdateras regelbundet. Esma ska offentliggöra denna förteckning på sin webbplats och fortlöpande uppdatera den.

11. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa innehållet i och formatet för den beskrivning och den anmälan som avses i punkt 10.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 19

Särskilda krav för MTF-plattformar

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform förutom att de uppfyller kraven som föreskrivs i artiklarna 16 och 18 även upprättar och tillämpar icke-skönsmässiga regler för utförande av order i systemet.

2. Medlemsstaterna ska kräva att de regler som avses i artikel 18.3 och som reglerar tillträdet till en MTF-plattform uppfyller de villkor som fastställs i artikel 53.3.

3. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform

a) har tillräckliga förutsättningar för att kunna hantera de risker den är exponerad för, vidtar lämpliga åtgärder och inför system för att identifiera alla betydande risker för dess verksamhet och vidtar effektiva åtgärder för att reducera sådana risker,

b) har vidtagit verksamma åtgärder för att underlätta effektivt avslut utan dröjsmål av de transaktioner som utförs i dess system,

c) vid tidpunkten för auktorisationen och därefter fortlöpande har tillräckliga finansiella resurser för att goda förutsättningar ska föreligga för att den ska kunna fungera korrekt med hänsyn till arten och omfattningen av de transaktioner som genomförs på marknaden och till sammansättningen och graden av dess riskexponering.

4. Medlemsstaterna ska se till att artiklarna 24, 25, 27.1, 27.2 och 27.4–27.10 samt 28 inte är tillämpliga på transaktioner som genomförs enligt reglerna för en MTF-plattform mellan MTF-plattformens medlemmar eller deltagare eller mellan MTF-plattformen och dess medlemmar eller deltagare beträffande användningen av MTF-plattformen. MTF-plattformens medlemmar eller deltagare ska dock iaktta de förpliktelser som föreskrivs i artiklarna 24, 25, 27 och 28 mot sina kunder när de på sina kunders vägnar utför order i en MTF-plattforms system.

5. Medlemsstaterna ska inte tillåta att värdepappersföretag eller marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform utför kundorder med utnyttjande av eget kapital eller bedriver handel genom matchad principalhandel.

Artikel 20

Särskilda krav för OTF-plattformar

1. Medlemsstaterna ska kräva att ett värdepappersföretag och en marknadsoperatör som driver en OTF-plattform inrättar arrangemang som förhindrar utförande av kundorder på en OTF-plattform med utnyttjande av eget kapital hos värdepappersföretaget eller den marknadsoperatör som driver OTF-plattformen eller hos en enhet i samma koncern eller juridiska person som värdepappersföretaget eller marknadsoperatören

2. Medlemsstaterna ska tillåta värdepappersföretag eller marknadsoperatörer som driver en OTF-plattform att genom matchad principalhandel bedriva handel med obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och vissa derivat, endast där kunden har gett sitt samtycke till processen.

Ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en OTF-plattform får inte bedriva handel genom matchad principalhandel för att utföra kundorder på en OTF-plattform i derivat av en derivatklass som har förklarats omfattas av clearingkravet i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 648/2012.

Ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en OTF-plattform ska inrätta arrangemang som säkerställer att definitionen av handel genom matchad principalhandel i artikel 4.1.38 efterlevs.

3. Medlemsstaterna ska tillåta värdepappersföretag eller marknadsoperatörer som driver en OTF-plattform att bedriva annan handel för egen räkning än genom matchad principalhandel endast i fråga om statspapper för vilka det saknas en likvid marknad.

4. Medlemsstaterna ska inte tillåta både drift av en OTF-plattform och en systematisk internhandlare inom en och samma juridiska enhet. En OTF-plattform får inte anslutas till en systematisk internhandlare på att sådant sätt att order i en OTF-plattform och order och bud hos en systematisk internhandlare interagerar. En OTF-plattform får inte anslutas till en annan OTF-plattform på ett sådant sätt att interaktion mellan order på olika OTF-plattformar möjliggörs.

5. Medlemsstaterna ska inte hindra ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en OTF-plattform från att anlita ett annat värdepappersföretag för att på oberoende grund bedriva verksamhet som marknadsgarant på den OTF-plattformen.

Vid tillämpningen av denna artikel ska ett värdepappersföretag inte anses på oberoende grund bedriva verksamhet som marknadsgarant på en OTF-plattform om det har nära förbindelser med det värdepappersföretag eller den marknadsoperatör som driver OTF-plattformen.

6. Medlemsstaterna ska kräva att order på en OTF-plattform utförs på diskretionär grund.

Ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en OTF-plattform ska endast handla diskretionärt i ett eller båda följande fall:

a) Vid beslut om att lägga eller dra tillbaka en order på OTF-plattformen de driver.

b) Vid beslut om att inte matcha en specifik kundorder med de övriga order som finns tillgängliga i systemet vid en viss tidpunkt, under förutsättning att detta överensstämmer med de specifika instruktionerna från en kund och med dess skyldigheter i enlighet med artikel 27.

För det system som matchar kundorder får värdepappersföretaget eller marknadsoperatören som driver OTF-plattformen besluta huruvida, när och hur mycket av två eller flera order den vill matcha inom systemet. I enlighet med punkterna 1, 2, 4 och 5 och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, får värdepappersföretaget eller marknadsoperatör som driver den OTF-plattformen, med hänsyn till ett system som anordnar transaktioner med icke aktierelaterade instrument, underlätta förhandlingar kunder emellan för att sammanföra två eller flera potentiellt kompatibla köp- och säljintressen i en transaktion.

Den skyldigheten ska inte påverka tillämpningen av artiklarna 18 och 27.

7. Den behöriga myndigheten får antingen när ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör begär auktorisation för att driva en OTF-plattform eller från fall till fall begära en detaljerad beskrivning av varför systemet inte motsvarar och inte kan fungera som en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en systematisk internhandlare, hur denna diskretionära bedömning kommer att ske, särskilt när en order till OTF-plattformen kan dras tillbaka och när och hur två eller flera kundorder kommer att matchas mot varandra inom OTF-plattformen. Dessutom ska värdepappersföretaget eller marknadsoperatören som driver en OTF-plattform lämna information till den behöriga myndigheten om hur den använder sig av handel genom matchad principalhandel. Den behöriga myndigheten ska övervaka värdepappersföretagets eller marknadsoperatörens deltagande i matchad principalhandel för att säkerställa att detta fortsätter vara förenligt med definitionen av sådan handel och att dess deltagande i matchad principalhandel inte ger upphov till intressekonflikter mellan värdepappersföretaget eller marknadsoperatören och deras kunder.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att artiklarna 24, 25, 27 och 28 tillämpas på de transaktioner som genomförs på en OTF-plattform.

KAPITEL II

Villkor för verksamheten i värdepappersföretag

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 21

Regelbunden granskning av villkoren för ursprunglig auktorisation

1. Medlemsstaterna ska kräva att varje värdepappersföretag som auktoriserats på dess territorium alltid uppfyller de villkor för ursprunglig auktorisation som föreskrivs i kapitel I.

2. Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna tar fram lämpliga metoder för övervakning av att värdepappersföretagen uppfyller sina förpliktelser enligt punkt 1. De ska kräva att värdepappersföretagen meddelar de behöriga myndigheterna alla väsentliga förändringar av villkoren för ursprunglig auktorisation.

Esma får utarbeta riktlinjer för de metoder för övervakning som avses i denna punkt.

Artikel 22

Allmänna krav i fråga om fortlöpande tillsyn

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna övervakar värdepappersföretagens verksamhet så att de kan bedöma om de villkor för verksamheten som föreskrivs i detta direktiv uppfylls. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas så att de behöriga myndigheterna kan få tillgång till den information som krävs för att kunna bedöma om värdepappersföretagen uppfyller dessa krav.

Artikel 23

Intressekonflikter

1. Medlemsstaterna ska kräva av värdepappersföretagen att de vidtar alla lämpliga åtgärder för att identifiera och förebygga eller hantera sådana intressekonflikter mellan å ena sidan dem själva, inbegripet ledning, personal och anknutna ombud eller varje annan person med direkt eller indirekt koppling till dem genom kontroll och å andra sidan deras kunder, eller mellan två kunder, som uppstår vid tillhandahållandet av investeringstjänster och sidotjänster eller en kombination av sådana tjänster, inbegripet sådana till följd av att erbjudanden mottagits från tredjepart eller från ett värdepappersföretags eget ersättningssystem eller andra incitamentsstrukturer.

2. Om de organisatoriska eller administrativa system som ett värdepappersföretag i överensstämmelse med artikel 16.3 har infört för att förhindra att intressekonflikter påverkar kundens intressen negativt inte räcker till för att rimligen säkerställa att riskerna för att kundernas intressen påverkas negativt kommer att förhindras, ska värdepappersföretaget klart och tydligt informera kunden om den allmänna arten av och/eller källorna till intressekonflikterna och om vilka åtgärder som har vidtagits för att minska de riskerna, innan den åtar sig verksamhet för dennes räkning.

3. Informationen som avses i punkt 2 ska

a) lämnas på ett varaktigt medium, och

b) innehålla tillräckligt detaljerade uppgifter, med beaktande av kundens art, för att kunden ska kunna fatta ett välgrundat beslut om den tjänst inom vars ram intressekonflikten uppstår.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att

a) ange vilka slag av åtgärder ett värdepappersföretag rimligen kan förväntas vidta för att identifiera, förhindra, hantera och informera om intressekonflikter i samband med att olika slag av investeringstjänster eller sidotjänster och kombinationer av sådana tjänster tillhandahålls,

b) upprätta lämpliga kriterier för bestämning av vilka typer av intressekonflikter som kan vara till skada för värdepappersföretagets kunders eller presumtiva kunders intressen.

Avsnitt 2

Bestämmelser om investerarskydd

Artikel 24

Allmänna principer och information till kunder

1. Medlemsstaterna ska kräva att varje värdepappersföretag när det tillhandahåller investeringstjänster, eller i förekommande fall sidotjänster, till kunder handlar hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med sina kunders bästa intresse och särskilt i enlighet med de principer som anges i den här artikeln och i artikel 25.

2. Värdepappersföretag som producerar finansiella instrument för försäljning till sina kunder ska säkerställa att de finansiella instrumenten är utformade för att uppfylla behoven hos en fastställd målgrupp av slutkunder inom den relevanta kundkategorin, att strategin för distribution av de finansiella instrumenten är förenlig med den fastställda målgruppen och att värdepappersföretaget vidtar rimliga åtgärder för att säkerställa att det finansiella instrumentet distribueras till den fastställda målgruppen.

Ett värdepappersföretag ska förstå de finansiella instrument som det erbjuder eller rekommenderar, bedöma hur förenligt de finansiella instrumenten är med behoven hos de kunder till vilka det tillhandahåller investeringstjänster, också med beaktande av den fastställda målgruppen av slutkunder som avses i artikel 16.3, samt säkerställa att de finansiella instrumenten endast erbjuds eller rekommenderas när detta ligger i kundens intresse.

3. All information, inklusive marknadsföringsmaterial, som värdepappersföretaget riktar till kunder eller presumtiva kunder ska vara opartisk, tydlig och inte vilseledande. Marknadsföringsmaterial ska lätt kunna identifieras som sådant.

4. Kunder och presumtiva kunder ska i god tid tillhandahållas lämplig information avseende värdepappersföretaget och dess tjänster, finansiella instrument och föreslagna investeringsstrategier, handelsplatser för utförande och alla kostnader och tillhörande avgifter. Den informationen ska innehålla följande:

a) När investeringsrådgivning tillhandahålls ska värdepappersföretaget i god tid innan det tillhandahåller investeringsrådgivningen informera kunden om

i) huruvida rådgivningen tillhandahålls på oberoende grund eller inte,

ii) huruvida rådet är grundat på en allmän eller en mer begränsad analys av olika typer av finansiella instrument, och i synnerhet om urvalet är begränsat till finansiella instrument som emitteras eller tillhandahålls av enheter med nära anknytning till värdepappersföretaget eller med rättsliga eller ekonomiska förbindelser, till exempel ett kontraktsförhållande, som är så nära att det kan äventyra förutsättningarna för rådgivning på oberoende grund,

iii) huruvida värdepappersföretaget kommer att ge kunden en regelbunden bedömning av lämpligheten hos de finansiella instrument som det rekommenderar den kunden.

b) Informationen om finansiella instrument och föreslagna placeringsstrategier ska innefatta lämplig vägledning om, och varningar för, de risker som är förknippade med investeringar i de instrumenten eller särskilda placeringsstrategier och huruvida det finansiella instrumentet är avsett för professionella eller icke-professionella kunder, med beaktande av den fastställda målgruppen i enlighet med punkt 2.

c) Informationen om samtliga kostnader och tillhörande avgifter måste innehålla information avseende både investeringen och sidotjänsterna, inbegripet eventuell kostnad för rådgivning, kostnaden för det finansiella instrument som rekommenderas eller marknadsförs till kunden och hur kunden får betala för det, inklusive eventuella tredjepartsbetalningar.

Informationen om alla kostnader och avgifter, inbegripet kostnader och avgifter som har samband med investeringstjänsten och det finansiella instrumentet, som inte orsakas av förekomsten av underliggande marknadsrisk, ska räknas samman så att kunden kan förstå den totala kostnaden liksom den kumulativa effekten på investeringens avkastning, och när kunden så begär, ska en uppdelning per post ges. Sådan information ska i förekommande fall ges till kunden regelbundet, och åtminstone årligen, under investeringens varaktighet.

5. Den information som avses i punkterna 4 och 9 ska tillhandahållas i en begriplig form på ett sådant sätt att kunder eller presumtiva kunder har rimlig möjlighet att förstå arten av och den risk som är förknippad med den investeringstjänst och den specifika typ av finansiellt instrument som erbjuds och därigenom är väl informerade inför investeringsbesluten. Medlemsstaterna får tillåta att den informationen lämnas i standardiserad form.

6. När en investeringstjänst erbjuds som del av en finansiell produkt för vilken det redan finns andra regler i unionsrätten om kreditinstitut och konsumentkrediter avseende informationskrav, ska den tjänsten inte därutöver omfattas av förpliktelserna som föreskrivs i punkterna 3, 4 och 5.

7. När värdepappersföretaget informerar kunden om att investeringsrådgivningen tillhandahålls på oberoende grund, ska det värdepappersföretaget

a) bedöma ett tillräckligt stort urval av finansiella instrument som är tillgängliga på marknaden vilka ska vara tillräckligt diversifierade med avseende på typ och emittenter eller produktleverantörer för att säkerställa att kundens investeringsmål på lämpligt sätt kan tillgodoses och ska inte vara begränsade till finansiella instrument som utfärdats eller tillhandahållits av

   i) värdepappersföretaget självt eller av enheter som har nära förbindelser med värdepappersföretaget, eller

   ii) andra enheter med vilka värdepappersföretaget har så nära rättsliga eller ekonomiska förbindelser, till exempel ett kontraktsförhållande, att det kan äventyra förutsättningarna för rådgivning på oberoende grund.

b) inte motta och behålla avgifter, provisioner eller monetära eller icke-monetära förmåner som utbetalas eller tillhandahålls av någon tredjepart eller av en person som agerar för tredjeparts räkning i fråga om tillhandahållandet av tjänsten till kunder. Mindre icke-monetära förmåner som kan förbättra kvaliteten hos den tjänst som tillhandahålls en kund och är av sådan omfattning och art att de inte kan anses hindra värdepappersföretaget från att uppfylla sin skyldighet att agera i kundens bästa intresse ska redovisas tydligt och är undantagna från detta led.

8. När värdepappersföretaget tillhandahåller portföljförvaltning, ska det inte motta och behålla avgifter, provisioner eller monetära eller icke-monetära förmåner som utbetalas eller tillhandahålls av någon tredjepart eller av en person som agerar för tredjeparts räkning i fråga om tillhandahållandet av tjänsten till kunder. Mindre icke-monetära förmåner som kan förbättra kvaliteten hos den tjänst som tillhandahålls en kund och är av sådan omfattning och art att de inte kan anses hindra värdepappersföretaget från att uppfylla sin skyldighet att agera i kundens bästa intresse ska redovisas tydligt och är undantagna från denna punkt.

9. Medlemsstaterna ska se till att värdepappersföretag inte ska anses uppfylla skyldigheterna enligt artikel 23 eller enligt punkt 1 i den här artikeln när de betalar eller betalas någon avgift eller provision, eller erbjuder eller erbjuds icke-monetära förmåner i samband med tillhandahållandet av investeringstjänster eller en sidotjänst, till eller av någon annan part än kunden eller en person på kundens vägnar, förutom då betalningen eller förmånen

a) är utformad för att höja kvaliteten på den relevanta tjänsten till kunden, och

b) inte försämrar värdepappersföretagets förutsättningar att uppfylla sina skyldigheter att agera hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med kundens bästa intresse.

Förekomsten, arten och beloppet av den betalning eller förmån som avses i första stycket, eller när beloppet inte kan bestämmas, metoden för att beräkna detta belopp, måste redovisas klart och tydligt för kunden, på ett sätt som är heltäckande, korrekt och begripligt, innan den ifrågavarande investeringstjänsten eller sidotjänsten tillhandahålls. I förekommande fall ska värdepappersföretaget också informera kunden om mekanismerna för att till kunden överföra avgiften, provisionen, den monetära eller icke-monetära förmånen som erhållits i samband med tillhandahållandet av investerings- eller sidotjänsten.

Betalningen eller förmånen som möjliggör eller krävs för tillhandahållandet av investeringstjänster, såsom depåkostnader, avvecklingskostnader och börsavgifter, rättsliga avgifter eller rättsliga arvode, och som är så beskaffade att de inte kan stå i strid med värdepappersföretagets skyldighet att agera hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med kundens bästa intressen, ska inte omfattas av kraven i första stycket.

10. Ett värdepappersföretag som tillhandahåller investeringstjänster till kunder ska se till att det inte ersätter sina anställda eller bedömer deras prestationer på ett sätt som står i strid med dess skyldighet att agera i kundernas bästa intresse. I synnerhet ska det inte ha arrangemang genom ersättningar, försäljningsmål eller andra sätt som skulle kunna ge personalen incitament att rekommendera ett visst finansiellt instrument till en icke-professionell kund, när värdepappersföretaget skulle kunna erbjuda ett annat finansiellt instrument som bättre skulle tillgodose den kundens behov.

11. När en investeringstjänst erbjuds tillsammans med en annan tjänst eller produkt som en del av ett paket eller som ett villkor för samma överenskommelse eller paket, ska värdepappersföretaget informera kunden om huruvida det är möjligt att köpa de olika komponenterna separat, och ska tillhandahålla separata uppgifter om kostnaderna och avgifterna för varje komponent.

Om riskerna med en sådan överenskommelse eller ett sådant paket som erbjuds en icke-professionell kund sannolikt skiljer sig från de risker som uppstår i det fall komponenterna väljs separat, ska värdepappersföretaget tillhandahålla en adekvat beskrivning av de olika komponenterna i överenskommelsen eller paketet och av hur samverkan förändrar riskerna.

Esma ska, i samarbete med EBA och Eiopa senast den 3 januari 2016 utarbeta, och regelbundet uppdatera, riktlinjer för bedömningen av och tillsynen över korsförsäljning och ska därvid ange, i synnerhet, situationer i vilka motköp inte är förenliga med skyldigheterna som föreskrivs i punkt 1.

12. Medlemsstaterna får i undantagsfall införa ytterligare krav för värdepappersföretag avseende de frågor som tas upp i denna artikel. Sådana krav måste vara objektivt motiverade och proportionella för att hanteraspecifika risker för investerarskyddet eller marknadsintegriteten som är särskilt viktiga för den aktuella medlemsstatens marknadsstruktur.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om krav de avser att införa i enlighet med denna punkt utan onödigt dröjsmål, och senast två månader före den dag då kravet ska träda i kraft. Underrättelsen ska innehålla en motivering till kravet. Sådana ytterligare krav ska inte begränsa eller på annat sätt påverka värdepappersföretags rättigheter enligt artiklarna 34 och 35 i detta direktiv.

Kommissionen ska inom två månader efter den underrättelse som avses i andra stycket avge ett yttrande om proportionaliteten hos och motiveringen till dessa ytterligare krav.

Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna och på sin webbplats offentliggöra de ytterligare krav som har införts enligt denna punkt.

Medlemsstaterna får behålla ytterligare krav som underrättats kommissionen i enlighet med artikel 4 i direktiv 2006/73/EG innan den 2 juli 2014, under förutsättning att villkoren i den artikeln är uppfyllda.

13. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att säkerställa att värdepappersföretag följer de principer som anges i denna artikel, när de tillhandahåller investeringstjänster eller sidotjänster till sina kunder, inklusive

a) de villkor som informationen ska uppfylla för att vara opartisk, tydlig och inte vilseledande,

b) närmare uppgifter om innehållet och formatet för informationen till kunderna i förhållande till kategoriseringen av kunder, värdepappersföretag och deras tjänster, finansiella instrument, kostnader och avgifter,

c) kriterier för bedömning av en rad finansiella instrument som är tillgängliga på marknaden,

d) kriterier för bedömning av om företag som erhåller incitament uppfyller kravet att handla hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med kundens bästa intresse.

Vid utarbetandet av informationskraven för finansiella instrument enligt punkt 4 b ska information om produktens struktur tas med, i förekommande fall med beaktande av all relevant standardiserad information som krävs enligt unionsrätten.

14. De delegerade akterna som avses i punkt 13 ska beakta:

a) Arten av den eller de tjänster som erbjuds eller tillhandahålls kunden eller den presumtiva kunden, med beaktande av transaktionernas typ, föremål, storlek och frekvens.

b) Arten och urvalet av produkter som erbjuds eller tas under övervägande, inklusive olika typer av finansiella instrument.

c) Kundens eller presumtiva kunders ställning som icke-professionell eller professionell kund eller, när det gäller punkterna 4 och 5, deras klassificering som godtagbara motparter.

Artikel 25

Bedömning av lämplighet och passande rapportering till kunder

1. Medlemsstaterna ska ålägga värdepappersföretag att säkerställa och på begäran visa för de behöriga myndigheterna att de fysiska personer som ger investeringsrådgivning eller information om finansiella instrument, investeringstjänster eller sidotjänster till kunder på värdepappersföretagets vägnar har den kunskap och kompetens som krävs för att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 24 och den här artikeln. Medlemsstaterna ska offentliggöra de kriterier som använts för att bedöma sådan kunskap och kompetens.

2. När värdepappersföretaget tillhandahåller investeringsrådgivning eller portföljförvaltning, ska det inhämta nödvändiga upplysningar om kundens eller den presumtiva kundens kunskaper och erfarenhet på det för den specifika produkten eller tjänsten relevanta investeringsområdet samt den personens finansiella ställning, inbegripet förmågan att bära förluster, och investeringsmål, inbegripet risktoleransen, så att värdepappersföretaget kan rekommendera kunden eller den presumtiva kunden de investeringstjänster och finansiella instrument som är lämpliga för denne, och i synnerhet är förenliga med dennes risktolerans och förmåga att bära förluster.

Medlemsstaterna ska säkerställa, när ett värdepappersföretag tillhandahåller investeringsrådgivning med rekommendation om ett paket av kombinerade tjänster eller produkter enligt artikel 24.11, att hela det kombinerade paketet är lämpligt.

3. Medlemsstaterna ska se till att värdepappersföretag vid tillhandahållande av andra investeringstjänster än dem i punkt 2 begär att kunden eller den presumtiva kunden lämnar upplysningar om sin kunskap och erfarenhet på det för den erbjudna eller efterfrågade specifika produkten eller tjänsten relevanta investeringsområdet så att värdepappersföretaget kan bedöma om den tänkta investeringstjänsten eller produkten är passande för kunden. När det är fråga om en kombination av tjänster eller produkter enligt artikel 24.11 ska bedömningen gälla huruvida hela det kombinerade paketet är lämpligt.

Om värdepappersföretaget mot bakgrund av de upplysningar som erhållits i enlighet med första stycket anser att produkten eller tjänsten inte är passande för kunden eller den presumtive kunden, ska värdepappersföretaget varna kunden eller den presumtiva kunden. Den varningen får lämnas i standardiserad form.

Om kunder eller presumtiva kunder inte lämnar de upplysningar som anges i första stycket, eller lämnar otillräckliga upplysningar om sin kunskap och erfarenhet, ska värdepappersföretaget varna dem för att värdepappersföretaget inte kan avgöra om den tänkta tjänsten eller produkten är passande för dem. Den varningen får lämnas i standardiserad form.

4. Medlemsstaterna ska tillåta att värdepappersföretag, när de tillhandahåller investeringstjänster som endast omfattar utförande eller mottagande och vidarebefordran av kundorder med eller utan sidotjänster, med undantag för beviljande av krediter eller lån i enlighet med avsnitt B.1 i bilaga I som inte omfattar befintliga kreditlimiter för kundernas lån, transaktionskonton och kontokrediter, tillhandahåller de investeringstjänsterna till sina kunder utan att de behöver begära de upplysningar eller göra en sådan bedömning som avses i punkt 3, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Tjänsterna avser något av följande finansiella instrument:

i) Aktier som upptagits till handel på en reglerad marknad eller på en likvärdig marknad i tredjeland eller på en MTF-plattform, där de är aktier i företag, och med undantag för aktier i företag för kollektiva investeringar som inte är fondföretag och aktier som omfattar derivat.

ii) Obligationer eller andra former av skuldförbindelser i värdepappersform, vilka upptagits till handel på en reglerad marknad eller på en likvärdig marknad i tredjeland eller på en MTF-plattform, med undantag för sådana som omfattar derivat eller innehåller en struktur som gör det svårt för kunden att förstå den därmed förbundna risken.

iii) Penningmarknadsinstrument, med undantag för sådana som omfattar derivat eller innehåller en struktur som gör det svårt för kunden att förstå den därmed förbundna risken.

iv) Aktier eller andelar i fondföretag med undantag av de strukturerade fondföretag som avses i artikel 36.1 andra stycket i förordning (EU) nr 583/2010.

v) Strukturerade insättningar, utom sådana som innehåller en struktur som gör det svårt för kunden att förstå risk avseende avkastning eller kostnaden för att avsluta en produkt i förtid.

vi) Andra icke-komplexa finansiella instrument i enlighet med denna punkt.

Vid tillämpning av denna punkt, om kraven och förfarandet i artikel 4.1 tredje och fjärde styckena i direktiv 2003/71/EG tillgodoses, ska en marknad i tredjeland anses vara likvärdig med en reglerad marknad.

b) Tjänsten tillhandahålls på initiativ av kunden eller den presumtive kunden.

c) Kunden eller den presumtiva kunden har klart och tydligt informerats om att värdepappersföretaget när det tillhandahåller den tjänsten inte behöver bedöma det tillhandahållna eller erbjudna finansiella instrumentets eller den tillhandahållna eller erbjudna tjänstens ändamålsenlighet och att denne därför inte åtnjuter det skydd som avses i de relevanta uppföranderegelerna. En sådan varning får lämnas i standardiserad form.

d) Värdepappersföretaget uppfyller kraven i artikel 23.

5. Värdepappersföretaget ska upprätta en dokumentation som innehåller de mellan värdepappersföretaget och kunden överenskomna handlingarna i vilket eller vilka parternas rättigheter och skyldigheter anges, samt övriga villkor för värdepappersföretagets tillhandahållande av tjänster till kunden. Rättigheter och skyldigheter för överenskommelsens parter får ingå i form av hänvisningar till andra handlingar eller rättsakter.

6. Värdepappersföretaget ska på ett varaktigt medium lämna tillfredsställande rapporter till kunden om de tjänster företaget tillhandahållit. De rapporterna ska inkludera regelbundna meddelanden till kunder, med beaktande av typen av och komplexiteten hos de aktuella finansiella instrumenten och arten av den tjänst som tillhandahålls kunden och ska i förekommande fall innehålla uppgifter om kostnaderna för de transaktioner och tjänster som utförts för kundens räkning.

När värdepappersföretaget tillhandahåller investeringsrådgivning, ska det innan transaktionen görs lämna en bedömning av lämpligheten till kunden på ett varaktigt medium som specificerar vilken rådgivning som getts och hur denna rådgivning motsvarar den icke-professionella kundens preferenser, mål och andra egenskaper.

Om avtalet att köpa eller sälja ett finansiellt instrument ingås med hjälp av en teknik för distanskommunikation som hindrar att en lämplighetsförklaring tillhandahålls i förväg, får värdepappersföretaget lämna en skriftlig lämplighetsförklaring på ett varaktigt medium omedelbart efter det att kunden har bundits av ett avtal, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) Kunden har gett sitt samtycke till att erhålla lämplighetsförklaringen utan onödigt dröjsmål efter det att transaktionen genomförts.

b) Värdepappersföretaget har erbjudit kunden möjligheten att senarelägga transaktionen så att lämplighetsförklaringen först kan erhållas.

Om värdepappersföretag erbjuder portföljförvaltning eller har informerat kunden om att det kommer att utföra en regelbunden lämplighetsbedömning ska den regelbundna rapporten innehålla en uppdaterad förklaring om hur investeringen motsvarar den icke-professionella kundens preferenser, mål och andra egenskaper.

7. Om ett bostadslåneavtal som omfattas av reglerna för kreditvärdighetsbedömning av kunder i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU [1] förutsätter tillhandahållande till samma kund av en investeringstjänst avseende hypoteksobligationer som emitteras specifikt i syfte att säkra finansieringen av och har identiska villkor med bostadslåneavtalet, för att lånet ska kunna betalas, refinansieras eller lösas in, ska den tjänsten inte omfattas av skyldigheterna i denna artikel.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att säkerställa att värdepappersföretagen följer de principer som anges i punkterna 2–6 i den här artikeln när de tillhandahåller investeringstjänster eller sidotjänster till sina kunder, inklusive information som ska inhämtas vid bedömningen av tjänsternas och de finansiella instrumentens lämplighet eller ändamålsenlighet för kunderna, kriterier för att bedöma icke-komplexa finansiella instrument enligt punkt 4 a vi i den här artikeln, innehåll och format för registren och avtal om tillhandahållande av tjänster till kunder och regelbundna rapporter till kunder om de tjänster som tillhandahålls. I dessa delegerade akter ska följande beaktas:

a) Arten av den eller de tjänster som erbjuds eller tillhandahålls kunden eller den presumtiva kunden, med beaktande av transaktionernas typ, föremål, storlek och frekvens.

b) Arten av de produkter som erbjuds eller tas under övervägande, inklusive olika typer av finansiella instrument.

c) Kundens eller presumtiva kunders ställning som icke-professionell eller professionell kund eller, när det gäller punkt 6, deras klassificering som godtagbara motparter.

9. Esma ska senast den 3 januari 2016 anta riktlinjer som specificerar kriterierna för bedömning av den kunskap och kompetens som krävs enligt punkt 1.

10. Esma ska senast den 3 januari 2016 utarbeta och regelbundet uppdatera riktlinjer för riktlinjer för bedömningen av:

a) Finansiella instrument som innehåller en struktur som gör det svårt för kunden att förstå den därmed förbundna risken i enlighet med punkt 4 a ii och iii.

b) Strukturerade insättningar som innehåller en struktur som gör det svårt för kunden att förstå avkastningsrisken eller kostnaden för att säga upp en produkt i förtid, i enlighet med punkt 4 a v.

11. Esma får utarbeta, och regelbundet uppdatera, riktlinjer för bedömningen av finansiella instrument som klassificeras som icke-komplexa för tillämpningen av punkt 4 a vi, med beaktande av de delegerade akter som antagits enligt punkt 8.

Artikel 26

Tillhandahållande av tjänster via ett annat värdepappersföretag

Medlemsstaterna ska tillåta att ett värdepappersföretag som mottar instruktioner om att tillhandahålla investeringstjänster eller sidotjänster för en kunds räkning via ett annat värdepappersföretag förlitar sig på de uppgifter om kunden som överlämnats av det värdepappersföretag som förmedlade instruktionerna. Det värdepappersföretag som förmedlade instruktionerna ska förbli ansvarigt för att den information som lämnas är fullständig och riktig.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

Ett värdepappersföretag som på det sättet får instruktioner om att utföra tjänster för en kund ska också kunna förlita sig på alla rekommendationer i fråga om tjänsten eller transaktionen som kunden har mottagit från ett annat värdepappersföretag. Det värdepappersföretag som förmedlade instruktionerna ska förbli ansvarigt för att de rekommendationer och den rådgivning som lämnats är lämpliga för kunden.

Ett värdepappersföretag som mottar instruktioner eller order från en kund via ett annat värdepappersföretag ska förbli ansvarigt för att en tjänst eller transaktion på grundval av sådana uppgifter och rekommendationer genomförs i enlighet med berörda bestämmelser i denna avdelning.

Artikel 27

Skyldighet att utföra order på de villkor som är mest förmånliga för kunden

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag när de utför order vidtar alla åtgärder som behövs för att uppnå bästa möjliga resultat för sina kunder med beaktande av pris, kostnad, skyndsamhet, sannolikhet för utförande och avveckling, storlek, art eller varje annat övervägande av intresse för utförandet av ordern. Om kunden har givit specifika instruktioner ska dock värdepappersföretaget vara skyldigt att utföra ordern i enlighet med dessa.

Om ett värdepappersföretag utför en order för en icke-professionell kunds räkning ska bästa möjliga resultat fastställas med hänsyn till den totala ersättningen, som utgör priset för det finansiella instrumentet och kostnaderna i samband med utförandet, som ska inbegripa kundens alla utgifter som hänför sig direkt till orderns utförande, däribland handelsplatsens avgifter, clearing- och avvecklingsavgifter och alla andra avgifter som betalats till tredjeparter som deltagit i utförandet av ordern.

I syfte att erbjuda bästa möjliga resultat i enlighet med första stycket när det finns mer än en konkurrerande handelsplats som kan utföra en order avseende ett finansiellt instrument, ska värdepappersföretaget för att bedöma och jämföra de resultat för kunden som skulle uppnås på var och en av de handelsplatser för utförande som finns upptagna i värdepappersföretagets riktlinjer för utförande av order och som har möjlighet att utföra den aktuella ordern, vid bedömningen även beakta sina egna provisioner och kostnaderna för utförandet av ordern på var och en av de handelsplatser som kan komma i fråga för utförandet.

2. Ett värdepappersföretag får inte ta emot någon ersättning, rabatt eller icke-monetär förmån för att styra order till en viss handelsplats eller utförandeplats som skulle vara en överträdelse av de krav avseende intressekonflikter och incitament som anges i punkt 1 i den här artikeln samt artiklarna 16.3, 23 och 24.

3. Medlemsstaterna ska kräva att varje handelsplats och systematiska internhandlare för finansiella instrument som omfattas av handelsskyldigheten i artiklarna 23 och 28 i förordning (EU) nr 600/2014 och varje utförandeplats för övriga finansiella instrument minst en gång årligen kostnadsfritt offentliggör data om kvaliteten på utförandet av transaktioner på den platsen, samt att värdepappersföretaget efter utförandet av en transaktion för en kunds räkning ska informera kunden om var ordern utfördes. De regelbundna rapporterna ska inbegripa detaljerade uppgifter om pris, kostnader, hastighet och sannolikhet för utförande för enskilda finansiella instrument.

4. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen upprättar och genomför effektiva förfaranden för att följa punkt 1. Medlemsstaterna ska särskilt kräva att värdepappersföretagen upprättar och genomför riktlinjer för utförande av order som gör det möjligt för dem att uppnå bästa möjliga resultat för sina kundorder i enlighet med punkt 1.

5. I riktlinjerna för utförande av order ska för varje klass av finansiella instrument anges uppgifter om de olika handelsplatser där värdepappersföretaget utför sina kundorder och de faktorer som påverkar valet av handelsplats för utförande. Riktlinjerna ska minst omfatta de handelsplatser som gör det möjligt för värdepappersföretaget att stadigvarande uppnå bästa möjliga resultat vid utförande av kundorder.

Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen förser sina kunder med lämplig information om sina riktlinjer för utförande av order. Den informationen ska tydligt förklara, med tillräckligt detaljerade uppgifter och på ett sätt som är lätt att förstå för kunder, hur order kommer att utföras av värdepappersföretaget för kundens räkning. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag i förväg inhämtar ett godkännande från sina kunder beträffande riktlinjerna för utförande av order.

Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretaget, när det i riktlinjerna för utförande av order anges att kundorder kan verkställas utanför en handelsplats, särskilt informerar sina kunder eller presumtiva kunder om den möjligheten. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen i förväg erhåller uttryckligt godkännande från sina kunder, innan de börjar utföra deras kundorder utanför en handelsplats. Värdepappersföretag får inhämta sådant godkännande antingen i form av ett generellt godkännande eller i samband med enskilda transaktioner.

6. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag som utför kundorder för varje klass av finansiella instrument varje år gör en sammanfattning av och offentliggör de fem främsta handelsplatserna i fråga om handelsvolym där de utförde kundorder under föregående år och information om den uppnådda kvaliteten på utförandet.

7. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag som utför kundorder övervakar hur deras system och riktlinjer för utförandet av order fungerar i praktiken, så att de kan identifiera och korrigera eventuella brister. De ska särskilt regelbundet bedöma om de val av handelsplatser för utförandet som anges i riktlinjerna för utförande av order erbjuder det för kunden bästa möjliga resultatet eller om de behöver ändra sina arrangemang för utförande av order, med beaktande av bland annat den information som offentliggörs enligt punkterna 3 och 6. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen meddelar de kunder med vilka de har en fortlöpande kundrelation varje väsentlig förändring av sitt system eller sina riktlinjer för utförande av order.

8. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag på sina kunders begäran kan visa att de har verkställt deras order i enlighet med värdepappersföretagets riktlinjer för utförandet och på dess begäran belägga efterlevnaden av denna artikel för den behöriga myndigheten.

9. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 i fråga om följande:

a) Kriterierna för fastställande av den relativa betydelsen av de olika faktorer som enligt punkt 1 får beaktas vid fastställandet av bästa möjliga resultat med hänsyn till orderstorlek, ordertyp och kundens ställning som professionell eller icke-professionell kund.

b) Faktorer som får beaktas av ett värdepappersföretag när det ser över sitt system för utförandet och de omständigheter som kan föranleda att det är lämpligt att ändra systemet. Särskilt de faktorer som avgör vilka handelsplatser som gör det möjligt för värdepappersföretag att stadigvarande uppnå bästa möjliga resultat vid utförande av kundorder.

c) Arten och omfattningen av den information om riktlinjerna för utförandet som ska lämnas till kunderna enligt punkt 5.

10. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att bestämma

a) det specifika innehållet i, formatet för och periodiciteten i de data som avser kvaliteten på utförandet och som ska offentliggöras i enlighet med punkt 3, med beaktande av typen av handelsplats och typen av aktuellt finansiellt instrument,

b) innehållet i och formatet för information som ska offentliggöras av värdepappersföretag i enlighet med punkt 6.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 28

Bestämmelser om hantering av kundorder

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag som är auktoriserade att utföra order för kunds räkning tillämpar förfaranden och använder system som gör det möjligt att snabbt, effektivt och rättvist utföra kundernas order, utan att dessa missgynnas i förhållande till andra kunder eller på grund av värdepappersföretagets handel för egen räkning.

De förfarandena och systemen ska innebära att i övrigt jämförbara kundorder utförs i den tidsföljd de togs emot av värdepappersföretaget.

2. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen, då en kund lämnat en limitorder avseende aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller som omsätts på en handelsplats och som inte utförs omedelbart under rådande marknadsförhållanden, vidtar åtgärder för att underlätta ett så skyndsamt verkställande som möjligt av ordern genom att omedelbart offentliggöra kundlimitordern på ett sätt som gör den lätt tillgänglig för övriga marknadsplatsaktörer såvida inte kunden har givit uttryckliga instruktioner att så inte ska ske. Medlemsstaterna får besluta att värdepappersföretag fullgör den skyldigheten genom att vidarebefordra kundens limiterade order till en handelsplats. Medlemsstaterna ska fastställa att de behöriga myndigheterna får medge undantag från kravet att offentliggöra en limiterad order som är betydande jämfört med den normala orderstorleken på marknaden, enligt artikel 4 i förordning (EU) nr 600/2014.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 som ska ange

a) förutsättningarna för, och arten av, förfaranden och system som leder till att kundorder utförs snabbt, effektivt och rättvist, samt de situationer eller slag av transaktioner som ger värdepappersföretagen en möjlighet att i rimlig omfattning avvika från kravet på snabbt utförande så att de erhåller förmånligare villkor för sina kunder,

b) de olika metoder genom vilka ett värdepappersföretag kan anses ha fullgjort sin förpliktelse att offentliggöra ej omedelbart utförbara kundlimitorder på marknaden.

Artikel 29

Krav på värdepappersföretag som utnämner anknutna ombud

1. Medlemsstaterna ska tillåta att värdepappersföretagen utser anknutna ombud för att marknadsföra företagets tjänster, genomföra affärer eller ta emot instruktioner eller order från kunder eller presumtiva kunder och vidarebefordra dem, placera finansiella instrument samt tillhandahålla rådgivning i fråga om finansiella instrument och tjänster som erbjuds av samma värdepappersföretag.

2. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag som beslutar att utse anknutna ombud förblir fullt och villkorslöst ansvariga för varje handling eller underlåtenhet från det anknutna ombudets sida när detta handlar på värdepappersföretagets vägnar. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen ser till att det anknutna ombudet när det tar kontakt med, eller innan det arbetar med, en kund eller presumtiv kund upplyser denne om sina handlingsbefogenheter och om vilket värdepappersföretag det företräder.

Medlemsstaterna får i enlighet med artikel 16.6, 16.8 och 16.9 tillåta att anknutna ombud som är registrerade på deras territorium innehar kunders pengar och/eller finansiella instrument på det värdepappersföretags vägnar och under det värdepappersföretags ansvar för vilket de handlar inom deras territorium eller, om det är fråga om en gränsöverskridande transaktion, på den medlemsstats territorium som tillåter ett anknutet ombud att inneha kundernas pengar.

Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen övervakar sina anknutna ombuds verksamhet så att det säkerställs att värdepappersföretagen fortfarande följer detta direktiv när de är verksamma genom anknutna ombud.

3. Anknutna ombud ska införas i det offentliga registret i den medlemsstat där de är etablerade. Esma ska på sin webbplats offentliggöra hänvisningar eller länkar till de offentliga register som upprättats enligt denna artikel av de medlemsstater som beslutat att tillåta värdepappersföretag att utse anknutna ombud.

Medlemsstaterna ska se till att anknutna ombud endast införs i det offentliga registret om det har kunnat fastställas att deras vandel är tillräckligt god och att de har lämpliga allmänna, affärsmässiga och fackinriktade kunskaper och kvalifikationer för att kunna utföra investeringstjänsterna och sidotjänsterna och ge fullständig och korrekt information om varje föreslagen tjänst till kunder eller presumtiva kunder.

Medlemsstaterna får besluta att värdepappersföretag under lämplig kontroll kan verifiera huruvida de anknutna ombud de har utsett har tillräckligt god vandel och besitter den kunskap och kompetens som anges i andra stycket.

Registret ska uppdateras regelbundet. Det ska vara offentligt och kunna konsulteras av allmänheten.

4. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag som utser anknutna ombud vidtar lämpliga åtgärder för att undvika all negativ inverkan som det anknutna ombudets verksamhet som inte omfattas av detta direktiv kan ha på den verksamhet som det anknutna ombudet utför på värdepappersföretagets vägnar.

Medlemsstaterna får tillåta behöriga myndigheter att samarbeta med värdepappersföretag och kreditinstitut, deras branschsammanslutningar och andra enheter i fråga om att registrera anknutna ombud och övervaka att de uppfyller kraven i punkt 3. I synnerhet får anknutna ombud registreras av ett värdepappersföretag, kreditinstitut eller deras branschsammanslutningar och andra enheter under den behöriga myndighetens överinseende.

5. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen inte utser andra anknutna ombud än dem som är införda i de offentliga register som avses i punkt 3.

6. Medlemsstaterna får anta eller bibehålla bestämmelser som är strängare än dem som fastställs i denna artikel eller lägga till ytterligare krav för anknutna ombud som är registrerade inom deras jurisdiktion.

Artikel 30

Transaktioner med godtagbara motparter

1. Medlemsstaterna ska sörja för att värdepappersföretag som är auktoriserade att utföra order för kunds räkning och/eller att handla för egen räkning och/eller att ta emot och vidarebefordra order kan medverka till eller inleda transaktioner med godtagbara motparter utan att vara skyldiga att uppfylla kraven i artikel 24, med undantag av punkterna 4 och 5, artikel 25, med undantag av punkt 6, artiklarna 27 och 28.1 för sådana transaktioner eller för någon form av sidotjänst som är direkt knuten till sådana transaktioner.

Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag, i sina förbindelser med godtagbara motparter, agerar hederligt, rättvist och professionellt och kommunicerar på ett sätt som är rättvisande, tydligt och inte vilseledande, med beaktande av karaktären hos den godtagbara motparten och dennes verksamhet.

2. Som godtagbara motparter ska medlemsstaterna vid tillämpningen av denna artikel erkänna värdepappersföretag, kreditinstitut, försäkringsföretag, fondföretag och deras förvaltningsbolag, pensionsfonder och deras förvaltningsbolag, övriga finansiella institut som auktoriserats eller reglerats enligt unionsrätten eller enligt en medlemsstats nationella rätt, nationella regeringar och därmed sammanhängande organ, inklusive offentliga organ som har hand om statsskuld på nationell nivå, centralbanker och överstatliga organisationer.

En klassificering som godtagbar motpart enligt första stycket ska inte påverka rätten för enheten i fråga att antingen generellt eller per affär begära behandling som en kund vars affärer med värdepappersföretaget ska omfattas av artiklarna 24, 25, 27 och 28.

3. Som godtagbara motparter får medlemsstaterna också erkänna andra företag som uppfyller i förväg bestämda proportionella krav, inklusive kvantitativa tröskelvärden. När det gäller transaktioner där de tilltänkta motparterna är belägna inom olika jurisdiktioner ska värdepappersföretaget i fråga om det andra företagets rättsliga ställning rätta sig efter vad som fastställs i lagar och andra författningar i den medlemsstat där det företaget är etablerat.

Medlemsstaterna ska se till att värdepappersföretaget när det i enlighet med punkt 1 inleder transaktioner med sådana företag inhämtar en uttrycklig bekräftelse från den tilltänkta motparten att den godkänner behandling som godtagbar motpart. Medlemsstaterna ska tillåta att värdepappersföretagen inhämtar den bekräftelsen antingen i form av ett generellt godkännande eller i samband med varje enskild transaktion.

4. Medlemsstaterna får som godtagbara motparter erkänna enheter i tredjeland som motsvaras av de kategorier av enheter som avses i punkt 2.

Medlemsstaterna får som godtagbara motparter även erkänna sådana företag i tredjeland som dem som avses i punkt 3 enligt de förutsättningar och på de villkor som anges i punkt 3.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att ange

a) förfarandena för att begära behandling som kunder enligt punkt 2,

b) förfarandena för att inhämta den uttryckliga bekräftelsen från presumtiva motparter enligt punkt 3,

c) de i förväg fastställda proportionella kraven, inklusive kvantitativa tröskelvärden, för att ett företag ska anses vara en godtagbar motpart enligt punkt 3.

Avsnitt 3

Marknadernas transparens och integritet

Artikel 31

Övervakning av att MTF-plattformens eller OTF-plattformens regler följs och att andra rättsliga förpliktelser uppfylls

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform upprättar och upprätthåller för MTF-plattformen eller OTF-plattformen relevanta och effektiva system och förfaranden för regelbunden övervakning av att dess medlemmar eller deltagare eller användare följer plattformens regler. Värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform ska övervaka de order som sänts inbegripet annullerade order och de transaktioner som deras medlemmar eller deltagare eller användare genomför i deras system, så att överträdelser av de reglerna, otillbörliga marknadsförhållanden eller uppförande som kan tyda på beteende som är förbjudet enligt förordning (EU) nr 596/2014 eller systemavbrott som rör ett finansiellt instrument kan identifieras, och de ska avsätta de resurser som krävs för att säkerställa att denna övervakning är effektiv.

2. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform underrättar den behöriga myndigheten omedelbart om betydande överträdelser av reglerna, otillbörliga marknadsförhållanden eller uppförande som kan tyda på beteende som är förbjudet enligt förordning (EU) nr 596/2014 eller systemavbrott som rör ett finansiellt instrument.

De behöriga myndigheterna för värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform ska underrätta Esma och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater den information som avses i första stycket.

Vad gäller uppförande som kan tyda på beteende som är förbjudet enligt förordning (EU) nr 596/2014 måste den behöriga myndigheten vara övertygad om att sådant beteende äger rum eller har ägt rum, innan den underrättar de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och Esma.

3. Medlemsstaterna ska också kräva att värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform utan onödigt dröjsmål även förser den myndighet som är behörig för utredning och lagföring av marknadsmissbruk med de upplysningar som avses i punkt 2, och fullt ut stöder denna vid utredning och lagföring av marknadsmissbruk i eller med hjälp av dess system.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att fastställa de omständigheter som utlöser informationskravet enligt punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 32

Stopp för handeln med ett finansiellt instrument och avförande av ett finansiellt instrument från handel på en MTF- eller en OTF-plattform

1. Utan att det påverkar den behöriga myndighetens rätt enligt artikel 69.2 att begära att handeln med ett finansiellt instrument tillfälligt ska stoppas eller att det ska avföras från handel, får ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform tillfälligt stoppa handeln med ett finansiellt instrument eller avföra ett finansiellt instrument från handel som inte längre motsvarar MTF-plattformens eller OTF-plattformens regler, såvida inte ett sådant tillfälligt stopp eller avförande allvarligt skulle kunna skada investerarnas intressen eller hindra marknaden från att fungera korrekt.

2. Medlemsstaterna ska kräva att ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en MTF- eller en OTF-plattform och som tillfälligt stoppar handeln med ett finansiellt instrument eller avför ett finansiellt instrument från handel även tillfälligt stoppar eller avför de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet när nödvändigt för att tjäna syftet med att tillfälligt stoppa eller avföra det underliggande finansiella instrumentet från handel. Värdepappersföretaget eller marknadsoperatören som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform ska offentliggöra sitt beslut om att tillfälligt stoppa eller från handeln avföra det finansiella instrumentet och relaterade derivat, och meddela relevanta beslut till sin behöriga myndighet.

Den behöriga myndighet inom vars jurisdiktion handeln med ett instrument tillfälligt stoppades eller avfördes från handel ska kräva att reglerade marknader, andra MTF-plattformar, andra OTF-plattformar och systematiska internhandlare som omfattas av dess jurisdiktion och bedriver handel med samma finansiella instrument eller derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I till detta direktiv vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet, också tillfälligt stoppar eller avför det finansiella instrumentet eller dessa derivat från handel, om det tillfälliga handelsstoppet eller avförandet från handel beror på misstänkt marknadsmissbruk, ett uppköpserbjudande eller undanhållande av insiderinformation om emittenten eller det finansiella instrumentet i strid med artiklarna 7 och 17 i förordning (EU) nr 596/2014, utom när ett sådant tillfälligt stopp eller avförande allvarligt skulle kunna skada investerarnas intressen eller hindra marknaden från att fungera korrekt.

Den behöriga myndigheten ska omedelbart offentliggöra sitt beslut och meddela Esma och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om beslutet.

De underrättade behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna ska kräva att reglerade marknader, andra MTF-plattformar, andra OTF-plattformar och systematiska internhandlare som omfattas av deras jurisdiktion och bedriver handel med samma finansiella instrument eller derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet, också tillfälligt stoppar eller avför det finansiella instrumentet eller dessa derivat från handel, om det tillfälliga handelsstoppet eller avförandet från handel beror på misstänkt marknadsmissbruk, ett uppköpserbjudande eller undanhållande av insiderinformation om emittenten eller det finansiella instrumentet i strid med artiklarna 7 och 17 i förordning (EU) nr 596/2014, utom när ett sådant tillfälligt stopp eller avförande allvarligt skulle skada investerarnas intressen eller hindra marknaden från att fungera korrekt.

Varje underrättad behörig myndighet ska meddela Esma och andra behöriga myndigheter om sitt beslut, inklusive en förklaring, om beslutet innebär att inte tillfälligt stoppa handeln med eller från handel avföra det finansiella instrumentet eller de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet.

Denna punkt är också tillämplig när ett beslut om att tillfälligt stoppa handel med ett finansiellt instrument eller de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet dras tillbaka.

Det underrättelseförfarande som avses i denna punkt ska också tillämpas om ett beslut om att tillfälligt stoppa handel med eller från handel avföra ett finansiellt instrument eller de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C bilaga I vilka avser eller hänför sig till detta finansiella instrument, fattas av den behöriga myndigheten enligt artikel 69.2 m och n.

För att säkerställa att skyldigheten att tillfälligt stoppa eller avföra sådana derivat från handeln tillämpas proportionerligt, ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de fall då kopplingen mellan ett derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I som avser eller hänför sig till ett finansiellt instrument som stoppats eller avförts och det ursprungliga finansiella instrumentet är sådan att derivatet också ska stoppas eller avföras, i syfte att uppnå målet med att stoppa eller avföra det underliggande finansiella instrumentet.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa formatet och tidpunkten för de meddelanden och det offentliggörande som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att förteckna de situationer som innebär allvarlig skada för investerarnas intressen och en korrekt fungerande marknad enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

Avsnitt 4

Tillväxtmarknader för små och medelstora företag

Artikel 33

Tillväxtmarknader för små och medelstora företag

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att en operatör som driver en MTF-plattform får ansöka hos hemmedlemsstatens behöriga myndighet om att få MTF-plattformen registrerad som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att hemmedlemsstatens behöriga myndighet får registrera MTF-plattformen som en tillväxtmarknad för små och medelstora företag om den behöriga myndigheten mottar en ansökan enligt punkt 1 och har förvissat sig om att kraven i punkt 3 är uppfyllda med hänsyn till MTF-plattformen.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att MTF-plattformer omfattas av effektiva regler, system och förfaranden som säkerställer att följande kriterier är uppfyllda:

a) Minst 50 % av de emittenter vilkas finansiella instrument tas upp till handel på MTF-plattformen är små och medelstora företag ska vara små och medelstora företag vid den tidpunkt då MTF-plattformen registreras som tillväxtmarknad för små och medelstora företag och under varje kalenderår därefter.

b) Lämpliga kriterier har fastställts för det första och fortlöpande upptagandet till handel med emittenters finansiella instrument på marknaden.

c) Vid det första upptagandet till handel med finansiella instrument på marknaden finns det tillräckligt med information offentliggjord för att göra det möjligt för investerare att fatta ett välgrundat beslut om att investera eller inte investera i de finansiella instrumenten, antingen ett tillämpligt upptagandedokument eller ett prospekt om kraven som fastställs i direktiv 2003/71/EG är tillämpliga med avseende på ett erbjudande till allmänheten som görs i anslutning till det första upptagandet till handel med det finansiella instrumentet på MTF-plattformen.

d) Det finns ändamålsenlig, fortlöpande och regelbunden finansiell rapportering, exempelvis reviderade årsrapporter, som ombesörjs av en emittent på marknaden eller för dennes räkning.

e) Emittenter på marknaden enligt definitionen i artikel 3.1.21 i förordning (EU) nr 596/2014, personer som har en ledande ställning hos emittenten enligt definitionen i artikel 3.1.25 i förordning (EU) nr 596/2014 och dem närstående personer enligt definitionen i artikel 3.1.26 i förordning (EU) nr 596/2014 uppfyller relevanta krav som är tillämpliga på dem enligt förordning (EU) nr 596/2014.

f) Tillsynsinformation som rör emittenterna på marknaden lagras samt sprids till allmänheten.

g) Det finns effektiva system och kontroller som syftar till att förhindra och upptäcka marknadsmissbruk på den marknaden, i enlighet med kraven i förordning (EU) nr 596/2014.

4. Kriterierna i punkt 3 inverkar inte på om det värdepappersföretag eller den marknadsoperatör som driver en MTF-plattform efterlever andra skyldigheter som följer av detta direktiv och som är relevanta för driften av MTF-plattformar. De hindrar inte heller det värdepappersföretag eller den marknadsoperatör som driver MTF-plattformen från att införa ytterligare krav utöver dem som anges i den punkten.

5. Medlemsstaterna ska föreskriva att hemmedlemsstatens behöriga myndighet får avregistrera en MTF-plattform från registret över tillväxtmarknader för små och medelstora företag i något av följande fall:

a) Det värdepappersföretag eller den marknadsoperatör som sköter marknaden ansöker om avregistrering av MTF-plattformen.

b) Kraven i punkt 3 uppfylls inte längre för MTF-plattformen.

6. Medlemsstaterna ska kräva att om en behörig myndighet i hemmedlemsstaten registrerar eller avregistrerar en MTF-plattform som en tillväxtmarknad för små eller medelstora företag enligt denna artikel ska den snarast möjligt meddela Esma registreringen eller avregistreringen. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över tillväxtmarknader för små och medelstora företag och ska hålla den förteckningen aktuell.

7. Om en emittents finansiella instrument tas upp till handel på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag, ska medlemsstaterna kräva att handel med det finansiella instrumentet också får bedrivas på en annan tillväxtmarknad för små och medelstora företag endast när emittenten har informerats och inte framfört några invändningar. I sådana fall ska emittenten emellertid inte omfattas av någon skyldighet avseende bolagsstyrning eller offentliggörande (ursprungligt, fortlöpande och vid särskilt betydelsefulla händelser) med avseende på den sistnämnda tillväxtmarknaden för små och medelstora företag.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att närmare specificera de krav som föreskrivs i punkt 3 i den här artikeln. Åtgärderna ska beakta behovet av att kraven ska upprätthålla höga nivåer på investerarskyddet för att främja investerarnas förtroende för dessa marknader, samtidigt som man minimerar de administrativa bördorna för emittenterna på marknaden och behovet av att avregistreringar inte sker och registreringar inte avslås till följd av en enbart tillfällig underlåtenhet att uppfylla villkoren enligt punkt 3 a i den här artikeln.

KAPITEL III

Värdepappersföretagens rättigheter

Artikel 34

Frihet att tillhandahålla investeringstjänster och utföra investeringsverksamhet

1. Medlemsstaterna ska se till att varje värdepappersföretag som i enlighet med det här direktivet, och när det gäller kreditinstitut, i enlighet med direktiv 2013/36/EU, är auktoriserat och står under tillsyn av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat fritt får tillhandahålla investeringstjänster och/eller utföra investeringsverksamhet samt sidotjänster inom deras territorium, förutsatt att tjänsterna och verksamheten omfattas av värdepappersföretagets auktorisation. Sidotjänster får endast tillhandahållas tillsammans med en investeringstjänst och/eller investeringsverksamhet.

Medlemsstaterna får inte ställa några ytterligare krav på sådana värdepappersföretag eller kreditinstitut i de avseenden som omfattas av detta direktiv.

2. Varje värdepappersföretag som för första gången önskar tillhandahålla tjänster eller utföra verksamhet inom en annan medlemsstats territorium, eller som önskar ändra omfattningen av de tjänster som tillhandahålls eller den verksamhet som redan utförs i en annan medlemsstat, ska meddela följande till de behöriga myndigheterna i företagets hemmedlemsstat:

a) I vilken medlemsstat det avser att bedriva sin verksamhet.

b) En verksamhetsplan, i vilken särskilt ska anges vilka investeringstjänster och/eller vilken investeringsverksamhet samt vilka sidotjänster företaget avser att tillhandahålla eller utföra inom medlemsstatens territorium samt huruvida det avser att göra detta genom att använda anknutna ombud som är etablerade i hemmedlemsstaten. Om ett värdepappersföretag avser att använda anknutna ombud ska värdepappersföretaget underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat vilka dessa anknutna ombud är.

Om ett värdepappersföretag avser att använda sig av anknutna ombud som är etablerade i dess hemmedlemsstat inom de medlemsstaters territorium där det avser att tillhandahålla tjänster, ska den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat inom en månad efter mottagandet av all information underrätta den behöriga myndighet i värdmedlemsstaten som utsetts som kontaktpunkt i enlighet med artikel 79.1 vilka anknutna ombud som värdepappersföretaget avser att använda för att tillhandahålla investeringstjänster och verksamheter i den medlemsstaten. Värdmedlemsstaten ska offentliggöra sådan information. Esma får begära tillgång till de uppgifterna i enlighet med det förfarande och på de villkor som anges i artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska inom en månad från mottagandet av informationen vidarebefordra den till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten som utsetts till kontaktpunkt i enlighet med artikel 79.1. Värdepappersföretaget får därefter börja tillhandahålla investeringstjänsterna och verksamheterna i fråga i värdmedlemsstaten.

4. Värdepappersföretaget ska skriftligt underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten varje ändring av någon av de uppgifter som meddelats i enlighet med punkt 2 senast en månad innan ändringen genomförs. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska underrätta den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten om de ändringarna.

5. Ett kreditinstitut som önskar tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet samt sidotjänster i enlighet med punkt 1 genom anknutna ombud ska underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat vilka dessa anknutna ombud är.

Om kreditinstitutet avser att använda anknutna ombud som är etablerade i dess hemmedlemsstat inom de medlemsstaters territorium där det avser att tillhandahålla tjänster, ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inom en månad från mottagandet av all information underrätta den behöriga myndighet i värdmedlemsstaten som utsetts till kontaktpunkt i enlighet med artikel 79.1 vilka anknutna ombud kreditinstitutet avser att använda för att tillhandahålla tjänster i den medlemsstaten. Värdmedlemsstaten ska offentliggöra sådan information.

6. Medlemsstaterna ska utan några ytterligare rättsliga eller administrativa krav tillåta värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver MTF-plattformar och OTF-plattformar från andra medlemsstater att vidta lämpliga åtgärder inom medlemsstatens territorium för att underlätta för användare, fjärrmedlemmar eller fjärrdeltagare som är etablerade inom medlemsstatens territorium att få tillträde till och bedriva handel på dessa marknader.

7. Värdepappersföretaget eller den marknadsoperatör som driver en MTF-plattform eller en OTF-plattform ska underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat om i vilken medlemsstat den avser att vidta sådana åtgärder. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska inom en månad vidarebefordra de upplysningarna till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där MTF-plattformen eller OTF-plattformen avser att vidta sådana åtgärder.

Den behöriga myndigheten i MTF-plattformens hemmedlemsstat ska på begäran av den behöriga myndigheten i MTF-plattformens värdmedlemsstat och utan onödigt dröjsmål vidarebefordra identiteten för de av MTF-plattformens fjärrmedlemmar eller fjärrdeltagare som är etablerade i den medlemsstaten.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med punkterna 2, 4, 5 och 7.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för överlämnandet av uppgifter i enlighet med punkterna 3, 4, 5 och 7.

Esma ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 december 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 35

Etablering av filialer

1. Medlemsstaterna ska se till att investeringstjänster och/eller investeringsverksamhet samt sidotjänster kan tillhandahållas eller bedrivas inom deras territorium i enlighet med det här direktivet och direktiv 2013/36/EU genom etableringsrätten, antingen genom etablering av filialer eller genom användning av ett anknutet ombud som är etablerat i en medlemsstat utanför hemmedlemsstaten, förutsatt att tjänsterna och verksamheten i fråga omfattas av den auktorisation som värdepappersföretaget eller kreditinstitutet beviljats i hemmedlemsstaten. Sidotjänster får endast tillhandahållas tillsammans med en investeringstjänst och/eller investeringsverksamhet.

Medlemsstaterna ska inte ställa några ytterligare krav på organisation och drift av filialen vad beträffar de frågor som omfattas av detta direktiv utöver vad som är tillåtet enligt punkt 8.

2. Medlemsstaterna ska kräva att varje värdepappersföretag som önskar etablera en filial inom en annan medlemsstats territorium eller använda anknutna ombud som är etablerade i en annan medlemsstat i vilken det inte har etablerat en filial först underrättar den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat och därvid meddelar följande:

a) Inom vilken eller vilka medlemsstaters territorium företaget avser att etablera en filial eller inom vilken eller vilka det inte har etablerat någon filial men avser att använda anknutna ombud som är etablerade där.

b) En verksamhetsplan, i vilken bland annat ska anges vilka investeringstjänster och/eller vilken investeringsverksamhet samt vilka sidotjänster som ska tillhandahållas eller utförs.

c) Om företaget är etablerat, filialens organisationsstruktur samt uppgift om huruvida filialen avser att använda anknutna ombud och uppgift om vilka dessa anknutna ombud är.

d) Om anknutna ombud ska användas i en medlemsstat där värdepappersföretaget inte har etablerat någon filial, en beskrivning av den avsedda användningen av de anknutna ombuden tillsammans med en organisationsstruktur, inklusive rapporteringsrutiner, som anger hur ombuden passar in i värdepappersföretagets struktur.

e) Den adress i värdmedlemsstaten där handlingar kan erhållas.

f) Namnen på de som leder filialens eller det anknutna ombudets verksamhet.

Om ett värdepappersföretag använder sig av ett anknutet ombud som är etablerat i en medlemsstat utanför dess hemmedlemsstat, ska detta anknutna ombud vara införlivat med filialen, om en sådan har etablerats, och i alla händelser vara underkastat bestämmelserna om filialer i detta direktiv.

3. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten med beaktande av den avsedda verksamheten inte har anledning att ifrågasätta värdepappersföretagets administrativa struktur eller finansiella situation, ska den inom tre månader efter att ha mottagit fullständiga uppgifter vidarebefordra dessa till den behöriga myndighet i värdmedlemsstaten som utsetts till kontaktpunkt i enlighet med artikel 79.1 och underrätta värdepappersföretaget om detta.

4. Utöver de uppgifter som avses i punkt 2 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten översända upplysningar om det auktoriserade system för ersättning till investerare som värdepappersföretaget är medlem i enlighet med direktiv 97/9/EG till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten. Om uppgifterna ändras ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten underrätta den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten om detta.

5. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vägrar att översända uppgifterna till värdmedlemsstatens behöriga myndighet ska den underrätta värdepappersföretaget i fråga om skälen för detta inom tre månader från det att den mottagit alla uppgifter.

6. Filialen får etableras och inleda sin verksamhet efter meddelande från den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, eller, om denna inte har lämnat något sådant meddelande, senast inom två månader från den dag då den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten översände sitt meddelande.

7. Ett kreditinstitut som önskar använda ett anknutet ombud som är etablerat i en medlemsstat utanför dess hemmedlemsstat för att tillhandahålla investeringstjänster och/eller utföra investeringsverksamhet samt sidotjänster i enlighet med detta direktiv ska underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat och tillhandahålla de uppgifter som avses i punkt 2.

Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten inte har anledning att ifrågasätta kreditinstitutets administrativa struktur eller finansiella situation, ska den inom tre månader efter att ha mottagit fullständiga uppgifter vidarebefordra dessa till den behöriga myndighet i värdmedlemsstaten som utsetts till kontaktpunkt i enlighet med artikel 79.1 och underrätta kreditinstitutet om detta.

Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vägrar att översända uppgifterna till värdmedlemsstatens behöriga myndighet ska den underrätta kreditinstitutet i fråga om skälen för detta inom tre månader från det att den mottagit alla uppgifter.

Det anknutna ombudet får inleda sin verksamhet efter meddelande från den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, eller, om denna inte har lämnat något sådant meddelande, senast inom två månader från den dag då den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten översände sitt meddelande. Ett sådant anknutet ombud ska omfattas av de bestämmelser i detta direktiv som avser filialer.

8. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där filialen är belägen ska ha ansvaret för att sörja för att de tjänster som filialen tillhandahåller eller utövar på dess territorium uppfyller kraven i artiklarna 24, 25, 27, 28 i detta direktiv och artiklarna 14–26 i förordning (EU) nr 600/2014 och de bestämmelser som värdmedlemsstaten har antagit i enlighet med artikel 24.12.

Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där filialen är belägen ska ha rätt att granska verksamhetsformerna vid filialen och begära att de ändringar görs som är oundgängligen nödvändiga för att myndigheten ska kunna sörja för efterlevnaden av kraven i artiklarna 24, 25, 27, 28 i detta direktiv och artiklarna 14–26 i förordning (EU) nr 600/2014 och i bestämmelser som antagits enligt dessa artiklar i förhållande till tjänster och/eller verksamheter som tillhandahålls eller utövas av filialen inom dess territorium.

9. Varje medlemsstat ska föreskriva att då ett värdepappersföretag som är auktoriserat i en annan medlemsstat har etablerat en filial inom dess territorium får den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat, under utövandet av sina uppgifter och efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, genomföra inspektioner på plats vid filialen i fråga.

10. Vid ändring av förhållanden om vilka uppgifter lämnats i enlighet med punkt 2 ska värdepappersföretaget skriftligen meddela ändringen till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten senast en månad innan det genomför ändringen. Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ska också, genom hemmedlemsstatens behöriga myndighets försorg, underrättas om den ändringen.

11. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med punkterna 2, 4, 7 och 10.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

12. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för överlämnandet av uppgifter i enlighet med punkterna 3, 4, 7 och 10.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 36

Tillträde till reglerade marknader

1. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag från andra medlemsstater som är auktoriserade att utföra order för kunds räkning eller handla för egen räkning har rätt att bli medlemmar av, eller få tillträde till, reglerade marknader som är etablerade inom deras territorium genom någon av följande åtgärder:

a) Direkt genom att etablera filialer i värdmedlemsstaterna.

b) Genom att bli fjärrmedlem, eller få tillträde på distans, till den reglerade marknaden utan något krav på etablering i den reglerade marknadens hemmedlemsstat, om de förfaranden och system för handeln som används på marknaden i fråga inte kräver fysisk närvaro för att transaktioner ska kunna genomföras där.

2. Medlemsstaterna får inte införa några ytterligare bestämmelser eller administrativa krav inom det område som omfattas av detta direktiv avseende värdepappersföretag som utövar den rättighet som tillkommer dem enligt punkt 1.

Artikel 37

Tillträde till central motpart, system för clearing och avveckling samt rätt att välja avvecklingssystem

1. Utan att det påverkar tillämpningen av avdelningarna III, IV eller V i förordning (EU) nr 648/2012 ska medlemsstaterna kräva att värdepappersföretag från andra medlemsstater har rätt till direkt och indirekt tillträde till central motpart och andra system för clearing- och avveckling inom deras territorium för fullgörande eller avslut av transaktioner med finansiella instrument.

Medlemsstaterna ska kräva att sådana värdepappersföretag ges direkt eller indirekt tillträde till dessa system enligt samma icke-diskriminerande, transparenta och objektiva kriterier som dem som gäller för lokala medlemmar eller deltagare. Medlemsstaterna får inte begränsa utnyttjandet av systemen till clearing och avveckling av transaktioner med finansiella instrument som genomförts på en handelsplats inom deras respektive territorier.

2. Medlemsstaterna ska kräva att de reglerade marknaderna inom deras territorier ger alla sina medlemmar eller aktörer rätt att välja system för avveckling av de transaktioner med finansiella instrument som utförts på den reglerade marknaden i fråga, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Förbindelserna och avtalen mellan det valda avvecklingssystemet och varje annat system eller funktion är sådana att en effektiv och ekonomisk avveckling av transaktionen i fråga säkerställs.

b) Den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över den reglerade marknaden har tillstyrkt att utnyttjande av ett annat system för avveckling av transaktioner som genomförts på den reglerade marknaden än det som valts av marknaden i fråga ger tekniska förutsättningar för att finansiella marknader ska kunna fungera friktionsfritt och korrekt.

Den bedömningen av den reglerade marknaden från den behöriga myndighetens sida föregriper inte behörigheten hos de nationella centralbankerna i egenskap av tillsynsmyndigheter för avvecklingssystem eller hos andra tillsynsmyndigheter med befogenheter i fråga om sådana system. Den behöriga myndigheten ska beakta den tillsyn/övervakning som de institutionerna redan har genomfört, så att onödig överlappning av kontrollen undviks.

Artikel 38

Bestämmelser om central motpart, system för clearing och avveckling för MTF-plattformar

1. Medlemsstaterna ska inte hindra värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform från att träffa lämpliga överenskommelser med en central motpart eller andra system för clearing och avveckling i en annan medlemsstat i syfte att skapa förutsättningar för clearing och/eller avveckling av vissa eller samtliga transaktioner som genomförts av medlemmarna eller deltagarna i deras system.

2. Den behöriga myndigheten för värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en MTF-plattform får inte motsätta sig att en central motpart eller ett annat system för clearing och avveckling i en annan medlemsstat utnyttjas, förutom i de fall det är nödvändigt för att MTF-plattformen i fråga ska kunna fortsätta att fungera korrekt och med beaktande av villkoren för avvecklingssystem i artikel 37.2.

För att undvika onödig överlappning av kontrollen ska den behöriga myndigheten beakta den övervakning och tillsyn av clearing- och avvecklingssystem som redan utförs av centralbankerna i egenskap av tillsynsmyndigheter för clearing- och avvecklingssystem eller av andra tillsynsmyndigheter med behörighet avseende sådana system.

KAPITEL IV

Tredjelandsföretags tillhandahållande av investeringstjänster och verksamhet

Avsnitt 1

Tillhandahållande av tjänster eller utförande av verksamhet genom etablering av en filial

Artikel 39

Etablering av en filial

1. En medlemsstat får kräva att ett tredjelandsföretag som avser att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamheter med eller utan eventuella sidotjänster till icke-professionella kunder eller professionella kunder i den mening som avses i avsnitt II bilaga II på dess territorium etablerar en filial i den medlemsstaten.

2. När en medlemsstat kräver att ett tredjelandsföretag som avser att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet med eller utan eventuella sidotjänster på dess territorium etablerar en filial, ska filialen först erhålla en auktorisation från de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten i enlighet med följande villkor:

a) Tillhandahållandet av tjänster för vilka tredjelandsföretaget ansöker om auktorisation omfattas av auktorisation och tillsyn i det tredjeland där företaget är etablerat och det ansökande företaget är vederbörligen auktoriserat, varigenom den behöriga myndigheten beaktar alla FATF-rekommendationer när det gäller penningtvätt och motverkande av finansiering av terrorism.

b) Det har inrättats samarbetsarrangemang, som inbegriper bestämmelser som reglerar informationsutbytet i syfte att bevara marknadens integritet och skydda investerare, mellan de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där filialen ska etableras och behöriga tillsynsmyndigheter i det tredjeland där företaget är etablerat.

c) Filialen ska fritt förfoga över ett tillräckligt startkapital.

d) Det utses en eller flera personer som ska ha ansvaret för ledningen av filialen, och alla dessa uppfyller kravet som fastställs i artikel 9.1.

e) Det tredjeland där tredjelandsföretaget är etablerat har undertecknat en överenskommelse med den medlemsstat där filialen ska etableras, som till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inklusive eventuella multilaterala skatteavtal.

f) Företaget är medlem i ett system för ersättning till investerare som godkänts eller erkänts i enlighet med direktiv 97/9/EG.

3. Det tredjelandsföretag som avses i punkt 1 ska lämna sin ansökan till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där det avser att etablera en filial.

Artikel 40

Skyldighet att lämna information

Ett tredjelandsföretag som avser att utverka auktorisation för tillhandahållande av investeringstjänster eller utförande av investeringsverksamhet med eller utan eventuella sidotjänster på en medlemsstats territorium genom en filial ska överlämna följande uppgifter till den behöriga myndigheten i den medlemsstaten:

a) Namnet på den myndighet som har ansvaret för tillsyn över företaget i det berörda tredjelandet. Om fler än en myndighet har ansvaret för tillsyn ska närmare uppgifter om respektive kompetensområden tillhandahållas.

b) Alla relevanta närmare uppgifter om företaget (namn, rättslig form, säte och registrerad adress, medlemmar i ledningsorganet, relevanta aktieägare) och en verksamhetsplan med uppgifter om vilka investeringstjänster som ska tillhandahållas och/eller vilken investeringsverksamhet som ska utföras samt vilka sidotjänster som ska tillhandahållas och med uppgifter om filialens organisationsstruktur, inklusive en beskrivning av eventuell utkontraktering av väsentliga driftsfunktioner till tredjepart.

c) Namn på de personer som ansvarar för ledningen av filialen och relevanta dokument som styrker överensstämmelse med kraven som fastställs i artikel 9.1.

d) Information om det startkapital som filialen fritt förfogar över.

Artikel 41

Beviljande av auktorisation

1. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där tredjelandsföretaget har etablerat eller avser att etablera sin filial ska bevilja auktorisation endast när den behöriga myndigheten har förvissat sig om att

a) villkoren enligt artikel 39 är uppfyllda, och

b) tredjelandsföretagets filial kommer att kunna följa bestämmelserna som avses i punkt 2.

Den behöriga myndigheten ska informera tredjelandsföretaget inom sex månader efter det att en fullständig ansökan har lämnats in om huruvida auktorisation har beviljats eller inte.

2. Den filial till tredjelandsföretaget som auktoriserats i enlighet med punkt 1 ska fullgöra de skyldigheter som fastställs i artiklarna 16–20, 23, 24, 25 och 27, 28.1 och 30, 31 och 32 i detta direktiv och i artiklarna 3–26 i förordning (EU) nr 600/2014 och i de bestämmelser som antagits i enlighet med dessa artiklar och ska omfattas av tillsyn som utövas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där auktorisationen beviljades.

Medlemsstaterna ska inte ställa några ytterligare krav på organisation och drift av filialen vad beträffar de aspekter som omfattas av detta direktiv och ska inte ge någon filial till ett tredjelandsföretag en mer gynnsam behandling än unionens företag.

Artikel 42

Tillhandahållande av tjänster uteslutande på kundens eget initiativ

Om ett tredjelandsföretag tillhandahåller en investeringstjänst eller utför investeringsverksamhet uteslutande på initiativ av en icke-professionell kund eller en professionell kund enligt avsnitt II bilaga II som är etablerad i eller befinner sig i unionen, ska medlemsstaterna se till att auktorisationskraven i artikel 39 inte tillämpas på tredjelandsföretaget tillhandahållande av tjänsten eller utförande av verksamheten för den personen, inbegripet en relation som har specifikt samband med tillhandahållandet av tjänsten eller utförandet av verksamheten. Ett initiativ från sådana kunder ska inte ge tredjelandsföretaget rätt att marknadsföra nya kategorier av investeringsprodukter eller investeringstjänster till denna kund på annat sätt än genom filialen när detta krävs enligt nationell rätt.

Avsnitt 2

Återkallelse av auktorisation

Artikel 43

Återkallelse av auktorisation

Den behöriga myndighet som beviljat en auktorisation enligt artikel 41 får återkalla den auktorisation som utfärdats för ett tredjelandsföretag om ett sådant företag

a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen eller inte har tillhandahållit några investeringstjänster eller bedrivit någon investeringsverksamhet under de föregående sex månaderna, såvida inte den berörda medlemsstaten har bestämmelser om att auktorisationen förfaller i sådana fall,

b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen beviljades,

d) allvarligt och systematiskt har brutit mot de bestämmelser om villkor för verksamheten i värdepappersföretag som antagits enligt detta direktiv och som är tillämpliga på tredjelandsföretag,

e) omfattas av något i nationell rätt angivet fall, utanför detta direktivs tillämpningsområde, som leder till återkallelse.

AVDELNING III

REGLERADE MARKNADER

Artikel 44

Auktorisation och tillämplig rätt

1. Medlemsstaterna ska bevilja auktorisation som reglerad marknad endast för sådana system som uppfyller kraven i denna avdelning.

Auktorisation som reglerad marknad ska beviljas endast om den behöriga myndigheten har förvissat sig om att såväl marknadsoperatören som den reglerade marknadens system i vart fall uppfyller de krav som fastställs i denna avdelning.

Om den reglerade marknaden är en juridisk person och förvaltas eller drivs av en annan marknadsoperatör än själva den reglerade marknaden, ska medlemsstaterna fastställa hur de olika förpliktelser som åligger marknadsoperatören enligt detta direktiv ska fördelas mellan den reglerade marknaden och marknadsoperatören.

Marknadsoperatören ska tillhandahålla all information – inbegripet en verksamhetsplan i vilken det bland annat ska anges vilka verksamhetsslag som planeras och organisationsstrukturen för dessa – som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna förvissa sig om att den reglerade marknaden vid tidpunkten för den ursprungliga auktorisationen har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina förpliktelser enligt denna avdelning.

2. Medlemsstaterna ska kräva att marknadsoperatören utför de uppgifter som har samband med den reglerade marknadens organisation och verksamhet under den behöriga myndighetens tillsyn. Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga myndigheterna regelbundet kontrollerar att de reglerade marknaderna följer denna avdelning. De ska också se till att de behöriga myndigheterna övervakar att de reglerade marknaderna alltid uppfyller de villkor för ursprunglig auktorisation som föreskrivs i denna avdelning.

3. Medlemsstaterna ska sörja för att marknadsoperatören är ansvarig för att se till att den reglerade marknad han förvaltar uppfyller kraven som fastställs i denna avdelning.

Medlemsstaterna ska också se till att marknadsoperatören har befogenhet att utöva de rättigheter som enligt detta direktiv tillkommer den reglerade marknad han förvaltar.

4. Tillämplig offentlig rätt för handel som genomförs enligt den reglerade marknadens system ska vara rätten i den reglerade marknadens hemmedlemsstat, utan att detta påverkar tillämpningen av berörda bestämmelser i förordning (EU) nr 596/2014 eller i direktiv 2014/57/EU.

5. Den behöriga myndigheten får återkalla den auktorisation som beviljats en reglerad marknad om den

a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen eller inte har varit i drift under de föregående sex månaderna, såvida inte den berörda medlemsstaten har bestämmelser om att auktorisationen i sådana fall förfaller,

b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen beviljades,

d) allvarligt och systematiskt har brutit mot de bestämmelser som har antagits enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014,

e) omfattas av något fall som enligt nationell rätt föreskriver återkallelse.

6. Varje återkallad auktorisation ska anmälas till Esma.

Artikel 45

Krav för marknadsoperatörens ledningsorgan

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla medlemmar i marknadsoperatörens ledningsorgan alltid ska ha tillräckligt god vandel och tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna fullgöra sina plikter. Sammansättningen av ledningsorganet ska sammantaget återspegla en tillräckligt bred uppsättning av erfarenheter.

2. Medlemmar i ledningsorganet ska särskilt uppfylla följande krav:

a) Alla medlemmar i ledningsorganet ska avsätta tillräckligt med tid för att kunna utföra sina uppgifter i marknadsoperatören. Det antal uppdrag i ledningsorgan som en medlem i ett ledningsorgan samtidigt får inneha i någon rättslig enhet ska vara avhängigt av omständigheterna i det enskilda fallet och arten av, omfattningen av och komplexiteten i marknadsoperatörens verksamhet.

En medlem i ledningsorganet för en marknadsoperatör som är betydande vad gäller storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitetsgrad får inte med undantag för om medlemmen företräder medlemsstaten, samtidigt inneha positioner som innebär att fler än ett av följande uppdrag kombineras:

i) Ett uppdrag i ett ledningsorgan med verkställande uppgifter i kombination med två uppdrag i ledningsorgan utan verkställande uppgifter.

ii) Fyra uppdrag i ledningsorgan utan verkställande uppgifter.

Uppdrag i ledningsorgan med eller utan verkställande uppgifter inom samma koncern eller i företag där marknadsoperatören äger ett kvalificerat innehav ska betraktas som ett enda uppdrag i ledningsorgan.

Behöriga myndigheter får bemyndiga en medlem av ledningsorganet att inneha ytterligare ett uppdrag i ledningsorgan utan verkställande funktioner. Behöriga myndigheter ska regelbundet informera Esma om sådana tillstånd.

Uppdrag i ledningsorgan i organisationer som huvudsakligen har andra än affärsmässiga mål ska undantas från begränsningen av det antal uppdrag i ledningsorgan som en medlem i ett ledningsorgan kan inneha.

b) Ledningsorganet ska ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå marknadsoperatörens verksamhet, inbegripet de främsta riskerna.

c) Varje medlem av ledningsorganet ska agera med hederlighet, integritet och oberoende för att vid behov på ett effektivt sätt kunna ifrågasätta beslut som fattas av personer i ledande befattning och effektivt kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande.

3. Marknadsoperatörna ska avsätta tillräckliga personalresurser och finansiella resurser för installation och utbildning av medlemmar i ledningsorganet.

4. Medlemsstaterna ska se till att marknadsoperatörer som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitetsgrad inrättar en nomineringskommitté, bestående av medlemmar i ledningsorganet vilka inte utför någon verkställande funktion hos den berörda marknadsoperatören.

Nomineringskommittén ska ha följande uppdrag:

a) Hitta och rekommendera kandidater för lediga platser i ledningsorganet, vilka ledningsorganet eller bolagsstämman ska godkänna. Nomineringskommittén ska samtidigt bedöma den samlade kunskap, färdighet, mångfald och erfarenhet som finns i ledningsorganet. Dessutom ska kommittén utarbeta en beskrivning av de uppgifter som den lediga posten innefattar och den kompetens som krävs samt bedöma den förväntade tidsinsatsen. Vidare ska nomineringskommittén besluta om ett mål för representation av det underrepresenterade könet i ledningsorganet och utarbeta en policy om hur antalet personer av det underrepresenterade könet i ledningsorganet kan ökas så att målet uppnås.

b) Regelbundet, och åtminstone en gång per år, utvärdera ledningsorganets uppbyggnad, storlek, sammansättning och resultat och ge ledningsorganet rekommendationer till ändringar.

c) Regelbundet, och åtminstone en gång per år, utvärdera kunskaper, färdigheter och erfarenheter hos enskilda medlemmar i ledningsorganet och hos ledningsorganet som helhet och rapportera till ledningsorganet om den utvärderingen.

d) Regelbundet granska ledningsorganets policy för val och utnämning av personer i ledande befattning och lämna rekommendationer till ledningsorganet.

I sitt arbete ska nomineringskommittén i största möjliga mån och på kontinuerlig basis beakta behovet av att se till att ledningsorganets beslutsfattande inte domineras av en enskild person eller en liten grupp av personer på ett sätt som är skadligt för de intressen som marknadsoperatören som helhet har.

I sitt arbete ska nomineringskommittén ha rätt att använda alla slag av resurser den bedömer vara lämpliga, inklusive extern rådgivning.

När ledningsorganet enligt nationell rätt inte har någon behörighet i förfarandet för urval och utnämning av någon av sina medlemmar, ska denna punkt inte vara tillämplig.

5. Medlemsstaterna eller de behöriga myndigheterna ska kräva att marknadsoperatörer och deras respektive nomineringskommittéer beaktar en bred uppsättning egenskaper och kunskaper vid rekrytering av medlemmar till ledningsorganet och därför inför en policy som främjar mångfald i ledningsorganet.

6. Medlemsstaterna ska se till att en marknadsoperatörs ledningsorgan fastställer och övervakar genomförandet av de styrningssystem som ska säkerställa effektiv och ansvarsfull ledning av en organisation, i vilket ingår åtskillnad mellan funktioner inom organisationen och förebyggande av intressekonflikter, och på ett sätt som främjar marknadens integritet.

Medlemsstaterna ska se till att ledningsorganet övervakar och regelbundet utvärderar effektiviteten hos marknadsoperatörens styrningsarrangemang och vidtar lämpliga åtgärder för att rätta till eventuella brister.

Medlemmar i ledningsorganet ska ha adekvat tillgång till information och dokument som behövs för att ha uppsikt över och övervaka ledningens beslutfattande.

7. Den behöriga myndigheten ska vägra auktorisation, om den inte är övertygad om att medlemmarna i marknadsoperatörens ledningsorgan har den vandel som krävs, har tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter och avsätter tillräcklig med tid för att utföra sina funktioner hos marknadsoperatören, eller om det finns objektiva och påvisbara skäl att anta att marknadsoperatörens ledningsorgan kan äventyra en effektiv, sund och ansvarsfull ledning av företaget och ett adekvat beaktande av marknadens integritet.

Medlemsstaterna ska vid auktoriseringsförfarandet se till att den eller de personer som leder verksamheten inom och driften av en redan auktoriserad reglerad marknad i enlighet med detta direktiv anses uppfylla de krav som föreskrivs i punkt 1.

8. Medlemsstaterna ska kräva att marknadsoperatören informerar den behöriga myndigheten om vilka alla medlemmar i dess ledningsorgan är och om alla ändringar av sammansättningen, tillsammans med all information som behövs för att bedöma huruvida marknadsoperatören följer bestämmelserna i punkterna 1–5.

9. Esma ska utfärda riktlinjer om följande:

a) Begreppet tillräcklig med tid när det gäller den tid en medlem av ledningsorganet behöver avsätta för att utföra sina uppgifter, i förhållande till omständigheterna i det enskilda fallet och karaktären, omfattningen och komplexiteten hos marknadsoperatörens verksamhet.

b) Begreppet tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter hos ledningsorganet som helhet i enlighet med punkt 2 b.

c) Begreppen hederlighet, integritet och oberoende hos en medlem av ledningsorganet i enlighet med punkt 2 c.

d) Begreppet tillräckliga personalresurser och finansiella resurser för installation och utbildning av medlemmar i ledningsorganet i enlighet med punkt 3.

e) Begreppet mångfald som ska beaktas vid urvalet av medlemmar av ledningsorganet i enlighet med punkt 5.

Esma ska utfärda dessa riktlinjer senast den 3 januari 2016.

Artikel 46

Krav avseende personer som utövar ett betydande inflytande på förvaltningen av en reglerad marknad

1. Medlemsstaterna ska kräva att var och en som har möjlighet att direkt eller indirekt utöva ett betydande inflytande på förvaltningen av den reglerade marknaden är lämplig i detta sammanhang.

2. Medlemsstaterna ska kräva att den reglerade marknadens marknadsoperatör

a) tillhandahåller den behöriga myndigheten, och offentliggör, upplysningar om den reglerade marknadens och/eller marknadsoperatörens ägarstruktur, särskilt om vilka parter som har möjlighet att utöva ett betydande inflytande på den reglerade marknadens förvaltning och om omfattningen av dessa parters intressen, och

b) underrättar den behöriga myndigheten om, och offentliggör, varje ändring av ägarförhållandena som leder till att sammansättningen av de personer som utövar ett avsevärt inflytande på den reglerade marknaden ändras.

3. Den behöriga myndigheten ska vägra att tillstyrka föreslagna förändringar av de intressen som kontrollerar den reglerade marknaden och/eller marknadsoperatören om den har objektiva och påvisbara skäl att anta att dessa skulle äventyra en sund och ansvarsfull förvaltning av den reglerade marknaden.

Artikel 47

Organisatoriska krav

1. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad

a) har vidtagit åtgärder för att kunna klart identifiera och hantera möjliga negativa följder för driften av den reglerade marknaden, eller för dess medlemmar eller deltagare, av konflikter mellan den reglerade marknadens, dess ägares eller marknadsoperatörs intressen och den reglerade marknadens sunda funktion, särskilt när sådana intressekonflikter skulle kunna äventyra fullgörandet av någon av de funktioner som den behöriga myndigheten delegerat till den reglerade marknaden,

b) har tillräckliga förutsättningar för att kunna hantera de risker den är exponerad för, vidtar lämpliga åtgärder och inför system för att identifiera alla betydande risker för dess verksamhet och vidtar effektiva åtgärder för att reducera sådana risker,

c) är utrustad så att systemets tekniska operationer hanteras korrekt och har vidtagit effektiva kompletterande åtgärder för att hantera riskerna för systemavbrott,

d) har transparenta, icke-skönsmässiga regler och förfaranden för rättvis och välordnad handel och upprättar objektiva kriterier för effektivt utförande av order,

e) har vidtagit verksamma åtgärder för att underlätta effektivt avslut utan dröjsmål av de transaktioner som utförs i dess system,

f) vid tidpunkten för auktorisationen och därefter fortlöpande har tillräckliga finansiella resurser för att goda förutsättningar ska föreligga för att den ska kunna fungera korrekt med hänsyn till arten och omfattningen av de transaktioner som genomförs på marknaden och till sammansättningen och graden av dess riskexponering.

2. Medlemsstater får inte tillåta att marknadsoperatörer utför kundorder med utnyttjande av eget kapital eller bedriver handel genom matchad principalhandel på någon av de reglerade marknader där de driver verksamhet.

Artikel 48

Systemens motståndskraft, handelsspärrar och elektronisk handel

1. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad har inrättat effektiva system, förfaranden och arrangemang för att säkerställa att dess handelssystem är motståndskraftiga, har tillräcklig kapacitet för att kunna hantera toppbelastning i fråga om order- och meddelandevolymer, kan säkerställa ordnad handel under svåra förhållanden på marknaden, är till fullo testade för att säkerställa att sådana villkor är uppfyllda och omfattas av effektiva arrangemang för driftskontinuitet för att säkerställa kontinuitet i sin verksamhet vid eventuella driftsavbrott i sina handelssystem.

2. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad har infört följande:

a) Skriftliga avtal med alla värdepappersföretag som bedriver en marknadsgarantstrategi på den reglerade marknaden.

b) System för att säkerställa att ett tillräckligt antal värdepappersföretag ingår sådana avtal vilka kräver att de ställer fasta bud till konkurrenskraftiga priser så att marknaden tillförs likviditet på regelbunden och förutsägbar basis, om ett sådant krav är lämpligt med tanke på handelns art och omfattning på den reglerade marknaden.

3. Det skriftliga avtal som avses i punkt 2 ska åtminstone specificera följande:

a) Värdepappersföretagets skyldigheter när det gäller tillhandahållandet av likviditet och i förekommande fall andra skyldigheter till följd av deltagandet i det system som avses i punkt 2 b.

b) Alla incitament i form av rabatter eller annat som den reglerade marknaden erbjuder ett värdepappersföretag för att tillföra likviditet till marknaden på regelbunden och förutsägbar basis och i förekommande fall alla andra rättigheter som tillkommer värdepappersföretaget till följd av deltagandet i det system som avses i punkt 2 b.

Den reglerade marknaden ska övervaka och se till att värdepappersföretaget uppfyller kraven i sådana bindande skriftliga avtal. Den reglerade marknaden ska informera den behöriga myndigheten om innehållet i det bindande skriftliga avtalet och ska på begäran förse den behöriga myndigheten med alla ytterligare upplysningar som denna kan behöva för att förvissa sig om att den reglerade marknaden följer denna punkt.

4. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad har inrättat effektiva system, förfaranden och arrangemang för att kunna avvisa order som överskrider förutbestämda volym- och prisströsklar eller är uppenbart felaktiga.

5. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad är i stånd att tillfälligt stoppa eller begränsa handeln om det finns en betydande prisrörelse för ett finansiellt instrument på den marknaden eller en närliggande marknad under en kort period och, i undantagsfall, för att kunna annullera, justera eller korrigera en transaktion. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad säkerställer att parametrarna för att stoppa handeln är lämpligt kalibrerade på ett sätt som beaktar likviditeten för olika tillgångskategorier och underkategorier, marknadsmodellens art och olika typer av användare och räcker för att undvika betydande störningar i en ordnad handel.

Medlemsstaterna ska se till att en reglerad marknad rapporterar parametrarna för att stoppa handel och alla betydande ändringar av de parametrarna till den behöriga myndigheten på ett konsekvent och jämförbart sätt, och att den behöriga myndigheten i sin tur rapporterar dem till Esma. Medlemsstaterna ska kräva att om en reglerad marknad som är avgörande för likviditeten för det finansiella instrumentet stoppar handeln i en medlemsstat så ska den handelsplatsen ha infört de system och förfaranden som krävs för att säkerställa att den kommer att underrätta de behöriga myndigheterna så att de kan samordna en marknadsövergripande insats och de kan bestämma huruvida det är lämpligt att stoppa handeln på andra handelsplatser där det finansiella instrumentet handlas till dess att handeln återupptas på den ursprungliga marknaden.

6. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad har inrättat effektiva system, förfaranden och arrangemang, bland annat krav på medlemmar eller deltagare att utföra lämpliga tester av algoritmer och att tillhandahålla miljöer för att underlätta sådana tester, för att säkerställa att algoritmiska handelssystem inte kan skapa eller bidra till otillbörliga marknadsförhållanden på marknaden och att hantera eventuella otillbörliga marknadsförhållanden som kan uppstå till följd av sådana algoritmiska handelssystem, inbegripet system för att begränsa andelen ej utförda order i förhållande till transaktionerna som kan läggas in i systemet av en medlem eller en deltagare, för att det ska vara möjligt att bromsa orderflödet om det finns en risk för att systemkapaciteten ska uppnås och för att begränsa och genomdriva den minsta tick-size som får tillämpas på marknaden.

7. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad som tillåter direkt elektroniskt tillträde har inrättat effektiva system, förfaranden och arrangemang för att säkerställa att medlemmar eller deltagare endast får tillhandahålla sådana tjänster om de är värdepappersföretag som auktoriserats enligt det här direktivet eller kreditinstitut som auktoriserats

enligt direktiv 2013/36/EU, att lämpliga kriterier fastställs och tillämpas i fråga om lämpligheten hos personer för vilka sådant tillträde kan medges och att medlemmen eller deltagaren behåller ansvaret för order och affärer som utförs med användning av tjänsten i enlighet med kraven i detta direktiv.

Medlemsstaterna ska också kräva att den reglerade marknaden fastställer lämpliga standarder beträffande riskkontroll och trösklar för handel via sådant tillträde och att den kan särskilja och vid behov stoppa order eller handel som utförs av en person som använder direkt elektroniskt tillträde skilt från andra order eller annan handel som utförs av medlemmen eller deltagaren.

Den reglerade marknaden ska ha infört arrangemang för att tillfälligt stoppa eller avsluta en medlems eller en deltagares direkta elektroniska tillträde om denna punkt inte efterlevs.

8. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad säkerställer att dess regler om samlokaliseringstjänster är transparenta, rättvisa och icke-diskriminerande.

9. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad säkerställer att dess avgiftsstrukturer, inklusive avgifter för utförande och sidotjänster samt alla rabatter, är transparenta, rättvisa och icke-diskriminerande och att de inte skapar incitament för att lägga, ändra eller annullera order eller utföra transaktioner på ett sätt som bidrar till otillbörliga handelsförhållanden eller marknadsmissbruk. I synnerhet ska medlemsstaterna kräva att en reglerad marknad inför marknadsgarantskyldigheter i enskilda aktier eller i en lämplig aktiekorg, i utbyte mot givna rabatter.

Medlemsstaterna ska tillåta en reglerad marknad att justera sina avgifter för annullerade order efter den tid som ordern upprätthölls och att kalibrera avgifterna för varje finansiellt instrument för vilka de tillämpas.

Medlemsstaterna får tillåta att en reglerad marknad inför en högre avgift för att lägga en order som senare annulleras än för en order som utförs och att den inför en högre avgift för deltagare som lägger en hög andel annullerade order i förhållande till antalet utförda order och för dem som tillämpar en teknik för algoritmisk högfrekvenshandel, för att avspegla den extra bördan på systemkapaciteten.

10. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad med hjälp av flaggning från medlemmar eller deltagare kan identifiera vilka order som har genererats genom algoritmisk handel, vilka algoritmer som har använts för att skapa olika order och vilka personer som har initierat de orderna. Den informationen ska på begäran göras tillgänglig för behöriga myndigheter.

11. Medlemsstaterna ska kräva att reglerade marknader, på begäran av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för denna reglerade marknad, förser den behöriga myndigheten med data om orderboken eller ger den behöriga myndigheten tillträde till orderboken så att den kan övervaka handeln.

12. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera

a) kraven för att säkerställa att handelssystem på reglerade marknader är motståndskraftiga och har tillräcklig kapacitet,

b) den andel som avses i punkt 6, med beaktande av faktorer såsom värdet av inte utförda order i förhållande till värdet av utförda transaktioner,

c) kontrollerna avseende direkt elektroniskt tillträde på ett sätt som säkerställer att kontrollerna som tillämpas på sponsrat tillträde åtminstone motsvarar dem som tillämpas på direkt marknadstillträde.

d) kraven för att säkerställa att samlokaliseringstjänster och avgiftsstrukturer är rättvisa och icke-diskriminerande och att avgiftsstrukturerna inte skapar incitament för otillbörliga handelsförhållanden eller marknadsmissbruk,

e) fastställandet av när en reglerad marknad är avgörande för likviditeten för det finansiella instrumentet,

f) kraven för att se till att marknadsgarantsystemen är rättvisa och icke-diskriminerande och fastställa minimikrav på marknadsgarantverksamhet som reglerade marknader måste uppfylla när de utformar ett marknadsgarantprogram och villkor för när kravet att ha infört ett marknadsgarantprogram inte är lämpligt, med hänsyn till handelns art och omfattning på den reglerade marknaden, inklusive huruvida den reglerade marknaden möjliggör eller tillåter algoritmisk handel via sina system,

g) kraven för att säkerställa lämplig testning av algoritmer så att det kan säkerställas att algoritmiska handelssystem inbegripet system för algoritmisk högfrekvenshandel inte kan skapa eller bidra till otillbörliga marknadsförhållanden på marknaden.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

13. Esma ska senast den 3 januari 2016 utarbeta riktlinjer för en lämplig kalibrering av handelsstopp enligt punkt 5 med beaktande av de faktorer som avses i den punkten.

Artikel 49

Tick-size

1. Medlemsstaterna ska kräva att reglerade marknader antar regler för tick-size för aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument och i alla andra finansiella instrument för vilka tekniska standarder för tillsyn utarbetas i enlighet med punkt 4.

2. De regler för tick-size som avses i punkt 1 ska

a) kalibreras så att de återspeglar det finansiella instrumentets likviditetsprofil och den genomsnittliga spreaden mellan köp- och säljkurs, med beaktande av önskan att möjliggöra rimligt stabila priser utan att i onödan hindra ännu snävare spreadar,

b) på lämpligt sätt justera tick-size för varje finansiellt instrument.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera minsta tick-size eller regler för tick-size för specifika aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument då detta krävs för att säkerställa att marknaderna fungerar korrekt, i enlighet med faktorerna i punkt 2 och priset, spreadarna och likviditetsdjupet på de finansiella instrumenten.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Esma får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera minsta tick-size eller regler för tick-size för andra specifika finansiella instrument än de som förtecknas i punkt 3, då detta krävs för att säkerställa att marknaderna fungerar korrekt, i enlighet med faktorerna i punkt 2 och priset, spreadarna och likviditetsdjupet på de finansiella instrumenten.

Esma ska överlämna sådana förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 50

Synkronisering av klockor

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla handelsplatser och deras medlemmar eller deltagare synkroniserar de klockor som används för att registrera datum och tid för varje händelse som ska rapporteras.

2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att precisera den noggrannhetsnivå med vilken klockor ska synkroniseras i enlighet med internationella standarder.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 51

Upptagande av finansiella instrument till handel

1. Medlemsstaterna ska kräva att de reglerade marknaderna har tydliga och transparenta regler för upptagande av finansiella instrument till handel.

Dessa regler ska sörja för att handeln med varje finansiellt instrument som tas upp till handel på en reglerad marknad kan ske på ett rättvist, välordnat och effektivt sätt och att de, när det rör sig om överlåtbara värdepapper, är fritt överlåtbara.

2. I fråga om derivat ska de regler som avses i punkt 1 särskilt sörja för att utformningen av derivatkontraktet möjliggör en korrekt prissättning och garanterar effektiva avvecklingsvillkor.

3. Utöver förpliktelserna enligt punkterna 1 och 2 ska medlemsstaterna kräva att varje reglerad marknad upprättar och vidmakthåller effektiva funktioner för att kontrollera att emittenter av överlåtbara värdepapper som upptas till handel på en reglerad marknad fullgör sina skyldigheter enligt unionsrätten i fråga om offentliggörande (ursprungligt, fortlöpande och vid särskilt betydelsefulla händelser).

Medlemsstaterna ska se till att den reglerade marknaden vidtar åtgärder som underlättar för dess medlemmar eller aktörer att inhämta uppgifter som offentliggjorts enligt unionsrätten.

4. Medlemsstaterna ska sörja för att de reglerade marknaderna har vidtagit de åtgärder som krävs för att regelbundet kunna kontrollera att kraven för upptagande till handel uppfylls när det gäller finansiella instrument som de har tagit upp till handel.

5. Ett överlåtbart värdepapper som har tagits upp till handel på en reglerad marknad får därefter tas upp till handel på andra reglerade marknader även utan emittentens samtycke och i enlighet med berörda bestämmelser i direktiv 2003/71/EG. Den reglerade marknaden ska underrätta emittenten om att den tagit upp emittentens värdepapper till handel. Emittenten ska inte omfattas av något krav på att överlämna sådan information som krävs enligt punkt 3 direkt till en reglerad marknad som tagit upp emittentens instrument till handel utan dennes samtycke.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn, i vilka det ska

a) anges vilka faktorer den reglerade marknaden ska beakta för varje klass av finansiella instrument när den bedömer om ett finansiellt instrument emitteras på ett sätt som uppfyller kraven i punkt 1 andra stycket för att det ska få tas upp till handel inom de olika marknadssegment där den reglerade marknaden är verksam,

b) förtydligas vilka funktioner den reglerade marknaden är ålagd att införa för att kunna anses ha uppfyllt sin skyldighet att kontrollera att emittenter av överlåtbara värdepapper uppfyller sina skyldigheter enligt unionsrätten i fråga om offentliggörande (ursprungligt, fortlöpande och särskilt vid betydelsefulla händelser),

c) förtydligas vilka åtgärder den reglerade marknaden måste vidta enligt punkt 3 för att underlätta för dess medlemmar eller aktörer att inhämta uppgifter som offentliggjorts enligt unionsrätten.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 52

Stopp för handeln med ett finansiellt instrument och avförande av ett finansiellt instrument från handel på en reglerad marknad

1. Utan att det påverkar den behöriga myndighetens rätt enligt artikel 69.2 att begära att handeln med ett finansiellt instrument tillfälligt ska stoppas eller att det ska avföras från handel, får en marknadsoperatör tillfälligt stoppa handeln med ett finansiellt instrument eller avföra ett finansiellt instrument från handel, om detta inte längre motsvarar den reglerade marknadens regler, såvida inte ett tillfälligt stopp eller avförande allvarligt skulle kunna skada investerarnas intressen eller hindra marknaden från att fungera korrekt.

2. Medlemsstaterna ska kräva att en marknadsoperatör som tillfälligt stoppar handeln med ett finansiellt instrument eller avför ett finansiellt instrument från handel även tillfälligt stoppar eller från handeln avför de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet när nödvändigt för att tjäna syftet med att tillfälligt stoppa eller avföra det underliggande finansiella instrumentet från handel. Marknadsoperatören ska offentliggöra sitt beslut om att tillfälligt stoppa eller från handeln avföra det finansiella instrumentet och relaterade derivat, och meddela relevanta beslut till sin behöriga myndighet.

Den behöriga myndighet inom vars jurisdiktion handeln med ett instrument tillfälligt stoppades eller avfördes från handel ska kräva att andra reglerade marknader, MTF-plattformar, OTF-plattformar och systematiska internhandlare som omfattas av dess jurisdiktion och bedriver handel med samma finansiella instrument eller derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I till detta direktiv vilka avser eller hänför sig till detta finansiella instrument också tillfälligt stoppar eller avför det finansiella instrumentet eller dessa derivat från handel, om det tillfälliga handelsstoppet eller avförandet från handel beror på misstänkt marknadsmissbruk, ett uppköpserbjudande eller undanhållande av insiderinformation om emittenten eller det finansiella instrumentet i strid mot artiklarna 7 och 17 i förordning (EU) nr 596/2014, utom när sådant tillfälligt stopp eller avförande allvarligt skulle skada investerarnas intressen eller hindra marknaden från att fungera korrekt.

Varje underrättad behörig myndighet ska meddela Esma och andra behöriga myndigheter om sitt beslut, inklusive en förklaring, om beslutet var att inte tillfälligt stoppa handeln med eller från handel avföra det finansiella instrumentet eller de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet.

Den behöriga myndigheten ska omedelbart offentliggöra sitt beslut och meddela Esma och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om beslutet.

De underrättade behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna ska kräva att reglerade marknader, andra MTF-plattformar, andra OTF-plattformar och systematiska internhandlare som omfattas av deras jurisdiktion och bedriver handel med samma finansiella instrument eller derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I till detta direktiv vilka avser eller hänför sig till detta finansiella instrument, också tillfälligt stoppar eller avför det finansiella instrumentet eller dessa derivat från handel, om det tillfälliga handelsstoppet eller avförandet från handel beror på misstänkt marknadsmissbruk, ett uppköpserbjudande eller undanhållande av insiderinformation om emittenten eller det finansiella instrumentet i strid mot artiklarna 7 och 17 i förordning (EU) nr 596/2014, utom när sådant tillfälligt stopp eller avförande allvarligt skulle skada investerarnas intressen eller hindra marknaden från att fungera korrekt.

Denna punkt är också tillämplig när ett beslut om att tillfälligt stoppa handel med ett finansiellt instrument eller de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C i bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet dras tillbaka.

Det underrättelseförfarande som avses i denna punkt ska också tillämpas om ett beslut om att tillfälligt stoppa handel med eller från handel avföra ett finansiellt instrument eller de derivat som avses i punkterna 4–10 i avsnitt C bilaga I vilka avser eller hänför sig till det finansiella instrumentet fattas av den behöriga myndigheten enligt artikel 69.2 m och n.

För att säkerställa att skyldigheten att tillfälligt stoppa eller avföra sådana derivat från handeln tillämpas proportionerligt ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de fall då kopplingen mellan ett derivat som avser eller hänför sig till ett finansiellt instrument som stoppats eller avförts och det ursprungliga finansiella instrumentet är sådan att derivatet också ska stoppas eller avföras, i syfte att uppnå målet med att stoppa eller avföra det underliggande finansiella instrumentet.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa formatet och tidpunkten för de meddelanden och de offentliggöranden som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Kommissionen ska ha behörighet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att specificera den förteckning över omständigheter som innebär allvarlig skada för investerarnas intressen och en korrekt fungerande marknad enligt punkterna 1 och 2.

Artikel 53

Tillträde till en reglerad marknad

1. Medlemsstaterna ska kräva att en reglerad marknad upprättar, inför och upprätthåller transparenta, icke-diskriminerande regler som bygger på objektiva kriterier för tillträde till, eller medlemskap av den reglerade marknaden.

2. I de bestämmelser som avses i punkt 1 ska det anges vilka förpliktelser medlemmarna eller aktörerna har till följd av

a) den reglerade marknadens uppbyggnad och förvaltning,

b) de regler som gäller transaktioner på marknaden,

c) de yrkesregler som gäller för personalen vid de värdepappersföretag eller kreditinstitut som är verksamma på marknaden,

d) de villkor som enligt punkt 3 gäller för andra medlemmar eller aktörer än värdepappersföretag och kreditinstitut,

e) de regler och förfaranden för clearing och avveckling av transaktioner som genomförs på den reglerade marknaden.

3. Reglerade marknader får som medlemmar eller aktörer uppta värdepappersföretag och kreditinstitut som auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU samt andra personer som

a) har tillräckligt god vandel,

b) besitter tillräcklig handelsförmåga, handelskompetens och handelserfarenhet,

c) i tillämpliga fall har lämplig organisation,

d) har tillräckliga resurser för sin uppgift med beaktande av de olika finansiella arrangemang som den reglerade marknaden har upprättat för att garantera korrekt avveckling av transaktioner.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att medlemmar och aktörer inte är skyldiga att iaktta skyldigheterna enligt artiklarna 24, 25, 27 och 28 i förhållande till varandra när det gäller transaktioner som genomförs på en reglerad marknad. Den reglerade marknadens medlemmar eller aktörer ska dock iaktta de skyldigheter som föreskrivs i artiklarna 24, 25, 27 och 28 mot sina kunder när de på sina kunders vägnar utför order på en reglerad marknad.

5. Medlemsstaterna ska sörja för att det i reglerna om tillträde till eller medlemskap eller deltagande i en reglerad marknad finns föreskrifter om värdepappersföretags och kreditinstituts deltagande, direkt eller på distans.

6. Medlemsstaterna ska utan ytterligare rättsliga eller administrativa krav tillåta att reglerade marknader från andra medlemsstater vidtar lämpliga åtgärder inom deras territorium i syfte att underlätta tillträdet till, och handeln på, de reglerade marknaderna för fjärrmedlemmar eller aktörer på distans som är etablerade inom deras territorium.

Den reglerade marknaden ska delge den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat i vilken medlemsstat den avser att vidta sådana åtgärder. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska inom en månad vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstat där den reglerade marknaden avser att vidta sådana åtgärder. Esma får begära tillgång till dessa uppgifter i enlighet med det förfarande och på de villkor som anges i artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Den behöriga myndigheten i den reglerade marknadens hemmedlemsstat ska på begäran av den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten och utan onödigt dröjsmål vidarebefordra identiteten för de av den reglerade marknadens medlemmar eller deltagare som är etablerade i den medlemsstaten.

7. Medlemsstaterna ska kräva att marknadsoperatören regelbundet överlämnar en förteckning över sina medlemmar och deltagare från den reglerade marknaden till den reglerade marknadens behöriga myndighet.

Artikel 54

Övervakning av att den reglerade marknadens regler följs och andra rättsliga förpliktelser fullgörs

1. Medlemsstaterna ska kräva att reglerade marknader upprättar och upprätthåller effektiva system och förfaranden inbegripet de nödvändiga resurserna för regelbunden övervakning av att dess medlemmar eller deltagare följer dess regler. Reglerade marknader ska övervaka de order som lämnats inbegripet annullerade order och de transaktioner som genomförts av deras medlemmar eller deltagare genomför i deras system, så att överträdelser av dessa regler, otillbörliga marknadsförhållanden eller uppförande som kan tyda på beteende som är förbjudet enligt förordning (EU) nr 596/2014 eller systemavbrott som rör ett finansiellt instrument kan identifieras.

2. Medlemsstaterna ska kräva att de reglerade marknadernas marknadsoperatörer omedelbart underrättar sina behöriga myndigheter om betydande överträdelser av reglerna, otillbörliga marknadsförhållanden eller uppförande som kan innebära beteende som är förbjudet enligt förordning (EU) nr 596/2014 eller systemavbrott som rör ett finansiellt instrument.

De behöriga myndigheterna inom de reglerade marknaderna ska underrätta Esma och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater den information som avses i första stycket.

Vad gäller uppförande som kan tyda på beteende som är förbjudet enligt förordning (EU) nr 596/2014 ska den behöriga myndigheten vara övertygad om att sådant beteende äger rum eller har ägt rum, innan den underrättar de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och Esma.

3. Medlemsstaterna ska kräva att en marknadsoperatör utan onödigt dröjsmål förser den myndighet som är behörig för utredning och lagföring av marknadsmissbruk på den reglerade marknaden med relevanta upplysningar och fullt ut stöder denna vid utredning och lagföring av marknadsmissbruk på den reglerade marknaden eller med hjälp av dess system.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att fastställa de omständigheter som utlöser informationskravet enligt punkt 2 i den här artikeln.

Artikel 55

Bestämmelser om central motpart och system för clearing och avveckling

1. Utan att det påverkar tillämpningen av avdelningarna III, IV eller V i förordning (EU) nr 648/2012 ska medlemsstaterna inte hindra reglerade marknader från att träffa lämpliga överenskommelser med en central motpart eller andra system för clearing och avveckling i en annan medlemsstat i syfte att skapa förutsättningar för clearing och/eller avveckling av vissa eller samtliga transaktioner som har genomförts av marknadsplatsaktörerna i deras system.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av avdelningarna III, IV eller V i förordning (EU) nr 648/2012 får den behöriga myndigheten för en reglerad marknad inte motsätta sig att en central motpart eller ett annat system för clearing och/eller avveckling i en annan medlemsstat utnyttjas, om det inte kan påvisas att det nödvändigt för att den reglerade marknaden i fråga ska kunna fortsätta att fungera korrekt och med beaktande av villkoren för avvecklingssystem i artikel 37.2 i detta direktiv.

För att undvika onödig överlappning av kontrollen ska den behöriga myndigheten beakta den övervakning/tillsyn av clearing- och avvecklingssystem som redan utförs av centralbankerna i egenskap av tillsynsmyndigheter för clearing- och avvecklingssystem eller av andra tillsynsmyndigheter med behörighet på området.

Artikel 56

Förteckning över reglerade marknader

Varje medlemsstat ska upprätta en förteckning över de reglerade marknader för vilka den är hemmedlemsstat och översända denna till övriga medlemsstater och till Esma. Varje ändring av denna förteckning ska översändas på motsvarande sätt. Esma ska offentliggöra och uppdatera denna förteckning på sin webbplats. Den förteckningen ska innehålla den unika kod som Esma fastställt i enlighet med artikel 65.6 och som identifierar den reglerade marknaden för användning i rapporter i enlighet med artikel 65.1 g och 65.2 g i detta direktiv och med artiklarna 6, 10 och 26 i förordning (EU) nr 600/2014.

AVDELNING IV

POSITIONSLIMITER OCH KONTROLLER AV POSITIONSHANTERING INOM RÅVARUDERIVAT OCH RAPPORTERING

Artikel 57

Positionslimiter och kontroller av positionshantering i råvaruderivat

1. Medlemsstaterna ska se till att behöriga myndigheter, i enlighet med den beräkningsmetod som fastställts av Esma, fastställer och tillämpar positionslimiter avseende storleken på den nettoposition som en person kan inneha vid alla tidpunkter i råvaruderivat som handlas på handelsplatser och OTC-kontrakt som ekonomiskt motsvarar dessa. Dessa limiter ska fastställas på grundval av alla positioner som innehas av en person eller på personens vägnar på aggregerad gruppnivå i syfte att

a) förhindra marknadsmissbruk,

b) stödja ordnade prissättnings- och avvecklingsvillkor, däribland att förebygga positioner som snedvrider marknaden och i synnerhet att säkerställa konvergens mellan derivatpriserna under leveransmånaden och spotpriserna för den underliggande råvaran, utan att detta inkräktar på prisbildningsprocessen på marknaden för den underliggande råvaran.

Positionslimiterna ska inte vara tillämpliga på positioner som innehas för en icke-finansiell enhets räkning och som på ett objektivt mätbart sätt minskar risker som står i direkt samband med affärsverksamheten hos denna icke-finansiella enhet.

2. Positionslimiterna ska ange tydliga kvantitativa tröskelvärden för den maximala storleken på den position i ett råvaruderivat som en person kan inneha.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa de beräkningsmetoder som de behöriga myndigheterna ska tillämpa för att fastställa spotmånadens positionslimiter och andra månaders positionslimiter för fysiskt avvecklade och kontant betalade råvaruderivat på grundval av det relevanta derivatets egenskaper. Beräkningsmetoderna ska beakta åtminstone följande faktorer:

a) Råvaruderivatkontraktens löptid.

b) Levererbara tillgångar av den underliggande råvaran.

c) Det totala antalet utestående kontrakt och det totala antalet utestående kontrakt i andra finansiella instrument med samma underliggande råvara.

d) Volatiliteten på de relevanta marknaderna, inklusive utbytbara derivat och underliggande råvaruderivat.

e) Antalet marknadsdeltagare och deras storlek.

f) Egenskaperna hos den underliggande råvarumarknaden, inklusive mönster för produktion, förbrukning och transport till marknaden.

g) Utvecklandet av nya kontrakt.

Esma ska beakta erfarenheter som rör positionslimiter från värdepappersföretag och marknadsoperatörer som driver en handelsplats och andra jurisdiktioner.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. En behörig myndighet ska fastställa limiter för varje råvaruderivatkontrakt som handlas på handelsplatser med hjälp av de beräkningsmetoder som Esma fastställt i enlighet med punkt 3. Den positionslimiten ska inbegripa ekonomiskt likvärdiga OTC-kontrakt.

En behörig myndighet ska se över positionslimiterna när det sker en betydande förändring av levererbara tillgångar eller öppna kontrakt eller någon annan betydande förändring på marknaden, med grundval i dess fastställande av levererbara tillgångar och öppna kontrakt, och räkna om positionslimiten i enlighet med Esmas beräkningsmetoder.

5. De behöriga myndigheterna ska till Esma anmäla den exakta positionslimit som de avser att fastställa i enlighet med Esmas beräkningsmetoder enligt punkt 3. Esma ska, inom två månader efter det att anmälan mottagits, avge ett yttrande till den berörda behöriga myndigheten i fråga som fastställer i vad mån positionslimiten är förenlig med målen i punkt 1 och med beräkningsmetoden som fastställts av Esma enligt punkt 3. Esma ska offentliggöra yttrandet på sin webbplats. Den berörda behöriga myndigheten ska justera positionslimiterna i enlighet med Esmas yttrande eller motivera för Esma varför förändringen anses onödig. Om en behörig myndighet inför limiter som strider mot Esmas yttrande, ska den omedelbart på sin webbplats offentliggöra ett meddelande med en utförlig förklaring av skälen till detta.

Om Esma fastslår att en positionslimit inte överensstämmer med beräkningsmetoden enligt punkt 3 ska Esma vidta åtgärder i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. När samma råvaruderivat handlas i betydande volymer på handelsplatser i mer än en jurisdiktion ska den behöriga myndigheten för den handelsplats där den största handelsvolymen sker (den centrala behöriga myndigheten) fastställa den gemensamma positionslimit som ska tillämpas på all handel i det kontraktet. Den centrala behöriga myndigheten ska samråda med de behöriga myndigheterna för andra handelsplatser där detta derivat handlas i betydande volymer om den gemensamma positionslimit som ska tillämpas och om eventuella ändringar av den gemensamma positionslimiten. Om de behöriga myndigheterna inte är ense ska de skriftligen ange fullständiga och detaljerade skäl till varför de anser att de krav som anges i punkt 1 inte är uppfyllda. Esma ska i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010 lösa alla tvister till följd av oenighet mellan de behöriga myndigheterna.

De behöriga myndigheterna för de handelsplatser där samma råvaruderivat handlas och de behöriga myndigheterna för positionsinnehavare i det råvaruderivatet ska inrätta samarbetsarrangemang, inbegripet utbyte av relevanta uppgifter med varandra för att göra det möjligt att övervaka och se till att den gemensamma positionslimiten efterlevs.

7. Esma ska åtminstone en gång per år kontrollera hur de behöriga myndigheterna har genomfört den positionslimit som fastställts i enlighet med Esmas beräkningsmetod enligt punkt 3. Vid denna kontroll ska Esma säkerställa att den gemensamma positionslimiten i praktiken tillämpas på samma kontrakt oavsett var den handlas i enlighet med punkt 6.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdepappersföretag eller marknadsoperatörer som driver en handelsplats där det bedrivs handel med råvaruderivat tillämpar positionshanteringskontroller. De kontrollerna ska åtminstone ge handelsplatsen befogenhet att

a) övervaka personers öppna kontraktspositioner,

b) få tillträde till information, inklusive all relevant dokumentation, från personer beträffande storleken på eller syftet med en position eller en exponering som innehas och information om förmånstagare eller underliggande ägare, om alla överenskomna arrangemang och alla tillgångar eller skulder på den underliggande marknaden,

c) kräva att en person, utifrån vad som är nödvändigt i varje enskilt fall, tillfälligt eller permanent avslutar eller minskar en position och ensidigt vidta lämpliga åtgärder för att se till att avslutningen eller minskningen äger rum, om personen inte samtycker, och

d) när detta är lämpligt, kräva att en person tillfälligt återställer likviditet till marknaden till ett överenskommet pris och i en överenskommen omfattning med uttrycklig avsikt att mildra effekterna av en stor eller dominerande position.

9. Positionslimiterna och positionshanteringskontrollerna ska vara transparenta och icke-diskriminerande, med uppgifter om hur de tillämpas på personer och med beaktande av marknadsdeltagarnas art och sammansättning och av deras användning av de kontrakt som har tagits upp till handel.

10. Det värdepappersföretag eller den marknadsoperatör som driver handelsplatsen ska tillhandahålla den behöriga myndigheten detaljerade uppgifter om positionshanteringskontrollerna.

Den behöriga myndigheten ska lämna samma information samt detaljerade uppgifter om de positionslimiter som den har fastställt till Esma, som på sin webbplats ska offentliggöra och förvalta en databas med sammanfattningar av positionslimiter och positionshanteringskontroller.

11. Positionslimiterna enligt punkt 1 ska föreskrivas av de behöriga myndigheterna enligt artikel 69.2 p.

12. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa

a) kriterierna och metoderna för att avgöra huruvida en position verkligen minskar risker som står i direkt samband med affärsverksamheten,

b) metoderna för att avgöra när en persons positioner ska aggregeras inom en grupp,

c) kriterierna för att avgöra huruvida ett kontrakt är ett OTC-kontrakt som ekonomiskt motsvarar det som handlas på en handelsplats, som avses i punkt 1, på ett sätt som underlättar rapporteringen av positioner som innehas i likvärdiga OTC-kontrakt till den behöriga myndigheten enligt artikel 58.2,

d) definitionen av vad som utgör samma råvaruderivat och betydande volymer enligt punkt 6 i den här artikeln,

e) metoderna för att aggregera och nettoberäkna råvaruderivatpositioner OTC och på handelsplatser för att fastställa nettopositionen i syfte att bedöma efterlevnaden av limiterna. Sådana metoder ska fastställa kriterier för att avgöra vilka positioner som får nettas mot varandra och ska inte leda till att positioner byggs upp på ett sätt som är oförenligt med målen som anges i punkt 1 i denna artikel,

f) förfarandet för att bestämma hur personer får ansöka om undantaget enligt första stycket i punkt 1 i denna artikel och hur den behöriga myndigheten i fråga ska godkänna sådana ansökningar,

g) beräkningsmetoden för att avgöra vilken handelsplats som har den största handelsvolymen i ett råvaruderivat och vad som utgör betydande volymer enligt punkt 6 i denna artikel.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

13. Behöriga myndigheter ska inte föreskriva begränsningar som är mer restriktiva än de som antagits i enlighet med punkt 1, utom i undantagsfall om de är objektivt motiverade och proportionella med beaktande av likviditeten på den specifika marknaden och ett ordnat funktionssätt på den marknaden. De behöriga myndigheterna ska på sin webbplats offentliggöra närmare uppgifter om de restriktivare positionslimiter som de beslutar att föreskriva, vilka ska gälla under en inledningsperiod som inte ska överskrida sex månader från dagen för deras offentliggörande på webbplatsen. De restriktivare positionslimiterna får förnyas med ytterligare perioder som inte överskrider sex månader i taget, om grunderna för restriktionen är fortsatt tillämpliga. Om de inte förnyas efter denna sexmånadersperiod, ska de automatiskt upphöra att gälla.

Om de behöriga myndigheterna beslutar att föreskriva mer restriktiva positionslimiter, ska de meddela Esma. Meddelandet ska innehålla en motivering för de mer restriktiva positionslimiterna. Esma ska inom 24 timmar utfärda ett yttrande om huruvida Esma anser att de restriktivare positionslimiterna är nödvändiga för hantering av undantagsfallet. Yttrandet ska offentliggöras på Esmas webbplats.

Om en behörig myndighet inför limiter som strider mot Esmas yttrande ska den omedelbart på sin webbplats offentliggöra ett meddelande med en utförlig förklaring av dess skäl för att göra detta.

14. Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna kan utöva sina befogenheter att påföra sanktioner enligt detta direktiv för överträdelser av positionslimiter som satts i enlighet med denna artikel avseende

a) positioner som innehas av personer som befinner sig eller verkar inom dess territorium och som överstiger de limiter för råvaruderivatkontrakt som den behöriga myndigheten satt för kontrakt på handelsplatser som befinner sig och verkar på dess territorium eller ekonomiskt likvärdiga OTC-kontrakt,

b) positioner som innehas av personer som befinner sig eller verkar på dess territorium och som överstiger den limit för råvaruderivatkontrakt som de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater satt.

Artikel 58

Positionsrapportering av olika kategorier positionsinnehavare

1. Medlemsstaterna ska se till att ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en handelsplats där det bedrivs handel med råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa

a) varje vecka offentliggör en rapport med uppgifter om de totala positioner som innehas av de olika kategorierna personer för de olika råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa som handlas på deras handelsplatser, med uppgift om antalet långa och korta positioner per kategori, förändringar av dessa sedan föregående rapport, procentandel öppna kontrakt totalt för varje kategori och antalet personer som innehar en position i varje kategori i enlighet med punkt 4, och översänder den rapporten till den behöriga myndigheten och till Esma; Esma ska övergå till ett centraliserat offentliggörande av informationen i de rapporterna,

b) åtminstone varje dag ger den behöriga myndigheten en fullständig uppdelad redovisning av positionerna som innehas av alla personer på handelsplatsen, inklusive marknadsmedlemmar eller marknadsdeltagare och deras kunder.

Den skyldighet som fastställs i led a ska gälla endast när både antalet personer och deras öppna positioner överskrider minimitröskelvärden.

2. Medlemsstaterna ska se till att värdepappersföretag som handlar med råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa utanför en handelsplats till den behöriga myndigheten för handelsplatsen där råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa handlas eller den centrala behöriga myndigheten när råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa handlas i betydande volymer på handelsplatser i mer än en jurisdiktion, åtminstone dagligen lämnar en fullständig redovisning av sina positioner i råvaruderivat eller utsläppsrätter eller derivat av dessa som handlas på en handelsplats och ekonomiskt motsvarande OTC-kontrakt, samt de positioner som innehas av deras kunder och kunderna till dessa kunder till dess slutkunden nåtts, i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) nr 600/2014 och i förekommande fall artikel 8 i förordning (EU) nr 1227/2011.

3. För att göra det möjligt att övervaka efterlevnaden av artikel 57.1 ska medlemsstaterna kräva att medlemmar av eller deltagare på reglerade marknader och MTF-plattformar och kunder till OTF-plattformar åtminstone dagligen rapporterar till värdepappersföretaget eller marknadsoperatören som driver den handelsplatsen, detaljerade uppgifter om sina egna positioner som innehas genom kontrakt som handlas på den handelsplatsen, liksom om de positioner som innehas av deras kunder och de kundernas kunder till dess slutkunden har nåtts.

4. Personer som innehar positioner i ett råvaruderivat eller en utsläppsrätt eller ett tillhörande derivat, ska av värdepappersföretaget eller den marknadsoperatör som driver handelsplatsen klassificeras i enlighet med arten av deras huvudsakliga verksamhet, med beaktande av eventuell tillämplig auktorisation, som något av följande:

a) Värdepappersföretag eller kreditinstitut.

b) Investeringsfonder, antingen ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper fondföretag enligt definitionen i direktiv 2009/65/EG, eller en förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt definitionen i direktiv 2011/61/EG.

c) Andra finansiella institut, inklusive försäkringsföretag och återförsäkringsföretag enligt definitionerna i direktiv 2009/138/EG, och tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i direktiv 2003/41/EG.

d) Kommersiella företag.

e) För utsläppsrätter eller derivat av dessa, operatörer med skyldighet till regelefterlevnad enligt direktiv 2003/87/EG.

De rapporter som avses i punkt 1 a ska ange antalet långa och korta positioner per kategori av person, eventuella förändringar av dessa sedan föregående rapport, procentandel öppna kontrakt totalt för varje kategori, och antalet personer i varje kategori.

De rapporter som avses i punkt 1 a och de uppdelningar som avses i punkt 2 ska dessutom skilja mellan

a) positioner som identifierats som positioner som på ett objektivt mätbart sätt minskar de risker som direkt hör samman med affärsverksamhet, och

b) andra positioner.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa formatet för de rapporter som avses i punkt 1 a och de uppdelningar som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

För utsläppsrätter och derivat av dessa ska rapporteringen inte påverka skyldigheten till regelefterlevnad enligt direktiv 2003/87/EG.

6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 för att bestämma de tröskelvärden som avses i punkt 1 andra stycket i den här artikeln, med beaktande av det totala antalet öppna positioner och deras storlek och det totala antalet personer som innehar en position.

7. Esma ska utveckla förslag till tekniska standarder för genomförande i fråga om åtgärder för att kräva att alla rapporter som avses i punkt 1 a ska skickas till Esma vid en angiven tidpunkt varje vecka, för centraliserat offentliggörande av dessa rapporter genom Esmas försorg.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING V

DATARAPPORTERINGSTJÄNSTER

Avsnitt 1

Auktorisationsförfaranden för leverantörer av datarapporteringstjänster

Artikel 59

Auktorisationskrav

1. Medlemsstaterna ska kräva att tillhandahållandet av datarapporteringstjänster som beskrivs i bilaga I avsnitt D som en regelmässig verksamhet eller rörelse ska auktoriseras i förväg i enlighet med detta avsnitt. Denna auktorisation ska beviljas av den behöriga myndighet i hemmedlemsstaten som har utsetts i enlighet med artikel 67.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska medlemsstaterna tillåta att ett värdepappersföretag eller marknadsoperatör som driver en handelsplats driver datarapporteringstjänsterna för ett APA, en CTP och en ARM, förutsatt att det först kontrolleras att de uppfyller kraven i denna avdelning. En sådan tjänst ska inkluderas i deras auktorisation.

3. Medlemsstaterna ska registrera alla leverantörer av datarapporteringstjänster. Registret ska vara tillgängligt för allmänheten och ska innehålla information om de tjänster för vilka leverantören av datarapporteringstjänster är auktoriserad. Den ska uppdateras regelbundet. Varje auktorisation ska anmälas till Esma.

Esma ska upprätta en förteckning över alla leverantörer av datarapporteringstjänster i unionen. Förteckningen ska innehålla information om de tjänster för vilka leverantören av datarapporteringstjänster har auktoriserats och den ska uppdateras regelbundet. Esma ska offentliggöra denna förteckning på sin webbplats och fortlöpande uppdatera den.

När en behörig myndighet har återkallat en auktorisation i enlighet med artikel 62 ska denna återkallelse synas i förteckningen i fem år.

4. Medlemsstaterna ska kräva att leverantörer av datarapporteringstjänster tillhandahåller sina tjänster under den behöriga myndighetens tillsyn. Medlemsstaterna ska sörja för att de behöriga myndigheterna regelbundet kontrollerar att leverantörer av datarapporteringstjänster följer denna avdelning. De ska också se till att de behöriga myndigheterna övervakar att leverantörer av datarapporteringstjänster alltid uppfyller de villkor för ursprunglig auktorisation som föreskrivs i denna avdelning.

Artikel 60

Auktorisationens räckvidd

1. Hemmedlemsstaten ska säkerställa att det i auktorisationen anges vilken datarapporteringstjänst som leverantören av datarapporteringstjänster har auktoriserats att tillhandahålla. En leverantör av datarapporteringstjänster som vill utvidga sin verksamhet med ytterligare datarapporteringstjänster ska lämna in en ansökan om utvidgning av sin auktorisation.

2. Auktorisationen ska gälla för hela unionen och ska göra det möjligt för en leverantör av datarapporteringstjänster att tillhandahålla de tjänster för vilka den har auktoriserats inom hela unionen.

Artikel 61

Förfaranden för att bevilja och avslå ansökningar om auktorisation

1. Den behöriga myndigheten får inte bevilja auktorisation innan den har förvissat sig om att sökanden uppfyller samtliga krav i de bestämmelser som antagits enligt detta direktiv.

2. Leverantören av datarapporteringstjänster ska överlämna all information – inbegripet en verksamhetsplan i vilken det bland annat ska anges vilka typer av tjänster som planeras och organisationsstrukturen för dessa – som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna förvissa sig om att leverantören av datarapporteringstjänster vid tiden för den ursprungliga auktorisationen har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina förpliktelser enligt bestämmelserna i denna avdelning.

3. En sökande ska inom sex månader efter det att en fullständig ansökan har lämnats in underrättas om huruvida auktorisation har beviljats eller inte.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att bestämma

a) vilken information som ska lämnas till de behöriga myndigheterna enligt punkt 2, inbegripet verksamhetsplanen,

b) vilken information som ska ingå i underrättelserna enligt artikel 63.3.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för underrättelsen om eller tillhandahållandet av information enligt punkt 2 i den här artikeln och artikel 63.4.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 62

Återkallelse av auktorisation

Den behöriga myndigheten får återkalla den auktorisation som utfärdats till en leverantör av datarapporteringstjänster om leverantören

a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen eller inte har tillhandahållit några datarapporteringstjänster under de föregående sex månaderna, såvida inte den berörda medlemsstaten har bestämmelser om att auktorisationen förfaller i sådana fall,

b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen beviljades,

d) allvarligt och systematiskt har överträtt bestämmelserna i detta direktiv eller i förordning (EU) nr 600/2014.

Artikel 63

Krav på ledningsorganet hos en leverantör av datarapporteringstjänster

1. Medlemsstaterna ska kräva att alla medlemmar i ledningsorganet hos en leverantör av datarapporteringstjänster alltid ska ha tillräckligt god vandel och ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter och avsätta tillräckligt med tid för att kunna fullgöra sina plikter.

Ledningsorganet som helhet ska ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna förstå den verksamhet som bedrivs av leverantören av datarapporteringstjänster. Varje medlem i ledningsorganet ska agera med hederlighet, integritet och oberoende, för att vid behov kunna ifrågasätta beslut av personer i ledande befattning och effektivt vid behov kontrollera och övervaka ledningens beslutsfattande.

Om en marknadsoperatör ansöker om auktorisation för att driva ett APA, en CTP eller en ARM och medlemmarna i ledningsorganet hos detta APA; CTP eller ARM är desamma som medlemmarna i den reglerade marknadens ledningsorgan, ska dessa personer anses uppfylla det krav som anges i första stycket.

2. Esma ska senast den 3 januari 2016 utarbeta riktlinjer för bedömningen av lämpligheten hos medlemmarna av det ledningsorgan som beskrivs i punkt 1, med beaktande av de olika roller och funktioner som utförs av dem och behovet av att undvika intressekonflikter mellan medlemmarna i ledningsorganet och användarna av APA:t, CTP:n eller ARM:n.

3. Medlemsstaterna ska kräva att leverantören av datarapporteringstjänster underrättar den behöriga myndigheten om alla medlemmar i sitt ledningsorgan och om alla ändringar av medlemskapet i ledningsorganet, tillsammans med all information som behövs för att bedöma huruvida enheten följer bestämmelserna i punkt 1.

4. Medlemsstaterna ska se till att ledningsorganet för en leverantör av datarapporteringstjänster fastställer och övervakar genomförandet av de styrningssystem som ska säkerställa en effektiv och ansvarsfull ledning av en organisation, inbegripet en åtskillnad mellan funktioner inom organisationen och förebyggande av intressekonflikter, på ett sätt som främjar marknadens integritet och kundernas intressen.

5. Den behöriga myndigheten ska vägra auktorisation om den inte är övertygad om att den eller de personer som ska leda verksamheten hos leverantören av datarapporteringstjänster har tillräckligt god vandel, eller om det finns objektiva och påvisbara skäl att anta att de föreslagna ändringarna av leverantörens ledning kan utgöra ett hot mot en sund och ansvarsfull ledning hos leverantören och mot ett adekvat beaktande av kundernas intressen och marknadens integritet.

Avsnitt 2

Villkor för APA:n

Artikel 64

Organisatoriska krav

1. Hemmedlemsstaten ska kräva att ett APA har inrättat adekvata strategier och arrangemang för att offentliggöra den information som krävs enligt artiklarna 20 och 21 i förordning (EU) nr 600/2014 så nära realtid som det är tekniskt möjligt, på rimliga affärsmässiga villkor. Informationen ska göras tillgänglig kostnadsfritt 15 minuter efter det att det offentliggjorts av ett APA. Hemmedlemsstaten ska kräva att APA:t på ett effektivt och konsekvent sätt ska kunna sprida sådan information på ett sätt som säkerställer snabb tillgång till informationen, på icke-diskriminerande grunder och i ett format som underlättar konsolideringen av informationen med liknande data från andra källor.

2. Den information som offentliggörs av ett APA i enlighet med punkt 1 ska minst inkludera följande:

a) Identifieringskod för det finansiella instrumentet.

b) Det pris till vilket transaktionen genomfördes.

c) Transaktionsvolym.

d) Tidpunkt för transaktionen.

e) Tidpunkt då transaktionen rapporterades.

f) Prisnotering för transaktionen.

g) Koden för den handelsplats där transaktionen utfördes, eller om transaktionen utfördes genom en systematisk internhandlare koden "SI", alternativt koden "OTC".

h) I tillämpliga fall, en indikator som visar att särskilda villkor gällde för transaktionen.

3. Hemmedlemsstaten ska kräva att APA:t driver och upprätthåller effektiva administrativa arrangemang som är utformade för att förhindra intressekonflikter i förhållande till dess kunder. I synnerhet ska ett APA som även är en marknadsoperatör eller ett värdepappersföretag behandla all insamlad information på ett icke-diskriminerande sätt och driva och upprätthålla lämpliga arrangemang för att göra åtskillnad mellan olika affärsfunktioner.

4. Hemmedlemsstaten ska kräva att APA:t har inrättat sunda skyddsmekanismer som är utformade för att garantera skyddet vid informationsöverföringen, för att minimera risken för dataförvanskning och för obehörigt tillträde och för att förhindra informationsläckor före offentliggörandet. APA:t ska upprätthålla adekvata resurser och ska ha inrättat backup-anordningar så att dess tjänster alltid kan erbjudas och upprätthållas.

5. Hemmedlemsstaten ska kräva att APA:t har inrättat system som på ett effektivt sätt kan kontrollera handelsrapporters fullständighet, hitta fall av utelämnad information och uppenbara fel och begära omsändning av alla sådana felaktiga rapporter.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att bestämma gemensamma format, datastandarder och tekniska arrangemang som underlättar den konsolidering av information som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 89 för att klargöra vad som utgör rimliga affärsmässiga villkor för offentliggörandet av information som avses i punkt 1 i den här artikeln.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

a) det sätt på vilket ett APA får fullgöra den informationsskyldighet som avses i punkt 1,

b) innehållet i den information som ska offentliggöras enligt punkt 1, inbegripet åtminstone den information som avses i punkt 2 på ett sådant sätt att offentliggörandet av den information som krävs enligt artikel 64 möjliggörs,

c) de konkreta organisatoriska krav som fastställs i punkterna 3, 4 och 5.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Avsnitt 2

Villkor för CTP:n

Artikel 65

Organisatoriska krav

1. Hemmedlemsstaten ska kräva att en CTP har inrättat adekvata strategier och arrangemang för att samla in den information som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 6 och 20 i förordning (EU) nr 600/2014, slå samman den till en kontinuerlig elektroniskt dataström och göra informationen tillgänglig för allmänheten så nära realtid som det är tekniskt möjligt, på rimliga affärsmässiga villkor.

Den informationen ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

a) Identifieringskod för det finansiella instrumentet.

b) Det pris till vilket transaktionen genomfördes.

c) Transaktionsvolym.

d) Tidpunkt för transaktionen.

e) Tidpunkt då transaktionen rapporterades.

f) Prisnotering för transaktionen.

g) Koden för den handelsplats där transaktionen utfördes, eller om transaktionen utfördes genom en systematisk internhandlare koden "SI", alternativt koden "OTC".

h) I tillämpliga fall, det faktum att en datoralgoritm inom värdepappersföretaget låg bakom investeringsbeslutet och utförandet av transaktionen.

i) I tillämpliga fall, en indikator som visar att särskilda villkor gällde för transaktionen.

j) Om undantag i enlighet med artikel 4.1 a eller 4.1 b förordning (EU) nr 600/2014 gjorts från kravet att offentliggöra den information som avses i artikel 3.1 i den förordningen, en markering som visar vilket av de undantagen som gällde för transaktionen.

Informationen ska göras tillgänglig kostnadsfritt 15 minuter efter det att CTP:n har offentliggjort den. Hemmedlemsstaten ska kräva att CTP:n på ett effektivt och konsekvent sätt ska kunna sprida sådan information på ett sätt som säkerställer snabb tillgång till informationen, på icke-diskriminerande grunder och i format som är lätta att komma åt och att använda för marknadsdeltagare.

2. Hemmedlemsstaten ska kräva att en CTP har inrättat adekvata strategier och arrangemang för att samla in den information som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 10 och 21 i förordning (EU) nr 600/2014, slå samman den till en kontinuerlig elektroniskt dataström och göra följande information tillgänglig för allmänheten så nära realtid som det är tekniskt möjligt, på rimliga affärsmässiga villkor och inklusive, åtminstone, följande uppgifter:

a) Identifieringskod eller identifierbara kännetecken för det finansiella instrumentet.

b) Det pris till vilket transaktionen genomfördes.

c) Transaktionsvolym.

d) Tidpunkt för transaktionen.

e) Tidpunkt då transaktionen rapporterades.

f) Prisnotering för transaktionen.

g) Koden för den handelsplats där transaktionen utfördes, eller om transaktionen utfördes genom en systematisk internhandlare koden "SI", alternativt koden "OTC".

h) I tillämpliga fall, en indikator som visar att särskilda villkor gällde för transaktionen.

Informationen ska göras tillgänglig kostnadsfritt 15 minuter efter det att CTP:n har offentliggjort den. Hemmedlemsstaten ska kräva att tillhandahållaren av konsoliderad handelsinformation på ett effektivt och konsekvent sätt ska kunna sprida sådan information på ett sätt som säkerställer snabb tillgång till informationen, på icke-diskriminerande grunder och i allmänt accepterade format som är driftskompatibla och lätta att komma åt och att använda för marknadsdeltagare.

3. Hemmedlemsstaten ska kräva att CTP:n ska säkerställa att de data som tillhandahålls har sammanställts från alla reglerade marknader, MTF-plattformar, OTF-plattformar och APA och för de finansiella instrument som specificeras genom tekniska standarder för tillsynenligt punkt 8 c.

4. Hemmedlemsstaten ska kräva att CTP:n driver och upprätthåller effektiva administrativa arrangemang som är utformade för att förhindra intressekonflikter. I synnerhet ska en marknadsoperatör eller ett APA, som också tillhandahåller konsoliderad handelsinformation, behandla all insamlad information på ett icke-diskriminerande sätt och driva och upprätthålla lämpliga arrangemang för att göra åtskillnad mellan olika affärsfunktioner.

5. Hemmedlemsstaten ska kräva att CTP:n har inrättat sunda skyddsmekanismer som är utformade för att garantera skyddet vid informationsöverföringen och för att minimera risken för dataförvanskning och för obehörigt tillträde. Hemmedlemsstaten ska kräva att CTP:n upprätthåller adekvata resurser och har inrättat backupanordningar så att dess tjänster alltid kan erbjudas och upprätthållas.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att bestämma datastandarder och format för den information som ska offentliggöras i enlighet med artiklarna 6, 10, 20 och 21 i förordning (EU) nr 600/2014, inklusive identifieringskod för finansiella instrument, pris, kvantitet, tidpunkt, prisnotering, identifieringskod för handelsplats och indikatorer avseende särskilda villkor som gällde för transaktionerna samt tekniska arrangemang som främjar en effektiv och konsekvent spridning av information på ett sätt som säkerställer att den är lätt att komma åt och att använda för marknadsdeltagare som avses i punkterna 1 och 2, inklusive att fastställa ytterligare tjänster som CTP:n skulle kunna utföra och som ökar marknadens effektivitet.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 3 juli 2015 vad gäller information som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 6 och 20 i förordning (EU) nr 600/2014 och senast den 3 juli 2015 vad gäller information som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 10 och 21 i förordning (EU) nr 600/2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 89 för att klargöra vad som utgör rimliga affärsmässiga villkor för tillhandahållandet av tillträde till dataströmmar i enlighet med punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

a) det sätt på vilket CTP får fullgöra den informationsskyldighet som avses i punkterna 1 och 2,

b) innehållet i den information som ska offentliggöras enligt punkterna 1 och 2.

c) de finansiella instrument för vilka data måste tillhandahållas i dataströmmen och för andra instrument än aktier de handlingsplatser och APA:n som behöver inkluderas,

d) andra sätt att säkerställa att de data som offentliggörs av olika CTP är sinsemellan överensstämmande och möjliggör uttömmande kartläggning och korshänvisning i förhållande till liknande data från andra källor samt redovisning i aggregerad form på unionsnivå.

e) de konkreta organisatoriska krav som fastställs i punkterna 4 och 5.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Avsnitt 4

Villkor för ARM

Artikel 66

Organisatoriska krav

1. Hemmedlemsstaten ska kräva att en ARM har inrättat adekvata strategier och arrangemang för rapportering av den information som krävs enligt artikel 26 i förordning (EU) nr 600/2014 så snabbt som möjligt, och senast vid slutet av arbetsdagen dagen efter den dag då transaktionen ägde rum. Sådan information ska rapporteras i enlighet med kraven i artikel 26 i förordning (EU) nr 600/2014.

2. Hemmedlemsstaten ska kräva att ARM:n driver och upprätthåller effektiva administrativa arrangemang som är utformade för att förhindra intressekonflikter i förhållande till dess kunder. I synnerhet ska en ARM som även är en marknadsoperatör eller ett värdepappersföretag behandla all insamlad information på ett icke-diskriminerande sätt och driva och upprätthålla lämpliga arrangemang för att göra åtskillnad mellan olika affärsfunktioner.

3. Hemmedlemsstaten ska kräva att ARM:n har inrättat sunda skyddsmekanismer som är utformade för att garantera skyddet och autentiseringen vid informationsöverföringen, för att minimera risken för dataförvanskning och för obehörigt tillträde och för att förhindra informationsläckor och se till att uppgifterna alltid behandlas konfidentiellt. Hemmedlemsstaten ska kräva att ARM:n upprätthåller adekvata resurser och har inrättat backupanordningar så att dess tjänster alltid kan erbjudas och upprätthållas.

4. Hemmedlemsstaten ska kräva att ARM:n har inrättat system som på ett effektivt sätt kan kontrollera transaktionsrapporters fullständighet, hitta fall av utelämnad information och uppenbara fel som orsakats av värdepappersföretaget och då sådana fel eller utelämnanden inträffar upplysa värdepappersföretaget om dem och begära omsändning av alla sådana felaktiga rapporter.

Hemmedlemsstaten ska också kräva att ARM:n har inrättat system som gör det möjligt för ARM:n att upptäcka fel eller utelämnanden som den själv har orsakat och kunna åtgärda dessa och översända korrekta och fullständiga transaktionsrapporter (eller, i förekommande fall, sända in dem på nytt).

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om

a) det sätt på vilket en ARM får fullgöra den informationsskyldighet som avses i punkt 1 och

b) de konkreta organisatoriska krav som fastställs i punkterna 2, 3 och 4.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING VI

BEHÖRIGA MYNDIGHETER

KAPITEL I

Utnämning, befogenheter och prövningsförfaranden

Artikel 67

Utnämning av behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse de behöriga myndigheter som ska fullgöra var och en av de uppgifter som föreskrivs i de olika bestämmelserna i förordning (EU) nr 600/2014 och i detta direktiv. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen, Esma och övriga medlemsstaters behöriga myndigheter om vilka behöriga myndigheter som är ansvariga för att utföra varje enskild uppgift och om eventuell uppdelning av ansvaret.

2. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 ska vara offentliga myndigheter, dock utan att detta föregriper möjligheten att delegera uppgifter till andra organ, när en sådan möjlighet uttryckligen föreskrivs i artikel 29.4.

Eventuell delegering av uppgifter till andra enheter än de myndigheter som avses i punkt 1 får inte innefatta offentlig myndighetsutövning eller befogenhet att göra diskretionära bedömningar. Medlemsstaterna ska kräva dels att de behöriga myndigheterna före delegeringen vidtar alla rimliga åtgärder för att se till att det organ som uppgifterna delegeras till har kapacitet och resurser för att i praktiken genomföra alla uppgifter dels att delegeringen sker endast om en tydligt fastställd och dokumenterad ram för utförandet av varje delegerad uppgift har upprättats med angivande av vilka uppgifter som ska utföras och på vilka villkor de ska utföras. De villkoren ska innehålla en bestämmelse om att enheten ska agera och vara organiserad på ett sådant sätt att intressekonflikter undviks och att den information som erhållits vid utförandet av de delegerade uppgifterna inte utnyttjas på ett illojalt sätt eller för att förhindra konkurrens. Det slutliga ansvaret för övervakningen av att detta direktiv och alla dess tillämpningsföreskrifter följs ska ligga hos den behöriga myndighet eller de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med punkt 1.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen, Esma och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna alla beslut som fattas i fråga om delegering av uppgifter, inbegripet de exakta villkor som reglerar sådan delegering.

3. Esma ska offentliggöra och uppdatera en förteckning över de behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 på sin webbplats.

Artikel 68

Samarbete mellan myndigheter i samma medlemsstat

Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet för att genomföra en bestämmelse i detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014, ska deras respektive uppdrag tydligt definieras och de ska ha ett nära samarbete.

Varje medlemsstat ska också kräva att ett sådant samarbete sker mellan de enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014 behöriga myndigheterna och de myndigheter i medlemsstaten som är ansvariga för övervakningen av kreditinstitut och andra finansiella institut, pensionsfonder, fondföretag, försäkrings- och återförsäkringsförmedlare och försäkringsföretag.

Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna utbyter all information som är nödvändig och relevant för att de ska kunna fullgöra sina befogenheter och uppdrag.

Artikel 69

Tillsynsbefogenheter

1. De behöriga myndigheterna ska få alla tillsynsbefogenheter, inbegripet utredningsbefogenheter och befogenheter att införa korrigerande åtgärder som den behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014.

2. De befogenheter som avses i punkt 1 ska omfatta åtminstone följande befogenheter att

a) få tillgång till alla dokument eller andra uppgifter i vilken form som helst som enligt den behöriga myndigheten skulle kunna vara relevanta för fullgörandet av dess uppgifter och få eller ta en kopia av dem,

b) kräva eller begära tillhandahållande av upplysningar från vilken person som helst och att vid behov kalla in och fråga ut en person för att inhämta upplysningar,

c) utföra kontroller eller undersökningar på plats,

d) begära befintliga inspelningar av telefonsamtal eller bevarad elektronisk kommunikation eller andra uppgifter om tele- och datatrafik vilka innehas av ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut eller alla andra enheter som regleras av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014,

e) kräva att tillgångar fryses eller beläggs med kvarstad eller båda,

f) kräva ett tillfälligt förbud mot yrkesverksamhet,

g) begära uppgifter från revisorer för auktoriserade värdepappersföretag, reglerade marknader och leverantörer av datarapporteringstjänster,

h) överlämna ärenden till åtal,

i) ge revisorer eller sakkunniga tillstånd att utföra kontroller eller undersökningar,

j) kräva eller begära tillhandahållande av information som inbegriper all relevant dokumentation från alla personer beträffande storleken på eller syftet med en position eller en exponering som innehas via råvaruderivat, och alla tillgångar eller skulder på den underliggande marknaden,

k) kräva att varje praxis eller uppträdande som den behöriga myndigheten anser strider mot bestämmelserna i förordning (EU) nr 600/2014 och de bestämmelser som har antagits vid genomförandet av detta direktiv tillfälligt eller permanent upphör och förhindra en upprepning av denna praxis eller detta uppträdande,

l) vidta varje slag av åtgärd för att se till att värdepappersföretag, reglerade marknader och andra personer som omfattas av detta direktiv eller förordning (EU) 600/2014 fortsätter att följa rättsliga krav,

m) kräva att handeln med ett finansiellt instrument tillfälligt stoppas,

n) kräva att ett finansiellt instrument ska avföras från handel, oberoende av om det omsätts på en reglerad marknad eller enligt andra handelsarrangemang,

o) begära att en person vidtar åtgärder för att minska storleken på en position eller exponering,

p) begränsa möjligheten för en person att ingå ett råvaruderivat, inbegripet genom att införa gränser för storleken på en position som en person kan inneha vid alla tidpunkter i enlighet med artikel 57 i detta direktiv,

q) utfärda offentliga underrättelser,

r) i den mån det är tillåtet enligt nationell rätt, kräva in befintliga uppgifter om tele- och datatrafik som innehas av en teleoperatör, om det finns rimliga misstankar om överträdelse och om dessa uppgifter kan vara relevanta för en utredning av överträdelser av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014,

s) stoppa marknadsföringen eller försäljningen av investeringsprodukter eller strukturerade insättningar då villkoren i artiklarna 40, 41 eller 42 i förordning (EU) nr 600/2014 är uppfyllda,

t) stoppa marknadsföringen eller försäljningen av finansiella instrument eller strukturerade insättningar då värdepappersföretaget inte har utvecklat eller tillämpat en effektiv produktgodkännandeprocess eller på annat sätt underlåtit att uppfylla artikel 16.3 i detta direktiv,

u) kräva att en fysisk person avsätts från styrelsen i ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör.

Medlemsstaterna ska senast den 3 juli 2016 underrätta kommissionen och Esma om de lagar och andra författningar som införlivar punkterna 1 och 2. De ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av reglerna.

Medlemsstaterna ska se till att det finns mekanismer på plats som säkerställer att ersättning kan betalas ut eller annan avhjälpande åtgärd kan vidtas i enlighet med nationell rätt för en finansiell förlust eller annan skada till följd av en överträdelse av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014.

Artikel 70

Sanktioner vid överträdelser

1. Utan att det påverkar behöriga myndigheters tillsynsbefogenheter, inbegripet utredningsbefogenheter och befogenheter att införa korrigerande åtgärder i enlighet med artikel 69 och medlemsstaternas rätt att föreskriva och förelägga straffrättsliga påföljder, ska medlemsstaterna fastställa regler om och sörja för att deras behöriga myndigheter kan påföra administrativa sanktioner och andra åtgärder som ska tillämpas vid överträdelser av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014 och de nationella bestämmelser som har antagits vid genomförandet av detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014, och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de tillämpas. Sådana sanktioner och åtgärder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande och ska tillämpas vid överträdelser även i de fall det inte specifikt hänvisas till dem i punkterna 3, 4 och 5.

Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa några regler om administrativa sanktioner för överträdelser som är föremål för straffrättsliga påföljder enligt nationell rätt. När medlemsstaterna så beslutar ska de underrätta informera kommissionen om de relevanta straffrättsliga bestämmelserna.

Medlemsstaterna ska senast den 3 juli 2016 underrätta kommissionen och Esma om de lagar och andra författningar som införlivar denna artikel, inbegripet alla relevanta straffrättsliga bestämmelser. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om alla senare ändringar av reglerna.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att – om värdepappersföretag, marknadsoperatörer, leverantörer av datarapporteringstjänster, kreditinstitut när det gäller investeringstjänster eller investeringsverksamhet samt sidotjänster och tredjelandsföretags filialer omfattas av skyldigheter i händelse av en överträdelse – sanktioner och åtgärder kan tillämpas i enlighet med villkoren i nationell rätt på områden som inte harmoniseras genom detta direktiv, på medlemmarna i värdepappersföretagens och marknadsoperatörernas ledningsorgan, och på alla andra fysiska eller juridiska personer som enligt nationell rätt är ansvariga för en överträdelse.

3. Medlemsstaterna ska se till att åtminstone en överträdelse av följande bestämmelser i detta direktiv eller i förordning (EU) nr 600/2014 betraktas som en överträdelse av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014.

a) med avseende på detta direktiv:

i) artikel 8 b,

ii) artikel 9.1– 9.6,

iii) artikel 11.1 och 11.3,

iv) artikel 16.1–16.11,

v) artikel 17.1–17.6,

vi) artikel 18.1–18.9 och artikel 18.10 första meningen,

vii) artiklarna 19 och 20,

viii) artikel 21.1,

ix) artikel 23.1, 23.2 och 23.3,

x) artikel 24.1–24.5 och 24.7–24.10 och artikel 24.11 första och andra stycket,

xi) artikel 25.1–25.6,

xii) artikel 26.1 andra meningen och artikel 26.2 och 26.3,

xiii) artikel 27.1–27.8,

xiv) artikel 28.1 och 28.2,

xv) artikel 29.2 första stycket, artikel 29.2 tredje stycket, artikel 29.3 första meningen, artikel 29.4 första stycket och artikel 29.5,

xvi) artikel 30.1 andra stycket och artikel 30.3 andra stycket första meningen,

xvii) artikel 31.1, artikel 31.2 första stycket och artikel 31.3

xviii) artikel 32.1, artikel 32.2 första, andra och fjärde stycket,

xix) artikel 33.3,

xx) artikel 34.2, artikel 34.4 första meningen, artikel 34.5 första meningen, artikel 34.7 första meningen,

xxi) artikel 35.2, artikel 35.7 första stycket, artikel 35.10 första meningen,

xxii) artikel 36.1,

xxiii) artikel 37.1 första stycket och andra stycket första meningen och artikel 37.2 första stycket,

xxiv) artikel 44.1 fjärde stycket, artikel 44.2 första meningen, artikel 44.3 första stycket och artikel 44.5 b,

xxv) artikel 45.1–45.6 och 45.8,

xxvi) artikel 46.1, artikel 46.2 a och b,

xxvii) artikel 47,

xxviii) artikel 48.1–48.11,

xxix) artikel 49.1,

xxx) artikel 50.1

xxxi) artikel 51.1–51.4 och artikel 51.5 andra meningen,

xxxii) artikel 52.1, artikel 52.2 första, andra och femte stycket,

xxxiii) artikel 53.1. 53.2 och 53.3, och artikel 53.6 andra stycket första meningen, artikel 53.7,

xxxiv) artikel 54.1, artikel 54.2 första stycket och artikel 54.3,

xxxv) artikel 57.1 och 57.2, artikel 57.8 och artikel 57.10 första stycket,

xxxvi) artikel 58.1–58.4,

xxxvii) artikel 63.1, 63.3 och 63.4,

xxxviii) artikel 64.1–64.5,

xxxix) artikel 65.1–65.5,

xxxx) artikel 66.1–66.4 och

b) med avseende på förordning (EU) nr 600/2014:

i) artikel 3.1 och 3.3,

ii) artikel 4.3 första stycket,

iii) artikel 6,

iv) artikel 7.1 tredje stycket första meningen,

v) artikel 8.1, 8.3 och 8.4,

vi) artikel 10,

vii) artikel 11.1 tredje stycket första meningen och artikel 11.3 tredje stycket,

viii) artikel 12.1,

ix) artikel 13.1,

x) artikel 14.1 och 14.2 första meningen och artikel 14.3 andra, tredje och fjärde meningen,

xi) artikel 15.1 första stycket och andra stycket första och tredje meningen, artikel 15.2 och artikel 15.4 andra meningen,

xii) artikel 17.1 andra meningen,

xiii) artikel 18.1 och 18.2, artikel 18.4 första meningen, artikel 18.5 första meningen, artikel 18.6 första stycket, artikel 18.8 och 18.9,

xiv) artikel 20.1 och artikel 20.2 första meningen,

xv) artikel 21.1, 21.2 och 21.3,

xvi) artikel 22.2,

xvii) artikel 23.1 och 23.2,

xviii) artikel 25.1 och 25.2,

xix) artikel 26.1 första stycket, artikel 26.2–26.5, artikel 26.6 första stycket, artikel 26.7 första till femte och åttonde stycket,

xx) artikel 27.1

xxi) artikel 28.1 och artikel 28.2 första stycket,

xxii) artikel 29.1 och 29.2,

xxiii) artikel 30.1,

xxiv) artikel 31.2 och 31.3,

xxv) artikel 35.1, 35.2 och 35.3,

xxvi) artikel 36.1, 36.2 och 36.3,

xxvii) artikel 37.1 och 37.3,

xxviii) artiklarna 40, 41 och 42.

4. Att tillhandahålla investeringstjänster eller att utföra investeringsverksamhet utan den auktorisation eller det godkännande som krävs i enlighet med följande bestämmelser i detta direktiv eller i förordning (EU) nr 600/2014 ska också betraktas som en överträdelse av detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014:

a) Artiklarna 5 eller 6.2 eller 34, 35, 39, 44 eller 59 i detta direktiv eller.

b) Artikel 7.1 tredje meningen eller artikel 11.1 i förordning (EU) nr 600/2014.

5. Underlåtenhet att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning, inspektion eller begäran som omfattas av artikel 69 ska också betraktas som en överträdelse av detta direktiv.

6. I fall av överträdelser som avses i punkterna 3, 4 och 5 ska medlemsstaterna i enlighet med nationell rätt se till att de behöriga myndigheterna har befogenhet att vidta och besluta åtminstone följande administrativa sanktioner och åtgärder:

a) En offentlig förklaring som anger den berörda fysiska eller juridiska personen och typen av överträdelse i enlighet med artikel 71.

b) Ett föreläggande enligt vilken det krävs att den fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta agerande.

c) I fråga om ett värdepappersföretag, en marknadsoperatör som auktoriserats att driva en MTF-plattform eller OTF-plattform, en reglerad marknad, ett APA, en CTP och en ARM, tillfällig indragning eller återkallelse av företagets auktorisation enligt artiklarna 8, 43 och 65.

d) Ett tillfälligt eller, vid upprepade allvarliga överträdelser, ett permanent förbud för en medlem av värdepappersföretagets ledningsorgan eller någon annan fysisk person som hålls ansvarig att utöva uppdrag i ledningsorganet i värdepappersföretag.

e) Ett tillfälligt förbud för ett värdepappersföretag att vara medlem av eller deltagare på reglerade marknader eller MTF-plattformar eller kund hos OTF-plattformar.

f) I fråga om en juridisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst 5 000 000 EUR eller i medlemsstater vars valuta inte är euro, det motsvarande beloppet i den nationella valutan den 2 juli 2014, eller upp till 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning enligt den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av ledningsorganet. Om den juridiska personen är ett moderföretag eller ett dotterföretag till det moderföretag som måste upprätta en koncernredovisning i enlighet med direktiv 2013/34/EU, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättning eller motsvarande typ av inkomst i enlighet med relevanta redovisningsrättsakter enligt den senaste tillgängliga sammanställda redovisning som har godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderföretaget till företaget.

g) I fråga om en fysisk person, maximala administrativa avgifter på minst 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater vars valuta inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den 2 juli 2014.

h) Maximala administrativa avgifter på åtminstone två gånger beloppet för den fördel som erhållits genom överträdelsen, om denna fördel kan fastställas, även om detta belopp överstiger maxbeloppen i leden f och g.

7. Medlemsstaterna får ge behöriga myndigheter befogenhet att påföra andra typer av sanktioner utöver dem som avses i punkt 6, eller att förelägga sanktioner som överskrider de belopp som avses i punkt 6 f, g och h.

Artikel 71

Offentliggörande av beslut

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna ska offentliggöra varje beslut om administrativa sanktioner eller åtgärder för överträdelser av förordning (EU) nr 600/2014 eller av de nationella bestämmelser som har antagits vid genomförandet av detta direktiv på deras officiella webbplatser utan onödigt dröjsmål efter det att den person som har påförts en sanktion har underrättats om det beslutet. Offentliggörandet ska innehålla åtminstone information om överträdelsens typ och art och om vilka personer som är ansvariga. Den skyldigheten gäller inte beslut om införande av åtgärder av utredningskaraktär.

Om den behöriga myndigheten anser att offentliggörandet av identiteten av de juridiska personer som är föremål för beslutet eller av en fysisk persons personuppgifter, skulle vara oproportionerligt efter en bedömning från fall till fall av proportionaliteten i offentliggörandet av sådana uppgifter, eller om sådant offentliggörande skulle äventyra finansmarknadernas stabilitet, eller en pågående utredning, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna antingen

a) skjuter upp offentliggörandet av beslutet om påförande av sanktionen eller åtgärden tills anledningen till att inte offentliggöra den upphör att gälla,

b) offentliggör beslutet om att påföra sanktionen eller åtgärden på anonym grund i enlighet med nationell rätt, om sådant anonymt offentliggörande säkerställer ett effektivt skydd av de berörda personuppgifterna,

c) inte alls offentliggör beslutet att påföra en sanktion eller åtgärd om de alternativ som anges i leden a och b inte anses tillräckliga för att säkerställa

i) att finansiella marknaders stabilitet inte skulle äventyras,

ii) att offentliggörandet av dessa beslut är oproportionerligt med hänsyn till åtgärder som bedöms vara av mindre betydelse.

Vid ett beslut om att offentliggöra en sanktion eller åtgärd på anonym grund får offentliggörandet av de relevanta uppgifterna skjutas upp under en rimlig tidsperiod, om det antas att anledningen till det anonyma offentliggörandet kommer att upphöra att gälla under denna tidsperiod.

2. Vid överklagande av beslutet om att påföra en sanktion eller åtgärd inför relevanta rättsliga eller andra myndigheter, ska de behöriga myndigheterna på sin officiella webbplats omedelbart även offentliggöra information om detta och all senare information om resultatet av ett sådant överklagande. Dessutom ska alla beslut om ogiltigförklarande av ett tidigare beslut att påföra en sanktion eller åtgärd offentliggöras.

3. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att alla offentliggöranden som görs i enlighet med denna artikel ska finnas kvar på deras officiella webbplats i minst fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter i detta offentliggörande ska endast finnas på den behöriga myndighetens webbplats så länge detta krävs enligt gällande regler för uppgiftsskydd.

Behöriga myndigheter ska informera Esma om alla administrativa sanktioner som men som inte offentliggjorts i enlighet med punkt 1 c, inbegripet överklaganden av dessa och utgången av de överklagandena. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna får information och den slutliga domen när straffrättsliga påföljder påförts och att de lämnar den informationen till Esma. Esma ska upprätthålla en central databas över sanktioner som rapporterats till Esma med informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna som enda syfte. Databasen ska vara tillgänglig endast för behöriga myndigheter och ska uppdateras på grundval av uppgifter som lämnats av de behöriga myndigheterna.

4. Medlemsstaterna ska årligen ge Esma uppgifter i aggregerad form om alla sanktioner och åtgärder som påförts i enlighet med punkterna 1 och 2. Den skyldigheten gäller inte för åtgärder av utredningskaraktär. Esma ska offentliggöra den informationen i en årlig rapport.

Om medlemsstaterna i enlighet med artikel 70 har valt att föreskriva straffrättsliga påföljder för överträdelser av de bestämmelser som avses i den artikeln, ska deras behöriga myndigheter årligen tillhandahålla Esma anonyma uppgifter i aggregerad form om alla brottsutredningar som inletts och alla straffrättsliga påföljder som påförts. Esma ska i en årlig rapport offentliggöra uppgifter om påförda straffrättsliga påföljder.

5. Om den behöriga myndigheten har offentliggjort en administrativ åtgärd, sanktion eller straffrättslig påföljd ska den samtidigt informera Esma om detta.

6. Om den offentliggjorda straffrättsliga påföljden eller administrativa sanktionen gäller ett värdepappersföretag, en marknadsoperatör, en leverantör av datarapporteringstjänster, ett kreditinstitut i samband med investeringstjänster och investeringsverksamhet eller sidotjänster eller en filial till ett tredjelandsföretag, som auktoriserats i enlighet med detta direktiv, ska Esma lägga till en hänvisning till den offentliggjorda sanktionen i det relevanta registret.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i fråga om förfarandena och formerna för överlämnande av information enligt denna artikel.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 72

Utövande av tillsyns befogenheter och befogenheter att påföra sanktioner

1. De behöriga myndigheterna ska utöva alla tillsynsbefogenheter, inbegripet utredningsbefogenheter och befogenheter att besluta om åtgärder, som avses i artikel 69, och de befogenheter att påföra sanktioner som avses i artikel 70, i enlighet med deras nationella rättsliga ramar

a) direkt,

b) i samarbete med andra myndigheter,

c) på eget ansvar genom delegering till enheter till vilka uppgifter har delegerats enligt artikel 67.2, eller

d) genom ansökan hos de behöriga rättsliga myndigheterna.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typ och nivå på en administrativ sanktion eller åtgärd som har påförts vid utövande av de befogenheter att påföra sanktioner som avses i artikel 70, beaktar alla relevanta omständigheter, bland annat följande, där så är lämpligt:

a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.

b) Graden av ansvar hos den fysiska eller juridiska person som gjort sig skyldig till överträdelsen.

c) Den fysiska eller juridiska personens finansiella ställning, som den indikeras i synnerhet genom den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst och nettotillgångar.

d) Omfattningen av erhållna vinster eller förluster som undvikits av den ansvariga fysiska eller juridiska personen, i den mån de kan bestämmas.

e) Förluster för tredjeparter orsakade av överträdelsen, i den mån de kan fastställas.

f) Viljan hos den ansvariga fysiska eller juridiska person att samarbeta med den behöriga myndigheten, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återbetalning av den vinst som personen gjort eller de förluster som denne undvikit.

g) Tidigare överträdelser av den ansvariga fysiska eller juridiska personen.

De behöriga myndigheterna får beakta fler faktorer än dem som avses i första stycket när de fastställer typ och nivå på administrativa sanktioner och åtgärder.

Artikel 73

Rapportering av överträdelser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behöriga myndigheter etablerar effektiva mekanismer för att möjliggöra rapportering av potentiella eller faktiska överträdelser av bestämmelserna i förordning (EU) nr 600/2014 och nationella bestämmelser som antagits vid genomförandet av detta direktiv till de behöriga myndigheterna.

Bland de mekanismer som avses i första stycket ska åtminstone omfatta följande:

a) Särskilda förfaranden för mottagande av rapporter om potentiella eller faktiska överträdelser och uppföljning av dem, inbegripet inrättande av säkra kommunikationskanaler för sådana rapporter.

b) Lämpligt skydd av anställda vid finansiella institut som rapporterar överträdelser som begåtts inom finansinstitutet mot åtminstone repressalier, diskriminering och andra former av missgynnande behandling.

c) Identitetsskydd för både den person som anmäler överträdelser och den fysiska person som anklagas för att vara ansvarig för en överträdelse i alla skeden av förfarandet, såvida det enligt nationella rätt inte krävs att informationen röjs i samband med ytterligare utredning eller efterföljande rättsliga förfaranden.

2. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretag, marknadsoperatörer, leverantörer av datarapporteringstjänster, kreditinstitut i samband med investeringstjänster eller investeringsverksamhet och sidotjänster samt tredjelandsföretags filialer har inrättat lämpliga förfaranden för att deras anställda ska kunna anmäla potentiella eller faktiska överträdelser internt genom en särskild, oberoende och autonom kanal.

Artikel 74

Rätt att överklaga

1. Medlemsstaterna ska se till att alla beslut som fattats i enlighet med bestämmelserna i förordning (EU) nr 600/2014 eller med stöd av lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med detta direktiv är väl underbyggda och kan överklagas i domstol. Rätt att överklaga i domstol ska även finnas i det fall att beslut om auktorisation inte har fattats inom sex månader efter det att en ansökan som innehåller alla begärda uppgifter har lämnats in.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att ett eller flera av följande organ, enligt vad som fastställs i nationell rätt, i konsumenternas intresse och enligt nationell rätt, också ska kunna vidta åtgärder vid domstol eller behörig administrativ myndighet för att säkerställa att förordning (EU) nr 600/2014 och de nationella bestämmelserna som antagits vid genomförandet av detta direktiv tillämpas:

a) Offentliga organ eller deras företrädare.

b) Konsumentorganisationer som har ett legitimt intresse av att skydda konsumenterna.

c) Yrkesorganisationer som har ett legitimt intresse av att agera för att skydda sina medlemmar.

Artikel 75

System för konsumenters klagomål utanför domstol

1. Medlemsstaterna ska, där så är lämpligt genom att använda befintliga organ, säkerställa upprättandet av effektiva och ändamålsenliga klagomåls- och tvistlösningsförfaranden utanför domstol för konsumenttvister rörande värdepappersföretags tillhandahållande av investerings- och sidotjänster. Medlemsstaterna ska vidare säkerställa att alla värdepappersföretag ansluts till ett eller flera sådana organ som handlägger sådana klagomåls- och tvistlösningsförfaranden.

2. Medlemsstaterna ska se till att dessa organ samarbetar aktivt med sina motparter i andra medlemsstater för att lösa gränsöverskridande tvister.

3. De behöriga myndigheterna ska underrätta Esma om de klagomåls- och tvistlösningsförfaranden enligt punkt 1 som finns tillgängliga inom deras jurisdiktion.

Esma ska offentliggöra och uppdatera en förteckning över samtliga system utanför domstol på sin webbplats.

Artikel 76

Tystnadsplikt

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna, alla personer som arbetar, eller har arbetat, för de behöriga myndigheter eller organ som tilldelats uppgifter enligt artikel 67.2 samt de revisorer och sakkunniga som har anlitats av de behöriga myndigheterna är bundna av tystnadsplikt. Utan att det påverkar krav i nationella straffrättsliga eller skatterättsliga bestämmelser eller övriga bestämmelser i detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014, får de inte röja konfidentiell information som de fått i tjänsten, utom i sammandrag eller i sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda värdepappersföretag, marknadsoperatörer, reglerade marknader eller någon annan person.

2. Om ett värdepappersföretag, marknadsoperatör eller reglerad marknad har försatts i konkurs eller tvångslikviderats, får konfidentiell information, om uppgifterna inte rör tredjepart, röjas i tvistemål eller handelsmål om det är nödvändigt för att kunna driva målet.

3. De behöriga myndigheter, organ eller andra fysiska eller juridiska personer utom behöriga myndigheter som mottar konfidentiell information enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014 får, utan att det påverkar krav i nationella straffrättsliga eller skatterättsliga bestämmelser, använda denna information, såvitt gäller de behöriga myndigheterna, enbart för utförandet av sina uppgifter och utövandet av sina befogenheter inom räckvidden för detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014, eller såvitt gäller andra myndigheter, organ eller fysiska eller juridiska personer, för det ändamål för vilket sådan information lämnades till dem och/eller inom ramen för administrativa eller rättsliga förfaranden som har ett samband med utövandet av de befogenheterna. Om den behöriga myndighet eller annan myndighet, organ eller person som överlämnar uppgifterna ger sitt samtycke, får den mottagande myndigheten emellertid använda dem i andra syften.

4. Bestämmelserna om tystnadsplikt i denna artikel ska gälla för allt mottagande, utbyte eller förmedling av konfidentiell information i enlighet med detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014. Den här artikeln ska emellertid inte hindra att de behöriga myndigheterna utbyter eller förmedlar konfidentiell information i enlighet med detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014, och andra direktiv eller förordningar som är tillämpliga på värdepappersföretag, kreditinstitut, pensionsfonder, fondföretag, AIF-fonder, försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, försäkringsföretag, reglerade marknader eller marknadsoperatörer, centrala motparter, värdepapperscentraler eller annars med medgivande av den behöriga myndighet eller annan myndighet eller ett organ eller en fysisk eller juridisk person som meddelade informationen.

5. Denna artikel ska inte hindra de behöriga myndigheterna från att i enlighet med nationell rätt utbyta eller förmedla konfidentiell information som inte har mottagits från en annan medlemsstats behöriga myndighet.

Artikel 77

Förhållandet till revisorer

1. Medlemsstaterna ska åtminstone föreskriva att varje person som är auktoriserad i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG ([1]) och som i ett värdepappersföretag, en reglerad marknad eller en leverantör av datarapporteringstjänster utför det uppdrag som beskrivs i artikel 34 i direktiv 2013/34/EU eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EG eller varje annat uppdrag som föreskrivs i lag, ska vara skyldig att omgående underrätta de behöriga myndigheterna om alla uppgifter eller beslut som rör det företag som han eller hon har fått kännedom om under sitt arbete och som kan

a) utgöra en påtaglig överträdelse av lagar och andra författningar som reglerar villkoren för auktorisation eller som särskilt reglerar värdepappersföretagens verksamhet,

b) påverka värdepappersföretagets fortsatta verksamhet,

c) leda till att räkenskaperna inte godkänns eller till att reservationer framställs.

Denna person ska också vara skyldig att rapportera alla uppgifter och beslut som rör ett företag som har nära förbindelser med det värdepappersföretag inom vilket vederbörande utför sitt uppdrag, vilka han eller hon har fått kännedom om under fullgörandet av en av de uppgifter som avses i första stycket.

2. Personer som auktoriserats i den mening som avses i direktiv 2006/43/EG, och som i god tro rapporterar sådana uppgifter eller beslut som avses i punkt 1 till de behöriga myndigheterna, ska inte ställas till något som helst ansvar och avslöjandet ska inte heller utgöra en överträdelse av eventuella restriktioner i avtal eller lagstiftning för röjande av uppgifter.

Artikel 78

Uppgiftsskydd

Behandlingen av personuppgifter som har samlats in vid eller för utövandet av tillsynsbefogenheter, inbegripet utredningsbefogenheter, i enlighet med det här direktivet ska ske i enlighet med nationell rätt för genomförande av direktiv 95/46/EG och i förekommande fall med förordning (EG) nr 45/2001.

KAPITEL II

Samarbete mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och med Esma

Artikel 79

Skyldighet att samarbeta

1. Behöriga myndigheter från skilda medlemsstater ska samarbeta med varandra när det är nödvändigt för att de under utövandet av sina befogenheter enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014 eller nationell rätt ska kunna utföra sina uppdrag enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014.

Om medlemsstaterna i enlighet med artikel 70 har valt att föreskriva straffrättsliga påföljder för överträdelser av de bestämmelser som aves i den artikeln, ska de se till att lämpliga åtgärder vidtagits så att de behöriga myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter att upprätthålla kontakter med rättsliga myndigheter inom sin jurisdiktion för att få särskild information om brottsutredningar eller förfaranden som inletts på grund av eventuella överträdelser av detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 och vidarebefordra samma information till andra behöriga myndigheter och Esma så att de kan uppfylla sin skyldighet att samarbeta med varandra och Esma i enlighet med detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

De behöriga myndigheterna ska bistå behöriga myndigheter i de andra medlemsstaterna. De ska särskilt utbyta information och samarbeta i utrednings- eller tillsynsverksamhet.

De behöriga myndigheterna får även samarbeta med behöriga myndigheter i andra medlemsstater för att underlätta indrivning av sanktionsavgifter.

För att underlätta och påskynda samarbetet, särskilt utbytet av information, ska medlemsstaterna utse en enda behörig myndighet som kontaktpunkt vad gäller detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen, Esma och de andra medlemsstaterna namnen på de myndigheter som har utsetts att motta förfrågningar om utbyte av information eller samarbete enligt denna punkt. Esma ska offentliggöra en förteckning över dessa myndigheter på sin webbplats och fortlöpande uppdatera den.

2. När en handelsplats som har etablerat sig i en värdmedlemsstat, med beaktande av situationen på värdmedlemsstatens värdepappersmarknad, har kommit att få väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas sätt att fungera och skyddet av investerarna i värdmedlemsstaten, ska hem- och värdmedlemsstatens för handelsplatsen behöriga myndigheter upprätta samarbetsformer som står i proportion till detta förhållande.

3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga administrativa och organisatoriska åtgärder för att underlätta det bistånd som föreskrivs i punkt 1.

De behöriga myndigheterna får i samarbetet använda sina befogenheter även då det uppförande som utreds inte utgör en överträdelse av gällande bestämmelser i medlemsstaten i fråga.

4. Om en behörig myndighet har goda skäl att misstänka att enheter som inte står under dess överinseende har utfört handlingar i en annan medlemsstat som strider mot detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014 ska den anmäla detta på ett så tydligt sätt som möjligt till den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten och till Esma. Den underrättade behöriga myndigheten ska vidta lämpliga åtgärder. Den ska underrätta den behöriga myndighet som lämnat anmälan och Esma om resultatet av åtgärden och, i den mån det är möjligt, om hur ärendet utvecklas i stort. Denna punkt ska inte påverka befogenheterna för den behöriga myndighet som har lämnat underrättelsen.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 4 ska behöriga myndigheter meddela Esma och andra behöriga myndigheter detaljerade uppgifter om

a) varje begäran om att reducera storleken på en position eller en exponering i enlighet med artikel 69.2 o,

b) eventuella begränsningar av personers möjligheter att investera i ett råvaruderivat enligt artikel 69.2 p.

Meddelandet ska innehålla, där det är relevant, detaljerade uppgifter om ett krav eller en begäran i enlighet med artikel 69.2 j, inbegripet identitetsuppgifter om den eller de personer till vilka begäran riktades och skälen till detta, samt omfattningen av de gränser som införts i enlighet med artikel 69.2 p inklusive den berörda personen, tillämpliga finansiella instrument, eventuella begränsningar av storleken på de positioner som en person kan inneha vid alla tidpunkter, eventuella undantag från detta som beviljats i enlighet med artikel 57, och skälen till detta.

Meddelandena ska lämnas senast 24 timmar innan åtgärderna eller bestämmelserna är avsedda att träda i kraft. Under exceptionella omständigheter får en behörig myndighet lämna meddelandet mindre än 24 timmar innan åtgärden ska träda i kraft om det inte är möjligt att ge 24 timmars varsel.

En behörig myndighet i en medlemsstat som mottar ett meddelande enligt denna punkt får vidta åtgärder enligt artikel 69.2 o eller p om den anser att åtgärden är nödvändig för att uppnå den andra behöriga myndighetens mål. Den behöriga myndigheten ska också ge varsel i enlighet med denna punkt om den planerar att vidta åtgärder.

Om en åtgärd som beskrivs i led a eller b i första stycket i denna punkt avser energiprodukter som handlas på grossistmarknaden ska den behöriga myndigheten också meddela byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer), vilken inrättades i enlighet med förordning (EG) nr 713/2009.

6. När det gäller utsläppsrätter ska behöriga myndigheter samarbeta med offentliga organ som har behörighet för tillsyn över spotmarknader och auktionsmarknader och med behöriga myndigheter, registerförvaltare och andra offentliga organ som har som uppdrag att utöva tillsyn av efterlevnad enligt direktiv 2003/87/EG i syfte att säkerställa att de kan skaffa en samlad överblick över marknader för utsläppsrätter.

7. När det gäller jordbruksråvaruderivat, ska de behöriga myndigheterna rapportera till och samarbeta med de offentliga organ som är ansvariga för tillsyn, förvaltning och reglering av fysiska jordbruksmarknader enligt förordning (EU) nr 1308/2013.

8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 som fastställer de kriterier enligt vilka en handelsplats verksamhet i en värdmedlemsstat kan anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas sätt att fungera och för skyddet av investerarna i den värdmedlemsstaten.

9. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för de samarbetsformer som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 80

Samarbete mellan behöriga myndigheter i tillsynsverksamhet, för kontroller på plats eller utredningar

1. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat samarbetar beträffande tillsynsverksamhet, eller i samband med en kontroll på plats eller en utredning. När det rör sig om värdepappersföretag som är fjärrmedlemmar eller fjärrdeltagare på en reglerad marknad, får den behöriga myndigheten för den reglerade marknaden välja att vända sig direkt till dessa, varvid den vederbörligen ska informera den i hemmedlemsstaten behöriga myndigheten för denna fjärrmedlem eller fjärrdeltagare.

I det fall en behörig myndighet får en begäran om en kontroll på plats eller en utredning ska den, inom ramen för sina befogenheter

a) själva utföra kontrollerna eller utredningarna,

b) ge de myndigheter som har begärt kontrollerna eller utredningarna tillstånd att utföra dem,

c) ge revisorer eller sakkunniga tillstånd att utföra kontrollerna eller utredningarna.

2. I syfte att uppnå samstämmighet i tillsynspraxis får Esma delta i tillsynskollegiernas verksamhet, inbegripet kontroller eller utredningar på plats som genomförs gemensamt av två eller fler behöriga myndigheter i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera de uppgifter som ska utbytas mellan behöriga myndigheter när de deltar i samarbete avseende tillsynsverksamhet, kontroller på plats och vid utredningar.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för behöriga myndigheter när de ska samarbeta avseende tillsynsverksamhet, kontroller på plats och vid utredningar.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 81

Informationsutbyte

1. De behöriga myndigheter som i överensstämmelse med artikel 79.1 i detta direktiv har utsetts till kontaktpunkter vad gäller detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 ska omedelbart förse varandra med de upplysningar som erfordras för att de, i egenskap av behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 67.1 i detta direktiv, ska kunna utföra sina uppgifter i överensstämmelse med de bestämmelser som har antagits enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014.

De behöriga myndigheter som utbyter information med andra behöriga myndigheter enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014 får samtidigt med meddelandet ange att sådan information inte får röjas utan deras uttryckliga samtycke, och då endast i det syfte till vilket den myndighet som tillhandahöll informationen har givit sitt samtycke.

2. De behöriga myndigheter som har utsetts till kontaktpunkter i enlighet med artikel 79.1 får vidarebefordra sådan information som mottagits i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och artiklarna 77 och 88 till sådana myndigheter som avses i artikel 67.1. De får inte vidarebefordra informationen till andra organ eller fysiska eller juridiska personer utan uttryckligt samtycke från de behöriga myndigheter som har överlämnat informationen och endast för de ändamål för vilka dessa myndigheter gav sitt samtycke, med undantag för vederbörligen motiverade fall. I detta sist nämnda fall ska kontaktpunkten omedelbart underrätta den kontaktpunkt som överlämnat informationen.

3. De myndigheter som avses i artikel 71 och andra organ eller fysiska eller juridiska personer som mottar konfidentiell information enligt punkt 1 i den här artikeln, eller i enlighet med artiklarna 77 och 88, får endast använda dem för att genomföra sina uppgifter, bland annat i följande fall:

a) För att kontrollera att villkoren för att värdepappersföretag ska få starta verksamhet är uppfyllda och för att underlätta koncernbaserad eller icke koncernbaserad övervakning av sådan verksamhet, särskilt med avseende på kapitalkrav enligt direktiv 2013/36/EU, förfaranden för administration och redovisning samt mekanismer för internkontroll.

b) För att övervaka att handelsplatserna fungerar väl.

c) För att besluta om sanktioner.

d) Vid administrativa överklaganden av beslut som fattats av de behöriga myndigheterna.

e) Vid domstolsförfaranden som har inletts enligt artikel 74.

f) Inom ramen för det system för investerares klagomål utanför domstol som föreskrivs i artikel 75.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för utbyte av information.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Varken den här artikeln, artikel 76 eller 88 ska hindra en behörig myndighet från att till Esma, Europeiska systemrisknämnden, centralbankerna, ECBS och ECB i deras egenskap av monetära myndigheter och, där så är lämpligt, till andra offentliga myndigheter med ansvar för att övervaka betalnings- och avvecklingssystem överlämna konfidentiella uppgifter som ska användas för att de ska kunna fullgöra sina verksamhetsuppgifter. Dessa myndigheter eller organ ska inte heller hindras från att meddela de behöriga myndigheterna de uppgifter dessa eventuellt behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter enligt detta direktiv eller förordning (EU) nr 600/2014.

Artikel 82

Bindande medling

1. De behöriga myndigheterna får till Esma hänskjuta situationer där en begäran enligt ett av följande led har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid, nämligen

a) en begäran om att utföra tillsynsverksamhet, en kontroll på plats eller en utredning enligt artikel 80, eller

b) en begäran om att utbyta uppgifter enligt artikel 81,

2. I de situationer som avses i punkt 1 får Esma agera i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010, utan att det påverkar vare sig de möjligheter att vägra att tillmötesgå en begäran om uppgifter som anges i artikel 83 i detta direktiv eller Esmas möjligheter att handla i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 83

Vägran att samarbeta

En behörig myndighet får vägra att tillmötesgå en begäran om samarbete vid genomförandet av en utredning, kontroll på plats eller tillsynsverksamhet enligt artikel 84 eller att utbyta information enligt artikel 81 endast om

a) rättsliga förfaranden i fråga om samma gärningar och personer redan har inletts inför myndigheterna i den aktuella medlemsstaten,

b) ett slutligt avgörande redan har meddelats mot samma person för samma gärningar i den berörda medlemsstaten.

När den behöriga myndigheten har för avsikt att inte tillmötesgå en sådan begäran ska denna underrätta den behöriga myndighet som lämnat begäran och Esma om detta och lämna så fullständiga uppgifter som möjligt.

Artikel 84

Samråd före beviljande av auktorisation

1. Samråd ska ske med de behöriga myndigheterna i den andra berörda medlemsstaten före beviljande av auktorisation till ett värdepappersföretag som är något av följande:

a) Ett dotterföretag till ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör eller ett kreditinstitut som auktoriserats i en annan medlemsstat.

b) Ett dotterföretag till moderföretaget till ett värdepappersföretag eller kreditinstitut som auktoriserats i en annan medlemsstat.

c) Kontrollerat av samma fysiska eller juridiska personer som kontrollerar ett värdepappersföretag eller kreditinstitut som auktoriserats i en annan medlemsstat.

2. Samråd ska ske med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är ansvarig för tillsynen av kreditinstitut eller försäkringsföretag före beviljande av auktorisation till ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som är något av följande:

a) Ett dotterföretag till ett kreditinstitut eller försäkringsföretag som auktoriserats i unionen.

b) Ett dotterföretag till moderföretaget till ett kreditinstitut eller försäkringsföretag som auktoriserats i unionen.

c) Ett företag som är kontrollerat av samma fysiska eller juridiska personer som kontrollerar ett kreditinstitut eller försäkringsföretag som auktoriserats i unionen.

3. De behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 ska särskilt samråda med varandra vid bedömningen av aktieägarnas eller medlemmarnas lämplighet, samt anseende och erfarenhet vad gäller personer som leder förvaltningen av ett annat företag inom samma koncern. De ska utbyta all den information om aktieägarnas eller medlemmarnas lämplighet, samt anseende och erfarenhet vad gäller personer som leder verksamheten, som är relevant för andra berörda behöriga myndigheter vid beviljande av auktorisation eller vid den fortlöpande bedömningen av hur villkoren för verksamheten uppfylls.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för samråd med andra behöriga myndigheter före beviljande av auktorisation.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 3 januari 2016.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 85

Värdmedlemsstaternas befogenheter

1. Värdmedlemsstaten ska föreskriva att den behöriga myndigheten för statistiska ändamål får kräva att värdepappersföretag med filialer inom landets territorium lämnar regelbundna rapporter om filialernas verksamhet.

2. Vid fullgörandet av sina skyldigheter enligt detta direktiv ska värdmedlemsstaterna föreskriva att den behöriga myndigheten får kräva att filialer till värdepappersföretag tillhandahåller den information som behövs för övervakningen av att de följer de normer i värdlandet som är tillämpliga på dem i de fall som avses i artikel 35.8. De kraven får dock inte vara strängare än dem som samma medlemsstat ställer på etablerade företag för att kontrollera att dessa normer följs.

Artikel 86

Försiktighetsåtgärder som värdmedlemsstaten är skyldig att vidta

1. Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och påvisbara grunder för att anta att ett värdepappersföretag som är verksamt inom dess territorium enligt friheten att tillhandahålla tjänster inte uppfyller sina förpliktelser enligt de bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv, eller att ett värdepappersföretag som har en filial inom dess territorium inte uppfyller sina förpliktelser enligt bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv och enligt vilka den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten inte tilldelas befogenheter, ska den meddela dessa undersökningsresultat till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

Om ett värdepappersföretag fortsätter att handla på ett sätt som tydligt skadar värdmedlemsstatens investerares intressen eller leder till att marknaderna inte fungerar korrekt, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, eller om sådana åtgärder visar sig vara otillräckliga, ska följande gälla:

a) Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ska efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och se till att marknaderna fungerar väl; detta ska inbegripa möjligheten att hindra värdepappersföretag som bryter mot bestämmelserna från att inleda fler transaktioner inom deras territorium. Kommissionen och Esma ska utan onödigt dröjsmål informeras om sådana åtgärder.

b) Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten får hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2. Om en värdmedlemsstats behöriga myndigheter påvisar att ett värdepappersföretag som har en filial inom landets territorium överträder de lagar eller andra författningar som har antagits i den medlemsstaten i enlighet med de bestämmelserna i detta direktiv genom vilka landets behöriga myndigheter tilldelas befogenheter, ska de myndigheterna kräva att det berörda värdepappersföretaget upphör att bryta mot bestämmelserna.

Om det berörda värdepappersföretaget inte vidtar erforderliga åtgärder ska de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten vidta alla lämpliga åtgärder för att sörja för att det berörda värdepappersföretaget upphör att bryta mot bestämmelserna. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska underrättas om de åtgärder som vidtas.

Om värdepappersföretaget trots att värdmedlemsstaten vidtagit åtgärder fortsätter att bryta mot de bestämmelser i lagar och andra författningar som avses i första stycket och som gäller i värdmedlemsstaten, ska den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och se till att marknaderna fungerar väl. Kommissionen och Esma ska utan onödigt dröjsmål informeras om sådana åtgärder.

Dessutom får den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten för en reglerad marknad, MTF-plattform eller OTF-plattform har tydliga och påvisbara grunder för att anta att denna reglerade marknad, MTF-plattform eller OTF-plattform inte uppfyller sina förpliktelser enligt de bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv, ska den meddela detta till den behöriga myndigheten i den reglerade marknadens eller MTF-plattformens eller OTF-plattformens hemmedlemsstat.

Om den reglerade marknaden eller MTF-plattformen eller OTF-plattformen fortsätter att handla på ett sätt som tydligt skadar värdmedlemsstatens investerares intressen eller leder till att marknaderna inte fungerar korrekt, trots de åtgärder som har vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, eller om sådana åtgärder visar sig vara otillräckliga, ska den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och se till att marknaderna fungerar väl, vilket ska inbegripa möjligheten att hindra den reglerade marknaden, MTF-plattformen eller OTF-plattformen från att ge i värdmedlemsstaten etablerade fjärrmedlemmar eller fjärrdeltagare tillgång till dess funktioner. Kommissionen och Esma ska utan onödigt dröjsmål informeras om sådana åtgärder.

Dessutom får den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Varje åtgärd enligt punkterna 1, 2 eller 3 som omfattar sanktioner för eller begränsningar av ett värdepappersföretags eller en reglerad marknads verksamhet ska vederbörligen motiveras och meddelas det berörda värdepappersföretaget eller den reglerade marknaden.

Artikel 87

Samarbete och utbyte av information med Esma

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

2. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse Esma med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter enligt detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014 samt i enlighet med artiklarna 35 och 36 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL III

Samarbete med tredjeland

Artikel 88

Informationsutbyte med tredjeland

1. Medlemsstaterna och, i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1095/2010, Esma, får ingå samarbetsavtal om utbyte av information med de behöriga myndigheterna i tredjeländer endast om de utlämnade uppgifterna omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som krävs enligt artikel 76. Detta utbyte av information måste vara avsett för fullgörande av de behöriga myndigheternas verksamhetsuppgifter.

En medlemsstats överföring av personuppgifter till ett tredjeland ska göras i enlighet med kapitel IV i direktiv 95/46/EG.

Esmas överföringar av personuppgifter till ett tredjeland ska göras i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 45/2001.

Medlemsstaterna och Esma får också ingå samarbetsavtal om utbyte av information med tredjeländers behöriga myndigheter, organ och fysiska eller juridiska personer som ansvarar för en eller flera av följande verksamheter:

a) Tillsynen över kreditinstitut, andra finansiella institut, försäkringsföretag och finansiella marknader.

b) Värdepappersföretags likvidation och konkurs eller liknande förfaranden.

c) Lagstadgad revision av värdepappersföretags och andra finansiella instituts, kreditinstituts och försäkringsföretags räkenskaper vid fullgörandet av sina tillsynsuppgifter, eller som förvaltar ersättningssystem vid fullgörandet av sina verksamhetsuppgifter.

d) Tillsyn över organ som är inblandade i värdepappersföretags likvidation och konkurs eller liknande förfaranden.

e) Tillsyn över personer med uppdrag att utföra lagstadgad revision av räkenskaperna hos försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag och andra finansinstitut.

f) Tillsyn över personer som är aktiva på marknader för utsläppsrätter i syfte att säkerställa en samlad överblick över finans- och spotmarknader.

g) Tillsyn över personer som är aktiva på marknader för jordbruksråvaruderivat i syfte att säkerställa en samlad överblick över finans- och spotmarknader.

De samarbetsavtal som avses i tredje stycket får endast ingås om de utlämnade uppgifterna omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som krävs i artikel 76. Detta utbyte av information ska vara avsett för fullgörande av dessa myndigheters och organs eller fysiska eller juridiska personers verksamhetsuppgifter. Om ett samarbetsavtal inbegriper en medlemsstats överföring av personuppgifter ska den vara förenlig med kapitel IV i direktiv 95/46/EG och med förordning (EG) nr 45/2001 om Esma är involverad i överföringen.

2. Om informationen härrör från en annan medlemsstat får de inte röjas utan uttryckligt samtycke från de behöriga myndigheter som har lämnat ut den och endast i de syften till vilka dessa myndigheter lämnat sitt samtycke. Samma bestämmelse gäller för information som lämnas av behöriga myndigheter i tredjeländer.

AVDELNING VII

DELEGERADE AKTER

Artikel 89

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 2.3, andra stycket i artikel 4.1.2, artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 23.4, 24.13, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 52.4, 54.4, 58.6, 64.7, 65.7 och 79.8 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 2 juli 2014.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 2.3, andra stycket i artikel 4.1.2, artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 23.4, 24.13, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 52.4, 54.4, 58.6, 64.7, 65.7 och 79.8 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 2.3, andra stycket i artikel 4.1.2, artiklarna 4.2, 13.1, 16.12, 23.4, 24.13, 25.8, 27.9, 28.3, 30.5, 31.4, 32.4, 33.8, 52.4, 54.4, 58.6, 64.7, 65.7 och 79.8 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 90

Rapporter och översyn

1. Före den 3 mars 2019 ska kommissionen, efter samråd med Esma, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om

a) OTF-plattformars funktion, även deras specifika användande av handel genom matchad principalhandel, med beaktande av den tillsynserfarenhet som behöriga myndigheter skaffat sig, antalet OTF-plattformar som auktoriserats i unionen och deras marknadsandel, och särskilt med en undersökning av huruvida justeringar behövs av definitionen av en OTF-plattform och huruvida de finansiella instrument som omfattas av OTF-kategorin fortfarande är lämpliga,

b) funktionen hos ordningen för tillväxtmarknader för små och medelstora företag, med beaktande av antalet MTF-plattformar som registrerats som tillväxtmarknader för små och medelstora företag, antal emittenter som är närvarande där samt relevanta handelsvolymer;

rapporten ska i synnerhet innehålla en bedömning av om tröskelvärdet i artikel 33.3 a förblir ett lämpligt minimum för att förverkliga målen för tillväxtmarknader för små och medelstora företag enligt detta direktiv,

c) verkan av krav avseende algoritmisk handel, bland annat algoritmisk högfrekvenshandel,

d) erfarenheterna från mekanismen för förbud mot vissa produkter eller metoder, med beaktande av antalet gånger mekanismerna har utlösts samt av deras effekter,

e) tillämpningen av administrativa sanktioner och straffrättsliga påföljder, framför allt behovet av att ytterligare harmonisera de administrativa sanktioner som fastställs för överträdelser av kraven i detta direktiv och förordning (EU) nr 600/2014,

f) verkan av tillämpningen av positionslimiter och positionsförvaltning för likviditet, marknadsmissbruk och ordnade prissättnings- och avvecklingsvillkor på marknader för råvaruderivat,

g) prisutvecklingen för uppgifter före och efter handel från reglerade marknader, MTF-plattformar, OTF-plattformar och APA,

h) konsekvenserna av kravet på att offentliggöra avgifter, provisioner eller monetära eller icke-monetära förmåner i förbindelse med tillhandahållandet av en investeringstjänst eller en sidotjänst till en kund i enlighet med artikel 24.9, inbegripet dess konsekvenser för den inre marknadens funktion när det gäller gränsöverskridande investeringsrådgivning.

2. Kommissionen ska, efter samråd med Esma, lägga fram rapporter för Europaparlamentet och rådet om hur den konsoliderade handelsinformation som har inrättats i enlighet med avdelning V har fungerat. Den rapport som gäller artikel 65.1 ska läggas fram senast den 3 september 2018. Den rapport som gäller artikel 65.2 ska läggas fram senast den 3 september 2020.

Den rapport som avses i första stycket ska innehålla en bedömning av hur den konsoliderade handelsinformationen har presterat i fråga om följande kriterier:

a) Tillgången till och punktligheten för information efter handel i ett konsoliderat format som omfattar samtliga transaktioner, oavsett om de genomförs på handelsplatser eller inte.

b) Tillgången till och punktligheten för fullständig och partiell högkvalitativ information efter handel i format som är lätta att komma åt och använda för marknadsdeltagare och som är tillgängliga enligt rimliga affärsvillkor.

Om kommissionen konstaterar att CTP inte har tillhandahållit information på ett sätt som uppfyller de kriterier som anges i andra stycket, ska kommissionen till sin rapport foga en begäran till Esma om att inleda ett förhandlat förfarande för att genom offentlig upphandling, genomförd av Esma, utse en enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation. Esma ska inleda förfarandet efter mottagande av kommissionens begäran enligt de villkor som anges i kommissionens begäran och i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ([1]).

3. Om det förfarande som beskrivs i punkt 2 inleds, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 om ändring av artiklarna 59–65 och bilaga I avsnitt D till detta direktiv samt artikel 2.1.19 i förordning (EU) nr 600/2014 genom att ange åtgärder för att:

a) Fastställa kontraktets varaktighet för den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och förfarandet och villkoren för förlängning av kontraktet och inledandet av ny offentlig upphandling.

b) Fastställa att den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation ska göra det på exklusiv grund och att ingen annan enhet ska auktoriseras som CTP i enlighet med artikel 59.

c) Ge Esma befogenhet att se till att den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och som har utsetts genom offentlig upphandling följer anbudsvillkoren.

d) Se till att den information efter handel som tillhandahålls av den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation håller hög kvalitet och föreligger i format som är lätta att komma åt och att använda för marknadsdeltagare och i ett konsoliderat format som omfattar hela marknaden.

e) Se till att informationen efter handel tillhandahålls enligt rimliga affärsvillkor, på såväl konsoliderad som icke-konsoliderad grund, och tillgodoser informationsanvändarnas behov av den informationen i hela unionen.

f) Se till att handelsplatserna och APA till rimlig kostnad gör sina uppgifter om handel tillgängliga för den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och som har utsetts genom offentlig upphandling, genomförd av Esma.

g) Fastställa vilka åtgärder som ska vidtas om den enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation och som har utsetts genom offentlig upphandling inte följer anbudsvillkoren.

h) Fastställa vilka åtgärder som ska vidtas så att CTP som är auktoriserade enligt artikel 59, om den befogenhet som avses i led b i denna punkt inte utnyttjas eller om ingen enhet utses genom offentlig upphandling, får fortsätta att tillhandahålla konsoliderad handelsinformation tills en ny offentlig upphandling har slutförts och en enhet som ska tillhandahålla konsoliderad handelsinformation har utsetts.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

4. Senast den 1 januari 2018 ska kommissionen utarbeta en rapport, efter samråd med Esma och Acer, om de potentiella effekterna på energipriserna och på energimarknadernas funktionssätt och om genomförbarheten och fördelarna i form av minskade motparts- och systemrisker samt de direkta kostnaderna för C6-energiderivatkontrakt som omfattas av clearingkravet enligt artikel 4 i förordning (EU) nr 648/2012, riskhanteringsförfarandena enligt artikel 11.3 i den förordningen samt användningen av dem vid beräkningen av clearingtröskeln enligt artikel 10 i den förordningen.

Om kommissionen anser att det inte skulle vara genomförbart och fördelaktigt att inkludera de kontrakten, ska den i förekommande fall lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 89 i detta direktiv med avseende på att förlänga den period på 42 månader som avses i artikel 95.1 i detta direktiv, en gång med två år och en ytterligare gång med ett år.

Artikel 91

Ändring av direktiv 2002/92/EG

Direktiv 2002/92/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Med undantag för kapitel III A i detta direktiv, ska sådan verksamhet när den bedrivs av ett försäkringsföretag eller av en anställd vid ett försäkringsföretag som handlar på företagets ansvar inte anses vara försäkringsförmedling eller distribution av försäkringsprodukter."

b) Följande led ska läggas till:

"13. I kapitel III A försäkringsbaserad investeringsprodukt: en försäkringsprodukt som erbjuder ett förfallo- eller återköpsvärde, där detta värde helt eller delvis är direkt eller indirekt exponerat mot marknadsvolatilitet och ska inte omfatta följande:

a) Skadeförsäkringsprodukter som förtecknas i direktiv 2009/138/EG bilaga I (skadeförsäkringsklasser).

b) Livförsäkringskontrakt där ersättning enligt avtalet endast betalas ut vid dödsfall eller vid invaliditet till följd av skada, sjukdom eller funktionsnedsättning.

c) Pensionsprodukter som enligt nationell rätt har som främsta syfte att ge investerarna en inkomst vid pensionering och som berättigar investeraren till vissa förmåner.

d) Officiellt erkända tjänstepensionssystem som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2003/41/EG eller direktiv 2009/138/EG.

e) Individuella pensionsprodukter för vilka ett finansiellt bidrag från arbetsgivaren krävs enligt nationell rätt och där arbetsgivaren eller arbetstagaren inte kan välja pensionsprodukt eller vem som tillhandahåller pensionsprodukten."

2. Följande kapitel ska införas:

"*KAPITEL III A*

Ytterligare konsumentskyddskrav för försäkringsbaserade investeringsprodukter

Artikel 13a

Tillämpningsområde

Med förbehåll för undantaget i artikel 2.3 andra stycket, inför detta kapitel ytterligare krav för försäkringsförmedlingsverksamhet och för direktförsäljning som bedrivs av ett försäkringsföretag, när sådan verksamhet och försäljning utförs i förbindelse med försäljning av försäkringsbaserade investeringsprodukter. De verksamheterna ska betecknas som distribution av försäkringsprodukter.

Artikel 13b

Förebyggande av intressekonflikter

En försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag ska upprätthålla och använda effektiva organisatoriska och administrativa arrangemang för att vidta alla rimliga åtgärder för att förhindra att intressekonflikter enligt artikel 13c påverkar dess kunders intressen negativt.

Artikel 13c

Intressekonflikter

1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkringsförmedlare och försäkringsföretag vidtar alla lämpliga åtgärder för att identifiera intressekonflikter mellan å ena sidan dem själva, inbegripet deras chefer, anställda och anknutna försäkringsförmedlare eller andra personer som direkt eller indirekt är knutna till dem i ett kontrollförhållande, och å andra sidan deras kunder, eller intressekonflikter mellan kunder, som uppstår vid distribution av försäkringsprodukter.

2. Om de organisatoriska och administrativa arrangemang som en försäkringsförmedlare eller ett försäkringsföretag i överensstämmelse med artikel 13b infört för att hantera intressekonflikter inte räcker till för att ge rimliga garantier för att effektivt förhindra att kundernas intressen påverkas negativt, ska försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget klart och tydligt informera kunden om den allmänna arten av och/eller källorna till intressekonflikterna innan den åtar sig verksamhet för dennes räkning.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 13e för att:

a) Ange vilken typ av åtgärder försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag rimligen kan förväntas vidta för att identifiera, förhindra, hantera och informera om intressekonflikter i samband med distribution av försäkringsprodukter.

b) Införa lämpliga kriterier för fastställande av de typer av intressekonflikter som kan skada intresset hos kunder eller presumtiva kunder till försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget.

Artikel 13d

Allmänna principer och information till kunder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag när de utför försäkringsdistribueringsaktiviteter agerar hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med sina kunders bästa intresse.

2. All information, däribland marknadsföring, som försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag riktar till kunder eller presumtiva kunder ska vara rättvisande, tydlig och inte vilseledande. Marknadsföringsmaterial ska lätt kunna identifieras som sådant.

3. Medlemsstaterna får förbjuda försäkringsförmedlare och försäkringsföretag att acceptera eller motta avgifter, provisioner eller andra ekonomiska ersättningar från tredjepart eller en person som agerar för tredjeparts räkning i samband med distribution av försäkringsbaserade investeringsprodukter till kunder.

Artikel 13e

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13c ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 2 juli 2014.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 13c får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 13c ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

Artikel 92

Ändring av direktiv 2011/61/EU

Direktiv 2011/61/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.1 r ska följande led läggas till:

"vii) En medlemsstat, annan än hemmedlemsstaten, där en EU-baserad AIF-förvaltare tillhandahåller de tjänster som avses i artikel 6.4."

2. Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Villkor för förvaltning av EU-baserade AIF-fonder etablerade i andra medlemsstater och för tillhandahållande av tjänster i andra medlemsstater"

b) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en auktoriserad EU-baserad AIF-förvaltare, direkt eller genom etablering av en filial, får

a) förvalta EU-baserade AIF-fonder som är etablerade i en annan medlemsstat, förutsatt att AIF-förvaltarnas auktorisation avser den kategorin av AIF-fonder,

b) tillhandahålla i en annan medlemsstat de tjänster som avses i artikel 6.4 för vilka den har auktoriserats.

2. En AIF-förvaltare som avser att för första gången tillhandahålla de verksamheter och tjänster som avses i punkt 1 ska lämna följande information till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat:

a) Den medlemsstat där den avser att förvalta AIF-fonder direkt eller etablera en filial och/eller tillhandahålla de tjänster som avses i artikel 6.4.

b) En verksamhetsplan som bland annat innehåller uppgift om de tjänster den avser att utföra och/eller om vilka AIF-fonder som den avser att förvalta."

Artikel 93

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 3 juli 2016 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

Medlemsstaterna ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 3 januari 2017, med undantag för de bestämmelser som införlivar artikel 65.2 vilka ska tillämpas från och med den 3 september 2018.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser, ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska tillämpa de åtgärder som avses i artikel 92 från och med den 3 juli 2015.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionen och Esma överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 94

Upphävande

Direktiv 2004/39/EG, ändrat genom de akter som anges i bilaga III del A i det här direktivet, ska upphöra att gälla med verkan från och med den 3 januari 2017, dock utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller de tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning av direktiven, som anges i bilaga III del B i det här direktivet.

Hänvisningar till direktiv 2004/39/EG eller till direktiv 93/22/EEG ska anses som hänvisningar till det här direktivet eller till förordning (EU) nr 600/2014 och läsas i enlighet med jämförelsetabellerna i bilaga IV, i det här direktivet.

Hänvisningar till termer som definieras i direktiv 2004/39 eller direktiv 93/22/EEG eller till artiklar i dessa ska anses som hänvisningar till en likvärdig term som definieras i det här direktivet eller till en artikel i det här direktivet.

Artikel 95

Övergångsbestämmelser

1. Till och med den 3 juli 2020 ska

a) clearingkravet enligt artikel 4 i förordning (EU) nr 648/2012 och riskhanteringsförfarandena enligt artikel 11.3 i den förordningen inte tillämpas på C6-energiderivatkontrakt som ingåtts av en icke-finansiell motpart som uppfyller villkoren i artikel 10.1 i förordning (EU) nr 648/2012 eller av en icke-finansiell motpart som ska auktoriseras för första gången som värdepappersföretag från och med den 3 januari 2017, och

b) sådana C6-energiderivatkontrakt inte betraktas som OTC-derivatkontrakt när det gäller det tröskelvärde för clearing som fastställs i artikel 10 i förordning (EU) nr 648/2012.

C6-energiderivatkontrakt som omfattas av de övergångsbestämmelser som fastställs i första stycket ska omfattas av alla andra krav i förordning (EU) nr 648/2012.

2. Det undantag som avses i punkt 1 ska beviljas av relevanta behöriga myndigheter. De behöriga myndigheterna ska underrätta Esma om de C6-energiderivatkontrakt som har beviljats undantag i enlighet med punkt 1 och Esma ska på sin webbplats offentliggöra en lista över de C6-energiderivatkontrakten.

Artikel 96

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 97

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

FÖRTECKNINGAR ÖVER TJÄNSTER OCH VERKSAMHETER SAMT FINANSIELLA INSTRUMENT

AVSNITT A

Investeringstjänster och investeringsverksamhet

1. Mottagande och vidarebefordran av order beträffande ett eller flera finansiella instrument.

2. Utförande av order på kunders uppdrag.

3. Handel för egen räkning.

4. Portföljförvaltning.

5. Investeringsrådgivning.

6. Garantiverksamhet för finansiella instrument och/eller placering av finansiella instrument på grundval av ett fast åtagande.

7. Placering av finansiella instrument utan fast åtagande.

8. Drift av en MTF-plattform.

9. Drift av en OTF-plattform.

AVSNITT B

Sidotjänster

1. Förvaring och administration av finansiella instrument för kunders räkning, bland annat värdepappersförvaring och liknande tjänster, såsom handhavande av kontanta medel/finansiella säkerheter, med undantag av förvaltning av värdepapper på högsta nivå.

2. Lämnande av kredit eller lån till en investerare för att göra det möjligt för denne att genomföra en transaktion i ett eller flera finansiella instrument, när det företag som ger krediten eller lånet deltar i transaktionen.

3. Rådgivning till företag om kapitalstruktur, företagsstrategi och liknande frågor samt rådgivning och tjänster vid fusioner och företagsuppköp.

4. Valutatjänster om dessa har samband med investeringstjänster.

5. Investerings- och finansanalys samt andra former av allmänna rekommendationer rörande handel med finansiella instrument.

6. Tjänster i samband med garantigivning.

7. Investeringstjänster och investeringsverksamhet samt sidotjänster av den typ som anges i avsnitt A eller B i Bilaga I som avser den underliggande tillgången till derivat som anges i punkterna 5, 6, 7 och 10 i avsnitt C när dessa har samband med tillhandahållandet av investerings- eller sidotjänster.

AVSNITT C

Finansiella instrument

1. Överlåtbara värdepapper.

2. Penningmarknadsinstrument.

3. Andelar i företag för kollektiva investeringar.

4. Optioner, futures, swappar, räntesäkringsavtal och varje annat derivatkontrakt som avser värdepapper, valutor, räntor eller avkastningar, utsläppsrätter, eller andra derivatinstrument, finansiella index eller finansiella mått som kan avvecklas fysiskt eller kontant.

5. Optioner, futures, swappar, forwards och varje annat derivatkontrakt som avser råvaror, som måste avvecklas kontant eller kan avvecklas kontant på en av parternas begäran av ett annat skäl än fallissemang eller någon annan händelse som leder till kontraktets upphörande.

6. Optioner, futures, swappar och varje annat derivatkontrakt som avser råvaror som kan avvecklas fysiskt, förutsatt att de handlas på en reglerad marknad, en MTF-plattform eller en OTF-plattform, med undantag för de grossistenergiprodukter som handlas på en OTF-plattform och som måste avvecklas fysiskt.

7. Optioner, futures, swappar, forwards och varje annat derivatkontrakt som avser råvaror, som kan avvecklas fysiskt, som inte omnämns i C.6 och som inte har kommersiella ändamål, vilka anses ha samma egenskaper som andra derivat avseende finansiella instrument.

8. Derivatinstrument för överföring av kreditrisk.

9. Finansiella kontrakt avseende prisdifferenser (CFD:er).

10. Optioner, futures, swappar, räntesäkringsavtal och varje annat derivatkontrakt som avser klimatvariabler, fraktavgifter eller inflationstakten eller någon annan officiell ekonomisk statistik, som måste avvecklas kontant eller kan avvecklas kontant på en av parternas begäran (av ett annat skäl än fallissemang eller någon annan händelse som leder till kontraktets upphörande), samt varje annat derivatkontrakt som avser tillgångar, rättigheter, skyldigheter, index och åtgärder som inte tidigare omnämnts i detta avsnitt, vilka anses ha samma egenskaper som andra finansiella derivatinstrument, med utgångspunkt i bland annat om det handlas på en reglerad marknad, en OTF-plattform eller en MTF-plattform.

11. Utsläppsrätter som består av enheter som erkänts med avseende på kraven i direktiv 2003/87/EG (system för handel med utsläppsrätter).

AVSNITT D

Förteckning over datarapporteringstjänster

1. Drift av ett APA.

2. Drift av en CTP.

3. Drift av en ARM.

BILAGA II

PROFESSIONELLA KUNDER ENLIGT DETTA DIREKTIV

En professionell kund är en kund som har tillräcklig erfarenhet, kännedom och sakkunskap för att fatta egna investeringsbeslut och göra en tillfredsställande bedömning av de risker denne löper. För att anses som professionell måste kunden uppfylla nedanstående kriterier.

I. KUNDKATEGORIER SOM BETRAKTAS SOM PROFESSIONELLA

Följande kundkategorier ska betraktas som professionella i fråga om alla investeringstjänster och investeringsverksamhet och finansiella instrument enligt detta direktiv.

1. Enheter som är underkastade auktorisation och reglering för att få verka på de finansiella marknaderna. Nedanstående förteckning ska anses omfatta alla auktoriserade enheter som sysslar med den verksamhet som utmärker de nämnda enheterna: enheter som har auktoriserats av en medlemsstat enligt ett direktiv, enheter som har auktoriserats eller regleras av en medlemsstat utan hänvisning till ett direktiv och enheter som har auktoriserats eller regleras av ett tredjeland.

   a) Kreditinstitut.

   b) Värdepappersföretag.

   c) Andra auktoriserade eller reglerade finansinstitut.

   d) Försäkringsföretag.

   e) System för kollektiva investeringar och deras förvaltningsbolag.

   f) Pensionsfonder och deras förvaltningsbolag.

   g) Råvaruhandlare och råvaruderivathandlare.

   h) Lokala företag.

   i) Andra institutionella placerare.

2. Stora företag som på bolagsnivå uppfyller två av följande storlekskrav:

   — Total balansomslutning: 20 000 000 EUR

   — Nettoomsättning: 40 000 000 EUR

   — Kapitalbas: 2 000 000 EUR

3. Nationella och regionala regeringar, däribland offentliga organ för förvaltning av statsskulden på nationell eller regional nivå, centralbanker, internationella och överstatliga institutioner som Världsbanken, IMF, ECB, EIB och liknande internationella organisationer.

4. Andra institutionella investerare vars huvudverksamhet det är att investera i finansiella instrument, inklusive enheter som ägnar sig åt värdepapperisering av tillgångar eller andra finansiella transaktioner.

Ovannämnda enheter betraktas som professionella. De måste dock tillåtas att begära behandling som icke-professionella kunder och värdepappersföretagen får samtycka till att erbjuda en högre skyddsnivå. När ett företag enligt ovan är kund i ett värdepappersföretag, måste detta före varje tillhandahållande av tjänster meddela kunden att han på grundval av den information värdepappersföretaget besitter betraktas som professionell kund och kommer att behandlas som en sådan, om inte värdepappersföretaget och kunden avtalar något annat. Värdepappersföretaget måste också upplysa kunden om att denne kan begära en ändring av avtalsvillkoren för att få en högre skyddsnivå.

Den kund som betraktas som professionell har ansvar för att begära en högre skyddsnivå om denne anser sig ur stånd att bedöma eller hantera ifrågavarande risker på rätt sätt.

Denna högre skyddsnivå ska tillhandahållas när en kund som betraktas som professionell inför bestämmelser i ett skriftligt avtal med värdepappersföretaget om att denne med avseende på de tillämpliga uppföranderegelrna inte ska betraktas som en professionell kund. I ett sådant avtal ska anges huruvida detta gäller en eller flera särskilda tjänster eller transaktioner, eller ett eller flera produkt- eller transaktionsslag.

II. KUNDER SOM PÅ BEGÄRAN FÅR BEHANDLAS SOM PROFESSIONELLA KUNDER

II.1 Identifikationskriterier

Andra kunder än de som nämns i avsnitt I, bland annat offentliga organ, lokala myndigheter, kommuner och privata enskilda investerare, får också tillåtas avstå från delar av skyddet enligt uppföranderegelrna.

Värdepappersföretagen ska därför tillåtas att behandla sådana kunder som professionella, förutsatt att nedanstående kriterier är uppfyllda och förfarandet nedan följs. De kunderna ska dock inte förutsättas besitta marknadskunskap och erfarenhet i samma grad som grupperna i förteckningen i avsnitt I.

Varje sådant undantag från skyddet enligt de normala uppföranderegelrna ska endast anses giltigt om en adekvat bedömning från värdepappersföretagets sida av kundens expertis, erfarenhet och kunskaper ger tillräcklig grund för att anta att kunden med tanke på de planerade transaktionernas och tjänsternas karaktär är i stånd att fatta investeringsbeslut och förstå de ifrågavarande riskerna.

Den lämplighetsprövning som gäller för chefer och direktörer i enheter som är godkända enligt direktiv på det finansiella området kan ses som exempel på bedömning av expertis och kunskap. När det gäller små enheter ska den person som bedöms enligt den bedömningen vara den person som auktoriserats att utföra transaktioner på enhetens vägnar.

Vid den bedömningen ska minst två av följande kriterier vara uppfyllda:

— Kunden har på marknaden i fråga utfört i genomsnitt minst tio transaktioner av betydande storlek per kvartal under de föregående fyra kvartalen.

— Storleken av kundens portfölj av finansiella instrument, definierad som kontantinsättningar och innehav av finansiella instrument, överstiger 500 000 EUR.

— Kunden arbetar, eller har arbetat, minst ett år inom finanssektorn i en befattning som kräver kunskap om transaktionerna eller tjänsterna i fråga.

Medlemsstaterna får anta särskilda kriterier för bedömning av expertis och kunskaper hos kommuner och lokala myndigheter som begär att få behandlas som professionella kunder. De kriterierna kan vara alternativ eller utgöra komplement till dem som förtecknas i femte stycket.

II.2 Förfarande

De kunderna får avstå från skydd enligt de detaljerade uppföranderegelerna endast om följande förfarande har följts:

— De måste skriftligen meddela värdepappersföretaget att de önskar behandlas som professionell kund, antingen allmänt eller i fråga om en särskild investeringstjänst eller transaktion eller en viss typ av transaktion eller produkt.

— Värdepappersföretaget måste ge dem en tydlig skriftlig varning om vilken rätt till skydd och ersättning till investerare som de kan förlora.

— De måste i ett från avtalet skilt dokument skriftligen förklara att de är medvetna om följderna av detta skydd förloras.

Innan en värdepappersföretag beslutar att godta en begäran om undantag, ska det vidta alla rimliga åtgärder för att försäkra sig om att den kund som begär att bli behandlad som professionell kund uppfyller alla relevanta krav i avsnitt II.1.

När kunder redan har klassificerats som professionella enligt kriterier och förfaranden som liknar dem som avses i ovanstående, är dock inte avsikten att deras förhållande till värdepappersföretag ska påverkas av nya regler som antas enligt denna bilaga.

Värdepappersföretagen måste införa skriftliga interna regler och förfaranden för kategorisering av kunderna. Professionella kunder är ansvariga för att meddela värdepappersföretaget alla förändringar som kan påverka deras aktuella kategorisering. Värdepappersföretaget ska dock vidta lämpliga åtgärder om det får kunskap om att kunden inte längre uppfyller de ursprungliga villkor som berättigade denne att behandlas som professionell kund.

BILAGA III

DEL A

Upphävt direktiv och en förteckning över dess efterföljande ändringar

(som det hänvisas till i artikel 94)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/31/EG (EUT L 114, 27.4.2006, s. 60).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/10/EG (EUT L 76, 19.3.2008, s. 33).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 120).

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning

(som det hänvisas till i artikel 94)

Direktiv 2004/39/EG	
Införlivande	31 januari 2007
Genomförande	1 november 2007
Direktiv 2006/31/EG	
Införlivandeperiod	31 januari 2007
Genomförandeperiod	1 november 2007
Direktiv 2007/44/EG	
Införlivandeperiod	21 mars 2009
Direktiv 2010/78/EG	
Införlivandeperiod	31 december 2011

BILAGA IV

Jämförelsetabell som avses i artikel 94

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 1.1	Artikel 1.1	
Artikel 1.2	Artikel 1.3	
Artikel 2.1 a	Artikel 2.1 a	
Artikel 2.1 b	Artikel 2.1 b	
Artikel 2.1 c	Artikel 2.1 c	
Artikel 2.1 d	Artikel 2.1 d	
Artikel 2.1 e	Artikel 2.1 f	
Artikel 2.1 f	Artikel 2.1 g	
Artikel 2.1 g	Artikel 2.1 h	
Artikel 2.1 h	Artikel 2.1 i	
Artikel 2.1 i	Artikel 2.1 j	
Artikel 2.1 j	Artikel 2.1 k	
Artikel 2.1 k	Artikel 2.1 i	
Artikel 2.1 l	—	
Artikel 2.1 m	Artikel 2.1 l	
Artikel 2.1 n	Artikel 2.1 m	
Artikel 2.2	Artikel 2.2	
Artikel 2.3	Artikel 2.4	
Artikel 3.1	Artikel 3.1	
Artikel 3.2	Artikel 3.3	
Artikel 4.1.1	Artikel 4.1.1	
Artikel 4.1.2	Artikel 4.1.2	
Artikel 4.1.3	Artikel 4.1.3	
Artikel 4.1.4	Artikel 4.1.4	
Artikel 4.1.5	Artikel 4.1.5	
Artikel 4.1.6	Artikel 4.1.6	
Artikel 4.1.7	Artikel 4.1.20	
Artikel 4.1.8	Artikel 4.1.7	
Artikel 4.1.9	Artikel 4.1.8	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 4.1.10	Artikel 4.1.9	
Artikel 4.1.11	Artikel 4.1.10	
Artikel 4.1.12	Artikel 4.1.11	
Artikel 4.1.13	Artikel 4.1.18	
Artikel 4.1.14	Artikel 4.1.21	
Artikel 4.1.15	Artikel 4.1.22	
Artikel 4.1.16	Artikel 4.1.14	
Artikel 4.1.17	Artikel 4.1.15	
Artikel 4.1.18	Artikel 4.1.44	
Artikel 4.1.19	Artikel 4.1.17	
Artikel 4.1.20	Artikel 4.1.55	
Artikel 4.1.21	Artikel 4.1.56	
Artikel 4.1.22	Artikel 4.1.26	
Artikel 4.1.23	Artikel 4.1.27	
Artikel 4.1.24	Artikel 4.1.28	
Artikel 4.1.25	Artikel 4.1.29	
Artikel 4.1.26	Artikel 4.1.30	
Artikel 4.1.27	Artikel 4.1.31	
Artikel 4.1.28	Artikel 4.1.32	
Artikel 4.1.29	Artikel 4.1.33	
Artikel 4.1.30	Artikel 4.1.35 b	
Artikel 4.1.31	Artikel 4.1.35	
Artikel 4.2	Artikel 4.2	
Artikel 5.1	Artikel 5.1	
Artikel 5.2	Artikel 5.2	
Artikel 5.3	Artikel 5.3	
Artikel 5.4	Artikel 5.4	
Artikel 5.5	—	
Artikel 6.1	Artikel 6.1	
Artikel 6.2	Artikel 6.2	
Artikel 6.3	Artikel 6.3	
Artikel 7.1	Artikel 7.1	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 7.2	Artikel 7.2	
Artikel 7.3	Artikel 7.3	
Artikel 7.4	Artikel 7.4 och 7.5	
Artikel 8 a	Artikel 8 a	
Artikel 8 b	Artikel 8 b	
Artikel 8 c	Artikel 8 c	
Artikel 8 d	Artikel 8 d	
Artikel 8 e	Artikel 8 e	
Artikel 9.1	Artikel 9.1 och 9.3	
Artikel 9.2	Artikel 9.5	
Artikel 9.3	Artikel 9.4	
Artikel 9.4	Artikel 9.6	
Artikel 10.1	Artikel 10.1	
Artikel 10.2	Artikel 10.2	
Artikel 10.3	Artikel 11.1	
Artikel 10.4	Artikel 11.2	
Artikel 10.5	Artikel 11.3	
Artikel 10.6	Artiklarna 10.3 och 11.4	
Artikel 10a.1	Artikel 12.1	
Artikel 10a.2	Artikel 12.2	
Artikel 10a.3	Artikel 12.3	
Artikel 10a.4	Artikel 12.4	
Artikel 10a.5	Artikel 12.5	
Artikel 10a.6	Artikel 12.6	
Artikel 10a.7	Artikel 12.7	
Artikel 10a.8	Artikel 12.8 och 12.9	
Artikel 10b.1	Artikel 13.1	
Artikel 10b.2	Artikel 13.2	
Artikel 10b.3	Artikel 13.3	
Artikel 10b.4	Artikel 13.4	
Artikel 10b.5	Artikel 13.5	
Artikel 11	Artikel 14	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 12	Artikel 15	
Artikel 13.1	Artikel 16.1	
Artikel 13.2	Artikel 16.2	
Artikel 13.3	Artikel 16.3	
Artikel 13.4	Artikel 16.4	
Artikel 13.5	Artikel 16.5	
Artikel 13.6	Artikel 16.6	
Artikel 13.7	Artikel 16.8	
Artikel 13.8	Artikel 16.9	
Artikel 13.9	Artikel 16.11	
Artikel 13.10	Artikel 16.12	
Artikel 14.1	Artiklarna 18.1 och 19.1	
Artikel 14.2	Artikel 18.2	
Artikel 14.3	Artikel 19.4	
Artikel 14.4	Artiklarna 18.3 och 19.2	
Artikel 14.5	Artiklarna 18.6 och 19.3	
Artikel 14.6	Artikel 18.8	
Artikel 14.7	Artikel 18.9	
Artikel 15	—	
Artikel 16.1	Artikel 21.1	
Artikel 16.2	Artikel 21.2	
Artikel 16.3	—	
Artikel 17.1	Artikel 22	
Artikel 17.2	—	
Artikel 18.1	Artikel 23.1	
Artikel 18.2	Artikel 23.2	
Artikel 18.3	Artikel 23.4	
Artikel 19.1	Artikel 24.1	
Artikel 19.2	Artikel 24.3	
Artikel 19.3	Artikel 24.4	
Artikel 19.4	Artikel 25.2	
Artikel 19.5	Artikel 25.3	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 19.6	Artikel 25.4	
Artikel 19.7	Artikel 25.5	
Artikel 19.8	Artikel 25.6	
Artikel 19.9	Artiklarna 24.6 och 25.7	
Artikel 19.10	Artiklarna 24.13, 24.14 och 25.8	
Artikel 20	Artikel 26	
Artikel 21.1	Artikel 27.1	
Artikel 21.2	Artikel 27.4	
Artikel 21.3	Artikel 27.5	
Artikel 21.4	Artikel 27.7	
Artikel 21.5	Artikel 27.8	
Artikel 21.6	Artikel 27.9	
Artikel 22.1	Artikel 28.1	
Artikel 22.2	Artikel 28.2	
Artikel 22.3	Artikel 28.3	
Artikel 23.1	Artikel 29.1	
Artikel 23.2	Artikel 29.2	
Artikel 23.3	Artikel 29.3	
Artikel 23.4	Artikel 29.4	
Artikel 23.5	Artikel 29.5	
Artikel 23.6	Artikel 29.6	
Artikel 24.1	Artikel 30.1	
Artikel 24.2	Artikel 30.2	
Artikel 24.3	Artikel 30.3	
Artikel 24.4	Artikel 30.4	
Artikel 24.5	Artikel 30.5	
Artikel 25.1		Artikel 24
Artikel 25.2		Artikel 25.1
Artikel 25.3		Artikel 26.1 och 26.2
Artikel 25.4		Artikel 26.3
Artikel 25.5		Artikel 26.7
Artikel 25.6		Artikel 26.8

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 25.7		Artikel 26.9
Artikel 26.1	Artikel 31.1	
Artikel 26.2	Artikel 31.2 och 31.3	
Artikel 27.1		Artikel 14.1–14.5
Artikel 27.2		Artikel 14.6
Artikel 27.3		Artikel 15.1–15.4
Artikel 27.4		Artikel 16
Artikel 27.5		Artikel 17.1
Artikel 27.6		Artikel 17.2
Artikel 27.7		Artikel 17.3
Artikel 28.1		Artikel 20.1
Artikel 28.2		Artikel 20.2
Artikel 28.3		Artikel 20.3
Artikel 29.1		Artikel 3.1, 3.2 och 3.3
Artikel 29.2		Artikel 4.1, 4.2 och 4.3
Artikel 29.3		Artikel 4.6
Artikel 30.1		Artikel 6.1 och 6.2
Artikel 30.2		Artikel 7.1
Artikel 30.3		Artikel 7.2
Artikel 31.1	Artikel 34.1	
Artikel 31.2	Artikel 34.2	
Artikel 31.3	Artikel 34.3	
Artikel 31.4	Artikel 34.4	
Artikel 31.5	Artikel 34.6	
Artikel 31.6	Artikel 34.7	
Artikel 31.7	Artikel 34.8 och 34.9	
Artikel 32.1	Artikel 35.1	
Artikel 32.2	Artikel 35.2	
Artikel 32.3	Artikel 35.3	
Artikel 32.4	Artikel 35.4	
Artikel 32.5	Artikel 35.5	
Artikel 32.6	Artikel 35.6	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 32.7	Artikel 35.8	
Artikel 32.8	Artikel 35.9	
Artikel 32.9	Artikel 35.10	
Artikel 32.10	Artikel 35.11 och 35.12	
Artikel 33.1	Artikel 36.1	
Artikel 33.2	Artikel 36.2	
Artikel 34.1	Artikel 37.1	
Artikel 34.2	Artikel 37.2	
Artikel 34.3	—	
Artikel 35.1	Artikel 38.1	
Artikel 35.2	Artikel 38.2	
Artikel 36.1	Artikel 44.1	
Artikel 36.2	Artikel 44.2	
Artikel 36.3	Artikel 44.3	
Artikel 36.4	Artikel 44.4	
Artikel 36.5	Artikel 44.5	
Artikel 36.6	Artikel 44.6	
Artikel 37.1	Artikel 45.1 och 45.8	
Artikel 37.2	Artikel 45.7 andra stycket	
Artikel 38.1	Artikel 46.1	
Artikel 38.2	Artikel 46.2	
Artikel 38.3	Artikel 46.3	
Artikel 39	Artikel 47.1	
Artikel 40.1	Artikel 51.1	
Artikel 40.2	Artikel 51.2	
Artikel 40.3	Artikel 51.3	
Artikel 40.4	Artikel 51.4	
Artikel 40.5	Artikel 51.5	
Artikel 40.6	Artikel 51.6	
Artikel 41.1	Artikel 52.1	
Artikel 41.2	Artikel 52.2	
Artikel 42.1	Artikel 53.1	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 42.2	Artikel 53.2	
Artikel 42.3	Artikel 53.3	
Artikel 42.4	Artikel 53.4	
Artikel 42.5	Artikel 53.5	
Artikel 42.6	Artikel 53.6	
Artikel 42.7	Artikel 53.7	
Artikel 43.1	Artikel 54.1	
Artikel 43.2	Artikel 54.2 och 54.3	
Artikel 44.1		Artikel 3.1, 3.2 och 3.3
Artikel 44.2		Artikel 4.1, 4.2 och 4.3
Artikel 44.3		Artikel 4.6
Artikel 45.1		Artikel 6.1 och 6.2
Artikel 45.2		Artikel 7.1
Artikel 45.3		Artikel 7.2
Artikel 46.1	Artikel 55.1	
Artikel 46.2	Artikel 55.2	
Artikel 47	Artikel 56	
Artikel 48.1	Artikel 67.1	
Artikel 48.2	Artikel 67.2	
Artikel 48.3	Artikel 67.3	
Artikel 49	Artikel 68	
Artikel 50.1	Artiklarna 69.1, 72.1	
Artikel 50.2	Artikel 69.2	
Artikel 51.1	Artikel 70.1 och 70.2	
Artikel 51.2	Artikel 70.5	
Artikel 51.3	Artikel 71.1	
Artikel 51.4	Artikel 71.4	
Artikel 51.5	Artikel 71.5	
Artikel 51.6	Artikel 71.6	
Artikel 52.1	Artikel 74.1	
Artikel 52.2	Artikel 74.2	
Artikel 53.1	Artikel 75.1	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 53.2	Artikel 75.2	
Artikel 53.3	Artikel 75.3	
Artikel 54.1	Artikel 76.1	
Artikel 54.2	Artikel 76.2	
Artikel 54.3	Artikel 76.3	
Artikel 54.4	Artikel 76.4	
Artikel 54.5	Artikel 76.5	
Artikel 55.1	Artikel 77.1	
Artikel 55.2	Artikel 77.2	
Artikel 56.1	Artikel 79.1	
Artikel 56.2	Artikel 79.2	
Artikel 56.3	Artikel 79.3	
Artikel 56.4	Artikel 79.4	
Artikel 56.5	Artikel 79.8	
Artikel 56.6	Artikel 79.9	
Artikel 57.1	Artikel 80.1	
Artikel 57.2	Artikel 80.2	
Artikel 57.3	Artikel 80.3 och 80.4	
Artikel 58.1	Artikel 81.1	
Artikel 58.2	Artikel 81.2	
Artikel 58.3	Artikel 81.3	
Artikel 58.4	Artikel 81.4	
Artikel 58.5	Artikel 81.5	
Artikel 58a	Artikel 82	
Artikel 59	Artikel 83	
Artikel 60.1	Artikel 84.1	
Artikel 60.2	Artikel 84.2	
Artikel 60.3	Artikel 84.3	
Artikel 60.4	Artikel 84.4	
Artikel 61.1	Artikel 85.1	
Artikel 61.2	Artikel 85.2	
Artikel 62.1	Artikel 86.1	

Direktiv 2004/39/EG	Direktiv 2014/65/EU	Förordning (EU) nr 600/2014
Artikel 62.2	Artikel 86.2	
Artikel 62.3	Artikel 86.3	
Artikel 62.4	Artikel 86.4	
Artikel 62a.1	Artikel 87.1	
Artikel 62a.2	Artikel 87.2	
Artikel 63.1	Artikel 88.1	
Artikel 63.2	Artikel 88.2	
Artikel 64	—	—
Artikel 64a	—	—
Artikel 65	—	—
Artikel 66	—	—
Artikel 67	—	—
Artikel 68	—	—
Artikel 69	—	—
Artikel 70	—	—
Artikel 71	—	—
Artikel 72	—	—
Artikel 73	—	—
Bilaga I	Bilaga I	
Bilaga II	Bilaga II	

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 600/2014

av den 15 maj 2014

om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande [1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet [3], och

av följande skäl:

(1) Finanskrisen har visat att det råder bristande transparens när det gäller finansmarknaderna vilket kan bidra till skadliga sociala och ekonomiska konsekvenser. Förbättrad transparens utgör en gemensam princip för att stärka det finansiella systemet, vilket bekräftades i G20-ledarnas förklaring av den 2 april 2009 i London. För att skapa bättre transparens och förbättra det sätt på vilket den inre marknaden för finansiella instrument fungerar bör man inrätta ett nytt ramverk med enhetliga bestämmelser för transparens avseende transaktioner på marknaderna för finansiella instrument. Ramverket bör innefatta övergripande regler för många olika kategorier av finansiella instrument. Den bör komplettera de transparenskrav för order och transaktioner som gäller aktier, som fastställts i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG [4].

(2) Högnivågruppen för finansiell tillsyn i EU, som leddes av Jacques de Larosière, uppmanade unionen att ta fram en mer harmoniserad uppsättning regler för finansmarknaderna. När det gäller den framtida europeiska tillsynsstrukturen betonade Europeiska rådet den 18–19 juni 2009 behovet av att inrätta ett enhetligt europeiskt regelverk som ska gälla för alla finansiella institut på den inre marknaden.

(3) Den nya lagstiftningen bör således bestå av två olika rättsakter, ett direktiv och denna förordning. Dessa två rättsakter bör tillsammans utgöra den rättsliga ramen för de krav som ställs på värdepappersföretag, reglerade marknader och den som tillhandahåller handelsinformation. Denna förordning bör därför läsas tillsammans med det direktivet. För att kunna inrätta en enda uppsättning regler om vissa krav som gäller för alla institut, undvika potentiella regelarbitrage, skapa större rättslig förutsebarhet och minska regelsystemets komplexitet för marknadsaktörerna behövs en rättslig grund som gör det möjligt att utarbeta en förordning. För att kunna avlägsna de återstående hindren för handeln och motverka betydande snedvridning av konkurrensen beroende på skillnader i nationell lagstiftning, samt förhindra eventuella framtida hinder för handeln och eventuell framtida betydande snedvridning av konkurrensen, är det nödvändigt att anta en förordning med enhetliga regler som gäller i samtliga

(1) EUT C 161, 7.6.2012, s. 3.
(2) EUT C 143, 22.5.2012, s. 74.
(3) Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 maj 2014.
(4) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

medlemsstater. Målsättningen med denna direkt tillämpliga rättsakt är att på ett avgörande sätt bidra till att den inre marknaden fungerar friktionsfritt och den bör således baseras på artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), så som artikeln tolkats i EU-domstolens fasta rättspraxis.

(4) Genom direktiv 2004/39/EG inrättades regler för att skapa transparens för handeln med aktier som tagits upp till handel på en reglerad marknad, både före och efter en transaktion, och för att se till att transaktioner med finansiella instrument som tagits upp till handel på en reglerad marknad rapporteras till behöriga myndigheter. Direktivet måste omarbetas för att korrekt spegla utvecklingen på finansmarknaderna, åtgärda svagheter och täppa till kryphål, som bland annat blivit uppenbara till följd av finanskrisen.

(5) Bestämmelser om handel och krav på transparens enligt olika regelverk måste utformas som direkt tillämplig lagstiftning som gäller alla värdepappersföretag, vilka bör följa gemensamma regler på alla unionens marknader, för att man ska få till stånd en enhetlig tillämpning av ett gemensamt regelverk, stärka förtroendet för marknadernas transparens i hela unionen, minska regleringssystemens komplexitet och värdepappersföretagens kostnader för att efterleva bestämmelserna, i synnerhet när det gäller finansiella institut med gränsöverskridande verksamhet, samt bidra till att eliminera konkurrenssnedvridningen. Dessa regleringsmål uppnås bäst genom en förordning eftersom den säkerställer direkt tillämplighet och enhetliga villkor genom att förhindra skillnader i nationella krav, vilket kan bli följden av införlivandet av ett direktiv.

(6) Det är viktigt att se till att handeln med finansiella instrument så långt det är möjligt bedrivs på organiserade handelsplatser och att alla sådana handelsplatser är lämpligt reglerade. Inom ramen för direktiv 2004/39/EG utvecklades vissa handelssystem som regelverket inte täckte på ett adekvat sätt. Varje handelssystem för finansiella instrument, t.ex. enheter som för närvarande benämns *broker crossing networks*, bör i framtiden på ett lämpligt sätt regleras lämpligt och auktoriseras som någon av kategorierna av multilaterala handelsplatser eller som systematisk internhandlare enligt villkoren i denna förordning och i direktiv 2014/65/EU ([1]).

(7) Definitionerna av begreppen reglerad marknad och multilateral handelsplattform (MTF-plattform) bör preciseras och förbli nära anpassade till varandra så att det framgår att båda faktiskt fyller funktionen av organiserad handel. Definitionerna bör inte omfatta bilaterala system där ett värdepappersföretag genomför varje transaktion för egen räkning, även i egenskap av en motpart mellan köparen och säljaren utan egen risk. Reglerade marknader och MTF-plattformar bör inte ha rätt att utföra kundorder med utnyttjande av eget kapital. Begreppet *system* omfattar såväl alla marknader som består av ett regelverk och en handelsplattform som de marknader som endast fungerar på grundval av ett regelverk. Reglerade marknader och MTF-plattformar är inte skyldiga att använda ett *tekniskt* system för matchning av order och bör kunna använda andra handelsprotokoll inbegripet system där användarna kan handla mot begärda bud från flera leverantörer. En marknad som endast består av ett regelverk som styr olika aspekter av medlemskap, upptagande av instrument till handel, handel mellan medlemmar, rapportering samt, i tillämpliga fall, transparens utgör en reglerad marknad eller en MTF-plattform i den mening som avses i denna förordning, och de transaktioner som genomförs enligt dessa regler anses vara utförda i enlighet med systemen för en reglerad marknad eller en MTF-plattform. Uttrycket *köp- och säljintressen* bör uppfattas i vid mening, så att det omfattar order, bud och intresseanmälningar.

Ett av de viktiga kraven gäller skyldigheten att dessa intressen sammanförs inom systemet enligt icke-diskretionära regler som fastställts av systemoperatören. Det kravet innebär att de sammanförs enligt de regler som gäller för systemet eller enligt dess protokoll eller interna sätt att arbeta, inbegripet rutiner som integrerats i dataprogram. Begreppet *icke-diskretionära regler* innebär regler som inte ger en reglerad marknad eller en marknadsoperatör eller ett värdepappersföretag som driver en MTF-plattform någon möjlighet att skönsmässigt avgöra hur interaktionen mellan intressena sker. Enligt definitionerna krävs det att intressena sammanförs på ett sådant sätt att det leder till ett kontrakt, vilket sker när en transaktion utförs enligt de regler som gäller för systemet eller enligt dess protokoll eller interna sätt att arbeta.

(8) För att öka transparensen och effektiviteten på unionens finansiella marknader och för att skapa lika konkurrensvillkor mellan olika handelsplatser som erbjuder multilaterala handelstjänster är det nödvändigt att införa en ny kategori av organiserad handelsplattform (OTF-plattform) för obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat och att se till att denna regleras på ett lämpligt sätt och tillämpar icke-diskriminerande regler när det gäller tillträde till plattformen. Den nya kategorin definieras brett för att i dag och framöver kunna

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (se sidan 349 i detta nummer av EUT).

inbegripa alla kategorier av organiserade transaktioner och handelssystem som inte motsvarar befintliga handelsplatsers funktioner eller regler. Lämpliga organisationskrav och regler om transparens som stöder effektiv prisbildning måste därför tillämpas. Den nya kategorin innefattar system som är tillåtna för handel med derivat som är godtagbara för clearing och har tillräcklig likviditetsnivå.

Den bör inte omfatta system där inga verkliga transaktioner äger rum eller inga avtal ingås, som anslagstavlor för att annonsera köp- och säljintressen, andra enheter för att sammanföra eller gruppera potentiella köp- och säljintressen, elektroniska bekräftelsetjänster efter handel eller portföljkompression, som minskar de icke-marknadsrelaterade riskerna i befintliga derivatportföljer utan att förändra portföljernas marknadsrisk. Portföljkompression får tillhandahållas av en rad företag som inte är reglerade genom denna förordning eller genom direktiv 2014/65/EU, t.ex. centrala motparter, transaktionsregister, värdepappersföretag och marknadsoperatörer. Det är lämpligt att klargöra att när värdepappersföretag och marknadsoperatörer bedriver portföljkompression är vissa bestämmelser i denna förordning och i direktiv 2014/65/EU inte tillämpliga på portföljkompression. Eftersom värdepapperscentraler kommer att omfattas av samma krav som värdepappersföretag när de tillhandahåller vissa investeringstjänster eller bedriver vissa investeringsverksamheter, bör bestämmelserna i denna förordning och i direktiv 2014/65/EU inte tillämpas på företag som inte är reglerade i dessa när de bedriver portföljkompression.

(9) Den nya kategorin OTF-plattformar kommer att komplettera befintliga handelsplatser. Reglerade marknader och MTF-plattformar har icke-diskretionära regler för utförandet av transaktioner, medan en operatör av en OTF-plattform bör utföra order på diskretionära grunder, i tillämpliga fall i enlighet med kraven på transparens före handel och skyldigheterna beträffande bästa utförande. Regler om uppförande, bästa utförande och hantering av kundorder bör således gälla i samband med transaktioner som utförs på en OTF-plattform som drivs av ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör. Dessutom bör varje marknadsoperatör med tillstånd att driva en OTF-plattform följa kapitel 1 i direktiv2014/65/EU om villkor och förfaranden för auktorisation för värdepappersföretag. Ett värdepappersföretag eller en marknadsoperatör som driver en OTF-plattform bör kunna fatta beslut på diskretionära grunder på två olika nivåer: för det första vid beslut att lägga en order på OTF-plattformen eller dra tillbaka den igen och för det andra vid beslut att inte matcha en specifik order mot de order som finns tillgängliga i systemet vid en given tidpunkt, förutsatt att detta överensstämmer med de specifika instruktioner som mottagits från kunder och med skyldigheterna beträffande bästa utförande.

För det system som matchar kundorder bör operatören kunna besluta huruvida den vill matcha två eller flera order inom systemet, när detta i så fall ska ske och hur stor del av orderna den i så fall vill matcha. I enlighet med artikel 20.1, 20.2, 20.4 och 20.5 i direktiv 2014/65/EU och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.3 i direktiv 2014/65/EU, bör företaget kunna underlätta förhandling kunder emellan för att sammanföra två eller flera potentiellt kompatibla köp- och säljintressen i en transaktion. På båda dessa diskretionära nivåer måste operatören av en OTF-plattform beakta skyldigheterna enligt artiklarna 18 och 27 i direktiv 2014/65/EU. Marknadsoperatörer eller värdepappersföretag som driver en OTF-plattform bör klargöra för handelsplatsens användare hur de kommer att fatta beslut på diskretionära grunder. Eftersom en OTF-plattform utgör en verklig handelsplattform, bör plattformsoperatören vara neutral. Därför bör värdepappersföretaget eller operatören av en OTF-plattform bli föremål för krav när det gäller icke-diskriminerande utförande, och varken värdepappersföretaget eller operatören av en OTF-plattform eller någon enhet som ingår i samma koncern eller juridiska person som värdepappersföretaget eller marknadsoperatören bör få utföra kundorder på en OTF-plattform med utnyttjande av eget kapital.

För att underlätta utförandet av en eller flera kundorder som avser obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat som inte har förklarats omfattas av clearingkravet i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 [1] kommer en operatör av en OTF-plattform att ha rätt att använda handel genom matchad principalhandel i den mening som avses i direktiv 2014/65/EU, förutsatt att kunden har samtyckt till denna process. När det gäller statspapper för vilka det saknas en likvid marknad bör värdepappersföretaget eller operatören av en OTF-plattform kunna handla för egen räkning, med undantag av handel genom matchad principalhandel. När handel genom matchad principalhandel används måste alla krav på transparens före och efter handel och skyldigheter beträffande bästa utförande uppfyllas. Operatören av en OTF-plattform eller en enhet som ingår i samma koncern eller juridiska person som värdepappersföretaget eller marknadsoperatören bör inte handla som systematisk internhandlare på den OTF-plattform som den driver. Vidare bör operatören av en OTF-plattform vara föremål för samma krav som en MTF-plattform när det gäller sund hantering av potentiella intressekonflikter.

(10) All organiserad handel bör ske på reglerade handelsplatser och med full transparens både före och efter handel. Lämpligt kalibrerade transparenskrav bör således gälla för alla kategorier av handelsplatser och för alla finansiella instrument som handlas där.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

(11) För att mer handel ska ske på reglerade handelsplatser och systematiska internhandlare bör man i denna förordning införa en handelsskyldighet för värdepappersföretag avseende aktier som tagits upp till handel på en reglerad marknad eller som handlas på en handelsplats. Den handelsskyldigheten innebär att värdepappersföretag måste genomföra alla transaktioner för egen räkning och transaktioner i samband med utförande av kundorder, via en reglerad marknad, MTF-plattform eller systematisk internhandlare, eller motsvarande handelsplats i tredjeland. Ett undantag från denna handelsskyldighet bör dock föreskrivas om det finns legitima skäl. Sådana legitima skäl kan vara när transaktioner utförs icke-systematiskt, ad hoc, oregelbundet och sällan eller när det rör sig om tekniska transaktioner, såsom så kallade *give-up trades*, som inte bidrar till prisbildningsprocessen. Sådana undantag från den handelsskyldigheten får inte utnyttjas för att kringgå de begränsningar som införts avseende användningen av referensprisundantag och undantag vid förhandlade priser eller för att driva ett *broker crossing network* eller något annat matchningssystem.

Valmöjligheten att genomföra transaktioner genom en systematisk internhandlare påverkar inte den ordning för systematiska internhandlare som fastställs i denna förordning. Meningen är att ett värdepappersföretag som uppfyller de relevanta kriterierna i denna förordning för att betraktas som en systematisk internhandlare i en specifik aktie får genomföra transaktionen på detta sätt. Om värdepappersföretaget inte betraktas som en systematisk internhandlare i en specifik aktie bör det dock ändå kunna genomföra transaktionen genom en annan systematisk internhandlare, om det är i överensstämmer med dess skyldigheter beträffande bästa utförande och har denna valmöjlighet. För att säkerställa att multilateral handel med aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument är ordentligt reglerad, bör ett värdepappersföretag som driver ett internt matchningssystem på multilateral basis vara auktoriserat som en MTF-plattform. Det bör klargöras att bestämmelserna avseende bästa utförande i direktiv 2014/65/EU bör tillämpas på sådant sätt att de inte hindrar de handelsskyldigheter som regleras den här förordningen.

(12) Handeln med depåbevis, börshandlade fonder, certifikat, liknande finansiella instrument och aktier, som inte tagits upp till handel på en reglerad marknad, äger rum på ett likartat sätt och uppfyller ett ekonomiskt syfte som är praktiskt taget identiskt med handeln med aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad. Bestämmelser om transparens för aktier som tagits upp till handel på reglerade marknader bör därför utvidgas till att omfatta dessa finansiella instrument.

(13) Samtidigt som det konstateras att det i princip finns behov av ett regelverk för undantag för kraven på transparens före handel för att marknaderna ska fungera effektivt är det nödvändigt att se över i vad mån tillämpningsområdet och gällande villkor är lämpliga när det gäller undantagsregler för aktier enligt direktiv 2004/39/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1287/2006 [1]. För att säkerställa enhetlig tillämpning av undantagen från kraven på transparens före handel med aktier och i slutändan andra liknande finansiella instrument och icke-aktierelaterade produkter för särskilda marknadsmodeller samt olika orderkategorier och orderstorlekar, bör Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 [2] (Esma) bedöma i vilken mån enskilda ansökningar om tillämpning av undantag är förenliga med reglerna som anges den här förordningen och med delegerade akter som föreskrivs i den här förordningen. Esmas bedömning bör utformas som ett yttrande i enlighet med artikel 29 i förordning (EU) nr 1095/2010. Vidare bör befintliga undantag för aktier granskas av Esma inom en lämplig tidsfrist och en bedömning göras enligt samma förfarande av huruvida undantagen fortfarande är förenliga med reglerna i denna förordning och i de delegerade akter som föreskrivs i den här förordningen.

(14) Finanskrisen har uppenbarat särskilda svagheter i fråga om hur marknadsaktörerna har tillgång till information om handelsmöjligheter och priser på finansiella instrument som inte är aktier, i synnerhet när det gäller tidpunkt, grad av storleksmässig diversifiering, likvärdig tillgång och tillförlitlighet. Det bör införas krav på transparens i lämplig tid före och efter handel som beaktar de olika egenskaperna och marknadsstrukturerna hos specifika kategorier av finansiella instrument som inte är aktier, och dessa krav bör anpassas så att de fungerar för olika handelssystem, inklusive orderbokssystem, budbaserade system, hybridsystem, system med periodiskt återkommande auktioner samt voice broking-system. För att skapa ett sunt transparent regelverk för alla berörda finansiella instrument bör dessa krav vara tillämpliga på obligationer och strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat som handlas på en handelsplats. Därför bör undantag från kraven på transparens före handel och anpassning av kraven i samband med uppskjutet offentliggörande vara tillgängliga endast i vissa särskilt definierade fall.

[1] Kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet, (EUT L 241, 2.9.2006, s. 1).

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

(15) För att underlätta produktvärderingen och effektivisera prisbildningen är det nödvändigt att införa en rimlig nivå av transparens i handeln på marknaderna för obligationer, strukturerade finansiella produkter och derivat. Strukturerade finansiella produkter bör framför allt innefatta värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet enligt definitionen i artikel 2.5 i kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 ([1]), som bland annat omfattar CDO (*collateralised debt obligations*).

(16) För att säkerställa att enhetliga villkor tillämpas för olika handelsplatser bör samma krav på transparens före och efter handel gälla för olika kategorier av handelsplatser. Transparenskraven bör anpassas till olika kategorier av finansiella instrument, däribland aktier, obligationer och derivat, och ta hänsyn till såväl investerares som emittenters, även statliga emittenter av obligationer, intressen, samt likviditeten på marknaden. Kraven bör anpassas till olika kategorier av handel som orderbokssystem och budbaserade system såsom RFQ-systemet samt hybrid- och röstbaserade handelssystem, och ta hänsyn till transaktionsstorlek, inklusive omsättning, och andra relevanta kriterier.

(17) För att undvika negativ inverkan på prisbildningen måste en lämplig volymtaksmekanism införas såväl för order i system som grundar sig på en handelsmetod där priset fastställs enligt ett referenspris som för vissa manuella avslut. Den mekanismen bör ha ett dubbelt tak, varigenom ett volymtak ska tillämpas på varje handelsplats som använder dessa undantag, så att endast en viss procentandel av handeln kan ske på varje handelsplats, och vidare ska det finnas ett övergripande volymtak, vars överskridande skulle resultera i att användningen av dessa undantag tills vidare avskaffas i hela unionen. Vid manuella avslut bör den endast tillämpas på de transaktioner som genomförs till en kurs som faller inom det aktuella volymvägda intervallet (*spread*) mellan köp- och säljkurs i orderboken eller ligger inom intervallet mellan marknadsgaranternas köp- och säljbud på den handelsplats som driver systemet. Den bör inte gälla manuella avslut i illikvida aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat eller andra liknande finansiella instrument, och inte heller transaktioner som är föremål för andra villkor än det aktuella marknadspriset, eftersom dessa inte bidrar till prisbildningsprocessen.

(18) För att handel på OTC-marknader inte ska äventyra effektiv prisbildning eller transparenta och lika konkurrensvillkor mellan olika kategorier av handel, bör adekvata krav på transparens före handel tillämpas på värdepappersföretag som handlar för egen räkning med finansiella instrument på OTC-marknaden, om handeln sker i deras egenskap av systematiska internhandlare med aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat eller andra liknande finansiella instrument för vilka det finns en likvid marknad, obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat som handlas på en handelsplats och för vilka det finns en likvid marknad.

(19) Ett värdepappersföretag som utför kundorder med utnyttjande av eget kapital bör anses vara en systematisk internhandlare om inte transaktionerna utförs tillfälligt, ad-hoc och oregelbundet utanför en handelsplats. En systematisk internhandlare bör följaktligen definieras som ett värdepappersföretag som på ett organiserat, frekvent, systematiskt och substantiellt sätt handlar för egen räkning genom att utföra kundorder utanför en handelsplats. Kraven för systematiska internhandlare i denna förordning bör endast gälla för ett värdepappersföretag i förhållande till varje enskilt finansiellt instrument (till exempel på ISIN-kod-nivå), där det är en systematisk internhandlare. För att säkerställa en objektiv och ändamålsenlig tillämpning av denna definition av systematisk internhandlare på värdepappersföretag bör det finnas en förutbestämd tröskel för systematisk internhandel med exakt angivelse av vad som menas med ett frekvent, systematiskt och substantiellt sätt.

(20) Medan en OTF-plattform är ett system eller en facilitet där flera tredje parters köp- och säljintressen interagerar i systemet bör en systematisk internhandlare inte tillåtas att sammanföra tredje parters köp- och säljintressen. Till exempel bör en plattform med en enda handlare, där handeln alltid sker med ett enda värdepappersföretag, betraktas som en systematisk internhandlare, om den uppfyller kraven i denna förordning. En plattform med flera handlare, där flera handlare interagerar för samma finansiella instrument, bör dock inte betraktas som en systematisk internhandlare.

(21) Systematiska internhandlare bör, på grundval av sin affärspolicy och på ett objektivt icke-diskriminerande sätt, kunna besluta om vilka kunder de ger tillgång till sina bud, med åtskillnad mellan olika kundkategorier, och de bör även ha rätt att beakta skillnader mellan kunder, till exempel när det gäller kreditrisk. Systematiska internhandlare bör inte vara skyldiga att offentliggöra fasta bud, utföra kundorder eller ge tillgång till sina bud för aktietransaktioner som är större än den normala orderstorlek på marknaden eller icke-aktierelaterade transaktioner

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, dessas format, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och annonsering (EUT L 149, 30.4.2004, s. 1).

som är större än den storlek som är specifik för finansiella instrumentet. De behöriga myndigheterna bör kontrollera hur systematiska internhandlare fullgör sina skyldigheter, och de bör därför få information så att de kan göra dessa kontroller.

(22) Syftet med denna förordning är inte att kraven på transparens före handel ska gälla för transaktioner som utförs på OTC-basis, med undantag av de som utförs av systematiska internhandlare.

(23) Marknadsdata bör vara lätt och snabbt tillgängliga för användarna och utformas så detaljerat som möjligt för att investerare och den som tillhandahåller datatjänster, som tillgodoser deras behov, i största möjliga utsträckning ska kunna utveckla skräddarsydda datorlösningar. Information före och efter handel bör därför offentliggöras på ett tillräckligt uppdelat sätt för att minska marknadsaktörernas kostnader för att köpa marknadsdata.

(24) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ([1]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ([2]) bör till fullo tillämpas av medlemsstaterna och Esma vid utbyte, överföring och behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning, särskilt avdelning IV.

(25) Eftersom det vid G20-gruppens möte i Pittsburgh den 25 september 2009 beslutades att flytta handeln med standardiserade OTC-derivatkontrakt till börser eller, i tillämpliga fall, elektroniska handelsplattformar, bör ett formellt tillsynsförfarande fastställas för att tillåta handel mellan finansiella motparter och stora icke-finansiella motparter med alla derivat som är godtagbara för clearing och tillräckligt likvida på olika handelsplatser som omfattas av likvärdig lagstiftning, för att därmed möjliggöra för aktörer att handla med flera olika motparter. För att fastställa om likviditeten är tillräcklig bör hänsyn tas till särdragen hos de nationella marknaderna, däribland antalet och typen av marknadsaktörer på en viss marknad, och transaktionssärdragen, t.ex. transaktionernas storlek och frekvens på den marknaden.

En likvid marknad för en produktkategori av derivat kännetecknas av ett stort antal aktiva marknadsaktörer, inbegripet en lämplig blandning av tillhandahållare av likviditet och likviditetstagare (*liquidity takers*), i förhållande till antalet produkter som handlas, som frekvent genomför transaktioner med dessa produkter i storlekar som är mindre än en storlek som är omfattande. Sådan handelsaktivitet bör kännetecknas av ett stort antal vilande köpbud och försäljningsbud (*resting bids and offers*) inom det relevanta derivatet som leder till en smal spread för en transaktion av normal marknadsomfattning. För att fastställa om likviditeten är tillräcklig bör det noteras att likviditeten för ett derivat kan variera väsentligt beroende på marknadsförhållandena och dess livscykel.

(26) Med hänsyn till att det vid G20-gruppens möte i Pittsburgh den 25 september 2009 å ena sidan beslutades att flytta handeln med standardiserade OTC-derivatkontrakt till börser eller, i tillämpliga fall, elektroniska handelsplattformar, och å andra sidan den relativt låga likviditeten för olika OTC-derivat, bör man fastställa ett lämpligt urval av godtagbara handelsplatser där det kan bedrivas handel i enlighet med det åtagandet. Alla godtagbara handelsplatser bör omfattas av nära samordnade organisatoriska och driftsmässiga regleringskrav samt arrangemang för minskning av intressekonflikter, övervakning av all transaktionsverksamhet, information före och efter handel speciellt anpassad till olika finansiella instrument och kategorier av handelssystem, och möjlighet till interaktion mellan flera tredje parters köp- och säljintressen. För att förbättra genomförandet och likviditeten bör marknadsoperatörer dock möjligheten att i enlighet med detta åtagande på ett diskretionärt sätt anordna transaktioner mellan flera tredje parter föreskrivas.

(27) Skyldigheten att genomföra transaktioner med derivat som tillhör en kategori av derivat som har förklarats omfattas av handelsskyldigheten på en reglerad marknad, en MTF-plattform, en OTF-plattform eller ett tredjelands handelsplats bör inte gälla komponenter i icke-prisbildande riskreduceringstjänster efter handel som minskar de icke-marknadsrelaterade riskerna när det gäller derivatportföljer, inklusive befintliga OTC-derivatportföljer i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012, utan att förändra portföljernas marknadsrisk. Även om det är lämpligt att föreskriva specifika bestämmelser för portföljkompression, är denna förordning inte avsedd att förhindra användningen av riskreduceringstjänster efter handel.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

(28) Den handelsskyldighet som föreskrivs för dessa derivat bör möjliggöra effektiv konkurrens mellan godtagbara handelsplatser. Dessa handelsplatser bör därför inte ha möjlighet att kräva exklusiva rättigheter för derivat som omfattas av dessa handelsregler och förhindra andra handelsplatser att erbjuda handel med dessa finansiella instrument. För att konkurrensen mellan handelsplatser som handlar med derivat ska fungera väl är det väsentligt att handelsplatser har ett icke-diskriminerande och transparent tillträde till centrala motparter. Icke-diskriminerande tillträde till centrala motparter bör innebära att en handelsplats har rätt till icke-diskriminerande behandling av kontrakt som förhandlas på dess plattform när det gäller krav på säkerhet, nettning av ekonomiskt likvärdiga kontrakt, korsberäkning av marginalsäkerheter (*cross-margining*) med korrelerade kontrakt clearade av samma centrala motpart och icke-diskriminerande clearingavgifter.

(29) Behöriga myndigheters befogenheter bör kompletteras med en tydlig mekanism för att förbjuda eller begränsa marknadsföring, distribution och försäljning av någon typ av finansiellt instrument eller strukturerade insättningar som väcker allvarliga betänkligheter i fråga om investerarskyddet, finansmarknadernas, eller råvarumarknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av finanssystemet, i kombination med en lämplig samordning av och beredskapsbefogenheter för Esma, eller när det gäller strukturerade insättningar Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 [1]). För att dessa befogenheter ska kunna utövas av behöriga myndigheter och, i undantagsfall, av Esma eller EBA bör ett antal särskilda villkor vara uppfyllda. När dessa villkor har uppfyllts bör den behöriga myndigheten eller, i undantagsfall, Esma eller EBA kunna införa ett förbud eller en begränsning av försiktighetsskäl innan en investeringsprodukt eller strukturerade insättningar har marknadsförts, distribuerats eller sålts till kunder.

Dessa befogenheter innebär inte något krav på att införa eller tillämpa ett produktgodkännande eller en licens från de behöriga myndigheterna Esma eller EBA, och fråntar inte värdepappersföretagen deras skyldighet att följa samtliga relevanta krav som fastställs i den här förordningen och i direktiv 2014/65/EU. Råvarumarknadernas korrekta funktion och integritet bör ingå som ett kriterium för intervention från behöriga myndigheters sida för att göra det möjligt att vidta åtgärder för att motverka eventuella negativa externa effekter på råvarumarknaderna av verksamhet på de finansiella marknaderna. Detta är särskilt fallet när det gäller marknader för jordbruksråvaror som syftar till att trygga en säker livsmedelsförsörjning åt befolkningen. I dessa fall bör åtgärderna även samordnas med de myndigheter som är behöriga för de berörda råvarumarknaderna.

(30) Behöriga myndigheter bör till Esma lämna närmare uppgifter om alla ansökningar om att minska en position i ett derivatkontrakt, om eventuella positionslimiter i det enskilda fallet och ex ante-positionslimiter, för att bättre kunna samordna och tillnärma utövandet av dessa befogenheter. Väsentliga uppgifter om de ex ante-positionslimiter som tillämpas av en behörig myndighet bör offentliggöras på Esmas webbplats.

(31) Esma bör kunna begära information från vem som helst om dess position i ett derivatkontrakt, för att kunna begära att positionen minskas samt begränsa en persons möjligheter att genomföra enskilda transaktioner för råvaruderivat. Esma bör därefter underrätta behöriga myndigheter om de åtgärder som föreslås och offentliggöra dessa åtgärder.

(32) Uppgifter om transaktioner med finansiella instrument bör rapporteras till behöriga myndigheter för att dessa ska kunna upptäcka och utreda potentiella fall av marknadsmissbruk, övervaka att marknaderna fungerar på ett rättvist och korrekt sätt och övervaka värdepappersföretags verksamhet. Den övervakningen omfattar alla finansiella instrument som handlas på en handelsplats och finansiella instrument där den underliggande tillgången är ett finansiellt instrument som handlas på en handelsplats eller där den underliggande tillgången är ett index eller en korg bestående av finansiella instrument som handlas på en handelsplats. Kravet bör gälla oavsett om sådana transaktioner med något av dessa finansiella instrument utfördes på en handelsplats eller inte. För att värdepappersföretagen inte ska drabbas av onödiga administrativa bördor bör rapporteringskravet inte gälla för finansiella instrument som inte lätt blir föremål för marknadsmissbruk. Rapporterna bör använda en identitetsbeteckning för juridiska personer i linje med G-20-åtagandena. Esma bör rapportera till kommissionen om hur den rapporteringen till de behöriga myndigheterna fungerar, och kommissionen bör vidta åtgärder för att föreslå eventuella ändringar när det är lämpligt.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

(33) Handelsplatsoperatören bör tillhandahålla sin behöriga myndighet relevanta referensuppgifter för finansiella instrument. Dessa underrättelser ska utan dröjsmål översändas av de behöriga myndigheterna till Esma, som omedelbart bör offentliggöra dem på sin webbplats så att Esma och de behöriga myndigheterna kan använda, analysera och utbyta transaktionsrapporter.

(34) För att transaktionsrapporterna ska kunna fungera som ett marknadsövervakningsverktyg bör de innehålla uppgifter om vem som fattat investeringsbeslutet och vem som ansvarar för verkställandet. Utöver det informationssystem som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 [1], ger anmälning av blankning användbar kompletterande information som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att övervaka tröskelvärdena för blankning. Behöriga myndigheter bör ha full tillgång till dokumentationen av alla skeden i utförandet av en order, från det ursprungliga affärsbeslutet till verkställandet. Värdepappersföretagen bör därför föra register över alla order och alla transaktioner med finansiella instrument, och plattformsoperatörer måste föra register över alla order som kommer in i deras system. Esma bör samordna informationsutbytet mellan behöriga myndigheter för att säkerställa att de får tillgång till alla register över transaktioner och order, däribland transaktioner och order rörande finansiella instrument som står under deras tillsyn och som sker på plattformar verksamma utanför deras territorium.

(35) Dubbel rapportering av samma uppgifter bör undvikas. Rapporter som överförs till transaktionsregister som registrerats eller godkänts enligt förordning (EU) nr 648/2012 för finansiella instrumenten i fråga och som innehåller alla erforderliga uppgifter för transaktionsrapporteringsändamål bör inte nödvändigtvis också lämnas till behöriga myndigheter utan bör vidarebefordras till dem från transaktionsregistren. Förordning (EU) nr 648/2012 bör ändras i enlighet med detta.

(36) Allt utbyte och all överföring av information mellan behöriga myndigheter bör ske i enlighet med bestämmelserna om överföring av personuppgifter enligt direktiv 95/46/EG. Allt informationsutbyte med och all överföring av information från Esma bör ske i enlighet med bestämmelserna om överföring av personuppgifter i förordning (EG) nr 45/2001, som vid tillämpningen av denna förordning bör gälla till fullo vid behandling av personuppgifter.

(37) I förordning (EU) nr 648/2012 fastställs kriterierna för att avgöra vilka kategorier av OTC-derivat som bör omfattas av clearingkravet. Den förhindrar snedvridning av konkurrensen genom att föreskriva ett icke-diskriminerande tillträde till centrala motparter som erbjuder handelsplatser clearing av OTC-derivat och icke-diskriminerande tillträde till handelsplatsers transaktionsuppgifter för centrala motparter som erbjuder clearing av OTC-derivat. Eftersom OTC-derivat definieras som derivatkontrakt vars utförande inte äger rum på en reglerad marknad är det nödvändigt att införa liknande bestämmelser för reglerade marknader enligt denna förordning. Derivat som handlas på reglerade marknader bör också clearas centralt.

(38) Utöver de krav i direktiv 2004/39/EG och i direktiv 2014/65/EU som förhindrar medlemsstaterna att otillbörligt begränsa tillträdet till infrastruktur efter handel, t.ex. system med centrala motparter och system för avveckling, är det nödvändigt att denna förordning undanröjer andra kategorier av kommersiella hinder som kan användas för att förhindra konkurrens i samband med clearing av finansiella instrument. För att undvika all diskriminerande praxis bör centrala motparter acceptera att cleara transaktioner som genomförs på olika handelsplatser, förutsatt att dessa handelsplatser uppfyller den centrala motpartens operativa och tekniska krav, inbegripet riskhanteringskraven. En central motpart bör bevilja tillträde om vissa tillträdeskriterier som fastställs i de tekniska standarderna för tillsyn är uppfyllda. När det gäller nyligen etablerade centrala motparter som har varit auktoriserade eller godkända under en period av mindre än tre år då denna förordning träder i kraft, bör det, vad gäller överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument, för de behöriga myndigheterna finnas möjlighet att godkänna en övergångsperiod på upp till två och ett halvt år innan de exponeras för fullständigt icke-diskriminerande tillträde i fråga om överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument. Om en central motpart väljer att använda sig av övergångsarrangemangen, bör den dock inte kunna utnyttja rätten till tillträde till en handelsplats enligt denna förordning så länge övergångsarrangemangen gäller. Vidare bör ingen handelsplats med nära förbindelse till denna centrala motpart kunna utnyttja rätten till tillträde till en central motpart enligt denna förordning så länge övergångsarrangemangen gäller.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 av den 14 mars 2012 om blankning och vissa aspekter av kreditswappar (EUT L 86, 24.3.2012, s. 1).

(39) I förordning (EU) nr 648/2012 fastställs villkoren för när icke-diskriminerande tillträde mellan centrala motparter och handelsplatser bör beviljas för OTC-derivat. I förordning (EU) nr 648/2012 definieras OTC-derivat som derivat vars handel inte genomförs på en reglerad marknad eller på en marknad i ett tredjeland som anses vara likvärdig med en reglerad marknad i enlighet med artikel 19.6 i direktiv 2004/39/EG. För att luckor eller överlappningar ska undvikas och för att överensstämmelse mellan förordning (EU) nr 648/2012 och denna förordning ska säkerställas, bör de krav som i denna förordning fastställs för icke-diskriminerande tillträde mellan centrala motparter och handelsplatser gälla för derivat som handlas på reglerade marknader eller på en marknad i ett tredjeland som betraktas som likvärdig med en reglerad marknad i enlighet direktiv 2014/65/EU och för samtliga finansiella instrument som inte är derivat.

(40) Krav bör ställas på att handelsplatser ska ge tillträde, däribland till transaktionsuppgifter, på ett öppet och icke-diskriminerande sätt för centrala motparter som önskar cleara transaktioner som utförs på en handelsplats. Detta bör dock inte framtvinga användning av samverkansöverenskommelser för clearing av transaktioner med derivat eller skapa fragmentering av likviditeten på ett sätt som skulle äventyra marknadernas friktionsfria och korrekta sätt att fungera. En handelsplats bör endast neka tillträde om vissa tillträdeskriterier som anges i de tekniska standarderna för tillsyn inte uppfylls. När det gäller börshandlade derivat, vore det oproportionellt att kräva att mindre handelsplatser, särskilt sådana med nära förbindelse till centrala motparter, omedelbart uppfyller kraven för icke-diskriminerande tillträde, om de ännu inte har skaffat sig den tekniska kapacitet som krävs för att konkurrera på lika villkor med majoriteten av marknaden som tillhandahåller infrastruktur för information efter handel. Handelsplatser under den relevanta tröskeln bör därför ha möjlighet att välja att de själva, och därmed också de centrala motparter som är kopplade till dem, ska undantas från krav på icke-diskriminerande tillträde i fråga om börshandlade derivat under en period på 30 månader med möjlighet till förlängningar därefter. Om en handelsplats väljer att undantas, bör den dock inte kunna utnyttja rätten till tillträde till en central motpart enligt denna förordning så länge undantaget gäller.

Vidare bör ingen central motpart med nära förbindelse till denna handelsplats kunna utnyttja rätten till tillträde till en handelsplats enligt denna förordning så länge undantaget gäller. I förordning (EU) nr 648/2012 fastställs det att licenser bör finnas tillgängliga på proportionella, rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor i fall där kommersiella och immateriella rättigheter avser finansiella tjänster avseende derivatkontrakt. Därför bör centrala motparter och andra handelsplatser på proportionella, rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor få tillträde till licenser för och uppgifter om referensvärden som används för att fastställa värdet på finansiella instrument, och tillgång till licenser bör ges på rimliga affärsvillkor. När ett nytt referensvärde utvecklas efter att denna förordning har trätt i kraft bör skyldighet att söka licens börja 30 månader efter att ett finansiellt instrument som hänvisar till referensvärdet började handlas eller togs upp till handel, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelser om konkurrens. Tillträde till licenser är av avgörande betydelse för att underlätta tillträdet mellan handelsplatser och centrala motparter enligt artiklarna 35 och 36, eftersom licensieringsarrangemang annars fortfarande skulle kunna hindra tillträde mellan handelsplatser och de centrala motparter som de har begärt tillträde till.

Målsättningen med att eliminera hinder och diskriminerande praxis är att förbättra konkurrensen vid clearing av och handel med finansiella instrument för att inom unionen minska investerings- och lånekostnaderna, eliminera ineffektiviteter och främja innovation på unionens marknader. Kommissionen bör fortsätta att noga övervaka hur infrastrukturen för information efter handel utvecklas framdeles och vid behov ingripa för att förhindra konkurrenssnedvridning på den inre marknaden, särskilt när nekat tillträde till infrastruktur eller nekad tillgång till referensvärden strider mot artiklarna 101 eller 102 i EUF-fördraget. Licenskraven i denna förordning bör inte påverka referensvärdeägares allmänna skyldighet enligt unionens konkurrensrätt, och särskilt enligt artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget, avseende tillgång till referensvärden som är oundgängliga för att komma in på en ny marknad. Behöriga myndigheters godkännande av att inte tillämpa rätten till tillträde under övergångsperioder utgör ingen auktorisation eller ändring av en auktorisation.

(41) Tjänster som inom unionen tillhandahålls av tredjelandsföretag omfattas av nationella ordningar och nationella bestämmelser. Det finns stora skillnader mellan dessa ordningar och de företag som auktoriserats på grundval av dessa ordningar åtnjuter inte rätt att tillhandahålla tjänster eller etableringsfrihet i andra medlemsstater än där de är etablerade. Det är lämpligt att införa ett gemensamt regelverk på unionsnivå. Denna gemensamma ordning bör harmonisera det i dag uppsplittrade regelverket, säkerställa att tredjelandsföretag som är verksamma i unionen åtnjuter rättslig säkerhet och jämlik behandling, säkerställa att kommissionen har gjort en bedömning av huruvida tredjelands ramverk för tillsyn och affärsuppförande faktiskt är likvärdiga och säkerställa att kunder i unionen som tar i anspråk tredjelandsföretags tjänster ges en jämförbar skyddsnivå.

När ordningen tillämpas bör kommissionen och medlemsstaterna prioritera de områden som omfattas av G 20-åtagandena och överenskommelserna med unionens största handelspartner och de bör beakta den centrala roll unionen spelar på de globala finansmarknaderna och säkerställa att tillämpningen av tredjelandskrav inte hindrar unionens investerare och emittenter att investera i och anskaffa kapital från tredjeland, och omvänt heller inte hindrar tredjelands investerare och emittenter att investera, anskaffa kapital eller erhålla andra finansiella tjänster på unionens marknader, förutom när det är motiverat av objektiva och faktabaserade tillsynsskäl. När kommissionen gör sin bedömning bör hänsyn tas till Internationella organisationen för värdepapperstillsyns (Iosco) tillsynsprinciper *Objectives and Principles of Securities Regulation*, och dess rekommendationer med Ioscos ändringar och tolkning.

När ett beslut inte kan fattas om faktisk likvärdighet, behåller de nationella instanserna avgörandet huruvida företag från tredjeland ska få tillhandahålla tjänster i unionen. Kommissionen bör på eget initiativ inleda bedömningar av likvärdighet. Medlemsstaterna bör kunna meddela att de är intresserade av att ett visst eller vissa tredjeland blir föremål för kommissionens bedömningar av likvärdighet, utan att detta förbinder kommissionen att inleda en likvärdighetsbedömning. Likvärdighetsbedömningen bör vara resultatbaserad och bedöma i vilken utsträckning ett tredjelandsregelverk och tillsynssystem åstadkommer likvärdiga och adekvata regleringseffekter och i vilken utsträckning de uppfyller samma mål som unionsrätten. När kommissionen inleder dessa likvärdighetsbedömningar bör den kunna prioritera bland tredjelandsjurisdiktioner och beakta hur viktigt resultatet av bedömningen är för företag och kunder i unionen, förekomsten av tillsyns- och samarbetsavtal mellan tredjelandet och medlemsstaterna, förekomsten av ett faktiskt likvärdigt system för godkännande av värdepappersföretag som är auktoriserade enligt utländska system samt tredjelandets intresse och vilja att engagera sig i likvärdighetsbedömningen. Kommissionen bör övervaka varje betydande förändring av tredjelands regelverk och tillsynssystem, och när så är lämpligt se över likvärdighetsbeslutet.

(42) Enligt denna förordning bör tillhandahållandet av tjänster utan filialer begränsas till godtagbara motparter och professionella kunder. Sådant tillhandahållande bör registreras hos Esma och omfattas av tredjelands tillsyn. Det bör finnas lämpliga samarbetsavtal mellan Esma och behöriga myndigheter i tredjeland.

(43) De bestämmelser i denna förordning som reglerar tredjelandsföretags tillhandhållande av tjänster eller utövande av verksamhet bör inte påverka den möjlighet som personer etablerade i unionen har att på eget initiativ ta i anspråk ett tredjelandsföretags investeringstjänster eller för värdepappersföretag eller kreditinstitut i unionen att på eget initiativ ta i anspråk ett tredjelandsföretags investeringstjänster eller investeringsverksamhet eller för en kund att på eget initiativ ta i anspråk investeringstjänster från ett tredjelandsföretag genom medverkan från ett sådant kreditinstitut eller värdepappersföretag. När ett tredjelandsföretag tillhandahåller en i unionen etablerad person tjänster på dennes egna initiativ bör dessa inte anses ha tillhandahållits inom unionens territorium. När ett tredjelandsföretag söker upp kunder eller potentiella kunder i unionen eller erbjuder eller marknadsför investeringstjänster eller investeringsverksamhet tillsammans med sidotjänster i unionen bör detta inte betraktas som tjänster som tillhandahålls på kundens eget initiativ.

(44) När det gäller godkännande av företag i tredjeland, och i överensstämmelse med unionens internationella skyldigheter enligt avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, inklusive det allmänna tjänstehandelsavtalet, bör beslut som fastställer att tredjelands regelverk och tillsynssystem är likvärdiga med unionens regelverk och tillsynssystem antas endast om detta tredjeland har ett effektivt likvärdigt system för godkännande av värdepappersföretag som är auktoriserade i enlighet med utländska rättsordningar, i överensstämmelse med bl.a. de allmänna regleringsmål och regleringsstandarder som fastställdes vid G20-mötet i september 2009, nämligen att förbättra derivatmarknadernas transparens, begränsa systemriskerna och skydda mot marknadsmissbruk. Ett sådant system bör anses likvärdigt om det säkerställer att det väsentliga resultatet av det tillämpliga regelverket liknar unionens krav, och det bör anses vara effektivt om dessa regler tillämpas på ett konsekvent sätt.

(45) Flera olika kategorier av bedrägerier har ägt rum på andrahandsspotmarknader för EU:s utsläppsrätter, vilket kan undergräva förtroendet för det system för handel med utsläppsrätter som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87EG [1], och åtgärder som vidtas för att stärka systemet med register för EU:s utsläppsrätter och villkoren för att öppna ett konto för handel med sådana utsläppsrätter. För att stärka dessa marknaders integritet och säkerställa att de fungerar på ett effektivt sätt, innefattande en övergripande tillsyn av handelsverksamheten, är

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

det lämpligt att komplettera de åtgärder som föreskrivs i direktiv 2003/87/EG genom att helt inbegripa dem i tillämpningsområdet för den här förordningen och direktiv 2014/65/EU, samt för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 ([1]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU ([2]), genom att klassificera dem som finansiella instrument.

(46) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget. Delegerade akter bör framför allt antas för att utvidga tillämpningsområdet för vissa bestämmelser i denna förordning till centralbanker i tredjeland, för att precisera vissa definitioner, särskilda kostnadsrelaterade bestämmelser som avser tillgången på marknadsdata, tillgång till bud av en storlek vid vilken, eller under vilken, ett företag ska utföra transaktioner med varje annan kund som budet gjorts tillgängligt för, portföljkompression och det vidare fastställandet av när det föreligger ett allvarligt problem med investerarskyddet eller ett hot mot investerarskyddet, finansmarknadernas eller råvarumarknadernas korrekta funktion och deras integritet samt stabiliteten i hela eller delar av unionens finanssystem kan motivera att Esma, EBA eller behöriga myndigheter vidtar åtgärder, Esmas befogenheter avseende positionshantering, förlängning av övergångsperioden enligt artikel 35.5 i denna förordning för en viss tidsperiod och i fråga om undantaget av börshandlade derivat från tillämpningsområdet för vissa bestämmelser i denna förordning under en viss period. Det är särskild viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(47) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter beträffande beslut om fastställande av likvärdighet i fråga om tredjelandsregelverk och tillsynssystem när det gäller tjänster som tillhandahålls av tredjelandsföretag eller tredjelands handelsplatser, uteslutande i fråga om behörighet som handelsplats för derivat som omfattas av handelsskyldigheten och tillgång för centrala motpart och handelsplatser i tredjeland till centrala motparter och handelsplatser etablerade inom unionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([3]).

(48) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att införa enhetliga krav för finansiella instrument avseende offentliggörande av uppgifter om handel, rapportering av transaktioner till behöriga myndigheter, handel med derivat och aktier på organiserade handelsplatser, icke-diskriminerande tillträde till centrala motparter och handelsplatser och till referensvärden, befogenheter avseende produktingripande och befogenheter i fråga om positionshantering och positionslimiter, tredjelandsföretags tillhandahållande av investeringstjänster eller investeringsverksamhet inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, därför att även om nationella behöriga myndigheter visserligen har bättre förutsättningar att övervaka marknadsutvecklingen, så kan de samlade effekterna av de problem som hänför sig till kraven på transparens i samband med handel, transaktionsrapportering, derivathandel samt förbud mot produkter och praxis enbart förstås på ett unionsövergripande plan, utan snarare, på grund av dess omfattning och effekter, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(49) Inga åtgärder som behöriga myndigheter eller Esma vidtar när de utför sina uppgifter bör direkt eller indirekt diskriminera någon medlemsstat eller grupp av medlemsstater på platsen där reglerna för tillhandahållande av investeringstjänster och investeringsverksamhet i någon valuta finns. Ingen åtgärd som EBA vidtar när de utför sina uppgifter bör varken direkt eller indirekt diskriminera någon medlemsstat eller grupp av medlemsstater.

(50) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa ett adekvat skydd för insättare, investerare och konsumenter i hela unionen. Eftersom Esma har högspecialiserad expertis på området vore det därför effektivt och lämpligt att Esma anförtros uppgiften att utarbeta förslag till sådana tekniska standarder för tillsyn som inte inbegriper några policyval, och att dessa läggs fram för kommissionen.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbrukförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (Se sidan 1 i detta nummer av EUT).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU av den 15 maj 2014 om straffrättsliga påföljder för marknadsmissbruk (marknadsmissbrukdirektivet) (Se sidan 179 i detta nummer av EUT).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(51) Kommissionen bör anta de förslag tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma om detaljerade villkor för kraven på transparens för handel, om åtgärder som genomförs inom ramen för penningpolitik, växelkurspolitik och politik för finansiell stabilisering och de kategorier av transaktioner som är relevanta enligt denna förordning, om detaljerade villkor för undantag från kraven på transparens före handel, om arrangemang för att skjuta upp offentliggörande av uppgifter efter handel, om skyldighet att separat tillgängliggöra uppgifter före och efter handel, om kriterierna för tillämpningen av kraven på transparens före handel för systematiska internhandlare, om offentliggörande efter avslutade transaktioner, om innehållet och frekvensen för en begäran av uppgifter för tillhandahållande av information för transparensändamål samt andra beräkningar, om transaktioner som inte bidrar till prisbildningsprocessen, om orderdata som ska bevaras, om transaktionsrapporternas innehåll och specifikationer, om innehåll och specifikationer när det gäller referensuppgifter för finansiella instrument, om de kontraktskategorier som har en direkt, väsentlig och förutsebar effekt inom unionen och de fall där handelsskyldigheten för derivat är nödvändig, om system och förfaranden som säkerställer att transaktioner med clearade derivat överlämnas och godkänns för clearing, om specificering av olika kategorier av indirekta clearingtjänstearrangemang, om derivat som omfattas av ett krav om handel på organiserade handelsplatser, om icke-diskriminerande tillträde till en central motpart och till en handelsplats, om icke-diskriminerande tillträde till och skyldighet att licensiera referensvärden, om den information som det sökande tredjelandsföretaget bör tillhandahålla Esma i sin registreringsansökan. Kommissionen bör anta dessa förslag till tekniska standarder genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

(52) I artikel 95 i direktiv 2014/65/EU föreskrivs en övergångsbestämmelse avseende undantag för vissa C6-energiderivatkontrakt. Därför är det nödvändigt att de tekniska standarder som specificerar clearingkravet och som Esma utarbetat i enlighet med artikel 5.2 b i förordning (EU) nr 648/2012 tar hänsyn till det, och inte inför ett clearingkrav för derivatkontrakt som sedan skulle omfattas av en övergångsbestämmelse avseende undantag för C6-energiderivatkontrakt.

(53) Tillämpningen av kraven i denna förordning bör skjutas upp för att kunna anpassas till tillämpningen av de införlivade bestämmelserna från det omarbetade direktivet och för att fastställa alla viktiga genomförandeåtgärder. Hela lagstiftningspaketet bör således tillämpas från och med samma tidpunkt. Det är inte lämpligt att skjuta upp tillämpningen av de befogenheter som gäller genomförandeåtgärderna, eftersom åtgärder bör vidtas för att så snart som möjligt utarbeta och anta dessa genomförandeåtgärder.

(54) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och principer som i synnerhet anges i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt skyddet av personuppgifter (artikel 8), rätten till näringsfrihet (artikel 16), rätten till konsumentskydd (artikel 38), rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol (artikel 47) och rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott (artikel 50), och måste tillämpas i enlighet med dessa rättigheter och principer.

(55) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i förordning (EG) nr 45/2001 och avgav ett yttrande den 10 februari 2012 [1].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs enhetliga krav som gäller följande:

a) Offentliggörande av uppgifter om handel.

b) Rapportering av transaktioner till behöriga myndigheter.

[1] EUT C 147, 25.5.2012, s. 1.

c) Handel med derivat på organiserade handelsplatser.

d) Icke-diskriminerande tillträde till clearing och till handel med referensvärden.

e) Befogenheter för behöriga myndigheter, Esma och EBA i fråga om produktingripanden samt befogenheter för Esma i fråga om kontroller av positionshantering och positionslimiter.

f) Investeringstjänster eller investeringsverksamheter som tillhandahålls av tredjelandsföretag efter ett tillämpligt kommissionsbeslut om fastställande av likvärdighet, med eller utan filial.

2. Denna förordning ska tillämpas på värdepappersföretag auktoriserade enligt direktiv 2014/65/EU och kreditinstitut auktoriserade enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU [1] när de tillhandahåller investeringstjänster och/eller utför investeringsverksamhet samt på marknadsoperatörer, inklusive eventuella handelsplatser som de driver.

3. Avdelning V i denna förordning ska också tillämpas på alla finansiella motparter enligt artikel 2.8 i förordning (EU) nr 648/2012 och på alla icke-finansiella motparter som omfattas av artikel 10.1 b i den förordningen.

4. Avdelning VI i denna förordning är även tillämplig på centrala motparter och personer som har äganderätt till referensvärden.

5. Avdelning VIII i denna förordning ska tillämpas på tredjelandsföretag som tillhandahåller investeringstjänster eller investeringsverksamheter inom unionen efter ett tillämpligt kommissionsbeslut om fastställande av likvärdighet, med eller utan filial.

6. Artiklarna 8, 10, 18 och 21 ska inte tillämpas på reglerade marknader, marknadsoperatörer och värdepappersföretag när det gäller transaktioner där motparten är medlem av Europeiska centralbankssystemet (ESCB) och den transaktionen genomförs inom ramen för penningpolitik, växelkurspolitik och politik för finansiell stabilisering som den medlemmen av ESCB har laglig rätt att genomföra och när den medlemmen har gett förhandsbesked om att transaktionen i fråga ska undantas.

7. Punkt 6 ska inte tillämpas på transaktioner som genomförts av ESCB inom ramen för deras investeringsoperationer.

8. Esma ska i nära samarbete med ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som för varje medlem av ESCB ska specificera åtgärder inom penningpolitiken, växelkurspolitiken och politik för finansiell stabilisering och andra åtgärder i allmänhetens intresse samt på vilka kategorier av transaktioner som punkterna 6 och 7 ska tillämpas.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 50 för att utvidga tillämpningen av punkt 6 i den här artikeln till att omfatta andra centralbanker.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

Kommissionen ska därför senast den 1 juni 2015 lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet som utvärderar behandlingen av transaktioner av centralbanker i tredjeland, vilket vid tillämpning av denna punkt inbegriper Banken för internationell betalningsutjämning. Rapporten ska innehålla en analys av deras lagstadgade uppgifter och deras handelsvolymer inom unionen. Rapporten ska

a) redovisa vilka bestämmelser som tillämpas i berört tredjeland avseende det lagstadgade offentliggörandet av transaktioner som genomförs av centralbanker, inklusive transaktioner som genomförs av medlemmar av ESCB i detta tredjeland, och

b) utvärdera vilken potentiell inverkan som lagstadgade krav på offentliggörande inom unionen kan ha på transaktioner som genomförs av centralbanker i tredjeland.

Om rapporten kommer fram till att det undantag som avses i punkt 6 är nödvändigt för transaktioner där motparten är en centralbank i ett tredjeland som bedriver penningpolitik, växelkurspolitik eller politik för finansiell stabilitet, ska kommissionen se till att denna centralbank i tredjelandet omfattas av det undantaget.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *värdepappersföretag:* ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU.

2. *investeringstjänster och investeringsverksamhet:* investeringstjänster och verksamhet enligt definitionen i artikel 4.1.2 i direktiv 2014/65/EU.

3. *sidotjänst:* sidotjänst enligt definitionen i artikel 4.1.3 i direktiv 2014/65/EU.

4. *utförande av order för kunds räkning:* utförande av order för kunds räkning enligt definitionen i artikel 4.1.5 i direktiv 2014/65/EU.

5. *handel för egen räkning:* handel för egen räkning enligt definitionen i artikel 4.1.6 i direktiv 2014/65/EU.

6. *marknadsgarant:* marknadsgarant enligt definitionen i artikel 4.1.7 i direktiv 2014/65/EU.

7. *kund:* kund enligt definitionen i artikel 4.1.9 i direktiv 2014/65/EU.

8. *professionell kund:* professionell kund enligt definitionen i artikel 4.1.10 i direktiv 2014/65/EU.

9. *finansiellt instrument:* finansiellt instrument enligt definitionen i artikel 4.1.15 i direktiv 2014/65/EU.

10. *marknadsoperatör:* marknadsoperatör enligt definitionen i artikel 4.1.18 i direktiv 2014/65/EU.

11. *multilateralt system:* multilateralt system enligt definitionen i artikel 4.1.19 i direktiv 2014/65/EU.

12. *systematisk internhandlare:* systematisk internhandlare enligt definitionen i artikel 4.1.20 i direktiv 2014/65/EU.

13. *reglerad marknad:* reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU.

14. *multilateral handelsplattform (MTF-plattform):* multilateral handelsplattform enligt definitionen i artikel 4.1.22 i direktiv 2014/65/EU.

15. *organiserad handelsplattform (OTF-plattform):* organiserad handelsplattform enligt definitionen i artikel 4.1.23 i direktiv 2014/65/EU.

16. *handelsplats:* handelsplats enligt definitionen i artikel 4.1.24 i direktiv 2014/65/EU.

17. *likvid marknad:*

a) vid tillämpningen av artiklarna 9, 11 och 18, en marknad för ett finansiellt instrument eller en kategori av finansiella instrument, där det ständigt finns beredda och villiga köpare och säljare, och där marknaden bedöms i enlighet med följande kriterier, med beaktande av de specifika marknadsstrukturerna för det särskilda finansiella instrumentet eller den särskilda kategorin av finansiella instrument, dvs.

i) den genomsnittliga transaktionsfrekvensen och transaktionsstorleken under ett antal marknadsförhållanden, med beaktande av produkternas art och livscykel inom kategorin av finansiella instrument,

ii) antalet och typen av marknadsaktörer, inbegripet förhållandet mellan antalet marknadsaktörer och antalet finansiella instrument som handlas när det gäller en viss produkt,

iii) den genomsnittliga storleken på spreadar, om uppgift finns,

b) vid tillämpningen av artiklarna 4, 5 och 14, en marknad för ett finansiellt instrument som handlas dagligen, där marknaden bedöms i enlighet med följande kriterier:

i) aktier tillgängliga för handel,

ii) det genomsnittliga dagliga antalet transaktioner med de finansiella instrumenten,

iii) den genomsnittliga dagliga omsättningen för de finansiella instrumenten.

18. *behörig myndighet:* behörig myndighet enligt definitionen i artikel 2.1.26 i direktiv 2014/65/EU.

19. *kreditinstitut:* kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 [1].

20. *filial:* filial enligt definitionen i artikel 4.1.30 i direktiv 2014/65/EU.

21. *nära förbindelser:* nära förbindelser enligt definitionen i artikel 4.1.35 i direktiv 2014/65/EU.

22. *ledningsorgan:* ledningsorgan enligt definitionen i artikel 4.1.36 i direktiv 2014/65/EU.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

23. *strukturerad insättning:* strukturerad insättning enligt definitionen i artikel 4.1.43 i direktiv 2014/65/EU.

24. *överlåtbara värdepapper:* överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 4.1.44 i direktiv 2014/65/EU.

25. *depåbevis:* depåbevis enligt definitionen i artikel 4.1.45 i direktiv 2014/65/EU.

26. *börshandlad fond:* börshandlad fond enligt definitionen i artikel 4.1.46 i direktiv 2014/65/EU.

27. *certifikat:* värdepapper som kan bli föremål för handel på kapitalmarknaden och vilka, om emittenten betalar tillbaka en investering, har företräde framför aktier men efterställs obligationsinstrument utan säkerhet eller andra liknande instrument.

28. *strukturerade finansiella produkter:* värdepapper avsedda att värdepapperisera och överföra kreditrisker kopplade till en pool av finansiella tillgångar, vilka ger värdepappersinnehavaren rätt till att erhålla regelbundna betalningar i förhållande till likviditetsflödet från de underliggande tillgångarna.

29. *derivat:* sådana finansiella instrument som definieras i artikel 4.1 led 44 c i direktiv 2014/65/EU, och som avses i avsnitt C 4–10 i bilaga I till det direktivet.

30. *råvaruderivat:* finansiella instrument, enligt definitionen i artikel 4.1 led 44 c i direktiv 2014/65/EU, som hänför sig till en råvara eller ett basvärde enligt vad som avses i avsnitt C 10 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU eller punkterna 5, 6, 7 och 10 i avsnitt C i bilaga I till det direktivet.

31. *central motpart:* en central motpart i den mening som avses i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012.

32. *börshandlat derivat:* ett derivat som handlas på en reglerad marknad eller på en marknad i ett tredjeland som betraktas som likvärdig med en reglerad marknad i enlighet med artikel 28 i denna förordning och som därmed inte omfattas av definitionen av OTC-derivat enligt definitionen i artikel 2.7 i förordning (EU) nr 648/2012.

33. *genomförbar intresseanmälan:* ett meddelande från en medlem eller aktör till en annan i ett handelssystem i relation till tillgängliga intressen för handel och som innehåller all nödvändig information för att ingå avtal om handel.

34. *godkänt publiceringsarrangemang eller APA:* godkänt publiceringsarrangemang enligt definitionen i artikel 4.1.52 i direktiv 2014/65/EU.

35. *tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation eller CTP:* tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation enligt definitionen i artikel 4.1.53 i direktiv 2014/65/EU.

36. *godkänd rapporteringsmekanism eller ARM:* godkänd rapporteringsmekanism enligt definitionen i artikel 4.1.54 i direktiv 2014/65/EU.

37. *hemmedlemsstat:* en hemmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.55 i direktiv 2014/65/EU.

38. *värdmedlemsstat:* en värdmedlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.56 i direktiv 2014/65/EU.

39. *referensvärde:* en kurs, ett index eller ett tal som gjorts tillgängligt för allmänheten eller publicerats och som periodiskt eller regelbundet beräknas genom tillämpning av en formel eller som baseras på värdet av en eller flera underliggande tillgångar eller priser, inklusive uppskattade priser, faktiska eller uppskattade räntesatser eller andra värden eller enkäter, och på grundval av vilket det belopp som ska betalas enligt ett finansiellt instrument eller värdet av ett finansiellt instrument fastställs.

40. *samverkansöverenskommelse:* samverkansöverenskommelse enligt definitionen i artikel 2.12 i förordning (EU) nr 648/2012.

41. *finansiella institut i tredjeland:* enheter vilkas huvudkontor är etablerat i ett tredjeland och som enligt det tredjelandets lagstiftning auktoriserats eller godkänts att bedriva sådana tjänster eller verksamheter som förtecknas i direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG ([1]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ([2]), Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG ([3]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ([4]).

42. *företag i tredjeland:* företag i tredjeland enligt definitionen i artikel 4.1.57 i direktiv 2014/65/EU.

43. *grossistenergiprodukt:* grossistenergiprodukt enligt definitionen i artikel 2.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 ([5]).

44. *jordbruksråvaruderivat:* derivatkontrakt som avser de produkter som anges i artikel 1 i, och i del I-XX och XXIV/1 i bilaga I till, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ([6]).

45. *fragmentering av likviditeten:* en situation i vilken

a) deltagare på en handelsplats inte kan ingå en transaktion med en eller flera andra deltagare på denna handelsplats, eftersom det saknas clearingarrangemang som alla deltagare har tillträde till, eller

b) en clearingmedlem eller dess kunder skulle tvingas inneha sina positioner i ett finansiellt instrument i fler än hos en central motpart, vilket begränsar potentialen för nettning av finansiella exponeringar.

46. *statspapper:* statspapper enligt definitionen i artikel 4.1.61 i direktiv 2014/65/EU.

47. *portföljkompression:* en riskreduceringstjänst, där två eller fler motparter helt eller delvis avslutar några av eller alla de derivat som lämnats av dessa motparter för att ingå i portföljkompressionen och ersätta de derivat som avslutats med ett annat derivat vars kombinerade nominella värde är mindre än det kombinerade nominella värdet för de derivat som avslutats.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).
([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).
([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 235, 23.9.2003, s. 10).
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiven 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 av 25 oktober 2011 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete (EUT L 326, 8.12.2011, s. 1).
([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 för att precisera vissa tekniska detaljer i definitionerna i punkt 1, för att anpassa dem till marknadsutvecklingen.

AVDELNING II

TRANSPARENS NÄR DET GÄLLER HANDELSPLATSER

KAPITEL 1

Transparens när det gäller aktieinstrument

Artikel 3

Krav på transparens före handel på handelsplatser för aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument

1. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska offentliggöra aktuella köp- och säljbud och orderdjupet vid de priser som visas i deras system för aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument som handlas på en handelsplats. Det kravet ska även gälla för genomförbara intresseanmälningar. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska under den tid då marknaderna normalt är öppna kontinuerligt offentliggöra den informationen.

2. De transparenskrav som avses i punkt 1 ska anpassas för olika kategorier av handelssystem, däribland orderbokssystem, budbaserade system, hybridsystem samt system med periodiskt återkommande auktioner.

3. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska på rimliga affärsvillkor och på icke-diskriminerande grunder ge tillträde till de arrangemang de använder för att offentliggöra den information som avses i punkt 1 till värdepappersföretag som enligt artikel 14 är skyldiga att offentliggöra sina bud i fråga om aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument.

Artikel 4

Undantag när det gäller aktieinstrument

1. Behöriga myndigheter ska kunna medge undantag från kravet för marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats att offentliggöra den information som avses i artikel 3.1 när det gäller följande:

a) System som matchar order som är baserade på en handelsmetod där priset på det finansiella instrument som avses i artikel 3.1 härleds från en handelsplats där det finansiella instrumentet först togs upp till handel eller den mest relevanta marknaden vad gäller likviditet, där referenspriset är allmänt tillgängligt och betraktas som ett tillförlitligt referenspris av marknadsdeltagare. För fortsatt användning av det undantaget ska de villkor som anges i artikel 5 gälla.

b) System som resulterar i manuella avslut som

i) genomförs till en kurs som faller inom det aktuella volymvägda intervallet (spread) mellan köp- och säljkurs i orderboken eller ligger inom intervallet mellan marknadsgaranternas köp- och säljbud på den handelsplats som driver systemet, varvid villkoren som anges i artikel 5 ska gälla,

ii) avser illikvida aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat eller andra liknande finansiella instrument som inte omfattas av begreppet likvid marknad och som genomförs inom en viss procentandel av ett lämpligt referenspris, där procentandelen och referenspriset ska ha fastställts i förväg av systemoperatören, eller

iii) är föremål för andra villkor än det aktuella marknadspriset för det finansiella instrumentet.

c) Order av större omfattning än normalt på marknaden.

d) Order som genom en orderhanteringsfacilitet på handelsplatsen hålls dolda i avvaktan på att de senare ska visas.

2. Det referenspris som avses i punkt 1 a ska fastställas genom något av följande värden:

a) Mittpunkten inom de aktuella köp- och säljbuden på den handelsplats där det finansiella instrumentet först togs upp till handel eller den mest relevanta marknaden i termer av likviditet.

b) När det pris som avses i led a inte finns tillgängligt, öppnings- eller slutkurs för den relevanta handelssessionen.

För order ska de priser som avses i led b endast användas som referens utanför den kontinuerliga handelsfasen av den relevanta handelssessionen.

3. När handelsplatser utnyttjar system som formaliserar manuella avslut i enlighet med punkt 1 b i ska

a) dessa transaktioner genomföras i enlighet med handelsplatsens regler,

b) handelsplatsen se till att det finns arrangemang, system och förfaranden för att förhindra och upptäcka marknadsmissbruk eller försök till marknadsmissbruk i samband med sådana manuella avslut, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 596/2014,

c) handelsplatsen inrätta, upprätthålla och tillämpa system för att upptäcka eventuella försök att utnyttja undantaget för att kringgå andra krav i denna förordning eller i direktiv 2014/65/EU och rapportera sådana försök till den behöriga myndigheten.

När en behörig myndighet beviljar undantag enligt punkt 1 b i eller 1 b iii ska denna behöriga myndighet övervaka hur handelsplatsen utnyttjar undantaget, för att försäkra sig om att villkoren för utnyttjandet av undantaget respekteras.

4. Innan undantag medges enligt punkt 1, ska behöriga myndigheter underrätta Esma och andra behöriga myndigheter om hur varje enskilt undantag är avsett att användas samt förklara hur det ska tillämpas, inklusive uppgifter om den handelsplats där referenspriset fastställs enligt punkt 1 a. Avsikten att medge ett undantag ska anmälas minst fyra månader innan undantaget ska börja gälla. Esma ska, inom två månader efter det att anmälan mottagits, avge ett icke bindande yttrande till behöriga myndigheter som fastställer i vad mån undantaget är förenligt med de krav som anges i punkt 1 och som specificeras i de tekniska standarder för tillsyn som antagits enligt punkt 6. Om den behöriga myndigheten medger ett undantag och en annan medlemsstats behöriga myndighet invänder kan den berörda myndigheten på nytt hänskjuta ärendet till Esma, som kan utöva de befogenheter som den tilldelats enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma ska övervaka hur undantagen tillämpas och lägga fram en årlig rapport för kommissionen om hur tillämpningen sker i praktiken.

5. En behörig myndighet får, antingen på eget initiativ eller på begäran av en annan behörig myndighet, återkalla ett undantag som beviljats enligt punkt 1, såsom anges i punkt 6 om den konstaterar att undantaget tillämpas på ett sätt som avviker från dess ursprungliga syfte eller om den anser att undantaget används för att kringgå de bestämmelser som fastställs i denna artikel.

Behöriga myndigheter ska underrätta Esma och andra behöriga myndigheter om ett sådant återkallande och lämna en fullständig motivering av sitt beslut.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

a) De köp- och säljbud eller utsedda marknadsgaranters bud och det orderdjup vid dessa priser som ska offentliggöras för varje berörd kategori av finansiella instrument i enlighet med artikel 3.1, med beaktande av den nödvändiga anpassningen för olika kategorier av handelssystem i enlighet med vad som anges i artikel 3.2.

b) De mest relevanta marknaderna i termer av likviditet för ett finansiellt instrument, i enlighet med punkt 1 a.

c) De specifika egenskaperna hos ett manuellt avslut, när det gäller de olika sätt på vilka en medlem eller deltagare på en handelsplats kan genomföra ett sådant manuellt avslut.

d) De manuella avslut som inte bidrar till prisbildningen vilka omfattas av undantaget i punkt 1 b iii.

e) Storleken på order som är av stor omfattning och typen och minimistorleken på order som genom en orderhanteringsfacilitet på en handelsplats hålls dolda i avvaktan på att de senare ska visas, för vilka det kan göras undantag från kravet på uppgifter före handel enligt punkt 1 för varje berörd kategori av finansiella instrument.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Undantag som medgetts av behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 29.2 och 44.2 i direktiv 2004/39/EG och artiklarna 18, 19 och 20 i förordning (EG) nr 1287/2006 före den 3 januari 2017 ska granskas av Esma senast den 3 januari 2019. Esma ska avge ett yttrande till berörda behöriga myndighet som fastställer i vad mån varje enskilt undantag fortfarande är förenligt med bestämmelserna i denna förordning och i tekniska standarder för tillsyn som grundar sig på denna förordning.

Artikel 5

Volymtaksmekanism

1. För att säkerställa att användningen av undantag enligt artikel 4.1 a och 4.1 b i inte otillbörligen skadar prisbildningen, ska handeln enligt dessa undantag begränsas enligt följande:

a) Procentandelen handel i ett finansiellt instrument på en handelsplats enligt de undantagen ska begränsas till 4 % av den totala handelsvolymen för det finansiella instrumentet på samtliga handelsplatser i unionen under de föregående tolv månaderna.

b) Den totala handeln i unionen i ett finansiellt instrument enligt de undantagen ska begränsas till 8 % av den totala handelsvolymen för det finansiella instrumentet på samtliga handelsplatser i unionen under de föregående 12 månaderna.

Den volymtaksmekanismen ska inte gälla för manuella avslut som avser aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat eller andra liknande finansiella instrument för vilka det inte finns en likvid marknad i enlighet med artikel 2.1.17 b och som genomförs inom en viss procentandel av ett lämpligt referenspris som avses i artikel 4.1 b ii eller för manuella avslut som omfattas av andra villkor än det aktuella marknadspriset för det finansiella instrumentet som avses i artikel 4.1 b iii.

2. När procentandelen handel i ett finansiellt instrument på en handelsplats enligt undantagen har överskridit den gräns som avses i punkt 1 a, ska den behöriga myndighet som godkände denna handelsplats användning av de undantagen inom två arbetsdagar upphäva rätten att använda dem på denna handelsplats för detta finansiella instrument under en period av sex månader på grundval av de uppgifter som offentliggjorts av Esma som avses i punkt 4.

3. När procentandelen handel i ett finansiellt instrument på samtliga handelsplatser i unionen enligt de undantagen har överskridit den gräns som avses i punkt 1 b, ska samtliga behöriga myndigheter inom två arbetsdagar upphäva rätten att använda dessa undantag i hela unionen under en period av sex månader.

4. Esma ska inom fem arbetsdagar efter utgången av varje kalendermånad offentliggöra den totala EU-handelsvolymen per finansiellt instrument under de föregående tolv månaderna, procentandelen handel i ett finansiellt instrument i hela unionen enligt de undantagen och på varje handelsplats under de föregående tolv månaderna samt den metod som används för att härleda de procentandelarna.

5. Om det i den rapport som avses i punkt 4 framgår att det finns en eller flera handelsplatser där handeln med finansiella instrument enligt undantagen har överskridit 3,75 % av den totala handelsvolymen i unionen för det finansiella instrumentet, baserat på de föregående tolv månadernas handel, ska Esma offentliggöra en ytterligare rapport inom fem arbetsdagar efter den 15:e dagen i den kalendermånad i vilken den rapport som avses i punkt 4 har offentliggjorts. Den rapporten ska innehålla den information som specificeras i punkt 4 avseende de finansiella instrument för vilka på 3,75 % har överskridits.

6. Om det i den rapport som avses i punkt 4 framgår att den totala handelsvolymen inom unionen med enskilda finansiella instrument enligt undantagen har överskridit 7,75 % av den totala handelsvolymen i unionen för något av instrumenten, baserat på de föregående tolv månadernas handel, ska Esma offentliggöra en ytterligare rapport inom fem arbetsdagar efter den 15:e dagen i den kalendermånad i vilken den rapport som avses i punkt 4 har offentliggjorts. Denna rapport ska innehålla den information som specificeras i punkt 4 avseende de finansiella instrument för vilka det ovannämnda tröskelvärdet på 7,75 % har överskridits.

7. För att säkerställa en tillförlitlig grund för övervakningen av den handel som sker enligt de undantagen och för fastställandet av huruvida de gränser som avses i punkt 1 har överskridits ska operatörer av handelsplatser vara skyldiga att ha system och förfaranden som

a) gör det möjligt att identifiera alla transaktioner som har ägt rum på den egna handelsplatsen enligt de undantagen, och

b) säkerställer att de inte under några omständigheter överskrider de enligt punkt 1 a tillåtna procentandelarna handel enligt de undantagen.

8. Perioden för vilken Esmas ska offentliggöra handelsdata, och under vilken handel med ett finansiellt instrument enligt de undantagen ska övervakas, ska inledas den 3 januari 2016. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.5 ska de behöriga myndigheterna ha befogenhet att från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas upphäva rätten att använda de undantagen på månatlig basis.

9. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn, som specificerar vilken metod, inbegripet anmälan av transaktioner, Esma använder för att sammanställa, beräkna och offentliggöra transaktionsuppgifterna, i enlighet med punkt 4, i syfte att lämna korrekta mätningar av den totala handelsvolymen per finansiellt instrument och de procentandelar handel som använder de undantagen i unionen och per handelsplats.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 6

Krav på transparens efter handel på handelsplatser för aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument

1. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska offentliggöra pris, volym och tidpunkt för de transaktioner som utförts med aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument som handlas på denna handelsplats. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska offentliggöra alla uppgifter som rör sådana transaktioner så nära realtid som det är tekniskt möjligt.

2. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska på rimliga affärsvillkor och på icke-diskriminerande grunder ge tillträde till de arrangemang de använder för att offentliggöra den information som avses i punkt 1 i denna artikel till värdepappersföretag som enligt artikel 20 är skyldiga att offentliggöra närmare uppgifter om sina transaktioner med aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument.

Artikel 7

Tillstånd att skjuta upp offentliggörande

1. Behöriga myndigheter ska kunna ge marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats tillstånd att skjuta upp offentliggörandet av uppgifter om transaktioner baserat på deras typ eller storlek.

Behöriga myndigheter ska framför allt kunna tillåta att offentliggörandet skjuts upp för transaktioner som är av större omfattning än normalt på marknaden för ifrågavarande aktie, depåbevis, börshandlade fond, certifikat och andra liknande finansiella instrument eller kategorier av aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat eller liknande finansiella instrument.

Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska på förhand inhämta tillstånd från behöriga myndigheter för de föreslagna arrangemangen för uppskjutet offentliggörande och tydligt informera marknadsaktörer och allmänheten om de arrangemangen. Esma ska övervaka hur de arrangemangen för ett uppskjutet offentliggörande tillämpas och lägga fram en årlig rapport för kommissionen om hur de används i praktiken.

Om en behörig myndighet tillåter att ett offentliggörande skjuts upp och en annan medlemsstats behöriga myndighet invänder mot detta uppskjutande eller mot hur den beviljade auktorisationen faktiskt tillämpas, kan den berörda behöriga myndigheten på nytt hänskjuta ärendet till Esma, som kan utöva de befogenheter som den tilldelats enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande på ett sådant sätt att den information som krävs enligt artikel 64 i direktiv2014/65/EU kan offentliggöras:

a) De uppgifter om transaktioner som värdepappersföretag, däribland systematiska internhandlare samt marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats, ska offentliggöra för varje berörd kategori av finansiella instrument i enlighet med artikel 6.1, inklusive identifieringskoder för de olika kategorier av transaktioner som offentliggörs enligt artiklarna 6.1 och 20, med åtskillnad mellan dem som bestäms av faktorer som i första hand har samband med värderingen av de finansiella instrumenten och dem som fastställs genom andra faktorer.

b) Den tidsgräns som kan anses förenlig med kravet på offentliggörande så nära realtid som möjligt, inklusive när transaktionerna genomförs utanför marknadernas normala öppettider.

c) Villkoren för att ge värdepappersföretag, däribland systematiska internhandlare, marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats, tillstånd att skjuta upp offentliggörandet av uppgifter om transaktioner för varje berörd kategori av finansiella instrument i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och artikel 20.1.

d) De kriterier som ska gälla när det fastställs för vilka transaktioner man på grundval av storleken eller typ, inklusive likviditetsprofil, för varje aktie, depåbevis, börshandlad fond, certifikat eller liknande finansiellt instrument kan tillåta att offentliggörandet skjuts upp för varje enskild kategori av finansiella instrument.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL 2

Transparens när det gäller icke-aktierelaterade instrument

Artikel 8

Krav på transparens före handel på handelsplatser för obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat

1. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska offentliggöra aktuella köp- och säljbud och orderdjupet vid dessa priser som visas i deras system, för obligationer, strukturerade finansiella produkter utsläppsrätter och derivat som handlas på en handelsplats. Det kravet ska även gälla för genomförbara intresseanmälningar. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska under den tid då marknaderna normalt är öppna kontinuerligt offentliggöra den informationen. Denna skyldighet att offentliggöra gäller inte sådana icke-finansiella motparters derivattransaktioner som på ett objektivt mätbart sätt minskar de risker som är direkt kopplade till den icke-finansiella motpartens eller denna koncerns affärsverksamhet eller likviditetsförvaltning.

2. De transparenskrav som avses i punkt 1 ska anpassas till olika kategorier av handelssystem, inbegripet orderbokssystem, budbaserade system, hybridsystem, system med periodiskt återkommande auktioner samt röstbaserade handelssystem.

3. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska på rimliga affärsvillkor och på icke-diskriminerande grunder ge tillträde till de arrangemang de använder för att offentliggöra den information som avses i punkt 1 till värdepappersföretag som enligt artikel 18 är skyldiga att offentliggöra sina bud i fråga om obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat.

4. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska, om undantag medges i enlighet med artikel 9.1 b, offentliggöra åtminstone ett preliminärt sälj- och köpbud före handel som ligger nära det orderpris som visas i deras system, för obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat som handlas på en handelsplats. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska, under den tid då marknaderna normalt är öppna, på lämplig elektronisk väg kontinuerligt offentliggöra den informationen. De arrangemangen ska säkerställa att information tillhandahålls på rimliga affärsvillkor och på icke-diskriminerande grunder.

Artikel 9

Undantag när det gäller icke aktierelaterade instrument

1. Behöriga myndigheter ska kunna ge marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats undantag från kravet att offentliggöra den information som avses i artikel 8.1 för

a) order av större omfattning än normalt på marknaden och order som genom en orderhanteringsfacilitet på handelsplatsen hålls dolda i avvaktan på att de senare ska visas,

b) genomförbara intresseanmälningar gällande RFQ-system och röstbaseradehandelssystem som överstiger den storlek som är specifik för det finansiella instrumentet, som skulle utsätta tillhandahållare av likviditet för otillbörlig risk och som tar hänsyn till huruvida de berörda marknadsaktörerna är icke-professionella eller professionella investerare,

c) derivat som inte är föremål för den handelsskyldighet som fastställs i artikel 28 och andra finansiella instrument för vilka det saknas en likvid marknad.

2. Innan undantag medges enligt punkt 1 ska behöriga myndigheter underrätta Esma och andra behöriga myndigheter om hur varje enskilt undantag är avsett att användas samt förklara hur de ska tillämpas. Avsikten att medge ett undantag ska anmälas minst fyra månader innan undantaget ska börja gälla. Esma ska, inom två månader efter det att anmälan mottagits, avge ett yttrande till behöriga myndigheter som fastställer i vad mån undantaget är förenligt med de krav som anges i punkt 1 och som specificeras i de tekniska standarder för tillsyn som antagits enligt punkt 5. Om den behöriga myndigheten medger ett undantag och en annan medlemsstats behöriga myndighet invänder kan den berörda myndigheten på nytt hänskjuta ärendet till Esma, som kan utöva de befogenheter som den tilldelats enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma ska övervaka hur undantagen tillämpas och lägga fram en årlig rapport för kommissionen om hur tillämpningen sker i praktiken.

3. Behöriga myndigheter får, antingen på eget initiativ eller på begäran av andra behöriga myndigheter, återkalla ett undantag som medgetts enligt punkt 1 om de konstaterar att undantaget används på ett sätt som avviker från dess ursprungliga syfte eller om de anser att undantaget används för att kringgå de krav som fastställs i denna artikel.

Behöriga myndigheter ska utan dröjsmål och innan återkallandet träder i kraft underrätta Esma och andra behöriga myndigheter om ett sådant återkallande och lämna en fullständig motivering av sitt beslut.

4. Den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över en eller flera handelsplatser där en kategori av obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat handlas får, om likviditeten för den kategorin av finansiella instrument sjunker under ett specificerat tröskelvärde, tillfälligt upphäva de skyldigheter som avses i artikel 8. Det specificerade tröskelvärdet ska fastställas på grundval av objektiva kriterier som är specifika för marknaden för det berörda finansiella instrumentet. Meddelande om ett sådant tillfälligt upphävande ska offentliggöras på den berörda behöriga myndighetens webbplats.

Det tillfälliga upphävandet ska gälla en inledande period på högst tre månader räknat från dagen för dess offentliggörande på den berörda behöriga myndighetens webbplats. Detta tillfälliga upphävande får förlängas med ytterligare perioder på högst tre månader åt gången om skälen för det tillfälliga upphävandet kvarstår. Om det tillfälliga upphävandet inte förlängs efter denna period på tre månader ska det automatiskt upphöra att gälla.

Innan de skyldigheter som avses i artikel 8 tillfälligt upphävs eller det tillfälliga upphävandet förlängs enligt denna punkt ska den relevanta behöriga myndigheten underrätta Esma om sin avsikt och ge en förklaring. Esma ska så snart som möjligt avge ett yttrande till den behöriga myndigheten om huruvida Esma anser att det tillfälliga upphävandet eller förlängningen av det tillfälliga upphävandet är berättigad i enlighet med första och andra styckena.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:

a) Parametrarna och metoderna för att beräkna det tröskelvärde för likviditet som avses i punkt 4 vad gäller det finansiella instrumentet. De parametrar och metoder som medlemsstaterna ska tillämpa för att beräkna tröskelvärdet ska fastställas på ett sådant sätt att när tröskelvärdet nås motsvarar detta en betydande minskning av likviditeten på alla handelsplatser inom unionen för det berörda finansiella instrumentet utifrån de kriterier som används enligt artikel 2.1.17.

b) De köp- och säljbud och det orderdjup vid dessa priser, eller de preliminära köp- och säljbud som ligger nära orderpriset, som ska offentliggöras för varje berörd kategori av finansiella instrument i enlighet med artikel 8.1 och 8.4, med beaktande av den nödvändiga anpassningen för olika kategorier av handelssystem som avses i artikel 8.2.

c) Storleken på order av stor omfattning och typen och minimistorleken på order som genom en orderhanteringsfacilitet hålls dolda i avvaktan på att de senare ska visas för vilka undantag från kravet på information före handel kan medges enligt punkt 1 för varje berörd kategori av finansiella instrument.

d) Den storlek som är specifik för det finansiella instrument som avses i punkt 1 b och definitionen av RFQ-system och röstbaserade handelssystem för vilka undantag kan medges från kravet på information före handel enligt punkt 1.

Vid fastställandet av den specifika storleken för finansiella instrumentet som skulle utsätta tillhandahållare av likviditet för otillbörliga risker och som tar hänsyn till huruvida de berörda marknadsaktörerna är icke-professionella eller professionella investerare, i enlighet med punkt 1 b, ska Esma ta följande faktorer i beaktande:

i) Huruvida tillhandahållare av likviditet, vid sådana storlekar, skulle kunna säkra sina risker.

ii) När en marknad för finansiella instrumentet, eller en kategori av finansiella instrument, delvis består av icke-professionella investerare, det genomsnittliga värdet av de transaktioner som genomförs av dessa investerare.

e) De finansiella instrument eller kategorier av finansiella instrument för vilka det saknas en likvid marknad där undantag från kravet på information före handel kan medges enligt punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 10

Krav på transparens efter handel på handelsplatser för obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat

1. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska offentliggöra pris, volym och tidpunkt för de transaktioner som utförts med obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat som handlas på en handelsplats. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska offentliggöra alla uppgifter som rör sådana transaktioner så nära realtid som det är tekniskt möjligt.

2. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska på rimliga affärsvillkor och på icke-diskriminerande grunder ge tillträde till de arrangemang de använder för att offentliggöra den information som avses i punkt 1 till värdepappersföretag som enligt artikel 21 är skyldiga att offentliggöra uppgifter om sina transaktioner med obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat.

Artikel 11

Tillstånd att skjuta upp offentliggörande

1. Behöriga myndigheter ska kunna ge marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats tillstånd att skjuta upp offentliggörandet av uppgifter om transaktioner baserat på transaktionens storlek eller typ.

Behöriga myndigheter ska framför allt kunna tillåta att offentliggörandet skjuts upp när det gäller transaktioner som

a) av större omfattning än normalt på marknaden för ifrågavarande obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat som handlas på en handelsplats eller för den kategori av obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat som handlas på en handelsplats, eller

b) som avser en obligation, strukturerad finansiell produkt, utsläppsrätt eller derivat som handlas på en handelsplats eller en kategori av obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat som handlas på en handelsplats för vilken det saknas en likvid marknad,

c) som överstiger en storlek som är specifik för den obligation, den strukturerade finansiella produkt, den utsläppsrätt eller det derivat som handlas på en handelsplats eller för en kategori av obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat som handlas på en handelsplats, som skulle utsätta tillhandahållare av likviditet för otillbörlig risk och som tar hänsyn till huruvida de berörda marknadsaktörerna är icke-professionella eller professionella investerare.

Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska på förhand inhämta tillstånd från behöriga myndigheter för de föreslagna arrangemangen för uppskjutet offentliggörande och tydligt informera marknadsaktörer och allmänheten om de arrangemangen. Esma ska övervaka hur de arrangemangen för ett uppskjutet offentliggörande tillämpas och lägga fram en årlig rapport för kommissionen om hur de används i praktiken.

2. Den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över en eller flera handelsplatser där en kategori av obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter eller derivat handlas får, om likviditeten för den kategorin av finansiella instrument sjunker under det tröskelvärde som fastställs i enlighet med den metod som avses i artikel 9.5 a, tillfälligt

upphäva de skyldigheter som avses i artikel 10. Det tröskelvärdet ska fastställas på grundval av objektiva kriterier som är specifika för marknaden för det berörda finansiella instrumentet. Ett sådant tillfälligt upphävande ska offentliggöras på den berörda behöriga myndighetens webbplats.

Det tillfälliga upphävandet ska gälla en inledande period på högst tre månader räknat från dagen för dess offentliggörande på den berörda behöriga myndighetens webbplats. Detta tillfälliga upphävande får förlängas med ytterligare perioder på högst tre månader åt gången om skälen för det tillfälliga upphävandet kvarstår. Om det tillfälliga upphävandet inte förlängs efter denna period på tre månader ska det automatiskt upphöra att gälla.

Innan de skyldigheter som avses i artikel 10 upphävs eller det tillfälliga upphävandet förlängs ska den relevanta behöriga myndigheten underrätta Esma om sin avsikt och ge en förklaring. Esma ska så snart som möjligt avge ett yttrande till den behöriga myndigheten om huruvida Esma anser att det tillfälliga upphävandet eller förlängningen av det tillfälliga upphävandet är berättigad i enlighet med första och andra styckena.

3. De behöriga myndigheterna får, i samband med ett tillstånd att skjuta upp offentliggörandet,

a) begära offentliggörande av begränsade uppgifter om en transaktion eller uppgifter om flera transaktioner i aggregerad form, eller en kombination därav, under perioden för uppskjutandet,

b) tillåta att uppgifter om en enskild transaktions volym inte offentliggörs under en förlängd uppskjutandeperiod,

c) när det gäller icke-aktierelaterade instrument som inte är statspapper, tillåta att flera transaktioner offentliggörs i aggregerad form under en förlängd uppskjutandeperiod,

d) när det gäller statspapper, tillåta att flera transaktioner offentliggörs i aggregerad form på obestämd tid.

När det gäller statspapper, får punkterna b och d användas antingen separat eller i följd, varigenom den icke offentliggjorda volymen, när den förlängda perioden löpt ut, kan offentliggöras i aggregerad form.

När det gäller alla andra finansiella instrument ska de återstående uppgifterna om transaktionen och samtliga uppgifter om transaktionerna på individuell basis offentliggöras när perioden för uppskjutandet löper ut.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn på ett sådant sätt att den information som krävs enligt artikel 64 i direktiv2014/65/EU kan offentliggöras, för att precisera följande:

a) De uppgifter om transaktioner som värdepappersföretag, däribland systematiska internhandlare, samt marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats, ska offentliggöra för varje berörd kategori av finansiella instrument i enlighet med artikel 10.1, inbegripet identifieringskoder för de olika kategorier av transaktioner som offentliggörs enligt artiklarna 10.1 och 21.1, med åtskillnad mellan dem som bestäms av faktorer som i första hand har samband med värderingen av de finansiella instrumenten och dem som fastställs genom andra faktorer.

b) Den tidsgräns som kan anses förenlig med kravet på offentliggörande så nära realtid som möjligt, inklusive när transaktionerna genomförs utanför marknadernas normala öppettider.

c) Villkoren för att ge värdepappersföretag, däribland systematiska internhandlare, samt marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats tillstånd att skjuta upp offentliggörandet av uppgifter om transaktioner för varje berörd enskild kategori av instrument i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och artikel 21.4.

d) De kriterier som ska gälla vid fastställande av den transaktionsstorlek eller den typ av transaktioner för vilken uppskjutet offentliggörande och offentliggörande av begränsade uppgifter om en transaktion eller offentliggörande av uppgifter om flera transaktioner i aggregerad form eller underlåtande att offentliggöra en transaktions volym är tillåtet enligt punkt 3, med särskild hänvisning till tillstånd till en förlängd uppskjutandeperiod för vissa finansiella instrument beroende på deras likviditet.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL 3

Skyldighet att tillhandahålla uppgifter om handel separat och på rimliga affärsvillkor

Artikel 12

Skyldighet att separat tillgängliggöra uppgifter före och efter handel

1. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska göra de uppgifter som avses i artiklarna 3, 4 och 6–11 tillgängliga för allmänheten genom att erbjuda uppgifterna före och efter handel separat.

2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att precisera vilka uppgifter före och efter handel, inklusive på vilken detaljnivå, som ska offentliggöras såsom avses i punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 13

Skyldighet att tillgängliggöra uppgifter före och efter handel på rimliga affärsvillkor

1. Marknadsoperatörer och värdepappersföretag som driver en handelsplats ska, på rimliga affärsvillkor, göra de uppgifter som offentliggjorts i enlighet med artiklarna 3, 4 och 6–11 tillgängliga för allmänheten och säkerställa icke-diskriminerande tillgång till informationen. Sådana uppgifter ska tillhandahållas kostnadsfritt 15 minuter efter offentliggörandet.

2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 som klargör vad som avses med rimliga affärsvillkor för att offentliggöra uppgifter såsom avses i punkt 1.

AVDELNING III

TRANSPARENS NÄR DET GÄLLER SYSTEMATISKA INTERNHANDLARE OCH VÄRDEPAPPERSFÖRETAG SOM BEDRIVER OTC-HANDEL

Artikel 14

Skyldighet för systematiska internhandlare att offentliggöra fasta bud för aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument

1. Värdepappersföretag ska offentliggöra fasta bud som avser sådana aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument som handlas på en handelsplats för vilka de är systematiska internhandlare och för vilka det finns en likvid marknad.

Om det saknas en likvid marknad för de finansiella instrument som avses i första stycket ska de systematiska internhandlarna på begäran informera sina kunder om bud.

2. Den här artikeln och artiklarna 15, 16 och 17 ska gälla för systematiska internhandlare när de utför transaktioner som är mindre än eller lika stora som standardstorleken på marknaden. Systematiska internhandlare ska inte omfattas av den här artikeln och artiklarna 15, 16 och 17 när de utför transaktioner som är större än standardstorleken på marknaden.

3. Systematiska internhandlare får besluta om den eller de storlekar för vilka de offentliggör bud. Den minsta storleken på ett bud ska minst motsvara 10 % av standardstorleken på marknaden för en aktie, ett depåbevis, en börshandlad fond, ett certifikat eller ett annat liknande finansiellt instrument som handlas på en handelsplats. För en specifik aktie, ett specifikt depåbevis, en specifik börshandlad fond, ett specifikt certifikat eller ett specifikt annat liknande finansiellt instrument som handlas på en handelsplats ska varje bud innehålla ett bestämt köp- och/eller säljpris eller bestämda köp- och/eller säljpriser för en eller flera storlekar som kan motsvara upp till standardstorleken på marknaden för den kategori av aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat eller andra liknande finansiella instrument som det finansiella instrumentet tillhör. Priset eller priserna ska även återspegla de rådande villkoren på marknaden för aktien, depåbeviset, den börshandlade fonden, certifikatet eller det andra liknande finansiella instrumentet i fråga.

4. Aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument ska indelas i kategorier på grundval av det aritmetiska medelvärdet av de order som utförts på marknaden för det finansiella instrumentet i fråga. Standardstorleken på marknaden för varje kategori av aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument ska vara en storlek som motsvarar det aritmetiska medelvärdet av de order som utförts på marknaden för de finansiella instrument som ingår i varje kategori.

5. Marknaden för varje aktie, depåbevis, börshandlad fond, certifikat eller annat liknande finansiellt instrument ska omfatta alla utförda order i unionen som avser det aktuella finansiella instrumentet, med undantag för dem som är storskaliga jämfört med den storlek som är normal för marknaden.

6. Den behöriga myndigheten för den likviditetsmässigt mest relevanta marknaden, såsom den definieras i artikel 26, ska för varje aktie, depåbevis, börshandlad fond, certifikat eller annat liknande finansiellt instrument minst en gång per år, på grundval av det aritmetiska medelvärdet av de order som utförts på marknaden för det finansiella instrumentet i fråga, avgöra vilken kategori av finansiellt instrument som det aktuella finansiella instrumentet tillhör. Den informationen ska offentliggöras för alla marknadsaktörer och vidarebefordras till Esma, som ska offentliggöra den på sin webbplats.

7. För att säkerställa en effektiv värdering av aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument och maximera värdepappersföretagens möjligheter att uppnå bästa möjliga affär för sina kunder, ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera arrangemangen för det offentliggörande av ett fast bud som avses i punkt 1, hur det ska fastställas huruvida priserna återspeglar rådande marknadsförhållanden enligt vad som avses i punkt 3 och hur den standardstorlek på marknaden som avses i punkterna 2 och 4 ska fastställas.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 15

Utförande av kundorder

1. Systematiska internhandlare ska regelbundet och kontinuerligt offentliggöra sina bud under den tid då marknaderna normalt är öppna. De får när som helst uppdatera sina bud. Vid exceptionella marknadsförhållanden ska de ha rätt att dra tillbaka sina bud.

Medlemsstaterna ska kräva att företag som motsvarar definitionen av en systematisk internhandlare meddelar sin behöriga myndighet. Detta meddelande ska vidarebefordras till Esma. Esma ska upprätta en förteckning över alla systematiska internhandlare i unionen.

Buden ska offentliggöras på ett sätt som gör dem lättillgängliga för andra marknadsaktörer på rimliga affärsvillkor.

2. Systematiska internhandlare ska, samtidigt som de efterlever artikel 27 i direktiv 2014/65/EU, utföra de order de mottar från sina kunder när det gäller aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument för vilka de är systematiska internhandlare till budpriserna vid den tidpunkt då ordern mottas.

De får emellertid i berättigade fall utföra dessa order till ett bättre pris, förutsatt att priset ligger inom ett offentliggjort intervall nära marknadsförhållandena.

3. Systematiska internhandlare får utföra order de mottar från sina professionella kunder till priser som skiljer sig från deras budpriser utan att behöva uppfylla de krav som anges i punkt 2, när det gäller transaktioner där utförande av en order i flera värdepapper är en del av en enda transaktion eller i fråga om order som är underkastade andra villkor än det aktuella marknadspriset.

4. I en situation då en systematisk internhandlare som endast offentliggör ett bud, eller vars högsta bud avser en storlek som är mindre än standardstorleken på marknaden, mottar en kundorder som avser en storlek som är större än den storlek som budet avser men mindre än standardstorleken, får denne besluta att utföra den del av ordern som överstiger den storleken som budet avser, under förutsättning att den utförs till det offentliggjorda priset, utom då något annat medges enligt villkoren i punkterna 2 och 3. I de fall då den systematiske internhandlaren avger bud för olika storlekar och mottar en order mellan dessa storlekar som denne väljer att utföra, ska denne utföra ordern till ett av de offentliggjorda priserna i enlighet med artikel 28 i direktiv 2014/65/EU, utom då något annat medges enligt villkoren i punkterna 2 och 3 i denna artikel.

5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 som klargör vad som avses med rimliga affärsvillkor för offentliggörande av bud enligt punkt 1.

Artikel 16

Behöriga myndigheters skyldigheter

De behöriga myndigheterna ska kontrollera följande:

a) Att värdepappersföretagen regelbundet uppdaterar de köp- och säljpriser som offentliggörs i enlighet med artikel 14, och att de har priser som är representativa för rådande marknadsförhållanden.

b) Att värdepappersföretagen iakttar villkoren för bättre priser enligt artikel 15.2.

Artikel 17

Tillgång till bud

1. Systematiska internhandlare ska, på grundval av sin affärspolicy och på ett objektivt icke-diskriminerande sätt, tillåtas avgöra vilka kunder de ger tillgång till sina bud. De ska därför ha tydliga bestämmelser som reglerar tillgången till buden. Systematiska internhandlare får vägra att ingå eller får avbryta affärsförbindelser med kunder på grundval av affärsmässiga överväganden som kundens kreditvärdighet, motpartsrisk och den slutliga avvecklingen av transaktionen.

2. I syfte att begränsa risken att exponeras för flera transaktioner gentemot samma kund ska systematiska internhandlare tillåtas att på ett icke-diskriminerande sätt begränsa det antal transaktioner gentemot samma kund som de åtar sig att inleda på de offentliggjorda villkoren. De får på ett icke-diskriminerande sätt och i enlighet med artikel 28 i direktiv 2014/65/EU begränsa det totala antalet transaktioner gentemot olika kunder vid samma tidpunkt, förutsatt att detta endast är tillåtet om antalet och/eller volymen av de order som kunderna efterfrågar avsevärt överstiger normen.

3. För att säkerställa en effektiv värdering av aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument och maximera värdepappersföretagens möjligheter att uppnå bästa möjliga affär för sina kunder, ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 som anger

a) de kriterier som specificerar när ett bud offentliggörs regelbundet och fortlöpande och på ett sätt som gör det lättillgängligt som avses i artikel 15.1 samt som specificerar med vilka medel värdepappersföretagen kan uppfylla sina förpliktelser att offentliggöra sina bud, inbegripet möjligheterna att utnyttja

i) systemen på en reglerad marknad som har tagit upp det finansiella instrumentet i fråga till handel,

ii) genom en APA,

iii) egna arrangemang,

b) de kriterier som specificerar de transaktioner där utförandet i flera värdepapper är en del av en transaktion eller de order som omfattas av andra villkor än det aktuella marknadspriset som avses i artikel 15.3,

c) de kriterier som specificerar vad som kan anses vara exceptionella marknadsförhållanden som tillåter tillbakadragande av bud samt villkoren för uppdatering av bud som avses i artikel 15.1,

d) de kriterier som specificerar när antalet och/eller volymen av de order som kunderna efterfrågar avsevärt överstiger normen som avses i punkt 2,

e) de kriterier som specificerar när priserna ligger inom ett offentliggjort intervall nära de marknadsförhållanden som avses i artikel 15.2.

Artikel 18

Skyldighet för systematiska internhandlare att offentliggöra fasta bud avseende obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat

1. Värdepappersföretag ska offentliggöra fasta bud avseende de obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat som handlas på en handelsplats för vilka de är systematiska internhandlare och för vilka det finns en likvid marknad, när följande villkor är uppfyllda:

a) De uppmanas att lämna bud av en kund till den systematiska internhandlaren.

b) De samtycker till att lämna ett bud.

2. När det rör sig om obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat som handlas på en handelsplats för vilka det saknas en likvid marknad, ska de systematiska internhandlarna på begäran ge bud till sina kunder, om de samtycker till att lämna ett bud. De kan befrias från denna skyldighet när villkoren i artikel 9.1 är uppfyllda.

3. Systematiska internhandlare får när som helst uppdatera sina bud. De får dra tillbaka sina bud vid exceptionella marknadsförhållanden.

4. Medlemsstaterna ska kräva att företag som motsvarar definitionen av en systematisk internhandlare meddelar sin behöriga myndighet. Detta meddelande ska vidarebefordras till Esma. Esma ska upprätta en förteckning över alla systematiska internhandlare i unionen.

5. Systematiska internhandlare ska göra de fasta bud som offentliggjorts i enlighet med punkt 1 tillgängliga för sina andra kunder. De ska dock tillåtas att, på grundval av sin affärspolicy och på ett objektivt icke-diskriminerande sätt, avgöra vilka kunder de ger tillgång till sina bud. Systematiska internhandlare ska därför ha tydliga bestämmelser som reglerar tillgången till buden. Systematiska internhandlare får vägra att ingå eller får avbryta affärsförbindelser med kunder på grundval av affärsmässiga överväganden som kundens kreditvärdighet, motpartsrisk och den slutliga avvecklingen av transaktionen.

6. Systematiska internhandlare ska åta sig att utföra transaktioner enligt offentliggjorda villkor med varje annan kund för vilken budet gjorts tillgängligt i enlighet med punkt 5, när budet avser en storlek som motsvarar eller är mindre än den storlek som är specifik för det finansiella instrumentet, som fastställts i enlighet med artikel 9.5 d.

Systematiska internhandlare ska inte omfattas av skyldigheten att offentliggöra fasta bud enligt punkt 1 för finansiella instrument som understiger det tröskelvärde för likviditet som fastställts i enlighet med artikel 9.4.

7. Systematiska internhandlare ska ha rätt att fastställa icke-diskriminerande och transparenta gränser för antalet transaktioner de åtar sig att utföra med kunder inom ramen för ett bud.

8. Bud som offentliggörs enligt punkterna 1 och 5 och de som motsvarar eller understiger den storlek som avses i punkt 6 ska offentliggöras på ett sätt som är lättillgängligt för andra marknadsaktörer på rimliga affärsvillkor.

9. Budpriset eller budpriserna ska utformas så att de säkerställer att den systematiska internhandlaren uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 27 i direktiv 2014/65/EU, i tillämpliga fall, och ska återspegla rådande marknadsförhållanden vad avser de priser som gäller vid transaktioner med samma eller liknande finansiella instrument på en handelsplats.

De får emellertid i berättigade fall utföra order till ett bättre pris, förutsatt att detta pris ligger inom ett offentliggjort intervall nära marknadsförhållandena.

10. Systematiska internhandlare ska inte omfattas av den här artikeln när de utför transaktioner som är större än den storlek som är specifik för det finansiella instrumentet, som fastställts i enlighet med artikel 9.5 d.

Artikel 19

Esmas övervakning

1. Behöriga myndigheter och Esma ska övervaka tillämpningen av artikel 18 vad avser de storlekar vid vilka bud görs tillgängliga för kunder till värdepappersföretaget och andra marknadsaktörer vad avser företagets övriga handelsverksamhet, samt i vilken grad buden återspeglar rådande marknadsförhållanden vid transaktioner med samma eller liknande finansiella instrument på en handelsplats. Senast den 3 januari 2019 ska Esma lämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av artikel 18. Vid betydande budavgivning och handel alldeles över den tröskel som avses i artikel 18.6 eller utanför rådande marknadsförhållanden, ska Esma lämna en rapport till kommissionen före detta datum.

2. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 som specificerar de storlekar som avses i artikel 18.6 vid vilka ett värdepappersföretag ska utföra transaktioner med varje annan kund som budet gjorts tillgängligt för. Den storlek som är specifik för det finansiella instrumentet ska fastställas i enlighet med de kriterier som anges i artikel 9.5 d.

3. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 50, som klargör vad som avses med rimliga affärsvillkor för offentliggörande av bud som avses i artikel 18.8.

Artikel 20

Värdepappersföretagens, inklusive systematiska internhandlares, offentliggörande efter avslutade transaktioner, när det gäller aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument

1. Värdepappersföretag som antingen för egen eller för kunders räkning genomför transaktioner med aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument som handlas på en handelsplats, ska offentliggöra uppgifter om pris och volym för dessa transaktioner samt om den tidpunkt då de genomfördes. Denna information ska offentliggöras genom en APA.

2. Den information som offentliggörs i enlighet med punkt 1 i den här artikeln och tidsfristerna för offentliggörandet av den ska överensstämma med de krav som antagits enligt artikel 6, inbegripet de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 7.2 a. Om de bestämmelser som antagits enligt artikel 7 föreskriver en uppskjuten tidsfrist för offentliggörande av vissa slag av transaktioner med aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument som handlas på en handelsplats ska en sådan möjlighet även gälla för sådana transaktioner då de genomförs utanför handelsplatser.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar följande:

a) Identifieringskoder för de olika kategorier av transaktioner som offentliggörs enligt denna artikel, med åtskillnad mellan dem som bestäms av faktorer som i första hand har samband med värderingen av de finansiella instrumenten och dem som fastställs genom andra faktorer.

b) Tillämpningen av förpliktelsen enligt punkt 1 i fråga om transaktioner som innebär att sådana finansiella instrument används som säkerhet, för utlåning eller för andra ändamål, när transaktionen med finansiella instrument fastställs av andra faktorer än det finansiella instrumentets aktuella marknadsvärdering.

c) Vilken transaktionspart som ska offentliggöra transaktionen i enlighet med punkt 1 om båda parterna är värdepappersföretag.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 21

Värdepappersföretagens, inklusive systematiska internhandlares, offentliggörande efter avslutade transaktioner, när det gäller obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat

1. Värdepappersföretag som antingen för egen eller för kunders räkning genomför transaktioner med obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat som handlas på en handelsplats ska offentliggöra uppgifter om pris och volym för dessa transaktioner samt om den tidpunkt då de genomfördes. Den informationen ska offentliggöras genom en APA.

2. Varje enskild transaktion ska offentliggöras genom en enda APA.

3. Den information som offentliggörs i enlighet med punkt 1 och tidsfristerna för offentliggörandet av denna ska överensstämma med de krav som antagits enligt artikel 10, inbegripet de tekniska standarder för tillsyn som antagits i enlighet med artikel 11.4 a och 11.4 b.

4. Behöriga myndigheter ska kunna ge tillstånd till värdepappersföretag att sörja för uppskjutande av offentliggörandet, eller får begära offentliggörande av begränsade uppgifter om en transaktion eller uppgifter om flera transaktioner i aggregerad form, eller en kombination därav, under perioden för uppskjutandet eller får tillåta att enskilda transaktioners

volym inte offentliggörs under en förlängd uppskjutandeperiod eller att, om det gäller icke-aktierelaterade finansiella instrument som inte är statspapper, flera transaktioner offentliggörs i aggregerad form under en förlängd uppskjutandeperiod eller att, om det gäller statspapper, flera transaktioner offentliggörs i aggregerad form på obestämd tid och kan tillfälligt upphäva de skyldigheter som avses i punkt 1 på samma villkor som anges i artikel 11.

Om de bestämmelser som antagits enligt artikel 11 föreskriver uppskjutet offentliggörande och offentliggörande av begränsade uppgifter eller uppgifter i aggregerad form, eller en kombination därav, eller underlåtande att offentliggöra volymen för vissa slag av transaktioner med obligationer, strukturerade finansiella produkter, utsläppsrätter och derivat som handlas på en handelsplats ska den möjligheten även gälla för sådana transaktioner då de genomförs utanför handelsplatser.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn på ett sådant sätt att den information som krävs enligt artikel 64 i direktiv2014/65/EU kan offentliggöras, för att specificera följande:

a) Identifieringskoder för de olika kategorier av transaktioner som offentliggörs i enlighet med denna artikel, med åtskillnad mellan dem som bestäms av faktorer som i första hand har samband med värderingen av de finansiella instrumenten och dem som fastställs genom andra faktorer.

b) Tillämpningen av förpliktelsen enligt punkt 1 i fråga om transaktioner som innebär att sådana finansiella instrument används som säkerhet, för utlåning eller för andra ändamål, när transaktionen med finansiella instrument fastställs av andra faktorer än det finansiella instrumentets aktuella marknadsvärdering.

c) Vilken transaktionspart som ska offentliggöra transaktionen i enlighet med punkt 1 om båda parterna är värdepappersföretag.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 22

Tillhandahållande av information för säkerställande av transparens samt andra beräkningar

1. För att kunna göra beräkningar för att fastställa kraven på transparens före och efter handel samt reglering av handelsskyldigheter som införs genom artiklarna 3–11, 14–21 och 32 som är tillämpliga på finansiella instrument och för att avgöra huruvida ett värdepappersföretag är en systematisk internhandlare, får de behöriga myndigheterna begära information från

a) handelsplatser,

b) APA, och

c) CTP.

2. Handelsplatser, APA och tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation ska under en tillräckligt lång period lagra de nödvändiga uppgifterna.

3. De behöriga myndigheterna ska till Esma översända sådan information som Esma behöver för att utarbeta de rapporter som avses i artikel 5.4, 5.5 och 5.6.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera innehållet och frekvensen för ansökningar om uppgifter samt de format och de tidsramar som handelsplatser, godkända publiceringsarrangemang och tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation måste hålla sig till när de besvarar sådana ansökningar i enlighet med punkt 1 samt typen av uppgifter som måste lagras och den minimiperiod under vilken handelsplatser, godkända publiceringsarrangemang och tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation måste lagra uppgifter för att kunna besvara sådana ansökningar i enlighet med punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 23

Handelsskyldighet för värdepappersföretag

1. Ett värdepappersföretag ska säkerställa att de transaktioner det genomför med aktier som tagits upp till handel på en reglerad marknad eller som handlas på en handelsplats äger rum på en reglerad marknad, MTF-plattform eller via en systematisk internhandlare, eller på en handelsplats i ett tredjeland enligt villkor som bedömts som likvärdiga i enlighet med artikel 25.4 a, i direktiv 2014/65/EU, beroende på vad som är lämpligt, såvida de inte utmärks av att de

a) utförs icke-systematiskt, ad-hoc, oregelbundet och vid sällsynta tillfällen, eller

b) sker mellan godtagbara och/eller professionella motparter och inte bidrar till prisbildningsprocessen.

2. Ett värdepappersföretag som driver ett internt matchningssystem som utför kundorder i aktier, depåbevis, börshandlade fonder, certifikat och andra liknande finansiella instrument på multilateral basis måste se till att det är auktoriserat som en MTF-plattform enligt direktiv 2014/65/EU och följer alla relevanta bestämmelser i samband med sådan auktorisering.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att precisera de utmärkande dragen för transaktioner med aktier som inte bidrar till prisbildningsprocessen enligt punkt 1, med beaktande av fall

a) som utgör transaktioner med likviditet som inte kan tas i anspråk, eller

b) där transaktioner med sådana finansiella instrument bestäms av andra faktorer än det finansiella instrumentets aktuella marknadsvärdering.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING IV

TRANSAKTIONSRAPPORTERING

Artikel 24

Skyldighet att upprätthålla marknadernas integritet

Utan att det påverkar ansvarsfördelningen för kontrollen av efterlevnaden av förordning (EU) nr 596/2014 ska de behöriga myndigheter som samordnas av Esma i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1095/2010 övervaka verksamheten i värdepappersföretagen för att se till att dessa handlar hederligt, rättvist och professionellt och på ett sätt som främjar marknadernas integritet.

Artikel 25

Skyldighet att föra register

1. Värdepappersföretagen ska under fem års tid hålla relevanta uppgifter om samtliga order och samtliga transaktioner med finansiella instrument som de har utfört, såväl för egen räkning som för en kunds räkning, tillgängliga för den behöriga myndigheten. När det gäller transaktioner för kunders räkning ska registren innefatta samtliga upplysningar och uppgifter om kundens identitet samt de uppgifter som krävs enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG [1]. Esma får begära tillgång till dessa uppgifter i enlighet med det förfarande och på de villkor som anges i artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2. Marknadsplatsoperatören för en handelsplats ska under minst fem års tid hålla relevanta uppgifter om samtliga order som avser finansiella instrument och visas genom deras system tillgängliga för den behöriga myndigheten. Registren ska innehålla de relevanta uppgifter som karaktäriserar ordern, inklusive uppgifter som kopplar en order till de genomförda transaktioner som hänför sig till denna order och som bör rapporteras i enlighet med artikel 26.1 och 26.3. Esma ska underlätta och fungera samordnande för de behöriga myndigheternas tillträde till information i enlighet med denna punkt.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa vilka relevanta orderuppgifter som inte anges i artikel 26 som måste bevaras enligt punkt 2 i denna artikel.

Dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska inbegripa identifieringskoden för den medlem eller deltagare som överförde ordern, identifieringskoden för ordern, datum och tidpunkt då ordern överfördes, orderns utmärkande drag, inbegripet typ av order, prisgräns om tillämpligt, giltighetsperiod, eventuella specifika orderinstruktioner, uppgifter om eventuella ändringar, annulleringar, partiellt eller fullständigt genomförande av ordern, agentur eller huvudman.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska få befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 26

Skyldighet att rapportera transaktioner

1. Värdepappersföretag som utför transaktioner med finansiella instrument ska så snart som möjligt och senast i slutet av nästa arbetsdag lämna fullständiga och korrekta uppgifter om dessa transaktioner till den behöriga myndigheten.

De behöriga myndigheterna ska, i enlighet med artikel 85 i direktiv 2014/65/EU, vidta nödvändiga arrangemang i syfte att säkerställa att den informationen också mottas av den behöriga myndigheten för den mest relevanta marknaden i termer av likviditet för dessa finansiella instrument.

De behöriga myndigheterna ska på begäran ge Esma tillgång till all information som rapporterats i enlighet med denna artikel.

2. Skyldigheten enligt punkt 1 ska tillämpas på följande

a) finansiella instrument som tagits upp till handel eller handlas på en handelsplats eller för vilka det lämnats in en ansökan om godkännande för handel,

b) finansiella instrument för vilka det underliggande instrumentet är ett finansiellt instrument som handlas på en handelsplats, och

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15).

c) finansiella instrument där det underliggande instrumentet är ett index eller en korg bestående av finansiella instrument som handlas på en handelsplats.

Skyldigheten ska gälla för transaktioner med finansiella instrument som avses i leden a–c oberoende av huruvida transaktionerna genomförs på handelsplatsen.

3. Rapporterna ska i synnerhet innehålla uppgifter om namn och nummer på de finansiella instrument som köpts eller sålts, kvantitet, dag och tidpunkt för utförandet av transaktionen, transaktionspriserna, en beteckning som identifierar de kunder för vilkas räkning värdepappersföretaget har utfört transaktionen, en beteckning som identifierar de personer och de datoralgoritmer inom värdepappersföretaget som är ansvariga för investeringsbeslutet och utförandet av transaktionen, en beteckning för att identifiera det tillämpliga undantag enligt vilket transaktionen har skett, en uppgift som identifierar de berörda värdepappersföretagen samt en beteckning som identifierar en blankning enligt definitionen i artikel 2.1 b i förordning (EU) nr 236/2012 när det gäller aktier och statspapper som omfattas av artiklarna 12, 13 och 17 i den förordningen. För transaktioner som inte genomförts på en handelsplats ska rapporterna även innehålla en beteckning som identifierar de olika kategorierna av transaktioner i enlighet med de bestämmelser som ska antas enligt artiklarna 20.3 a och 21.5 a. För råvaruderivat ska rapporterna även ange om transaktionen minskar risken på ett objektivt mätbart sätt i enlighet med artikel 57 i direktiv 2014/65/EU.

4. Värdepappersföretag som vidarebefordrar order ska vid vidarebefordran av ordern lämna alla de uppgifter som anges i punkterna 1 och 3. I stället för att vid vidarebefordran av order inkludera de nämnda uppgifterna får ett värdepappersföretag, om den vidarebefordrade ordern utförs, välja att rapportera den vidarebefordrade ordern som en transaktion i enlighet med kraven i punkt 1. I så fall ska det i transaktionsrapporten från värdepappersföretaget anges att den avser en vidarebefordrad order.

5. Marknadsoperatörer för en handelsplats ska rapportera uppgifter om transaktioner med finansiella instrument som handlas på deras plattform och som genomförs genom deras system av ett företag som inte omfattas av denna förordning i enlighet med punkterna 1 och 3.

6. Vid rapportering av den beteckning som identifierar kunderna enligt kraven i punkterna 3 och 4 ska värdepappersföretag använda en identitetsbeteckning för juridiska personer som fastställts för att identifiera kunder som är juridiska personer.

Esma ska senast den 3 januari 2016 utarbeta riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att se till att tillämpningen av identitetsbeteckningar för juridiska personer inom unionen uppfyller internationella standarder, särskilt de som fastställts av rådet för finansiell stabilitet (FSB).

7. Rapporterna ska lämnas till den behöriga myndigheten, antingen av värdepappersföretaget självt, av en godkänd rapporteringsmekanism för värdepappersföretagets räkning eller av den handelsplats genom vars system transaktionen genomfördes, i enlighet med punkterna 1, 3 och 9.

Värdepappersföretagen ansvarar för att de rapporter som sänds till den behöriga myndigheten är fullständiga och korrekta samt att de lämnas in i tid.

När ett värdepappersföretag rapporterar uppgifter om dessa transaktioner via en ARM som agerar på en handelsplats vägnar är värdepappersföretaget undantaget från ansvarskravet, och således inte ansvarigt för att de rapporter som hänför sig till den ARM eller handelsplatsen är fullständiga och korrekta samt att de lämnas in i tid. I dessa fall, och med förbehåll för artikel 66.4 i direktiv 2014/65/EU, är den godkända rapporteringsmekanismen eller handelsplatsen ansvarig för eventuella brister.

Värdepappersföretagen måste dock vidta rimliga åtgärder för att verifiera att de transaktionsrapporter som lämnas för deras räkning är fullständiga och korrekta samt att de lämnas in i tid.

Hemmedlemsstaten ska kräva att handelsplatsen, om den rapporterar för värdepappersföretagets räkning, har inrättat sunda skyddsmekanismer som är utformade för att garantera skyddet och autentiseringen vid informationsöverföringen, för att minimera risken för förvanskning av data och för obehörigt tillträde och för att förhindra informationsläckor och se till att uppgifterna alltid behandlas konfidentiellt. Hemmedlemsstaten ska kräva att handelsplatsen upprätthåller adekvata resurser och inrättar backupanordningar så att dess tjänster alltid kan erbjudas och upprätthållas.

Ordermatchnings- eller rapporteringssystem, inklusive transaktionsregister som registrerats eller erkänts i enlighet med avdelning VI i förordning (EU) nr 648/2012 får av den behöriga myndigheten godkännas som en godkänd rapporteringsmekanism för att kunna översända transaktionsrapporter till den behöriga myndigheten i enlighet med punkterna 1, 3 och 9.

Om transaktionerna har rapporterats till ett transaktionsregister i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 648/2012, som är godkänt som en godkänd rapporteringsmekanism, och dessa rapporter innehåller de uppgifter som krävs enligt punkterna 1, 3 och 9 och har vidarebefordrats av transaktionsregistret till den behöriga myndigheten inom den tidsfrist som anges i punkt 1, ska värdepappersföretagets förpliktelse enligt punkt 1 anses vara uppfylld.

Om det förekommer misstag eller brister i transaktionsrapporterna, ska den ARM, det värdepappersföretag eller den handelsplats som rapporterar transaktionen korrigera informationen och sända den behöriga myndigheten en korrigerad rapport.

8. När, i enlighet med artikel 35.8 i direktiv 2014/65/EU, de rapporter som avses i denna artikel överlämnas till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ska den myndigheten vidarebefordra informationen till de behöriga myndigheterna i värdepappersföretagets hemmedlemsstat, såvida inte de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten beslutar att de inte önskar motta denna information.

9. Esma ska utforma förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa följande:

a) Datastandarder och -format för information som ska rapporteras i enlighet med punkterna 1 och 3, inklusive metoder och arrangemang för rapportering av finansiella transaktioner samt formen för och innehållet i sådana rapporter.

b) Kriterier för definitionen av en relevant marknad i enlighet med punkt 1.

c) Referensuppgifter för de finansiella instrument som köpts eller sålts, kvantitet, dag och tidpunkt för utförandet av transaktionen, transaktionspriserna, upplysningar och uppgifter om kundens identitet, en beteckning som identifierar de kunder för vars räkning värdepappersföretaget har utfört transaktionen, en beteckning som identifierar de personer och de datoralgoritmer inom värdepappersföretaget som är ansvariga för investeringsbeslutet och utförandet av transaktionen, en beteckning för att identifiera det tillämpliga undantag enligt vilket transaktionen har skett, en uppgift som identifierar de berörda värdepappersföretagen, uppgifter om hur transaktionen genomfördes, de datafält som behövs för behandling och analys av transaktionsrapporterna i enlighet med punkt 3.

d) En beteckning som identifierar blankning när det gäller aktier och statspapper, enligt vad som avses i punkt 3.

e) De relevanta kategorier finansiella instrument som ska rapporteras i enlighet med punkt 2.

f) De villkor enligt vilka identitetsbeteckningar för juridiska personer utformas, tilldelas och upprätthålls av medlemsstaterna i enlighet med punkt 6, och de villkor enligt vilka värdepappersföretagen använder dessa identitetsbeteckningar för juridiska personer, för att enligt punkterna 3, 4 och 5 sörja för att beteckningen identifierar kunderna i de transaktionsrapporter som de är skyldiga att upprätta enligt punkt 1.

g) Tillämpning av skyldigheter avseende transaktionsrapportering på filialer till värdepappersföretag.

h) Vad som i denna artikel utgör en transaktion och genomförandet av en transaktion.

i) Vid vilken tidpunkt ett värdepappersföretag anses ha vidarebefordrat en order, för tillämpningen av punkt 4.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska få befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

10. Senast den 3 januari 2019 ska Esma lämna en rapport till kommissionen om denna artikels tillämpning, inbegripet hur den fungerar i förhållande till de liknande rapporteringskraven i förordning (EU) nr 648/2012, och huruvida formatet för och innehållet i de transaktionsrapporter som mottas och utbyts mellan behöriga myndigheter gör det möjligt att i enlighet med artikel 24 i denna förordning övervaka värdepappersföretagens verksamhet på ett övergripande sätt. Kommissionen får vidta åtgärder för att föreslå ändringar, bland annat föreskrifter om att transaktioner endast ska vidarebefordras till det gemensamma system som utsetts av Esma i stället för till behöriga myndigheter. Kommissionen ska överlämna Esmas rapport till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 27

Skyldighet att tillhandahålla referensuppgifter för de finansiella instrumenten

1. När det gäller finansiella instrument som tagits upp till handel på en reglerad marknad eller handlas på MTF- eller OTF-plattformar ska handelsplatserna ge de behöriga myndigheterna de identifikationsuppgifter som krävs för transaktionsrapporteringen enligt artikel 26.

När det gäller andra finansiella instrument som omfattas av artikel 26.2 och som handlas via dess system, ska varje systematisk internhandlare ge sin behöriga myndighet identifikationsuppgifter för dessa finansiella instrument.

Identifikationsuppgifter ska färdigställas för inlämning till den behöriga myndigheten i elektronisk och standardiserad form innan handel inleds med det finansiella instrument som uppgifterna avser. Referensuppgifterna för finansiella instrument ska uppdateras varje gång uppgifterna för ett finansiellt instrument ändras. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål översända dessa underrättelser till Esma, som omedelbart ska offentliggöra dem på sin webbplats. Esma ska ge de behöriga myndigheterna tillgång till dessa referensuppgifter.

2. För att de behöriga myndigheterna enligt artikel 26 ska kunna övervaka verksamheten i värdepappersföretagen för att se till att dessa handlar hederligt, rättvist och professionellt och på ett sätt som främjar marknadens integritet, ska Esma och de behöriga myndigheterna inrätta nödvändiga arrangemang för att se till att

a) Esma och de behöriga myndigheterna faktiskt mottar referensuppgifterna för finansiella instrument enligt punkt 1,

b) kvaliteten på de uppgifter som mottas på detta sätt är korrekt för transaktionsrapporteringen enligt artikel 26,

c) det sker ett effektivt utbyte mellan behöriga myndigheter av de referensuppgifter för finansiella instrument som mottagits enligt punkt 1.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa

a) datastandarder och format för referensuppgifterna för finansiella instrument i enlighet med punkt 1, inklusive metoder och arrangemang för rapportering av uppgifter och alla uppdateringar av uppgifter till de behöriga myndigheterna samt vidarebefordran till Esma i enlighet med punkt 1, samt formen för och innehållet i sådana rapporter,

b) de tekniska åtgärder som är nödvändiga avseende de arrangemang som ska genomföras av Esma och behöriga myndigheter enligt punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska få befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING V

DERIVAT

Artikel 28

Skyldighet att handla på reglerade marknader, MTF- eller OTF-plattformar

1. Finansiella motparter enligt definitionen i artikel 2.8 i förordning (EU) nr 648/2012 och icke-finansiella motparter som uppfyller de villkor som avses i artikel 10.1 b i den förordningen ska, när det gäller transaktioner som varken utgör transaktioner inom koncerner enligt definitionen i artikel 3 i den förordningen eller transaktioner som omfattas av övergångsbestämmelserna i artikel 89 i den förordningen, genomföra transaktioner med sådana finansiella motparter eller andra sådana icke-finansiella motparter som uppfyller villkoren i artikel 10.1 b i förordning (EU) nr 648/2012 i en kategori av derivat som omfattas av handelsskyldigheten i enlighet med förfarandet i artikel 32 och som har införts i det register som avses i artikel 34 endast på följande platser:

a) Reglerade marknader.

b) MTF-plattformar.

c) OTF-plattformar, eller

d) Tredjelands handelsplatser, förutsatt att kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med punkt 4 och förutsatt att tredjelandet tillhandahåller ett effektivt likvärdigt system för godkännande av handelsplatser som enligt direktiv 2014/65/EU har godkänts för upptagande till handel av eller för handel med sådana derivat som förklarats omfattas av en handelsskyldighet i det tredjelandet på icke-exklusiva villkor.

2. Handelsskyldigheten ska även tillämpas på motparter enligt punkt 1 som med finansiella institut i tredjeland eller andra enheter i tredjeland som skulle omfattas av clearingkravet om de vore etablerade i unionen, inleder derivattransaktioner avseende en kategori av derivat som har förklarats vara omfattad av handelsskyldigheten. Handelsskyldigheten ska också tillämpas på enheter i tredjeland som skulle omfattas av clearingkravet om de vore etablerade i unionen och som inleder derivattransaktioner avseende en kategori av derivat som har förklarats vara omfattad av handelsskyldigheten, under förutsättning att kontraktet har en direkt, väsentlig och förutsebar effekt inom unionen eller när en sådan skyldighet är nödvändig eller lämplig för att förhindra att någon av bestämmelserna i denna förordning kringgås.

Esma ska regelbundet övervaka den verksamhet rörande derivat som inte förklarats vara omfattad av handelsskyldigheten enligt punkt 1 i syfte att fastställa fall där en särskild kategori av kontrakt kan orsaka systemrisk och hindra regelarbitrage mellan derivattransaktioner som omfattas av handelsskyldigheten och derivattransaktioner som inte omfattas av handelsskyldigheten.

3. Derivat som förklarats omfattas av en handelsskyldighet enligt punkt 1 ska kunna tas upp till handel eller handlas på en reglerad marknad eller på samtliga handelsplatser som avses i punkt 1 och på icke-exklusiva och icke-diskriminerande villkor.

4. Kommissionen får i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 51.2 anta beslut som fastställer att regelverket och tillsynssystemet i ett tredjeland säkerställer att en handelsplats som är godkänd i det tredjelandet uppfyller rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav på handelsplatser som avses i punkt 1 a, b eller c i den här artikeln, som följer av denna förordning, direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 596/2014, och när dessa rättsligt bindande krav är föremål för effektiv övervakning och kontroll av efterlevnaden i det tredjelandet.

Dessa beslut ska endast syfta till att fastställa huruvida en handelsplats uppfyller kraven för att godtas som handelsplats för derivat som omfattas av handelsskyldigheten.

Regelverket och tillsynssystemet i ett tredjeland ska anses ha en motsvarande verkan om de uppfyller följande villkor:

a) Handelsplatserna i det tredjelandet är föremål för auktorisering och för effektiv övervakning och kontroll av regelefterlevnaden på kontinuerlig basis.

b) Handelsplatserna har tydliga och transparenta regler för upptagande av finansiella instrument till handel, så att dessa finansiella instrument kan handlas på ett rättvist, korrekt och effektivt sätt och är fritt överlåtbara.

c) Emittenterna av finansiella instrument är föremål för regelbundna och kontinuerliga informationskrav som säkerställer ett högt investerarskydd.

d) Marknadernas transparens och integritet tryggas genom regler avseende marknadsmissbruk i form av insiderhandel och marknadsmanipulation.

Ett kommissionsbeslut enligt denna punkt kan begränsas till en eller flera kategorier av handelsplatser. I så fall ska ett tredjelands handelsplats endast omfattas av punkt 1 d om den tillhör en kategori som omfattas av kommissionens beslut.

5. I syfte att säkerställa en konsekvent tillämpning av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar de kategorier av kontrakt som avses i punkt 2 som har en direkt, betydande och förutsebar effekt inom unionen och de fall där handelsskyldigheten är nödvändig eller lämplig för att förhindra att någon av bestämmelserna i denna förordning kringgås.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska få befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

De tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt ska, när så är möjligt och lämpligt, vara identiska med dem som antas enligt artikel 4.4 i förordning (EU) nr 648/2012.

Artikel 29

Clearingkrav för derivat som handlas på reglerade marknader samt tidpunkt för godkännande av clearing

1. En marknadsoperatör för en reglerad marknad ska se till att alla transaktioner med derivat vilka genomförs på denna reglerade marknad clearas av en central motpart.

2. Centrala motparter, handelsplatser och värdepappersföretag som agerar som clearingmedlemmar i enlighet med artikel 2.14 i förordning (EU) nr 648/2012 ska ha effektiva system, förfaranden och arrangemang för clearade derivat för att säkerställa att transaktioner med clearade derivat överlämnas och godkänns för clearing så snabbt som det är tekniskt möjligt med hjälp av automatiserade system.

Med *clearade derivat* avses i denna punkt

a) alla derivat som ska clearas i enlighet med clearingkravet enligt punkt 1 i den här artikeln eller enligt clearingkravet enligt artikel 4 i förordning (EU) nr 648/2012, eller

b) alla övriga derivat som enligt överenskommelse mellan de berörda parterna ska clearas.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa minimikraven för system, förfaranden och arrangemang (inbegripet tidsramarna för godkännande) enligt denna artikel, med beaktande av behovet av att säkerställa en korrekt hantering av operativa eller andra risker.

Esma ska ha fortlöpande befogenhet att utarbeta ytterligare tekniska standarder för tillsyn för att uppdatera de som är kraft om Esma anser att det krävs på grund av utvecklingen av branschens standarder.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första och andra styckena i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 30

Indirekta clearingarrangemang

1. Indirekta clearingarrangemang för börshandlade derivat är tillåtna, förutsatt att dessa arrangemang inte ökar motpartsrisken och säkerställer att motpartens tillgångar och positioner åtnjuter ett skydd som är likvärdigt med det som avses i artiklarna 39 och 48 i förordning (EU) nr 648/2012.

2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka kategorier av indirekta clearingtjänstearrangemang, om sådana har införts, som uppfyller de villkor som avses i punkt 1 och säkerställa konsekvens med bestämmelserna för OTC-derivat i kapitel II i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 ([1]).

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 31

Portföljkompression

1. När värdepappersföretag och marknadsoperatörer tillhandahåller portföljkompression ska de inte omfattas av skyldigheten beträffande bästa utförande i artikel 27 i direktiv 2014/65/EU, transparenskraven i artiklarna 8, 10, 18 och 21 i den här förordningen samt kravet i artikel 1.6 i direktiv 2014/65/EU. När komponentderivaten i portföljkompressionen avslutas eller ersätts ska de inte omfattas av artikel 28 i den här förordningen.

2. Värdepappersföretag och marknadsoperatörer som tillhandahåller portföljkompression ska genom en APA offentliggöra de transaktionsvolymer som omfattas av portföljkompressioner och tidpunkten då de genomfördes, inom de tidsgränser som anges i artikel 10.

3. Värdepappersföretag och marknadsoperatörer som tillhandahåller portföljkompression ska ha fullständiga och korrekta register över alla portföljkompressioner som de organiserar eller deltar i. Dessa register ska på begäran omgående delges den relevanta behöriga myndigheten eller Esma.

([1]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn av indirekta clearingarrangemang, clearingkravet, det offentliga registret, tillträde till en handelsplats, icke-finansiella motparter och riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart (EUT L 52, 23.2.2013, s. 11).

4. Kommissionen får genom delegerade akter i enlighet med artikel 50 anta åtgärder som specificerar

a) vilka delar som ingår i portföljkompressionen,

b) vilken information som ska offentliggöras enligt punkt 2,

på ett sådant sätt att man i största möjliga utsträckning beaktar rådande krav i samband med registerföring, rapportering eller offentliggörande.

Artikel 32

Förfarande i samband med handelsskyldigheten

1. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange följande:

a) Vilka av de kategorier av derivat som förklarats omfattas av clearingkravet i enlighet med artikel 5.2 och 5.4 i förordning (EU) nr 648/2012 eller vilken relevant underkategori inom denna typ som ska handlas på de handelsplatser som avses i artikel 28.1 i denna förordning.

b) Det eller de datum från vilket handelsskyldigheten ska gälla, inbegripet varje successivt genomförande och kategori av motparter som kravet gäller, när det successiva genomförandet och kategorierna av motparter har fastställts i tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artikel 5.2 b i förordning (EU) nr 648/2012.

Esma ska till kommissionen överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn, inom sex månader från antagandet av de tekniska standarderna för tillsyn enligt artikel 5.2 i förordning (EU) nr 648/2012 av kommissionen.

Innan Esma överlämnar förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen ska myndigheten genomföra ett offentligt samråd och kan, vid behov, samråda med tredjelands behöriga myndigheter.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2. För att handelsskyldigheten ska träda i kraft gäller följande:

a) Kategorin av derivat enligt vad som avses i punkt 1 a eller en relevant delkategori inom kategorin måste ha tagits upp till handel eller handlas på minst en handelsplats som avses i artikel 28.1.

b) Tredje parts köp- och säljintressen i kategorin av derivat eller en relevant delkategori inom kategorin måste vara tillräckliga, så att kategorin av derivat bedöms vara tillräckligt likvid för att endast handlas på de handelsplatser som avses i artikel 28.1.

3. Vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 1 ska Esma betrakta kategorin av derivat eller en relevant delkategori inom kategorin som tillräckligt likvid enligt följande kriterier:

a) Den genomsnittliga transaktionsfrekvensen och transaktionsstorleken under ett antal marknadsförhållanden, med beaktande av produkternas art och livscykel inom derivattypen.

b) Antal och typ av aktiva marknadsaktörer inklusive förhållandet mellan antalet marknadsaktörer och antalet produkter/kontrakt som handlas på en viss produktmarknad.

c) Den genomsnittliga storleken på spreaden.

Vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ska Esma beakta den påverkan den handelsskyldigheten förväntas kunna ha på likviditeten för en kategori av derivat eller en relevant delkategori inom kategorin samt den affärsverksamhet som bedrivs av slutanvändare som inte är finansiella enheter.

Esma ska även fastställa om kategorin av derivat eller en relevant delkategori inom kategorin endast är tillräckligt likvid när det gäller transaktioner under en viss storlek.

4. Esma ska på eget initiativ i enlighet med kriterierna i punkt 2 och efter att ha genomfört ett offentligt samråd fastställa och meddela kommissionen vilka kategorier av derivat eller enskilda derivatkontrakt som bör omfattas av skyldigheten att handeln sker på de handelsplatser som avses i artikel 28.1, men för vilka inga centrala motparter ännu fått tillstånd enligt artikel 14 eller 15 i förordning (EU) nr 648/2012 eller vilka inte har tagits upp till handel eller handlas på en handelsplats enligt artikel 28.1.

Kommissionen kan till följd av det meddelande från Esma som avses i första stycket offentliggöra en inbjudan att utarbeta förslag avseende handel med de aktuella derivaten på de handelsplatser som avses i artikel 28.1.

5. Så snart en väsentlig ändring sker i fråga om något av de kriterier som beskrivs i punkt 2 ska Esma i enlighet med punkt 1 till kommissionen överlämna ett nytt förslag till tekniska standarder för tillsyn som ändrar, tillfälligt upphäver eller återkallar de befintliga tekniska standarderna för tillsyn. Esma kan, om det är lämpligt, först samråda med tredjelands behöriga myndigheter.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn, som avses i denna punkt, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar de kriterier som avses i punkt 2 b.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska få befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 33

Mekanism för undvikande av överlappande eller motstridiga bestämmelser

1. Kommissionen ska med Esmas bistånd övervaka och minst en gång årligen utarbeta rapporter till Europaparlamentet och rådet om den internationella tillämpningen av de principer som fastställs i artiklarna 28 och 29, särskilt när det gäller eventuella överlappande eller motstridiga krav på marknadsaktörerna, och rekommendera möjliga åtgärder.

2. Kommissionen får anta genomförandeakter i vilka det intygas att det berörda tredjelandets rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang

a) motsvarar de krav som följer av artiklarna 28 och 29,

b) säkerställer ett skydd av tystnadsplikten som är likvärdigt med det som fastställs i denna förordning,

c) tillämpas effektivt och verkställs på ett rättvist och icke snedvridande sätt så att en effektiv tillsyn och verkställighet kan upprätthållas i det berörda tredjelandet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 51.

3. En genomförandeakt om likvärdighet som avses i punkt 2 ska resultera i att motparter som ingår en transaktion som omfattas av denna förordning ska anses ha fullgjort den skyldighet som anges i artiklarna 28 och 29 om åtminstone en av motparterna är etablerad i det berörda tredjelandet och motparterna respekterar det berörda tredjelandets rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang.

4. Kommissionen ska i samarbete med Esma övervaka att de krav som motsvarar de krav som anges i artiklarna 28 och 29 genomförs på ett effektivt sätt av ett tredjeland för vilket en genomförandeakt om likvärdighet har antagits och regelbundet, minst en gång om året, rapportera till Europaparlamentet och rådet.

Inom 30 kalenderdagar från det att rapporten har lagts fram får kommissionen, om rapporten påvisar en betydande brist eller inkonsekvens i tredjelandets myndigheters tillämpning av de likvärdiga kraven, återkalla erkännandet av likvärdighet när det gäller det aktuella tredjelandets regelverk. Om en genomförandeakt om likvärdighet dras tillbaka ska motparternas transaktioner automatiskt på nytt omfattas av alla krav i artiklarna 28 och 29 i denna förordning.

Artikel 34

Register över derivat som omfattas av handelsskyldigheten

Esma ska på sin webbplats offentliggöra och uppdatera ett register som innehåller uttömmande och entydiga uppgifter om vilka derivat som omfattas av skyldigheten att handeln sker på sådana handelsplatser som avses i artikel 28.1, om de handelsplatser där dessa har tagits upp till handel eller handlas och om de datum från och med vilka skyldigheten gäller.

AVDELNING VI

ICKE-DISKRIMINERANDE TILLTRÄDE TILL CLEARINGSYSTEM FÖR FINANSIELLA INSTRUMENT

Artikel 35

Icke-diskriminerande tillträde till en central motpart

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 i förordning (EU) nr 648/2012 ska en central motpart cleara finansiella instrument på icke-diskriminerande och transparenta villkor, även när det gäller krav på säkerhet och avgifter kopplade till tillträde och oavsett på vilken handelsplats som transaktionen utförs. Detta ska särskilt säkerställa att en handelsplats har rätt till icke-diskriminerande behandling av kontrakt som handlas på den handelsplatsen, när det gäller

a) krav på säkerhet och nettning av ekonomiskt likvärdiga kontrakt, där införandet av sådana kontrakt i en central motparts slutavräkningsförfarande och andra nettningsförfaranden, baserat på tillämplig insolvenslagstiftning, inte äventyrar dessa förfarandens friktionsfria och korrekta funktionssätt, giltighet eller verkställbarhet, och

b) korsberäkning av marginalsäkerheter (*cross-margining*) med korrelerade kontrakt clearade av samma centrala motpart enligt en riskmodell som följer artikel 41 i förordning (EU) nr 648/2012.

En central motpart kan kräva att handelsplatsen uppfyller de operativa och tekniska villkor som fastställts av den centrala motparten, inbegripet riskhanteringskraven. Kravet i denna punkt ska inte tillämpas på derivatkontrakt som redan omfattas av tillträdeskraven i artikel 7 i förordning (EU) nr 648/2012.

En central motpart ska inte vara bunden av denna artikel, om den är nära förbunden med en handelsplats som har lämnat en anmälan enligt artikel 36.5.

2. En begäran från en handelsplats om att få tillträde till en central motpart ska överlämnas formellt till en central motpart, dess relevanta behöriga myndighet och handelsplatsens behöriga myndighet. I begäran ska det specificeras till vilka kategorier av finansiella instrument tillträde begärs.

3. Den centrala motparten ska inom tre månader om det rör sig om överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument och inom sex månader om det rör sig om börshandlade derivat lämna ett skriftligt svar till handelsplatsen i vilket tillträde beviljas, på villkor att en relevant behörig myndighet har beviljat tillträde enligt punkt 4, eller i vilket tillträde nekas. Den centrala motparten får avslå en ansökan om tillträde endast på de villkor som anges i punkt 6 a. Om en central motpart nekar tillträde ska den lämna en fullständig motivering i sitt svar och skriftligen informera sin behöriga myndighet om beslutet. Om handelsplatsen är etablerad i en annan medlemsstat än den centrala motparten ska den centrala motparten även lämna ett sådant meddelande och en sådan motivering till handelsplatsens behöriga myndighet. Den centrala motparten ska möjliggöra tillträdet inom tre månader från det att ett positivt svar på ansökan om tillträde lämnades.

4. Den centrala motpartens eller handelsplatsens behöriga myndighet ska bevilja en handelsplats tillträde till en central motpart endast om ett sådant tillträde

a) inte skulle kräva en samverkansöverenskommelse, om det gäller derivat som inte är OTC-derivat enligt artikel 2.7 i förordning (EU) nr 648/2012, eller

b) inte skulle äventyra marknadernas friktionsfria och korrekta sätt att fungera, särskilt till följd av fragmentering av likviditeten, eller inte skulle inverka negativt på systemrisken.

Inget i led a i första stycket ska förhindra att tillträde beviljas, om begäran som avses i punkt 2 kräver samverkan och handelsplatsen och alla centrala motparter som deltar i den föreslagna samverkansöverenskommelsen har samtyckt till överenskommelsen och säkerhet genom en tredje part ställts för de risker som den centrala motpart som mottar begäran är utsatt för p.g.a. positioner mellan centrala motparter.

Om behovet av en samverkansöverenskommelse är anledningen, eller en av anledningarna, till att en begäran avslås, ska handelsplatsen upplysa den centrala motparten och Esma om vilka andra centrala motparter som har tillträde till handelsplatsen och Esma ska offentliggöra den informationen, så att värdepappersföretag kan välja att utöva sina rättigheter enligt artikel 37 i direktiv 2014/65/EU i förhållande till dessa centrala motparter för att underlätta alternativa tillträdesarrangemang.

Om en behörig myndighet vägrar tillträde ska den utfärda sitt beslut inom två månader från mottagandet av en ansökan som avses i punkt 2 och lämna en fullständig motivering till den andra behöriga myndigheten, den centrala motparten och handelsplatsen, inbegripet de underlag som beslutet grundar sig på.

5. Vad gäller överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument, får en central motpart som nyligen etablerats och fått auktorisering för clearing som central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012 enligt artikel 17 i förordning (EU) nr 648/2012 eller godkänts enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012 eller varit auktoriserad enligt en redan befintligt nationellt regelverk för auktorisation under en period av mindre än tre år den 2 juli 2014, före den 3 januari 2017, hos sin behöriga myndighet ansöka om tillstånd att använda sig av övergångsarrangemang. Den behöriga myndigheten får besluta att denna artikel inte är tillämplig på en central motpart i fråga om överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument, under en övergångsperiod till och med den 3 juli 2019.

Om en sådan övergångsperiod godkänns, kan den centrala motparten inte utnyttja tillträdesrättigheterna enligt artikel 36 eller den här artikeln när det gäller överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument så länge detta övergångsarrangemang varar. Den behöriga myndigheten ska meddela kollegiet av behöriga myndigheter för den centrala motparten och Esma när en övergångsperiod godkänns. Esma ska offentliggöra en förteckning över alla anmälningar som Esma mottar.

Om en central motpart som har godkänts för övergångsarrangemangen enligt denna punkt är nära förbunden med en eller flera handelsplatser, ska dessa handelsplatser inte åtnjuta tillträdesrättigheterna enligt artikel 36 eller den här artikeln vad gäller överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument så länge övergångsarrangemanget varar.

En central motpart som auktoriseras under den treårsperiod som föregår ikraftträdandet men som bildas genom fusion eller förvärv som omfattar åtminstone en central motpart som auktoriserats före den perioden, ska inte ha rätt att ansöka om övergångsarrangemangen i denna punkt.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar följande:

a) De specifika villkor enligt vilka en begäran om tillträde kan avslås av en central motpart, inbegripet förväntad transaktionsvolym, antal och typ av användare, arrangemang för hantering av operativ risk och komplexitet eller andra faktorer som skapar betydande otillbörliga risker.

b) De villkor enligt vilka tillträde måste beviljas av en central motpart, inbegripet konfidentialitet när det gäller uppgifter rörande finansiella instrument under utvecklingsfasen, icke-diskriminerande och transparenta villkor för clearingavgifter, krav på säkerhet och operativa kraven avseende marginalavtal.

c) De villkor enligt vilka beviljande av tillträde kommer att äventyra marknadernas friktionsfria och korrekta funktionssätt eller skulle inverka negativt på systemrisken.

d) Förfarandet för att göra en anmälan enligt punkt 5.

e) Villkoren för icke-diskriminerande behandling vad gäller hur kontrakt som handlas på den handelsplatsen behandlas i fråga om krav på säkerhet, nettning av ekonomiskt likvärdiga kontrakt och korsberäkning av marginalsäkerheter (*cross-margining*) med korrelerade kontrakt clearade av samma centrala motpart.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 36

Icke-diskriminerande tillträde till en handelsplats

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 i förordning (EU) nr 648/2012 ska en handelsplats på begäran och på icke-diskriminerande och transparenta villkor lämna transaktionsuppgifter, inbegripet uppgifter om avgifter kopplade till tillträde, till varje central motpart som är auktoriserad eller erkänd enligt förordning (EU) nr 648/2012 och som önskar cleara transaktioner med finansiella instrument som genomförs på den handelsplatsen. Det kravet ska inte tillämpas på derivatkontrakt som redan omfattas av tillträdeskraven i artikel 8 i förordning (EU) nr 648/2012.

En handelsplats ska inte vara bunden av den här artikeln om den är nära förbunden med en central motpart som har anmält att den använder sig av övergångsarrangemangen enligt artikel 35.5.

2. En begäran från en central motpart om att få tillträde till en handelsplats ska överlämnas formellt till en handelsplats, dess relevanta behöriga myndighet och den centrala motpartens behöriga myndighet.

3. Handelsplatsen ska inom tre månader om det gäller överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument och inom sex månader om det gäller börshandlade derivat lämna ett skriftligt svar till den centrala motparten i vilket tillträde beviljas, på villkor att den relevanta behöriga myndigheten har beviljat tillträde enligt punkt 4, eller i vilket tillträde nekas. Handelsplatsen får neka tillträde endast på de villkor som anges i punkt 6 a. Vid nekat tillträde ska handelsplatsen lämna en fullständig motivering i sitt svar och skriftligen informera sin behöriga myndighet om beslutet. Om den centrala motparten är etablerad i en annan medlemsstat än handelsplatsen ska handelsplatsen också lämna ett sådant meddelande och en sådan motivering till den centrala motpartens behöriga myndighet. Handelsplatsen ska möjliggöra tillträdet inom tre månader från det att ett positivt svar på ansökan om tillträde lämnades.

4. Handelsplatsens eller den centrala motpartens behöriga myndighet ska bevilja en central motpart tillträde till en handelsplats endast om ett sådant tillträde

a) inte skulle kräva en samverkansöverenskommelse, om det gäller derivat som inte är OTC-derivat enligt artikel 2.7 i förordning (EU) nr 648/2012, eller

b) inte skulle äventyra marknadernas friktionsfria och korrekta sätt att fungera, särskilt till följd av fragmentering av likviditeten och handelsplatsen har infört lämpliga mekanismer för att förhindra sådan fragmentering, eller inte skulle inverka negativt på systemrisken.

Inget i första stycket led a ska förhindra att tillträde beviljas, om begäran som avses i punkt 2 kräver samverkan och handelsplatsen och alla centrala motparter som deltar i den föreslagna samverkansöverenskommelsen har samtyckt till överenskommelsen och säkerhet genom en tredje part ställts för de risker som den centrala motpart som mottar begäran är utsatt för p.g.a. positioner mellan centrala motparter.

Om behovet av en samverkansöverenskommelse är anledningen eller en av anledningarna till att en begäran avslås, ska handelsplatsen upplysa den centrala motparten och Esma om vilka andra centrala motparter som har tillträde till handelsplatsen och Esma ska offentliggöra den informationen, så att värdepappersföretag kan välja att utöva sina rättigheter enligt artikel 37 i direktiv 2014/65/EU i förhållande till dessa centrala motparter för att underlätta alternativa tillträdesarrangemang.

Om en behörig myndighet nekar tillträde ska den utfärda sitt beslut inom två månader från mottagandet av en ansökan som avses i punkt 2 och lämna en fullständig motivering till den andra behöriga myndigheten, handelsplatsen och den centrala motparten, inbegripet de underlag som beslutet grundar sig på.

5. Vad gäller börshandlade derivat, får en handelsplats som sjunker under det relevanta tröskelvärdet under det kalenderår som föregår denna förordnings ikraftträdande, innan denna förordning börjar tillämpas, till Esma och sin behöriga myndighet anmäla att den inte vill vara bunden av denna artikel för börshandlade derivat som ligger inom tröskelvärdet, under en period av trettio månader från det att denna förordning börjar tillämpas. En handelsplats som varje år under denna eller eventuell ytterligare period av trettio månader förblir under det relevanta tröskelvärdet får vid periodens utgång anmäla till Esma och sin behöriga myndighet att den önskar fortsätta att inte vara bunden av denna artikel under ytterligare trettio månader. Om anmälan lämnas, kan handelsplatsen inte utnyttja tillträdesrättigheterna enligt artikel 35 eller den här artikeln för börshandlade derivat inom det relevanta tröskelvärdet, så länge undantaget gäller. Esma ska offentliggöra en förteckning över alla anmälningar som Esma mottar.

Det relevanta tröskelvärdet för att utnyttja undantaget är ett årligt nominellt handlat belopp om 1 000 000 miljoner EUR. Det nominella beloppet ska beräknas enbart utifrån en sida av transaktionen (*single-counted*) och ska omfatta alla transaktioner med börshandlade derivat som genomförts enligt handelsplatsens regler.

Om en handelsplats ingår i en koncern som har nära förbindelser, ska tröskelvärdet beräknas genom att man adderar det årliga nominella handlade beloppet för alla de handelsplatser i koncernen som helhet som är baserade i unionen.

Om en handelsplats som har gjort en anmälan enligt denna punkt är nära förbunden med en eller flera centrala motparter, ska dessa centrala motparter inte åtnjuta tillträdesrättigheter enligt artikel 35 eller den här artikeln för börshandlade derivat inom det relevanta tröskelvärdet så länge undantaget gäller.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar följande:

a) De specifika omständigheter under vilka en begäran om tillträde kan avslås av en handelsplats, inbegripet omständigheter baserade på förväntad transaktionsvolym, antal användare, arrangemang för hantering av operativ risk och komplexitet eller andra faktorer som skapar betydande otillbörliga risker.

b) De omständigheter under vilka tillträde ska beviljas, bland annat konfidentialiteten när det gäller uppgifter om finansiella instrument under utvecklingsfasen och icke-diskriminerande och transparenta villkor för tillträdesavgifter.

c) De omständigheter under vilka beviljande av tillträde kommer att äventyra marknadernas friktionsfria och korrekta funktionssätt eller skulle inverka negativt på systemrisken.

d) Förfarandet för att göra en anmälan enligt punkt 5, inbegripet ytterligare specifikationer för beräkningen av det nominella beloppet och den metod genom vilken Esma kan kontrollera beräkningen av volymerna och godkänna undantag.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska få befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 37

Icke-diskriminerande tillträde till, och skyldighet att licensiera, referensvärden

1. När värdet av ett finansiellt instrument beräknas på grundval av ett referensvärde ska en person med äganderätt till referensvärdet säkerställa att centrala motparter och handelsplatser för syften som rör handel och clearing har icke-diskriminerande tillträde till

a) relevanta pris- och transaktionsuppgifter samt information om sammansättning av och beräkningsmetod och prissättning för referensvärdet, i clearing- och handelssyfte, och

b) licenser.

Licens, inklusive tillträde till uppgifter, ska beviljas på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor inom tre månader efter den centrala motpartens eller handelsplatsen begäran.

Tillträde ska ges till ett rimligt handelspris, med beaktande av det pris till vilket tillträde till referensvärdet ges eller till vilket de immateriella rättigheterna på likvärdiga villkor licensieras till andra centrala motparter, handelsplatser eller anknutna personer i clearing- och handelssyfte. Det är endast tillåtet att ta ut olika priser från olika centrala motparter, handelsplatser eller anknutna personer om detta är objektivt berättigat av rimliga affärsmässiga skäl, såsom den kvantitet, den omfattning eller det användningsområde som begäran avser.

2. När ett nytt referensvärde utvecklas efter den 3 januari 2017 startar skyldigheten att söka licens senast 30 månader efter det att ett finansiellt instrument som hänvisar till referensvärdet började handlas eller togs upp till handel. Om en person med äganderätt till ett nytt referensvärde är ägare till ett befintligt referensvärde, ska den personen fastställa att det nya referensvärdet jämfört med ett eventuellt sådant befintligt referensvärde uppfyller följande kumulativa kriterier, dvs.

a) det nya referensvärdet är inte en ren kopia eller anpassad version av något sådant befintligt referensvärde och metoden, inklusive de underliggande uppgifterna, för det nya referensvärdet skiljer sig på ett väsentligt sätt från eventuella sådana befintliga referensvärden, och

b) det nya referensvärdet ersätter inte något sådant befintligt referensvärde.

Detta stycke ska inte påverka tillämpningen av konkurrensbestämmelserna och, särskilt, artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget.

3. Ingen central motpart, handelsplats eller anknuten enhet får med någon tillhandahållare av ett referensvärde ingå ett avtal som skulle leda till

a) att någon annan central motpart eller handelsplats hindras att få tillträde till sådan information eller sådana rättigheter som avses i punkt 1, eller

b) att någon annan central motpart eller handelsplats hindras att få tillträde till en sådan licens, såsom avses i punkt 1.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar följande:

a) De uppgifter genom licensiering som ska göras tillgängliga enligt punkt 1 a för att endast användas av den centrala motparten eller handelsplatsen.

b) Andra villkor på vilka tillträde beviljas, inbegripet konfidentialitet i samband med lämnade uppgifter.

c) Standarderna för hur ett referensvärde kan bevisas vara nytt i enlighet med punkt 2 a och b.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 38

Tillträde för centrala motparter och handelsplatser i tredjeland

1. En handelsplats som är etablerad i ett tredjeland får endast begära tillträde till en central motpart etablerad i unionen om kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med artikel 28.4 avseende det tredjelandet. En central motpart som är etablerad i ett tredjeland får begära tillträde till en handelsplats i unionen om den centrala motparten är godkänd enligt artikel 25 i förordning (EU) nr 648/2012. Centrala motparter och handelsplatser som är etablerade i tredjeland ska tillåtas att använda rätten till tillträde i artiklarna 35 och 36 endast om kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med punkt 3 om att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i det tredjelandet anses föreskriva ett effektivt likvärdigt system för att bevilja centrala motparter och handelsplatser som är auktoriserade enligt utländska system tillträde till centrala motparter och handelsplatser som är etablerade i detta tredjeland.

2. Centrala motparter och handelsplatser som är etablerade i tredjeland får ansöka om licens och tillträde i enlighet med artikel 37 endast om kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med punkt 3 i den här artikeln om att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i det tredjelandet anses föreskriva ett faktiskt likvärdigt system enligt vilket centrala motparter och handelsplatser som är auktoriserade enligt utländska system på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerade villkor ges tillträde till

a) relevanta pris- och transaktionsuppgifter samt information om sammansättning av och beräkningsmetod och prissättning för referensvärdet, i clearing- och handelssyfte, och

b) licenser

från personer som har äganderätt till referensvärden och som är etablerade i detta tredjeland.

3. Kommissionen får, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 51, anta beslut om likvärdighet vilka fastställer att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att en handelsplats och en central motpart som är auktoriserade i detta tredjeland efterlever de rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som avses i punkt 2 i den här artikeln och som är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning i detta tredjeland.

Regelverket och tillsynssystemet i ett tredjeland ska anses vara likvärdiga om de uppfyller följande villkor:

a) Handelsplatserna i det tredjelandet är föremål för auktorisering och för effektiv övervakning och kontroll av regelefterlevnaden på kontinuerlig basis.

b) De tillhandahåller ett effektivt likvärdigt system för att ge centrala motparter och handelsplatser som enligt utländska system är auktoriserade tillträde till centrala motparter och handelsplatser etablerade i det berörda tredjelandet.

c) Den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i det tredjelandet föreskriver ett effektivt likvärdigt system enligt vilket centrala motparter och handelsplatser som är auktoriserade i utländska jurisdiktioner på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerade villkor ges tillträde till

i) relevanta pris- och transaktionsuppgifter samt information om sammansättning av och beräkningsmetod och prissättning för referensvärdet, i clearing- och handelssyfte, och

ii) licenser

från personer som har äganderätt till referensvärden och som är etablerade i detta tredjeland.

AVDELNING VII

ÖVERVAKNINGSÅTGÄRDER FÖR PRODUKTINGRIPANDE OCH POSITIONER

KAPITEL 1

Produktövervakning och produktingripande

Artikel 39

Marknadsövervakning

1. Esma ska i enlighet med artikel 9.2 i förordning (EU) nr 1095/2010 övervaka marknaden för finansiella instrument som marknadsförs, distribueras eller säljs i unionen.

2. EBA ska i enlighet med artikel 9.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 övervaka marknaden för strukturerade insättningar som marknadsförs, distribueras eller säljs i unionen.

3. Behöriga myndigheter bör övervaka marknaden för finansiella instrument och strukturerade insättningar som marknadsförs, distribueras eller säljs i eller från den berörda medlemsstaten.

Artikel 40

Esmas befogenheter att tillfälligt ingripa

1. I enlighet med artikel 9.5 i förordning (EU) nr 1095/2010 får Esma, om villkoren i punkterna 2 och 3 är uppfyllda, tillfälligt inom unionen förbjuda eller begränsa

a) marknadsföring, distribution eller försäljning av vissa finansiella instrument eller finansiella instrument med vissa särskilda egenskaper, eller

b) en viss typ av finansiell verksamhet eller praxis.

Ett förbud eller en begränsning får tillämpas under omständigheter eller omfattas av undantag som anges av Esma.

2. Esma ska fatta beslut enligt punkt 1 endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Den föreslagna åtgärden utgör ett svar på allvarliga problem med investerarskyddet eller ett hot mot finansmarknadernas eller råvarumarknadernas korrekta funktionssätt och integritet eller mot stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system.

b) De krav enligt unionsrätten som är tillämpliga på det berörda finansiella instrumentet eller den berörda finansiella verksamheten avvärjer inte hotet.

c) En behörig myndighet eller flera behöriga myndigheter har inte redan vidtagit åtgärder för att avvärja hotet eller så är de åtgärder som vidtagits för att avvärja hotet inte tillräckliga.

När villkoren i första stycket har uppfyllts kan Esma av försiktighetsskäl införa det förbud eller den begränsning som avses i punkt 1 innan ett finansiellt instrument har marknadsförts, distribuerats eller sålts till kunder.

3. När Esma vidtar åtgärder enligt denna artikel ska Esma säkerställa att åtgärderna

a) inte får negativa effekter för finansmarknadernas effektivitet eller för investerarna som inte står i proportion till åtgärdens fördelar,

b) inte framkallar risk för regelarbitrage, och

c) har vidtagits efter samråd med de offentliga organ som är ansvariga för översynen, förvaltningen och tillsynen av fysiska jordbruksmarknader enligt förordning (EG) nr 1234/2007, om åtgärden gäller jordbruksråvaruderivat.

Om en eller flera behöriga myndigheter har vidtagit en åtgärd enligt artikel 42 får Esma vidta någon av de åtgärder som avses i punkt 1 utan att utfärda det yttrande som föreskrivs i artikel 43.

4. Innan beslut fattas om att vidta åtgärder enligt denna artikel ska Esma underrätta de behöriga myndigheterna om den åtgärd som föreslås.

5. Esma ska på sin webbplats offentliggöra ett tillkännagivande av varje beslut om att vidta åtgärder enligt denna artikel. Tillkännagivandet ska innehålla uppgifter om förbudet eller begränsningen och ska ange den tidpunkt efter offentliggörandet av tillkännagivandet då åtgärden kommer att träda i kraft. Ett förbud eller en begränsning ska endast tillämpas i samband med åtgärder som vidtagits efter det att bestämmelserna börjat gälla.

6. Esma ska ompröva ett förbud eller en begränsning enligt punkt 1 med lämpliga intervall och minst var tredje månad. Om förbudet eller begränsningen inte förnyas efter denna tremånadersperiod upphör förbudet eller begränsningen att gälla.

7. En åtgärd som Esma antar enligt denna artikel ska ha företräde framför tidigare åtgärder som vidtagits av en behörig myndighet.

8. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 som specificerar de kriterier och faktorer som ska beaktas av Esma vid fastställandet av när det föreligger ett allvarligt problem med investerarskyddet eller ett hot mot finansmarknadernas eller råvarumarknadernas korrekta funktionssätt och integritet eller mot stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system som avses i punkt 2 a.

Dessa kriterier och faktorer ska inbegripa följande:

a) Ett finansiellt instruments grad av komplexitet och förhållandet till den typ av kund som marknadsföringen och försäljningen av instrumentet riktar sig till.

b) Storleken eller det nominella värdet av en emission av finansiella instrument.

c) Graden av innovation hos ett finansiellt instrument, en verksamhet eller en praxis.

d) De hävstångseffekter som ett finansiellt instrument eller en praxis medför.

Artikel 41

EBA:s befogenheter att tillfälligt ingripa

1. I enlighet med artikel 9.5 i förordning (EU) nr 1093/2010 får EBA, om villkoren i punkterna 2 och 3 är uppfyllda, tillfälligt inom unionen förbjuda eller begränsa

a) marknadsföring, distribution eller försäljning av vissa strukturerade insättningar eller strukturerade insättningar med vissa särskilda egenskaper, eller

b) en viss typ av finansiell verksamhet eller praxis.

Ett förbud eller en begränsning får tillämpas under omständigheter eller omfattas av undantag som anges av EBA.

2. EBA ska fatta beslut enligt punkt 1 endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Den föreslagna åtgärden utgör ett svar på ett påtagligt investerarskyddsproblem eller hot mot finansmarknadernas korrekta funktionssätt och integritet eller mot stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system.

b) De krav enligt unionsrätten som är tillämpliga på den berörda strukturerade insättningen eller den berörda finansiella verksamheten avvärjer inte hotet.

c) En behörig myndighet eller flera behöriga myndigheter har inte redan vidtagit åtgärder för att avvärja hotet eller så är de åtgärder som vidtagits för att avvärja hotet inte tillräckliga.

När villkoren i första stycket har uppfyllts kan EBA av försiktighetsskäl införa det förbud eller den begränsning som anges i punkt 1 innan en strukturerad insättning har marknadsförts, distribuerats eller sålts till kunder.

3. När EBA vidtar åtgärder enligt denna artikel ska EBA säkerställa att åtgärderna

a) inte får negativa effekter för finansmarknadernas effektivitet eller för investerarna som inte står i proportion till åtgärdens fördelar, och

b) inte framkallar risk för regelarbitrage.

Om en behörig myndighet eller flera behöriga myndigheter har vidtagit en åtgärd enligt artikel 42, får EBA vidta någon av de åtgärder som avses i punkt 1 utan att avge det yttrande som krävs enligt artikel 43.

4. Innan beslut fattas om att vidta någon åtgärd enligt denna artikel ska EBA underrätta de behöriga myndigheterna om den åtgärd som föreslås.

5. EBA ska på sin webbplats offentliggöra ett tillkännagivande av varje beslut om att vidta åtgärder enligt denna artikel. Tillkännagivandet ska innehålla uppgifter om förbudet eller begränsningen och ska ange den tidpunkt efter offentliggörandet av tillkännagivandet då åtgärden kommer att träda i kraft. Ett förbud eller en begränsning ska endast tillämpas i samband med åtgärder som vidtagits efter att bestämmelserna börjat gälla.

6. EBA ska ompröva ett förbud eller en begränsning enligt punkt 1 med lämpliga intervall och minst var tredje månad. Om förbudet eller begränsningen inte förnyas efter denna tremånadersperiod upphör förbudet eller begränsningen att gälla.

7. En åtgärd som EBA antar enligt denna artikel ska ha företräde framför tidigare åtgärder som vidtagits av en behörig myndighet.

8. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 som specificerar de kriterier och faktorer som ska beaktas av EBA vid fastställandet av när det föreligger ett allvarligt problem med investerarskyddet eller ett hot mot finansmarknadernas eller korrekta funktion och integritet och mot stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system som avses i punkt 2 a.

Dessa kriterier och faktorer ska inbegripa följande:

a) En strukturerad insättnings grad av komplexitet och förhållandet till den typ av kund som marknadsföringen och försäljningen av det riktar sig till.

b) Storleken eller det nominella värdet av en emission av strukturerade insättningar.

c) Graden av innovation hos en strukturerad insättning, en verksamhet eller en praxis.

d) de hävstångseffekter som en strukturerad insättning eller praxis medför.

Artikel 42

Produktingripande från behöriga myndigheters sida

1. En behörig myndighet får i eller från den medlemsstaten förbjuda eller begränsa följande

a) marknadsföring, distribution eller försäljning av vissa finansiella instrument eller strukturerade insättningar eller finansiella instrument eller strukturerade insättningar med vissa särskilda egenskaper, eller

b) en viss typ av finansiell verksamhet eller praxis.

2. En behörig myndighet får vidta den åtgärd som avses i punkt 1 om den på rimliga grunder kan fastställa

a) antingen

i) att ett finansiellt instrument, en strukturerad insättning eller en finansiell verksamhet eller praxis ger upphov till allvarliga problem med investerarskyddet eller innebär ett hot mot finansmarknadernas eller råvarumarknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i minst en medlemsstat, eller

ii) att ett derivat inverkar negativt på prisbildningsmekanismen på den underliggande marknaden,

b) att de krav enligt unionsrätten som är tillämpliga på det finansiella instrumentet, den strukturerade insättningen eller den berörda finansiella verksamheten eller praxisen inte i tillräckligt hög grad avvärjer de risker som avses i led a och frågan inte på ett bättre sätt kan lösas genom förbättrad övervakning eller kontroll av efterlevnaden av befintliga krav,

c) att åtgärden är proportionell med hänsyn till de identifierade riskernas natur, de berörda investerarnas eller marknadsaktörernas sofistikeringsgrad och åtgärdens sannolika effekter för de investerare och marknadsaktörer som kan inneha, använda eller dra nytta av det finansiella instrumentet, den strukturerade insättningen eller verksamheten eller praxisen,

d) att den behöriga myndigheten på ett tillfredsställande sätt har samrått med de behöriga myndigheter i andra medlemsstater för vilka åtgärden kan få betydande konsekvenser,

e) att åtgärden inte har någon diskriminerande verkan på tjänster och aktiviteter som tillhandahålls från en annan medlemsstat, och

f) att den på ett tillfredsställande sätt har samrått med de offentliga organ som är ansvariga för översynen, förvaltningen och tillsynen av fysiska jordbruksmarknader enligt förordning nr 1234/2007/EG, om ett finansiellt instrument eller en verksamhet eller praxis utgör ett allvarligt hot mot den fysiska jordbruksmarknadens korrekta funktionssätt och integritet.

När villkoren i första stycket har uppfyllts kan den behöriga myndigheten av försiktighetsskäl införa det förbud eller den begränsning som avses i punkt 1 innan ett finansiellt instrument eller en strukturerad insättning har marknadsförts, distribuerats eller sålts till kunder.

Ett förbud eller en begränsning får tillämpas under omständigheter eller omfattas av undantag som anges av den behöriga myndigheten.

3. Den behöriga myndigheten ska inte införa ett förbud eller en begränsning enligt denna artikel om den inte minst en månad innan åtgärden är avsedd att träda i kraft, skriftligen eller genom ett annat medium som myndigheterna har kommit överens om, har tillhandahållit alla övriga berörda behöriga myndigheter och Esma följande:

a) Uppgift om det finansiella instrument eller den finansiella verksamhet eller praxis som den föreslagna åtgärden avser.

b) Exakta uppgifter om det föreslagna förbudets eller den föreslagna begränsningens natur och uppgift om när förbudet eller begränsningen planeras börja gälla.

c) De underlag som ligger till grund för beslutet och genom vilka det kan fastställas att samtliga villkor i punkt 2 är uppfyllda.

4. I undantagsfall då den behöriga myndigheten bedömer det nödvändigt att vidta brådskande åtgärder enligt denna artikel för att förhindra att finansiella instrument, strukturerade insättningar, praxis eller verksamheter som avses i punkt 1 ger upphov till skada kan den behöriga myndigheten vidta provisoriska åtgärder, med skriftligt varsel på minst 24 timmar innan åtgärden är avsedd att träda i kraft till alla andra behöriga myndigheter och Esma, eller för strukturerade insättningar, EBA, förutsatt att alla kriterier i denna artikel är uppfyllda och att det dessutom tydligt har fastställts att det med en delgivningstid på en månad inte skulle gå att i tillfredsställande grad avvärja problemet eller hotet i fråga. Den behöriga myndigheten får inte vidta provisoriska åtgärder för en period som är längre än tre månader.

5. Den behöriga myndigheten ska på sin webbplats offentliggöra ett tillkännagivande av varje beslut om att införa ett förbud eller en begränsning som avses i punkt 1. Tillkännagivandet ska innehålla uppgift om förbudet eller begränsningen, den tidpunkt efter offentliggörandet av tillkännagivandet från och med vilken åtgärderna kommer att börja gälla och de underlag med stöd av vilka det kan fastställas att samtliga villkor i punkt 2 är uppfyllda. Förbudet eller begränsningen ska endast tillämpas i samband med åtgärder som vidtas efter offentliggörandet av tillkännagivandet.

6. Den behöriga myndigheten ska återkalla förbudet eller begränsningen om villkoren i punkt 2 inte längre är tillämpliga.

7. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 som specificerar de kriterier och faktorer som ska beaktas av behöriga myndigheter vid fastställandet av när det föreligger ett allvarligt problem med investerarskyddet eller ett hot mot finansmarknadernas eller råvarumarknadernas korrekta funktionssätt och integritet eller mot stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i minst en medlemsstat som avses i punkt 2 a.

Dessa kriterier och faktorer ska inbegripa följande:

a) Ett finansiellt instruments eller en strukturerad insättnings grad av komplexitet och förhållandet till den typ av kund som marknadsföringen, distributionen och försäljningen av det riktar sig till.

b) Graden av innovation hos ett finansiellt instrument eller en strukturerad insättning, en verksamhet eller en praxis.

c) De hävstångseffekter som ett finansiellt instrument, en strukturerad insättning eller praxis medför.

d) Med hänsyn till finansmarknadernas eller råvarumarknadernas korrekta funktionssätt och integritet, storleken eller det nominella värdet av en emission av finansiella instrument.

Artikel 43

Esmas och EBA:s samordning

1. Esma, eller för strukturerade insättningar, EBA, ska ha en stödjande och samordnande roll i samband med åtgärder som vidtas av behöriga myndigheter enligt artikel 42. Esma, eller för strukturerade insättningar, EBA, ska i synnerhet säkerställa att åtgärder som vidtas av en behörig myndighet är berättigade och proportionella, och att de behöriga myndigheterna i tillämpliga fall använder en enhetlig strategi.

2. Efter att ha mottagit en underrättelse enligt artikel 42 om en åtgärd som ska införas med stöd av den artikeln, ska Esma, eller för strukturerade insättningar, EBA, anta ett yttrande om huruvida förbudet eller begränsningen är berättigad och proportionell. Om Esma, eller för strukturerade insättningar, EBA, anser att det krävs att andra behöriga myndigheter vidtar åtgärder för att avvärja risken ska den ange detta i sitt yttrande. Yttrandet ska offentliggöras på Esmas, eller för strukturerade insättningar, EBA:s, webbplats.

3. Om en behörig myndighet föreslår eller vidtar åtgärder som strider mot ett yttrande som Esma eller EBA har antagit i enlighet med punkt 2 eller avstår från att vidta åtgärder som strider mot ett sådant yttrande, ska myndigheten på sin webbplats omedelbart offentliggöra ett tillkännagivande med en fullständig förklaring av skälen till sitt beslut.

KAPITEL 2

Positioner

Artikel 44

Esmas samordning av nationella positionshanteringsåtgärder och positionslimiter

1. Esma ska fungera stödjande och samordnande i samband med åtgärder som vidtas av behöriga myndigheter i enlighet med artikel 69.2 o och 69.2 p i direktiv2014/65/EU. Esma ska i synnerhet se till att de behöriga myndigheternas tillämpning är enhetlig vad avser när dessa befogenheter utövas och i fråga om de införda åtgärdernas natur och tillämpningsområde samt deras varaktighet och uppföljning.

2. Efter att ha underrättats om en åtgärd enligt artikel 79.5 i direktiv 2014/65/EU ska Esma registrera åtgärden och skälen till åtgärden. Vad avser åtgärder enligt artikel 69.2 o eller 69.2 p i direktiv 2014/65/EU ska Esma på sin webbplats upprätthålla och offentliggöra en databas med sammanfattningar av de åtgärder som är i kraft, inbegripet uppgifter om den person som berörs, de tillämpliga finansiella instrumenten, alla eventuella begränsningar av storleken på de positioner som personer kan ingå vid alla tidpunkter, alla eventuella undantag som beviljats i enlighet med artikel 57 i direktiv 2014/65/EU, och de underliggande skälen till åtgärden.

Artikel 45

Esmas positionshanteringsbefogenheter

1. I enlighet med artikel 9.5 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska Esma, om båda villkoren i punkt 2 är uppfyllda, vidta en eller flera av följande åtgärder:

a) Begära av varje person all relevant information rörande storleken på och syftet med en position eller en exponering som följer av ett derivatkontrakt.

b) Efter analys av den information som inhämtats i enlighet med led a kräva att personen minskar positionens eller exponeringens storlek eller eliminerar den, i enlighet med de delegerade akter som avses i punkt 10 b.

c) Som en sista utväg, begränsa en persons möjligheter att ingå ett råvaruderivatkontrakt.

2. Esma ska fatta beslut enligt punkt 1 endast om båda följande villkor är uppfyllda:

a) En åtgärd enligt punkt 1 avvärjer ett hot mot finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, inbegripet råvaruderivatmarknader i enlighet med de mål som anges i artikel 57.1 i direktiv 2014/65/EU och även villkoren för leverans av råvaror, eller mot stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system.

b) En behörig myndighet eller flera behöriga myndigheter har inte vidtagit åtgärder för att avvärja hotet eller är de åtgärder som vidtagits inte tillräckliga för att avvärja hotet.

När Esma gör sin bedömning av huruvida de villkor som avses i leden a och b i första stycket i den här punkten är uppfyllda ska myndigheten använda sig av de kriterier och faktorer som föreskrivs i den delegerade akt som avses i punkt 10 a i denna artikel.

3. När Esma vidtar de åtgärder som avses i punkt 1 ska Esma se till att åtgärden

a) i betydande grad avvärjer hotet mot de finansiella marknadernas korrekta funktionssätt och integritet, inbegripet råvaruderivatmarknader i enlighet med de mål som anges i artikel 57.1 i direktiv 2014/65/EU, och även mot villkoren för leverans av råvaror eller mot stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system eller i betydande grad förbättrar de behöriga myndigheternas möjlighet att övervaka hotet enligt de kriterier och faktorer som föreskrivs i den delegerade akt som avses i punkt 10 a i den här artikeln,

b) inte framkallar risk för regelarbitrage enligt punkt 10 c i denna artikel,

c) inte inverkar negativt på finansmarknadernas effektivitet på något av följande sätt som inte står i proportion till åtgärdens positiva effekter: minskning av likviditeten på marknaderna, inskränkning av förutsättningarna för att minska de risker som är direkt kopplade till en icke-finansiell motparts affärsverksamhet eller skapande av osäkerhet för marknadsaktörerna.

Esma ska samråda med den byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 ([1]), innan en åtgärd som avser grossistenergiprodukter vidtas.

Esma ska samråda med de offentliga organ som är ansvariga för översynen, förvaltningen och tillsynen av fysiska jordbruksmarknader enligt förordning (EG) nr 1234/2007, innan en åtgärd som avser jordbruksråvaruderivat vidtas.

4. Innan Esma fattar beslut om att införa eller förlänga en åtgärd enligt punkt 1 ska Esma underrätta de relevanta behöriga myndigheterna om den föreslagna åtgärden. Om det rör sig om en begäran enligt punkt 1 a eller b ska underrättelsen innehålla uppgift om den person eller de personer den riktats till och uppgifter om och skälen till begäran. Om det rör sig om en åtgärd enligt punkt 1 c ska underrättelsen innehålla uppgift om den person som berörs, de tillämpliga finansiella instrumenten, de relevanta kvantitativa åtgärderna såsom den maximala storleken på en position som personen kan ingå, samt skälen till åtgärden.

5. Underrättelsen ska göras minst 24 timmar innan åtgärden är avsedd att börja gälla eller förlängas. Under exceptionella omständigheter får Esma göra en underrättelse mindre än 24 timmar innan åtgärden avses börja gälla, under förutsättning att det inte är möjligt att ge 24 timmars varsel.

6. Esma ska på sin webbplats offentliggöra ett tillkännagivande av varje beslut om att införa eller förlänga en åtgärd enligt punkt 1 c. Tillkännagivandet ska innehålla uppgift om den person som berörs, de tillämpliga finansiella instrumenten, de relevanta kvantitativa åtgärderna såsom den maximala storleken på en position som personen kan ingå, samt skälen till åtgärden.

7. En åtgärd som avses i punkt 1 c ska börja gälla när tillkännagivandet offentliggörs eller vid en tidpunkt som anges i tillkännagivandet men infaller efter dess offentliggörande, och ska endast tillämpas på transaktioner som inleds efter det att åtgärden börjat gälla.

8. Esma ska ompröva sina åtgärder som avses i punkt 1 c med lämpliga intervall och minst var tredje månad. Om en åtgärd inte förlängs efter denna tremånadersperiod ska den automatiskt upphöra att gälla. Punkterna 2–8 ska även tillämpas vid förnyelse av åtgärder.

9. En åtgärd som Esma antar enligt den här artikeln ska ha företräde framför tidigare åtgärder som vidtagits av en behörig myndighet enligt artikel 69.2 o eller 69.2 p i direktiv 2014/65/EU.

10. Kommissionen ska, i enlighet med artikel 50, anta delegerade akter som specificerar kriterier och faktorer för att fastställa

a) förekomsten av ett hot mot de finansiella marknadernas korrekta funktionssätt och integritet, inbegripet råvaruderivatmarknader i enlighet med de mål som anges i artikel 57.1 i direktiv 2014/65/EU och även avseende villkoren för leverans av råvaror, eller mot stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system som avses i punkt 2 a, med beaktande av i vilken utsträckning positioner används för att säkra positioner i fysiska råvaror eller råvarukontrakt och i vilken utsträckning priser på underliggande marknader fastställs med hänvisning till priserna för råvaruderivat,

b) den lämpliga minskningen av en position eller exponering som innehas via ett derivat som avses i punkt 1 b i denna artikel,

c) de situationer där risk för regelarbitrage som avses i punkt 3 b i denna artikel skulle kunna uppstå.

Dessa kriterier och faktorer ska ta hänsyn till de förslag till tekniska standarder för tillsyn som det hänvisas till i artikel 57.3 i direktiv 2014/65/EU och ska skilja mellan situationer då Esma vidtar åtgärder på grund av att en behörig myndighet har underlåtit att agera, och de situationer då Esma hanterar en ytterligare risk som den behöriga myndigheten inte kan hantera tillräckligt effektivt i enlighet med artikel 69.2 j eller 69.2 o i direktiv 2014/65/EU.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (EUT L 211, 14.8.2009, s. 1).

AVDELNING VIII

TREDJELANDSFÖRETAGS TILLHANDAHÅLLANDE AV TJÄNSTER OCH UTFÖRANDE AV VERKSAMHET EFTER ETT BESLUT OM FASTSTÄLLANDE AV LIKVÄRDIGHET MED ELLER UTAN ANVÄNDNING AV FILIAL

Artikel 46

Allmänna bestämmelser

1. Ett tredjelandsföretag får tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamheter med eller utan eventuella sidotjänster till godtagbara motparter och professionella kunder i den mening som avses i avsnitt I i bilaga II till direktiv 2014/65/EU som är etablerade i hela unionen utan att ha etablerat en filial om det är registrerat i det register över tredjelandsföretag som förs av Esma i enlighet med artikel 47.

2. Esma ska registrera ett tredjelandsföretag som har ansökt om att få tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet i hela unionen i enlighet med punkt 1 endast om följande villkor är uppfyllda:

a) Kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med artikel 47.1.

b) Företaget är auktoriserat i den jurisdiktion där dess huvudkontor är etablerat för tillhandahållande av de investeringstjänster eller den investeringsverksamhet som kommer att tillhandahållas i unionen och omfattas av en effektiv övervakning och kontroll av regelefterlevnaden, som säkerställer de krav som är tillämpliga i det tredjelandet iakttas.

c) Samarbetsavtal har ingåtts enligt artikel 47.2.

3. Om ett tredjelandsföretag är registrerat i enlighet med denna artikel ska medlemsstaterna inte införa några ytterligare krav på tredjelandsföretaget avseende frågor som täcks av denna förordning eller av direktiv 2014/65/EU och ska inte behandla tredjelandsföretag mer gynnsamt än företag i unionen.

4. Det tredjelandsföretag som avses i punkt 1 ska lämna in sin ansökan till Esma efter det att kommissionen antagit det beslut som avses i artikel 47, i vilket fastställs att regelverket och tillsynssystemet i det tredjeland där tredjelandsföretaget är auktoriserat är likvärdiga med kraven enligt artikel 47.1.

Det ansökande tredjelandsföretaget ska till Esma överlämna all information som är nödvändig för registreringen. Esma ska göra en bedömning av om ansökan är fullständig inom trettio arbetsdagar från och med mottagandet av ansökan. Om ansökan inte är fullständig ska Esma fastställa en tidsfrist inom vilken det ansökande tredjelandsföretaget måste lämna kompletterande information.

Registreringsbeslutet ska baseras på de villkor som anges i punkt 2.

Esma ska inom 180 arbetsdagar från och med inlämnandet av en fullständig ansökan skriftligen och med en fullständig motiverad förklaring informera det ansökande tredjelandsföretaget om huruvida registrering har beviljats eller avslagits.

Medlemsstaterna får tillåta tredjelandsföretag att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet tillsammans med sidotjänster till godtagbara motparter och professionella kunder i den mening som avses i avsnitt I i bilaga II till direktiv 2014/65/EU inom det egna territoriet i enlighet med nationella system om kommissionen inte har fattat något beslut i enlighet med artikel 47.1 eller om ett sådant beslut har upphört att gälla.

5. Tredjelandsföretag som tillhandahåller tjänster i enlighet med denna artikel ska före tillhandhållandet av varje investeringstjänst informera kunder som är etablerade i unionen om att de inte har rätt att tillhandahålla tjänster till andra kunder än godtagbara motparter och till professionella kunder i den mening som avses i avsnitt I i bilaga II till direktiv 2014/65/EU och att de inte omfattas av övervakning inom unionen. De ska uppge namn på och adress till den behöriga myndighet som ansvarar för övervakningen i tredjelandet.

Informationen enligt första stycket ska lämnas skriftligen på ett väl synligt sätt.

Om ett tredjelandsföretag tillhandahåller en investeringstjänst eller utför investeringsverksamhet uteslutande på initiativ av en godtagbar motpart eller en professionell kund i den mening som avses i avsnitt I i bilaga II till direktiv 2014/65/EU som är etablerad i eller befinner sig i unionen, ska medlemsstaterna se till denna artikel inte tillämpas på tredjelandsföretagets tillhandahållande av tjänsten eller utförande av verksamheten åt denna person, och inte heller i samband med en relation som har specifikt samband med tillhandahållandet av tjänsten eller utförandet av verksamheten. Ett initiativ från sådana kunder ska inte ge tredjelandsföretaget rätt att marknadsföra nya kategorier av investeringsprodukter eller investeringstjänster till den berörda personen.

6. Tredjelandsföretag som tillhandahåller eller utför tjänster eller verksamhet i enlighet med denna artikel ska, innan de tillhandahåller någon tjänst eller utför någon verksamhet i förhållande till en kund som är etablerad i unionen, erbjuda sig att hänskjuta eventuella tvister avseende dessa tjänster eller denna verksamhet till en domstol eller skiljedomstol i en medlemsstat.

7. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar den information som det ansökande tredjelandsföretaget ska lämna till Esma i sin ansökan om registrering i enlighet med punkt 4 och det format i vilket information ska lämnas i enlighet med punkt 5.

Esma ska överlämna dessa till förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 3 juli 2015.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 47

Beslut om likvärdighet

1. Kommissionen kan anta ett beslut i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 51.2 avseende ett tredjeland och ange att regelverket och tillsynssystemet i det tredjelandet säkerställer att företag som är auktoriserade i det tredjelandet iakttar sådana rättsligt bindande krav avseende tillsyn och affärsuppförandet som är likvärdiga med och minst lika effektiva som kraven i denna förordning, i direktiv 2013/36/EU och i direktiv 2014/65/EU och i de genomförandebestämmelser som antas i enlighet med denna förordning och nämnda direktiv och att det tredjelandets rättsliga ram ger ett effektivt likvärdigt system för ömsesidigt erkännande av värdepappersföretag som är auktoriserade i enlighet med tredjelands rättsordningar.

Tillsynssystemet och affärsuppförandet i ett tredjeland får anses ha likvärdig verkan om det minst uppfyller följande villkor:

a) Företag som tillhandahåller investeringstjänster och investeringsverksamheter i det tredjelandet är föremål för godkännande och effektiv och kontinuerlig övervakning och kontroll av regelefterlevnaden.

b) Företag som tillhandahåller investeringstjänster och investeringsverksamheter i det tredjelandet är föremål för tillräckliga kapitalkrav och för lämpliga krav vad avser aktieägare och medlemmar av ledningsorganet.

c) Företag som tillhandahåller investeringstjänster och investeringsverksamheter omfattas av adekvata organisatoriska krav på området internkontrollfunktioner.

d) Företag som tillhandahåller investeringstjänster och investeringsverksamheter omfattas av lämpliga uppföranderegler.

e) Marknadernas transparens och integritet tryggas genom att marknadsmissbruk i form av insiderhandel och marknadsmanipulation förebyggs.

2. Esma ska upprätta samarbetsarrangemang med relevanta behöriga myndigheter i tredjeland vars regelverk och tillsynssystem har erkänts som faktiskt likvärdiga i enlighet med punkt 1. Sådana arrangemang ska minst ange följande:

a) Mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och de behöriga myndigheterna i berört tredjeland, inbegripet tillträde till alla uppgifter som Esma begär om de ej inom unionen etablerade företag som är auktoriserade i tredjeland.

b) Mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma när en behörig myndighet i ett tredjeland bedömer att ett tredjelandsföretag som den övervakar och som Esma har registrerat i det register som föreskrivs i artikel 48 bryter mot villkoren för sin auktorisering eller annan rätt som den är skyldig att följa.

c) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet, inbegripet inspektioner på plats när så är lämpligt.

3. Ett tredjelandsföretag som är etablerat i ett land vars regelverk och tillsynssystem har bedömts vara effektivt likvärdigt i enlighet med punkt 1 och som är auktoriserat i enlighet med artikel 39 i direktiv 2014/65/EU ska kunna tillhandahålla de tjänster och den verksamhet som omfattas av auktorisationen till godtagbara motparter och professionella kunder i den mening som avses i avsnitt I i bilaga II till direktiv 2014/65/EU i andra medlemsstater i unionen utan etablering av nya filialer. Det ska därför uppfylla informationskraven för gränsöverskridande tillhandahållande och tjänster och verksamhet i enlighet med artikel 34 i direktiv 2014/65/EU.

Filialen ska fortsätta att omfattas av tillsyn som utövas av den medlemsstat där filialen är etablerad i enlighet med artikel 39 i direktiv 2014/65/EU. Utan att det påverkar skyldigheten att samarbeta enligt direktiv 2014/65/EU kan emellertid de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där filialen är etablerad och de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten upprätta samarbetsformer som står i proportion till detta förhållande för att säkerställa att filialen till ett tredjelandsföretag som tillhandahåller investeringstjänster inom unionen ger en skälig nivå av investerarskydd.

4. Om kommissionen antar ett beslut i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 51.2 som innebär att den återtar sitt beslut enligt punkt 1 i denna artikel med avseende på detta tredjeland får ett tredjelandsföretag inte längre tillämpa rättigheterna enligt artikel 46.1.

Artikel 48

Register

Esma ska föra register över tredjelandsföretag som får tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet i unionen i enlighet med artikel 46. Registret ska vara tillgängligt för allmänheten på Esmas webbplats och innehålla information om vilka tjänster och/eller verksamheter som tredjelandsföretagen har tillåtelse att tillhandahålla eller utföra och referensuppgifter om den behöriga myndighet som är ansvarig för övervakningen av dem i tredjelandet.

Artikel 49

Återkallande av registrering

1. Esma ska återkalla ett tredjelandsföretags registrering i det register som upprättats i enlighet med artikel 48, när

a) Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att hålla för sannolikt att tredjelandsföretaget vid tillhandahållandet av investeringstjänster och investeringsverksamheter i unionen agerar på ett sätt som klart strider mot investerarnas intressen eller klart hindrar marknaderna från att fungera korrekt, eller

b) Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att hålla för sannolikt att tredjelandsföretaget vid tillhandahållandet av investeringstjänster och investeringsverksamheter i unionen på ett allvarligt sätt har brutit mot de bestämmelser som i tredjelandet är tillämpliga på företaget och på grundval av vilka kommissionen har antagit beslutet i enlighet med artikel 47.1.

c) Esma har hänskjutit frågan till tredjelandets behöriga myndighet och den behöriga myndigheten i det tredjelandet har inte vidtagit de lämpliga åtgärder som krävs för att skydda investerarna och en korrekt funktion hos unionens marknader eller har inte kunnat visa att det berörda tredjelandsföretaget uppfyller de krav som är tillämpliga på företaget i tredjelandet.

d) Esma har underrättat tredjelandets behöriga myndighet om sin avsikt att återkalla tredjelandsföretagets registrering, minst trettio dagar före återkallandet.

2. Esma ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om varje åtgärd som antas i enlighet med punkt 1 och offentliggöra beslutet på sin webbplats.

3. Kommissionen ska göra en utvärdering av om de villkor enligt vilka ett beslut i enlighet med artikel 47.1 har fattats fortfar att gälla vad avser det berörda tredjelandet.

AVDELNING IX

DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER

KAPITEL 1

Delegerade akter

Artikel 50

Utövande av delegeringen

1. Kommissionens befogenheter att anta delegerade akter ska gälla på de villkor som fastställs i denna artikel.

2. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.9, 2.2, 13.2, 15.5, 17.3, 19.2, 19.3, 31.4, 40.8, 41.8, 42.7, 45.10, 52.10 och 52.12 ska gälla på obestämd tid från och med den 2 juli 2014.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 1.9, 2.2, 13.2, 15.5, 17.3, 19.2, 19.3, 31.4, 40.8, 41.8, 42.7, 45.10, 52.10 och 52.12 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Beslutet om återkallande ska avsluta delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Beslutet påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. När kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.

5. En delegerad akt som antagits enligt artikel 1.9, 2.2, 13.2, 15.5, 17.3, 19.2, 19.3, 31.4, 40.8, 41.8, 42.7, 45.10, 52.10 eller 52.12 träder i kraft endast om Europaparlamentet eller rådet inte har gjort några invändningar inom tre månader från det att akten anmäldes till Europaparlamentet och rådet, eller om Europaparlamentet och rådet, innan den perioden löper ut, båda har underrättat kommissionen om att de inte har några invändningar. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

KAPITEL 2

Genomförandeakter

Artikel 51

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén, som inrättats genom kommissionens beslut 2001/528/EG ([1]). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

AVDELNING X

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 52

Rapporter och översyn

1. Senast den 3 mars 2019 ska kommissionen efter samråd med Esma lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om de praktiska effekterna av de transparenskrav som fastställs enligt artiklarna 3–13, särskilt om effekterna av den volymtaksmekanism som beskrivs i artikel 5, inbegripet kostnaderna för att handla för godtagbara motparter och professionella kunder och om handel med små och medelstora börsföretags aktier och dess ändamålsenlighet att säkerställa att tillämpningen av relevanta undantag inte skadar prisbildningen och om hur en eventuell lämplig mekanism för införandet av sanktioner för överskridanden av volymtaket skulle kunna fungera samt om tillämpningen och den fortsatta ändamålsenligheten för de undantag till kraven på transparens före handel som föreskrivs i artiklarna 4.2–4.3 samt 9.2–9.5.

2. I den rapport som avses i punkt 1 ska det redogöras för inverkan av användningen av undantaget enligt artikel 4.1 a och 4.1 b i och volymtaksmekanismen enligt artikel 5 i på de europeiska aktiemarknaderna, varvid särskilt följande ska beaktas:

a) Nivån för och trenden vad gäller handel med icke transparenta orderböcker inom unionen sedan införandet av denna förordning.

b) Inverkan på transparenta noterade spreadar före handel.

c) Inverkan på likviditetsdjupet för transparenta orderböcker.

d) Inverkan på konkurrensen och på investerare inom unionen.

e) Inverkan på handeln med små och medelstora börsföretag.

f) Utvecklingen på internationell nivå och diskussionerna med tredjeland och internationella organisationer.

3. Om man i rapporten kommer fram till att användningen av undantaget enligt artikel 4.1 a och 4.1 b i är skadligt för prisbildningen eller för handeln med små och medelstora börsföretags aktier, ska kommissionen vid behov lägga fram förslag, inbegripet ändringar av denna förordning, vad gäller användningen av dessa undantag. Sådana förslag ska innehålla en konsekvensbedömning av de föreslagna ändringarna och ta hänsyn till syftena med denna förordning och effekterna på marknadsstörningar och konkurrens samt potentiella konsekvenser för investerare i unionen.

4. Senast den 3 mars 2019 ska kommissionen efter samråd med Esma lämna en rapport till europaparlamentet och rådet som beskriver tillämpningen av artikel 26, inbegripet huruvida innehållet i och formatet för de rapporter som mottagits och utväxlats mellan behöriga myndigheter på ett övergripande sätt gör det möjligt att övervaka värdepappersföretagens verksamhet i enlighet med artikel 26.1. För att uppfylla syftet med denna förordning och direktiv 2014/65/EU

([1]) Kommissionens beslut 2001/528/EG av den 6 juni 2001 om inrättande av en europeisk värdepapperskommitté (EGT L 191, 13.7.2001, s. 45).

och för att upptäcka insiderhandel och marknadsmissbruk i enlighet med förordning (EU) nr 596/2014 får kommissionen lägga fram lämpliga förslag, bland annat föreskrifter om att transaktioner ska rapporteras till ett system utsett av Esma i stället för till behöriga myndigheter, vilket system möjliggör för relevanta behöriga myndigheter att få tillträde till all den information som rapporteras enligt denna artikel.

5. Senaste den 3 mars 2019 ska kommissionen efter samråd med Esma lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om lämpliga lösningar för att dels minska det asymmetriska informationsförhållandet mellan marknadsaktörerna dels för verktyg för tillsynsmyndigheterna för att bättre övervaka kurssättningen på handelsplatserna. Den rapporten ska åtminstone innehålla en bedömning av huruvida det går att utveckla ett europeiskt system för bästa köp- och säljkurser i konsoliderad form för att uppfylla dessa mål.

6. Senast den 3 mars 2019 ska kommissionen efter samråd med Esma lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om de framsteg som gjorts när det gäller att flytta handeln med standardiserade OTC-derivat till börser eller elektroniska handelsplattformar enligt artiklarna 25 och 28.

7. Senast den 3 juli 2019 ska kommissionen efter samråd med Esma lämna en rapport till rådet och Europaparlamentet om prisutvecklingen för uppgifter före och efter handel från reglerade marknader, MTF-plattformar, OTF-plattformar, APA och tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation.

8. Senast den 3 juli 2019 ska kommissionen efter samråd med Esma lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om översynen av samverkansbestämmelserna i artikel 36 i den här förordningen och artikel 8 i förordning (EU) nr 648/2012.

9. Senast den 3 juli 2019 ska kommissionen efter samråd med Esma lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av artiklarna 35 och 36 i den här förordningen samt artiklarna 7 och 8 i förordning (EU) nr 648/2012.

Senast den 3 juli 2021 ska kommissionen efter samråd med Esma lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av artikel 37.

10. Senast den 3 juli 2019 ska kommissionen, efter samråd med Esma, lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om inverkan av artiklarna 35 och 36 i denna förordning på nyligen etablerade och auktoriserade centrala motparter enligt artikel 35.5 och handelsplatser som är förbundna med dessa centrala motparter genom nära förbindelser samt om huruvida de övergångsarrangemang som föreskrivs i artikel 35.5 bör förlängas, varvid de möjliga fördelarna för konsumenter av att förbättra konkurrensen och graden av valfrihet för marknadsdeltagare ska vägas mot potentiella oproportionella effekter av dessa bestämmelser på nyligen etablerade och auktoriserade centrala motparter och begränsningarna för lokala marknadsdeltagare när det gäller tillträde till globala centrala motparter samt marknadens friktionsfria sätt att fungera.

Kommissionen får, med förbehåll för slutsatserna i den rapporten, anta en delegerad akt i enlighet med artikel 50 om förlängning av övergångsperioden i enlighet med artikel 35.5 med högst 30 månader.

11. Senast den 3 juli 2019 ska kommissionen, efter samråd med Esma, lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om huruvida det tröskelvärde som fastställs i artikel 36.5 fortfarande är lämpligt och huruvida undantagsmekanismen för börshandlade derivat ska förbli tillgängligt.

12. Senast den 3 juli 2016 ska kommissionen, på grundval av en riskbedömning gjord av Esma i samråd med Europeiska systemrisknämnden, lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av behovet av att tillfälligt utesluta börshandlade derivat från tillämpningsområdet för artiklarna 35 och 36. Den rapporten ska ta hänsyn till de eventuella risker som bestämmelserna om öppet tillträde när det gäller börshandlade derivat innebär för finansmarknadernas totala stabilitet och korrekta sätt att fungera i hela unionen.

Kommissionen får, med förbehåll för slutsatserna i den rapporten, anta en delegerad akt i enlighet med artikel 50 om uteslutning av börshandlade derivat från tillämpningsområdet för artiklarna 35 och 36 under upp till 30 månader efter den 3 januari 2017.

Artikel 53

Ändring av förordning (EU) nr 648/2012

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 5.2 ska följande stycke läggas till:

"Esma ska vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn i enlighet med detta stycke inte föregripa övergångsbestämmelserna avseende C6-energiderivatkontrakt som fastställs i artikel 95 i direktiv 2014/65/EU (*).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349)."

2. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. En central motpart som auktoriserats för clearing av OTC-derivatkontrakt ska acceptera clearing av sådana kontrakt utan diskriminering och på ett transparent sätt, även när det gäller krav på säkerhet och avgifter kopplade till tillträde, oberoende av handelsplats. Detta ska särskilt säkerställa att en handelsplats har rätt till icke-diskriminerande behandling när det gäller hur kontrakt som handlas på denna handelsplats behandlas avseende

a) krav på säkerhet och nettning av ekonomiskt likvärdiga kontrakt, där införandet av sådana kontrakt i en central motparts slutavräkningsförfarande och andra nettningsförfaranden, baserat på tillämplig insolvenslagstiftning, inte äventyrar dessa förfarandens friktionsfria och korrekta funktionssätt, giltighet och/eller verkställbarhet, och

b) korsberäkning av marginalsäkerheter (*cross-margining*) med korrelerade kontrakt clearade av samma centrala motpart enligt en riskmodell som följer artikel 41.

En central motpart får kräva att en handelsplats uppfyller de operativa och tekniska krav som fastställts av den centrala motparten, inbegripet kraven på riskhantering."

b) Följande stycke ska läggas till:

"6. De villkor som fastställs i punkt 1 avseende icke-diskriminerande behandling när det gäller hur kontrakt som handlas på denna handelsplats behandlas när det gäller krav på säkerhet och nettning av ekonomiskt likvärdiga kontrakt och korsberäkning av marginalsäkerheter (cross-margining) med korrelerade kontrakt clearade av samma centrala motpart ska specificeras ytterligare i de tekniska standarder som ska antas enligt artikel 35.6 e i förordning (EU) nr 600/2014 (*)."

3. I artikel 81.3 ska följande stycke läggas till:

"Ett transaktionsregister ska överföra uppgifter till behöriga myndigheter i enlighet med kraven enligt artikel 26 i förordning (EU) nr 600/2014 (*)".

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

Artikel 54

Övergångsbestämmelser

1. Tredjelandsföretag ska kunna fortsätta att tillhandahålla tjänster och verksamheter i medlemsstaterna i enlighet med nationella system fram till och med tre år efter det att kommissionen antagit ett beslut i förhållande till det relevanta tredjelandet i enlighet med artikel 47.

2. Om kommissionen bedömer att det inte finns något behov av att utesluta börshandlade derivat från tillämpningsområdet för artiklarna 35 och 36 i enlighet med artikel 52.12, får en central motpart eller en handelsplats, innan denna förordning börjar tillämpas, ansöka hos sin behöriga myndighet om tillstånd att använda sig av övergångsarrangemang. Den behöriga myndigheten får, med beaktande av att tillämpningen av rätten till tillträde enligt artikel 35 eller 36 när det gäller börshandlade derivat kan äventyra den centrala motpartens eller handelsplatsens korrekta funktionssätt, besluta att artikel 35 eller 36 under en övergångsperiod till och med den 3 juli 2019 inte ska tillämpas på den berörda centrala motparten respektive handelsplatsen när det gäller börshandlade derivat. När en sådan övergångsperiod har godkänts kan den centrala motparten eller handelsplatsen under denna övergångsperiod inte utnyttja rätten till tillträde enligt artikel 35 eller 36 när det gäller börshandlade derivat. Den behöriga myndigheten ska meddela Esma, och när det gäller centrala motparter och handelsplatser, kollegier av behöriga myndigheter för den centrala motparten och handelsplatsen, när en övergångsperiod godkänns.

Om en central motpart som har godkänts för övergångsarrangemangen är nära förbunden med en eller flera handelsplatser, ska dessa handelsplatser inte åtnjuta tillträdesrättigheterna enligt artikel 35 eller 36 när det gäller börshandlade derivat så länge den övergångsperioden varar.

Om en handelsplats som har godkänts för övergångsarrangemangen är nära förbunden med en eller flera centrala motparter, ska dessa centrala motparter inte åtnjuta tillträdesrättigheterna enligt artikel 35 eller 36 när det gäller börshandlade derivat så länge den övergångsperioden varar.

Artikel 55

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 3 januari 2017.

Utan hinder av bestämmelsen i andra stycket ska artiklarna 1.8, 1.9, 2.2, 5.6, 5.9, 7.2, 9.5, 11.4, 12.2, 13.2, 14.7, 15.5, 17.3, 19.2, 19.3, 20.3, 21.5, 22.4, 23.3, 25.3, 26.9, 27.3, 28.4, 28.5, 29.3, 30.2, 31.4, 32.1, 32.5, 32.6, 33.2, 35.6, 36.6, 37.4, 38.3, 40.8, 41.8, 42.7, 45.10, 46.7, 47.1, 47.4, 52.10, 52.12 och artikel 54.1 tillämpas omedelbart efter denna förordnings ikraftträdande.

Utan hinder av andra stycket ska artikel 37.1, 37.2 och 37.3 tillämpas från och med den 3 januari 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS
Ordförande	*Ordförande*

28.8.2014 SV Europeiska unionens officiella tidning L 257/1

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 909/2014

av den 23 juli 2014

om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av förslaget till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande [1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande [2],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet [3], och

av följande skäl:

(1) Värdepapperscentraler bidrar tillsammans med centrala motparter i hög grad till att upprätthålla efterhandelsinfrastruktur som skyddar finansmarknaderna och ger marknadsdeltagarna förtroende för att värdepapperstransaktioner utförs korrekt och punktligt, även under perioder av extrem stress.

(2) På grund av sin nyckelposition i avvecklingsprocessen är de avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler systemviktiga för värdepappersmarknadernas funktion. Eftersom avvecklingssystemen för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler spelar en viktig roll i de innehavssystem för värdepapper genom vilka deltagarna rapporterar investerarnas värdepappersinnehav, är de också ett mycket viktigt verktyg för att kontrollera integriteten hos en emission, genom att de förhindrar otillbörlig skapande eller minskning av emitterade värdepapper och därmed i hög grad bidrar till att upprätthålla investerarnas förtroende. Dessutom är avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler i hög grad delaktiga i hanterandet av säkerheter för transaktioner knutna till penningpolitiska operationer och även i förfarandet för hanterande av säkerheter mellan kreditinstitut, vilket gör dem till viktiga aktörer i förfarandet för hanterande av säkerheter.

[1] EUT C 310, 13.10.2012, s. 12.
[2] EUT C 299, 4.10.2012, s. 76.
[3] Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 23 juli 2014.

(3) Medan Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG [1] minskade störningarna i ett avvecklingssystem för värdepapper till följd av insolvensförfaranden mot en deltagare i det systemet, är det nödvändigt att bemöta andra risker inom avvecklingssystem för värdepapper såväl som risken för insolvens eller avbrott i verksamheten hos den värdepapperscentral som driver avvecklingssystem för värdepapper. Ett antal värdepapperscentraler är utsatta för kredit- och likviditetsrisker på grund av att de tillhandahåller banktjänster i anknytning till avvecklingen.

(4) Det ökande antalet gränsöverskridande avvecklingar till följd av utvecklingen av länkavtal mellan värdepapperscentraler väcker farhågor om värdepapperscentralernas motståndskraft, i avsaknad av gemensamma stabilitetsregler, när de importerar risker som värdepapperscentraler från andra medlemsstater har utsatts för. Trots ökningen av antalet gränsöverskridande avvecklingar har de marknadsdrivna förändringarna i riktning mot en mer integrerad marknad för värdepapperscentralstjänster visat sig vara mycket långsamma. På en öppen inre marknad för värdepappersavveckling bör det vara tillåtet för alla investerare i unionen att investera i alla unionens värdepapper lika enkelt och genom att använda samma förfarande som för nationella värdepapper. Unionens avvecklingsmarknader är emellertid fortfarande fragmenterade över nationsgränserna och gränsöverskridande avveckling är fortfarande dyrare på grund av skillnader i nationella regler för avveckling och värdepapperscentralers verksamhet och begränsad konkurrens mellan värdepapperscentraler. Den fragmenteringen hindrar och skapar ytterligare risker och kostnader för gränsöverskridande avveckling. Med tanke på värdepapperscentralernas systemrelevans bör konkurrens mellan dem främjas för att ge marknadsdeltagare möjlighet att välja leverantör och minska beroendet av någon enskild infrastrukturleverantör. I avsaknad av identiska skyldigheter för marknadsoperatörer och gemensamma stabilitetsstandarder för värdepapperscentraler kommer skilda åtgärder som sannolikt vidtas på nationell nivå att få en direkt negativ inverkan på säkerheten, effektiviteten och konkurrensen på unionens avvecklingsmarknader. Det är nödvändigt att undanröja de betydande hindren för den inre marknadens funktion, undvika snedvridning av konkurrensen och förhindra att sådana hinder och snedvridningar uppstår i framtiden. Det är nödvändigt att inrätta en integrerad marknad för avveckling av värdepapper, utan åtskillnad mellan nationella och gränsöverskridande värdepapperstransaktioner, för att den inre marknaden ska kunna fungera väl. Därför bör den lämpliga rättsliga grunden för denna förordning vara artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), tolkad enligt Europeiska unionens domstols fasta rättspraxis.

(5) Det är nödvändigt att i en förordning fastställa ett antal enhetliga skyldigheter, som ska gälla för marknadsdeltagare i fråga om vissa aspekter av avvecklingscykeln och avvecklingsdisciplinen, och införa ett antal gemensamma krav för värdepapperscentraler som driver avvecklingssystem för värdepapper. De direkt tillämpliga bestämmelserna i en förordning bör säkerställa att alla marknadsoperatörer och värdepapperscentraler omfattas av identiska direkt tillämpliga skyldigheter, standarder och regler. En förordning bör öka säkerheten och effektiviteten i avvecklingen inom unionen, genom att förhindra att eventuellt skiljaktiga nationella regler införs genom införlivandet av ett direktiv. En förordning bör minska komplexiteten i regelverken för marknadsoperatörer och värdepapperscentraler till följd av olika nationella regler och göra det möjligt för värdepapperscentraler att tillhandahålla sina tjänster på gränsöverskridande basis utan att behöva följa olika uppsättningar nationella regler för exempelvis värdepapperscentralers auktorisation, tillsyn, organisation eller risker. En förordning som inför identiska krav på värdepapperscentraler bör också bidra till att undanröja snedvridning av konkurrensen.

(6) Den 20 oktober 2010 krävde rådet för finansiell stabilitet mer robusta grundläggande marknadsinfrastrukturer och begärde att de befintliga standarderna skulle ses över och förbättras. Kommittén för clearing- och regleringssystem (CPSS) inom Banken för internationell betalningsutjämning (BIS) och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco) antog i april 2012 globala standarder för finansmarknadsinfrastruktur. De standarderna har ersatt BIS rekommendationer från 2001, som anpassades 2009 genom icke-bindande riktlinjer på europeisk nivå av Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och Europeiska värdepapperstillsynskommittén. Med hänsyn till finansmarknadernas globala karaktär och värdepapperscentralernas systemvikt måste det skapas en internationell samordning kring de stabilitetskrav som de omfattas av. Denna förordning bör följa de befintliga principerna för finansmarknadens infrastruktur som har utvecklats genom CPSS-Ioscos. Kommissionen och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 [2] bör i nära samarbete med medlemmarna i ECBS säkerställa överensstämmelse med befintliga och framtida standarder, när de utarbetar eller föreslår ändringar i de tekniska standarderna för tillsyn och genomförande samt de riktlinjer och rekommendationer som avses i den här förordningen.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

(7) Rådet betonade i sina slutsatser av den 2 december 2008 behovet av att stärka säkerhet och sundhet i avvecklingssystemen för värdepapper och att ta itu med de rättsliga hindren för efterhandel inom unionen.

(8) En av ECBS:s grundläggande uppgifter är att främja väl fungerande betalningssystem. Därför utövar medlemmarna i ECBS tillsyn genom att säkerställa effektiva och sunda clearing- och betalningssystem. Medlemmarna i ECBS fungerar ofta som avvecklingsagenter för kontantdelen av värdepapperstransaktionerna. De är också betydande kunder hos värdepapperscentralerna, som ofta hanterar ställandet av säkerheter i samband med transaktioner knutna till penningpolitiska operationer. Medlemmarna i ECBS bör genom samråd i hög grad vara delaktiga i auktorisation och tillsyn av värdepapperscentraler, erkännande av värdepapperscentraler från tredjeland och godkännande av vissa länkar mellan värdepapperscentraler. För att förhindra uppkomsten av parallella uppsättningar av regler bör de genom samråd också i hög grad vara delaktiga i fastställandet av tekniska standarder för tillsyn och genomförande samt av riktlinjer och rekommendationer, även om kommissionen och Esma bör ha huvudansvaret för fastställandet av sådana tekniska standarder, riktlinjer och rekommendationer i enlighet med denna förordning. Denna förordning bör inte påverka Europeiska centralbankens (ECB) och de nationella centralbankernas ansvar för att säkerställa effektiva och sunda clearing- och betalningssystem i unionen och andra länder. Denna förordning bör inte hindra medlemmarna i ECBS från att få tillgång till information som är relevant för utförandet av sina uppgifter, inbegripet övervakningen av värdepapperscentraler och andra finansmarknadsinfrastrukturer.

(9) Medlemmarna i ECBS, andra organ som utför liknande uppgifter i vissa medlemsstater eller andra offentliga organ som ansvarar för eller ingriper i förvaltningen av den offentliga skulden i unionen får själva tillhandahålla ett antal tjänster, till exempel drift av ett avvecklingssystem för värdepapper, som skulle innebära att de klassificeras som en värdepapperscentral. Sådana enheter bör, när de agerar som värdepapperscentraler utan att inrätta en separat enhet, vara undantagna från kraven på auktorisation och tillsyn, vissa organisatoriska krav och kapitalkrav och krav avseende placeringsinriktning men bör omfattas av återstående stabilitetskrav för värdepapperscentraler. Om sådana medlemsstatsenheter agerar som värdepapperscentraler, bör de inte tillhandahålla sina tjänster i andra medlemsstater. Eftersom medlemmarna i ECBS fungerar som avvecklingsagenter för avvecklingsändamål, bör de också vara undantagna från kraven i avdelning IV i denna förordning.

(10) Denna förordning bör vara tillämplig på avveckling av transaktioner i alla finansiella instrument och verksamheter hos värdepapperscentraler, såvida inte annat anges. Denna förordning bör inte heller påverka annan unionslagstiftning i fråga om specifika finansiella instrument, som Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG [1] och åtgärder som har antagits enligt det direktivet.

(11) Registrering av värdepapper i kontobaserad form är ett viktigt steg för att göra avvecklingen effektivare och säkerställa integriteten i en värdepappersemission, särskilt med hänsyn till den ökande komplexiteten i metoderna för innehav och överlåtelse. Av säkerhetsskäl föreskrivs i förordningen registrering i kontobaserad form av alla överlåtbara värdepapper som har upptagits till handel eller som handlas på handelsplatser som regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU [2]. och genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 [3]. Det bör i denna förordning inte föreskrivas någon särskild metod för den ursprungliga registreringen i kontobaserad form, som kan göras i form av immobilisering eller genom omedelbar dematerialisering. Det bör i denna förordning inte heller fastställas vilken typ av institut som ska registrera värdepapper i kontobaserad form vid emission, utan snarare tillåta olika aktörer, däribland registerförvaltare, att utföra den uppgiften. När transaktioner i sådana värdepapper utförs på handelsplatser som regleras av direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014 eller lämnas som säkerhet enligt villkoren som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG [4], bör sådana värdepapper dock registreras i en värdepapperscentrals kontobaserade system för att bland annat säkerställa att alla sådana värdepapper kan avvecklas i ett avvecklingssystem för värdepapper. Immobilisering och dematerialisering bör inte innebära någon förlust av rättigheter för innehavare av värdepapper och bör uppnås på ett sätt som säkerställer för innehavare av värdepapper att kontrollera sina rättigheter.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).
[2] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).
[3] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).
[4] Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

(12) För att säkerställa avvecklingssäkerheten bör alla deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper som köper eller säljer vissa finansiella instrument, nämligen överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument, andelar i företag för kollektiva investeringar och utsläppsrätter, reglera sin förpliktelse på den avsedda avvecklingsdagen.

(13) Längre avvecklingsperioder för transaktioner i överlåtbara värdepapper skapar osäkerhet och ökar risken för deltagarna i avvecklingssystem för värdepapper. Avvecklingsperiodernas olika längd i medlemsstaterna försvårar avstämningen och utgör en felkälla för emittenter, investerare och mellanhänder. Därför måste det fastställas en gemensam avvecklingsperiod, vilket skulle underlätta identifieringen av den avsedda avvecklingsdagen och underlätta genomförandet av avvecklingsdisciplinåtgärder. Den avsedda avvecklingsdagen för transaktioner i överlåtbara värdepapper som utförs på handelsplatser som regleras genom direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014 bör inte vara senare än den andra bankdagen efter det att handeln äger rum. För komplexa transaktioner som består av flera deltransaktioner, såsom avtal om återköp av värdepapper eller avtal om värdepapperslån, bör det kravet gälla för den första transaktionen som innebär överföring av värdepapper. Med tanke på deras icke-standardiserade karaktär bör det kravet inte gälla för transaktioner som förhandlas privat av de berörda parterna men utförs på handelsplatser som regleras genom direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014, eller för transaktioner som utförs bilateralt, men som rapporteras till en handelsplats som regleras genom direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014. Dessutom bör det kravet inte gälla för den första transaktionen, om de berörda överlåtbara värdepappren är föremål för ursprunglig registrering i kontobaserad form.

(14) Värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer bör vidta åtgärder för att förebygga och hantera utebliven avveckling. Det är mycket viktigt att sådana regler tillämpas enhetligt och direkt inom unionen. Framför allt bör värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer åläggas att införa förfaranden som gör det möjligt för dem att vidta lämpliga åtgärder för att tillfälligt stänga av varje deltagare som systematiskt orsakar utebliven avveckling och att offentliggöra deltagarens identitet, förutsatt att deltagaren får möjlighet att lämna synpunkter innan ett sådant beslut fattas.

(15) Ett av de effektivaste sätten att hantera utebliven avveckling är att kräva att de ansvariga deltagarna ska omfattas av obligatoriskt verkställande av det ursprungliga avtalet. I denna förordning bör det fastställas enhetliga regler för sanktioner och vissa aspekter av ersättningsköpstransaktionen för alla överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument, andelar i företag för kollektiva investeringar och utsläppsrätter, t.ex. för tidpunkt och prissättning. De reglerna bör anpassas till särdragen hos olika värdepappersmarknader, vissa handelsplatser, såsom tillväxtmarknader för små och medelstora företag enligt definitionen i direktiv 2014/65/EU, och vissa komplexa transaktioner, såsom mycket kortsiktiga avtal om återköp av värdepapper eller avtal om värdepapperslån, så att negativ inverkan på värdepappersmarknaders likviditet och effektivitet undviks. Reglerna om avvecklingsdisciplin bör tillämpas på ett sätt som uppmuntrar till avveckling av transaktioner med samtliga relevanta finansiella instrument senast den avsedda avvecklingsdagen.

(16) Förfarandena och sanktionerna för utebliven avveckling bör stå i proportion till hur omfattande och allvarlig en utebliven avveckling är och samtidigt kalibreras på ett sådant sätt att de relevanta finansiella instrumentens likviditet upprätthålls och skyddas. Särskilt marknadsgarantverksamhet bidrar på ett avgörande sätt till att tillhandahålla likviditet till marknader inom unionen, särskilt till mindre likvida värdepapper. Åtgärderna för att förhindra och hantera utebliven avveckling bör vägas mot behovet av att upprätthålla och skydda de värdepapprenas likviditet. Penningsanktioner som påförs de ansvariga deltagarna bör om möjligt krediteras de icke-felande kunderna som kompensation och bör under inga omständigheter bli en inkomstkälla för den berörda värdepapperscentralen. Värdepapperscentraler bör rådfråga de marknadsinfrastrukturer för vilka de tillhandahåller värdepapperscentralstjänster om genomförandet av de avvecklingsdisciplinåtgärder som föreskrivs i denna förordning.

(17) I de flesta fall bör en ersättningsköpsprocess inledas om de finansiella instrumenten inte levereras inom fyra bankdagar från och med den avsedda avvecklingsdagen. För icke-likvida finansiella instrument är det dock lämpligt att perioden före inledandet av ersättningsköpsprocessen ökas upp till maximalt sju bankdagar. Grunden för bedömning av när finansiella instrument kan anses vara icke-likvida bör fastställas genom tekniska standarder för tillsyn, med beaktande av de bedömningar som redan har gjorts i förordning (EU) nr 600/2014. Om ett sådant fastställande sker, bör förlängningen av tidsfristen för inledandet av ersättningsköpsprocessen vara upp till sju bankdagar.

(18) Det är lämpligt att låta tillväxtmarknaderna för små och medelstora företag vara så flexibla att de inte behöver tillämpa ersättningsköpsprocessen förrän upp till 15 dagar efter handeln, för att ta hänsyn till dessa marknaders likviditet och i synnerhet för att möjliggöra marknadsgarantverksamhet på de mindre likvida marknaderna. De avvecklingsdisciplinåtgärder som endast gäller för tillväxtmarknaderna för små och medelstora företag bör endast vara tillämpliga på transaktioner som utförts på dessa marknader. I enlighet med vad som noterades i kommissionens arbetsdokument av den 7 december 2011, som åtföljde kommissionens meddelande med titeln *En åtgärdsplan för att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering*, bör tillträde till kapitalmarknaderna utvecklas som ett alternativ till banklån för små och medelstora företag och det är därför lämpligt att skräddarsy regler som bättre tillgodoser behoven för de tillväxtmarknaderna för små och medelstora företag.

(19) En värdepapperscentral bör tillåtas att övervaka genomförandet av ett ersättningsköp avseende flera olika avvecklingsinstruktioner gällande samma finansiella instrument och med samma utgångsdatum för genomförandeperioden i syfte att minimera antalet ersättningsköp i den utsträckning som är förenlig med kraven i denna förordning.

(20) Eftersom huvudsyftet med denna förordning är att införa ett antal rättsliga skyldigheter direkt för marknadsoperatörer, bland annat att registrera alla överlåtbara värdepapper i kontobaserad form hos en värdepapperscentral så snart dessa värdepapper handlas på handelsplatser som regleras genom direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014 eller ställs som säkerhet enligt villkoren i direktiv 2002/47/EG och att avveckla sina förpliktelser senast den andra bankdagen efter handeln, och eftersom värdepapperscentraler är ansvariga för driften av avvecklingssystem för värdepapper och för att vidta åtgärder för punktlig avveckling inom unionen, är det av största vikt att säkerställa att alla värdepapperscentraler är säkra och sunda och alltid uppfyller stränga krav på organisation, uppförande, och stabilitet i enlighet med kraven som fastställs i den här förordningen, inbegripet genom att vidta alla lämpliga åtgärder för att minska bedrägeri och försummelse. Enhetliga och direkt tillämpliga regler för auktorisation och kontinuerlig tillsyn av värdepapperscentraler är därför en nödvändig följd av och sammanlänkad med de rättsliga skyldigheter som införs för marknadsdeltagare genom den här förordningen. Därför måste reglerna för auktorisation och tillsyn av värdepapperscentraler införas i samma rättsakt som de skyldigheter som införs för marknadsdeltagare.

(21) Med hänsyn till att värdepapperscentraler bör omfattas av gemensamma krav och för att undanröja de nuvarande hindren för gränsöverskridande avveckling bör alla auktoriserade värdepapperscentraler vara fria att tillhandahålla tjänster inom unionens territorium, inbegripet genom att upprätta en filial. För att en lämplig nivå av säkerhet ska säkerställas i samband med att värdepapperscentralstjänster tillhandahålls av värdepapperscentraler i en annan medlemsstat bör sådana värdepapperscentraler omfattas av ett särskilt förfarande som fastställs i denna förordning, om den har för avsikt att tillhandahålla vissa huvudtjänster som anges i denna förordning eller upprätta en filial i en värdmedlemsstat.

(22) Inom en gränslös avvecklingsmarknad i unionen måste befogenheterna för de olika myndigheter som är inblandade i tillämpningen av denna förordning fastställas. Medlemsstaterna bör särskilt utse de behöriga myndigheter som är ansvariga för tillämpningen av denna förordning och som bör ges de tillsyns- och utredningsbefogenheter som de behöver för att fullgöra sina uppgifter. En värdepapperscentral bör auktoriseras och stå under tillsyn av den behöriga myndighet i dess hemmedlemsstat som är väl lämpad och bör ha befogenhet att granska värdepapperscentralernas dagliga arbete, genomföra regelbundna kontroller och vid behov vidta lämpliga åtgärder. Den berörda behöriga myndigheten bör dock så tidigt som möjligt samråda och samarbeta med andra relevanta myndigheter, däribland de myndigheter som ansvarar för övervakningen av varje avvecklingssystem för värdepapper som värdepapperscentralen driver, de centralbanker som ger ut de mest relevanta avvecklingsvalutorna, i förekommande fall de relevanta centralbanker som fungerar som avvecklingsagenter för varje avvecklingssystem för värdepapper och i förekommande fall även de behöriga myndigheterna för andra koncernenheter. Ett sådant samarbete innebär också informationsutbyte mellan berörda myndigheter och att de myndigheterna omedelbart ska meddelas i en krissituation som påverkar likviditeten och stabiliteten i det finansiella systemet i någon av de medlemsstater där värdepapperscentralen eller någon av dess deltagare är etablerade.

(23) Om en värdepapperscentral tillhandahåller sina tjänster i en annan medlemsstat, bör den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten kunna begära all för den begärande myndigheten relevant information om värdepapperscentralens verksamhet från den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. I syfte att möjliggöra effektiv samordning av tillsynen skulle den informationen i synnerhet kunna beröra de tjänster som värdepapperscentraler tillhandahåller användare som är etablerade i värdmedlemsstaten eller de instrument eller de valutor som hanteras och får inbegripa information om negativ utveckling, resultat av riskbedömningar och korrigerande åtgärder. Hemmedlemsstatens behöriga myndighet bör också ha tillgång till eventuell information som värdepapperscentralen regelbundet lämnar till värdmedlemsstatens behöriga myndighet.

(24) Om en värdepapperscentral tillhandahåller sina tjänster i en annan medlemsstat än medlemsstaten där den är etablerad, inbegripet genom upprättandet av en filial, är det alltid den behöriga myndigheten i dess hemmedlemsstat som har huvudansvaret för tillsynen av värdepapperscentralen. När den verksamhet som bedrivs av en värdepapperscentral i värdmedlemsstaten har kommit att få väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i den värdmedlemsstaten, bör behöriga myndigheter och relevanta myndigheter i hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten upprätta samarbetsarrangemang om tillsynen av värdepapperscentralens verksamhet i värdmedlemsstaten. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten bör även ha möjlighet att besluta att de samarbetsarrangemangen kan innebära multilateralt samarbete, inbegripet samarbete i former som liknar kollegier, mellan den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och de behöriga myndigheterna och de relevanta myndigheterna i de berörda värdmedlemsstaterna. Sådana samarbetsarrangemang bör dock inte anses vara tillsynskollegier som avses i förordning (EU) nr 1095/2010. Ingen medlemsstat eller grupp av medlemsstater bör direkt eller indirekt diskrimineras som etableringsplats för värdepapperscentraler och avvecklingstjänster. Ingen myndighet bör i samband med fullgörandet av sina skyldigheter enligt den här förordningen direkt eller indirekt diskriminera något företag från en annan medlemsstat. En värdepapperscentral i en medlemsstat bör inte utsättas för restriktioner eller hindras från att avveckla finansiella instrument i en annan medlemsstats valuta eller i ett tredjelands valuta, med förbehåll för denna förordning.

(25) Denna förordning bör inte hindra medlemsstaterna från att i sin nationella rätt kräva en särskild rättslig ram för det löpande samarbetet på nationell nivå mellan den behöriga myndigheten för värdepapperscentralen och relevanta myndigheter. En sådan nationell rättslig ram bör vara konsekvent med de riktlinjer för tillsynsmetoder och samarbete myndigheter emellan som Esma får utfärda enligt denna förordning.

(26) Varje juridisk person som omfattas av definitionen av en värdepapperscentral måste auktoriseras av de behöriga nationella myndigheterna innan den inleder sin verksamhet. För att olika affärsmodeller ska beaktas bör en värdepapperscentral definieras med hänvisning till vissa huvudtjänster, som består av avveckling, vilket innebär drift av ett avvecklingssystem för värdepapper, samt notarietjänster och centrala kontoföringstjänster. En värdepapperscentral bör åtminstone driva ett avvecklingssystem för värdepapper och tillhandahålla en annan huvudtjänst. Denna kombination är avgörande för att värdepapperscentraler ska kunna spela sin roll i avvecklingen av värdepapper och för att garantera integriteten hos en värdepappersemission. Enheter som inte driver avvecklingssystem för värdepapper, t.ex. registerförvaltare, överlåtelseagenter, offentliga myndigheter, organ med ansvar för ett registersystem som har inrättats enligt direktiv 2003/87/EG eller centrala motparter som regleras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 [1] omfattas inte av definitionen av en värdepapperscentral.

(27) Värdepapperscentraler bör ha återhämtningsplaner som säkerställer kontinuitet i dess kritiska verksamhet. Utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU [2] bör de behöriga myndigheterna säkerställa att en adekvat resolutionsplan upprättas och upprätthålls för varje värdepapperscentral i enlighet med relevant nationell rätt.

(28) För att tillhandahålla tillförlitliga uppgifter om omfattningen av värdepappersavveckling utanför systemen för avveckling av värdepapper och säkerställa att de risker som uppstår kan övervakas och hanteras bör varje institut som inte är en värdepapperscentral och som avvecklar värdepapperstransaktioner utanför systemen för avveckling av värdepapper lämna uppgifter om sin avvecklingsverksamhet till de berörda behöriga myndigheterna. De mottagande behöriga myndigheterna bör därefter överföra denna information till Esma och informera Esma om potentiella risker till följd av sådan avvecklingsverksamhet. Dessutom bör Esma övervaka sådan avvecklingsverksamhet och beakta de potentiella risker som den skulle kunna leda till.

(29) För att undvika att värdepapperscentraler tar risker inom andra verksamheter än dem som omfattas av auktorisation enligt denna förordning bör auktoriserade värdepapperscentralers verksamhet begränsas till tillhandahållandet av de tjänster som omfattas av auktorisationen eller anmälan enligt denna förordning och de bör inte ha

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

[2] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

några ägarintressen enligt denna förordnings definition, genom hänvisning till Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ([1]), eller något annat direkt eller indirekt innehav av minst 20 % av rösterna eller kapitalet i andra institut än de som tillhandahåller liknande tjänster, såvida inte sådana ägarintressen godkänns av värdepapperscentralens behöriga myndigheter på den grunden att de inte i betydande utsträckning höjer värdepapperscentralernas riskprofil.

(30) För att det ska säkerställas att avvecklingssystemen för värdepapper fungerar på ett säkert sätt bör de endast drivas av värdepapperscentraler eller centralbanker som fungerar som värdepapperscentraler vilka omfattas av denna förordning.

(31) Utan att detta påverkar särskilda krav i medlemsstaternas skatterätt bör värdepapperscentraler vara auktoriserade att tillhandahålla tjänster med anknytning till sina huvudtjänster, om dessa bidrar till att öka värdepappersmarknadernas säkerhet, effektivitet och öppenhet och inte innebär otillbörliga risker för huvudtjänsterna. En icke-uttömmande förteckning är upprättad i denna förordning över dessa tjänster, så att värdepapperscentralerna kan anpassa sig till den framtida marknadsutvecklingen. Om tillhandahållandet av sådana tjänster avser källskatte- och rapporteringsskyldigheter gentemot skattemyndigheterna, kommer det även i fortsättningen att utföras i enlighet med den berörda medlemsstatens rätt. I enlighet med artikel 114.2 i EUF-fördraget gäller befogenheten att besluta om åtgärder enligt artikel 114.1 inte bestämmelser om skatter och avgifter. I sin dom av den 29 april 2004 i mål C-338/01 kommissionen mot rådet ([2]) fastställde Europeiska unionens domstol att uttrycket "bestämmelser om skatter och avgifter" ska tolkas så, "att det inte bara omfattar bestämmelser om skattskyldighet för personer, skatteplikt för transaktioner, beskattningsunderlag, skattesatser och undantag från direkt och indirekt beskattning, utan även bestämmelser om metoder för indrivning av dessa". Denna förordning täcker därför inte metoder för indrivning av skatter för vilka en annan rättslig grund skulle krävas.

(32) En värdepapperscentral som har för avsikt att utkontraktera en huvudtjänst till en tredje part eller tillhandahålla en ny huvudtjänst eller en anknuten tjänst som inte nämns i denna förordning, driva ett annat avvecklingssystem för värdepapper, använda en annan avvecklingsagent eller etablera någon länk mellan värdepapperscentraler som innebär betydande risker bör ansöka om auktorisation enligt samma förfarande som krävs för den ursprungliga auktorisationen, med undantag av att den behöriga myndigheten bör meddela den ansökande värdepapperscentralen inom tre månader huruvida auktorisationen har beviljats eller avslagits. Länkar mellan värdepapperscentraler som inte innebär betydande risker eller samverkande länkar till värdepapperscentraler som utkontrakterar sina tjänster med koppling till de samverkande länkarna till offentliga enheter, såsom medlemmarna i ECBS, bör dock inte omfattas av krav på föregående auktorisation, men bör anmälas av de relevanta värdepapperscentralerna till sina behöriga myndigheter.

(33) Om en värdepapperscentral har för avsikt att utvidga sina tjänster till sådana andra anknutna tjänster än banktjänster som uttryckligen nämns i denna förordning och som inte innebär en höjning av värdepapperscentralens riskprofil, bör den kunna göra detta efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i dess hemmedlemsstat.

(34) Värdepapperscentraler som är etablerade i tredjeland bör kunna erbjuda sina tjänster i unionen, inbegripet genom att upprätta en filial. För att säkerställa en lämplig nivå av säkerhet i samband med att värdepapperscentralstjänster tillhandahålls av värdepapperscentraler från tredjeland bör sådana värdepapperscentraler omfattas av krav på erkännande från Esma, om de har för avsikt att tillhandahålla vissa tjänster som anges i denna förordning eller att upprätta en filial i unionen. Värdepapperscentraler från tredjeländer bör kunna skapa länkar med värdepapperscentraler som är etablerade i unionen utan ett sådant erkännande, under förutsättning att den relevanta behöriga myndigheten inte invänder. Med tanke på finansmarknadernas globala karaktär är Esma bäst lämpad att erkänna värdepapperscentraler från tredjeland. Esma bör endast kunna erkänna värdepapperscentraler från tredjeland, om kommissionen konstaterar att de omfattas av en rättslig och tillsynsmässig ram som i praktiken är likvärdigt med det som föreskrivs i denna förordning, om de är auktoriserade och står under tillsyn och övervakning i det land där de är etablerade och om det har upprättats samarbetsarrangemang mellan Esma, värdepapperscentralernas behöriga myndigheter och relevanta myndigheter. Esmas erkännande bör vara beroende av ett erkännande av likvärdighet av den stabilitetsram som tillämpas för värdepapperscentraler som är etablerade i unionen och auktoriserade enligt denna förordning.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

([2]) REG 2004, s I-4829.

(35) Med hänsyn till komplexiteten och systemvikten hos värdepapperscentraler och de tjänster de tillhandahåller, bör överskådliga regler för företagsstyrning säkerställa att verkställande ledning, ledamöter i ledningsorganet, aktieägare och deltagare, vilka kan utöva kontroll över värdepapperscentralens drift, enligt definitionen genom hänvisning till direktiv 2013/34/EU, är lämpade att säkerställa att värdepapperscentralen förvaltas på ett sunt och ansvarsfullt sätt.

(36) Olika styrningsstrukturer förekommer inom medlemsstaterna. I de flesta fall används en enkel eller dubbel styrelsestruktur. Definitionerna i denna förordning är avsedda att omfatta alla befintliga strukturer utan att någon särskild struktur förespråkas. De är endast till för upprättandet av regler som syftar till att ett visst resultat uppnås, oavsett vilken nationell bolagsrätt som är tillämplig för ett institut i en medlemsstat. Definitionerna bör därför inte påverka den allmänna tilldelningen av befogenheter i enlighet med nationell bolagsrätt.

(37) Överskådliga regler för företagsstyrning bör garantera att hänsyn tas till de intressen som företräds av värdepapperscentralens aktieägare, ledning och anställda, å ena sidan, och de intressen som företräds av användarna, som värdepapperscentralerna i slutändan tjänar, å andra sidan. De styrningsregler bör tillämpas utan att det påverkar den ägarmodell som värdepapperscentralen antar. Användarkommittéer bör inrättas för varje avvecklingssystem för värdepapper som värdepapperscentralen driver för att ge användarna möjlighet att ge värdepapperscentralens ledningsorgan råd i de viktigaste frågor som påverkar dem och de bör ges verktyg för att utföra sin uppgift. Olika användare av värdepapperscentraler, inbegripet innehavare av olika typer av värdepapper, bör få sina intressen representerade i användarkommittén.

(38) Värdepapperscentraler bör kunna utkontraktera driften av sina tjänster, förutsatt att de risker som detta innebär hanteras. Med hänsyn till hur viktiga värdepapperscentralernas uppgifter är, bör det i denna förordning föreskrivas att värdepapperscentraler inte kan överföra sitt ansvar till tredje part genom utkontrakteringen av sin verksamhet till tredje part. Utkontraktering av sådana verksamheter bör omfattas av stränga villkor, som upprätthåller värdepapperscentralernas ansvar för sina verksamheter och garanterar att tillsynen och övervakningen av värdepapperscentralerna inte äventyras. Det bör vara möjligt att undanta en värdepapperscentrals utkontraktering av sin verksamhet till offentliga enheter från dessa krav på vissa villkor.

(39) Denna förordning bör inte hindra medlemsstater som tillåter system med direkta värdepappersinnehav från att i sin nationella rätt föreskriva att andra parter än värdepapperscentraler ska eller får utföra vissa uppgifter, som i vissa andra typer av system för värdepappersinnehav vanligtvis utförs av värdepapperscentraler, samt specificera hur de uppgifterna bör utföras. I vissa medlemsstater utför kontoförande institut eller deltagare i avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler registreringar på värdepapperskonton som upprätthålls av värdepapperscentraler utan att nödvändigtvis själva vara kontohållare. Med tanke på behovet av rättslig säkerhet vad gäller registreringar på konton på värdepapperscentralsnivå bör sådana andra parters specifika roll erkännas i denna förordning. Det bör därför vara möjligt att under särskilda omständigheter och i enlighet med strikta bestämmelser fastställda genom lagstiftning dela ansvaret mellan en värdepapperscentral och den relevanta andra parten eller ge denna andra part exklusivt ansvar för vissa aspekter av förandet av värdepapperskonton på den högsta nivån, förutsatt att denna andra part omfattas av lämplig reglering och tillsyn. Det bör inte finnas några begränsningar av ansvarsdelningens omfattning.

(40) Uppföranderegler bör skapa genomlysning i förbindelserna mellan värdepapperscentraler och deras användare. Värdepapperscentraler bör framför allt ha offentliga, öppna, objektiva och icke-diskriminerande kriterier för deltagande i avvecklingssystemet för värdepapper, som enbart bör tillåta begränsning av deltagares tillträde på grundval av de därmed förbundna riskerna. Behöriga myndigheter bör kunna ingripa snabbt och effektivt, om en värdepapperscentral utan godtagbara skäl vägrar att tillhandahålla tjänster till deltagare. En värdepapperscentral bör offentliggöra priser och avgifter för sina tjänster. För att ge öppet och icke-diskriminerande tillträde till dess tjänster och med tanke på det stora marknadsinflytande som värdepapperscentraler fortfarande har inom sina respektive medlemsstaters territorium, bör värdepapperscentraler inte kunna avvika från sin offentliggjorda prissättning för sina huvudtjänster och de bör upprätthålla separat redovisning för de kostnader och de intäkter som är kopplade till var och en av sina huvudtjänster och till sina anknutna tjänster. De bestämmelserna om deltagande kompletterar och förstärker den rätt för marknadsdeltagare att använda avvecklingssystem i en annan medlemsstat som fastställs i direktiv 2014/65/EU.

(41) I syfte att underlätta effektiv registrering, avveckling och betalning bör värdepapperscentraler i sin kommunikation med deltagare och med den marknadsinfrastruktur som de samverkar med inrymma relevanta internationella, öppna kommunikationsförfaranden och standarder för meddelanden och referensuppgifter.

(42) Med hänsyn till att avvecklingssystemen för värdepapper spelar en central roll för finansmarknaderna, bör värdepapperscentraler när de tillhandahåller sina tjänster göra sitt bästa för att säkerställa punktlig avveckling av värdepapperstransaktioner och värdepappersemissionens integritet. Denna förordning bör inte påverka medlemsstaternas nationella rätt för reglering av innehav av värdepapper och arrangemangen för att upprätthålla integritet hos värdepappersemissionerna. För att ett stärkt skydd ska uppnås för värdepapperscentralernas deltagares och kunders tillgångar bör dock denna förordning innehålla krav på att värdepapperscentralerna separerar varje deltagares värdepapperskonton och att de på begäran erbjuder ytterligare segregering av deltagarnas kunders konton, vilket i vissa fall eventuellt endast kan vara möjligt till en högre kostnad, som bör bäras av de av deltagarnas kunder som begär ytterligare segregering. Värdepapperscentraler och deras deltagare bör vara skyldiga att erbjuda både segregering av samlade kundkonton (omnibuskonton) och individuellt segregerade kundkonton, så att kunderna kan välja den nivå av segregation som de anser passar deras behov.

Det enda undantaget från detta bör vara om värdepapperscentraler och deras deltagare för att uppfylla andra krav som härrör från den allmänna rättsordningen, särskilt när det gäller effektiv och öppen indrivning av skatt, måste erbjuda segregering av individuella kundkonton för personer som är medborgare i, bosatta i och juridiska personer som är etablerade i en medlemsstat i vilken en sådan segregering av individuella kundkonton krävs, vid datumet för denna förordnings ikraftträdande, enligt den nationella rätten i den medlemsstat där värdepappren har utfärdats och då endast för medborgare i, bosatta i och juridiska personer etablerade i den medlemsstaten. Värdepapperscentraler bör se till att dessa krav tillämpas separat för varje avvecklingssystem för värdepapper som de driver. Utan att det påverkar tillhandahållandet av anknutna tjänster bör värdepapperscentraler inte för egen räkning använda värdepapper som tillhör en deltagare, såvida inte deltagaren uttryckligen har godkänt detta, och de bör inte heller på annat sätt för egen räkning använda värdepapper som inte tillhör dem. Dessutom bör värdepapperscentralen kräva att deltagarna erhåller erforderligt förhandsgodkännande från sina kunder.

(43) I direktiv 98/26/EG fastställs att överföringsuppdrag som införs i avvecklingssystem för värdepapper i enlighet med bestämmelserna för de systemen bör vara giltiga enligt rättsordningen och bindande för tredje part. Eftersom det i direktiv 98/26/EG inte specifikt hänvisas till värdepapperscentraler som driver avvecklingssystem för värdepapper, bör denna förordning för tydlighetens skull innehålla krav på att värdepapperscentraler fastställer den eller de tidpunkter då överföringsuppdrag införs i deras system och blir oåterkalleliga i enlighet med reglerna i det direktivet. För att den rättsliga säkerheten ska ökas bör värdepapperscentraler dessutom informera sina deltagare om vid vilken tidpunkt överföringen av värdepapper och kontanter i ett avvecklingssystem för värdepapper blir giltig enligt rättsordningen och bindande för tredje part, allt efter omständigheterna, i enlighet med nationell rätt. Värdepapperscentraler bör även vidta alla rimliga åtgärder för att säkerställa att överföringar av värdepapper och kontanter är rättsligt giltiga och bindande för tredje part senast vid utgången av den bankdag som är den faktiska avvecklingsdagen.

(44) För att undvika avvecklingsrisker på grund av insolvens hos avvecklingsagenten bör en värdepapperscentral när det är praktiskt genomförbart och möjligt avveckla kontantdelen av värdepapperstransaktionen via konton hos en centralbank. Om detta alternativ inte är praktiskt genomförbart och möjligt, bör en värdepapperscentral kunna göra avvecklingen via konton hos ett kreditinstitut som är inrättat enligt villkoren i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU [1] och som omfattas av ett särskilt auktorisationsförfarande och stabilitetskrav enligt avdelning IV i denna förordning.

(45) Banktjänster med anknytning till avveckling vilka innebär kredit- och likviditetsrisker bör endast tillhandahållas av värdepapperscentraler eller utkontrakteras till enheter som har auktoriserats att tillhandahålla banktjänster med anknytning till värdepapperscentralsverksamhet som föreskrivs i denna förordning.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

(46) För att säkerställa de effektivitetsvinster som blir resultat av tillhandahållande av både värdepapperscentralstjänster och banktjänster inom samma företagskoncern bör inte kraven i denna förordning förhindra att kreditinstitut tillhör samma koncern som värdepapperscentralen. Det är lämpligt att införa bestämmelser enligt vilka värdepapperscentraler kan auktoriseras att tillhandahålla anknutna tjänster till sina deltagare och andra enheter via samma juridiska person eller via en separat juridisk enhet som får vara del av samma företagsgrupp som ytterst kontrolleras av samma moderföretag eller inte. När ett kreditinstitut som inte är en centralbank fungerar som avvecklingsagent, bör det kunna tillhandahålla värdepapperscentralens deltagare de tjänster enligt denna förordning vilka omfattas av auktorisationen, men det bör inte tillhandahålla andra banktjänster från samma juridiska person, detta för att begränsa avvecklingssystemens exponering mot risker till följd av kreditinstitutets fallissemang.

(47) Eftersom direktiv 2013/36/EU inte specifikt behandlar intradagskredit- och likviditetsrisker till följd av tillhandahållande av banktjänster anknutna till avveckling, bör kreditinstitut och värdepapperscentraler som tillhandahåller sådana tjänster också omfattas av särskilda, utökade krav på reducering av kredit- och likviditetsrisker, inbegripet ett riskbaserat extra kapitalkrav som återspeglar relevanta risker. Sådana utökade krav på reducering av kredit- och likviditetsrisker bör följa de globala standarder för finansmarknadsinfrastruktur och de principer för *övervakningsverktyg för förvaltning av intradagslikviditet* som offentliggjordes av Baselkommittén för banktillsyn i april 2013.

(48) Vissa värdepapperscentraler som även agerar som kreditinstitut är föremål för de kapitalbaskrav och de rapporteringsskyldigheter för kreditinstitut som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([1]) och i direktiv 2013/36/EU. Med tanke på dessa värdepapperscentralers systemvikt bör lämpligen de strängaste kraven i unionsrätten vara tillämpliga för att undvika en ackumulativ tillämpning av olika unionsregler, till exempel när det gäller rapporteringen om kapitalbaskraven. På eventuella områden där potentiellt överlappande krav har identifierats bör Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([2]) och Esma avge yttranden om den lämpliga tillämpningen av unionsakter i enlighet med artikel 34 i förordning (EU) nr 1093/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

(49) Utöver de kapitalbaskrav som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU bör kreditinstitut och värdepapperscentraler vara föremål för ett extra kapitalkrav som återspeglar de risker, till exempel kredit- och likviditetsrisker, som uppstår med anledning av tillhandahållande av intradagskrediter till bland annat deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper eller andra användare av värdepapperscentralstjänster.

(50) För att det ska säkerställas att särskilda åtgärder som syftar till att begränsa kredit- och likviditetsrisker efterlevs i full utsträckning bör de behöriga myndigheterna kunna kräva att värdepapperscentraler utser mer än ett kreditinstitut, när de, på basis av tillgängliga bevis, kan visa att ett kreditinstituts exponering mot koncentrationen av kredit- och likviditetsrisker inte har reducerats i full utsträckning. Värdepapperscentraler bör också kunna utse mer än ett kreditinstitut.

(51) Tillsynen över de utsedda kreditinstitut eller värdepapperscentraler som har auktoriserats att tillhandahålla banktjänster anknutna till avveckling och deras efterlevnad av kraven i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU och de specifika relevanta stabilitetskraven i denna förordning bör anförtros de behöriga myndigheter som avses i förordning (EU) nr 575/2013. För att säkerställa enhetlig tillämpning av tillsynskraven är det önskvärt att de banktjänster som tillhandahålls av värdepapperscentraler av sådan storlek och beskaffenhet att de utgör en betydande risk för den finansiella stabiliteten i unionen står under ECB:s direkta tillsyn på de villkor som föreskrivs i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ([3]) vad gäller policyn för stabilitetstillsyn av kreditinstitut. Den här förordningen bör inte påverka tillämpningen av förordning (EU) nr 1024/2013.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

([3]) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

(52) Ett kreditinstitut eller en värdepapperscentral som har auktoriserats att tillhandahålla banktjänster anknutna till avveckling bör följa all nuvarande och kommande unionslagstiftning som är tillämplig på kreditinstitut. Denna förordning bör inte påverka direktiv 2014/59/EU och varje framtida unionslagstiftningsakt avseende ramen för återhämtning och resolution av kreditinstitut, värdepappersföretag och andra finansinstitut.

(53) För att uppnå en tillräcklig grad av säkerhet och kontinuitet i de tjänster som värdepapperscentralerna tillhandahåller, bör värdepapperscentralen omfattas av särskilda enhetliga och direkt tillämpliga stabilitets- och kapitalkrav, som reducerar deras juridiska och operativa risker och investeringsrisker.

(54) Säkerheten i de länkarrangemang som upprättas mellan värdepapperscentraler bör omfattas av särskilda krav för att göra det möjligt för deras respektive deltagare att få tillträde till andra avvecklingssystem för värdepapper. Tillhandahållandet av anknutna banktjänster via en separat juridisk person bör inte förhindra värdepapperscentraler från att motta sådana tjänster, särskilt när de är deltagare i ett värdepappersavvecklingssystem som drivs av en annan värdepapperscentral. Det är särskilt viktigt att alla potentiella risker som uppstår på grund av länkningsarrangemangen, som exempelvis kreditrisker, likviditetsrisker, organisatoriska risker eller alla andra relevanta risker för värdepapperscentraler, reducerats i full utsträckning. Beträffande samverkande länkar är det viktigt att sammanlänkade avvecklingssystem för värdepapper tillämpar identiska tidpunkter för införande av ett överföringsuppdrag i respektive system samt för tidpunkten då sådana överföringsuppdrag blir oåterkalleliga och att de tillämpar likvärdiga regler för tidpunkten då överföringar av värdepapper och kontanter blir slutgiltiga. Samma principer bör gälla för värdepapperscentraler som använder gemensam it-infrastruktur för avveckling.

(55) För att möjliggöra en effektiv tillsyn av värdepapperscentralers verksamhet från de behöriga myndigheternas sida bör värdepapperscentraler vara föremål för stränga krav på registerföring. Värdepapperscentraler bör under minst tio år bevara alla registreringar och uppgifter om alla sina tjänster, inbegripet transaktionsuppgifter för säkerhetshanteringstjänster som inbegriper behandling av avtal om återköp av värdepapper eller avtal om värdepapperslån. Värdepapperscentralerna kan behöva ange ett gemensamt format för sina kunders tillhandahållande av transaktionsuppgifter, för att möjliggöra uppfyllandet av kravet på registerföring i enlighet med de relevanta tekniska standarderna för tillsyn och för genomförande antagna enligt denna förordning.

(56) I många medlemsstater är emittenter enligt nationell rätt skyldiga att emittera vissa typer av värdepapper, särskilt aktier, hos sina nationella värdepapperscentraler. För att undanröja detta hinder för en väl fungerande efterhandelsmarknad i unionen och för att tillåta emittenter att välja det effektivaste sättet att förvalta sina värdepapper, bör emittenter ha rätt att välja vilken värdepapperscentral som helst som är etablerad i unionen för att registrera sina värdepapper och erhålla relevanta värdepapperscentralstjänster. Eftersom en harmonisering av den nationella bolagsrätten inte omfattas av denna förordning, ska den nationella bolagsrätten eller liknande rätt enligt vilken värdepappren har utfärdats fortsätta att gälla och åtgärder vidtas för att säkerställa att kraven i den nationella bolagsrätten eller liknande rätt kan uppfyllas i de fall där rätten att välja värdepapperscentral utnyttjas. Sådan nationell bolagsrätt och liknande rätt enligt vilken värdepappren har utfärdats styr förhållandet mellan emittenten och innehavarna eller annan tredje part samt deras respektive rättigheter och skyldigheter med koppling till värdepappren, såsom rösträtt, utdelning och företagshändelser. Vägran att tillhandahålla en emittent tjänster bör vara tillåten endast på grundval av en genomgripande riskbedömning eller om värdepapperscentralen inte tillhandahåller några emissionstjänster med anknytning till värdepapper som har utfärdats enligt bolagsrätten eller liknande rätt i den relevanta medlemsstaten. Behöriga myndigheter bör kunna ingripa snabbt och effektivt, om en värdepapperscentral utan tillräckliga skäl vägrar att tillhandahålla tjänster till emittenter.

(57) Mot bakgrund av växande gränsöverskridande innehav och överföring av värdepapper, som förstärks genom denna förordning, är det av yttersta angelägenhet och vikt att det fastställs tydliga regler för vilken lag som ska vara tillämplig på äganderättsaspekter i samband med värdepapper på konton som upprätthålls av värdepapperscentraler. Detta är dock en horisontell fråga, som inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde och som skulle kunna behandlas i framtida unionslagstiftningsakter.

(58) Genom Europeiska uppförandekoden för clearing och avveckling av den 7 november 2006 inrättades en frivillig ram för att möjliggöra tillträde mellan värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer.

Efterhandelssektorn följer emellertid fortfarande nationsgränserna, vilket gör kostnaderna för gränsöverskridande handel onödigt höga. Det är nödvändigt att fastställa enhetliga villkor för länkar mellan värdepapperscentraler och för tillträde mellan värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer. För att värdepapperscentraler ska kunna erbjuda sina deltagare tillträde till andra marknader bör de ha rätt att bli deltagare i en annan värdepapperscentral eller begära att en annan värdepapperscentral ska utveckla särskilda funktioner, så att de får tillträde till den senare. Sådant tillträde bör ges på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor och bör endast nekas, om det skulle utgöra ett hot mot finansmarknadernas smidiga och ordnade funktion eller orsaka systemrisker. Behöriga myndigheter måste kunna ingripa snabbt och effektivt, om en värdepapperscentral utan tillräckliga skäl vägrar att bevilja en annan värdepapperscentral tillträde. Om länkar mellan värdepapperscentraler skapar betydande avvecklingsrisker, bör de omfattas av auktorisation och utökad tillsyn av relevanta behöriga myndigheter.

(59) Värdepapperscentraler bör också ha tillträde till transaktionsdata från en central motpart eller en handelsplats och dessa marknadsinfrastrukturer bör ha tillträde till de avvecklingssystem för värdepapper som värdepapperscentralerna driver. Sådant tillträde får endast nekas, om det skulle utgöra ett hot mot finansmarknadernas smidiga och ordnade funktion eller orsaka systemrisker och får inte nekas på grund av förlust av marknadsandelar.

(60) Behöriga myndigheter måste kunna ingripa snabbt och effektivt, om värdepapperscentraler eller marknadsinfrastrukturer utan tillräckliga skäl vägrar att ge tillträde till sina tjänster. Den här förordningen kompletterar tillträdesbestämmelserna mellan handelsplatser, centrala motparter och värdepapperscentraler som fastställs i förordning (EU) nr 648/2012 och förordning (EU) nr 600/2014, vilka är nödvändiga för att upprätta en konkurrenskraftig inre marknad för efterhandelstjänster. Esma och kommissionen bör fortsätta att nära övervaka hur efterhandelsinfrastrukturen utvecklas och kommissionen bör vid behov ingripa för att förhindra konkurrenssnedvridning på den inre marknaden.

(61) En sund tillsyns- och uppföranderam för finanssektorn bör bygga på starka tillsyns- och sanktionssystem. Därför bör tillsynsmyndigheter ha tillräckliga befogenheter att agera och tillgång till avskräckande sanktionsordningar mot olagligt beteende. För att främja mer likformiga sanktioner mellan tillsynsaktiviteter gjordes en översyn av befintliga befogenheter att påföra sanktioner och hur de tillämpas i praktiken i kommissionens meddelande av den 8 december 2010 om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn.

(62) För att säkerställa att värdepapperscentraler, kreditinstitut utsedda som avvecklingsagenter, medlemmarna i deras ledningsorgan och varje annan person som i praktiken kontrollerar deras verksamhet eller andra personer verkligen uppfyller kraven i denna förordning, bör behöriga myndigheter kunna påföra administrativa sanktioner och vidta andra åtgärder som är effektiva, proportionella och avskräckande.

(63) För att sanktioner ska få avskräckande effekt och tillämpas konsekvent i alla medlemsstater bör denna förordning innehålla en förteckning över de viktigaste administrativa sanktioner och andra åtgärder som måste finnas tillgängliga för de behöriga myndigheterna, bestämmelser om befogenheten att påföra de sanktionerna och vidta andra åtgärder mot alla personer, juridiska eller fysiska, som är ansvariga för en överträdelse samt en förteckning över de viktigaste kriterierna vid fastställande av sådana sanktioners och andra åtgärders nivå och typ och de administrativa sanktionsavgifternas nivå. Administrativa sanktionsavgifter bör fastställas med hänsyn till faktorer som identifierade finansiella fördelar till följd av överträdelsen, överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet, försvårande eller förmildrande omständigheter samt vikten av att de administrativa sanktionsavgifterna får en avskräckande effekt och om lämpligt inkludera en rabatt för samarbete med den behöriga myndigheten. Beslut om och offentliggörande av sanktioner bör respektera de grundläggande rättigheterna enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*), i synnerhet respekten för privatlivet och familjelivet (artikel 7), rätten till skydd av personuppgifter (artikel 8) och rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol (artikel 47).

(64) För att potentiella överträdelser ska upptäckas bör det införas effektiva mekanismer för att uppmuntra rapportering av potentiella eller faktiska överträdelser av denna förordning till de behöriga myndigheterna. De mekanismerna bör omfatta ändamålsenliga skyddsmekanismer för de personer som rapporterar potentiella eller faktiska överträdelser av förordningen och de personer som anklagas för sådana överträdelser. Ändamålsenliga förfaranden bör inrättas för att tillgodose den anklagades rätt till skydd av personuppgifter, rätt till försvar och rätt att yttra sig innan ett slutligt beslut som påverkar personen i fråga antas samt rätten att väcka talan inför domstol mot beslut eller åtgärder som rör personen i fråga.

(65) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av bestämmelser om straffrättsliga påföljder i medlemsstaternas rätt.

(66) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG [1] reglerar den behandling av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna enligt denna förordning. Varje utbyte eller överföring av personuppgifter som görs av medlemsstaternas behöriga myndigheter bör ske i enlighet med de bestämmelser om överföring av personuppgifter som fastställs i direktiv 95/46/EG. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 [2] reglerar Esmas behandling av personuppgifter enligt den här förordningen. Esmas eventuella utbyte eller överföring av personuppgifter bör ske i enlighet med de regler för överföring av personuppgifter som fastställs i förordning (EG) nr 45/2001.

(67) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och följer de principer som erkänns i stadgan, i synnerhet rätten till respekt för privatlivet och familjelivet, rätten till skydd av personuppgifter, rätten till ett effektivt rättsmedel och en opartisk rättegång, rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott, samt näringsfriheten, och måste tillämpas i enlighet med de rättigheterna och principerna.

(68) Esma bör spela en central roll vid tillämpningen av den här förordningen genom att se till att nationella behöriga myndigheter tillämpar unionens regler på ett enhetligt sätt och genom att lösa tvister mellan dem.

(69) Esma bör lämna in årliga rapporter till kommissionen med en bedömning av tendenser och potentiella risker på de marknader som omfattas av den här förordningen. De rapporterna bör minst innefatta en bedömning av avvecklingseffektivitet, internaliserad avveckling, gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster, skälen till avslag på ansökningar om tillträde och eventuella andra väsentliga hinder för konkurrens i samband med finansiella efterhandelstjänster, inbegripet sådana hinder som uppstår till följd av olämplig användning av licenser, lämpligheten med sanktioner för utebliven avveckling, i synnerhet behovet av ytterligare flexibilitet i fråga om sanktioner för utebliven avveckling av illikvida finansiella instrument, tillämpningen av medlemsstaternas bestämmelser om civilrättsligt ansvar på förluster som åsamkas av värdepapperscentraler, villkoren för tillhandahållande av anknutna banktjänster, krav avseende skydd av deltagare och deras kunders värdepapper och sanktionsordningen, och de får vid behov inbegripa rekommendationer om preventiva eller korrigerande åtgärder. Esma bör även inom en lämplig tidsram och i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010 genomföra inbördes utvärderingar av de behöriga myndigheternas verksamhet. Med tanke på värdepapperscentralers systemvikt och det faktum att de regleras på unionsnivå för första gången, är det lämpligt att kräva att sådana inbördes utvärderingar inledningsvis bör ske åtminstone vart tredje år beträffande tillsynen av de värdepapperscentraler som använder sig av friheten att tillhandahålla tjänster eller delta i en samverkande länk.

(70) I och med att Esma är ett organ med mycket specialiserade expertkunskaper om värdepapper och värdepappersmarknader är det lämpligt och ändamålsenligt att Esma anförtros utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som inte inbegriper politiska ställningstaganden, för överlämnande till kommissionen. I angivna fall bör Esma också bedriva ett nära samarbete med medlemmarna i ECBS och EBA.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

(71) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010 i fråga om de närmare detaljerna för avvecklingsdisciplinåtgärder, rapporteringen av internaliserad avveckling, information och andra uppgifter som en värdepapperscentral ska lämna i sin ansökan om auktorisation, villkoren för när värdepapperscentralers behöriga myndigheter får godkänna att värdepapperscentraler har ägarintressen i vissa juridiska personers kapital, information som olika myndigheter ska lämna till varandra under sin tillsyn av värdepapperscentralerna, information som den ansökande värdepapperscentralen ska tillhandahålla Esma i sin ansökan om erkännande, innehåll i styrformerna för värdepapperscentraler, utformning av de register som värdepapperscentraler ska upprätthålla, de risker som värdepapperscentraler behöver ta hänsyn till när de genomför en genomgripande riskbedömning och de behöriga myndigheternas bedömning av skälen till avslag på ansökan om tillträde, närmare beskrivning av förfarandet för deltagares och emittenters tillträde till värdepapperscentraler, tillträde mellan värdepapperscentraler och mellan värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer, närmare beskrivning av de åtgärder som värdepapperscentraler ska vidta för att upprätthålla en emissions integritet, reducering av operativa risker och investeringsrisker och risker till följd av länkar mellan värdepapperscentraler, närmare beskrivning av kapitalkrav för värdepapperscentraler, utformningen av ansökan om auktorisation för tillhandahållande av anknutna banktjänster, det extra kapitalkravet samt stabilitetskraven för kredit- och likviditetsrisker för de värdepapperscentraler och utsedda kreditinstitut som har auktoriserats att tillhandahålla anknutna banktjänster.

(72) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010 i fråga om standardformulär och mallar för rapporteringen av internaliserad avveckling, värdepapperscentralers ansökan om auktorisation, för tillhandahållandet av information mellan olika behöriga myndigheter med anledning av tillsyn av värdepapperscentraler, för de relevanta samarbetsarrangemangen mellan myndigheter i hemmedlemsstater och värdmedlemsstater, format för de register som värdepapperscentraler ska bevara, för förfarandena i fall där en deltagare eller emittent nekas tillträde till en värdepapperscentral, värdepapperscentraler nekas tillträde till varandra eller tillträde nekas mellan värdepapperscentraler och andra marknadsinfrastrukturer samt för samrådet med olika myndigheter innan auktorisation beviljas en avvecklingsagent.

(73) I syfte att uppnå målen som anges i denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på specifika bestämmelser om vissa definitioner, parametrar för beräkning av administrativa sanktionsavgifter för deltagare som orsakar utebliven avveckling, kriterierna för när en värdepapperscentrals verksamhet i en värdmedlemsstat bör anses vara av väsentlig betydelse för den medlemsstaten. Det är av särskild vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(74) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att besluta om bedömningen av regler i tredjeland för erkännande av värdepapperscentraler från tredjeland. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([1]).

(75) Vid bedömningen av tredjelands relevanta bestämmelser bör ett proportionellt, resultatbaserat tillvägagångssätt användas, med inriktning på efterlevnad av relevanta unionsregler och i relevanta fall internationella standarder. Villkorligt eller tillfälligt erkännande får också beviljas, om det inte finns några områden med väsentliga skillnader som kan ha förutsebara skadliga effekter på unionsmarknaderna.

(76) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa enhetliga krav för avveckling och för värdepapperscentraler, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(77) Direktiv 98/26/EG måste ändras för att anpassas till Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU [1], varigenom godkända avvecklingssystem för värdepapper inte längre ska anmälas till kommissionen utan till Esma.

(78) Med hänsyn till att denna förordning harmoniserar åtgärderna på unionsnivå för att förhindra och hantera utebliven avveckling och har ett bredare tillämpningsområde för sådana åtgärder än Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 [2], måste artikel 15 i den förordningen upphävas.

(79) Värdepapperscentraler bör undantas från tillämpningen av direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014, om de tillhandahåller tjänster som uttryckligen anges i denna förordning. För att säkerställa att enheter som tillhandahåller investeringstjänster och verksamhet omfattas av direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014 och för att undvika snedvridning av konkurrensen mellan olika typer av tillhandahållare av sådana tjänster, måste det dock ställas krav på att värdepapperscentraler som utför investeringstjänster och verksamhet i samband med sina anknutna tjänster omfattas av kraven i direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014.

(80) Tillämpningen av kraven på auktorisation och erkännande i denna förordning bör skjutas upp för att ge värdepapperscentraler som är etablerade i unionen eller i tredjeland tillräckligt med tid för att ansöka om auktorisation och erkännande av sin verksamhet i enlighet med denna förordning. Fram till dess att ett beslut om auktorisation eller erkännande av värdepapperscentraler och deras verksamhet, inbegripet länkar mellan värdepapperscentraler, fattas enligt denna förordning, bör respektive nationella regler om auktorisation och erkännande av värdepapperscentraler fortsätta att gälla.

(81) Det är också nödvändigt att skjuta upp tillämpningen av kraven på avvecklingsdisciplin och rapporteringsskyldighet för företag som internaliserar en avveckling till alla nödvändiga delegerade eller implementerade akter som ytterligare specificerar sådana krav är klara och att kraven på att vissa överlåtbara värdepapper ska registreras i kontobaserad form och skyldigheten att avveckla förpliktelser i avvecklingssystem för värdepapper senast den andra bankdagen efter handeln för att ge marknadsdeltagare som innehar värdepapper i pappersform eller tillämpar längre avvecklingsperioder tillräckligt med tid för att uppfylla de kraven.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs enhetliga krav för avvecklingen av finansiella instrument i unionen och regler för värdepapperscentralers organisation och uppträdande i syfte att främja en säker, effektiv och smidig avveckling.

2. Denna förordning är tillämplig på avveckling av alla finansiella instrument och på verksamheten hos värdepapperscentraler, om inte annat anges i denna förordning.

3. Denna förordning påverkar inte unionsrätten om specifika finansiella instrument, särskilt direktiv 2003/87/EG.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (EUT L 331, 15.12.2010, s. 120).

[2] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 av den 14 mars 2012 om blankning och vissa aspekter av kreditswappar (EUT L 86, 24.3.2012, s. 1).

4. Artiklarna 10–20, 22–24 och 27, 28.6, 30.4, 46 och 47, bestämmelserna i avdelning IV och kraven på att rapportera till behöriga myndigheter eller relevanta myndigheter eller på att följa deras beslut enligt denna förordning är inte tillämpliga på medlemmarna i ECBS, andra nationella organ i medlemsstaterna som utför liknande uppgifter eller andra offentliga organ som har ansvar för eller ingriper i förvaltningen av den offentliga skulden i unionen när det gäller sådana värdepapperscentraler som de ovannämnda organen förvaltar direkt under samma förvaltningsorgans ansvar, som har tillgång till de organens medel och som inte är en separat enhet.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

1. värdepapperscentral: en juridisk person som driver ett avvecklingssystem för värdepapper som avses i avsnitt A punkt 3 i bilagan och tillhandahåller minst ytterligare en huvudtjänst som förtecknas i avsnitt A i bilagan.

2. värdepapperscentral från tredjeland: en juridisk person som är etablerad i ett tredjeland och tillhandahåller en tjänst liknande den huvudtjänst som avses i avsnitt A punkt 3 i bilagan och utför minst ytterligare en huvudtjänst som förtecknas i avsnitt A i bilagan.

3. immobilisering: koncentrerad placering av fysiska värdepapper hos en värdepapperscentral, så att överföringar därefter blir möjliga genom ett kontobaserat system.

4. dematerialiserad form: det faktum att finansiella instrument endast existerar i kontobaserad form.

5. mottagande värdepapperscentral: värdepapperscentral som mottar en ansökan från en annan värdepapperscentral om att få tillgång till dess tjänster genom en länk mellan värdepapperscentraler.

6. ansökande värdepapperscentral: värdepapperscentral som ansöker om tillgång till en annan värdepapperscentrals tjänster genom en länk mellan värdepapperscentraler.

7. avveckling: slutförande av en värdepapperstransaktion, när den utförs, i syfte att reglera förpliktelserna mellan parterna i en transaktion genom överföring av kontantmedel eller värdepapper eller bådadera.

8. finansiella instrument eller värdepapper: finansiella instrument enligt definitionen i artikel 4.1.15 i direktiv 2014/65/EU.

9. överföringsuppdrag: överföringsuppdrag enligt definitionen i artikel 2 i andra strecksatsen i direktiv 98/26/EG.

10. avvecklingssystem för värdepapper: ett system enligt artikel 2 a första, andra och tredje strecksatsen i direktiv 98/26/EG som inte drivs av en central motpart vars verksamhet består i utförandet av överföringsuppdrag.

11. företag som internaliserar en avveckling: ett institut, inbegripet ett institut som har auktoriserats i enlighet med direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU, som utför överföringsuppdrag för kunders räkning eller för egen räkning på annat sätt än genom ett avvecklingssystem för värdepapper.

12. avsedd avvecklingsdag: den dag som förs in som avvecklingsdag i avvecklingssystemet för värdepapper och på vilken parterna i en värdepapperstransaktion har kommit överens om att avvecklingen ska äga rum.

13. avvecklingsperiod: tidsperioden mellan handelsdagen och den avsedda avvecklingsdagen.

14. bankdag: bankdag enligt definitionen i artikel 2 n i direktiv 98/26/EG.

15. utebliven avveckling: när en avveckling av en värdepapperstransaktion inte sker på den avsedda avvecklingsdagen eller endast sker delvis på grund av brist på värdepapper eller kontantmedel, och oavsett underliggande orsak.

16. central motpart: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012.

17. behörig myndighet: den myndighet som varje medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 11, såvida inte annat följer av denna förordning.

18. relevant myndighet: varje myndighet som avses i artikel 12.

19. deltagare: varje deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper enligt definitionen i artikel 2 f i direktiv 98/26/EG.

20. ägarintresse: ägarintresse enligt artikel 2.2 första meningen i direktiv 2013/34/EU eller direkt eller indirekt innehav av minst 20 % av rösterna eller kapitalet i ett företag.

21. kontroll: förhållandet mellan två företag enligt vad som beskrivs i artikel 22 i direktiv 2013/34/EU.

22. dotterföretag: ett dotterföretag i den mening som avses i artiklarna 2.10 och 22 i direktiv 2013/34/EU.

23. hemmedlemsstat: den medlemsstat där en värdepapperscentral är etablerad.

24. värdmedlemsstat: den medlemsstat, annan än hemmedlemsstaten, där en värdepapperscentral har en filial eller tillhandahåller värdepapperscentralstjänster.

25. filial: ett driftställe, annat än huvudkontoret, som är en del av en värdepapperscentral, saknar rättskapacitet och tillhandahåller de tjänster som värdepapperscentralen har auktorisation att tillhandahålla.

26. obestånd, när det gäller en deltagare: en situation där insolvensförfaranden enligt definitionen i artikel 2 j i direktiv 98/26/EG inleds gentemot en deltagare.

27. leverans mot betalning: en avvecklingsmekanism för värdepapper som kopplar en överföring av värdepapper till en överföring av kontantmedel, så att leveransen av värdepapper endast sker om och endast om den motsvarande överföringen av kontantmedel sker och vice versa.

28. värdepapperskonto: ett konto på vilket värdepapper kan krediteras eller debiteras.

29. länk mellan värdepapperscentraler: ett arrangemang mellan värdepapperscentraler, som innebär att en värdepapperscentral blir deltagare i en annan värdepapperscentrals avvecklingssystem för värdepapper, i syfte att underlätta överföring av värdepapper från deltagarna i den sistnämnda värdepapperscentralen till deltagarna i den förstnämnda värdepapperscentralen eller ett arrangemang genom vilket en värdepapperscentral får indirekt tillträde till en annan värdepapperscentral via en mellanhand. Länkar mellan värdepapperscentraler omfattar standardiserade länkar, anpassade länkar, indirekta länkar och länkar för driftskompatibilitet.

30. standardiserad länk: en länk mellan värdepapperscentraler, där en värdepapperscentral blir deltagare i en annan värdepapperscentrals avvecklingssystem för värdepapper på samma villkor som gäller för andra deltagare i den senare värdepapperscentralens avvecklingssystem för värdepapper.

31. anpassad länk: en länk mellan värdepapperscentraler, där en värdepapperscentral som blir deltagare i en annan värdepapperscentrals avvecklingssystem för värdepapper tillhandahålls särskilda tjänster utöver de tjänster som denna värdepapperscentral normalt tillhandahåller deltagare i avvecklingssystemet för värdepapper.

32. indirekt länk: ett arrangemang mellan en värdepapperscentral och en tredje part som inte är en värdepapperscentral och som är deltagare i en annan värdepapperscentrals avvecklingssystem för värdepapper. En sådan länk upprättas av en värdepapperscentral för att underlätta överföringen av värdepapper till dess deltagare från deltagarna i en annan värdepapperscentral.

33. samverkande länk: en länk mellan värdepapperscentraler, som innebär att värdepapperscentralerna enas om att upprätta gemensamma tekniska lösningar för avveckling i de system för avveckling avvärdepapper som de driver.

34. internationella, öppna kommunikationsförfaranden och standarder: internationellt godkända standarder för kommunikationsförfaranden, såsom standardformat för meddelanden och datarepresentation, som är tillgängliga för alla eventuella intresserade parter på rättvisa, öppna och icke-diskriminerande grunder.

35. överlåtbara värdepapper: överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 4.1.44 i direktiv 2014/65/EU.

36. aktier: värdepapper som anges i artikel 4.1.44 a i direktiv 2014/65/EU.

37. penningmarknadsinstrument: penningmarknadsinstrument enligt definitionen i artikel 4.1.17 i direktiv 2014/65/EU.

38. andelar i företag för kollektiva investeringar: sådana andelar i företag för kollektiva investeringar som avses i avsnitt C punkt 3 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU.

39. utsläppsrätter: utsläppsrätter enligt definitionen i bilaga I avsnitt C punkt 11 i direktiv 2014/65/EU, utom derivat som avser utsläppsrätter.

40. reglerad marknad: reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU.

41. multilateral handelsplattform eller MTF-plattform: multilateral handelsplattform enligt definitionen i artikel 4.1.22 i direktiv 2014/65/EU.

42. handelsplats: en handelsplats enligt definitionen i artikel 4.1.24 i direktiv 2014/65/EU.

43. avvecklingsagent: avvecklingsagent enligt definitionen i artikel 2 d i direktiv 98/26/EG.

44. tillväxtmarknad för små och medelstora företag: en tillväxtmarknad för små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 4.1.12 i direktiv 2014/65/EU.

45. ledningsorgan: ett eller flera organ hos en värdepapperscentral, som har utsetts i enlighet med nationell rätt och har befogenhet att fastställa värdepapperscentralens strategi, mål och allmänna inriktning och som kontrollerar och övervakar ledningens beslutsfattande och inbegriper personer som i praktiken leder värdepapperscentralens verksamhet.

Om ett ledningsorgan enligt nationell rätt omfattar olika organ med specifika uppgifter, ska kraven i denna förordning endast tillämpas på de ledamöter i ledningsorganet som i den tillämpliga nationella rätten tilldelas det relevanta ansvaret.

46. verkställande ledning: de fysiska personer som utövar de verkställande uppgifterna hos en värdepapperscentral och är ansvariga och rapporteringsskyldiga inför ledningsorganet för den löpande ledningen av värdepapperscentralen.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 67 avseende åtgärder för att ytterligare specificera andra anknutna tjänster än banktjänster som anges i avsnitt B punkterna 1–4 i bilagan samt de anknutna banktjänster som anges i avsnitt C i bilagan.

AVDELNING II

AVVECKLING AV VÄRDEPAPPER

KAPITEL I

Kontobaserad form

Artikel 3

Kontobaserad form

1. Utan att det påverkar punkt 2 ska alla emittenter etablerade i unionen som emitterar eller har emitterat överlåtbara värdepapper som har upptagits till handel eller handlas på handelsplatser se till att dessa värdepapper presenteras i kontobaserad form som immobilisering eller efter en direkt emission i dematerialiserad form.

2. När transaktioner med överlåtbara värdepapper äger rum på en handelsplats, ska de relevanta värdepappren registreras i kontobaserad form hos en värdepapperscentral på eller före den avsedda avvecklingsdagen, såvida de inte redan är registrerade där.

När överlåtbara värdepapper överförs till följd av ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt definitionen i artikel 2.1 a i direktiv 2002/47/EG, ska de värdepapprena registreras i kontobaserad form hos en värdepapperscentral på eller före den avsedda avvecklingsdagen, såvida de inte redan är registrerade där.

Artikel 4

Verkställighet

1. Myndigheterna i den medlemsstat där den emittent som emitterar värdepappren är etablerad ska säkerställa att artikel 3.1 tillämpas.

2. De myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över handelsplatserna, inbegripet de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med artikel 21.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG [1], ska se till att artikel 3.2 första stycket i denna förordning tillämpas, när de värdepapper som avses i artikel 3.1 i denna förordning handlas på handelsplatser.

3. De myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av direktiv 2002/47/EG ska säkerställa att artikel 3.2 andra stycket i denna förordning tillämpas, när de värdepapper som avses i artikel 3.1 i denna förordning överförs till följd av ett avtal om finansiellt säkerhetsställande enligt definitionen i artikel 2.1 a i direktiv 2002/47/EG.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64).

KAPITEL II

Avvecklingsperioder

Artikel 5

Avsedd avvecklingsdag

1. Varje deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper som i det systemet för egen räkning eller för en tredje parts räkning avvecklar transaktioner med överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument, andelar i företag för kollektiva investeringar och utsläppsrätter ska avveckla sådana transaktioner på den avsedda avvecklingsdagen.

2. Vid transaktioner med sådana överlåtbara värdepapper som avses i punkt 1 som utförs på handelsplatser ska den avsedda avvecklingsdagen vara senast två bankdagar efter dagen när handeln sker. Det kravet ska inte gälla för transaktioner som förhandlas privat men utförs på en handelsplats, för transaktioner som utförs bilateralt men rapporteras till en handelsplats eller för den första transaktionen när de berörda överlåtbara värdepappren är föremål för ursprunglig registrering i kontobaserad form enligt artikel 3.2.

3. De behöriga myndigheterna ska se till att punkt 1 tillämpas.

De myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över handelsplatser ska se till att punkt 2 tillämpas.

KAPITEL III

Avvecklingsdisciplin

Artikel 6

Åtgärder för att förhindra utebliven avveckling

1. Handelsplatser ska fastställa förfaranden för att göra det möjligt att bekräfta relevanta uppgifter om sådana transaktioner med finansiella instrument som avses i artikel 5.1 samma dag som transaktionen har utförts.

2. Trots kravet som föreskrivs i punkt 1 ska de värdepappersföretag som har auktoriserats enligt artikel 5 i direktiv 2014/65/EU i tillämpliga fall vidta åtgärder för att begränsa antalet uteblivna avvecklingar.

Sådana åtgärder ska åtminstone bestå av arrangemang mellan värdepappersföretaget och deras professionella kunder som avses i bilaga II till direktiv 2014/65/EU och som ska säkerställa att det skyndsamt meddelas hur värdepapper som ingår i transaktionen ska fördelas, att detta bekräftas och att godkännandet eller icke-godkännandet av villkoren bekräftas i god tid före den avsedda avvecklingsdagen.

Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 för de standardiserade förfaranden och protokoll för meddelanden som ska användas för att uppfylla andra stycket i denna punkt.

3. En värdepapperscentral ska för varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver fastställa förfaranden som underlättar avvecklingar av transaktioner i de finansiella instrument som avses i artikel 5.1 på den avsedda avvecklingsdagen med minimal exponering mot motparts- och likviditetsrisker för deltagarna och en låg andel uteblivna avvecklingar. Den ska genom lämpliga mekanismer främja tidig avveckling på den avsedda avvecklingsdagen.

4. En värdepapperscentral ska för varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver införa åtgärder för att uppmuntra deltagarna att avveckla transaktioner i tid och ge dem incitament till att göra detta. Värdepapperscentraler ska kräva att deltagarna avvecklar sina transaktioner på den avsedda avvecklingsdagen.

5. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa vilka åtgärder som ska vidtas av värdepappersföretag i enlighet med punkt 2 första stycket, närmare bestämmelser om de förfaranden för att underlätta avveckling som avses i punkt 3 och närmare bestämmelser om åtgärder för att uppmuntra och ge incitament till punktlig avveckling av transaktioner i tid enligt punkt 4.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 7

Åtgärder för att hantera utebliven avveckling

1. En värdepapperscentral ska för varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver upprätta ett system som övervakar uteblivna avvecklingar av de transaktioner i finansiella instrument som avses i artikel 5.1. Den ska regelbundet rapportera om antalet och omständigheterna kring uteblivna avvecklingar samt förmedla all annan relevant information, inklusive värdepapperscentralernas och deras deltagares planerade åtgärder för att förbättra avvecklingseffektiviteten, till den behöriga myndigheten och relevanta myndigheter. De rapporterna ska årligen offentliggöras av värdepapperscentralerna i aggregerad och anonymiserad form. De behöriga myndigheterna ska meddela Esma all relevant information om uteblivna avvecklingar.

2. En värdepapperscentral ska för varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver inrätta förfaranden som underlättar avvecklingar av de transaktioner i finansiella instrument som avses i artikel 5.1 vilka inte avvecklas på den avsedda avvecklingsdagen. Dessa förfaranden ska inbegripa en sanktionsmekanism, som effektivt ska avskräcka deltagare som orsakar utebliven avveckling.

Värdepapperscentralerna ska före införandet av de förfaranden som avses i första stycket samråda med de relevanta handelsplatserna och centrala motparterna för vilka de tillhandahåller avvecklingstjänster.

Sanktionsmekanismerna som avses i första stycket ska inbegripa sanktionsavgifter för deltagare som orsakar utebliven avveckling (*ansvariga deltagare*). Sanktionsavgifterna ska beräknas på daglig basis för varje bankdag som avveckling av en transaktion uteblir efter den avsedda avvecklingsdagen fram till utgången av den ersättningsköpsprocess som avses i punkt 3, men inte längre än fram till den faktiska avvecklingsdagen. Sanktionsavgifterna ska inte utformas som en inkomstkälla för värdepapperscentralen.

3. Utan att det påverkar de sanktionsmekanismen som avses i punkt 2 och rätten att annullera en transaktion bilateralt ska, om en ansvarig deltagare underlåter att leverera de finansiella instrument som avses i artikel 5.1 till den mottagande deltagaren inom fyra bankdagar efter den avsedda avvecklingsdagen (*förlängningsperiod*), ett ersättningsköpsförfarande inledas, genom vilket dessa instrument ska bli tillgängliga för avveckling och levereras till den mottagande deltagaren inom en lämplig tidsram.

Om transaktionen avser ett finansiellt instrument som handlas på en tillväxtmarknad för små och medelstora företag ska förlängningsperioden vara 15 dagar, såvida inte tillväxtmarknaden för små och medelstora företag beslutar att tillämpa en kortare period.

4. Följande undantag från de krav som avses i punkt 3 ska vara tillämpliga:

a) På grundval av typen av tillgång och de berörda finansiella instrumentens likviditet får förlängningsperioden utökas från fyra bankdagar upp till maximalt sju bankdagar, om en kortare förlängningsperiod skulle få konsekvenser för de berörda finansmarknadernas smidiga och ordnade funktion.

b) Vid transaktioner som består av flera deltransaktioner, inbegripet avtal om återköp av värdepapper eller avtal om värdepapperslån, ska den ersättningsköpsprocess som avses i punkt 3 inte vara tillämplig om tidsramen för transaktionerna är tillräckligt kort och gör ersättningsköpsprocessen verkningslös.

5. Utan att det påverkar punkt 7 ska de undantag som avses i punkt 4 inte vara tillämpliga på transaktioner som avser aktier, om de transaktionerna clearas av en central motpart.

6. Utan att det påverkar de sanktionsmekanismen som avses i punkt 2 ska, i fall där det vid tidpunkten för handeln avtalade priset på aktierna är högre än det pris som har betalats för genomförandet av ersättningsköpet, mellanskillnaden betalas av den ansvariga deltagaren till den mottagande deltagaren senast den andra bankdagen efter det att de finansiella instrumenten har levererats efter ersättningsköpet.

7. Om ersättningsköpet misslyckas eller inte är möjligt, kan den mottagande deltagaren välja att få en kontantersättning eller att skjuta upp genomförandet av ersättningsköpet till ett lämpligt senare datum (*uppskjutandeperiod*). Om de relevanta finansiella instrumenten inte levereras till den mottagande deltagaren före utgången av uppskjutandeperioden, ska kontantersättning betalas.

Kontantersättningen betalas till den mottagande deltagaren senast den andra bankdagen efter utgången av antingen ersättningsköpsprocessen eller uppskjutandeperioden när uppskjutandeperioden har valts.

8. Den ansvariga deltagaren ska ersätta den enhet som genomför ersättningsköpet för alla belopp som har betalats i enlighet med punkterna 3, 4 och 5, inbegripet eventuella avgifter för utförande av ersättningsköpet. Deltagarna ska tydligt informeras om sådana avgifter.

9. Värdepapperscentraler, centrala motparter och handelsplatser ska införa förfaranden som gör det möjligt att i samråd med deras respektive behöriga myndigheter tillfälligt stänga av en deltagare som konsekvent och systematiskt underlåter att leverera de finansiella instrument som avses i artikel 5.1 på den avsedda avvecklingsdagen och att offentliggöra dennes identitet först efter det att deltagaren har fått tillfälle att lämna synpunkter, förutsatt att de behöriga myndigheterna för värdepapperscentralen, de centrala motparterna och handelsplatserna samt de för deltagaren har blivit vederbörligen informerade. Utöver samråden före en eventuell avstängning ska värdepapperscentraler, centrala motparter och handelsplatser utan dröjsmål anmäla till respektive behöriga myndigheter om avstängningen av en deltagare. Den behöriga myndigheten ska omedelbart informera de relevanta myndigheterna om en deltagares avstängning.

Offentliggöranden av avstängningar får inte innehålla personuppgifter i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 95/46/EG.

10. Punkterna 2–9 ska tillämpas på alla transaktioner med de finansiella instrument som avses i artikel 5.1 som har upptagits till handel eller handlas på en handelsplats eller som clearas av en central motpart enligt följande:

a) För transaktioner som clearas av en central motpart ska den centrala motparten vara den enhet som genomför ersättningsköpet enligt punkterna 3–8.

b) För transaktioner som inte clearas av en central motpart men som utförs på en handelsplats ska handelsplatsen i sina interna regler införa en skyldighet för sina medlemmar och sina deltagare att tillämpa de åtgärder som avses i punkterna 3–8.

c) För alla andra transaktioner än de som avses i a och b i det här stycket ska värdepapperscentralerna i sina interna regler införa en skyldighet för sina deltagare att omfattas av de åtgärder som avses i punkterna 3–8.

En värdepapperscentral ska tillhandahålla centrala motparter och handelsplatser den avvecklingsinformation som krävs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna punkt.

Utan att det påverkar leden a, b och c i första stycket får värdepapperscentraler övervaka genomförandet av de ersättningsköp som avses i de leden vilka avser flera olika avvecklingsinstruktioner gällande samma finansiella instrument och med samma utgångsdatum för genomförandeperioden, i syfte att minimera det antal ersättningsköp som ska genomföras och därigenom deras påverkan på priserna för de relevanta finansiella instrumenten.

11. Punkterna 2–9 ska inte tillämpas för ansvariga deltagare som är centrala motparter.

12. Punkterna 2–9 ska inte tillämpas om insolvensförfaranden inleds mot den ansvariga deltagaren.

13. Denna artikel ska inte tillämpas om huvudhandelsplatsen för en aktie finns i ett tredjeland. Vad som är huvudhandelsplatsen för en aktie ska fastställas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 236/2012.

14. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 67 för att utifrån typen av tillgång och det finansiella instrumentets likviditet och typen av transaktion fastställa parametrarna för beräkning av vad som är en avskräckande och proportionell nivå för de sanktionsavgifter som avses i punkt 2 tredje stycket, vilka ska säkerställa en betryggande avvecklingsdisciplin och de berörda finansmarknadernas smidiga och ordnade funktion.

15. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa följande:

a) Närmare bestämmelser om det system för att övervaka uteblivna avvecklingar och de rapporter om uteblivna avvecklingar som avses i punkt 1.

b) Förfarandena för indrivning och omfördelning av sanktionsavgifter samt eventuella andra intäkter från sådana sanktioner i enlighet med punkt 2.

c) Närmare bestämmelser om den lämpliga ersättningsköpsprocessen som avses i punkterna 3–8, inbegripet lämpliga tidsramar för leveransen av det finansiella instrumentet efter den ersättningsköpsprocess som avses i punkt 3. Dessa tidsramar ska utformas med hänsyn till typen av tillgång och de finansiella instrumentens likviditet.

d) Omständigheter då förlängningsperioden skulle kunna förlängas, beroende på typen av tillgång och de finansiella instrumentens likviditet, i enlighet med de villkor som avses i punkt 4 a och med beaktande av kriterierna för bedömning av likviditet i artikel 2.1.17 i förordning (EU) nr 600/2014.

e) Transaktionstyper och de särskilda tidsramar för dessa enligt punkt 4 b vilka gör ersättningsköp verkningslösa.

f) En metod för beräkning av den kontantersättning som avses i punkt 7.

g) Villkoren för när en deltagare anses konsekvent och systematiskt underlåta att leverera finansiella instrument som avses i punkt 9.

h) Den nödvändiga avvecklingsinformation som avses i punkt 10 andra stycket.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 8

Verkställighet

1. Den behöriga myndigheten för den värdepapperscentral som driver avvecklingssystemet för värdepapper, den relevanta myndigheten med ansvar för övervakning över det berörda avvecklingssystemet för värdepapper samt de behöriga myndigheterna för tillsyn av handelsplatser, värdepappersföretag och centrala motparter ska ha behörighet att säkerställa att artiklarna 6 och 7 tillämpas av de institut som står under deras tillsyn och att övervaka de påförda sanktionerna. Vid behov ska de respektive behöriga myndigheterna bedriva ett nära samarbete med varandra. Medlemsstaterna ska informera Esma om de utsedda behöriga myndigheter som ingår i tillsynsstrukturen på nationell nivå.

2. För att säkerställa enhetliga och effektiva tillsynsmetoder i unionen i fråga om artiklarna 6 och 7 i denna förordning får Esma i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Överträdelser av bestämmelserna i denna avdelning ska inte påverka giltigheten av ett privat avtal om finansiella instrument eller parternas möjlighet att göra bestämmelserna i ett privat avtal om finansiella instrument gällande.

KAPITEL IV

Internaliserad avveckling

Artikel 9

Företag som internaliserar avveckling

1. Företag som internaliserar en avveckling ska varje kvartal till de behöriga myndigheterna där de är etablerade rapportera den aggregerade volymen och värdet av alla värdepapperstransaktioner som de har avvecklat utanför avvecklingssystem för värdepapper.

Behöriga myndigheter ska utan dröjsmål överföra de uppgifter de har erhållit i enlighet med första stycket till Esma och informera Esma om potentiella risker med anledning av denna avvecklingsverksamhet.

2. Esma får i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i vilka innehållet i dessa rapporter specificeras ytterligare.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för rapportering och överföring av de uppgifter som avses i punkt 1.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING III

VÄRDEPAPPERSCENTRALER

KAPITEL I

Auktorisation och tillsyn av värdepapperscentraler

Avsnitt 1

Myndigheter ansvariga för auktorisation och tillsyn av värdepapperscentraler

Artikel 10

Behörig myndighet

Utan att det påverkar den övervakning som genomförs av medlemmarna i ECBS som avses i artikel 12.1, ska en värdepapperscentral vara auktoriserad och stå under tillsyn av den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat.

Artikel 11

Utnämning av behörig myndighet

1. Varje medlemsstat ska utse den behöriga myndighet som ska ansvara för utförandet av uppgifterna enligt denna förordning i samband med auktorisation och tillsyn av värdepapperscentraler som är etablerade på deras territorium utförs samt underrätta Esma om detta.

Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet, ska den fastställa deras respektive roller och utse en enda myndighet som ansvarig för samarbetet med andra medlemsstaters behöriga myndigheter, de relevanta myndigheterna, Esma och EBA, när det särskilt hänvisas till dem i denna förordning.

2. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som har utsetts i enlighet med punkt 1.

3. De behöriga myndigheterna ska ha alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter.

Artikel 12

Relevanta myndigheter

1. Följande myndigheter ska delta i auktorisationen och tillsynen av värdepapperscentraler, när det särskilt hänvisas till dem i denna förordning:

a) Den myndighet som ansvarar för tillsyn av det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentralen i den medlemsstat vars rätt är tillämplig på avvecklingssystemet.

b) De centralbanker i unionen som ger ut de mest relevanta valutorna i vilka avveckling sker.

c) I relevanta fall den centralbank i unionen på vars konton kontantdelen i ett avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentralen avvecklas.

2. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de relevanta myndigheter som avses i punkt 1.

3. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med fastställande av villkoren för när de unionsvalutor som avses i punkt 1 b ska anses vara de mest relevanta, och arrangemang för att inrätta en effektiv process för samråd med de relevanta myndigheter som avses i leden b och c i den punkten.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 13

Informationsutbyte

1. Behöriga myndigheter, relevanta myndigheter och Esma ska på begäran och utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. Behöriga myndigheter, relevanta myndigheter, Esma och andra organ eller fysiska och juridiska personer som mottar konfidentiell information vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning får använda den enbart för utförandet av sina uppgifter.

Artikel 14

Samarbete mellan myndigheter

1. Behöriga myndigheter, relevanta myndigheter och Esma ska bedriva ett nära samarbete med varandra, inbegripet genom att utbyta all relevant information för tillämpningen av denna förordning. Om lämpligt och relevant ska detta samarbete omfatta andra offentliga myndigheter och organ, särskilt sådana som har inrättats eller utsetts enligt direktiv 2003/87/EG.

För att säkerställa enhetliga och effektiva tillsynsmetoder i unionen, däribland samarbete mellan behöriga myndigheter och relevanta myndigheter vid de olika bedömningar som krävs för tillämpningen av denna förordning, får Esma i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utfärda riktlinjer för behöriga myndigheter i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2. På grundval av tillgängliga uppgifter ska de behöriga myndigheterna vid utövandet av sina allmänna uppgifter vederbörligen beakta sina besluts potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i övriga berörda medlemsstater, särskilt i krissituationer som avses i artikel 15.

Artikel 15

Krissituationer

Utan att det påverkar det underrättelseförfarande som fastställs i artikel 6.3 i direktiv 98/26/EG ska behöriga myndigheter och relevanta myndigheter omedelbart underrätta Esma, Europeiska systemrisknämnden inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 ([1]) och varandra om krissituationer för värdepapperscentraler, inklusive all utveckling på finansmarknaderna som kan inverka negativt på marknadens likviditet, stabiliteten för en valuta i vilken avveckling sker, penningpolitikens integritet eller det finansiella systemets stabilitet i någon av de medlemsstater där värdepapperscentralen eller någon av dess deltagare är etablerad.

Avsnitt 2

Villkor och förfaranden för auktorisation av värdepapperscentraler

Artikel 16

Auktorisation av en värdepapperscentral

1. Varje juridisk person som omfattas av definitionen av en värdepapperscentral ska erhålla en auktorisation av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den är etablerad innan den inleder sin verksamhet.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

2. Auktorisationen ska ange de huvudtjänster som förtecknas i avsnitt A i bilagan och andra anknutna tjänster än banktjänster som är tillåtna enligt avsnitt B i bilagan som värdepapperscentralen är auktoriserad att tillhandahålla.

3. En värdepapperscentral ska alltid uppfylla de nödvändiga villkoren för auktorisation.

4. En värdepapperscentral och dess oberoende revisorer ska utan onödigt dröjsmål informera den behöriga myndigheten om väsentliga förändringar som påverkar efterlevnaden av villkoren för auktorisation.

Artikel 17

Förfarande för att bevilja auktorisation

1. Den sökande värdepapperscentralen ska lämna in en ansökan om auktorisation till sin behöriga myndighet.

2. Ansökan om auktorisation ska åtföljas av all information som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastställa att den sökande värdepapperscentralen vid tidpunkt för auktorisationen vidtagit alla nödvändiga arrangemang för att uppfylla kraven som anges i denna förordning. Ansökan om auktorisation ska innehålla en verksamhetsplan, i vilken den tilltänkta verksamhetsinriktningen och värdepapperscentralens organisationsstruktur ska beskrivas.

3. Inom 30 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska den behöriga myndigheten bedöma om ansökan är fullständig. Om ansökan inte är fullständig, ska den behöriga myndigheten fastställa en tidsfrist inom vilken den sökande värdepapperscentralen måste lämna kompletterande information. Den behöriga myndigheten ska meddela den sökande värdepapperscentralen, när ansökan anses vara fullständig.

4. Från och med tidpunkten när ansökan anses vara fullständig, ska den behöriga myndigheten översända all information i ansökan till de relevanta myndigheterna och samråda med de myndigheterna om egenskaperna hos det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av den ansökande värdepapperscentralen. Varje relevant myndighet får inom tre månader från mottagandet av informationen framföra sina synpunkter till den behöriga myndigheten.

5. Om en ansökande värdepapperscentral avser att tillhandahålla de tjänster som avses i artikel 4.1.2 i direktiv 2014/65/EU utöver tillhandahållandet av andra anknutna tjänster än banktjänster som är uttryckligen angivna i avsnitt B i bilagan, ska den behöriga myndigheten översända all information i ansökan till den myndighet som avses i artikel 67 i direktiv 2014/65/EU och samråda med den myndigheten om den ansökande värdepapperscentralens förmåga att uppfylla kraven i direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014.

6. Den behöriga myndigheten ska, innan en värdepapperscentrals auktorisation beviljas, samråda med de behöriga myndigheterna i den andra berörda medlemsstaten i följande fall:

a) Värdepapperscentralen är dotterföretag till en värdepapperscentral som är auktoriserad i en annan medlemsstat.

b) Värdepapperscentralen är dotterföretag till det moderföretag till en värdepapperscentral som är auktoriserat i en annan medlemsstat.

c) Värdepapperscentralen kontrolleras av samma fysiska eller juridiska personer som har kontrollen över en annan värdepapperscentral som är auktoriserad i en annan medlemsstat.

7. Det samråd som avses i punkt 6 ska minst omfatta följande:

a) Lämpligheten hos aktieägare och personer som avses i artikel 27.6 samt anseendet och erfarenheten hos de personer som i praktiken styr värdepapperscentralens verksamhet som avses i artikel 27.1 och 27.4, när de aktieägarna och personerna är gemensamma för värdepapperscentralen och för en värdepapperscentral som är auktoriserad i en annan medlemsstat.

b) Huruvida förbindelserna som avses i punkt 6 a, b och c mellan den värdepapperscentral som är auktoriserad i en annan medlemsstat och den ansökande värdepapperscentralen påverkar den senares förmåga att uppfylla kraven i denna förordning.

8. Senast sex månader efter inlämnandet av en fullständig ansökan ska den behöriga myndigheten skriftligen med ett fullständig motiverat beslut underrätta den sökande värdepapperscentralen om auktorisationen har beviljats eller avslagits.

9. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa vilken information den sökande värdepapperscentralen ska lämna till den behöriga myndigheten i ansökan om auktorisation.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

10. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för ansökan om auktorisation.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 18

Effekter av auktorisationen

1. Verksamheten hos den auktoriserade värdepapperscentralen ska begränsas till tillhandahållandet av de tjänster som omfattas av auktorisationen eller av anmälan i enlighet med artikel 19.8.

2. Avvecklingssystem för värdepapper får endast drivas av auktoriserade värdepapperscentraler, inbegripet centralbanker som fungerar som värdepapperscentraler.

3. En auktoriserad värdepapperscentral får ha ägarintresse endast i en juridisk person vars verksamhet är begränsad till tillhandahållande av de tjänster som förtecknas i avsnitten A och B i bilagan, såvida inte ett sådant ägarintresse godkänns av dess behöriga myndighet på grunden att det inte i betydande utsträckning höjer värdepapperscentralens riskprofil.

4. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa vilka kriterier som ska beaktas av de behöriga myndigheterna vid godkännande av värdepapperscentralers ägarintressen i andra juridiska personer än de som tillhandahåller de tjänster som förtecknas i avsnitten A och B i bilagan. Sådana kriterier får inbegripa huruvida de tjänster som tillhandahålls av den juridiska personen kompletterar de tjänster som erbjuds av en värdepapperscentral och i vilken utsträckning värdepapperscentralens exponeras mot ekonomiska förpliktelser till följd av sådant ägarintresse.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 19

Utvidgning och utkontraktering av verksamheter och tjänster

1. En auktoriserad värdepapperscentral ska lämna in en ansökan om auktorisation till den behöriga myndigheten i dess hemmedlemsstat när den vill utkontraktera en huvudtjänst till en tredje part enligt artikel 30 eller utvidga sina tjänster till en eller flera av följande tjänster:

a) Ytterligare huvudtjänster som förtecknas i avsnitt A i bilagan och inte omfattas av den ursprungliga auktorisationen.

b) Anknutna tjänster som tillåts enligt, men inte uttryckligen förtecknas, i avsnitt B i bilagan och inte omfattas av den ursprungliga auktorisationen.

c) Drift av ytterligare ett avvecklingssystem för värdepapper.

d) Avveckling av hela eller delar av kontantdelen av värdepapperscentralens avvecklingssystem i konton hos en annan avvecklingsagent.

e) Upprättande av en samverkande länk, inbegripet med värdepapperscentraler i tredjeland.

2. Beviljandet av auktorisation enligt punkt 1 ska ske enligt det förfarande som anges i artikel 17.

Den behöriga myndigheten ska inom tre månader efter inlämnandet av en fullständig ansökan underrätta den ansökande värdepapperscentralen om auktorisationen har beviljats eller avslagits.

3. Värdepapperscentraler som är etablerade i unionen och avser att upprätta en samverkande länk ska lämna in en ansökan om auktorisation enligt punkt 1 e till sina respektive behöriga myndigheter. De myndigheterna ska samråda med varandra om godkännandet av länken mellan värdepapperscentraler. Om de fattar olika beslut och båda myndigheterna samtycker, får ärendet hänskjutas till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som Esma tilldelas enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. De myndigheter som avses i punkt 3 ska endast neka att auktorisera en länk, om en sådan länk mellan värdepapperscentraler skulle utgöra ett hot mot finansmarknadernas smidiga och ordnade funktion eller orsaka systemrisker.

5. Samverkande länkar hos värdepapperscentraler som utkontrakterar en del av sina tjänster med anknytning till dessa länkar för driftskompatibilitet till en offentlig enhet i enlighet med artikel 30.5 samt sådana samverkande länkar som inte avses i punkt 1 e ska inte vara föremål för auktorisation enligt den punkten utan anmälas till värdepapperscentralernas behöriga och relevanta myndigheter innan de upprättas, genom tillhandahållande av all relevant information som möjliggör för dessa myndigheter att bedöma uppfyllandet av kraven i artikel 48.

6. En värdepapperscentral som är etablerad och auktoriserad i unionen får upprätthålla eller upprätta en länk med en värdepapperscentral i ett tredjeland i enlighet med de villkor och förfaranden som fastställs i denna artikel. Om länkarna upprättas med värdepapperscentraler i tredjeländer, ska den information som tillhandahålls av den ansökande värdepapperscentralen göra det möjligt för den behöriga myndigheten att utvärdera om sådana länkar uppfyller de krav som fastställs i artikel 48 eller krav som är likvärdiga med dem som fastställs i artikel 48.

7. Den behöriga myndigheten för den ansökande värdepapperscentralen ska kräva att den värdepapperscentralen bryter en länk mellan värdepapperscentraler som har anmälts, om en sådan länk inte uppfyller de krav som föreskrivs i artikel 48 och därmed innebär ett hot mot finansmarknadernas smidiga och ordnade funktioneller orsakar systemrisker. Om en behörig myndighet som kräver att en värdepapperscentral ska bryta en länk mellan värdepapperscentraler ska den följa det förfarande som fastställs i artikel 20.2 och 20.3.

8. De ytterligare anknutna tjänster som uttryckligen anges i avsnitt B i bilagan ska inte vara föremål för auktorisation utan ska anmälas till den behöriga myndigheten innan de tillhandahålls.

Artikel 20

Återkallande av auktorisation

1. Utan att det påverkar eventuella korrigerande åtgärder enligt avdelning V ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten återkalla auktorisationen under någon av följande omständigheter, om värdepapperscentralen

a) under tolv månader inte har utnyttjat sin auktorisation, uttryckligen har frånsagt sig auktorisationen eller inte har tillhandahållit några tjänster eller utövat någon verksamhet under de föregående sex månaderna,

b) har erhållit auktorisationen genom att lämna osanna uppgifter eller på något annat olagligt sätt,

c) inte längre uppfyller de villkor enligt vilka auktorisationen beviljades och inte har vidtagit de korrigerande åtgärder som den behöriga myndigheten har begärt inom en viss tidsfrist,

d) allvarligt eller systematiskt har överträtt kraven som föreskrivs i den här förordningen och i tillämpliga fall i direktiv 2014/65/EU eller förordning (EU) nr 600/2014.

2. Så snart den behöriga myndigheten upptäcker att någon av de omständigheter som avses i punkt 1 föreligger, ska den omedelbart samråda med de relevanta myndigheter och i tillämpliga fall den myndighet som avses i artikel 67 i direktiv 2014/65/EU om huruvida auktorisationen måste återkallas.

3. Esma eller någon relevant myndighet och i tillämpliga fall den myndighet som avses i artikel 67 i direktiv 2014/65/EU får när som helst begära att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten undersöker om denna värdepapperscentral fortfarande uppfyller villkoren för auktorisationen.

4. Den behöriga myndigheten får begränsa återkallandet av auktorisationen till en viss tjänst, verksamhet eller finansiellt instrument.

5. En värdepapperscentral ska upprätta, genomföra och upprätthålla lämpliga förfaranden som säkerställer punktlig och ordnad avveckling och att kundernas och deltagarnas tillgångar överförs till en annan värdepapperscentral i händelse av återkallande av auktorisationen som avses i punkt 1.

Artikel 21

Register över värdepapperscentraler

1. Beslut som fattas av behöriga myndigheter enligt artiklarna 16, 19 och 20 ska omedelbart meddelas Esma.

2. Centralbankerna ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om de avvecklingssystem för värdepapper som de driver.

3. Namnet på varje värdepapperscentral som bedriver verksamhet enligt denna förordning och som har beviljats auktorisation enligt artiklarna 16, 19 eller 25 ska föras in i ett register med angivande av de tjänster och i tillämpliga fall de typer av finansiella instrument för vilka värdepapperscentralen har auktoriserats. Registret ska inbegripa värdepapperscentralens filialer som värdepapperscentralen driver i andra medlemsstater, länkar mellan värdepapperscentraler och de uppgifter som krävs enligt artikel 31, om medlemsstaterna har använt sig av den möjlighet som anges i den artikeln. Esma ska göra registret tillgängligt på sin särskilda webbplats och hålla det uppdaterad.

Avsnitt 3

Tillsyn av värdepapperscentraler

Artikel 22

Översyn och utvärdering

1. Den behöriga myndigheten ska minst en gång om året se över de arrangemang, strategier, förfaranden och mekanismer som har genomförts av en värdepapperscentral för efterlevande av denna förordning samt utvärdera de risker som denna värdepapperscentral är eller kan vara exponerad mot eller som den ger upphov till för värdepappersmarknadernas smidiga funktion.

2. Den behöriga myndigheten ska kräva att värdepapperscentralen överlämnar en tillfredsställande återhämtningsplan som säkerställer kontinuitet i dess huvudverksamhet till de behöriga myndigheterna.

3. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att en adekvat resolutionsplan upprättas och upprätthålls för varje värdepapperscentral, så att kontinuitet säkerställs åtminstone för dess kärnverksamhet, med beaktande av storleken, systemvikten, arten, omfattningen och komplexitetsgraden i den berörda värdepapperscentralens verksamhet och en eventuell relevant resolutionsplan som har upprättats i enlighet med direktiv 2014/59/EU.

4. Den behöriga myndigheten ska fastställa hur ofta och hur djupgående översynen och utvärderingen enligt punkt 1 ska genomföras, med beaktande storleken, systemvikten, arten, omfattningen och komplexitetsgraden i den berörda värdepapperscentralens verksamhet. Översynen och utvärderingen ska uppdateras minst en gång årligen.

5. Den behöriga myndigheten ska göra inspektioner på plats hos värdepapperscentralen.

6. När den behöriga myndigheten utför den översyn och utvärdering som avses i punkt 1, ska den i ett tidigt skede samråda med de relevanta myndigheter, särskilt om hur de avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentralen fungerar, och, i tillämpliga fall, med den myndighet som avses i artikel 67 i direktiv 2014/65/EU.

7. Den behöriga myndigheten ska regelbundet och minst en gång om året informera de relevanta myndigheter och, i tillämpliga fall, den myndighet som avses i artikel 67 i direktiv 2014/65/EU om resultaten av den översyn och utvärdering som avses i punkt 1, inbegripet eventuella korrigerande åtgärder eller sanktioner.

8. När de utför den översyn och utvärdering som avses i punkt 1, ska de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av värdepapperscentraler som upprätthåller de typer av förbindelser som avses i artikel 17.6 a, b och c ge varandra all relevant information som kan underlätta arbetet.

9. Den behöriga myndigheten ska ålägga en värdepapperscentral som inte uppfyller kraven i denna förordning att i ett tidigt skede vidta de åtgärder som krävs för att hantera situationen.

10. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa följande:

a) Den information som värdepapperscentralen ska lämna till den behöriga myndigheten för den översyn och utvärdering som avses i punkt 1.

b) Den information som den behöriga myndigheten ska lämna till de relevanta myndigheter som avses i punkt 7.

c) Den information som de behöriga myndigheter som avses i punkt 8 ska lämna till varandra.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

11. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för tillhandahållande av information i enlighet med punkt 10 första stycket.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Avsnitt 4

Tillhandahållande av tjänster i en annan medlemsstat

Artikel 23

Frihet att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat

1. En auktoriserad värdepapperscentral får tillhandahålla de tjänster som avses i bilagan inom unionens territorium, inbegripet genom att upprätta en filial, förutsatt att de tjänsterna omfattas av auktorisationen.

2. En auktoriserad värdepapperscentral som avser att tillhandahålla de huvudtjänster som avses i punkterna 1 och 2 i avsnitt A i bilagan med anknytning till finansiella instrument som har utfärdats enligt en annan medlemsstats rätt som avses i artikel 49.1 eller att inrätta en filial i en annan medlemsstat ska omfattas av det förfarande som avses i punkterna 3–7.

3. Varje värdepapperscentral som för första gången önskar tillhandahålla de tjänster som avses i punkt 2 inom en annan medlemsstats territorium eller ändra omfattningen av de tillhandahållna tjänsterna ska meddela den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten följande:

a) I vilken medlemsstat värdepapperscentralen avser att inleda verksamhet.

b) En verksamhetsplan med uppgift särskilt om vilken eller vilka tjänster värdepapperscentralen avser att tillhandahålla.

c) Vilken eller vilka valutor som värdepapperscentralen avser att hantera.

d) Om det finns en filial, filialens organisatoriska struktur och namnen på dem som ansvarar för ledningen av filialen.

e) I relevanta fall en bedömning av de åtgärder som värdepapperscentralen avser att vidta för att möjliggöra användarnas efterlevnad av den nationella rätt som avses i artikel 49.1.

4. Inom tre månader från mottagandet av den information som avses i punkt 3 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten lämna informationen till den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, såvida den inte, med hänsyn till det planerade tillhandahållandet av de avsedda tjänsterna, har anledning att tvivla på lämpligheten i den administrativa strukturen eller den finansiella situationen för den värdepapperscentral som önskar tillhandahålla sina tjänster i värdmedlemsstaten.

Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ska utan dröjsmål underrätta de relevanta myndigheterna i den medlemsstaten om eventuell information som har mottagits enligt första stycket.

5. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten i enlighet med punkt 4 beslutar att inte översända all information som avses i punkt 3 till värdmedlemsstatens behöriga myndighet, ska den informera den berörda värdepapperscentralen om skälen för vägran inom tre månader från det att den har mottagit all information samt informera värdmedlemsstatens behöriga myndighet om sitt beslut vad gäller punkt 6 a. När information delges som svar på en sådan begäran, ska värdmedlemsstatens behöriga myndighet inte utfärda det meddelande som avses i punkt 6 a.

6. Värdepapperscentralen får börja tillhandahålla de tjänster som avses i punkt 2 i värdmedlemsstaten på följande villkor:

a) Den har mottagit ett meddelande från den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten som bekräftar att myndigheten har tagit emot den information som avses i punkt 4 och, som i relevanta fall, godkänner den bedömning som avses i punkt 3 e.

b) Om det inte har kommit någon mottagningsbekräftelse, inom tre månader från dagen för översändandet av den information som avses i punkt 4.

7. Vid ändring av de förhållanden om vilka information har lämnats i enlighet med punkt 3 ska värdepapperscentralen skriftligen meddela den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ändringen senast en månad innan den genomför ändringen. Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ska också utan dröjsmål underrättas om ändringen genom hemmedlemsstatens behöriga myndighet.

Artikel 24

Samarbete mellan myndigheter i hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten samt inbördes utvärdering

1. Om en värdepapperscentral som är auktoriserad i en medlemsstat har inrättat en filial i en annan medlemsstat, ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten samarbeta nära med varandra vid utförandet av sina uppgifter som föreskrivs i denna förordning, särskilt vid genomförandet av inspektioner på plats vid filialen i fråga. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten respektive värdmedlemsstaten får, under utövandet av sina uppgifter och efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, genomföra inspektioner på plats vid filialen i fråga.

2. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten eller värdmedlemsstaterna får kräva att värdepapperscentraler som tillhandahåller tjänster i enlighet med artikel 23 regelbundet ska rapportera till dem om sin verksamhet i den värdmedlemsstaten, inbegripet för att samla in statistik. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten ska på begäran av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten tillhandahålla hemmedlemsstatens behöriga myndighet de regelbundna rapporterna.

3. Den behöriga myndigheten i värdepapperscentralens hemmedlemsstat ska på begäran av den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten utan dröjsmål lämna såväl upplysningar om vilka emittenterna och deltagarna är i de avvecklingssystem för värdepapper som drivs av den värdepapperscentral som tillhandahåller tjänster i den värdmedlemsstaten som all annan relevant information om den värdepapperscentralens verksamhet i värdmedlemsstaten.

4. När, med beaktande av värdepappersmarknadssituationen i värdmedlemsstaten, den verksamhet som bedrivs av en värdepapperscentral har kommit att få väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i värdmedlemsstaten, ska den behöriga myndigheten i hem- och värdmedlemsstaten och de relevanta myndigheterna i hem-och värdmedlemsstaten upprätta samarbetsarrangemang för tillsynen av värdepapperscentralens verksamhet i värdmedlemsstaten.

Om en värdepapperscentral har kommit att få väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i mer än en värdmedlemsstat, får hemmedlemsstaten besluta att sådana samarbetsarrangemang ska inbegripa tillsynskollegier.

5. Om den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten har tydliga och verifierbara skäl att anta att en värdepapperscentral som tillhandahåller tjänster inom värdmedlemsstatens territorium i enlighet med artikel 23 bryter mot de skyldigheter som följer av bestämmelserna i denna förordning, ska den underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och Esma om sina iakttagelser.

Om värdepapperscentralen, trots de åtgärder som vidtas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten eller för att dessa åtgärder har visat sig vara otillräckliga, fortsätter att överträda de skyldigheter som följer av bestämmelserna i denna förordning, ska den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vidta alla lämpliga åtgärder som behövs för att se till att bestämmelserna i denna förordning följs inom värdmedlemsstatens territorium. Esma ska utan dröjsmål informeras om sådana åtgärder.

Den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten och hemmedlemsstaten får hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelas enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Utan att det påverkar artikel 30 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska Esma efter samråd med medlemmarna i ECBS åtminstone vart tredje år organisera och genomföra en inbördes utvärdering av tillsynen av de värdepapperscentraler som utnyttjar friheten att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat i enlighet med artikel 23 eller deltar i en samverkande länk.

Inom ramen för den inbördes utvärdering som avses i första stycket ska Esma, i lämpliga fall, också begära yttranden eller råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som avses i artikel 37 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 67 i fråga om åtgärder för att fastställa de kriterier enligt vilka en värdepapperscentrals verksamhet i en värdmedlemsstat kan anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i den värdmedlemsstaten.

8. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för det samarbete som avses i punkterna 1, 3 och 5.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Avsnitt 5

Förbindelser med tredjeland

Artikel 25

Tredjeland

1. Värdepapperscentraler från tredjeland får tillhandahålla de tjänster som avses i bilagan inom unionens territorium, inbegripet genom att etablera en filial.

2. Utan hinder av vad som sägs i punkt 1 ska en värdepapperscentral från tredjeland som avser att tillhandahålla de huvudtjänster som avses i punkterna 1 och 2 i avsnitt A i bilagan med anknytning till finansiella instrument som har utfärdats enligt en medlemsstats rätt som avses i artikel 49.1 andra stycket eller att inrätta en filial i en medlemsstat omfattas av det förfarande som avses i punkterna 4–11 i den här artikeln.

3. En värdepapperscentral som är etablerad och auktoriserad i unionen får upprätthålla eller upprätta en länk med en värdepapperscentral från ett tredjeland i enlighet med artikel 48.

4. Esma får efter samråd med de myndigheter som avses i punkt 5 erkänna en värdepapperscentral från tredjeland som har ansökt om erkännande för att tillhandahålla de tjänster som avses i punkt 2, om följande villkor är uppfyllda:

a) Kommissionen har antagit ett beslut i enlighet med punkt 9.

b) Värdepapperscentralen från tredjeland är föremål för effektiv auktorisation, tillsyn och övervakning eller, om avvecklingssystemet för värdepapper drivs av en centralbank, övervakning, som garanterar fullständig efterlevnad av de stabilitetskrav som är tillämpliga i det tredjelandet.

c) Det har upprättats samarbetsarrangemang mellan Esma och de ansvariga myndigheterna i det tredjelandet (nedan kallade *ansvariga tredjelandsmyndigheter*) enligt punkt 10.

d) Värdepapperscentralen från tredjeland vidtar i relevanta fall nödvändiga åtgärder för att möjliggöra efterlevnad bland sina användare av den relevanta nationella rätten i den medlemsstat där den avser att tillhandahålla värdepapperscentralstjänster, inklusive den rätt som avses i artikel 49.1 andra stycket, och de åtgärdernas lämplighet har bekräftats av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där värdepapperscentralen från tredjeland avser att tillhandahålla värdepapperscentralstjänster.

5. När Esma bedömer om de villkor som avses i punkt 4 är uppfyllda, ska den samråda med

a) de behöriga myndigheterna i de medlemsstater i vilka värdepapperscentralen från tredjeland har för avsikt att tillhandahålla värdepapperscentralstjänster, särskilt om hur värdepapperscentralen från tredjeland avser att efterleva det krav som avses i punkt 4 d,

b) de relevanta myndigheterna,

c) de ansvariga tredjelandsmyndigheter som getts uppdraget att auktorisera, utöva tillsyn över och övervaka värdepapperscentraler.

6. Den värdepapperscentral från tredjeland som avses i punkt 2 ska lämna in sin ansökan om erkännande till Esma.

Den ansökande värdepapperscentralen ska överlämna all information till Esma som anses nödvändig för erkännande. Esma ska göra en bedömning av om ansökan är fullständig inom 30 arbetsdagar från och med mottagandet av ansökan. Om ansökan inte är fullständig, ska Esma fastställa en tidsfrist, inom vilken den ansökande värdepapperscentralen måste lämna kompletterande information.

De behöriga myndigheterna i de medlemsstater där värdepapperscentralen från tredjeland avser att tillhandahålla värdepapperscentralstjänster ska bedöma huruvida värdepapperscentralen från tredjeland efterlever den rätt som avses i punkt 4 d och med ett fullständigt motiverat beslut underrätta Esma om huruvida den efterlevs eller inte inom tre månader från det att all nödvändig information mottagits från Esma.

Beslutet om erkännande ska baseras på de kriterier som fastställs i punkt 4.

Senast sex månader efter inlämnandet av en fullständig ansökan ska Esma skriftligen med ett fullständigt motiverat beslut underrätta den sökande värdepapperscentralen om huruvida erkännande beviljats eller avslagits.

7. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna – där den enligt punkt 4 vederbörligen erkända värdepapperscentralen från tredjeland tillhandahåller värdepapperscentralstjänster – får i nära samarbete med Esma begära att de ansvariga tredjelandsmyndigheterna ska

a) regelbundet rapportera om den verksamhet som bedrivs av värdepapperscentralen från tredjeland i de värdmedlemsstaterna, inbegripet för att samla in statistik,

b) inom en lämplig tidsperiod lämna såväl upplysningar om vilka emittenterna och deltagarna är i de avvecklingssystem för värdepapper som drivs av den värdepapperscentral från tredjeland som tillhandahåller tjänster i den värdmedlemsstaten som all annan relevant information om den verksamhet som bedrivs av värdepapperscentralen från tredjeland i värdmedlemsstaten.

8. Esma ska efter att ha samrått med de myndigheter som avses i punkt 5 se över erkännandet av värdepapperscentralen från tredjeland, om den värdepapperscentralen utvidgar sina tjänster i unionen enligt det förfarande som fastställs i punkterna 4, 5 och 6.

Esma ska återkalla erkännandet av värdepapperscentralen, om de villkor som fastställs i punkt 4 inte längre är uppfyllda eller under de omständigheter som avses i artikel 20.

9. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att värdepapperscentraler som har auktoriserats i det tredjelandet följer rättsligt bindande krav, som i praktiken är likvärdiga med kraven i denna förordning, och att de värdepapperscentralerna fortlöpande är föremål för effektiv tillsyn, övervakning och efterlevnadskontroll i det tredjelandet samt att det tredjelandets rättsliga ram tillhandahåller ett effektivt och likvärdigt system för erkännandet av värdepapperscentraler som är auktoriserade enligt tredjelandslagstiftning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet som avses i artikel 68.2.

Vidare får kommissionen, vid fastställandet som avses i första stycket, även överväga huruvida denna rättsliga och tillsynsmässiga ram i ett tredjeland även återspeglar CPSS-IOSCO:s internationellt erkända standarder, såvitt dessa inte strider mot kraven som föreskrivs i denna förordning.

10. I enlighet med artikel 33.1 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska Esma upprätta samarbetsavtal med de ansvariga tredjelandsmyndigheterna vilkas rättsliga och tillsynsmässiga ramar erkänts som likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 9. Sådana avtal ska minst ange följande:

a) Mekanismen för informationsutbyte mellan Esma, behöriga myndigheter i värdmedlemsstaten och de ansvariga tredjelandsmyndigheterna, inbegripet tillträde till all information som Esma begär om de värdepapperscentraler som är auktoriserade i tredjeländerna, i synnerhet tillträde till information i de fall som avses i punkt 7.

b) Mekanismen för att snabbt underrätta Esma när en ansvarig tredjelandsmyndighet anser att en värdepapperscentral som den utövar tillsyn över överträder villkoren för sin auktorisation eller annan tillämplig rätt.

c) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet, om lämpligt inbegripet inspektioner på plats.

Om ett sådant samarbetsavtal innehåller bestämmelser om överföring av personuppgifter från en medlemsstat, ska dessa överföringar följa bestämmelserna i direktiv 95/46/EG, och när ett samarbetsavtal innehåller bestämmelser om att Esma ska överföra personuppgifter, ska dessa överföringar följa bestämmelserna i förordning (EG) nr 45/2001.

11. Om en värdepapperscentral från tredjeland har erkänts i enlighet med punkterna 4–8, får den tillhandahålla de tjänster som avses i bilagan inom unionens territorium, inbegripet genom att inrätta en filial.

12. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa vilka uppgifter den sökande värdepapperscentralen ska lämna till Esma i sin ansökan om erkännande enligt punkt 6.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL II

Krav på värdepapperscentraler

Avsnitt 1

Organisatoriska krav

Artikel 26

Allmänna bestämmelser

1. En värdepapperscentral ska ha stabila styrformer, vilket omfattar en tydlig organisationsstruktur med en tydlig, överblickbar och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva metoder för att identifiera, hantera, övervaka och rapportera de risker som den är eller kan bli utsatt för samt en tillfredsställande ersättningspolitik och rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning.

2. En värdepapperscentral ska införa riktlinjer och förfaranden som är så effektiva att de säkerställer efterlevnad av denna förordning, inklusive ledningens och de anställdas efterlevnad av alla förordningens bestämmelser.

3. En värdepapperscentral ska ha och tillämpa effektiva skriftliga organisatoriska och administrativa förfaranden för att identifiera och hantera potentiella intressekonflikter mellan värdepapperscentralen själv, inbegripet dess ledning, anställda, ledamöter av ledningsorganet eller någon person med direkt eller indirekt koppling till dem, och dess deltagare eller kunder. Den ska upprätthålla och genomföra lämpliga förfaranden för lösande av eventuella intressekonflikter.

4. En värdepapperscentral ska offentliggöra sina styrelseformer och regelverk för verksamheten.

5. En värdepapperscentral ska ha lämpliga förfaranden för att låta sina anställda rapportera internt om potentiella överträdelser av denna förordning genom en särskild kanal.

6. Värdepapperscentralen ska vara föremål för regelbundna och oberoende revisioner. Resultaten av dessa ska meddelas ledningsorganet och tillhandahållas den behöriga myndigheten och användarkommittén, när lämpligt med beaktande av potentiella intressekonflikter mellan medlemmarna i användarkommittén och värdepapperscentralen.

7. När en värdepapperscentral ingår i en företagskoncern som omfattar andra värdepapperscentraler eller sådana kreditinstitut som avses i avdelning IV, ska den anta detaljerade riktlinjer och förfaranden som specificerar hur de krav som fastställs i denna artikel ska tillämpas på koncernen och de olika enheterna i koncernen.

8. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att på värdepapperscentralsnivå och på koncernnivå som avses i punkt 7 fastställa:

a) De övervakningsverktyg för de risker för värdepapperscentraler som avses i punkt 1.

b) Nyckelpersonals ansvar i fråga om riskerna för värdepapperscentraler som avses i punkt 1.

c) De potentiella intressekonflikter som avses i punkt 3.

d) De revisionsmetoder som avses i punkt 6.

e) De omständigheter under vilka det vore lämpligt att delge användarkommittén revisionens resultat i enlighet med punkt 6, med beaktande av potentiella intressekonflikter mellan medlemmarna i användarkommittén och värdepapperscentralen.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 27

Företagsledning, ledningsorgan och aktieägare

1. Företagsledningen ska ha tillräckligt god vandel och erfarenhet att det säkerställer en sund och ansvarsfull ledning av värdepapperscentralen.

2. En värdepapperscentral ska ha ett ledningsorgan, där minst en tredjedel men inte mindre än två av ledamöterna är oberoende.

3. Ersättningen till de oberoende och andra icke verkställande ledamöterna av ledningsorganet ska inte vara kopplad till värdepapperscentralens affärsresultat.

4. Ledningsorganet ska bestå av lämpliga ledamöter med tillräckligt god vandel och en ändamålsenlig blandning av färdigheter, erfarenheter och kunskaper med anknytning till enheten och marknaden. De icke verkställande ledamöterna av ledningsorganet ska besluta om ett mål för representation av det underrepresenterade könet i ledningsorganet och utarbeta en policy för hur antalet personer av det underrepresenterade könet ska ökas, så att målet uppnås. Det målet, policyn och dess genomförande ska offentliggöras.

5. En värdepapperscentral ska klart fastställa ledningsorganets roll och ansvar i enlighet med den relevanta nationella rätten. En värdepapperscentral ska på begäran tillhandahålla den behöriga myndigheten och revisorn protokollen från ledningsorganets möten.

6. Värdepapperscentralens aktieägare och personer som direkt eller indirekt har möjlighet att kontrollera värdepapperscentralens ledning ska vara lämpliga att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av värdepapperscentralen.

7. En värdepapperscentral ska

a) tillhandahålla den behöriga myndigheten och offentliggöra information om värdepapperscentralens ägarförhållanden, särskilt om vilka parter som har möjlighet att utöva kontroll över värdepapperscentralens verksamhet och om hur omfattande deras intressen är,

b) underrätta och ansöka om godkännande från sin behöriga myndighet i fråga om varje beslut om överföring av äganderätt som leder till att sammansättningen av de personer som utövar kontroll över värdepapperscentralen ändras. Värdepapperscentralen ska offentliggöra äganderättsöverföringen efter att ha fått godkännande från sin behöriga myndighet.

Varje fysisk och juridisk person ska utan onödigt dröjsmål informera värdepapperscentralen och dess behöriga myndighet om ett beslut att förvärva eller avyttra äganderätter som leder till att sammansättningen av de personer som utövar kontroll över värdepapperscentralen ändras.

8. Den behöriga myndigheten ska inom 60 arbetsdagar efter mottagandet av den information som avses i punkt 7 besluta om de föreslagna ändringarna i kontrollen över värdepapperscentralen. Den behöriga myndigheten ska neka att godkänna föreslagna ändringar i kontrollen över värdepapperscentralen, om det finns objektiva och verifierbara skäl att anta att de skulle innebära ett hot mot en sund och ansvarsfull ledning av värdepapperscentralen eller mot värdepapperscentralens förmåga att följa denna förordning.

Artikel 28

Användarkommitté

1. En värdepapperscentral ska inrätta en användarkommitté för varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver, vilken ska bestå av företrädare för emittenter och deltagare i dessa avvecklingssystem för värdepapper. Användarkommitténs råd ska vara oberoende av direkt påverkan från värdepapperscentralens ledning.

2. Värdepapperscentralen ska på ett icke-diskriminerande sätt fastställa mandatet för varje användarkommitté som har inrättats, de styrformer som krävs för att säkerställa dess oberoende och dess arbetsordning samt tillträdeskriterier och metoderna för val av användarkommitténs medlemmar. Styrformerna ska vara offentliga och ska säkerställa att användarkommittén rapporterar direkt till ledningsorganet och har regelbundna sammanträden.

3. Användarkommittéerna ska ge ledningsorganet råd om viktiga arrangemang som påverkar medlemmarna, däribland kriterier för att ta in emittenter eller deltagare i respektive avvecklingssystem för värdepapper samt om nivån på tjänsterna.

4. Användarkommittéerna får för ledningsorganet lägga fram ett icke bindande yttrande med en detaljerad motivering rörande värdepapperscentralens prissättningsstruktur.

5. Utan att det påverkar behöriga myndigheters rätt att bli informerade på vederbörligt sätt, ska användarkommitténs medlemmar ha tystnadsplikt. Om användarkommitténs ordförande konstaterar att det föreligger eller kan föreligga en intressekonflikt för en medlem vad gäller ett särskilt ärende, ska denna inte tillåtas att rösta om ärendet.

6. En värdepapperscentral ska skyndsamt informera den behöriga myndigheten och användarkommittén om alla beslut där ledningsorganet beslutar att inte följa användarkommitténs råd. Användarkommittén får informera den behöriga myndigheten om eventuella områden där den anser att det rådet från användarkommitténs inte har följts.

Artikel 29

Registerföring

1. En värdepapperscentral ska bevara alla sina registeruppgifter om sina tjänster och sin verksamhet i minst tio år, inbegripet de anknutna tjänster som avses i avsnitten B och C i bilagan, så att den behöriga myndigheten kan övervaka efterlevnaden av förordningens krav.

2. En värdepapperscentral ska på begäran ge tillträde till de register som avses i punkt 1 åt den behöriga myndigheten och de relevanta myndigheter samt eventuella andra offentliga myndigheter som enligt unionsrätten eller nationell rätt i hemmedlemsstat har rätt att kräva tillträde till sådana register för fullgörande av sina uppgifter.

3. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa närmare bestämmelser om de registeruppgifter som avses i punkt 1, vilka ska bevaras för övervakning av värdepapperscentralens efterlevnad av bestämmelserna i denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa formatet för de registeruppgifter som avses i punkt 1, vilka ska bevaras för övervakning av värdepapperscentralens efterlevnad av bestämmelserna i denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 30

Utkontraktering

1. Om en värdepapperscentral utkontrakterar tjänster eller verksamheter till en tredje part, ska den fortfarande vara ansvarig för att fullgöra samtliga skyldigheter enligt denna förordning och ska alltid uppfylla följande villkor:

a) Utkontraktering får inte leda till delegerat ansvar.

b) Värdepapperscentralens förbindelser med och skyldigheter mot sina deltagare eller emittenter får inte ändras.

c) Villkoren för värdepapperscentralens auktorisation får inte förändras.

d) Utkontrakteringen får inte hindra utövandet av tillsyns- och övervakningsuppgifter, däribland tillträde på plats för att inhämta relevant information för att fullgöra de uppgifterna.

e) Utkontraktering får inte innebära att värdepapperscentralen berövas system och kontroller som är nödvändiga för att hantera sina risker.

f) Värdepapperscentralen ska upprätthålla den sakkunskap och de resurser som är nödvändiga för att bedöma de tillhandahållna tjänsternas kvalitet, tjänsteleverantörens organisatoriska lämplighet och kapitaltäckning, för att effektivt övervaka de utkontrakterade tjänsterna och för att hantera de risker som är förknippade med utkontrakteringen på löpande basis.

g) Värdepapperscentralen ska ha direkt tillgång till relevanta uppgifter om de utkontrakterade tjänsterna.

h) Tjänsteleverantören ska samarbeta med den behöriga myndigheten och de relevanta myndigheterna i samband med de utkontrakterade verksamheterna.

i) Värdepapperscentralen ska se till att tjänsteleverantören uppfyller de standarder som fastställs i den gällande rätten om uppgiftsskydd som skulle vara tillämplig om tjänsteleverantören var etablerad i unionen. Värdepapperscentralen ska vara ansvarig för att se till att de standarderna anges i ett kontrakt mellan parterna och att standarderna upprätthålls.

2. Värdepapperscentralen ska i ett skriftligt avtal fastställa sina egna respektive tjänsteleverantörens rättigheter och skyldigheter. Avtalet om utkontraktering ska göra det möjligt för värdepapperscentralen att upphäva avtalet.

3. En värdepapperscentral och en tjänsteleverantör ska på begäran ge den behöriga myndigheten och de relevanta myndigheterna all information som krävs för att de ska kunna bedöma om den utkontrakterade verksamheten uppfyller kraven i denna förordning.

4. Utkontrakteringen av en huvudtjänst måste auktoriseras enligt artikel 19 av den behöriga myndigheten.

5. Punkterna 1–4 ska inte tillämpas, om en värdepapperscentral utkontrakterar vissa av sina tjänster eller verksamheter till en offentlig enhet eller om utkontrakteringen styrs av särskilda rättsliga ramar, tillsynsramar och verksamhetsramar som den offentliga enheten och den berörda värdepapperscentralen gemensamt har godkänt och formaliserat och som har godkänts av den behöriga myndigheten på grundval av de krav som fastställs i denna förordning.

Artikel 31

Tjänster som tillhandahålls av andra parter än värdepapperscentraler

1. Utan hinder av artikel 30, om så krävs enligt nationell rätt, får en annan person än värdepapperscentraler ansvara för att utföra registreringar på värdepapperskonton som upprätthålls av värdepapperscentraler.

2. Medlemsstater som tillåter andra parter än värdepapperscentraler att tillhandahålla vissa av de huvudtjänster som avses i avsnitt A i bilagan i enlighet med punkt 1 ska i sin nationella rätt fastställa vilka krav som ska gälla i sådant fall. De kraven ska inbegripa de bestämmelser i denna förordning, som ska tillämpas på både värdepapperscentralen och i relevanta fall den andra berörda parten.

3. Medlemsstater som tillåter andra parter än värdepapperscentraler att tillhandahålla vissa huvudtjänster som avses i avsnitt A i bilagan i enlighet med punkt 1 ska delge Esma alla relevanta uppgifter om tillhandahållandet av sådana tjänster, inklusive sin relevanta nationella rätt.

Esma ska införa sådana uppgifter i det register över värdepapperscentraler som avses i artikel 21.

Avsnitt 2

Uppföranderegler

Artikel 32

Allmänna bestämmelser

1. En värdepapperscentral ska ha klart fastställda mål och syften som är möjliga att uppnå, t.ex. för minsta nivå på tjänsterna, förväntningar på riskhantering och affärsprioriteringar.

2. En värdepapperscentral ska ha överblickbara regler för hantering av klagomål.

Artikel 33

Krav för deltagande

1. För varje avvecklingssystem för värdepapper som en värdepapperscentral driver ska den ha offentliga krav för deltagande, som medger rättvist och öppet tillträde för alla juridiska personer som avser att bli deltagare. Kriterierna ska vara öppna, objektiva och icke-diskriminerande för att garantera rättvist och öppet tillträde till värdepapperscentralen med vederbörlig hänsyn till riskerna för den finansiella stabiliteten och marknadernas ordnade funktion. Inträdesbegränsningar ska bara tillåtas, i den utsträckning som de syftar till motiverad kontroll av en särskild risk för värdepapperscentralen.

2. En värdepapperscentral ska behandla en ansökan om tillträde utan dröjsmål genom att besvara ansökan senast inom en månad och ska offentliggöra förfarandena för behandling av ansökningar om tillträde.

3. En värdepapperscentral ska neka deltagare som uppfyller kraven som avses i punkt 1 tillträde endast om detta vederbörligen motiveras skriftligen och grundar sig på en övergripande riskbedömning.

Om en värdepapperscentral vägrar tillträde, har den ansökande deltagaren rätt att klaga hos den behöriga myndigheten för värdepapperscentralen som har nekat tillträde.

Den ansvariga behöriga myndigheten ska granska klagomålet genom att bedöma skälen till vägran och ge den ansökande deltagaren ett motiverat svar.

Den ansvariga behöriga myndigheten ska vid sin bedömning av klagomålet samråda med den behöriga myndigheten på den ort där den ansökande deltagaren är etablerad. Om myndigheten för den ansökande deltagaren inte håller med om den bedömning som har gjorts, får endera av de båda behöriga myndigheterna hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Om värdepapperscentralens vägran att bevilja den ansökande deltagaren tillträde inte anses vara motiverad, ska den behöriga myndigheten för värdepapperscentralen som har nekat tillträde utfärda ett beslut och kräva att värdepapperscentralen ska bevilja den ansökande deltagaren tillträde.

4. En värdepapperscentral ska ha objektiva och överblickbara förfaranden för tillfälligt stopp och ordnat utträde för deltagare som inte längre uppfyller kraven som avses i punkt 1.

5. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa dels de risker som ska tas i beaktande av värdepapperscentraler när de genomför en genomgripande riskbedömning och av behöriga myndigheter när de bedömer skälen till vägran i enlighet med punkt 3, dels den närmare utformningen av det förfarande som avses i punkt 3.

Esma ska lämna in dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senaste den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär och mallar för det förfarande som avses i punkt 3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 34

Öppenhet

1. För varje avvecklingssystem för värdepapper som en värdepapperscentral driver och för var och en av de andra huvudtjänster den tillhandahåller ska värdepapperscentralen offentliggöra de priser och avgifter som gäller för de huvudtjänster som förtecknas i avsnitt A i bilagan som de tillhandahåller. Den ska offentliggöra priser och avgifter för varje tillhandahållen tjänst och varje tillhandahållet uppdrag separat, inklusive avdrag och rabatter och villkoren för att åtnjuta dessa. Den ska ge sina kunder separat tillträde till de specifika tjänster som tillhandahålls.

2. En värdepapperscentral ska offentliggöra sin prislista för att underlätta jämförelser av erbjudanden och ge kunderna möjlighet att förutse vilket pris de kommer att få betala för tjänsterna.

3. En värdepapperscentral ska vara bunden av sin offentliggjorda prissättning för huvudtjänster.

4. En värdepapperscentral ska ge sina kunder information som gör det möjligt att stämma av fakturor mot de offentliggjorda prislistorna.

5. En värdepapperscentral ska till alla kunder lämna ut information som möjliggör för dem att bedöma riskerna som är förbundna med de tillhandahållna tjänsterna.

6. En värdepapperscentral ska redovisa kostnader och intäkter för de tillhandahållna huvudtjänsterna separat och ge den behöriga myndigheten tillgång till informationen.

7. En värdepapperscentral ska redovisa kostnaderna och intäkterna för de tillhandahållna anknutna tjänsterna som helhet och ge den behöriga myndigheten tillgång till informationen.

8. För att säkerställa en effektiv tillämpning av unionens konkurrensbestämmelser och möjliggöra fastställande bland annat av korssubventionering av anknutna tjänster genom huvudtjänster, ska en värdepapperscentral sörja för analytisk redovisning av sin verksamhet. Sådan analytisk redovisning ska åtminstone särskilja kostnaderna för och inkomsterna från var och en av huvudtjänsterna från kostnaderna för och inkomsterna från anknutna tjänster.

Artikel 35

Kommunikation med deltagare och andra marknadsinfrastrukturer

Värdepapperscentraler ska i sin kommunikation med deltagare i de avvecklingssystem för värdepapper som de driver och med de marknadsinfrastrukturer som de samverkar med använda internationella, öppna kommunikationsförfaranden och standarder för meddelanden och referensdata för att underlätta effektiv registrering, betalning och avveckling.

Avsnitt 3

Krav på värdepapperscentralstjänster

Artikel 36

Allmänna bestämmelser

En värdepapperscentral ska för varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver ha lämpliga regler och förfaranden, däribland robusta redovisningsmetoder och kontroller, för att bidra till att säkerställa integriteten hos värdepappersemissioner och att minska och hantera de risker som är förknippade med förvaring och avveckling av transaktioner med värdepapper.

Artikel 37

Emissionens integritet

1. En värdepapperscentral ska vidta lämpliga avstämningsåtgärder för att kontrollera att det antal värdepapper som utgör en hel eller delar av en värdepappersemission som har lämnats in till värdepapperscentralen är lika med summan av de värdepapper som har registrerats på värdepapperskonton som tillhör deltagarna i det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentralen och, i relevanta fall, på ägarkonton som upprätthålls av värdepapperscentralen. Dessa avstämningar ska göras minst en gång om dagen.

2. Om lämpligt och om andra enheter är inblandade i avstämningsprocessen för en viss värdepappersemission, t.ex. emittenten, registerförvaltare, emissionsagenter, överlåtelseagenter, vanliga förvaringsinstitut, andra värdepapperscentraler eller andra enheter, ska värdepapperscentralen och eventuella sådana enheter sörja för lämpliga åtgärder för samarbete och informationsutbyte med varandra för att upprätthålla emissionens integritet.

3. Övertrassering av värdepapper, debetsaldon och skapande av värdepapper ska inte vara tillåtet i ett avvecklingssystem för värdepapper som drivs av en värdepapperscentral.

4. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa de avstämningsåtgärder som en värdepapperscentral ska vidta enligt punkterna 1, 2 och 3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 38

Skydd av deltagarnas och deras kunders värdepapper

1. För varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver ska en värdepapperscentral ha register och konton som gör att den i sina räkenskaper när som helst utan dröjsmål kan segregera en deltagares värdepapper från en annans och i förekommande fall från värdepapperscentralens egna tillgångar.

2. En värdepapperscentral ska ha register och konton som gör det möjligt för varje deltagare att segregera sina egna värdepapper från de värdepapper som innehas av deltagarens kunder.

3. En värdepapperscentral ska ha register och konton som möjliggör för varje deltagare att på ett värdepapperskonto förvara värdepapper som tillhör olika kunder hos den deltagaren (*segregering av samlade kundkonton* (*omnibuskonton*)).

4. En värdepapperscentral ska ha register och konton som gör det möjligt för en deltagare att segregera sina kunders värdepapper om och när deltagaren så önskar (*individuellt segregerade kundkonton*).

5. En deltagare ska åtminstone erbjuda sina kunder möjligheten att välja mellan segregering av samlade kundkonton och individuellt segregerade kundkonton och informera dem om de kostnader och risker som varje alternativ innebär.

En värdepapperscentral och dess deltagare ska dock erbjuda individuellt segregerade kundkonton för personer som är medborgare i eller bosatta i samt juridiska personer som är etablerade i en medlemsstat där detta krävs enligt den nationella rätten i den medlemsstat där värdepappren har utfärdats, enligt dess lydelse den 17 september 2014. Den skyldigheten ska gälla så länge den nationella rätten inte ändras eller upphävs och dess mål förblir giltiga.

6. Värdepapperscentraler och deras deltagare ska offentliggöra skyddsnivåerna och kostnaderna för de olika nivåer av segregering som de tillhandahåller och erbjuda dessa tjänster på rimliga affärsmässiga villkor. De närmare uppgifterna om de olika segregeringsnivåerna ska inbegripa en beskrivning av de viktigaste rättsliga konsekvenserna av de olika segregeringsnivåer som erbjuds, inbegripet information om de berörda jurisdiktionernas tillämplig insolvensrätt.

7. En värdepapperscentral ska inte för något ändamål använda värdepapper som inte tillhör den. En värdepapperscentral får dock använda värdepapper tillhörande en deltagare, om den på förhand har fått denna deltagares uttryckliga godkännande till detta. Värdepapperscentralen ska kräva av sina deltagare att de erhåller eventuellt erforderligt förhandsgodkännande från sina kunder.

Artikel 39

Slutgiltig avveckling

1. En värdepapperscentral ske se till att det avvecklingssystem för värdepapper som den driver erbjuder deltagarna ett tillfredsställande skydd. Medlemsstaterna ska utse och anmäla det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler enligt de förfaranden som avses i artikel 2 a i direktiv 98/26/EG.

2. En värdepapperscentral ska se till att varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver fastställer tidpunkterna för införande av överföringsuppdrag i det avvecklingssystemet för värdepapper och för när överföringsuppdrag blir oåterkalleliga i enlighet med artiklarna 3 och 5 i direktiv 98/26/EG.

3. En värdepapperscentral ska offentliggöra reglerna för när överföringar av värdepapper och kontantmedel i ett avvecklingssystem för värdepapper blir slutgiltiga.

4. Punkterna 2 och 3 ska tillämpas utan att detta påverkar de bestämmelser som är tillämpliga för länkar mellan värdepapperscentraler och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 48.8.

5. En värdepapperscentral ska vidta alla åtgärder som är rimliga för att i enlighet med de regler som avses i punkt 3 säkerställa att de överföringar av värdepapper och kontantmedel som avses i punkt 3 blir slutgiltiga antingen i realtid eller under dagen och i alla händelser senast före utgången av den bankdag som är den faktiska avvecklingsdagen.

6. Om värdepapperscentralen erbjuder de tjänster som avses i artikel 40.2, ska den säkerställa att inbetalningarna från värdepappersavvecklingarna ska finnas tillgängliga att använda för mottagarna senast före utgången av den bankdag som är den avsedda avvecklingsdagen.

7. Alla värdepapperstransaktioner mot kontantmedel mellan direkta deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper som drivs av en värdepapperscentral och som avvecklas i detta avvecklingssystem för värdepapper ska avvecklas på basis av leverans mot betalning.

Artikel 40

Kontantavveckling

1. För transaktioner som är uttryckta i valutan i det land där avvecklingen sker ska värdepapperscentralen avveckla kontantutbetalningarna för sina avvecklingssystem för värdepapper via konton hos en centralbank som ger ut den relevanta valutan om det är praktiskt genomförbart och möjligt.

2. Om det inte är praktiskt genomförbart och möjligt att göra avveckling via centralbankskonton enligt punkt 1, får en värdepapperscentral erbjuda sig att avveckla kontantutbetalningarna för hela eller delar av sitt avvecklingssystem för värdepapper via konton hos ett kreditinstitut eller via egna konton. Om en värdepapperscentral erbjuder avveckling via konton hos ett kreditinstitut eller via sina egna konton, ska den göra så i enlighet med bestämmelserna i avdelning IV.

3. En värdepapperscentral ska säkerställa att all information som lämnas till marknadsdeltagare om riskerna med och kostnaderna för avveckling via konton hos kreditinstitut eller via egna konton är tydlig, rättvisande och inte vilseledande. En värdepapperscentral ska göra information tillgänglig för kunder eller potentiella kunder som är tillräcklig för att de ska kunna identifiera och bedöma riskerna och kostnaderna i samband med avveckling via konton hos kreditinstitut eller via egna konton och ska lämna ut sådan information på begäran.

Artikel 41

Regler och förfarande vid deltagares obestånd

1. För varje avvecklingssystem för värdepapper som en värdepapperscentral driver ska den införa effektiva och tydligt fastställda regler och förfaranden för att hantera en eller flera av dess deltagares obestånd som säkerställer att värdepapperscentralen snabbt kan vidta åtgärder för att begränsa förluster och likviditetspåfrestningar och fortsätta att fullgöra sina skyldigheter.

2. Värdepapperscentralen ska offentliggöra sina regler och relevanta förfaranden för obestånd.

3. En värdepapperscentral ska tillsammans med sina deltagare och andra berörda intressenter regelbundet testa och se över sina obeståndsförfaranden för att se till att de är praktiskt genomförbara och effektiva.

4. För att säkerställa konsekvent tillämpning av denna artikel får Esma i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Avsnitt 4

Stabilitetskrav

Artikel 42

Allmänna bestämmelser

En värdepapperscentral ska införa en sund riskhanteringsram för att på ett heltäckande sätt hantera juridiska, affärsmässiga, operativa och andra direkta eller indirekta risker, inbegripet åtgärder för att minska bedrägeri och försummelse.

Artikel 43

Juridiska risker

1. För sin auktorisation och tillsyn och även som information till sina kunder, ska en värdepapperscentral ha tydliga och begripliga regler, förfaranden och kontrakt för samtliga avvecklingssystem för värdepapper som den driver och samtliga andra tjänster som den tillhandahåller.

2. En värdepapperscentral ska utforma sina regler, förfaranden och kontrakt så att det går att verkställa dem i alla berörda jurisdiktioner, även vid en deltagares obestånd.

3. En värdepapperscentral som bedriver verksamhet inom olika jurisdiktioner ska vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera och reducera de risker som uppstår till följd av eventuella lagval mellan jurisdiktioner.

Artikel 44

Allmän affärsrisk

En värdepapperscentral ska ha robusta lednings- och kontrollsystem och it-verktyg för att identifiera, övervaka och hantera allmänna affärsrisker, inbegripet förluster till följd av dåligt genomförande av affärsstrategin, kassaflöden och driftskostnader.

Artikel 45

Operativ risk

1. En värdepapperscentral ska identifiera källor till operativ risk, såväl interna som externa, och minimera deras effekt genom att använda lämpliga it-verktyg, kontroller och förfaranden, inbegripet för samtliga avvecklingssystem för värdepapper som den driver.

2. En värdepapperscentral ska ha lämpliga it-verktyg som säkerställer en hög grad av säkerhet och driftssäkerhet och har tillräcklig kapacitet. It-verktyg ska på ett tillfredsställande sätt hantera de tillhandahållna tjänsternas och verksamheternas komplexitet, mångfald och inriktning, så att de tryggar en hög säkerhetsstandard och upprätthåller uppgifternas integritet och konfidentialitet.

3. En värdepapperscentral ska för tjänster som den tillhandahåller samt för varje avvecklingssystem för värdepapper som den driver upprätta, genomföra och upprätthålla ändamålsenliga riktlinjer för driftskontinuitet och en plan för katastrofberedskap för att se till att dess tjänster kan upprätthållas, driften snabbt kan återupptas och värdepapperscentralens skyldigheter kan fullgöras vid händelser som medför en betydande risk för avbrott i verksamheten.

4. Den plan som avses i punkt 3 ska göra det möjligt att återupprätta alla transaktioner och deltagares positioner vid tidpunkten för avbrottet, så att värdepapperscentralens deltagare kan fortsätta sin verksamhet på ett säkert sätt och avvecklingen kan fullföljas på fastställd dag, inbegripet genom att säkerställa att driften av avgörande it-system snabbt kan återupptas från och med tidpunkten för avbrottet. Detta ska inbegripa inrättande av en andra driftsanläggning med tillfredsställande resurser, kapacitet, och funktionalitet och lämpliga personalarrangemang.

5. Värdepapperscentralen ska planera och genomföra ett testprogram för de arrangemang som avses i punkterna 1–4.

6. En värdepapperscentral ska identifiera, övervaka och hantera de risker för verksamheten som de viktigaste deltagarna i det avvecklingssystem för värdepapper som den driver samt tjänsteleverantörer, andra värdepapperscentraler eller andra marknadsinfrastrukturer kan utgöra för dess verksamhet. Den ska på begäran tillhandahålla behöriga och relevanta myndigheter information om varje sådan risk som har identifierats.

Den ska även utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten och de relevanta myndigheterna om eventuella operativa incidenter till följd av sådana risker.

7. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa de operativa risker som avses i punkterna 1–6 och de metoder för att testa, hantera och minimera de riskerna, inbegripet de riktlinjer för driftskontinuitet och katastrofberedskap som avses i punkterna 3 och 4 samt metoderna för att bedöma dessa.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 46

Investeringsprinciper

1. En värdepapperscentral ska förvara sina finansiella tillgångar hos centralbanker, auktoriserade kreditinstitut eller auktoriserade värdepapperscentraler.

2. En värdepapperscentral ska vid behov ha snabb tillgång till sina tillgångar.

3. En värdepapperscentral ska endast investera sina finansiella resurser i kontantmedel eller i mycket likvida finansiella instrument med minimala marknads- och kreditrisker. De investeringarna ska kunna avvecklas snabbt och med minimala negativa priseffekter.

4. Det kapitalbelopp, inklusive en värdepapperscentrals balanserade vinstmedel och reserver, som inte har investerats i enlighet med punkt 3, ska inte beaktas med avseende på tillämpningen av artikel 47.1.

5. En värdepapperscentral ska se till att dess totala kreditriskexponering mot varje enskilt auktoriserat kreditinstitut eller auktoriserad värdepapperscentral i vilken den har finansiella tillgångar håller sig inom rimliga gränser vad gäller koncentration.

6. Esma ska i nära samarbete med EBA och medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa vilka finansiella instrument som kan anses vara mycket likvida med minimala marknads- och kreditrisker som avses i punkt 3, en lämplig tidsram för tillgång till tillgångar som avses i punkt 2 samt de gränser för koncentration som avses i punkt 5. Sådana förslag till tekniska standarder för tillsyn ska i lämpliga fall anpassas till de tekniska standarder för tillsyn som har antagits i enlighet med artikel 47.8 i förordning (EU) nr 648/2012.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 47

Kapitalkrav

1. En värdepapperscentrals kapital ska tillsammans med dess balanserade vinstmedel och reserver stå i proportion till de risker som är förbundna med värdepapperscentralens verksamhet. Det ska vid alla tidpunkter vara tillräckligt för att

a) säkerställa att värdepapperscentralen är tillräckligt skyddad mot operativa risker, juridiska risker, förvaringsrisker, investeringsrisker och affärsrisker, så att värdepapperscentralen kan fortsätta att tillhandahålla tjänster vid fortsatt verksamhet,

b) säkerställa en ordnad avveckling eller omstrukturering av värdepapperscentralens verksamheter under en lämplig tidsperiod på minst ett halvår under en rad olika stresscenarier.

2. En värdepapperscentral ska ha en plan för att

a) anskaffa ytterligare kapital, om dess eget kapital närmar sig eller understiger de krav som anges i punkt 1,

b) säkerställa ordnad avveckling av eller omstruktureringskrav för sina verksamheter och tjänster, om värdepapperscentralen inte kan anskaffa nytt kapital.

Planen ska godkännas av ledningsorganet eller en lämplig kommitté inom ledningsorganet och uppdateras regelbundet. Varje uppdatering av planen ska delges den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten får kräva att värdepapperscentralen vidtar ytterligare eller alternativa åtgärder, om den behöriga myndigheten anser att värdepapperscentralens plan är otillfredsställande.

3. EBA ska i nära samarbete med Esma och medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera krav i fråga om kapital, balanserade vinstmedel och reserver för värdepapperscentraler som avses i punkt 1.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Avsnitt 5

Krav på länkar mellan värdepapperscentraler

Artikel 48

Länkar mellan värdepapperscentraler

1. Innan en länk mellan värdepapperscentraler upprättas och fortlöpande när länken mellan värdepapperscentraler väl har upprättats, ska alla berörda värdepapperscentraler identifiera, bedöma, övervaka och hantera alla potentiella källor till risk för sig själva och sina deltagare till följd av länken mellan värdepapperscentraler samt vidta lämpliga åtgärder för att reducera dem.

2. Värdepapperscentraler som avser att upprätta länkar ska lämna in en ansökan om auktorisation till den ansökande värdepapperscentralens behöriga myndighet enligt kravet i artikel 19.1 e eller anmäla till den ansökande värdepapperscentralens behöriga och relevanta myndigheter enligt kravet i artikel 19.5.

3. En länk ska ge de sammanlänkade värdepapperscentralerna och deras deltagare tillräckligt skydd, särskilt vad gäller värdepapperscentralers eventuella krediter samt koncentrations- och likviditetsrisker till följd av länkningsarrangemanget.

En länk ska understödjas av ett lämpligt avtal, där det anges vilka rättigheter och skyldigheter de sammanlänkade värdepapperscentralerna och vid behov värdepapperscentralernas deltagare har. Ett avtal som berör flera jurisdiktioner ska innehålla ett otvetydigt lagval för varje aspekt av länkens drift.

4. I händelse av en preliminär överföring av värdepapper mellan sammanlänkade värdepapperscentraler ska vidareöverföring av värdepapper innan den första överföringen har blivit slutgiltig vara förbjuden.

5. En värdepapperscentral som använder en indirekt länk eller en mellanhand för driften av en länk med en annan värdepapperscentral ska mäta, övervaka och hantera de ytterligare risker som uppstår till följd av att denna indirekta länk eller mellanhand används samt vidta lämpliga åtgärder för att reducera dem.

6. Sammanlänkade värdepapperscentraler ska ha stabila avstämningsförfaranden för att se till att deras respektive register är korrekta.

7. Länkar mellan värdepapperscentraler ska tillåta avveckling genom leverans mot betalning för transaktioner mellan deltagare i sammanlänkade värdepapperscentraler när detta är praktiskt genomförbart och möjligt. Om en länk mellan värdepapperscentraler inte tillåter avveckling genom leverans mot betalning ska en utförlig motivering för detta lämnas till de relevanta och behöriga myndigheterna.

8. Driftskompatibla avvecklingssystem för värdepapper och värdepapperscentraler som använder en gemensam avvecklingsinfrastruktur ska tillämpa identiska tidpunkter för

a) införande av överföringsuppdrag i systemet,

b) när överföringar blir oåterkalleliga.

De avvecklingssystem för värdepapper och värdepapperscentraler som avses i första stycket ska tillämpa likvärdiga regler för tidpunkten när överföringar av värdepapper och kontantmedel blir slutgiltiga.

9. Senast den 18 september 2019 ska alla samverkande länkar mellan värdepapperscentraler som är verksamma i medlemsstater i tillämpliga fall vara länkar som tillåter avveckling genom leverans mot betalning.

10. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa de villkor som avses i punkt 3 enligt vilka varje typ av länkavtal erbjuder tillräckligt skydd för de sammanlänkade värdepapperscentralerna och deras deltagare, särskilt när en värdepapperscentral avser att delta i det avvecklingssystem för värdepapper som drivs av en annan värdepapperscentral, den övervakning och hantering av ytterligare risker som avses i punkt 5 till följd av användningen av mellanhänder, de avstämningsmetoder som avses i punkt 6, de fall där avveckling genom leverans mot betalning via länkar mellan värdepapperscentraler är praktiskt genomförbart och möjligt enligt punkt 7 samt metoderna för att bedöma detta.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenheter att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL III

Tillträde till värdepapperscentraler

Avsnitt 1

Emittenters tillträde till värdepapperscentraler

Artikel 49

Frihet att emittera hos en värdepapperscentral som är auktoriserad i unionen

1. En emittent ska ha rätt att låta värdepapper som har upplåtits till handel på reglerade marknader eller MTF-plattformar eller som handlas på handelsplatser registreras hos vilken värdepapperscentral som helst som är etablerad i en medlemsstat, under förutsättning att värdepapperscentralen i fråga uppfyller de villkor som avses i artikel 23.

Utan att det påverkar emittentens rätt enligt första stycket, ska den bolagsrätt eller annan liknande rätt i medlemsstaten enligt vilken värdepappren har utfärdats fortsätta att tillämpas.

Medlemsstaterna ska se till att det upprättas en förteckning över relevanta nyckelbestämmelser i deras rätt som avses i andra stycket. De behöriga myndigheterna ska delge Esma den förteckningen senast den 18 december 2014. Esma ska offentliggöra förteckningen senast den 18 januari 2015.

Värdepapperscentralen får ta ut en rimlig handelsavgift för sitt tillhandahållande av tjänster till emittenter på basis av självkostnad plus vinstpålägg, såvida inte de båda parterna kommer överens om något annat.

2. När en emittent lämnar in en ansökan om att registrera sina värdepapper hos en värdepapperscentral, ska den senare behandla en sådan ansökan utan dröjsmål och på ett icke-diskriminerande sätt och svara den ansökande emittenten inom tre månader.

3. En värdepapperscentral får vägra att tillhandahålla tjänster till en emittent. En sådan vägran ska baseras på en genomgripande riskbedömning eller på att den värdepapperscentralen inte tillhandahåller de tjänster som avses i punkt 1 i avsnitt A i bilagan med anknytning till värdepapper som har utfärdats enligt bolagsrätten eller annan liknande rätt i den relevanta medlemsstaten.

4. Utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG [1] och kommissionens direktiv 2006/70/EG [2] ska en värdepapperscentral, om den vägrar att tillhandahålla tjänster till en emittent, ge den ansökande emittenten en fullständig skriftlig motivering för sin vägran.

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15).

[2] Kommissionens direktiv 2006/70/EG av den 1 augusti 2006 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG med avseende på definitionen av "person i politiskt utsatt ställning", samt tekniska kriterier för att kunna tillämpa lägre krav på kundkontroll och göra undantag på grund av finansiell verksamhet som drivs tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning (EUT L 214, 4.8.2006, s. 29).

Om en värdepapperscentral vägrar att tillhandahålla tjänster, ska den ansökande emittenten ha rätt att klaga hos den behöriga myndigheten för den värdepapperscentral som vägrar att tillhandahålla sina tjänster.

Den behöriga myndigheten för den aktuella värdepapperscentralen ska i vederbörlig ordning granska klagomålet genom att bedöma värdepapperscentralens skäl för vägran och ge den ansökande emittenten ett motiverat svar.

Den behöriga myndigheten för den aktuella värdepapperscentralen ska vid sin bedömning av klagomålet samråda med den behöriga myndigheten på den plats där den ansökande emittenten är etablerad. Om den behöriga myndigheten på den plats där den ansökande emittenten är etablerad inte håller med om bedömningen, får endera av de båda behöriga myndigheterna hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som Esma tilldelas enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Om värdepapperscentralens vägran att tillhandahålla tjänster till en emittent inte anses vara motiverad, ska den ansvariga behöriga myndigheten utfärda ett beslut och kräva att värdepapperscentralen ska tillhandahålla den ansökande emittenten sina tjänster.

5. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa dels de risker som ska beaktas av värdepapperscentraler som genomför en genomgripande riskbedömning och behöriga myndigheter som bedömer skälen till vägran i enlighet med punkterna 3 och 4, och de närmare bestämmelser om det förfarande som avses i punkt 4.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär och mallar för det förfarande som avses i punkt 4.

Esma ska lämna in dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Avsnitt 2

Tillträde mellan värdepapperscentraler

Artikel 50

Tillträde genom standardiserad länk

En värdepapperscentral ska ha rätt att bli deltagare i en annan värdepapperscentral och upprätta en standardlänk med den värdepapperscentralen i enlighet med artikel 33, förutsatt att länken mellan värdepapperscentraler först anmäls enligt artikel 19.5.

Artikel 51

Tillträde genom anpassad länk

1. Om en värdepapperscentral ansöker om att en annan värdepapperscentral ska upprätta en anpassad länk för att den ska få tillträde till den värdepapperscentralen, ska den värdepapperscentral som tar emot ansökan endast avslå den på grund av riskbedömningar. Den får inte avslå en ansökan på grund av förlust av marknadsandelar.

2. Den mottagande värdepapperscentralen får ta ut en rimlig handelsavgift till självkostnad-plus-vinstpålägg från den ansökande värdepapperscentralen för att ge tillträde genom anpassad länk, om inte båda parter kommer överens om något annat.

Artikel 52

Förfarande för länkar mellan värdepapperscentraler

1. När en värdepapperscentral lämnar in en ansökan om tillträde till en annan värdepapperscentral enligt artiklarna 50 och 51, ska den senare behandla ansökan utan dröjsmål och svara den ansökande värdepapperscentralen inom tre månader.

2. En värdepapperscentral ska vägra en ansökande värdepapperscentral tillträde endast om sådant tillträde skulle hota finansmarknadernas smidiga och ordnade funktion eller medföra systemrisk. En sådan vägran ska baseras på en genomgripande riskbedömning.

Om en värdepapperscentral vägrar att bevilja tillträde, ska den ge den ansökande värdepapperscentralen en fullständig motivering för sin vägran.

Om en värdepapperscentral vägrar tillträde, har den ansökande värdepapperscentralen rätt att klaga hos den behöriga myndigheten för den värdepapperscentral som har vägrat tillträde.

Den mottagande värdepapperscentralens behöriga myndighet ska granska klagomålet genom att bedöma skälen till vägran och ge den ansökande värdepapperscentralen ett motiverat svar.

Den mottagande värdepapperscentralens behöriga myndighet ska vid sin bedömning av klagomålet samråda med den behöriga myndigheten för den ansökande värdepapperscentralen och den relevanta myndigheten för den ansökande värdepapperscentralen enligt artikel 12.1 a. Om någon av myndigheterna för den ansökande värdepapperscentralen inte håller med om bedömningen, får vilken som helst av myndigheterna hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som Esma tilldelas genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Om värdepapperscentralens vägran att bevilja den ansökande värdepapperscentralen tillträde inte anses vara motiverad, ska den mottagande värdepapperscentralens behöriga myndighet utfärda ett beslut och kräva att värdepapperscentralen ska bevilja den ansökande värdepapperscentralen tillträde.

3. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa dels de risker som ska beaktas av värdepapperscentraler som genomför en genomgripande riskbedömning och av behöriga myndigheter när de bedömer skälen till vägran i enlighet med punkt 2, dels närmare bestämmelser om det förfarande som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär och mallar för de förfaranden som avses i punkterna 1 och 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Avsnitt 3

Tillträde mellan en värdepapperscentral och en annan marknadsinfrastruktur

Artikel 53

Tillträde mellan en värdepapperscentral och en annan marknadsinfrastruktur

1. En central motpart och en handelsplats ska lämna transaktionsdata på icke-diskriminerande och öppen grund till en värdepapperscentral på begäran av denna värdepapperscentral och får ta ut en rimlig handelsavgift av den ansökande värdepapperscentralen för sådana transaktionsdata t på basis av självkostnad plus vinstpålägg, om inte båda parter kommer överens om något annat.

En värdepapperscentral ska ge en central motpart eller en handelsplats tillträde till sina avvecklingssystem för värdepapper på icke-diskriminerande och öppen grund och får ta ut en rimlig handelsavgift för detta tillträde enligt självkostnad-plus-vinstpålägg-metoden, om inte båda parter kommer överens om något annat.

2. Om en part lämnar in en ansökan om tillträde till en annan part i enlighet med punkt 1, ska denna ansökan behandlas utan dröjsmål och den ansökande parten få svar inom tre månader.

3. Den mottagande parten ska vägras tillträde endast om sådant tillträde skulle påverka finansmarknadernas smidiga och ordnade funktion eller medföra systemrisk. Den ska inte avslå en ansökan på grund av förlust av marknadsandelar.

En part som vägrar tillträde ska ge den ansökande parten en fullständig skriftlig motivering till denna vägran baserad på en genomgripande riskbedömning. Om en part vägrar tillträde, har den ansökande parten rätt att klaga hos den behöriga myndigheten för den part som har vägrat tillträde.

Den mottagande partens behöriga myndighet och den relevanta myndigheten som avses i artikel 12.1 a ska i vederbörlig ordning granska klagomålet genom att bedöma skälen till vägran och ge den ansökande parten ett motiverat svar.

Den mottagande partens behöriga myndighet ska vid sin bedömning av klagomålet samråda med den behöriga myndigheten och den relevanta myndighet som avses i artikel 12.1 a för den ansökande parten. Om någon av myndigheterna för den ansökande parten inte håller med om den bedömningen som ges, får vilken som helst av dem hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som Esma tilldelas enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Om en parts vägran att bevilja tillträde inte anses vara motiverad, ska den ansvariga behöriga myndigheten utfärda ett beslut och kräva att parten ska bevilja tillträde till sina tjänster inom tre månader.

4. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera dels de risker som ska beaktas av värdepapperscentraler som genomför en genomgripande riskbedömning och av behöriga myndigheter när de bedömer skälen till vägran i enlighet med punkt 3, dels närmare bestämmelser om det förfarande som avses i punkt 3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär och mallar för det förfarande som avses i punkterna 2 och 3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING IV

TILLHANDAHÅLLANDE AV ANKNUTNA BANKTJÄNSTER TILL VÄRDEPAPPERSCENTRALERS DELTAGARE

Artikel 54

Auktorisation och utnämning för tillhandahållande av anknutna banktjänster

1. En värdepapperscentral ska inte själv tillhandahålla några av de anknutna banktjänster som anges i avsnitt C i bilagan, såvida den inte har erhållit en tilläggsauktorisation för att tillhandahålla sådana tjänster i enlighet med denna artikel.

2. En värdepapperscentral som har för avsikt att avveckla kontantdelen av hela eller delar av sitt avvecklingssystem för värdepapper i enlighet med artikel 40.2 eller som på annat sätt önskar tillhandahålla någon av de anknutna banktjänster som avses i punkt 1 ska vara auktoriserad att antingen

a) själv erbjuda sådana tjänster enligt de villkor som anges i den här artikeln, eller

b) för detta syfte utse ett eller flera auktoriserade kreditinstitut i enlighet med artikel 8 i direktiv 2013/36/EU.

3. Om en värdepapperscentral önskar tillhandahålla anknutna banktjänster genom samma juridiska person som driver avvecklingssystemet för värdepapper, ska den auktorisation som avses i punkt 2 endast beviljas om följande villkor uppfylls:

a) Värdepapperscentralen har auktoriserats som kreditinstitut enligt artikel 8 i direktiv 2013/36/EU.

b) Värdepapperscentralen uppfyller de stabilitetskrav som fastställs i artikel 59.1, 59.3 och 59.4 och de tillsynskrav som fastställs i artikel 60.

c) Den auktorisation som avses i led a i detta stycke används endast för att tillhandahålla de anknutna banktjänster som avses i avsnitt C i bilagan och inte för att utföra någon annan verksamhet.

d) Värdepapperscentralen är föremål för ett extra kapitalkrav som återspeglar de risker, inbegripet kredit- och likviditetsrisker, som uppstår med anledning av tillhandahållande av intradagskrediter till bland andra deltagarna i ett avvecklingssystem för värdepapper eller andra användare av värdepapperscentralstjänster.

e) Värdepapperscentralen rapporterar minst varje månad till den behöriga myndigheten och varje år genom som en del av offentliggörandet av information enligt kraven i del åtta av förordning (EU) nr 575/2013 om omfattningen och förvaltningen av intradagslikviditetsrisker i enlighet med artikel 59.4 j i den här förordningen.

f) Värdepapperscentralen har till den behöriga myndigheten överlämnat en tillfredsställande återhämtningsplan som säkerställer kontinuitet i dess huvudverksamhet, även i situationer där likviditets- eller kreditrisken kristalliseras till följd av tillhandahållandet av anknutna banktjänster.

Vid motstridiga bestämmelser som föreskrivs i den här förordningen, i förordning (EU) nr 575/2013 och i direktiv 2013/36/EU, ska den värdepapperscentral som avses i led a första stycket tillgodose de striktaste kraven på stabilitetstillsyn. De tekniska standarder för tillsyn som avses i artiklarna 47 och 59 i den här förordningen ska klargöra fallen av motstridiga bestämmelser.

4. Om en värdepapperscentral önskar utse ett kreditinstitut för att tillhandahålla anknutna banktjänster genom en separat juridisk person som kan ingå i samma företagskoncern som ytterst kontrolleras av samma moderföretag eller inte, ska den auktorisation som avses i punkt 2 endast beviljas om följande villkor uppfylls:

a) Den separata juridiska personen är auktoriserad som kreditinstitut enligt artikel 8 i direktiv 2013/36/EU.

b) Den separata juridiska personen uppfyller de stabilitetskrav som fastställs i artikel 59.1, 59.3 och 59.4 och de tillsynskrav som fastställs i artikel 60.

c) Den separata juridiska personen utför inte själv någon av de huvudtjänster som avses i avsnitt A i bilagan.

d) Den auktorisation som avses i led a används endast för att tillhandahålla de anknutna banktjänster som avses i avsnitt C i bilagan och inte för att utföra någon annan verksamhet.

e) Den separata juridiska personen är föremål för ett extra kapitalkrav som återspeglar de risker, inbegripet kredit- och likviditetsrisker, som uppstår med anledning av tillhandahållande av intradagskrediter bland annat till deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper eller andra användare av värdepapperscentralstjänster.

f) Den separata juridiska personen rapporterar minst varje månad till den behöriga myndigheten och varje år som del av offentliggörandet av information enligt kraven i del åtta i förordning (EU) nr 575/2013 om omfattningen och förvaltningen av intradagslikviditetsrisker i enlighet med artikel 59.4 j i den här förordningen.

g) Den separata juridiska personen har till den behöriga myndigheten överlämnat en tillfredsställande återhämtningsplan som säkerställer kontinuitet i dess huvudverksamhet, inbegripet situationer där likviditets- eller kreditrisken kristalliseras till följd av tillhandahållandet av anknutna banktjänster från en separat juridisk person.

5. Punkt 4 ska inte gälla sådana kreditinstitut som avses i punkt 2 b som erbjuder avveckling av kontantutbetalningarna för delar av värdepapperscentralens avvecklingssystem för värdepapper, om det totala värdet av sådan kontantavveckling genom konton hos de kreditinstituten, beräknat över en ettårsperiod, understiger en procent av det totala värdet av alla värdepapperstransaktioner mot kontantmedel som har avvecklats på värdepapperscentralens konton och uppgår till högst 2,5 miljarder EUR per år.

Den behöriga myndigheten ska åtminstone en gång om året kontrollera att det tröskelvärde som fastställs i första stycket respekteras och rapportera sina iakttagelser till Esma. Om den behöriga myndigheten fastställer att tröskelvärdet har överskridits, ska den kräva att den berörda värdepapperscentralen ansöker om auktorisation i enlighet med punkt 4. Den berörda värdepapperscentralen ska lämna in sin ansökan om auktorisation inom sex månader.

6. Den behöriga myndigheten får kräva att en värdepapperscentral utser mer än ett kreditinstitut eller att den utser ett kreditinstitut och samtidigt också själv tillhandahåller tjänster i enlighet med punkt 2 a i den här artikeln, om den anser att ett kreditinstituts exponering mot koncentrationen av risker enligt artikel 59.3 och 59.4 inte i full utsträckning har reducerats. De utsedda kreditinstituten ska anses vara avvecklingsagenter.

7. En värdepapperscentral som har auktoriserats att tillhandahålla anknutna banktjänster och ett kreditinstitut som har utsetts i enlighet med punkt 2 b ska alltid uppfylla de villkor som krävs för auktorisation enligt denna förordning och ska utan dröjsmål anmäla till de behöriga myndigheterna om alla väsentliga förändringar som påverkar villkoren för auktorisationen.

8. EBA ska i nära samarbete med Esma och medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa det riskbaserade extra kapitalkrav som avses i punkt 3 d, och punkt 4 e.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 55

Förfarande för att bevilja och avslå auktorisation att tillhandahålla anknutna banktjänster

1. Värdepapperscentralen ska lämna in sin ansökan om auktorisation att utse ett kreditinstitut eller tillhandahålla anknutna banktjänster i enlighet med kravet i artikel 54 till den behöriga myndigheten i dess hemmedlemsstat.

2. Ansökan ska innehålla alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastställa att värdepapperscentralen och i förekommande fall det utsedda kreditinstitutet vid tidpunkten för auktorisationen har vidtagit alla nödvändiga arrangemang för att uppfylla kraven som fastställs i denna förordning. Ansökan ska innehålla en verksamhetsplan med en beskrivning av de planerade anknutna banktjänsterna, i tillämpliga fall den strukturella organisationen av förbindelserna mellan värdepapperscentralen och det utsedda kreditinstitutet och av hur värdepapperscentralen eller i förekommande fall det utsedda kreditinstitutet avser att uppfylla de stabilitetskrav som fastställs i artikel 59.1, 59.3 och 59.4 och de andra villkor som fastställs i artikel 54.

3. Den behöriga myndigheten ska tillämpa det förfarande som anges i artikel 17.3 och 17.8.

4. Från och med tidpunkten när ansökan anses vara fullständig ska den behöriga myndigheten översända all information i ansökan till följande myndigheter:

a) De relevanta myndigheterna.

b) Den behöriga myndighet som avses i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013.

c) De behöriga myndigheterna i de medlemsstater där värdepapperscentralen har upprättat samverkande länkar med en annan värdepapperscentral, utom i fall där värdepapperscentralen har upprättat sådana samverkande länkar som avses i artikel 19.5.

d) De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten, om värdepapperscentralens verksamhet är av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i enlighet med artikel 24.4.

e) De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över de deltagare i värdepapperscentralen som är etablerade i de tre medlemsstater som under en ettårsperiod sammanlagt har de största avvecklingsvärdena i värdepapperscentralens avvecklingssystem för värdepapper.

f) Esma.

g) EBA.

5. De myndigheter som avses i punkt 4 a–e ska avge ett motiverat yttrande om auktorisationen inom 30 dagar efter mottagandet av den information som avses i punkt 4. När en myndighet inte avger ett yttrande inom denna tidsfrist, ska den anses ha avgivit ett positivt yttrande.

Om minst en av de myndigheter som avses i punkt 4 a–e avger ett negativt motiverat yttrande, ska den behöriga myndighet som önskar bevilja auktorisationen inom 30 dagar till de myndigheter som avses i punkt 4 a–e inkomma med ett motiverat beslut med ett bemötande av det negativa yttrandet.

Om inom 30 dagar efter det att detta beslut läggs fram någon av de myndigheter som avses i punkt 4 a–e avger ett negativt yttrande och den behöriga myndigheten fortfarande önskar bevilja auktorisationen, får vilken som helst av de myndigheter som avgett ett negativt yttrande hänskjuta ärendet till Esma för medling enligt artikel 31 c i förordning (EU) nr 1095/2010.

Om ärendet ännu inte avgjorts 30 dagar efter hänskjutandet till Esma, ska den behöriga myndighet som önskar bevilja auktorisationen fatta det slutliga beslutet och lämna en utförlig skriftlig motivering till sitt beslut till de myndigheter som avses i punkt 4 a–e.

Om den behöriga myndigheten önskar neka auktorisation, ska ärendet inte hänskjutas till Esma.

Negativa yttranden ska innehålla en uttömmande och utförlig skriftlig motivering till varför kraven i denna förordning eller andra delar av unionsrätten inte är uppfyllda.

6. Om Esma anser att den behöriga myndigheten som avses i punkt 1 har beviljat en auktorisation som eventuellt inte överensstämmer med unionsrätten ska Esma agera i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS och EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera vilken information värdepapperscentralen ska lämna till den behöriga myndigheten för att erhålla de relevanta auktorisationerna för att tillhandahålla banktjänster anknutna till avveckling.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

8. Esma ska i nära samarbete med medlemmarna i ECBS och EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för samråd med de myndigheter som avses i punkt 4 innan auktorisation beviljas.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 56

Utvidgning av anknutna banktjänster

1. En värdepapperscentral som avser att utvidga de anknutna banktjänster för vilka den utser ett kreditinstitut eller som den själv tillhandahåller i enlighet med artikel 54 ska lämna in en ansökan om utvidgning till den behöriga myndigheten i dess hemmedlemsstat.

2. Ansökan om utvidgning ska behandlas enligt förfarandet i artikel 55.

Artikel 57

Återkallande av auktorisation

1. Utan att det påverkar eventuella korrigerande åtgärder enligt avdelning V ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat där värdepapperscentralen är etablerad återkalla de auktorisationer som avses i artikel 54, under någon av följande förutsättningar:

a) Om värdepapperscentralen under tolv månader inte har utnyttjat sin auktorisation, uttryckligen har frånsagt sig auktorisationen eller det utsedda kreditinstitutet inte har tillhandahållit några tjänster eller utövat någon verksamhet under de föregående sex månaderna.

b) Om värdepapperscentralen har erhållit auktorisationen genom att lämna osanna uppgifter eller på något annat olagligt sätt.

c) Om värdepapperscentralen eller de utsedda kreditinstituten inte längre uppfyller de villkor enligt vilka auktorisationen beviljades och inte har vidtagit de korrigerande åtgärder som den behöriga myndigheten har begärt inom en viss tidsfrist.

d) Om värdepapperscentralen eller det utsedda kreditinstitutet på ett allvarligt och systematiskt sätt har åsidosatt kraven som fastställs i denna förordning.

2. Så snart som den behöriga myndigheten upptäcker att någon av de omständigheter som avses i punkt 1 föreligger, ska den omedelbart samråda med de myndigheter som avses i artikel 55.4 om huruvida auktorisationen måste återkallas.

3. Esma, varje relevant behörig myndighet enligt artikel 12.1 a och varje myndighet som avses i artikel 60.1 eller de myndigheter som avses i artikel 55.4 får när som helst begära att den behöriga myndigheten i värdepapperscentralens hemmedlemsstat ska undersöka om värdepapperscentralen och i tillämpliga fall de utsedda kreditinstituten fortfarande uppfyller villkoren för auktorisationen.

4. Den behöriga myndigheten får begränsa återkallandet till viss tjänst, verksamhet eller finansiellt instrument.

5. En värdepapperscentral och det utsedda kreditinstitutet ska fastställa, genomföra och upprätthålla ett lämpligt förfarande som säkerställer att kundernas och deltagarnas tillgångar i tid och under ordnade former avvecklas och överförs till en annan avvecklingsagent i händelse av återkallande av auktorisationen enligt punkt 1.

Artikel 58

Register över värdepapperscentraler

1. Beslut som fattas av behöriga myndigheter enligt artiklarna 54, 56 och 57 ska anmälas till Esma.

2. I det register som Esma i enlighet med artikel 21.3 är skyldig att göra tillgängligt på sin särskilda webbplats ska följande information föras in:

a) Namnet på samtliga värdepapperscentraler som har varit föremål för ett beslut enligt artiklarna 54, 56 och 57.

b) Namnet på samtliga utsedda kreditinstitut.

c) Förteckningen över de anknutna banktjänster som utsedda kreditinstitut eller värdepapperscentraler som har auktoriserats enligt artikel 54 är auktoriserade att tillhandahålla värdepapperscentralens deltagare.

3. De behöriga myndigheterna ska till Esma anmäla vilka enheter som tillhandahåller anknutna banktjänster enligt kraven i nationell lag senast den 16 december 2014.

Artikel 59

Tillämpliga stabilitetskrav för kreditinstitut eller värdepapperscentraler som har auktoriserats att tillhandahålla anknutna banktjänster

1. Ett kreditinstitut som enligt artikel 54.2 b har utsetts eller en värdepapperscentral som enligt artikel 54.2 a har auktoriserats att tillhandahålla anknutna banktjänster ska endast tillhandahålla de tjänster som anges i avsnitt C i bilagan och som omfattas av auktorisationen.

2. Ett kreditinstitut som enligt artikel 54.2 b har utsetts eller en värdepapperscentral som enligt artikel 54.2 a har auktoriserats att tillhandahålla anknutna banktjänster ska efterleva all nuvarande eller kommande lagstiftning som är tillämplig på kreditinstitut.

3. Ett kreditinstitut som enligt artikel 54.2 b har utsetts eller en värdepapperscentral som enligt artikel 54.2 a har auktoriserats att tillhandahålla anknutna banktjänster ska för varje avvecklingssystem för värdepapper uppfylla följande särskilda stabilitetskrav för de kreditrisker som är förknippade med de tjänsterna:

a) De ska upprätta en stabil ram för att hantera motsvarande kreditrisker.

b) De ska ofta och regelbundet identifiera källorna till sådana kreditrisker, mäta och övervaka motsvarande kreditexponeringar och använda lämpliga riskhanteringsverktyg för att kontrollera de riskerna.

c) De ska fullständigt täcka motsvarande kreditexponeringar mot enskilda låntagande deltagare med hjälp av säkerheter och andra likvärdiga finansiella resurser.

d) Om säkerheter används för att hantera motsvarande kreditrisker, ska de godta höglikvid säkerheter med minimal kredit- och marknadsrisk, de får använda andra typer av säkerheter i specifika situationer, om ett lämpligt värderingsavdrag tillämpas.

e) De ska fastställa och tillämpa tillräckligt försiktiga värderingsavdrag och koncentrationsbegränsningar på de säkerheter som ställs för att täcka de kreditexponeringar som avses i c, med beaktande av målet att se till att säkerheten kan likvideras snabbt utan betydande negativa priseffekter.

f) De ska fastställa gränser för sina motsvarande kreditexponeringar.

g) De ska analysera och planera sin hantering av potentiella återstående kreditexponeringar och införa regler och förfaranden för att genomföra sådana planer.

h) De ska endast bevilja kredit till deltagare som har likvidkonton hos dem.

i) De ska införa effektiva återbetalningsförfaranden för intradagskredit och motverka kredit till påföljande dag genom att tillämpa straffavgifter med effektiv avskräckande effekt.

4. Ett kreditinstitut som enligt artikel 54.2 b har utsetts eller en värdepapperscentral som enligt artikel 54.2 a har auktoriserats att tillhandahålla anknutna banktjänster ska för varje avvecklingssystem för värdepapper uppfylla följande särskilda stabilitetskrav för de likviditetsrisker som är förknippade med de tjänsterna:

a) De ska ha en stabil ram och verktyg för att mäta, övervaka och hantera sina likviditetsrisker, inbegripet intradagslikviditetsrisker, för varje valuta i det avvecklingssystem för värdepapper för vilket de fungerar som avvecklingsagent.

b) De ska fortlöpande och vid lämpliga tidpunkter åtminstone en gång per dag mäta och övervaka sina likviditetsbehov och nivån av likvida tillgångar som de innehar, härvid ska de fastställa värdet på sina tillgängliga likvida tillgångar med hänsyn tagen till lämpliga värderingsavdrag för de tillgångarna.

c) De ska ha tillräckliga likvida resurser i alla relevanta valutor för att kunna tillhandahålla avvecklingstjänster i tid under en lång rad olika potentiella stresscenarier, inbegripet men inte uteslutande en likviditetsrisk som genereras av obestånd för minst en av de deltagare mot vilka de har störst exponering, inbegripet dess moderföretag och dotterföretag.

d) De ska reducera motsvarande likviditetsrisker med kvalificerade likvida resurser i varje valuta, såsom kontantmedel hos den utfärdande centralbanken och hos andra kreditvärdiga finansinstitut, bindande kreditlöften eller liknande arrangemang och höglikvida säkerheter eller investeringar som är snabbt tillgängliga och kan omvandlas till kontanter med på förhand bestämda och mycket tillförlitliga finansieringsarrangemang, även under extrema men plausibla marknadsförhållanden och de ska identifiera, mäta och övervaka den likviditetsrisk som härrör från de olika finansinstitut som används för att förvalta deras likviditetsrisker.

e) De ska, vid användandet av på förhand bestämda finansieringsarrangemang, endast utse kreditvärdiga finansinstitut till tillhandahållare av likviditet, de ska fastställa och tillämpa lämpliga koncentrationsgränser för var och en av de motsvarande tillhandahållarna av likviditet, inbegripet dess moderföretag och dotterföretag.

f) De ska fastställa och kontrollera att de motsvarande resurserna är tillräckliga genom regelbundna och rigorösa stresstester.

g) De ska analysera och planera sin hantering av potentiell likviditetsbrist som inte är förutsedd och potentiellt saknar täckning och införa regler och förfaranden för att genomföra sådana planer.

h) De ska om det är praktiskt genomförbart och möjligt utan att det påverkar centralbankernas kvalificeringsregler ha tillgång till centralbankskonton och andra centralbankstjänster för att förbättra sin hantering av likviditetsrisker och kreditinstitut i unionen ska deponera motsvarande kassabehållning på särskilda konton hos de utfärdande centralbankerna i unionen.

i) De ska ha på förhand bestämda och mycket tillförlitliga arrangemang, så att de punktligt kan likvidera en säkerhet som har ställts av en fallerande kund.

j) De ska regelbundet rapportera till de myndigheter som avses i artikel 60.1 och offentliggöra hur de mäter, övervakar och hanterar sina likviditetsrisker, inbegripet intradagslikviditetsrisker.

5. EBA ska i nära samarbete med Esma och medlemmarna i ECBS utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att ytterligare precisera de närmare bestämmelserna om ramarna och verktygen för övervakningen, mätningen, hanteringen, rapporteringen och offentliggörandet av de kredit- och likviditetsrisker, inbegripet intradagsrisker, som avses i punkterna 3 och 4. Sådana förslag till tekniska standarder för tillsyn ska i lämpliga fall anpassas till de tekniska standarder för tillsyn som har antagits i enlighet med artikel 46.3 i förordning (EU) nr 648/2012.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 18 juni 2015.

Kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 60

Tillsyn av utsedda kreditinstitut och värdepapperscentraler som har auktoriserats att tillhandahålla anknutna banktjänster

1. Utan att det påverkar artiklarna 17 och 22 i den här förordningen ska de behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013 vara ansvariga för kreditinstitutsauktoriseringen och kreditinstitutstillsynen enligt de villkor som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2013/36/EU av de utsedda kreditinstitut och värdepapperscentraler som enligt den här förordningen har auktoriserats att tillhandahålla anknutna banktjänster.

De behöriga myndigheter som avses i första stycket ska även vara ansvariga för tillsynen av de utsedda kreditinstitut och värdepapperscentraler som avses i det stycket när det gäller deras efterlevnad av de stabilitetskrav som avses i artikel 59 i denna förordning.

De behöriga myndigheterna som avses i första stycket ska regelbundet och minst en gång om året bedöma huruvida det utsedda kreditinstitut eller den värdepapperscentral som har auktoriserats att tillhandahålla anknutna banktjänster följer artikel 59 och informera värdepapperscentralens behöriga myndighet, som därefter ska informera de myndigheter som avses i artikel 55.4, om resultaten av sin tillsyn enligt denna punkt, inbegripet eventuella korrigerande åtgärder eller sanktioner.

2. Värdepapperscentralens behöriga myndighet ska, efter att ha samrått med de behöriga myndigheterna som avses i punkt 1, minst en gång om året granska och utvärdera följande:

a) I det fall som avses i artikel 54.2 b, huruvida alla nödvändiga arrangemang mellan de utsedda kreditinstituten och värdepapperscentralen gör det möjligt för dem att uppfylla sina skyldigheter som fastställs i denna förordning.

b) I de fall som avses i artikel 54.2 a, huruvida arrangemangen som har samband med auktorisationen att tillhandahålla anknutna banktjänster gör det möjligt för värdepapperscentralen att fullgöra sina skyldigheter som fastställs i denna förordning.

Värdepapperscentralens behöriga myndighet ska regelbundet och minst en gång om året informera de myndigheter som avses i artikel 55.4 om resultaten av översynen och utvärderingen enligt denna punkt, inbegripet eventuella korrigerande åtgärder eller sanktioner.

Om en värdepapperscentral utser ett auktoriserat kreditinstitut i enlighet med artikel 54, ska den för att skydda deltagarna i det avvecklingssystem för värdepapper som den driver se till att den av det kreditinstitut som den utser får tillgång till all information som krävs för tillämpningen av denna förordning och den ska rapportera varje överträdelse av den till värdepapperscentralens behöriga myndighet och till de behöriga myndigheter som avses i punkt 1.

3. För att säkerställa konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsyn i unionen för kreditinstitut och värdepapperscentraler som har auktoriserats att tillhandahålla anknutna banktjänster får EBA i nära samarbete med Esma och medlemmarna i ECBS utfärda riktlinjer till de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVDELNING V

SANKTIONER

Artikel 61

Administrativa sanktioner och andra åtgärder

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att föreskriva och besluta om straffrättsliga påföljder ska medlemsstaterna fastställa regler om samt säkerställa att deras behöriga myndigheter får påföra administrativa sanktioner och andra åtgärder som är tillämpliga på de omständigheter som anges i artikel 63 för de personer som är ansvariga för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och de ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sådana sanktioner och andra åtgärder ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Senast den 18 september 2016 får medlemsstaterna besluta att inte fastställa regler för administrativa sanktioner som avses i första stycket när överträdelser som avses i det stycket redan omfattas av straffrättsliga påföljder enligt deras nationella rätt. Om medlemsstaterna så beslutar ska de underrätta kommissionen och Esma på ett detaljerat sätt om de relevanta delarna av sin straffrätt.

Senast den 18 september 2016 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen och Esma om de regler som avses i första stycket. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om därpå följande eventuella ändringar av reglerna.

2. Behöriga myndigheter ska kunna införa administrativa sanktioner och andra åtgärder mot värdepapperscentraler, utsedda kreditinstitut och, med förbehåll för de villkor som fastställs i nationell rätt inom områden som inte harmoniseras genom denna förordning, ledamöter i deras ledningsorgan och alla andra personer som i praktiken kontrollerar deras verksamhet eller några andra juridiska eller fysiska personer som enligt nationell rätt betraktas som ansvariga för en överträdelse.

3. När de behöriga myndigheterna utövar sina sanktionsbefogenheter under de omständigheter som anges i artikel 63, ska de bedriva ett nära samarbete för att se till att de administrativa sanktionerna och andra åtgärderna ger de resultat som eftersträvas med denna förordning och samordna sina åtgärder för att undvika dubbelarbete eller överlappningar när de tillämpar administrativa sanktioner och andra åtgärder vid gränsöverskridande fall i enlighet med artikel 14.

4. Om medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för de överträdelser av bestämmelserna som avses i artikel 63, ska de se till att lämpliga åtgärder har vidtagits, så att behöriga myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter att etablera kontakter med rättsliga myndigheter inom sin jurisdiktion för att få särskild information om brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden som har inletts på grund av eventuella överträdelser av denna förordning och vidarebefordra samma information till andra behöriga myndigheter och Esma, så att de kan uppfylla sin skyldighet att samarbeta med varandra och Esma vid tillämpningen av denna förordning.

5. Behöriga myndigheter får även samarbeta med behöriga myndigheter i andra medlemsstater för att underlätta indrivning av sanktionsavgifter.

6. Medlemsstaterna ska årligen tillhandahålla Esma uppgifter i aggregerad form om alla sanktioner och andra åtgärder som har beslutats i enlighet med punkt 1. Esma ska offentliggöra de uppgifterna i en årlig rapport.

Om medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för överträdelser av bestämmelser som avses i artikel 63, ska deras behöriga myndigheter årligen tillhandahålla Esma anonymiserade uppgifter i aggregerad form om alla inledda brottsutredningar och alla ålagda straffrättsliga påföljder. Esma ska offentliggöra uppgifter om ålagda straffrättsliga påföljder i en årlig rapport.

7. Om den behöriga myndigheten har offentliggjort en administrativ åtgärd eller sanktion eller en straffrättslig påföljd ska den samtidigt informera Esma om det.

8. De behöriga myndigheterna ska utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter i enlighet med sina nationella ramar

a) direkt,

b) i samarbete med andra myndigheter,

c) under eget ansvar genom delegering till enheter till vilka uppgifter har delegerats enligt denna förordning, eller

d) genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

Artikel 62

Offentliggörande av beslut

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna på sin officiella webbplats offentliggör alla beslut om administrativa sanktioner eller andra åtgärder på grund av överträdelser av denna förordning utan onödigt dröjsmål efter det att den person som har påförts sanktionen har informerats om det beslutet. Offentliggörandet ska åtminstone omfatta information om överträdelsens typ och art samt vem den fysiska eller juridiska person som har påförts sanktionen är.

Vid överklagande av påförandet av en sanktion eller annan åtgärd inför relevanta rättsliga eller andra relevanta myndigheter ska de behöriga myndigheterna utan onödigt dröjsmål på sin officiella webbplats också offentliggöra information om överklagandets status och dess resultat. Dessutom ska alla beslut om ogiltigförklarande av ett tidigare beslut eller om påförande av en sanktion eller åtgärd offentliggöras.

Om ett offentliggörande av de juridiska personernas identitet eller av de fysiska personernas personuppgifter, efter en bedömning från fall till fall av proportionaliteten i offentliggörandet av sådana uppgifter av den behöriga myndigheten, anses som oproportionerlig eller om offentliggörandet äventyrar finansmarknadernas stabilitet eller en pågående utredning, ska medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna gör något av följande:

a) Senarelägger offentliggörandet av beslutet om påförandet av sanktionen eller andra åtgärden tills anledningen till att inte offentliggöra beslutet upphör att gälla.

b) Offentliggör beslutet om påförandet av sanktionen eller andra åtgärden på ett anonymt sätt som överensstämmer med nationell rätt, om sådant anonymt offentliggörande säkerställer ett effektivt skydd av personuppgifterna.

c) Inte alls offentliggör beslutet om att påföra en sanktion eller annan åtgärd, om de alternativ som anges i leden a och b ovan inte anses tillräckliga för att säkerställa

   i) att finansmarknadernas stabilitet inte äventyras,

   ii) att offentliggörandet av sådana beslut är proportionerligt med avseende på åtgärder som bedöms vara av mindre betydelse.

Vid beslut om att offentliggöra en sanktion eller annan åtgärd på ett anonymt sätt får offentliggörandet av de relevanta uppgifterna skjutas upp under en rimlig period, om det kan förutses att skälen till anonymt offentliggörande blir inaktuella under den perioden.

De behöriga myndigheterna ska informera Esma om alla administrativa sanktioner som har påförts men inte offentliggjorts i enlighet med tredje stycket c, inbegripet alla överklaganden av dessa och resultatet av sådana överklaganden. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna delges information och den slutliga domen vid ålagda straffrättsliga påföljder och att de lämnar dessa till Esma. Esma ska upprätthålla en central databas över sanktioner som rapporterats till Esma med informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna som enda syfte. Den databasen ska endast vara tillgänglig för behöriga myndigheter och ska uppdateras på grundval av uppgifter som lämnas av de behöriga myndigheterna.

2. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att allt som offentliggörs i enlighet med denna artikel ska finnas kvar på deras officiella webbplats under minst fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter i offentliggörandet ska finnas på den behöriga myndighetens officiella webbplats endast så länge som är nödvändigt enligt tillämpliga bestämmelser om uppgiftsskydd.

Artikel 63

Sanktioner för överträdelser

1. Denna artikel ska vara tillämplig på följande bestämmelser i denna förordning:

a) Tillhandahållande av tjänster enligt avsnitten A, B och C i bilagan i strid med artiklarna 16, 25 och 54.

b) Erhållande av de auktorisationer som krävs enligt artiklarna 16 och 54 genom osanna uppgifter eller andra olagliga metoder enligt artiklarna 20.1 b och 57.1 b.

c) En värdepapperscentrals underlåtelse att uppfylla kapitalkravet i strid med artikel 47.1.

d) En värdepapperscentrals underlåtelse att uppfylla de organisatoriska kraven i strid med artiklarna 26–30.

e) En värdepapperscentrals underlåtelse att följa uppföranderegelerna i strid med artiklarna 32–35.

f) En värdepapperscentrals underlåtelse att uppfylla kraven för värdepapperscentralstjänster i strid med artiklarna 37–41.

g) En värdepapperscentrals underlåtelse att uppfylla stabilitetskraven i strid med artiklarna 43–47.

h) En värdepapperscentrals underlåtelse att uppfylla kraven på länkar mellan värdepapperscentraler i strid med artikel 48.

i) Ogrundad vägran av en värdepapperscentral att bevilja olika typer av tillträde i strid med artiklarna 49–53.

j) Ett utsett kreditinstituts underlåtelse att uppfylla de särskilda stabilitetskraven för kreditrisker i strid med artikel 59.3.

k) Ett utsett kreditinstituts underlåtelse att uppfylla särskilda stabilitetskrav för likviditetsrisker i strid med artikel 59.4.

2. Utan att det påverkar de behöriga myndigheternas tillsynsbefogenheter ska de behöriga myndigheterna, åtminstone vid överträdelser som avses i denna artikel, i överensstämmelse med nationell rätt ha befogenhet att åtminstone påföra följande administrativa sanktioner och andra åtgärder:

a) En offentlig förklaring som anger vilken person som är ansvarig för överträdelsen samt överträdelsens art i enlighet med artikel 62.

b) Ett beslut om att den person som är ansvarig för överträdelsen ska upphöra med sitt agerande och inte upprepa det.

c) Återkallande av de auktorisationer som har beviljats enligt artiklarna 16 eller 54 i enlighet med artiklarna 20 eller 57.

d) Ett tillfälligt förbud eller, för upprepade allvarliga överträdelser, ett permanent förbud för en ledamot av institutets ledningsorgan eller någon annan fysisk person som hålls ansvarig att utföra ledningsuppgifter i institutet.

e) Maximala administrativa sanktionsavgifter på upp till minst två gånger beloppet för den vinst som erhölls genom överträdelsen, om de beloppen kan fastställas.

f) Maximala administrativa sanktionsavgifter för fysiska personer på upp till minst 5 miljoner EUR eller motsvarande värde i nationell valuta dagen för antagandet av denna förordning, i medlemsstater vars valuta inte är euro.

g) Om det gäller en juridisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst 20 miljoner EUR eller upp till 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning i enlighet med den senaste tillgängliga redovisning som har godkänts av ledningsorganet, om den juridiska personen är ett moderföretag eller ett dotterföretag till det moderföretag som i enlighet med direktiv 2013/34/EU ska upprätta koncernredovisning, ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande inkomstslag i enlighet med de relevanta redovisningsdirektiven enligt den senaste tillgängliga sammanställda redovisning som har godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderföretaget.

3. Behöriga myndigheter får förfoga över andra befogenheter att påföra sanktioner utöver dem som avses i punkt 2 och får utdöma högre administrativa sanktionsavgifter än dem som fastställs i den punkten.

Artikel 64

Effektiv tillämpning av sanktioner

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna, när de fastställer vilken typ av administrativa sanktioner eller andra åtgärder som ska vidtas samt nivån för dessa, tar hänsyn till alla relevanta omständigheter, inbegripet om lämpligt följande:

a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.

b) Graden av ansvar hos den person som är ansvarig för överträdelsen.

c) Finansiell styrka hos den person som är ansvarig för överträdelsen, till exempel enligt den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den aktuella fysiska personens årsinkomst.

d) Storleken på de vinster som har gjorts eller de förluster som undvikits av den person som är ansvarig för överträdelsen eller förluster för tredje part till följd av överträdelsen, i den mån dessa kan fastställas.

e) Graden av samarbete med den behöriga myndigheten hos den person som är ansvarig för överträdelsen, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återbetalning av de vinster som personen har erhållit eller de förluster som den undvikit.

f) Tidigare överträdelser av den person som är ansvarig för överträdelsen.

Artikel 65

Rapportering av överträdelser

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna inrättar effektiva mekanismer som uppmuntrar till rapportering av potentiella eller faktiska överträdelser av denna förordning till behöriga myndigheter.

2. Bland de mekanismer som avses i punkt 1 ska åtminstone följande ingå:

a) Särskilda förfaranden för mottagande och utredning av rapporter om potentiella eller faktiska överträdelser och uppföljningen av dessa, inbegripet inrättande av säkra kommunikationskanaler för sådana rapporter.

b) Lämpligt skydd av de anställda i institut som rapporterar potentiella eller faktiska överträdelser begångna inom institutet mot som ett minimum repressalier, diskriminering eller andra former av orättvis behandling.

c) Skydd av personuppgifter både för den person som rapporterar potentiella eller faktiska överträdelser och för den fysiska person som påstås vara ansvarig för en överträdelse i enlighet med principerna i direktiv 95/46/EG.

d) Identitetsskydd för både den person som rapporterar överträdelser och den fysiska person som påstås vara ansvarig för en överträdelse under alla skeden av förfarandena, såvida inte sådant offentliggörande krävs enligt nationell rätt i samband med ytterligare utredning eller efterföljande administrativa eller rättsliga förfaranden.

3. Medlemsstaterna ska kräva att instituten har lämpliga förfaranden för att deras anställda ska kunna rapportera faktiska eller potentiella överträdelser internt genom en särskild, oberoende och fristående kanal.

En sådan kanal får även tillhandahållas genom arrangemang fastställda av arbetsmarknadens parter. Samma skydd som avses i punkt 2 b, c och d ska gälla.

Artikel 66

Rätt att överklaga

Medlemsstaterna ska se till att beslut som fattas och åtgärder som vidtas i enlighet med denna förordning är vederbörligen motiverade och omfattas av rätten att överklaga inför domstol. Rätten att överklaga inför domstol ska gälla, om inget beslut fattas inom sex månader från inlämnandet vid ansökningar om auktorisation som innehåller alla de uppgifter som krävs enligt gällande bestämmelser.

AVDELNING VI

DELEGERING AV BEFOGENHET, GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER, ÄNDRINGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 67

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenheten att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.2, 7.14 och 24.7 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 17 september 2014.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2.2, 7.14 och 24.7 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2.2, 7.14 och 24.7 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 68

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén, som inrättats genom kommissionens beslut 2001/528/EG [1]. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

[1] Kommissionens beslut 2001/528/EG av den 6 juni 2001 om inrättande av en europeisk värdepapperskommitté (EGT L 191, 13.7.2001, s. 45).

Artikel 69

Övergångsbestämmelser

1. De behöriga myndigheterna ska anmäla till Esma de institutenen som drivs som värdepapperscentraler senast den 16 december 2014.

2. Värdepapperscentraler ska ansöka om samtliga auktorisationer som krävs enligt denna förordning och anmäla relevanta länkar mellan värdepapperscentraler inom sex månader från och med dagen för ikraftträdande av samtliga tekniska standarder för tillsyn antagna enligt artiklarna 17, 26, 45, 47, 48, och, i relevanta fall, artiklarna 55 och 59.

3. En värdepapperscentral från tredjeland ska inom sex månader från den dag som infaller senast av antingen dagen för ikraftträdandet av de tekniska standarderna för tillsyn antagna enligt artiklarna 12, 17, 25, 26, 45, 47, 48, och, i relevanta fall, artiklarna 55 och 59 eller dagen för det genomförandebeslut som avses i artikel 25.9, ansöka om erkännande hos Esma, om den har för avsikt att tillhandahålla tjänster på grundval av artikel 25.

4. Fram till dess att ett beslut om auktorisation eller erkännande av värdepapperscentraler och deras verksamhet, inbegripet länkar mellan värdepapperscentraler, fattas enligt denna förordning ska respektive nationella regler om auktorisation och erkännande av värdepapperscentraler fortsätta att gälla.

5. Värdepapperscentraler som drivs av de enheter som avses i artikel 1.4 ska uppfylla kraven i denna förordning senast ett år efter dagen för ikraftträdandet av de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 2.

Artikel 70

Ändring av direktiv 98/26/EG

Direktiv 98/26/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 a första stycket tredje strecksatsen ska ersättas med följande text:

"— som är betecknat som ett system och anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten av den medlemsstat vars rätt är tillämplig, utan att detta påverkar tillämpningen av andra strängare regler, som föreskrivs i nationell rätt, sedan den medlemsstaten har förvissat sig om att systemets regler är tillfredsställande."

2. I artikel 11 ska följande stycke läggas till:

"3. Medlemsstaterna ska senast den 18 mars 2015 anta och offentliggöra samt meddela kommissionen de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 2 a första stycket tredje strecksatsen."

Artikel 71

Ändring av direktiv 2014/65/EU

Direktiv 2014/65/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.1 o ska ersättas med följande:

"o) Värdepapperscentraler förutom i de fall som föreskrivs i artikel 73 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiven 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1)."

2. I artikel 4.1 ska följande punkt läggas till:

"64. *Värdepapperscentral:* Värdepapperscentral enligt definitionen i artikel 2.1.1 i förordning (EU) nr 909/2014."

3. Bilaga I, avsnitt B, punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Förvaring och administration av finansiella instrument för kunders räkning, bland annat värdepappersförvaring och liknande tjänster, såsom handhavande av kontanta medel/finansiella säkerheter, med undantag för tillhandahållande och förande av värdepapperskonton på högsta nivå (*central kontoföringstjänst*) enligt punkt 2 i avsnitt A i bilagan till förordning (EU) nr 909/2014."

Artikel 72

Ändring av förordning (EU) nr 236/2012

Artikel 15 i förordning (EU) nr 236/2012 ska utgå.

Artikel 73

Tillämpning av direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014

För värdepapperscentraler som har auktoriserats i enlighet med artikel 16 i denna förordning ska det inte krävas auktorisation enligt direktiv 2014/65/EU för att tillhandahålla de tjänster som uttryckligen anges i avsnitten A och B i bilagan till denna förordning.

Om en värdepapperscentral som har auktoriserats i enlighet med artikel 16 i den här förordningen tillhandahåller en eller flera investeringstjänster eller utför en eller flera investeringsverksamheter utöver tillhandahållandet av de tjänster som uttryckligen anges i avsnitten A och B i bilagan till denna förordning, ska direktiv 2014/65/EU, med undantag av artiklarna 5–8, 9.1, 9.2, 9.4, 9.5 och 9.6 samt 10–13, och förordning (EU) nr 600/2014* tillämpas.

Artikel 74

Rapporter

1. Esma ska i samarbete med EBA och de behöriga myndigheterna och de relevanta myndigheterna lämna in årliga rapporter till kommissionen med en bedömning av tendenser, potentiella risker och sårbara punkter och vid behov rekommendationer om förebyggande eller korrigerande åtgärder på marknaderna för de tjänster som omfattas av denna förordning. De rapporterna ska minst innehålla en bedömning av följande:

a) Avvecklingseffektiviteten vid inhemska och gränsöverskridande transaktioner per medlemsstat på grundval av antal och volym uteblivna avvecklingar, sanktionsavgiftsbelopp enligt artikel 7.2, antal och volym ersättningsköp enligt artikel 7.3 och 7.4 samt andra eventuellt relevanta kriterier.

b) Lämpligheten med sanktioner för uteblivna avvecklingar, i synnerhet behovet av extra flexibilitet i fråga om sanktioner för utebliven avveckling av icke-likvida finansiella instrument enligt artikel 7.4.

c) En mätning av antalet avvecklingar som inte sker inom de avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler på grundval av antal transaktioner och deras volym på grundval av den informationen som mottagits enligt artikel 9 samt andra eventuellt relevanta kriterier.

d) De gränsöverskridande tjänster som omfattas av denna förordning på grundval av antal och typer av länkar mellan värdepapperscentraler, antal utländska deltagare i de avvecklingssystem för värdepapper som drivs av värdepapperscentraler, antal transaktioner och deras volym för utländska deltagare, antal utländska emittenter som registrerar sina värdepapper i en värdepapperscentral enligt artikel 49 samt andra eventuellt relevanta kriterier.

e) Behandlingen av ansökningar om tillträde enligt artiklarna 49, 52 och 53 för att kartlägga skälen till avslag på ansökningar om tillträde från värdepapperscentraler, centrala motparter och handelsplatser, eventuella tendenser vad gäller sådana avslag och möjliga lösningar för att minska de identifierade riskerna i framtiden, så att tillträde kan beviljas, samt eventuella andra väsentliga hinder för konkurrensen i samband med finansiella efterhandelstjänster.

f) Behandlingen av ansökningar som lämnas in i enlighet med de förfaranden som avses i artikel 23.3–23.7 och artikel 25.4–25.10.

g) I tillämpliga fall iakttagelserna från den inbördes utvärderingen av gränsöverskridande tillsyn i artikel 24.6 och huruvida sådana utvärderingar i framtiden skulle kunna genomföras mer sällan, inbegripet uppgift om huruvida iakttagelserna tyder på behov av mer formella tillsynskollegier.

h) Tillämpningen av medlemsstaternas bestämmelser om civilrättsligt ansvar när det gäller förluster som åsamkas av värdepapperscentraler.

i) De förfaranden och villkor enligt vilka värdepapperscentralerna har auktoriserats att utse kreditinstitut eller själva tillhandahålla anknutna banktjänster i enlighet med artiklarna 54 och 55, inbegripet en bedömning av de effekter som sådant tillhandahållande kan ha på den finansiella stabiliteten och konkurrensen i samband med avveckling och anknutna banktjänster i unionen.

j) Tillämpningen av de regler som avses i artikel 38 om skydd av deltagares värdepapper och deras kunders värdepapper, särskilt dem i artikel 38.5.

k) Tillämpningen av sanktioner och särskilt behovet av ytterligare harmonisering av administrativa sanktioner för överträdelse av kraven som fastställs i denna förordning.

2. De rapporter som avses i punkt 1 omfattar ett kalenderår och ska lämnas in till kommissionen senast den 30 april följande kalenderår.

Artikel 75

Översyn

Senast den 18 september 2019 ska kommissionen se över och utarbeta en allmän rapport om denna förordning. Den rapporten ska i synnerhet bedöma de frågor som avses i artikel 74.1 a–k, huruvida det finna några andra väsentliga hinder för konkurrensen i samband med de tjänster som omfattas av denna förordning som i otillräcklig utsträckning har åtgärdats och eventuellt behov av ytterligare åtgärder för att begränsa följderna för skattebetalarna av värdepapperscentralers fallissemang. Kommissionen ska överlämna rapporten till Europaparlamentet och rådet tillsammans med eventuella lämpliga förslag.

Artikel 76

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Artikel 3.1 ska från och med den 1 januari 2023 tillämpas på överlåtbara värdepapper som utfärdas efter det datumet och från och med den 1 januari 2025 tillämpas på alla överlåtbara värdepapper.

3. Artikel 5.2 ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

För en handelsplats som har tillträde till en värdepapperscentral som avses i artikel 30.5 ska, genom undantag från första stycket i denna punkt, artikel 5.2 tillämpas minst sex månader innan en sådan värdepapperscentral utkontrakterar sin verksamhet till den relevanta offentliga enheten, och i samtliga fall senast från och med den 1 januari 2016.

4. De avvecklingsdisciplinåtgärder som avses i artikel 6.1–6.4 ska tillämpas från och med dagen för ikraftträdande för den delegerade akt som antagits av kommissionen enligt artikel 6.5.

5. De avvecklingsdisciplinåtgärder som avses i artikel 7.1–7.13 och den ändring som fastställs i artikel 72 ska tillämpas från och med dagen för ikraftträdande för den delegerade akt som antagits av kommissionen enligt artikel 7.15.

En MTF-plattform som uppfyller de kriterier som fastställs i artikel 33.3 i direktiv 2014/65/EU omfattas av andra stycket i artikel 7.3 i denna förordning till och med

a) det slutliga beslutet om dess ansökan om registrering enligt artikel 33 i direktiv 2014/65/EU eller

b) när en MTF-plattform inte har ansökt om registrering enligt artikel 33 i direktiv 2014/65/EU senast den 13 juni 2017.

6. De rapporteringsåtgärder som avses i artikel 9.1 ska tillämpas från och med dagen för ikraftträdande för den genomförandeakt som antagits av kommissionen enligt artikel 9.3.

7. Hänvisningar i denna förordning till direktiv 2014/65/EU och förordning (EU) nr 600/2014 ska före den 3 januari 2017 läsas som hänvisningar till direktiv 2004/39/EG i enlighet med den jämförelsetabell som anges i bilaga IV till direktiv 2014/65/EU i den utsträckning den jämförelsetabellen innehåller bestämmelser avseende direktiv 2004/39/EG.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 juli 2014.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
M. SCHULZ	S. GOZI
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

FÖRTECKNING ÖVER TJÄNSTER

AVSNITT A

Värdepapperscentralers huvudtjänster

1. Ursprunglig registrering av värdepapper i ett kontobaserat system (*notarietjänst*).

2. Tillhandahållande och förande av värdepapperskonton på högsta nivå (*central kontoföringstjänst*).

3. Drift av ett avvecklingssystem för värdepapper (*avvecklingstjänst*).

AVSNITT B

Andra anknutna tjänster än banktjänster vid värdepapperscentraler som inte medför kredit- eller likviditetsrisker

Sådana tjänster som tillhandahålls av värdepapperscentralerna som bidrar till att öka värdepappersmarknadernas säkerhet, effektivitet och öppenhet, vilket kan omfatta men inte är begränsat till följande:

1. Tjänster i samband med avvecklingstjänsten, t.ex.

   a) organisation av en utlåningsmekanism för värdepapper, som agent mellan deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper,

   b) tillhandahållande av säkerhetsförvaltningstjänster, som agent mellan deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper,

   c) avvecklingsavstämning, orderdirigering, handelsbekräftelse, handelskontroll.

2. Tjänster i samband med notarietjänster och centrala förvaltningstjänster, t.ex.

   a) tjänster i samband med aktieägarregister,

   b) hantering av bolagshändelser, inklusive skatt, bolagsstämmor och informationstjänster,

   c) tjänster för nyemissioner, som tilldelning och hantering av Isin-koder och liknande koder,

   d) Orderdirigering och orderbehandling, insamling och hantering av avgifter samt tillhörande rapportering.

3. Upprättande av länkar mellan värdepapperscentraler, tillhandahållande eller förvaltning av värdepapperskonton i samband med avvecklingstjänsten, säkerhetsförvaltning, andra anknutna tjänster.

4. Alla andra tjänster, t.ex.

   a) allmänna säkerhetsförvaltningstjänster som agent,

   b) lagstadgad rapportering,

   c) information, uppgifter och statistik till marknads- och statistikundersökningsbyråer eller andra statliga eller mellanstatliga enheter,

   d) it-tjänster.

AVSNITT C

Anknutna banktjänster

Banktjänster i direkt samband med huvudtjänster eller anknutna tjänster som förtecknas i avsnitten A och B, t.ex.

a) tillhandahållande av likvidkonton för och mottagande av insättningar från deltagare i ett avvecklingssystem för värdepapper och innehavare av värdepapperskonton, i den mening som avses i punkt 1 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU,

b) tillhandahållande av löpande kredit för återbetalning senast följande bankdag, utlåning av kontantmedel för förfinansiering av bolagshändelser och utlåning av värdepapper till innehavare av värdepapperskonton, i den mening som avses i punkt 2 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU,

c) betaltjänster som innebär hantering av kontant- och valutatransaktioner, i den mening som avses i punkt 4 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU,

d) borgensförbindelser och garantier i samband med värdepapperslån, i den mening som avses i punkt 6 i bilaga I till direktiv 2013/36/EU,

e) likviditetsförvaltning som omfattar utländsk valuta och överlåtbara värdepapper i samband med förvaltning av deltagarnas positiva kontosaldon, i den mening som avses i punkt 7 b och e i bilaga I till direktiv 2013/36/EU.

Parallelluppställning över genomförandet av MiFID II

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
1.1–1.3	1 kap. 1 § lagen om värdepappersmarknaden (LV)
1.4	9 kap. 46 § LV
1.5	2 kap. 5 a § LV
1.6	2 kap. 5 a § LV
1.7	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig (se avsnitt 5.3.1).
2.1.a	2 kap. 5 § 4 LV
2.1.b	2 kap. 5 § 5 LV
2.1.c	2 kap. 5 § 6 LV
2.1.d	2 kap. 5 § 7 LV
2.1.e	2 kap. 5 § 15 LV
2.1.f	2 kap. 5 § 9 LV
2.1.g	2 kap. 5 § 9 LV
2.1.h	2 kap. 5 § 1 LV
2.1.i	2 kap. 5 § 10 LV
2.1.j	2 kap. 5 § 11 LV
2.1.k	2 kap. 5 § 12 LV
2.1.l	Inte relevant för Sverige.
2.1.m	Inte relevant för Sverige.
2.1.n	2 kap. 5 § 13
2.1.o	2 kap. 5 § 16

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
2.2	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
2.3–2.4	--
3	2 kap. 5 § första stycket 15 LV, 1 kap. 5 § och 5 kap. 4 § fjärde stycket lagen (2005:405) om försäkringsförmedling
4.1.1	1 kap. 4 b § 24 och 25 LV
4.1.2	1 kap. 4 c § 4 LV
4.1.3	1 kap. 4 c § 6 LV
4.1.4	1 kap. 4 c § 3 LV
4.1.5	1 kap. 4 c § 8 LV
4.1.6	1 kap. 4 c § 2 LV
4.1.7	1 kap. 4 b § 14 LV
4.1.8	1 kap. 4 c § 5 LV
4.1.9	Definitionen behövs inte i lagen.
4.1.10	1 kap. 4 b § 18 LV
4.1.11	Definitionen behövs inte i lagen.
4.1.12	1 kap. 4 b § 23 LV
4.1.13	1 kap. 5 § 15 LV
4.1.14	9 kap. 35 § LV
4.1.15	1 kap. 4 § 1 LV
4.1.16	Definitionen behövs inte i lagen.
4.1.17	1 kap. 4 § 3 LV
4.1.18	1 kap. 4 b § 15 LV
4.1.19	1 kap. 5 § 13 LV
4.1.20	1 kap. 4 b § 21 LV
4.1.21	1 kap. 4 b § 19 LV
4.1.22	1 kap. 4 b § 16 LV
4.1.23	1 kap. 4 b § 17 LV
4.1.24	1 kap. 4 b § 10 LV
4.1.25	1 kap. 5 § 11 LV
4.1.26	1 kap. 4 b § 2 LV
4.1.27	1 kap. 4 b § 12 LV
4.1.28	Definitionen finns redan i 1 kap. 1 § 8 och 9 i lagen (2004:46) om värdepappersfonder.
4.1.29	1 kap. 4 b § 1 LV
4.1.30	1 kap. 5 § 6 LV
4.1.31	1 kap. 5 § 10 LV
4.1.32	Definitionen behövs inte i lagen, se dock definitionen av koncern i 1 kap. 5 § 9 LV.

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
4.1.33	Definitionen behövs inte i lagen, se dock definitionen av koncern i 1 kap. 5 § 9 LV.
4.1.34	1 kap. 5 § 9 LV
4.1.35	1 kap. 6 § LV
4.1.36	Definitionen behövs inte i lagen, se avsnitt 11.2.1.
4.1.37	Definitionen behövs inte i lagen, se avsnitt 11.2.1.
4.1.38	1 kap. 5 § 12 LV
4.1.39	1 kap. 5 § 1 LV
4.1.40	1 kap. 5 § 20 LV
4.1.41	1 kap. 5 § 4 LV
4.1.42	9 kap. 12 § LV
4.1.43	1 kap. 5 § 18 LV
4.1.44	1 kap. 4 § 2 LV
4.1.45	1 kap. 4 § 4 LV
4.1.46	1 kap. 5 § 2 LV
4.1.47	1 kap. 5 § 3 LV
4.1.48	1 kap. 5 § 19 LV
4.1.49	Definitionen behövs inte i lagen.
4.1.50	1 kap. 5 § 14 LV
4.1.51	Definitionen behövs inte i lagen.
4.1.52	1 kap. 4 b § 9 LV
4.1.53	1 kap. 4 b § 22 LV
4.1.54	1 kap. 4 b § 8 LV
4.1.55	1 kap. 5 § 7 LV
4.1.56	Definitionen behövs inte i lagen.
4.1.57	1 kap. 4 b § 7 LV
4.1.58	Definitionen behövs inte i lagen.
4.1.59	Definitionen behövs inte i lagen.
4.1.60	1 kap. 4 b § 20 LV
4.1.61	1 kap. 5 § 17 LV
4.1.62	1 kap. 5 § 21 LV
4.1.63	1 kap. 4 b § 13 LV
4.1.64	1 kap. 4 b § 26 LV
4.2	--
5.1	2 kap. 1 § första meningen LV
5.2	13 kap. 12 § andra stycket LV
5.3 första stycket	2 kap. Förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
5.3 andra stycket	--
5.3 tredje stycket	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
5.4	3 kap. 1 § första stycket 1 LV
6.1	2 kap. 1 § och 2 kap. 2 § LV
6.2	2 kap. 1 § och 2 kap. 2 § LV
6.3	4 kap. 1–3 §§ LV
7.1	3 kap. 1 § första stycket LV
7.2	3 kap. 11 § LV
7.3	26 kap. 2 § första stycket LV
7.4–7.5	--
8.a	25 kap. 9 § första stycket 1–3 LV
8.b	25 kap. 1 § första stycket LV
8.c	25 kap. 1 och 2 §§ LV
8.d	25 kap. 1 § LV
8.e	25 kap. 2 § och 9 § 4 LV
8 andra stycket	23 kap. 5 § LV
9.1	8 kap. 8 b–e §§ LV, se avsnitt 11.2.2.
9.2	8 kap. 8 c § tredje stycket LV
9.3	8 kap. 8 e § LV
9.4	3 kap. 1 § första stycket 5 och 6 LV
9.5	3 och 5 kap. FFFS 2007:16
9.6 första stycket	3 kap. 5 § första stycket LV
9.6 andra stycket (fakultativ)	Möjligheten har inte utnyttjats.
10.1 första och andra styckena	3 kap. 1 § 4 LV
10.1 tredje stycket	3 kap. 2 § tredje stycket LV
10.2	3 kap. 2 § tredje stycket LV
10.3	24 kap. 7–11 §§ LV
11.1	24 kap. 1 och 4 §§ LV
11.2	24 kap. 2 § LV
11.3	24 kap. 5 § LV
11.4	24 kap. 7–11 §§ LV
12.1–12.7	24 kap. 3 a § LV
12.8–12.9	--
13	24 kap. 3 § LV
14 första stycket	4 § lagen (1999:158) om investerarskydd
14 andra stycket	3 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti
15	3 kap. 6 § LV
16.1	8 kap. LV
16.2	8 kap. 9 § LV

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
16.3 första stycket	8 kap. 32 § LV
16.3 andra–fjärde styckena	8 kap. 28 § LV
16.3 femte och sjätte styckena	8 kap. 29 § LV
16.3 sjunde stycket	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
16.4	8 kap. 10 § LV
16.5 första stycket	8 kap. 33 § LV
16.5 andra stycket	8 kap. 11 § LV
16.5 tredje stycket	8 kap. 10 andra stycket LV
16.6	8 kap. 12 § LV
16.7 första–tredje styckena	8 kap. 13 § LV
16.7 fjärde–sjätte styckena	8 kap. 14 § LV
16.7 sjunde stycket	8 kap. 15 § LV
16.7 åttonde stycket	8 kap. 14 § LV
16.7 nionde stycket	8 kap. 16 § LV
16.8	9 kap. 36 § LV
16.9	9 kap. 37 § LV
16.10	9 kap. 39 § LV
16.11 första stycket	23 kap. 1 § tredje stycket LV
16.11 andra–femte styckena	Möjligheten att lägga till ytterligare krav har inte utnyttjats.
16.12	--
17.1	8 kap. 18 § LV
17.2 första stycket	8 kap. 19 § LV
17.2 andra–tredje styckena	23 kap. 2 och 5 §§ LV
17.2 fjärde–femte styckena	8 kap. 20 § LV
17.3	8 kap. 21 § LV
17.4	8 kap. 22 § LV
17.5 första stycket	8 kap. 23 § LV
17.5 andra stycket	8 kap. 24 § LV
17.5 tredje stycket	8 kap. 25 § LV
17.5 fjärde–femte styckena	23 kap. 2 och 5 §§ LV
17.5 sjätte stycket	8 kap. 26 § LV
17.6	8 kap. 27 § LV
17.7	--
18.1	11 kap. 1 och 4 §§ LV
18.2 första stycket	11 kap. 4 § 3 LV
18.2 andra stycket	11 kap. 5 § LV
18.3	11 kap. 1 § 1 och 3 § LV
18.4	11 kap. 1 b § LV

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
18.5	11 kap. 1 a § LV
18.6	11 kap. 4 § 4 LV
18.7	11 kap. 3 a § LV
18.8	11 kap. 6 § LV e contrario
18.9	22 kap. 1 § LV
18.10	23 kap. 2 § LV
18.11	--
19.1	11 kap. 4 § 2 och 4 a §§ LV
19.2	11 kap. 3 § LV
19.3	11 kap. 2 a § LV
19.4	11 kap. 4 c § LV
19.5	11 kap. 2 § första stycket LV
20.1–20.3	11 kap. 2 § andra stycket LV
20.4	11 kap. 2 b § LV
20.5	11 kap. 1 a § andra stycket LV
20.6 första och andra styckena	11 kap. 4 a § andra stycket LV
20.6 tredje–fjärde stycket	11 kap. 4 b § LV
20.7	23 kap. 2 § LV
20.8	11 kap. 4 c § LV e contrario
21	23 kap. 1 § LV
22	23 kap. 1 § LV
23	9 kap. 7 § LV
24.1	8 kap. 1 § LV
24.2 första stycket	8 kap. 28 § LV
24.2 andra stycket	8 kap. 30 § LV
24.3	9 kap. 10 § LV
24.4 första och sista styckena och b. samt c.	9 kap. 11 § LV
24.4 första stycket a.	9 kap. 13 § LV
24.5	9 kap. 10 § LV
24.6	9 kap. 43 § LV
24.7.a	9 kap. 14 § LV
24.7.b	9 kap. 16 och 17 §§ LV
24.8	9 kap. 16 och 17 §§ LV
24.9	9 kap. 15 § LV
24.10	9 kap. 8 § LV
24.11	9 kap. 12 § LV
24.12	Möjligheten att ställa ytterligare krav utnyttjas i 9 kap. 14 och 17 §§, se avsnitt 8.6.
24.13–24.14	--
25.1	8 kap. 31 § LV

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
25.2	9 kap. 20 § LV
25.3	9 kap. 21 § LV
25.4	9 kap. 22 § LV
25.5	9 kap. 23 § LV
25.6 första stycket	9 kap. 24 § LV
25.6 andra–fjärde styckena	9 kap. 25 § LV
25.7	9 kap. 44 § LV
25.8–25.11	--
26	9 kap. 45 § LV
27.1 första stycket	9 kap. 27 § LV
27.1 andra–tredje styckena	9 kap. 28 § LV
27.2	9 kap. 17 § LV
27.3	8 kap. 34 §, 9 kap. 26 §, 11 kap. 1 a § och 13 kap. 9 § LV
27.4	9 kap. 29 § första stycket LV
27.5 första stycket	9 kap. 29 § andra stycket LV
27.5 andra stycket	9 kap. 30 § LV
27.5 tredje stycket	9 kap. 31 § LV
27.6	9 kap. 33 § LV
27.7	9 kap. 29 § LV
27.8	9 kap. 32 § LV
27.9–27.10	--
28.1	9 kap. 34 § LV
28.2	9 kap. 35 § LV
28.3	--
29.1	1 kap. 4 b § 1 och 6 kap. 1 § LV
29.2 första och andra styckena	6 kap. 4 och 5 §§ LV
29.2 tredje stycket	6 kap. 6 § LV
29.3	6 kap. 1 § LV
29.4	6 kap. 6 § 2 LV
29.5	6 kap. 1 § LV
30.1	9 kap. 6 § LV
30.1 andra stycket	8 kap. 1 § och 9 kap. 6 § LV
30.2 första stycket	9 kap. 5 § LV
30.2 andra stycket	9 kap. 6 § andra stycket LV
30.3 första stycket	9 kap. 5 § andra stycket LV
30.3 andra stycket	9 kap. 6 § andra stycket LV
30.4	9 kap. 5 § LV
31.1	8 kap. 17 § första och andra styckena LV
31.2 första stycket	8 kap. 17 § tredje stycket LV

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
31.2 andra och tredje styckena	23 kap. 5 § LV
31.3	23 kap. 2 § LV
31.4	--
32.1	11 kap. 12 § LV
32.2 första stycket	11 kap. 12 § LV
32.2 andra stycket	22 kap. 1, 2 och 4–6 §§ LV
32.2 tredje stycket	22 kap. 8 § LV
32.2 fjärde stycket	22 kap. 3–6 §§ LV
32.2 femte stycket	22 kap. 8 § LV
32.2 sjätte stycket	22 kap. 2 § LV
32.2 sjunde stycket	22 kap. 8 § LV
32.2 åttonde–tionde styckena	--
32.3–32.4	--
33.1–33.3	11 kap. 13 § LV
33.4	11 kap. 14 § LV
33.5	11 kap. 15 § LV
33.6	23 kap. 5 § LV
33.7	11 kap. 16 § LV
33.8	--
34.1	4 kap. 1–3 §§ LV
34.2 första stycket och a.	5 kap. 4 § 2 LV
34.2.b och andra stycket	5 kap. 4 § 3 LV
34.3	5 kap. 4 § andra stycket LV
34.4	5 kap. 5 § LV
34.5	5 kap. 6 § LV
34.6	5 kap. 7 § LV
34.7	5 kap. 7 § och 12 kap. 10 § LV
35.1	5 kap. 1 § LV
35.2	5 kap. 1 § LV
35.3	5 kap. 2 § LV
35.4	5 kap. 2 § första stycket andra meningen LV
35.5	5 kap. 2 § tredje stycket LV
35.6	4 kap. 1 § första stycket LV
35.7	5 kap. 1 § andra stycket LV
35.8	23 kap. 1 § LV
35.9	23 kap. 6 § LV
35.10	5 kap. 3 § första och andra stycket LV
36	13 kap. 1 § andra stycket 1 och 14 kap. 3 § andra stycket LV
37.1	20 kap. 1 § och 21 kap. 1 § LV

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
37.2	13 kap. 6 § andra stycket LV
38	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
39	4 kap. 4 § LV
40	4 kap. 5 § LV
41.1 första stycket	4 kap. 4 § LV
41.1 andra stycket	4 kap. 7 § LV
41.2	1 kap. 2 § och 23 kap. 1 § LV
42	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig, se avsnitt 10.3.
43	25 kap. 25 § LV
44.1	12 kap. 1 och 2 §§ samt 8 § andra stycket LV
44.2	23 kap. 1 § LV
44.3	23 kap. 1 § LV
44.4	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
44.5.a	25 kap. 9 § första stycket 1–3 LV
44.5.b	25 kap. 4 § första stycket LV
44.5.c	25 kap. 4, 5 och 9 §§ LV
44.5.d	25 kap. 4 § LV
44.5.e	25 kap. 5 § LV
44.6	23 kap. 5 § LV
45.1	12 kap. 2 § LV
45.2.a första stycket	12 kap. 6 e § LV
45.2.a andra stycket i)–ii)	12 kap. 6 c § LV
45.2.a tredje stycket	12 kap. 6 d § LV
45.2.a fjärde stycket	12 kap. 6 d § LV
45.2.a femte stycket	12 kap. 6 d § LV
45.2.b–c	Föreskrifter från Finansinspektionen
45.3	Föreskrifter från Finansinspektionen
45.4–45.5	Genomförs inte i svensk rätt med stöd av artikel 45.4 femte stycket.
45.6	12 kap. 6 c § LV
45.7–45.8	2 kap. 9 § FFFS 2007:17
46.1	12 kap. 2 § p 3 LV
46.2–46.3	24 kap. 1, 3, 4–10 §§ LV
47.1.a–c	13 kap. 1 § tredje stycket LV
47.1.d–e	13 kap. 6 § LV
47.1.f	12 kap. 7 § LV
47.2	13 kap. 12 § femte stycket LV

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
48.1	13 kap. 1 a § LV
48.2–48.3	13 kap. 1 b § LV
48.4–48.5	13 kap. 1 c § LV
48.6	13 kap. 1 d § LV
48.7	13 kap. 1 e § LV
48.8	13 kap. 1 f § LV
48.9	13 kap. 1 g § LV
48.10	13 kap. 1 h § LV
48.11	13 kap. 7 § LV
48.12–48.13	--
49	13 kap. 1 i § LV
50	13 kap. 6 a § LV
51.1 första stycket	15 kap. 1 § LV
51.1 andra stycket	15 kap. 2 § första stycket LV
51.2	15 kap. 2 § andra stycket LV
51.3	15 kap. 9 och 10 §§ LV
51.4	15 kap. 9 § LV
51.5	15 kap. 4 och 5 §§ LV
51.6	--
52.1	13 kap. 16 a § LV
52.2 första stycket	13 kap. 16 a § LV
52.2 andra stycket	22 kap. 1, 2 §§ och 4–6 §§ LV
52.2 tredje stycket	22 kap. 8 § LV
52.2 fjärde stycket	22 kap. 8 § LV
52.2 femte stycket	22 kap. 3–6 §§ LV
52.2 sjätte stycket	22 kap. 5 § LV
52.2 sjunde stycket	22 kap. 8 § LV
52.2 åttonde–tionde stycket	--
52.3–52.4	--
53.1	13 kap. 1 § andra stycket och 14 kap. 1 § LV
53.2	13 kap. 6 § samt 14 kap. 2 och 3 §§ LV
53.3	14 kap. 2 § LV
53.4	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
53.5	14 kap. 2 och 3 §§ LV
53.6	12 kap. 10 § LV
53.7	23 kap. 2 § LV
54.1	13 kap. 2 § och 7 § LV
54.2 första stycket	13 kap. 7 § fjärde stycket LV
54.2 andra och tredje styckena	23 kap. 5 § LV

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
54.3	13 kap. 7 § LV
55	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
56	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
57.1	15 a kap. 1 § LV
57.2	15 a kap. 1 § LV
57.3	--
57.4	15 a kap. 2 § LV
57.5	23 kap. 5 § LV
57.6	15 a kap. 4 § LV
57.7	--
57.8	15 a kap. 5 § LV
57.9	15 a kap. 6 § LV
57.10	15 a kap. 7 § LV
57.11	15 a kap. 1 § LV
57.12	--
57.13	15 a kap. 3 § LV
57.14	23 kap. 1 § LV
58.1.a	15 a kap. 9 § LV
58.1.b	15 a kap. 10 § LV
58.1 andra stycket	15 a kap. 9 § LV
58.2	15 a kap. 11 § LV
58.3	15 a kap. 12 § LV
58.4 första stycket	15 a kap. 8 § LV
58.4 andra–tredje styckena	15 a kap. 9 § LV
58.5–58.7	--
59.1	10 kap. 1 § LV
59.2	2 kap. 2 § första stycket 9 och 13 kap. 12 § andra stycket 3 LV
59.3 första och tredje styckena	Förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden
59.3 andra stycket	--
59.4	23 kap. 1 § LV
60.1	10 kap. 1 § LV
60.2	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
61.1	10 kap. 2 § LV
61.2	10 kap. 3 § LV
61.3	10 kap. 1 § tredje stycket LV

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
61.4–61.5	--
62	25 kap. 7 och 9 §§ LV
63.1	10 kap. 2 § 2 och 3 LV
63.2	--
63.3	10 kap. 3 § LV och föreskrifter från Finansinspektionen
63.4	10 kap. 4 § LV
63.5	10 kap. 2 § LV
64.1	10 kap. 5 § LV
64.2	10 kap. 6 § LV
64.3	10 kap. 13 § LV
64.4	10 kap. 14 § LV
64.5	10 kap. 7 § LV
64.6–64.7	--
65.1 första stycket	10 kap. 8 § första stycket LV
65.1 andra stycket	10 kap. 9 § LV
65.1 tredje stycket	10 kap. 8 § andra och tredje styckena LV
65.2 första stycket	10 kap. 8 § första stycket LV
65.2.a–h	10 kap. 9 § LV
65.2 andra stycket	10 kap. 8 § andra stycket LV
65.3	10 kap. 10 § LV
65.4	10 kap. 13 § LV
65.5	10 kap. 14 § LV
65.6–65.7	--
66.1	10 kap. 11 § LV
66.2	10 kap. 13§ LV
66.3	10 kap. 14 § LV
66.4	10 kap. 12 § LV
66.5	--
67.1–67.2	23 kap. 1–2 §§ LV
67.3	--
68	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
69.1	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
69.2.a–b	23 kap. 3 § LV
69.2.c	23 kap. 4 § LV
69.2.d	23 kap. 3 § LV
69.2.e	25 kap. 42 och 43 §§ LV
69.2.f	23 kap. 3 b § LV

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
69.2.g	23 kap. 3 § LV
69.2.h	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
69.2.i	23 kap. 7 § LV
69.2.j	23 kap. 3 § LV
69.2.k	23 kap. 3 b § LV
69.2.l	25 kap. 8, 14, 15, 22–26 §§ LV
69.2.m–n	22 kap. 2 § 23 kap. 3 b § LV
69.2.o	23 kap. 3 § sjätte stycket LV
69.2.p	23 kap. 3 § sjätte stycket LV
69.2.q	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
69.2.r	Genomförs ej, se avsnitt 12.16.
69.2.s och 69.2.t	Artikel 42 i MiFIR och 23 kap. 3 a § LV
69.2.u	25 kap. 8 § 4 LV (jfr 25 kap. 15 § andra stycket 2)
69.2 andra stycket	--
69.2 tredje stycket	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig, se avsnitt 12.4.1.
70.1 första stycket	25 kap. LV
70.1 andra stycket	Möjligheten utnyttjas inte.
70.2	25 kap. 15 § LV
70.3.a.i–70.3.a.xxii	25 kap. 1 § första och andra styckena samt 24 kap. 1, 4 och 8 a §§ LV
70.3.a.xxiv–70.3.a.xxxvi	25 kap. 4 § första och andra styckena samt 24 kap. 1, 4 och 8 a §§ LV
70.3.a.xxxvii–70.3.a.xxxx	25 kap. 7 § 1 och 2 LV
70.3.b	25 kap. 1 § tredje stycket LV
70.3.b.i–70.3.b.ix, 70.3.b.xvi, 70.3.b.xviii–70.3.b.xx, 70.3.b.xxii–70.3.b.xxiv, 70.3.b.xxvi–70.3.b.xxviii	25 kap. 4 § fjärde stycket LV
70.3.b i relevanta delar	25 kap. 6 § 2 och 7 § 3 LV
70.4.a	25 kap. 1 § andra stycket 2, 4 § andra stycket och 14 §, LV
70.4.b	25 kap. 1 § tredje stycket 1 LV
70.5	25 kap. 1 § andra stycket 10, 4 § andra stycket 7 och 7 § 1 LV
70.6.a	Föreskrifter på förordningsnivå
70.6.b	25 kap. 8 § 1, 14 § 1, 22 § första stycket (25 § tredje stycket och 26 § första stycket) LV

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
70.6.c	25 kap. 8 § 1 och 6 (25 kap. 25 § tredje stycket och 26 § första stycket) LV
70.6.d	25 kap. 8 § 4 och 15 § andra stycket 2 LV
70.6.e	25 kap. 8 § 1 och (25 kap. 25 § tredje stycket) LV
70.6.f	25 kap. 8 § 6, 14 § andra stycket 2, 18 och
70.6.h	20 §§ (25 kap. 25 § tredje stycket och 26 § första stycket) samt 24 kap. 8 a § LV
70.6.g	25 kap. 14 § andra stycket 2, 15 § andra
70.6.h	stycket 1, 19 och 20 §§ samt 24 kap. 8 a §, LV
70.7	25 kap. 8 § 2 och 3, samt 12§ LV
71	Föreskrifter på förordningsnivå
72.1.d	25 kap. 34 och 42 §§ LV
72.2	25 kap. 16, 17, 20 §§ LV
73	30 kap. 4 och 4 b §§ OSL samt 8 kap. 4 a §, 10 kap. 15 § och 13 kap. 2 a § LV
74.1	26 kap. 1 § LV
74.2	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig, se avsnitt 12.4.2.
75	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig, se avsnitt 12.4.2.
76	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig, se avsnitt 12.2.5.
77	23 kap. 8 § LV
78	Personuppgiftslagen (1998:204)
79	23 kap. 5 § LV
80.1	23 kap. 5–6 a § LV
80.2	23 kap. 6 § LV
80.3–80.4	--
81.1–81.3	23 kap. 5 § LV
81.4	--
81.5	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
82	23 kap. 5 a § LV
83	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
84	3 kap. 9 § LV
85	23 kap. 2 § LV
86	23 kap. 1 § tredje stycket LV
87	23 kap. 5 § LV

Artikel i direktivet	Svenska bestämmelser
88	Någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll är inte nödvändig.
89–90	--
91	Omhändertaget i Ds 2014:22
92	Omhändertaget i Ds 2014:46
93–95	Övergångsbestämmelser
96	--
97	--

Statens offentliga utredningar 2015

Kronologisk förteckning

1. Deltagande med väpnad styrka i utbildning utomlands. En utökad beslutsbefogenhet för regeringen. Fö.
2. Värdepappersmarknaden MiFID II och MiFIR. + Bilagor. Fi.

Statens offentliga utredningar 2015

Systematisk förteckning

Finansdepartementet

Värdepappersmarknaden
MiFID II och MiFIR. + Bilagor [2]

Försvarsdepartementet

Deltagande med väpnad styrka
i utbildning utomlands. En utökad
beslutsbefogenhet för regeringen. [1]